อัลกุรอาน

ฉบับแปลภาษาไทยจากฉบับเรียบเรียงภาษาอังกฤษ

Zia H. Shah, MD

คำนำ

งานแปลนี้เป็นผลจากการอ่านอัลกุรอานอันทรงเกียรติมาตลอดชีวิต
และความกล้าที่จะลงมือทำก็มาจากความผูกพันอันยาวนานนั้น

เช่นเดียวกับไอแซก นิวตัน ข้าพเจ้าพบว่าตนเองกำลังยืนอยู่บนบ่าของยักษ์
ข้าพเจ้าได้อาศัยจุดแข็งของฉบับแปลอัลกุรอานภาษาอังกฤษที่มีอยู่มากกว่าแปดสิบฉบับ
ซึ่งเข้าถึงได้ทางออนไลน์ และข้าพเจ้ากล่าวได้อย่างสุจริตใจว่า ในการถ่ายทอดตัวบทนี้
ข้าพเจ้ามิได้ถือเสรีภาพมากไปกว่านักแปลท่านอื่นที่มีชื่อเสียงและมีผู้อ่านกว้างขวาง เช่น เอ็ม. เอ. เอส. อับเดล ฮาลีม, มุฮัมมัด อะซัด และมุฮัมมัด มาร์มาดุก พิกธอลล์ หากจะเอ่ยนามเพียงสามท่าน

ในการจัดกลุ่มโองการให้เป็นย่อหน้า ข้าพเจ้าได้ดำเนินตามเอ็ม. เอ. เอส. อับเดล ฮาลีม เกือบทั้งหมด
โดยมีข้อยกเว้นเพียงน้อยนิด

จุดแข็งประการหนึ่งของงานแปลนี้คือ เขียนด้วยภาษาอังกฤษแบบอเมริกันสมัยใหม่ คำว่า “thee” และ “thou” ในฉบับแปลรุ่นเก่า แม้จะน่าเคารพเพียงใด บัดนี้กลับมาขวางกั้นระหว่างผู้อ่านกับตัวบท
ข้าพเจ้าจึงพยายามให้อัลกุรอานพูดด้วยภาษาที่เรียบง่ายและมีชีวิต
ซึ่งผู้อ่านโดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ใช้กันจริง เพื่อความโปร่งใสอย่างครบถ้วน ข้าพเจ้ามีเรื่องต้องสารภาพด้วย ภาษาอูรดูเป็นภาษาแม่ของข้าพเจ้า และตลอดชีวิตข้าพเจ้าได้สั่งสมคลังคำภาษาอาหรับไว้มากพอสมควร แต่ความรู้ด้านไวยากรณ์อาหรับของข้าพเจ้ามีจำกัด
ข้าพเจ้าเชื่อว่าข้อจำกัดนี้ได้รับการชดเชยอย่างเพียงพอ
ด้วยการที่ข้าพเจ้าปรึกษาฉบับแปลภาษาอังกฤษและภาษาอูรดูจำนวนนับไม่ถ้วน

จุดแข็งอีกประการหนึ่งคือ
ข้าพเจ้านำการศึกษาวิทยาศาสตร์มาตลอดชีวิตเข้ามาสู่ความเข้าใจอัลกุรอานของข้าพเจ้า
ไม่มีความรู้แจ้งทางวิทยาศาสตร์ที่แท้และจริงข้อใดเคยเป็นความลับต่อพระเจ้าผู้ทรงรอบรู้
และพระดำรัสตามตัวอักษรของพระองค์ก็สะท้อนความจริงนั้นในหลายทาง อย่างไรก็ตาม
ข้าพเจ้ามิได้พยายามยัดเยียดวิทยาศาสตร์ลงในตัวงานแปล แต่ข้าพเจ้าจะเพิ่มข้อคิดสั้น ๆ
เป็นคำอธิบายประกอบในเชิงอรรถต่อไปเรื่อย ๆ

ข้าพเจ้าได้ใส่ภาพของตนเองไว้ เพื่อให้งานนี้ไม่เป็นงานนิรนามสำหรับท่านจนเกินไป
ท่านจึงอาจประสงค์จะอ่านมันเคียงคู่กับฉบับแปลอื่นที่มีชื่อเสียงอีกมากมาย

งานแปลนี้จะได้รับการแปลเป็นภาษาอื่นที่ใช้กันแพร่หลายอีก 32 ภาษาในเร็ว ๆ นี้ ได้แก่ สเปน, ฝรั่งเศส, เยอรมัน, อิตาลี, โปรตุเกส, ดัตช์, รัสเซีย, โปแลนด์, ยูเครน, เช็ก, กรีก, สวีเดน, นอร์เวย์, เดนมาร์ก, ฟินแลนด์, โรมาเนีย, ฮังการี, ตุรกี, ฮีบรู, เปอร์เซีย (ฟาร์ซี), อูรดู, ฮินดี, เบงกาลี, ปัญจาบ, จีน (ตัวย่อและตัวเต็ม), ญี่ปุ่น, เกาหลี, อินโดนีเซีย, มลายู, เวียดนาม, ไทย และฟิลิปิโน/ตากาล็อก

ฉบับแปลภาษาอังกฤษเป็นงานของข้าพเจ้าเอง
ส่วนฉบับแปลอื่นทั้งหมดแปลจากฉบับภาษาอังกฤษของข้าพเจ้าโดยอาศัยปัญญาประดิษฐ์
ดังนั้นเมื่อใดที่มีข้อสงสัย โปรดกลับไปยังตัวบทภาษาอาหรับต้นฉบับ
หรือฉบับแปลภาษาอังกฤษของข้าพเจ้า

ฉบับแปลภาษาอังกฤษจะได้รับการปรับปรุงและพัฒนาแทบทุกวัน ส่วนฉบับแปลอื่นจะปรับปรุงทุกเดือน อินชาอัลลอฮ์

และท่านสามารถใช้ไฟล์ Word เพื่อปรับปรุงงานนี้ และเพิ่มคำอธิบายประกอบของท่านเอง เพื่อการเรียนรู้สารจากพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง

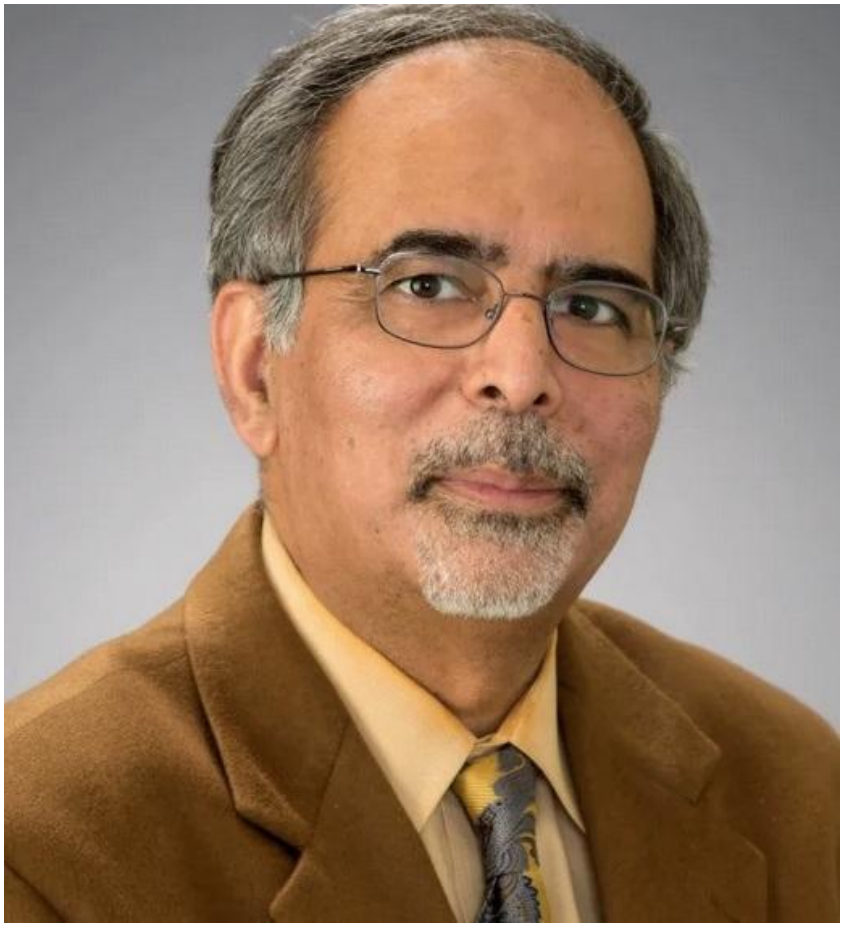

Zia H Shah MD: แพทย์เฉพาะทางโรคปอดและความผิดปกติของการนอนหลับ
ซึ่งประกอบวิชาชีพอยู่ในอัปสเตตนิวยอร์ก

สารบัญ

สารบัญ

คำนำ 2

สารบัญ 5

1. บทเปิด (Al-Fātiḥa) 9

2. วัวตัวเมีย (Al-Baqara) 10

3. วงศ์วานของอิมรอน (Āl ʿImrān) 37

4. สตรี (Al-Nisāʾ) 53

5. สำรับอาหาร (Al-Māʾida) 69

6. ปศุสัตว์ (Al-Anʿām) 82

7. ที่สูง (Al-Aʿrāf) 96

8. ทรัพย์เชลยจากการรบ (Al-Anfāl) 112

9. การกลับตัว (Al-Tawba) 118

10. ยูนุส (Yūnus) 130

11. ฮูด (Hūd) 139

12. ยูซุฟ (Yūsuf) 148

13. ฟ้าร้อง (Al-Raʿd) 156

14. อิบรอฮีม (Ibrāhīm) 161

15. อัลฮิจร์ (Al-Ḥijr) 166

16. ผึ้ง (Al-Naḥl) 170

17. การเดินทางยามค่ำคืน (Al-Isrāʾ) 179

18. ถ้ำ (Al-Kahf) 187

19. มัรยัม (Maryam) 194

20. ฏอ ฮา (Ṭā Hā) 199

21. บรรดานบี (Al-Anbiyāʾ) 206

22. พิธีฮัจญ์ (Al-Ḥajj) 212

23. บรรดาผู้ศรัทธา (Al-Muʾminūn) 218

24. แสงสว่าง (Al-Nūr) 223

25. เกณฑ์จำแนก (Al-Furqān) 229

26. บรรดากวี (Al-Shuʿarāʾ) 234

27. มด (Al-Naml) 241
28. เรื่องราว (Al-Qaṣaṣ) 246
29. แมงมุม (Al-ʿAnkabūt) 252
30. ชาวโรมัน (Al-Rūm) 257
31. ลุกมาน (Luqmān) 261
32. การก้มกราบ (Al-Sajda) 264
33. กองกำลังพันธมิตร (Al-Aḥzāb) 266
34. สะบะอ์ (Sabaʾ) 272
35. ผู้ทรงสร้าง (Fāṭir) 276
36. ยา ซีน (Yā Sīn) 280
37. ผู้ตั้งแถวเรียงราย (Al-Ṣāffāt) 284
38. ศอด (Ṣād) 289
39. หมู่ชน (Al-Zumar) 293
40. ผู้ทรงอภัย (Ghāfir) 299
41. แจกแจงอย่างชัดแจ้ง (Fuṣṣilat) 305
42. การปรึกษาหารือ (Al-Shūrā) 309
43. เครื่องประดับทองคำ (Al-Zukhruf) 313
44. ควัน (Al-Dukhān) 317
45. การคุกเข่า (Al-Jāthiya) 319
46. เนินทราย (Al-Aḥqāf) 322
47. มุฮัมมัด (Muḥammad) 325
48. ชัยชนะ (Al-Fatḥ) 328
49. ห้องส่วนตัว (Al-Ḥujurāt) 331
50. กอฟ (Qāf) 333
51. ลมที่พัดกระจาย (Al-Dhāriyāt) 335
52. ภูเขา (Al-Ṭūr) 337
53. ดวงดาว (Al-Najm) 339
54. ดวงจันทร์ (Al-Qamar) 341
55. พระผู้ทรงกรุณาปรานี (Al-Raḥmān) 343
56. เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น (Al-Wāqiʿa) 346
57. เหล็ก (Al-Ḥadīd) 348

58. การโต้แย้ง (Al-Mujādila) 351
59. การรวมพล (Al-Ḥashr) 354
60. สตรีที่ถูกทดสอบ (Al-Mumtaḥana) 357
61. แถวอันมั่นคง (Al-Ṣaff) 359
62. วันแห่งการชุมนุม (Al-Jumuʿa) 361
63. พวกกลับกลอก (Al-Munāfiqūn) 362
64. การได้เสียต่อกัน (Al-Taghābun) 363
65. การหย่า (Al-Ṭalāq) 365
66. การห้าม (Al-Taḥrīm) 367
67. อำนาจการปกครอง (Al-Mulk) 369
68. ปากกา (Al-Qalam) 371
69. ยามอวสานที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ (Al-Ḥāqqa) 373
70. ทางขึ้นทั้งหลาย (Al-Maʿārij) 375
71. นูห์ (Nūḥ) 377
72. ญิน (Al-Jinn) 379
73. ผู้ห่มคลุมกาย (Al-Muzzammil) 381
74. ผู้ห่มผ้าคลุม (Al-Muddaththir) 382
75. วันฟื้นคืนชีพ (Al-Qiyāma) 384
76. มนุษย์ (Al-Insān) 385
77. ผู้ที่ถูกส่งมา (Al-Mursalāt) 387
78. ข่าวอันยิ่งใหญ่ (Al-Nabaʾ) 389
79. ผู้กระชากออกอย่างรุนแรง (Al-Nāziʿāt) 390
80. เขาหน้าบึ้ง (ʿAbasa) 391
81. การม้วนให้มืดลง (Al-Takwīr) 392
82. การแตกแยก (Al-Infiṭār) 393
83. ผู้ตวงชั่งไม่ครบ (Al-Muṭaffifīn) 394
84. การแยกออก (Al-Inshiqāq) 395
85. กลุ่มดาวสูงตระหง่าน (Al-Burūj) 396
86. ผู้มาเยือนยามค่ำคืน (Al-Ṭāriq) 397
87. ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง (Al-Aʿlā) 398
88. เหตุการณ์ที่ครอบงำ (Al-Ghāshiya) 399

89. รุ่งอรุณ (Al-Fajr) 400
90. เมือง (Al-Balad) 401
91. ดวงอาทิตย์ (Al-Shams) 402
92. กลางคืน (Al-Layl) 403
93. แสงยามสาย (Al-Ḍuḥā) 404
94. การเปิดอกให้กว้าง (Al-Sharḥ) 405
95. มะเดื่อ (Al-Tīn) 406
96. ก้อนที่เกาะติด (Al-ʿAlaq) 407
97. คืนอันทรงเกียรติ (Al-Qadr) 408
98. หลักฐานอันชัดแจ้ง (Al-Bayyina) 409
99. การสั่นสะเทือน (Al-Zalzala) 410
100. ม้าศึกที่วิ่งหอบ (Al-ʿĀdiyāt) 411
101. มหันตภัยที่กระหน่ำ (Al-Qāriʿa) 412
102. การแข่งกันสะสม (Al-Takāthur) 413
103. กาลเวลายามบ่ายคล้อย (Al-ʿAṣr) 414
104. ผู้นินทา (Al-Humaza) 415
105. ช้าง (Al-Fīl) 416
106. กุเรช (Quraysh) 417
107. ความเอื้อเฟื้อเล็กน้อย (Al-Māʿūn) 418
108. ความอุดมอันล้นเหลือ (Al-Kawthar) 419
109. บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม (Al-Kāfirūn) 420
110. ความช่วยเหลือ (Al-Naṣr) 421
111. ใยอินทผลัม (Al-Masad) 422
112. ศรัทธาอันบริสุทธิ์ (Al-Ikhlāṣ) 423
113. ยามรุ่งสาง (Al-Falaq) 424
114. มนุษยชาติ (Al-Nās) 425

1. บทเปิด (Al-Fātiḥa)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์
พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ ผู้ทรงเป็นเจ้าแห่งวันแห่งการตอบแทน
เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราเคารพภักดี และเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราขอความช่วยเหลือ
ขอทรงนำทางเราสู่หนทางอันเที่ยงตรง คือหนทางของบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงโปรดปราน
มิใช่ของบรรดาผู้ที่ถูกกริ้ว และมิใช่ของบรรดาผู้ที่หลงทาง (1–7)

2. วัวตัวเมีย (Al-Baqara)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

อลิฟ ลาม มีม (1)

นี่คือคัมภีร์ที่ไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในนั้น เป็นทางนำสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์
คือบรรดาผู้ศรัทธาในสิ่งเร้นลับ ผู้ดำรงละหมาด
และผู้บริจาคจากสิ่งที่เราประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา
และบรรดาผู้ศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า (โอ้นบี) และในสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนเจ้า
และพวกเขาเชื่อมั่นในปรโลก ชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่อยู่บนทางนำจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา
และชนเหล่านี้แหละคือผู้ประสบความสำเร็จ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น
ย่อมมีผลเท่ากันสำหรับพวกเขา ไม่ว่าเจ้าจะตักเตือนพวกเขาหรือไม่ตักเตือนก็ตาม พวกเขาก็จะไม่ศรัทธา
อัลลอฮ์ทรงประทับตราปิดผนึกบนหัวใจและบนการได้ยินของพวกเขา
และบนดวงตาของพวกเขามีม่านปิดกั้น การลงโทษอันมหันต์รอคอยพวกเขาอยู่ (2–7)

ในหมู่มนุษย์มีบางคนกล่าวว่า “เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้ายแล้ว” ทั้งที่พวกเขามิใช่ผู้ศรัทธาเลย
พวกเขาหมายจะหลอกลวงอัลลอฮ์และบรรดาผู้ศรัทธา
แต่พวกเขามิได้หลอกลวงผู้ใดนอกจากตัวของพวกเขาเอง โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกตัว
ในหัวใจของพวกเขามีโรค และอัลลอฮ์ทรงปล่อยให้โรคนั้นกำเริบขึ้น
การลงโทษอันเจ็บปวดรอคอยพวกเขาอยู่ เพราะความเท็จที่พวกเขาเฝ้ากล่าว เมื่อมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า
“จงอย่าก่อความเสื่อมเสียในแผ่นดิน” พวกเขากล่าวว่า “เราเป็นเพียงผู้ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นเท่านั้น”
พึงรู้เถิด แท้จริงพวกเขานั่นแหละคือผู้ก่อความเสื่อมเสีย แต่พวกเขาไม่รู้สึกตัว เมื่อมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า
“จงศรัทธาเช่นที่คนอื่น ๆ ศรัทธาเถิด” พวกเขากล่าวว่า
“จะให้เราศรัทธาเช่นที่พวกคนเขลาศรัทธากระนั้นหรือ” พึงรู้เถิด แท้จริงพวกเขานั่นแหละคือคนเขลา
แต่พวกเขาไม่รู้ เมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ศรัทธา พวกเขากล่าวว่า “เราศรัทธาแล้ว”
แต่เมื่อพวกเขาอยู่ตามลำพังกับสหายชั่วของพวกเขา พวกเขากล่าวว่า “เราอยู่กับพวกท่าน
เราเพียงแต่เย้ยหยันเล่นเท่านั้น” อัลลอฮ์ทรงให้การเย้ยหยันนั้นย้อนกลับไปยังพวกเขา
และทรงปล่อยให้พวกเขาระหกระเหินอย่างมืดบอดอยู่ในการละเมิดของพวกเขา
ชนเหล่านี้คือผู้ที่ซื้อความหลงผิดด้วยทางนำ การค้าของพวกเขาจึงไม่ได้กำไร
และพวกเขาก็มิได้พบหนทาง อุปมาพวกเขาดั่งชายผู้หนึ่งที่จุดไฟขึ้น
ครั้นเมื่อไฟส่องสว่างสิ่งที่อยู่รอบตัวเขา อัลลอฮ์ก็ทรงเอาแสงสว่างของพวกเขาไป
และทรงทิ้งพวกเขาไว้ในความมืดหลายชั้น มองไม่เห็นสิ่งใด หูหนวก เป็นใบ้ ตาบอด
พวกเขาจึงไม่อาจหวนกลับได้ หรืออุปมาดั่งเมฆฝนจากฟากฟ้า ที่เต็มไปด้วยความมืด ฟ้าร้อง และฟ้าแลบ

พวกเขาเอานิ้วอุดหูเพราะเสียงฟ้าผ่าด้วยความหวาดกลัวความตาย
และอัลลอฮ์ทรงห้อมล้อมบรรดาผู้ปฏิเสธไว้ทุกด้าน สายฟ้าแทบจะฉกฉวยสายตาของพวกเขาไป
คราใดที่มันส่องสว่างให้ พวกเขาก็เดินไปในแสงนั้น และเมื่อมันมืดลง พวกเขาก็หยุดยืน
หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ พระองค์ย่อมทรงเอาการได้ยินและการมองเห็นของพวกเขาไปได้
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง (8–20)

โอ้มนุษย์เอ๋ย จงเคารพภักดีพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า ผู้ทรงสร้างพวกเจ้าและบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเจ้า
เพื่อพวกเจ้าจะได้ยำเกรงพระองค์ พระองค์คือผู้ทรงทำให้แผ่นดินเป็นที่พำนักสำหรับพวกเจ้า
และทำให้ฟากฟ้าเป็นหลังคา และทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า แล้วทรงให้ผลไม้งอกเงยออกมาด้วยน้ำนั้น
เป็นปัจจัยยังชีพสำหรับพวกเจ้า ดังนั้นจงอย่าตั้งสิ่งใดเทียบเคียงอัลลอฮ์ ทั้งที่พวกเจ้ารู้ดีอยู่
และหากพวกเจ้าสงสัยในสิ่งที่เราประทานลงมาแก่บ่าวของเรา ก็จงนำมาสักบทหนึ่งที่เหมือนกันนั้น
และจงเรียกบรรดาพยานของพวกเจ้านอกเหนือจากอัลลอฮ์มา หากพวกเจ้าเป็นผู้สัตย์จริง
แต่หากพวกเจ้าทำไม่ได้ และพวกเจ้าจะไม่มีวันทำได้ ก็จงระวังตนจากไฟนรก
ซึ่งเชื้อเพลิงของมันคือมนุษย์และก้อนหิน ที่ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม (21–24)

และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีว่า
สำหรับพวกเขานั้นมีสวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง
คราใดที่พวกเขาได้รับผลไม้จากสวนนั้นเป็นปัจจัยยังชีพ พวกเขาจะกล่าวว่า
“นี่คือสิ่งที่เราเคยได้รับมาก่อน” เพราะพวกเขาได้รับสิ่งที่คล้ายคลึงกัน ในนั้นพวกเขาจะมีคู่ครองที่บริสุทธิ์
และพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล[1] (25)

แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงละอายที่จะยกอุปมาด้วยริ้นตัวหนึ่ง หรือสิ่งใดที่ยิ่งไปกว่านั้น
ส่วนบรรดาผู้ศรัทธานั้นย่อมรู้ว่ามันคือสัจธรรมจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา แต่บรรดาผู้ปฏิเสธจะถามว่า
“อัลลอฮ์ทรงหมายถึงสิ่งใดด้วยอุปมาเช่นนี้” ด้วยอุปมานั้นพระองค์ทรงปล่อยให้คนจำนวนมากหลงทาง
และด้วยอุปมานั้นพระองค์ทรงนำทางคนจำนวนมาก และพระองค์มิทรงปล่อยให้ผู้ใดหลงทางด้วยอุปมานั้น
นอกจากบรรดาผู้ฝ่าฝืนโดยเจตนา
คือบรรดาผู้ที่ทำลายพันธสัญญาของอัลลอฮ์หลังจากที่ได้ผูกมัดไว้อย่างมั่นคงแล้ว
และตัดขาดสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบัญชาให้เชื่อมต่อ และก่อความเสื่อมเสียในแผ่นดิน
ชนเหล่านี้แหละคือผู้ขาดทุน พวกเจ้าปฏิเสธอัลลอฮ์ได้อย่างไร ทั้งที่พวกเจ้าเคยไร้ชีวิต
แล้วพระองค์ทรงให้พวกเจ้ามีชีวิต แล้วพระองค์จะทรงให้พวกเจ้าตาย แล้วจะทรงให้พวกเจ้ามีชีวิตอีกครั้ง

[1] โองการนี้บ่งชี้อย่างหนักแน่นว่า สวนสวรรค์จะมีลักษณะทางกายภาพในความหมายหนึ่ง คล้ายกับโลกปัจจุบันของเรา มิใช่เป็นเพียงเรื่องทางจิตวิญญาณเท่านั้น

แล้วพวกเจ้าจะถูกนำกลับไปยังพระองค์ พระองค์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่งในแผ่นดินเพื่อพวกเจ้า แล้วพระองค์ทรงมุ่งสู่ฟากฟ้า และทรงจัดให้เป็นชั้นฟ้าทั้งเจ็ด และพระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง (26–29)

(โอ้นบี) และเมื่อพระผู้อภิบาลของเจ้าตรัสแก่มลาอิกะฮ์ว่า “แท้จริงข้าจะตั้งผู้สืบแทนไว้ในแผ่นดิน” พวกเขากล่าวว่า “พระองค์จะทรงตั้งผู้ที่จะก่อความเสื่อมเสียและหลั่งเลือดในแผ่นดินกระนั้นหรือ ทั้งที่เราแซ่ซ้องสรรเสริญพระองค์ และประกาศความบริสุทธิ์ของพระองค์” พระองค์ตรัสว่า “แท้จริงข้ารู้ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้” และพระองค์ทรงสอนนามทั้งหลายแก่อาดัมจนหมดสิ้น แล้วทรงนำสิ่งเหล่านั้นมาแสดงต่อหน้ามลาอิกะฮ์ และตรัสว่า “จงบอกนามของสิ่งเหล่านี้แก่ข้า หากพวกเจ้าเป็นผู้สัตย์จริง” พวกเขากล่าวว่า “มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ เราไม่มีความรู้ใดนอกจากสิ่งที่พระองค์ทรงสอนเรา แท้จริงพระองค์เท่านั้นคือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ” พระองค์ตรัสว่า “โอ้อาดัม จงบอกนามของสิ่งเหล่านั้นแก่พวกเขา” ครั้นเมื่อเขาบอกนามของสิ่งเหล่านั้นแก่พวกเขาแล้ว พระองค์ตรัสว่า “ข้ามิได้บอกพวกเจ้าดอกหรือว่า ข้ารู้สิ่งเร้นลับของชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และข้ารู้สิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผยและสิ่งที่พวกเจ้าปิดบังไว้” (30–33)

และเมื่อเรากล่าวแก่มลาอิกะฮ์ว่า “จงก้มกราบต่ออาดัม” พวกเขาก็ก้มกราบ เว้นแต่อิบลีส มันปฏิเสธและหยิ่งผยอง และกลายเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ปฏิเสธ และเรากล่าวว่า “โอ้อาดัม เจ้าและภรรยาของเจ้าจงพำนักอยู่ในสวนสวรรค์ และจงกินจากสวนนั้นอย่างอิ่มหนำ ณ ที่ใดก็ตามที่เจ้าทั้งสองปรารถนา แต่จงอย่าเข้าใกล้ต้นไม้ต้นนี้ มิเช่นนั้นเจ้าทั้งสองจะอยู่ในหมู่ผู้อธรรม” แล้วชัยฏอนก็ทำให้ทั้งสองพลาดพลั้งจากสวนนั้น และนำทั้งสองออกจากสภาพที่เคยอยู่ และเรากล่าวว่า “จงลงไปเถิด โดยต่างเป็นศัตรูต่อกัน ในแผ่นดินนั้นพวกเจ้าจะมีที่พำนักและปัจจัยยังชีพชั่วระยะเวลาหนึ่ง” แล้วอาดัมได้รับถ้อยคำจากพระผู้อภิบาลของเขา และพระองค์ทรงรับการกลับตัวของเขาด้วยความเมตตา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงรับการกลับตัวเสมอ ผู้ทรงเมตตาเสมอ เรากล่าวว่า “จงลงไปจากที่นี่ทั้งหมด และเมื่อทางนำจากข้ามายังพวกเจ้า ผู้ใดปฏิบัติตามทางนำของข้า ย่อมไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศก ส่วนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธและไม่ยอมรับสัญญาณของเรา ชนเหล่านั้นคือชาวไฟนรก พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล” (34–39)

โอ้วงศ์วานอิสราเอล จงรำลึกถึงความโปรดปรานที่ข้าประทานแก่พวกเจ้า และจงรักษาพันธสัญญาที่มีต่อข้า แล้วข้าจะรักษาพันธสัญญาที่มีต่อพวกเจ้า และเฉพาะข้าเท่านั้นที่พวกเจ้าจงเกรงขาม จงศรัทธาในสิ่งที่ข้าประทานลงมา ซึ่งยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเจ้าแล้ว และจงอย่าเป็นกลุ่มแรกที่ปฏิเสธมัน จงอย่าขายสัญญาณของข้าด้วยราคาอันน้อยนิด และเฉพาะข้าเท่านั้นที่พวกเจ้าจงยำเกรง จงอย่าเอาความเท็จมาห่อหุ้มสัจธรรม และอย่าปิดบังสัจธรรมทั้งที่พวกเจ้ารู้ จงดำรงละหมาด จงจ่ายซะกาต และจงโค้งคำนับร่วมกับบรรดาผู้โค้งคำนับ พวกเจ้ากำชับผู้อื่นให้ทำความดี

แล้วลืมตัวของพวกเจ้าเองกระนั้นหรือ ทั้งที่พวกเจ้าอ่านคัมภีร์อยู่ พวกเจ้าไม่ใช้สติปัญญาดอกหรือ
จงขอความช่วยเหลือด้วยความอดทนและการละหมาด แท้จริงมันเป็นสิ่งหนักหนา
เว้นแต่สำหรับบรรดาผู้นอบน้อม ผู้ซึ่งรู้ว่าพวกเขาจะได้พบพระผู้อภิบาลของพวกเขา
และพวกเขาจะกลับไปยังพระองค์ (40–46)

โอ้วงศ์วานอิสราเอล จงรำลึกถึงความโปรดปรานที่ข้าประทานแก่พวกเจ้า
และที่ข้ายกย่องพวกเจ้าเหนือประชาชาติทั้งหลาย และจงระวังตนจากวันหนึ่ง
ซึ่งไม่มีชีวิตใดจะช่วยอีกชีวิตหนึ่งได้แต่อย่างใด การขอไถ่โทษแทนจะไม่ถูกรับ ค่าไถ่จะไม่ถูกเอาไป
และพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ
และจงรำลึกเมื่อเราช่วยพวกเจ้าให้รอดพ้นจากพวกพ้องของฟิรเอาน์ ซึ่งทรมานพวกเจ้าอย่างแสนสาหัส
โดยเข่นฆ่าลูกชายของพวกเจ้าและไว้ชีวิตผู้หญิงของพวกเจ้า
ในการนั้นมีการทดสอบอันยิ่งใหญ่จากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า และเมื่อเราแยกทะเลออกเพื่อพวกเจ้า
แล้วช่วยพวกเจ้าให้รอด และให้พวกพ้องของฟิรเอาน์จมน้ำขณะที่พวกเจ้ามองดูอยู่
และเมื่อเรานัดหมายกับมูซาสี่สิบคืน แล้วพวกเจ้าก็ยึดเอารูปลูกวัวในยามที่เขาไม่อยู่
และพวกเจ้ากลายเป็นผู้อธรรม กระนั้นหลังจากนั้นเราก็ยังอภัยให้พวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ (47–52)

และจงรำลึกเมื่อเราประทานคัมภีร์และเกณฑ์จำแนกแก่มูซา เพื่อพวกเจ้าจะได้รับทางนำ
และเมื่อมูซากล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน
แท้จริงพวกท่านได้อธรรมต่อตัวเองด้วยการยึดเอารูปลูกวัว ดังนั้นจงกลับตัวสู่พระผู้ทรงบังเกิดพวกท่าน
และจงประหารตัวของพวกท่านเอง นั่นย่อมดีกว่าสำหรับพวกท่าน ณ พระผู้ทรงบังเกิดพวกท่าน”
แล้วพระองค์ทรงรับการกลับตัวของพวกเจ้าด้วยความเมตตา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงรับการกลับตัวเสมอ
ผู้ทรงเมตตาเสมอ และเมื่อพวกเจ้ากล่าวว่า “โอ้มูซา
เราจะไม่เชื่อท่านจนกว่าเราจะเห็นอัลลอฮ์อย่างเปิดเผย”
สายฟ้าฟาดจึงคร่าพวกเจ้าขณะที่พวกเจ้ามองดูอยู่
แล้วเราให้พวกเจ้าฟื้นขึ้นหลังจากความตายของพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ
และเราให้เมฆบังร่มเงาแก่พวกเจ้า และประทานมันนาและนกคุ่มลงมาแก่พวกเจ้า “จงกินจากสิ่งดี ๆ
ที่เราประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า” พวกเขามิได้อธรรมต่อเรา
แต่พวกเขาอธรรมต่อตัวของพวกเขาเองเท่านั้น (53–57)

และเมื่อเรากล่าวว่า “จงเข้าไปในเมืองนี้ และจงกินจากเมืองนั้นอย่างอิ่มหนำ ณ
ที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าปรารถนา จงเข้าประตูโดยก้มตัวอย่างนอบน้อม และจงกล่าวว่า
‘ขอทรงปลดเปลื้องภาระบาปของเรา’ แล้วเราจะอภัยความผิดของพวกเจ้า
และเราจะเพิ่มพูนแก่บรรดาผู้ทำความดี”

แต่บรรดาผู้อธรรมได้เปลี่ยนถ้อยคำเป็นอย่างอื่นจากที่ถูกบอกแก่พวกเขา
เราจึงส่งภัยพิบัติจากฟากฟ้าลงมายังบรรดาผู้อธรรม เพราะการฝ่าฝืนอย่างไม่หยุดหย่อนของพวกเขา (58–59)

และเมื่อมูซาขอน้ำให้กลุ่มชนของเขา เรากล่าวว่า "จงตีก้อนหินด้วยไม้เท้าของเจ้า"
แล้วตาน้ำสิบสองแห่งก็พวยพุ่งออกมาจากหินนั้น แต่ละเผ่ารู้แหล่งน้ำดื่มของตน
"จงกินและดื่มจากปัจจัยยังชีพของอัลลอฮ์ และอย่าเที่ยวก่อความเสื่อมเสียในแผ่นดิน"
และเมื่อพวกเจ้ากล่าวว่า "โอ้มูซา เราไม่อาจทนกับอาหารเพียงชนิดเดียวได้
ดังนั้นจงวิงวอนพระผู้อภิบาลของท่านเพื่อเรา ให้พระองค์ทรงนำสิ่งที่แผ่นดินงอกเงยออกมาให้เรา
ทั้งพืชผัก แตงกวา กระเทียม ถั่วเลนทิล และหัวหอม" เขากล่าวว่า
"พวกท่านจะเอาสิ่งที่ด้อยกว่ามาแลกกับสิ่งที่ดีกว่ากระนั้นหรือ จงลงไปยังเมืองใดเมืองหนึ่งเถิด
แล้วที่นั่นพวกท่านจะได้สิ่งที่ขอ" ความอัปยศและความยากไร้ถูกประทับลงบนพวกเขา
และพวกเขานำความกริ้วของอัลลอฮ์มาสู่ตนเอง ทั้งนี้เพราะพวกเขาเฝ้าปฏิเสธสัญญาณของอัลลอฮ์
และฆ่าบรรดานบีโดยปราศจากความชอบธรรม ทั้งนี้เพราะพวกเขาฝ่าฝืนและละเมิดอยู่เสมอ (60–61)

แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา ชาวยิว ชาวคริสต์ และชาวซอบิอ์ ผู้ใดก็ตามที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้าย
และประกอบความดี พวกเขาย่อมได้รับรางวัลของพวกเขา ณ พระผู้อภิบาลของพวกเขา
ไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศก[2] (62)

และเมื่อเราเอาพันธสัญญาจากพวกเจ้า และยกภูเขาขึ้นเหนือพวกเจ้า
"จงยึดมั่นในสิ่งที่เราประทานแก่พวกเจ้า และจงจดจำสิ่งที่มีอยู่ในนั้น เพื่อพวกเจ้าจะได้ยำเกรงอัลลอฮ์"
แต่หลังจากนั้นพวกเจ้าก็ผินหลังให้
และหากมิใช่เพราะความโปรดปรานและความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า
พวกเจ้าย่อมอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุนอย่างแน่นอน
พวกเจ้ารู้ดีถึงบรรดาผู้ที่ละเมิดในเรื่องวันสะบาโตในหมู่พวกเจ้า และที่เรากล่าวแก่พวกเขาว่า
"จงเป็นลิงที่ถูกเหยียดหยาม"
เราจึงทำให้สิ่งนั้นเป็นการลงโทษอันเป็นเยี่ยงอย่างสำหรับคนในยุคนั้นและคนรุ่นหลัง
และเป็นข้อเตือนใจสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ (63–66)

และเมื่อมูซากล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า "แท้จริงอัลลอฮ์ทรงบัญชาให้พวกท่านเชือดวัวตัวหนึ่ง"
พวกเขากล่าวว่า "ท่านล้อเราเล่นหรือ" เขากล่าวว่า
"ฉันขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากการเป็นคนเขลาเช่นนั้น" พวกเขากล่าวว่า
"จงวิงวอนพระผู้อภิบาลของท่านเพื่อเรา ให้ทรงชี้แจงแก่เราว่าวัวนั้นเป็นอย่างไร" เขากล่าวว่า

[2] โองการสำคัญยิ่งนี้บอกอะไรไว้มากมายเกี่ยวกับพหุนิยมในอิสลาม

“พระองค์ตรัสว่า มันเป็นวัวที่ไม่แก่และไม่อ่อน แต่มีวัยอยู่ระหว่างกลาง ดังนั้นจงทำตามที่พวกท่านถูกบัญชาเถิด” พวกเขากล่าวว่า “จงวิงวอนพระผู้อภิบาลของท่านเพื่อเรา ให้ทรงชี้แจงแก่เราว่ามันมีสีอะไร” เขากล่าวว่า “พระองค์ตรัสว่า มันเป็นวัวสีเหลือง สีสดใส เป็นที่ชื่นตาแก่ผู้พบเห็น” พวกเขากล่าวว่า “จงวิงวอนพระผู้อภิบาลของท่านเพื่อเรา ให้ทรงชี้แจงแก่เราว่ามันเป็นอย่างไร เพราะสำหรับเราวัวทั้งหลายดูคล้ายกันไปหมด และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ เราจะได้รับทางนำอย่างแน่นอน” เขากล่าวว่า “พระองค์ตรัสว่า มันเป็นวัวที่ไม่เคยถูกใช้ไถดินหรือทดน้ำเข้านา สมบูรณ์ไร้ตำหนิ” พวกเขากล่าวว่า “บัดนี้ท่านนำความจริงมาแล้ว” แล้วพวกเขาก็เชือดมัน ทั้งที่เกือบจะไม่ทำ และจงรำลึกเมื่อพวกเจ้าฆ่าชายผู้หนึ่ง แล้วโต้เถียงกันในเรื่องนั้น และอัลลอฮ์จะทรงเปิดเผยสิ่งที่พวกเจ้าปิดบังไว้ เราจึงกล่าวว่า “จงตีเขาด้วยส่วนหนึ่งของวัวนั้น” เช่นนี้แหละที่อัลลอฮ์ทรงให้คนตายมีชีวิต และทรงแสดงสัญญาณของพระองค์แก่พวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้ใช้สติปัญญา แต่หลังจากนั้นทั้งหมด หัวใจของพวกเจ้าก็แข็งกระด้าง จนเป็นดั่งหิน หรือแข็งยิ่งกว่า เพราะมีหินบางก้อนที่ธารน้ำพวยพุ่งออกมา และมีบางก้อนที่แตกออกแล้วน้ำไหลออกมา และมีบางก้อนที่กลิ้งตกลงมาเพราะเกรงขามอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์มิทรงเผลอไผลต่อสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ (67–74)

พวกเจ้า (บรรดาผู้ศรัทธา) ยังหวังว่าพวกเขาจะเชื่อพวกเจ้าอีกหรือ ทั้งที่กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาเคยฟังพระดำรัสของอัลลอฮ์ แล้วบิดเบือนมันทั้งที่เข้าใจแล้วและรู้ดีอยู่ เมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ศรัทธา พวกเขากล่าวว่า “เราศรัทธาแล้ว” แต่เมื่ออยู่ตามลำพังด้วยกัน พวกเขากล่าวว่า “พวกท่านบอกพวกเขาถึงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงเปิดเผยแก่พวกท่าน เพื่อให้พวกเขาใช้มันโต้แย้งพวกท่านต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกท่านกระนั้นหรือ พวกท่านไม่มีสติปัญญาเลยหรือ” พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงรู้สิ่งที่พวกเขาปิดบังและสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย ในหมู่พวกเขามีผู้ไม่รู้หนังสือ ซึ่งไม่รู้คัมภีร์เลยนอกจากความเพ้อฝัน พวกเขาเพียงแต่คาดเดาเท่านั้น ดังนั้นความวิบัติจงประสบแก่บรรดาผู้เขียนคัมภีร์ด้วยมือของตนเอง แล้วกล่าวว่า “นี่มาจากอัลลอฮ์” เพื่อจะขายมันด้วยราคาอันน้อยนิด ความวิบัติจงประสบแก่พวกเขาเพราะสิ่งที่มือของพวกเขาเขียน และความวิบัติจงประสบแก่พวกเขาเพราะสิ่งที่พวกเขาแสวงหามา พวกเขากล่าวว่า “ไฟนรกจะไม่แตะต้องเรา นอกจากเพียงไม่กี่วันที่ถูกนับไว้” จงกล่าวเถิดว่า “พวกท่านได้รับสัญญาจากอัลลอฮ์แล้วหรือ เพราะอัลลอฮ์ไม่ทรงผิดสัญญาของพระองค์ หรือว่าพวกท่านกล่าวเกี่ยวกับอัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกท่านไม่รู้” หามิได้ ผู้ใดแสวงหาความชั่ว และถูกบาปของเขาห้อมล้อม ชนเหล่านี้คือชาวไฟนรก พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี ชนเหล่านี้คือชาวสวนสวรรค์ พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล (75–82)

และเมื่อเราเอาพันธสัญญาจากวงศ์วานอิสราเอลว่า “จงอย่าเคารพภักดีผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ จงทำดีต่อบิดามารดาและญาติสนิท ต่อเด็กกำพร้าและผู้ขัดสน จงพูดจาดีกับผู้คน จงดำรงละหมาดและจ่ายซะกาต” แล้วพวกเจ้าก็ผินหลังให้ เว้นแต่เพียงส่วนน้อยในหมู่พวกเจ้า และพวกเจ้ายังคงเบือนหนีอยู่ และเมื่อเราเอาพันธสัญญาจากพวกเจ้าว่า “จงอย่าหลั่งเลือดกันเอง และอย่าขับไล่กันเองออกจากบ้านเรือน” พวกเจ้าได้ยืนยันและพวกเจ้าเองก็เป็นพยาน แต่แล้วพวกเจ้านี่แหละกลับฆ่ากันเอง และขับไล่คนกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเขา โดยสมคบกันต่อต้านพวกเขาด้วยบาปและความเป็นศัตรู และหากพวกเขามาหาพวกเจ้าในฐานะเชลย พวกเจ้าก็ไถ่ตัวพวกเขา ทั้งที่การขับไล่พวกเขานั้นเองเป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเจ้า พวกเจ้าศรัทธาในบางส่วนของคัมภีร์และปฏิเสธอีกบางส่วนกระนั้นหรือ
แล้วการตอบแทนสำหรับผู้ที่ทำเช่นนั้นในหมู่พวกเจ้าจะเป็นสิ่งใดเล่า
นอกจากความอัปยศในชีวิตแห่งโลกนี้ และในวันฟื้นคืนชีพพวกเขาจะถูกส่งไปสู่การลงโทษอันรุนแรงที่สุด และอัลลอฮ์มิทรงเผลอไผลต่อสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ ชนเหล่านี้คือผู้ที่ซื้อชีวิตแห่งโลกนี้ด้วยปรโลก การลงโทษจะไม่ถูกผ่อนเบาแก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ (83–86)

เราประทานคัมภีร์แก่มูซา และส่งบรรดาศาสนทูตสืบเนื่องตามหลังเขา และเราประทานหลักฐานอันชัดแจ้งแก่อีซา บุตรของมัรยัม และเสริมกำลังเขาด้วยวิญญาณบริสุทธิ์ แล้วมิใช่หรือที่คราใดศาสนทูตนำสิ่งที่พวกเจ้าไม่ปรารถนามายังพวกเจ้า พวกเจ้าก็หยิ่งผยอง บางท่านพวกเจ้ากล่าวหาว่าโกหก และบางท่านพวกเจ้าก็ฆ่าเสีย พวกเขากล่าวว่า “หัวใจของเราถูกห่อหุ้มไว้” หามิได้ อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งพวกเขาเพราะการปฏิเสธของพวกเขา พวกเขาจึงศรัทธาเพียงน้อยนิด และเมื่อคัมภีร์จากอัลลอฮ์มายังพวกเขา ซึ่งยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเขา ทั้งที่ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยวิงวอนขอชัยชนะเหนือบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม
ครั้นเมื่อสิ่งที่พวกเขารู้จักดีมายังพวกเขา พวกเขากลับปฏิเสธมัน
ดังนั้นการสาปแช่งของอัลลอฮ์จึงตกแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ
ช่างเลวร้ายเสียนี่กระไรสิ่งที่พวกเขาขายตัวเองเพื่อแลกมา
คือการที่พวกเขาปฏิเสธสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานลงมา
ด้วยความขุ่นเคืองที่อัลลอฮ์ประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ในหมู่บ่าวของพระองค์ พวกเขาจึงนำความกริ้วซ้อนความกริ้วมาสู่ตน และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมนั้นมีการลงโทษอันอัปยศ เมื่อมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า “จงศรัทธาในสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานลงมา” พวกเขากล่าวว่า “เราศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เรา” และพวกเขาปฏิเสธสิ่งที่มาหลังจากนั้น ทั้งที่มันคือสัจธรรมซึ่งยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเขา จงกล่าวเถิดว่า “แล้วเหตุใดพวกท่านจึงฆ่าบรรดานบีของอัลลอฮ์ในกาลก่อน หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา” และมูซาได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเจ้า แต่พวกเจ้าก็ยึดเอารูปลูกวัวในยามที่เขาไม่อยู่ และพวกเจ้ากลายเป็นผู้อธรรม (87–92)

และเมื่อเราเอาพันธสัญญาจากพวกเจ้า และยกภูเขาขึ้นเหนือพวกเจ้า
“จงยึดมั่นในสิ่งที่เราประทานแก่พวกเจ้า และจงฟัง” พวกเขากล่าวว่า “เราได้ยิน และเราฝ่าฝืน”
และเพราะการปฏิเสธของพวกเขา
ความหลงใหลในรูปลูกวัวจึงถูกทำให้ซึมซาบเข้าไปในหัวใจของพวกเขา จงกล่าวเถิดว่า
“ช่างเลวร้ายเสียนี่กระไรสิ่งที่ความศรัทธาของพวกท่านสั่งใช้พวกท่าน หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา”
จงกล่าวเถิดว่า “หากที่พำนักสุดท้าย ณ อัลลอฮ์เป็นของพวกท่านโดยเฉพาะ ไม่ใช่ของมนุษย์อื่นใด
ก็จงปรารถนาความตายเถิด หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง” แต่พวกเขาจะไม่มีวันปรารถนามัน
เพราะสิ่งที่มือของพวกเขาส่งไปล่วงหน้า และอัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงบรรดาผู้อธรรม เจ้าจะพบอย่างแน่นอนว่า
พวกเขาเป็นมนุษย์ที่ละโมบในชีวิตมากที่สุด ยิ่งกว่าบรรดาผู้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์เสียอีก
แต่ละคนในหมู่พวกเขาอยากมีอายุยืนถึงพันปี
แต่การมีอายุยืนยาวก็มิอาจทำให้เขาห่างพ้นจากการลงโทษได้ และอัลลอฮ์ทรงเห็นทุกสิ่งที่พวกเขากระทำ (93–96)

จงกล่าวเถิดว่า “ผู้ใดเป็นศัตรูต่อญิบรีล
แท้จริงเขาคือผู้นำอัลกุรอานลงมายังหัวใจของเจ้าโดยอนุมัติของอัลลอฮ์ เป็นการยืนยันสิ่งที่มาก่อน
เป็นทางนำและข่าวดีสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา ผู้ใดเป็นศัตรูต่ออัลลอฮ์ ต่อมลาอิกะฮ์ของพระองค์
ต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์ ต่อญิบรีลและมีกาอีล
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นศัตรูต่อบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม” และเราได้ประทานสัญญาณอันชัดแจ้งลงมาแก่เจ้า
และไม่มีผู้ใดปฏิเสธมันนอกจากบรรดาผู้ฝ่าฝืนโดยเจตนา มิใช่หรือที่คราใดพวกเขาทำพันธสัญญา
กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาก็โยนมันทิ้ง แท้จริงส่วนมากของพวกเขาไม่ศรัทธา (97–100)

และเมื่อศาสนทูตจากอัลลอฮ์มายังพวกเขา ซึ่งยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเขา
กลุ่มหนึ่งในหมู่ผู้ได้รับคัมภีร์ก็เหวี่ยงคัมภีร์ของอัลลอฮ์ไว้เบื้องหลัง ประหนึ่งว่าพวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย
และพวกเขากลับปฏิบัติตามสิ่งที่เหล่าซัยฏอนเคยอ่านในรัชสมัยของสุลัยมาน
สุลัยมานมิได้ปฏิเสธสัจธรรม แต่เหล่าซัยฏอนต่างหากที่ปฏิเสธ โดยสอนผู้คนถึงไสยศาสตร์
และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่มลาอิกะฮ์ทั้งสองที่บาบิโลน คือฮารูตและมารูต
แต่ทั้งสองมิได้สอนผู้ใดโดยไม่กล่าวก่อนว่า “เราเป็นเพียงการทดสอบเท่านั้น ดังนั้นจงอย่าปฏิเสธสัจธรรม”
ผู้คนได้เรียนรู้จากทั้งสองถึงวิธีสร้างความแตกแยกระหว่างสามีกับภรรยา
ทั้งที่พวกเขาไม่อาจทำร้ายผู้ใดด้วยสิ่งนั้นได้ นอกจากด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์
และพวกเขาเรียนรู้สิ่งที่เป็นโทษและไม่ให้ประโยชน์แก่พวกเขา ทั้งที่รู้ดีว่าผู้ใดซื้อมันไป
ย่อมไม่มีส่วนใดในปรโลก ช่างเลวร้ายเสียนี่กระไรสิ่งที่พวกเขาขายตัวเองเพื่อแลกมา หากพวกเขารู้
และหากพวกเขาศรัทธาและยำเกรงอัลลอฮ์ รางวัลจากอัลลอฮ์ย่อมดีกว่ามาก หากพวกเขารู้ (101–103)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่ากล่าวแก่นบีว่า “โปรดใส่ใจเรา” แต่จงกล่าวว่า “โปรดมองดูเรา” และจงตั้งใจฟัง เพราะการลงโทษอันเจ็บปวดรอคอยบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมอยู่
บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมในหมู่ชาวคัมภีร์ก็ดี บรรดาผู้ตั้งภาคีก็ดี ต่างไม่ปรารถนาให้ความดีใด ๆ ถูกประทานลงมาแก่พวกเจ้าจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า
แต่อัลลอฮ์ทรงเจาะจงความเมตตาของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงมีความโปรดปรานอันไพศาล โองการใดที่เรายกเลิกหรือทำให้ถูกลืม เราย่อมนำสิ่งที่ดีกว่าหรือเทียบเท่ามาแทน เจ้าไม่รู้ดอกหรือว่าอัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง
เจ้าไม่รู้ดอกหรือว่าอำนาจปกครองชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์ และนอกจากอัลลอฮ์แล้ว พวกเจ้าไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใด ๆ หรือว่าพวกเจ้าอยากซักถามศาสนทูตของพวกเจ้า เช่นที่มูซาเคยถูกซักถามมาก่อน ผู้ใดเอาความศรัทธาไปแลกกับการปฏิเสธ แท้จริงเขาได้หลงจากทางอันราบเรียบแล้ว
ชาวคัมภีร์จำนวนมากอยากทำให้พวกเจ้ากลับเป็นผู้ปฏิเสธหลังจากที่พวกเจ้าศรัทธาแล้ว ด้วยความอิจฉาในจิตใจของพวกเขา หลังจากที่สัจธรรมประจักษ์ชัดแก่พวกเขาแล้ว แต่จงอภัยและมองข้ามเถิด จนกว่าอัลลอฮ์จะทรงนำพระบัญชาของพระองค์มา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง จงดำรงละหมาดและจ่ายซะกาต ความดีใดที่พวกเจ้าส่งไปล่วงหน้าเพื่อตัวของพวกเจ้า พวกเจ้าจะพบมัน ณ อัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเห็นทุกสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ (104–110)

พวกเขากล่าวว่า “จะไม่มีผู้ใดได้เข้าสวนสวรรค์ นอกจากผู้ที่เป็นยิวหรือคริสต์” นั่นคือความเพ้อฝันของพวกเขา จงกล่าวเถิดว่า “จงนำหลักฐานของพวกท่านมา หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง” หามิได้ ผู้ใดมอบตนทั้งหมดแด่อัลลอฮ์และทำความดี เขาย่อมได้รับรางวัลของเขา ณ พระผู้อภิบาลของเขา ไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศก ชาวยิวกล่าวว่า “ชาวคริสต์มิได้ตั้งอยู่บนสิ่งใดเลย” และชาวคริสต์กล่าวว่า “ชาวยิวมิได้ตั้งอยู่บนสิ่งใดเลย” ทั้งที่ทั้งสองฝ่ายต่างอ่านคัมภีร์ บรรดาผู้ไม่มีความรู้ก็กล่าวเช่นเดียวกับพวกเขา อัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในวันฟื้นคืนชีพ ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน (111–113)

ใครเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้ที่ห้ามมิให้พระนามของอัลลอฮ์ถูกกล่าวถึงในสถานเคารพภักดีของพระองค์ และพยายามทำลายสถานเหล่านั้น คนเช่นนี้ไม่ควรเข้าไปในนั้น นอกจากด้วยความหวาดกลัว สำหรับพวกเขามีความอัปยศในโลกนี้ และมีการลงโทษอันมหันต์ในปรโลก
ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกเป็นของอัลลอฮ์ พวกเจ้าหันไปทางใด ที่นั่นย่อมมีพระพักตร์ของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงไพศาล ผู้ทรงรอบรู้ (114–115)

พวกเขากล่าวว่า “อัลลอฮ์ทรงมีบุตร” มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ หามิได้ ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์ ทั้งหมดล้วนนอบน้อมเชื่อฟังพระองค์ ผู้ทรงประดิษฐ์ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เมื่อพระองค์ทรงกำหนดสิ่งใด พระองค์เพียงตรัสแก่มันว่า “จงเป็น” แล้วมันก็เป็นขึ้น บรรดาผู้ไม่มีความรู้กล่าวว่า “เหตุใดอัลลอฮ์จึงไม่ตรัสกับเรา หรือไม่มีสัญญาณมายังเรา” บรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขาก็กล่าวถ้อยคำเช่นเดียวกันนี้ หัวใจของพวกเขาคล้ายคลึงกัน เราได้ทำให้สัญญาณทั้งหลายชัดแจ้งแล้ว สำหรับกลุ่มชนที่เชื่อมั่น แท้จริงเราส่งเจ้า (โอ้นบี) มาพร้อมกับสัจธรรม เป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน และเจ้าจะไม่ถูกสอบถามเกี่ยวกับชาวไฟอันลุกโชน ชาวยิวจะไม่มีวันพอใจเจ้า และชาวคริสต์ก็เช่นกัน จนกว่าเจ้าจะปฏิบัติตามแนวทางของพวกเขา จงกล่าวเถิดว่า “ทางนำของอัลลอฮ์เท่านั้นคือทางนำที่แท้จริง” และหากเจ้าปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของพวกเขา หลังจากความรู้ที่มายังเจ้าแล้ว เจ้าจะไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใด ๆ ให้พ้นจากอัลลอฮ์ บรรดาผู้ที่เราประทานคัมภีร์ให้ และอ่านมันอย่างที่ควรอ่าน ชนเหล่านี้แหละที่ศรัทธาในคัมภีร์นั้น ส่วนผู้ใดปฏิเสธมัน ชนเหล่านั้นคือผู้ขาดทุน (116–121)

โอ้วงศ์วานอิสราเอล จงรำลึกถึงความโปรดปรานที่ข้าประทานแก่พวกเจ้า และที่ข้ายกย่องพวกเจ้าเหนือประชาชาติทั้งหลาย และจงระวังตนจากวันหนึ่ง ซึ่งไม่มีชีวิตใดจะช่วยอีกชีวิตหนึ่งได้แต่อย่างใด ค่าไถ่จะไม่ถูกรับ การขอไถ่โทษแทนจะไม่ให้ประโยชน์ และพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ
และเมื่ออิบรอฮีมถูกพระผู้อภิบาลของเขาทดสอบด้วยพระดำรัสบางประการ แล้วเขาได้ปฏิบัติอย่างครบถ้วน พระองค์ตรัสว่า “แท้จริงข้าจะตั้งเจ้าเป็นผู้นำของมนุษยชาติ” อิบรอฮีมทูลถามว่า “แล้วลูกหลานของข้าพระองค์เล่า” พระองค์ตรัสว่า “พันธสัญญาของข้าไม่ครอบคลุมถึงบรรดาผู้อธรรม” (122–124)

และเมื่อเราทำให้บ้านหลังนั้นเป็นที่กลับมารวมกันของมนุษยชาติและเป็นเขตปลอดภัย “จงยึดเอาที่ยืนของอิบรอฮีมเป็นที่ละหมาด” และเราบัญชาแก่อิบรอฮีมและอิสมาอีลว่า “จงทำความสะอาดบ้านของข้า สำหรับบรรดาผู้เวียนรอบ บรรดาผู้พำนักบำเพ็ญอยู่ที่นั่น และบรรดาผู้โค้งคำนับและก้มกราบ” และเมื่ออิบรอฮีมกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงทำให้ที่นี่เป็นเมืองที่ปลอดภัย และขอทรงประทานผลไม้เป็นปัจจัยยังชีพแก่ชาวเมืองนี้ คือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้ายในหมู่พวกเขา” พระองค์ตรัสว่า “และผู้ใดปฏิเสธสัจธรรม ข้าจะให้เขาหาความสุขเพียงเล็กน้อย แล้วข้าจะต้อนเขาไปสู่การลงโทษแห่งไฟนรก และนั่นเป็นปลายทางที่เลวร้ายยิ่ง” (125–126)

และเมื่ออิบรอฮีมและอิสมาอีลก่อฐานรากของบ้านหลังนั้นขึ้น “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ขอทรงรับสิ่งนี้จากเรา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้ ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา

ขอทรงทำให้เราทั้งสองเป็นผู้มอบตนแด่พระองค์
และจากลูกหลานของเราขอทรงให้มีประชาชาติหนึ่งที่มอบตนแด่พระองค์
ขอทรงแสดงพิธีกรรมแห่งการเคารพภักดีแก่เรา และขอทรงรับการกลับตัวของเราด้วยความเมตตา
แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงรับการกลับตัวเสมอ ผู้ทรงเมตตาเสมอ ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา
ขอทรงแต่งตั้งศาสนทูตผู้หนึ่งจากพวกเขาเองขึ้นในหมู่พวกเขา ซึ่งจะอ่านโองการของพระองค์แก่พวกเขา
สอนคัมภีร์และวิทยปัญญาแก่พวกเขา และขัดเกลาพวกเขาให้บริสุทธิ์ แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงปรีชาญาณ” (127–129)

ใครเล่าจะผินหลังให้แนวทางของอิบรอฮีม นอกจากผู้ที่ทำให้ตนเองโง่เขลา แท้จริงเราได้เลือกเขาในโลกนี้
และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ทรงคุณธรรมอย่างแน่นอน เมื่อพระผู้อภิบาลของเขาตรัสแก่เขาว่า
“จงมอบตน” เขากล่าวว่า “ข้าพระองค์มอบตนแด่พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกแล้ว”
และอิบรอฮีมได้สั่งเสียสิ่งเดียวกันนี้แก่บรรดาลูกของเขา และยะอ์กูบก็เช่นกันว่า “โอ้ลูก ๆ ของฉัน
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเลือกศาสนานี้ให้พวกเจ้าแล้ว ดังนั้นจงอย่าตาย
นอกจากในสภาพที่พวกเจ้าเป็นผู้มอบตนแด่พระองค์” (130–132)

หรือพวกเจ้าเป็นพยานอยู่ด้วยเมื่อความตายมาเยือนยะอ์กูบ เมื่อเขากล่าวแก่บรรดาลูกของเขาว่า
“พวกเจ้าจะเคารพภักดีสิ่งใดหลังจากฉันจากไป” พวกเขากล่าวว่า “เราจะเคารพภักดีพระเจ้าของท่าน
และพระเจ้าของบรรพบุรุษของท่าน คืออิบรอฮีม อิสมาอีล และอิสหาก พระเจ้าองค์เดียว
และเรามอบตนแด่พระองค์” นั่นคือประชาชาติหนึ่งที่ล่วงลับไปแล้ว
สิ่งที่พวกเขาแสวงหาไว้ย่อมเป็นของพวกเขา และสิ่งที่พวกเจ้าแสวงหาไว้ย่อมเป็นของพวกเจ้า
และพวกเจ้าจะไม่ถูกสอบถามถึงสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ (133–134)

พวกเขากล่าวว่า “จงเป็นยิวหรือคริสต์เถิด แล้วพวกท่านจะได้รับทางนำ” จงกล่าวเถิดว่า “หามิได้
แต่เราปฏิบัติตามแนวทางของอิบรอฮีม ผู้ศรัทธาอย่างเที่ยงแท้ และเขามิได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์”
จงกล่าวเถิดว่า “เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และในสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เรา
และในสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่อิบรอฮีม อิสมาอีล อิสหาก ยะอ์กูบ และบรรดาเผ่าพันธุ์
และในสิ่งที่มูซาและอีซาได้รับ และในสิ่งที่บรรดานบีได้รับจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา
เราไม่แบ่งแยกระหว่างท่านใดในหมู่พวกเขา และเรามอบตนแด่พระองค์”
ดังนั้นหากพวกเขาศรัทธาเช่นที่พวกเจ้าศรัทธา พวกเขาย่อมได้รับทางนำอย่างแท้จริง
แต่หากพวกเขาผินหลังให้ พวกเขาก็เพียงอยู่ในความแตกแยกเท่านั้น
และอัลลอฮ์จะทรงพอเพียงสำหรับเจ้าในการรับมือกับพวกเขา พระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้
สีสันของเราคือการย้อมของอัลลอฮ์ และใครเล่าจะย้อมได้ดียิ่งกว่าอัลลอฮ์
และเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราเคารพภักดี (135–138)

จงกล่าวเถิดว่า “พวกท่านจะโต้เถียงกับเราในเรื่องอัลลอฮ์หรือ
ทั้งที่พระองค์คือพระผู้อภิบาลของเราและพระผู้อภิบาลของพวกท่าน การงานของเราย่อมเป็นของเรา
และการงานของพวกท่านย่อมเป็นของพวกท่าน และเราอุทิศตนอย่างบริสุทธิ์ใจแด่พระองค์
หรือพวกท่านจะกล่าวว่า อิบรอฮีม อิสมาอีล อิสหาก ยะอ์กูบ และบรรดาเผ่าพันธุ์ เป็นยิวหรือคริสต์”
จงกล่าวเถิดว่า “พวกท่านรู้ดีกว่าหรืออัลลอฮ์”
และใครเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้ที่ปิดบังพยานหลักฐานที่เขามีจากอัลลอฮ์
และอัลลอฮ์มิทรงเผลอไผลต่อสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ นั่นคือประชาชาติหนึ่งที่ล่วงลับไปแล้ว
สิ่งที่พวกเขาแสวงหาไว้ย่อมเป็นของพวกเขา และสิ่งที่พวกเจ้าแสวงหาไว้ย่อมเป็นของพวกเจ้า
และพวกเจ้าจะไม่ถูกสอบถามถึงสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ (139–141)

พวกคนเขลาในหมู่ผู้คนจะกล่าวว่า “อะไรทำให้พวกเขาหันออกจากทิศละหมาดที่พวกเขาเคยหันไป”
จงกล่าวเถิดว่า “ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกเป็นของอัลลอฮ์
พระองค์ทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์สู่หนทางอันเที่ยงตรง”
เช่นนี้แหละเราได้ทำให้พวกเจ้าเป็นประชาชาติสายกลาง เพื่อพวกเจ้าจะได้เป็นพยานต่อมนุษยชาติ
และศาสนทูตจะได้เป็นพยานต่อพวกเจ้า และเรากำหนดทิศที่เจ้าเคยหันไปนั้น
ก็เพียงเพื่อจำแนกผู้ที่ตามศาสนทูตออกจากผู้ที่หันส้นเท้ากลับ แท้จริงมันเป็นเรื่องหนักหนา
เว้นแต่สำหรับบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงนำทาง และอัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้ความศรัทธาของพวกเจ้าสูญเปล่า
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเปี่ยมด้วยความเอ็นดูและความเมตตาต่อมนุษยชาติ เราเห็นเจ้า (โอ้นบี)
แหงนหน้าไปมาสู่ฟากฟ้า ดังนั้นเราจะให้เจ้าหันไปสู่ทิศละหมาดที่เจ้าพอใจอย่างแน่นอน
จงหันหน้าของเจ้าไปทางมัสยิดอันต้องห้ามเถิด และไม่ว่าพวกเจ้า (บรรดาผู้ศรัทธา) จะอยู่ที่ใด
ก็จงหันหน้าไปทางนั้น บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ย่อมรู้ดีว่านี่คือสัจธรรมจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา
และอัลลอฮ์มิทรงเผลอไผลต่อสิ่งที่พวกเขากระทำ
แม้เจ้าจะนำสัญญาณทุกประการมายังบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ พวกเขาก็จะไม่ตามทิศละหมาดของเจ้า
และเจ้าก็มิใช่ผู้ตามทิศของพวกเขา และพวกเขาก็มิได้ตามทิศของกันและกัน
และหากเจ้าปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของพวกเขา หลังจากความรู้ที่มายังเจ้าแล้ว
เจ้าย่อมเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้อธรรมอย่างแน่นอน บรรดาผู้ที่เราประทานคัมภีร์ให้นั้นรู้จักสิ่งนี้
ดั่งที่พวกเขารู้จักลูกของตนเอง แต่กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาปิดบังสัจธรรมทั้งที่รู้ดี
สัจธรรมนั้นมาจากพระผู้อภิบาลของเจ้า ดังนั้นจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้สงสัยเป็นอันขาด
แต่ละฝ่ายต่างมีทิศที่ตนหันไป ดังนั้นจงแข่งขันกันในความดีเถิด ไม่ว่าพวกเจ้าจะอยู่ที่ใด
อัลลอฮ์จะทรงนำพวกเจ้าทั้งหมดมารวมกัน แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง (142–148)

ไม่ว่าเจ้าจะออกเดินทางจากที่ใด จงหันหน้าของเจ้าไปทางมัสยิดอันต้องห้าม
แท้จริงมันคือสัจธรรมจากพระผู้อภิบาลของเจ้า และอัลลอฮ์มิทรงเผลอไผลต่อสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

และไม่ว่าเจ้าจะออกเดินทางจากที่ใด จงหันหน้าของเจ้าไปทางมัสยิดอันต้องห้าม และไม่ว่าพวกเจ้าจะอยู่ที่ใด ก็จงหันหน้าไปทางนั้น เพื่อผู้คนจะไม่มีข้อโต้แย้งใด ๆ ต่อพวกเจ้า เว้นแต่บรรดาผู้อธรรมในหมู่พวกเขา ดังนั้นจงอย่ากลัวพวกเขา แต่จงกลัวข้า และเพื่อข้าจะได้ทำให้ความโปรดปรานของข้าครบถ้วนแก่พวกเจ้า และเพื่อพวกเจ้าจะได้รับทางนำ ดั่งที่เราส่งศาสนทูตผู้หนึ่งจากพวกเจ้าเองมาในหมู่พวกเจ้า ซึ่งอ่านโองการของเราแก่พวกเจ้า ชัดเกลาพวกเจ้าให้บริสุทธิ์ สอนคัมภีร์และวิทยปัญญาแก่พวกเจ้า และสอนสิ่งที่พวกเจ้าไม่เคยรู้ ดังนั้นจงรำลึกถึงข้า แล้วข้าจะรำลึกถึงพวกเจ้า จงขอบคุณข้า และอย่าเนรคุณ (149–152)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงขอความช่วยเหลือด้วยความอดทนและการละหมาด แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอยู่กับบรรดาผู้อดทน และจงอย่ากล่าวถึงบรรดาผู้ถูกฆ่าในหนทางของอัลลอฮ์ว่า “พวกเขาตายแล้ว” หามิได้ พวกเขามีชีวิตอยู่ แต่พวกเจ้าไม่รู้สึก และเราจะทดสอบพวกเจ้าอย่างแน่นอนด้วยความกลัวและความหิวบางประการ และด้วยการสูญเสียทรัพย์สิน ชีวิต และพืชผล แต่จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้อดทน คือบรรดาผู้ที่เมื่อเคราะห์ร้ายประสบแก่พวกเขา พวกเขากล่าวว่า “แท้จริงเราเป็นของอัลลอฮ์ และแท้จริงเราจะกลับไปยังพระองค์” ชนเหล่านี้ได้รับพระพรและความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา และชนเหล่านี้แหละคือผู้ได้รับทางนำ (153–157)

แท้จริงเศาะฟาและมัรวะฮ์อยู่ในบรรดาเครื่องหมายแห่งศาสนาของอัลลอฮ์ ดังนั้นผู้ใดประกอบพิธีฮัจญ์ ณ บ้านหลังนั้น หรือประกอบพิธีอุมเราะฮ์ ย่อมไม่มีความผิดแก่เขาที่จะเดินเวียนระหว่างทั้งสอง และผู้ใดทำความดีด้วยความสมัครใจ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงชื่นชมตอบแทน ผู้ทรงรอบรู้ แท้จริงบรรดาผู้ปิดบังหลักฐานอันชัดแจ้งและทางนำที่เราประทานลงมา หลังจากที่เราได้ชี้แจงมันแก่ผู้คนในคัมภีร์แล้ว อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งพวกเขา และบรรดาผู้สาปแช่งทั้งหลายก็สาปแช่งพวกเขา เว้นแต่บรรดาผู้ที่กลับตัว ปรับปรุงแก้ไข และชี้แจงความจริงให้ประจักษ์ ชนเหล่านี้ข้าจะรับการกลับตัวของพวกเขาด้วยความเมตตา เพราะข้าคือผู้รับการกลับตัวเสมอ ผู้เมตตาเสมอ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมและตายในสภาพที่ปฏิเสธ การสาปแช่งของอัลลอฮ์ ของมลาอิกะฮ์ และของมนุษย์ทั้งมวลย่อมตกแก่พวกเขา พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล การลงโทษจะไม่ถูกผ่อนเบาแก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่ได้รับการประวิงเวลา (158–162)

พระเจ้าของพวกเจ้าคือพระเจ้าองค์เดียว ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ แท้จริงในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ในการสับเปลี่ยนของกลางคืนและกลางวัน ในเรือที่แล่นอยู่ในทะเลพร้อมสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้คน ในน้ำที่อัลลอฮ์ทรงหลั่งลงมาจากฟากฟ้า แล้วทรงให้แผ่นดินมีชีวิตด้วยน้ำนั้นหลังจากที่มันตายแล้ว และทรงให้สัตว์ทุกชนิดแพร่กระจายไปบนนั้น ในการผันแปรของลม

และในเมฆที่ถูกกำหนดให้รับใช้อยู่ระหว่างฟากฟ้ากับแผ่นดิน
ย่อมมีสัญญาณมากมายสำหรับกลุ่มชนที่ใช้สติปัญญา
แต่ในหมู่มนุษย์มีบางคนที่ยึดเอาสิ่งอื่นเป็นคู่เคียงกับอัลลอฮ์ โดยรักสิ่งเหล่านั้นเช่นที่ควรรักอัลลอฮ์
แต่บรรดาผู้ศรัทธานั้นรักอัลลอฮ์ยิ่งกว่าสิ่งอื่นใด และหากบรรดาผู้อธรรมจะได้เห็น
ดั่งที่พวกเขาจะเห็นเมื่อประจักษ์การลงโทษ ว่าพลังอำนาจทั้งมวลเป็นของอัลลอฮ์
และอัลลอฮ์ทรงเข้มงวดในการลงโทษ เมื่อบรรดาผู้ถูกตามตัดขาดจากบรรดาผู้ตาม
และพวกเขาเห็นการลงโทษ และสายสัมพันธ์ทั้งหมดของพวกเขาถูกตัดขาดสะบั้น บรรดาผู้ตามจะกล่าวว่า
“หากเรามีโอกาสอีกสักครั้ง เราจะตัดขาดจากพวกเขา ดั่งที่พวกเขาตัดขาดจากเรา”
เช่นนี้แหละที่อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาเห็นการงานของพวกเขาเป็นความเสียใจอันขมขื่น
และพวกเขาจะไม่มีวันได้ออกจากไฟนรก (163–167)

โอ้มนุษย์เอ๋ย จงกินจากสิ่งที่อนุมัติและดีงามในแผ่นดิน และอย่าตามรอยเท้าของซัยฏอน
แท้จริงมันคือศัตรูอันชัดแจ้งของพวกเจ้า มันเพียงแต่สั่งใช้พวกเจ้าให้ทำความชั่วและความลามก
และให้พวกเจ้ากล่าวเกี่ยวกับอัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้ เมื่อมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า
“จงปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานลงมา” พวกเขากล่าวว่า “หามิได้
เราจะปฏิบัติตามสิ่งที่เราพบว่าบรรพบุรุษของเราเคยทำ” อะไรกัน
แม้ว่าบรรพบุรุษของพวกเขาจะไม่เข้าใจสิ่งใดและไม่ได้รับทางนำกระนั้นหรือ
อุปมาบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมดั่งผู้ที่ตะโกนใส่สิ่งที่ไม่ได้ยินอะไรนอกจากเสียงเรียกและเสียงร้อง หูหนวก
เป็นใบ้ ตาบอด พวกเขาจึงไม่เข้าใจสิ่งใด โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงกินจากสิ่งดี ๆ
ที่เราประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า และจงขอบคุณอัลลอฮ์
หากเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกเจ้าเคารพภักดี พระองค์ทรงห้ามแก่พวกเจ้าเพียงซากสัตว์ เลือด เนื้อสุกร
และสิ่งที่ถูกเอ่ยนามอื่นจากอัลลอฮ์เหนือมัน แต่ผู้ใดตกอยู่ในภาวะจำเป็น
โดยมิได้ใคร่อยากและมิได้เกินความจำเป็น ย่อมไม่มีบาปแก่เขา แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง
ผู้ทรงเมตตาเสมอ (168–173)

แท้จริงบรรดาผู้ปิดบังสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานลงมาจากคัมภีร์ และขายมันด้วยราคาอันน้อยนิด
พวกเขามิได้กลืนสิ่งใดลงท้องนอกจากไฟ อัลลอฮ์จะไม่ตรัสกับพวกเขาในวันฟื้นคืนชีพ
และจะไม่ทรงชำระเกลาพวกเขาให้บริสุทธิ์ และการลงโทษอันเจ็บปวดรอคอยพวกเขาอยู่
ชนเหล่านี้คือผู้ที่ซื้อความหลงผิดด้วยทางนำ และซื้อการลงโทษด้วยการอภัย
พวกเขาช่างทนทานต่อไฟนรกเสียนี่กระไร ทั้งนี้เพราะอัลลอฮ์ประทานคัมภีร์ลงมาพร้อมกับสัจธรรม
และแท้จริงบรรดาผู้ขัดแย้งกันในเรื่องคัมภีร์นั้น ย่อมอยู่ในความแตกแยกอันลำลึก (174–176)

คุณธรรมนั้นมิใช่การที่พวกเจ้าหันหน้าไปทางทิศตะวันออกหรือทิศตะวันตก
แต่ผู้มีคุณธรรมคือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ วันสุดท้าย มลาอิกะฮ์ คัมภีร์ และบรรดานบี

ผู้ซึ่งให้ทรัพย์สินของตนด้วยความรักต่อพระองค์ แก่ญาติสนิท เด็กกำพร้า ผู้ขัดสน ผู้เดินทาง และบรรดาผู้ร้องขอ และเพื่อการปลดปล่อยทาส ผู้ซึ่งดำรงละหมาดและจ่ายซะกาต ผู้ซึ่งรักษาสัญญาที่ตนให้ไว้ และผู้ซึ่งอดทนในยามทุกข์ยาก ยามลำเค็ญ และยามคับขัน ชนเหล่านี้แหละคือผู้สัตย์จริง และชนเหล่านี้แหละคือผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ (177)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา การตอบแทนอย่างเที่ยงธรรมถูกบัญญัติแก่พวกเจ้าในกรณีฆาตกรรม เสรีชนต่อเสรีชน ทาสต่อทาส และหญิงต่อหญิง แต่หากผู้กระทำผิดได้รับการอภัยประการใดจากพี่น้องของเขา ก็จงติดตามเรียกร้องด้วยความเป็นธรรม และจงชดใช้แก่เขาด้วยความดีงาม นี่คือการผ่อนปรนจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าและเป็นความเมตตา ผู้ใดละเมิดหลังจากนี้ ย่อมได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด และในการตอบแทนอย่างเที่ยงธรรมนั้นมีชีวิตสำหรับพวกเจ้า โอ้บรรดาผู้มีปัญญา เพื่อพวกเจ้าจะได้ยำเกรงอัลลอฮ์ ถูกบัญญัติแก่พวกเจ้าว่า เมื่อความตายใกล้มาถึงผู้ใดในหมู่พวกเจ้า และเขาทิ้งทรัพย์สินไว้ ให้ทำพินัยกรรมแก่บิดามารดาและญาติใกล้ชิดอย่างเป็นธรรม เป็นหน้าที่ของบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ หากผู้ใดเปลี่ยนแปลงมันหลังจากได้ยินแล้ว บาปย่อมตกแก่บรรดาผู้เปลี่ยนแปลงมัน แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้ แต่ผู้ใดเกรงว่าผู้ทำพินัยกรรมจะผิดพลาดหรือทำผิด แล้วเขาไกล่เกลี่ยระหว่างคู่กรณี ย่อมไม่มีบาปแก่เขา แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ (178–182)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา การถือศีลอดถูกบัญญัติแก่พวกเจ้า ดั่งที่ถูกบัญญัติแก่ประชาชาติก่อนพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้เพิ่มพูนความยำเกรงอัลลอฮ์ เป็นจำนวนวันที่ถูกกำหนดไว้ แต่ผู้ใดในหมู่พวกเจ้าป่วยหรืออยู่ในการเดินทาง ก็ให้ถือศีลอดในวันอื่นตามจำนวนเดียวกัน และสำหรับบรรดาผู้ที่ถือศีลอดได้ด้วยความยากลำบาก มีการชดเชยคือการให้อาหารแก่ผู้ขัดสนหนึ่งคน ผู้ใดทำความดีเพิ่มขึ้นด้วยความสมัครใจ ย่อมดีกว่าสำหรับเขา แต่การถือศีลอดนั้นดีกว่าสำหรับพวกเจ้า หากพวกเจ้ารู้ เดือนรอมฎอนคือเดือนที่อัลกุรอานถูกประทานลงมา เป็นทางนำสำหรับมนุษยชาติ พร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้งแห่งทางนำและเกณฑ์จำแนก ดังนั้นผู้ใดในหมู่พวกเจ้าอยู่ทันเดือนนั้น ก็จงถือศีลอดตลอดเดือน และผู้ใดป่วยหรืออยู่ในการเดินทาง ก็ให้ถือศีลอดในวันอื่นตามจำนวนเดียวกัน อัลลอฮ์ทรงประสงค์ความสะดวกแก่พวกเจ้า มิทรงประสงค์ความลำบาก และทรงประสงค์ให้พวกเจ้าถือให้ครบจำนวน และให้พวกเจ้าสดุดีความเกรียงไกรของอัลลอฮ์ที่ทรงนำทางพวกเจ้า และเพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ และเมื่อบ่าวของข้าถามเจ้าเกี่ยวกับข้า แท้จริงข้าอยู่ใกล้ ข้าตอบรับคำวิงวอนของผู้วิงวอนเมื่อเขาวิงวอนต่อข้า ดังนั้นพวกเขาจงตอบรับข้าและศรัทธาต่อข้า เพื่อพวกเขาจะได้อยู่ในทางที่ถูกต้อง (183–186)

เป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้าในคืนแห่งการถือศีลอดที่จะร่วมหลับนอนกับภรรยาของพวกเจ้า
พวกนางเป็นอาภรณ์สำหรับพวกเจ้า และพวกเจ้าเป็นอาภรณ์สำหรับพวกนาง
อัลลอฮ์ทรงรู้ว่าพวกเจ้าเคยทรยศต่อตัวเอง
พระองค์จึงทรงรับการกลับตัวของพวกเจ้าด้วยความเมตตาและทรงอภัยให้
ดังนั้นบัดนี้จงร่วมหลับนอนกับพวกนาง และจงแสวงหาสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้สำหรับพวกเจ้า
จงกินและดื่มจนกว่าเส้นด้ายสีขาวของรุ่งอรุณจะประจักษ์ชัดแก่พวกเจ้าจากเส้นด้ายสีดำ
แล้วจงถือศีลอดให้ครบจนถึงพลบค่ำ
และอย่าร่วมหลับนอนกับพวกนางขณะที่พวกเจ้าพำนักบำเพ็ญอยู่ในมัสยิด นั่นคือขอบเขตของอัลลอฮ์
ดังนั้นจงอย่าเข้าใกล้มัน เช่นนี้แหละที่อัลลอฮ์ทรงชี้แจงสัญญาณของพระองค์แก่ผู้คน
เพื่อพวกเขาจะได้ยำเกรงพระองค์ และจงอย่ากินทรัพย์สินของกันและกันโดยมิชอบ
และอย่าใช้มันติดสินบนผู้ตัดสิน เพื่อจะได้กินทรัพย์สินส่วนหนึ่งของผู้อื่นด้วยความบาปทั้งที่พวกเจ้ารู้ดี (187–188)

พวกเขาถามเจ้า (โอ้นบี) เกี่ยวกับจันทร์เสี้ยวข้างขึ้น จงกล่าวเถิดว่า “มันคือเครื่องกำหนดเวลาสำหรับผู้คน
และสำหรับการประกอบพิธีฮัจญ์” และคุณธรรมนั้นมิใช่การที่พวกเจ้าเข้าบ้านทางด้านหลัง
แต่ผู้มีคุณธรรมคือผู้ที่ยำเกรงอัลลอฮ์ ดังนั้นจงเข้าบ้านทางประตู และจงยำเกรงอัลลอฮ์
เพื่อพวกเจ้าจะได้ประสบความสำเร็จ จงต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์กับบรรดาผู้ที่ต่อสู้พวกเจ้า
แต่อย่าละเมิดขอบเขต แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงรักบรรดาผู้ละเมิด จงสังหารพวกเขา ณ
ที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าเผชิญกับพวกเขา และจงขับไล่พวกเขาออกจากที่ที่พวกเขาเคยขับไล่พวกเจ้า
เพราะการกดขี่ข่มเหงนั้นร้ายแรงยิ่งกว่าการฆ่า แต่อย่าต่อสู้กับพวกเขา ณ มัสยิดอันต้องห้าม
เว้นแต่พวกเขาจะต่อสู้พวกเจ้าที่นั่น หากพวกเขาต่อสู้พวกเจ้า ก็จงสังหารพวกเขา
เช่นนั้นแหละคือการตอบแทนของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม แต่หากพวกเขายุติ
แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ จงต่อสู้กับพวกเขาจนกว่าจะไม่มีการกดขี่ข่มเหงอีก
และศาสนาเป็นของอัลลอฮ์เท่านั้น แต่หากพวกเขายุติ ก็จงอย่าได้มีการเป็นศัตรูกัน
นอกจากต่อบรรดาผู้อธรรม เดือนต้องห้ามต่อเดือนต้องห้าม
และสิ่งต้องห้ามทั้งหลายย่อมมีการตอบแทนอย่างเที่ยงธรรม ดังนั้นผู้ใดรุกรานพวกเจ้า
ก็จงตอบโต้เขาเท่ากับที่เขารุกรานพวกเจ้า แต่จงยำเกรงอัลลอฮ์
และพึงรู้เถิดว่าอัลลอฮ์ทรงอยู่กับบรรดาผู้ยำเกรงพระองค์ จงบริจาคในหนทางของอัลลอฮ์
และอย่าโยนตัวเองสู่ความพินาศด้วยมือของพวกเจ้าเอง และจงทำความดี
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ทำความดี (189–195)

จงประกอบพิธีฮัจญ์และอุมเราะฮ์ให้สมบูรณ์เพื่ออัลลอฮ์ แต่หากพวกเจ้าถูกขัดขวาง
ก็จงส่งสัตว์พลีเท่าที่หาได้ และอย่าโกนศีรษะจนกว่าสัตว์พลีจะถึงที่ของมัน หากผู้ใดในหมู่พวกเจ้าป่วย

หรือมีความเจ็บป่วยที่หนังศีรษะ ก็มีการชดเชยด้วยการถือศีลอด การให้ทาน หรือการเชือดสัตว์พลี
ครั้นเมื่อพวกเจ้าปลอดภัยแล้ว ผู้ใดถือโอกาสประกอบพิธีอุมเราะฮ์ก่อนพิธีฮัจญ์
ก็ให้ถวายสัตว์พลีเท่าที่หาได้ และผู้ใดหาไม่ได้ ก็ให้ถือศีลอดสามวันในระหว่างพิธีฮัจญ์
และอีกเจ็ดวันเมื่อพวกเจ้ากลับ รวมทั้งสิ้นสิบวัน
นี่สำหรับผู้ที่ครอบครัวของเขามิได้อาศัยอยู่ใกล้มัสยิดอันต้องห้าม จงยำเกรงอัลลอฮ์
และพึงรู้เถิดว่าอัลลอฮ์ทรงเข้มงวดในการลงโทษ (196)

พิธีฮัจญ์นั้นอยู่ในบรรดาเดือนที่รู้กันดี ผู้ใดตั้งใจประกอบพิธีฮัจญ์ในเดือนเหล่านั้น ก็จงงดเว้นการสมสู่
การทำผิด และการวิวาทในระหว่างพิธีฮัจญ์ ความดีใดที่พวกเจ้ากระทำ อัลลอฮ์ย่อมทรงรู้
และจงเตรียมเสบียงไปด้วย แต่เสบียงที่ดีที่สุดคือความยำเกรงอัลลอฮ์ ดังนั้นจงยำเกรงข้าเถิด
โอ้บรรดาผู้มีปัญญา
ไม่มีความผิดแก่พวกเจ้าที่จะแสวงหาความโปรดปรานจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าด้วยการค้าขาย
ครั้นเมื่อพวกเจ้าหลั่งไหลลงมาจากอะเราะฟาต ก็จงรำลึกถึงอัลลอฮ์ ณ อนุสรณ์สถานอันต้องห้าม
และจงรำลึกถึงพระองค์ดั่งที่พระองค์ทรงนำทางพวกเจ้า ทั้งที่ก่อนหน้านี้พวกเจ้าอยู่ในหมู่ผู้หลงทาง
แล้วจงหลั่งไหลลงมาจากที่ที่ผู้คนหลั่งไหลลงมา และจงขออภัยต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง
ผู้ทรงเมตตาเสมอ ครั้นเมื่อพวกเจ้าประกอบพิธีกรรมเสร็จสิ้นแล้ว
ก็จงรำลึกถึงอัลลอฮ์ดั่งที่พวกเจ้ารำลึกถึงบรรพบุรุษของพวกเจ้า หรือรำลึกให้มากยิ่งกว่านั้น
ในหมู่มนุษย์มีบางคนกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ขอทรงประทานแก่เราในโลกนี้”
และเขาจะไม่มีส่วนใดในปรโลก และมีบางคนกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา
ขอทรงประทานสิ่งดีงามแก่เราในโลกนี้ และสิ่งดีงามในปรโลก
และขอทรงคุ้มครองเราจากการลงโทษแห่งไฟนรก” ชนเหล่านี้จะได้รับส่วนจากสิ่งที่พวกเขาแสวงหาไว้
และอัลลอฮ์ทรงรวดเร็วในการชำระบัญชี (197–202)

จงรำลึกถึงอัลลอฮ์ในบรรดาวันที่ถูกกำหนดไว้ ผู้ใดรีบออกเดินทางภายในสองวัน ย่อมไม่มีบาปแก่เขา
และผู้ใดรั้งอยู่ต่อ ก็ไม่มีบาปแก่เขาเช่นกัน ทั้งนี้สำหรับผู้ที่ยำเกรงอัลลอฮ์ ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์
และพึงรู้เถิดว่าพวกเจ้าจะถูกรวบรวมไปยังพระองค์
ในหมู่มนุษย์มีผู้ที่คำพูดของเขาเกี่ยวกับชีวิตแห่งโลกนี้ทำให้เจ้าพึงพอใจ
และเขาอ้างอัลลอฮ์เป็นพยานต่อสิ่งที่อยู่ในหัวใจของเขา ทั้งที่เขาเป็นคู่ปรปักษ์ที่ดื้อรั้นที่สุด
ครั้นเมื่อเขาห้นหลังจากไป เขาก็เพียรก่อความเสื่อมเสียในแผ่นดิน ทำลายพืชผลและปศุสัตว์
และอัลลอฮ์ไม่ทรงรักความเสื่อมเสีย เมื่อมีผู้กล่าวแก่เขาว่า “จงยำเกรงอัลลอฮ์”
ความทะนงตนก็ผลักดันเขาไปสู่บาป นรกญะฮันนัมย่อมเพียงพอสำหรับเขาแล้ว
และช่างเป็นที่พักที่เลวร้ายยิ่ง และในหมู่มนุษย์มีผู้ที่ขายตัวของเขาเอง
เพื่อแสวงหาความพอพระทัยของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงเปี่ยมด้วยความเอ็นดูต่อบ่าวของพระองค์

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงเข้าสู่การนอบน้อมต่ออัลลอฮ์โดยสิ้นเชิง และอย่าตามรอยเท้าของชัยฏอน แท้จริงมันคือศัตรูอันชัดแจ้งของพวกเจ้า
แต่หากพวกเจ้าพลาดพลั้งหลังจากที่หลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเจ้าแล้ว
ก็พึงรู้เถิดว่าอัลลอฮ์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ (203–209)

พวกเขารอคอยให้อัลลอฮ์เสด็จมายังพวกเขาในร่มเงาของหมู่เมฆพร้อมด้วยมลาอิกะฮ์
แล้วกิจการก็ถูกชี้ขาดกระนั้นหรือ และกิจการทั้งหลายย่อมถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์
จงถามวงศ์วานอิสราเอลเถิดว่า เราประทานสัญญาณอันชัดแจ้งแก่พวกเขามากมายเพียงใด
และผู้ใดเปลี่ยนแปลงความโปรดปรานของอัลลอฮ์หลังจากที่มันมายังเขาแล้ว
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเข้มงวดในการลงโทษ ชีวิตแห่งโลกนี้ถูกทำให้ดูงดงามแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม
และพวกเขาเย้ยหยันบรรดาผู้ศรัทธา แต่บรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์จะอยู่เหนือพวกเขาในวันฟื้นคืนชีพ
และอัลลอฮ์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยไม่คิดคำนวณ
มนุษยชาติเคยเป็นประชาชาติเดียวกัน แล้วอัลลอฮ์ทรงส่งบรรดานบีมาเป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน
และทรงประทานคัมภีร์ลงมาพร้อมกับพวกเขาด้วยสัจธรรม
เพื่อตัดสินระหว่างผู้คนในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน แต่ไม่มีผู้ใดขัดแย้งในเรื่องคัมภีร์นั้น
นอกจากบรรดาผู้ที่ได้รับมันนั่นเอง หลังจากที่หลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว
เพราะการชิงดีชิงเด่นระหว่างกัน แล้วอัลลอฮ์ทรงนำทางบรรดาผู้ศรัทธาด้วยอนุมัติของพระองค์
สู่สัจธรรมที่พวกเขาเคยขัดแย้งกัน และอัลลอฮ์ทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์สู่หนทางอันเที่ยงตรง (210–213)

หรือพวกเจ้าคิดว่าจะได้เข้าสวนสวรรค์
โดยที่ยังไม่มีสิ่งเช่นเดียวกับที่ประสบแก่บรรดาผู้ล่วงลับไปก่อนพวกเจ้ามาถึงพวกเจ้า
ความทุกข์ยากและความลำเค็ญได้ประสบแก่พวกเขา
และพวกเขาถูกเขย่าขวัญจนกระทั่งศาสนทูตและบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่กับเขาร้องว่า
“เมื่อใดความช่วยเหลือของอัลลอฮ์จะมาถึง” พึงรู้เถิด แท้จริงความช่วยเหลือของอัลลอฮ์นั้นอยู่ใกล้
พวกเขาถามเจ้า (โอ้นบี) ว่าพวกเขาควรบริจาคสิ่งใด จงกล่าวเถิดว่า “สิ่งดีใดที่พวกท่านบริจาค
ก็จงให้แก่บิดามารดาและญาติสนิท แก่เด็กกำพร้า ผู้ขัดสน และผู้เดินทาง และความดีใดที่พวกท่านกระทำ
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ดี” (214–215)

การสู้รบถูกบัญญัติแก่พวกเจ้า ทั้งที่มันเป็นที่รังเกียจสำหรับพวกเจ้า
แต่อาจเป็นไปได้ว่าพวกเจ้าเกลียดสิ่งหนึ่ง ทั้งที่มันดีสำหรับพวกเจ้า และอาจเป็นไปได้ว่าพวกเจ้ารักสิ่งหนึ่ง
ทั้งที่มันเลวร้ายสำหรับพวกเจ้า อัลลอฮ์ทรงรู้ และพวกเจ้าไม่รู้
พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับการสู้รบในเดือนต้องห้าม จงกล่าวเถิดว่า “การสู้รบในเดือนนั้นเป็นเรื่องร้ายแรง
แต่การขัดขวางผู้คนจากหนทางของอัลลอฮ์ การปฏิเสธพระองค์ การขัดขวางจากมัสยิดอันต้องห้าม

และการขับไล่ชาวมัสยิดออกจากที่นั่น ย่อมร้ายแรงยิ่งกว่า ณ อัลลอฮ์
และการกดขี่ข่มเหงนั้นร้ายแรงยิ่งกว่าการฆ่า” พวกเขาจะไม่หยุดสู้รบกับพวกเจ้า
จนกว่าจะทำให้พวกเจ้าหันกลับจากศาสนาของพวกเจ้า หากพวกเขาทำได้
และผู้ใดในหมู่พวกเจ้าหันกลับจากศาสนาของเขา แล้วตายในสภาพที่ปฏิเสธสัจธรรม
การงานของชนเหล่านั้นย่อมไร้ผลทั้งในโลกนี้และปรโลก พวกเขาคือชาวไฟนรก
พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา
และบรรดาผู้อพยพและต่อสู้ดิ้นรนในหนทางของอัลลอฮ์ ชนเหล่านี้ย่อมหวังในความเมตตาของอัลลอฮ์ได้
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ (216–218)

พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับสุราและการพนัน จงกล่าวเถิดว่า “ในทั้งสองนั้นมีบาปใหญ่
และมีประโยชน์บางประการแก่ผู้คน แต่บาปของทั้งสองนั้นใหญ่กว่าประโยชน์”
และพวกเขาถามเจ้าว่าควรบริจาคสิ่งใด จงกล่าวเถิดว่า “สิ่งที่เหลือจากความจำเป็น”
เช่นนี้แหละที่อัลลอฮ์ทรงชี้แจงสัญญาณของพระองค์แก่พวกเจ้า
เพื่อพวกเจ้าจะได้ใคร่ครวญถึงโลกนี้และปรโลก และพวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับเด็กกำพร้า จงกล่าวเถิดว่า
“การจัดการกิจการของพวกเขาให้เรียบร้อยนั้นดีที่สุด
และหากพวกท่านรวมกิจการของตนเข้ากับของพวกเขา พวกเขาก็คือพี่น้องของพวกท่าน”
อัลลอฮ์ทรงรู้ผู้ก่อความเสื่อมเสียจากผู้ปรับปรุงแก้ไข และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์
พระองค์ย่อมทรงทำให้พวกเจ้าลำบากได้ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ (219–220)

จงอย่าแต่งงานกับหญิงผู้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์จนกว่านางจะศรัทธา ทาสหญิงผู้ศรัทธาย่อมดีกว่าหญิงเช่นนั้น
แม้นางจะเป็นที่ถูกใจพวกเจ้าเพียงใดก็ตาม
และจงอย่ายกหญิงของพวกเจ้าให้แต่งงานกับชายผู้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์จนกว่าเขาจะศรัทธา
ทาสชายผู้ศรัทธาย่อมดีกว่าชายเช่นนั้น แม้เขาจะเป็นที่ถูกใจพวกเจ้าเพียงใดก็ตาม
ชนเหล่านั้นเชิญชวนไปสู่ไฟนรก
ขณะที่อัลลอฮ์ทรงเชิญชวนไปสู่สวนสวรรค์และการอภัยด้วยอนุมัติของพระองค์
และพระองค์ทรงชี้แจงสัญญาณของพระองค์แก่ผู้คน เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ (221)

พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับประจำเดือน จงกล่าวเถิดว่า “มันเป็นสิ่งที่ก่อความเจ็บปวด
ดังนั้นจงห่างจากสตรีในระหว่างมีประจำเดือน และอย่าเข้าใกล้พวกนางจนกว่าพวกนางจะสะอาด
ครั้นเมื่อพวกนางชำระตัวสะอาดแล้ว ก็จงเข้าหาพวกนางตามที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดแก่พวกท่าน”
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้กลับตัวสู่พระองค์ และทรงรักบรรดาผู้รักษาตนให้สะอาด
ภรรยาของพวกเจ้าเป็นดั่งแปลงเพาะปลูกสำหรับพวกเจ้า
ดังนั้นจงเข้าหาแปลงเพาะปลูกของพวกเจ้าตามที่พวกเจ้าปรารถนา

และจงส่งความดีไปล่วงหน้าเพื่อตัวของพวกเจ้า จงยำเกรงอัลลอฮ์ และพึงรู้เถิดว่าพวกเจ้าจะได้พบพระองค์ และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา (222–223)

จงอย่าเอาการสาบานต่ออัลลอฮ์มาเป็นสิ่งขวางกั้นมิให้พวกเจ้าทำความดี ยำเกรงพระองค์ และไกล่เกลี่ยระหว่างผู้คน แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้
อัลลอฮ์จะไม่ทรงเอาผิดพวกเจ้าในคำสาบานที่ไม่ได้เจตนา
แต่จะทรงเอาผิดพวกเจ้าในสิ่งที่หัวใจของพวกเจ้าตั้งใจ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงขันติ
สำหรับบรรดาผู้สาบานว่าจะไม่ร่วมกับภรรยาของตน มีระยะรอคอยสี่เดือน หากพวกเขากลับคืนดี
แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ แต่หากพวกเขาตัดสินใจหย่า
แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้ บรรดาหญิงที่ถูกหย่าจงรอคอยตัวเองสามรอบประจำเดือน
และไม่เป็นที่อนุมัติแก่พวกนางที่จะปิดบังสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้างในครรภ์ของพวกนาง
หากพวกนางศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้าย
สามีของพวกนางมีสิทธิ์มากกว่าที่จะรับพวกนางกลับคืนในช่วงเวลานั้น หากพวกเขาปรารถนาการคืนดี
และสตรีมีสิทธิ์เช่นเดียวกับหน้าที่ที่มีต่อพวกนางโดยชอบธรรม แต่บุรุษมีฐานะเหนือพวกนางขั้นหนึ่ง
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ (224–228)

การหย่ากล่าวได้สองครั้ง จากนั้นให้ยับยั้งภรรยาไว้อย่างมีเกียรติ หรือปล่อยนางไปด้วยความดีงาม
ไม่เป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้าที่จะเอาสิ่งใดคืนจากที่พวกเจ้าให้พวกนางไปแล้ว
เว้นแต่ทั้งสองเกรงว่าจะไม่อาจอยู่ในขอบเขตของอัลลอฮ์ได้
หากพวกเจ้าเกรงว่าทั้งสองจะไม่อาจอยู่ในขอบเขตของอัลลอฮ์ได้ ย่อมไม่มีความผิดแก่ทั้งสอง
หากนางจะให้สิ่งใดเพื่อไถ่ตัวเป็นอิสระ นั่นคือขอบเขตของอัลลอฮ์ ดังนั้นจงอย่าล่วงละเมิด
ผู้ใดล่วงละเมิดขอบเขตของอัลลอฮ์ ชนเหล่านั้นแหละคือผู้อธรรม หากเขาหย่านางเป็นครั้งที่สาม
นางย่อมไม่เป็นที่อนุมัติแก่เขาหลังจากนั้น จนกว่านางจะแต่งงานกับสามีอื่น แล้วหากสามีคนหลังหย่านาง
ย่อมไม่มีความผิดแก่ทั้งสองที่จะกลับมาคืนดีกัน หากทั้งสองคิดว่าจะอยู่ในขอบเขตของอัลลอฮ์ได้
นั่นคือขอบเขตของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงชี้แจงแก่กลุ่มชนที่รู้ (229–230)

เมื่อพวกเจ้าหย่าสตรี และพวกนางถึงกำหนดสิ้นสุดระยะรอคอยแล้ว ก็จงยับยั้งพวกนางไว้อย่างมีเกียรติ
หรือปล่อยพวกนางไปอย่างมีเกียรติ จงอย่ายับยั้งพวกนางไว้เพื่อทำร้าย อันเป็นการละเมิดต่อพวกนาง
ผู้ใดทำเช่นนั้น แท้จริงเขาได้อธรรมต่อตัวเอง จงอย่าเอาสัญญาณของอัลลอฮ์เป็นเรื่องล้อเล่น
จงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า
และสิ่งที่พระองค์ประทานลงมาแก่พวกเจ้าจากคัมภีร์และวิทยปัญญา ซึ่งพระองค์ทรงใช้ตักเตือนพวกเจ้า
จงยำเกรงอัลลอฮ์ และพึงรู้เถิดว่าอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง เมื่อพวกเจ้าหย่าสตรี
และพวกนางถึงกำหนดสิ้นสุดระยะรอคอยแล้ว ก็จงอย่าขัดขวางพวกนางมิให้แต่งงานกับสามีเดิม
หากทั้งสองฝ่ายตกลงกันโดยชอบธรรม

นี่คือข้อตักเตือนสำหรับผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้ายในหมู่พวกเจ้า
นั่นย่อมบริสุทธิ์และสะอาดกว่าสำหรับพวกเจ้า อัลลอฮ์ทรงรู้ และพวกเจ้าไม่รู้ (231–232)

มารดาทั้งหลายจงให้นมลูกของตนสองปีเต็ม สำหรับผู้ที่ประสงค์จะให้นมจนครบกำหนด
และบิดาต้องรับผิดชอบค่าอาหารและเครื่องนุ่งห่มของพวกนางโดยชอบธรรม
ไม่มีชีวิตใดถูกวางภาระเกินกว่าที่จะแบกรับได้ มารดาจะต้องไม่ถูกทำให้เดือดร้อนเพราะลูกของนาง
และบิดาก็เช่นกัน และทายาทก็มีหน้าที่เช่นเดียวกันนั้น
หากทั้งสองตัดสินใจหย่านมด้วยความยินยอมและการปรึกษาหารือกัน ย่อมไม่มีความผิดแก่ทั้งสอง
และหากพวกเจ้าประสงค์จะให้แม่นมให้นมลูกของพวกเจ้า ก็ไม่มีความผิดแก่พวกเจ้า
เมื่อพวกเจ้ามอบสิ่งที่ตกลงกันไว้โดยชอบธรรม จงยำเกรงอัลลอฮ์
และพึงรู้เถิดว่าอัลลอฮ์ทรงเห็นทุกสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ (233)

ส่วนบรรดาผู้ที่เสียชีวิตในหมู่พวกเจ้าและทิ้งภรรยาไว้ ภรรยาเหล่านั้นจงรอคอยตัวเองสี่เดือนกับสิบวัน
ครั้นเมื่อพวกนางถึงกำหนดสิ้นสุดระยะรอคอยแล้ว
ย่อมไม่มีความผิดแก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกนางกระทำเกี่ยวกับตัวเองโดยชอบธรรม
และอัลลอฮ์ทรงตระหนักดีในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ
ไม่มีความผิดแก่พวกเจ้าหากพวกเจ้าจะเปรยถึงการสู่ขอหญิงเหล่านั้น หรือเก็บงำไว้ในใจ
อัลลอฮ์ทรงรู้ว่าพวกเจ้าจะนึกถึงพวกนาง แต่จงอย่าให้สัญญาลับ ๆ แก่พวกนาง
เว้นแต่จะพูดจาอย่างมีเกียรติ และอย่าตกลงใจผูกพันธะสมรสจนกว่าระยะที่ถูกกำหนดจะครบถ้วน
พึงรู้เถิดว่าอัลลอฮ์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในใจของพวกเจ้า ดังนั้นจงระวังพระองค์
และพึงรู้เถิดว่าอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงขันติ (234–235)

ไม่มีความผิดแก่พวกเจ้าหากพวกเจ้าหย่าสตรีก่อนที่จะแตะต้องพวกนาง
หรือก่อนกำหนดสินสมรสให้พวกนาง แต่จงให้สิ่งอำนวยประโยชน์แก่พวกนาง ผู้มั่งมีตามกำลังของเขา
และผู้ยากจนตามกำลังของเขา เป็นสิ่งอำนวยประโยชน์โดยชอบธรรม เป็นหน้าที่ของบรรดาผู้ทำความดี
และหากพวกเจ้าหย่าพวกนางก่อนที่จะแตะต้องพวกนาง แต่ได้กำหนดสินสมรสให้แล้ว
ก็จงให้ครึ่งหนึ่งของสิ่งที่กำหนดไว้ เว้นแต่พวกนางจะสละสิทธิ์
หรือผู้ที่พันธะสมรสอยู่ในมือของเขาจะสละสิทธิ์ และการสละสิทธิ์นั้นใกล้ชิดกับความยำเกรงมากกว่า
และอย่าลืมความเอื้อเฟื้อต่อกัน แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเห็นทุกสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ
จงรักษาการละหมาดทั้งหลาย โดยเฉพาะละหมาดกลาง และจงยืนต่อหน้าอัลลอฮ์ด้วยความนอบน้อมภักดี
หากพวกเจ้าอยู่ในความหวาดกลัว ก็จงละหมาดขณะเดินหรือขี่พาหนะ ครั้นเมื่อพวกเจ้าปลอดภัยแล้ว
ก็จงรำลึกถึงอัลลอฮ์ ดั่งที่พระองค์ทรงสอนสิ่งที่พวกเจ้าไม่เคยรู้ (236–239)

บรรดาผู้ที่เสียชีวิตในหมู่พวกเจ้าและทิ้งภรรยาไว้ ให้ทำพินัยกรรมแก่ภรรยาของตน
คือค่าเลี้ยงดูหนึ่งปีโดยไม่ถูกขับออกจากบ้าน แต่หากพวกนางออกไปเอง
ย่อมไม่มีความผิดแก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกนางกระทำเกี่ยวกับตัวเองโดยชอบธรรม
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ
และสำหรับหญิงที่ถูกหย่าก็มีสิ่งอำนวยประโยชน์โดยชอบธรรมเช่นกัน
เป็นหน้าที่ของบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ เช่นนี้แหละที่อัลลอฮ์ทรงชี้แจงสัญญาณของพระองค์แก่พวกเจ้า
เพื่อพวกเจ้าจะได้ใช้สติปัญญา (240–242)

เจ้ามิได้พิจารณาดอกหรือถึงบรรดาผู้ที่ออกจากบ้านเรือนของตนนับพัน ๆ คนเพราะกลัวความตาย
อัลลอฮ์ตรัสแก่พวกเขาว่า “จงตาย” แล้วพระองค์ทรงให้พวกเขากลับมีชีวิต
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเปี่ยมด้วยความโปรดปรานต่อมนุษยชาติ แต่มนุษย์ส่วนมากไม่ขอบคุณ
จงต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ และพึงรู้เถิดว่าอัลลอฮ์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้
ใครเล่าจะให้อัลลอฮ์ยืมอย่างดีงาม แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มพูนให้เขาหลายเท่าทวีคูณ
อัลลอฮ์คือผู้ทรงจำกัดและทรงประทานอย่างกว้างขวาง และพวกเจ้าจะถูกนำกลับไปยังพระองค์ (243–245)

เจ้ามิได้พิจารณาดอกหรือถึงบรรดาผู้นำของวงศ์วานอิสราเอลหลังสมัยมูซา
เมื่อพวกเขากล่าวแก่นบีท่านหนึ่งของพวกเขาว่า “จงแต่งตั้งกษัตริย์องค์หนึ่งให้เรา
แล้วเราจะต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์” เขากล่าวว่า “เป็นไปได้ไหมว่า หากการสู้รบถูกบัญญัติแก่พวกท่าน
พวกท่านจะไม่สู้รบ” พวกเขากล่าวว่า “เหตุใดเราจะไม่ต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์
ทั้งที่เราถูกขับไล่จากบ้านเรือนและลูกหลานของเรา” แต่ครั้นเมื่อการสู้รบถูกบัญญัติแก่พวกเขา
พวกเขาก็ผินหลังให้ เว้นแต่เพียงส่วนน้อยในหมู่พวกเขา และอัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงบรรดาผู้อธรรม
นบีของพวกเขากล่าวแก่พวกเขาว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแต่งตั้งฏอลูตเป็นกษัตริย์ของพวกท่านแล้ว”
พวกเขากล่าวว่า “เขาจะมีอำนาจปกครองเหนือเราได้อย่างไร ทั้งที่เรามีสิทธิ์ในอำนาจนั้นมากกว่าเขา
และเขาก็มิได้รับทรัพย์สินอันมากมาย” เขากล่าวว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเลือกเขาเหนือพวกท่าน
และทรงเพิ่มพูนความรู้และรูปร่างแก่เขาอย่างกว้างขวาง
อัลลอฮ์ประทานอำนาจปกครองของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงไพศาล
ผู้ทรงรอบรู้” และนบีของพวกเขากล่าวแก่พวกเขาว่า “สัญญาณแห่งอำนาจปกครองของเขาคือ
หีบจะมายังพวกท่าน ในนั้นมีความสงบมั่นจากพระผู้อภิบาลของพวกท่าน
และมีสิ่งตกทอดจากที่วงศ์วานของมูซาและวงศ์วานของฮารูนทิ้งไว้ โดยมีมลาอิกะฮ์แบกมา
แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณสำหรับพวกท่าน หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา” (246–248)

ครั้นเมื่อฏอลูตออกเดินทางพร้อมกองทหาร เขากล่าวว่า
“แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงทดสอบพวกท่านด้วยแม่น้ำสายหนึ่ง ผู้ใดดื่มจากแม่น้ำนั้น เขาย่อมมิใช่พวกของฉัน
และผู้ใดไม่ลิ้มรสมัน เขาย่อมเป็นพวกของฉัน เว้นแต่ผู้ที่วักเพียงอุ้งมือเดียว” แต่พวกเขาก็ดื่มจากแม่น้ำนั้น

เว้นแต่เพียงส่วนน้อยในหมู่พวกเขา ครั้นเมื่อเขาและบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่กับเขาข้ามแม่น้ำไปแล้ว พวกเขากล่าวว่า "วันนี้เราไม่มีกำลังจะต่อสู้กับญาลูตและกองทหารของเขา" แต่บรรดาผู้ที่มั่นใจว่าจะได้พบอัลลอฮ์กล่าวว่า "กี่มากน้อยแล้วที่คนกลุ่มน้อยเอาชนะคนกลุ่มใหญ่ได้ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงอยู่กับบรรดาผู้อดทน" และเมื่อพวกเขาออกไปเผชิญญาลูตและกองทหารของเขา พวกเขากล่าวว่า "ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ขอทรงเทความอดทนลงมาแก่เรา ขอทรงทำให้เท้าของเรามั่นคง และขอทรงช่วยเหลือเราให้มีชัยเหนือกลุ่มชนผู้ปฏิเสธสัจธรรม" แล้วพวกเขาก็ตีทัพนั้นแตกพ่ายด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และดาวูดสังหารญาลูต และอัลลอฮ์ประทานอำนาจปกครองและวิทยปัญญาแก่เขา และทรงสอนเขาตามที่พระองค์ทรงประสงค์ หากอัลลอฮ์มิได้ทรงยับยั้งมนุษย์บางกลุ่มด้วยอีกบางกลุ่ม แผ่นดินย่อมเสื่อมเสียอย่างแน่นอน แต่อัลลอฮ์ทรงเปี่ยมด้วยความโปรดปรานต่อสากลโลก (249–251)

เหล่านี้คือโองการของอัลลอฮ์ ซึ่งเราอ่านแก่เจ้า (โอ้นบี) ด้วยสัจธรรม และแท้จริงเจ้าเป็นผู้หนึ่งในบรรดาศาสนทูต บรรดาศาสนทูตเหล่านั้น เราได้ยกย่องบางท่านเหนืออีกบางท่าน ในหมู่พวกเขามีผู้ที่อัลลอฮ์ตรัสด้วย และบางท่านพระองค์ทรงยกฐานะให้สูงขึ้น และเราประทานหลักฐานอันชัดแจ้งแก่อีซา บุตรของมัรยัม และเสริมกำลังเขาด้วยวิญญาณบริสุทธิ์ หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ บรรดาผู้ที่มาภายหลังพวกเขาย่อมไม่รบราฆ่าฟันกัน หลังจากที่หลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว แต่พวกเขาขัดแย้งกัน บางคนในหมู่พวกเขาศรัทธา และบางคนปฏิเสธ หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ พวกเขาย่อมไม่รบราฆ่าฟันกัน แต่อัลลอฮ์ทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงประสงค์ (252–253)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงบริจาคจากสิ่งที่เราประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า ก่อนที่วันหนึ่งจะมาถึง ซึ่งไม่มีการค้าขาย ไม่มีมิตรภาพ และไม่มีการขอไถ่โทษแทน และบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมนั่นแหละคือผู้อธรรม (254)

อัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ผู้ทรงชีวินนิรันดร์ ผู้ทรงดำรงอยู่ด้วยพระองค์เองและทรงค้ำจุนทุกสิ่ง ความง่วงและการหลับใหลไม่ครอบงำพระองค์ ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดินเป็นของพระองค์ ใครเล่าจะขอไถ่โทษแทนผู้ใด ณ พระองค์ได้ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์ พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าและสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา และพวกเขาไม่อาจหยั่งถึงสิ่งใดจากความรู้ของพระองค์ นอกจากสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ บัลลังก์ของพระองค์แผ่ไพศาลเหนือชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน

และการพิทักษ์รักษาทั้งสองนั้นมิได้ทำให้พระองค์เหน็ดเหนื่อย และพระองค์คือผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่[3] (255)

ไม่มีการบังคับในเรื่องศาสนา ทางที่ถูกต้องได้ประจักษ์ชัดแยกจากความหลงผิดแล้ว ดังนั้นผู้ใดปฏิเสธเจว็ดจอมปลอมและศรัทธาต่ออัลลอฮ์ แท้จริงเขาได้ยึดห่วงอันมั่นคงที่สุดซึ่งไม่มีวันขาด และอัลลอฮ์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้ อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้คุ้มครองบรรดาผู้ศรัทธา พระองค์ทรงนำพวกเขาออกจากความมืดมิดสู่แสงสว่าง ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมนั้น ผู้คุ้มครองของพวกเขาคือเจว็ดจอมปลอม ซึ่งนำพวกเขาออกจากแสงสว่างสู่ความมืดมิด ชนเหล่านั้นคือชาวไฟนรก พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล (256–257)

เจ้ามิได้พิจารณาดอกหรือถึงผู้ที่โต้เถียงกับอิบรอฮีมเกี่ยวกับพระผู้อภิบาลของเขา เพราะอัลลอฮ์ประทานอำนาจปกครองแก่เขา เมื่ออิบรอฮีมกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉันคือผู้ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย” เขากล่าวว่า “ฉันก็ให้เป็นและให้ตายได้” อิบรอฮีมกล่าวว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ทรงนำดวงอาทิตย์ขึ้นมาจากทิศตะวันออก ดังนั้นท่านจงนำมันขึ้นมาจากทิศตะวันตกเถิด” ผู้ปฏิเสธสัจธรรมผู้นั้นจึงจนปัญญา และอัลลอฮ์ไม่ทรงนำทางกลุ่มชนผู้อธรรม (258)

หรือดั่งผู้ที่เดินผ่านเมืองหนึ่งซึ่งพังทลายลงทับหลังคาของมัน เขากล่าวว่า “อัลลอฮ์จะทรงให้เมืองนี้มีชีวิตหลังจากที่มันตายแล้วได้อย่างไร” อัลลอฮ์จึงทรงให้เขาตายเป็นเวลาหนึ่งร้อยปี แล้วทรงให้เขาฟื้นขึ้น พระองค์ตรัสว่า “เจ้าพักอยู่นานเท่าใด” เขากล่าวว่า “ข้าพระองค์พักอยู่หนึ่งวัน หรือส่วนหนึ่งของวัน” พระองค์ตรัสว่า “หามิได้ เจ้าพักอยู่ถึงหนึ่งร้อยปี จงมองดูอาหารและเครื่องดื่มของเจ้าเถิด มันยังไม่บูดเสีย และจงมองดูลาของเจ้า เราทำเช่นนี้เพื่อให้เจ้าเป็นสัญญาณสำหรับมนุษยชาติ และจงมองดูกระดูกเหล่านั้น ว่าเรายกมันขึ้นประกอบกัน แล้วห่อหุ้มมันด้วยเนื้ออย่างไร” ครั้นเมื่อสิ่งนั้นประจักษ์ชัดแก่เขา เขากล่าวว่า “ข้าพระองค์รู้แล้วว่าอัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง” (259)

และเมื่ออิบรอฮีมกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงให้ข้าพระองค์เห็นว่าพระองค์ทรงให้คนตายมีชีวิตอย่างไร” พระองค์ตรัสว่า “เจ้ายังไม่ศรัทธาหรือ” เขากล่าวว่า “ศรัทธาแล้ว แต่เพื่อให้หัวใจของข้าพระองค์สงบมั่น” พระองค์ตรัสว่า “จงเอานกมาสี่ตัว และทำให้มันคุ้นเคยกับเจ้า แล้วจงวางส่วนหนึ่งของมันไว้บนเนินเขาแต่ละลูก แล้วจงเรียกมัน มันจะบินมาหาเจ้าโดยเร็ว และพึงรู้เถิดว่าอัลลอฮ์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ” (260)

[3] โองการนี้ถือกันว่าเป็นโองการมงกุฎของอัลกุรอานอันศักดิ์สิทธิ์ ลัทธิโอกาสนิยม (Occasionalism) – อัลกุรอานอันทรงเกียรติกับวิทยาศาสตร์

อุปมาบรรดาผู้บริจาคทรัพย์สินของตนในหนทางของอัลลอฮ์ ดั่งเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่งที่งอกออกเป็นเจ็ดรวง ในแต่ละรวงมีหนึ่งร้อยเมล็ด และอัลลอฮ์ทรงเพิ่มพูนแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงไพศาล ผู้ทรงรอบรู้ บรรดาผู้บริจาคทรัพย์สินของตนในหนทางของอัลลอฮ์ แล้วมิได้ตามสิ่งที่บริจาคไปด้วยการลำเลิกบุญคุณหรือถ้อยคำที่ทำร้ายจิตใจ พวกเขาย่อมได้รับรางวัลของพวกเขา ณ พระผู้อภิบาลของพวกเขา ไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศก ถ้อยคำที่ดีงามและการให้อภัยย่อมดีกว่าทานที่ตามมาด้วยการทำร้ายจิตใจ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงมั่งมีพอเพียง ผู้ทรงขันติ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าทำให้ทานของพวกเจ้าเป็นโมฆะด้วยการลำเลิกบุญคุณและถ้อยคำที่ทำร้ายจิตใจ ดั่งผู้ที่บริจาคทรัพย์สินของเขาเพื่ออวดผู้คน และไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้าย อุปมาเขาดั่งหินเกลี้ยงที่มีดินอยู่บนนั้น แล้วฝนห่าใหญ่ตกลงมา ทิ้งมันไว้ให้เกลี้ยงเกลา พวกเขาไม่มีอำนาจเหนือสิ่งใดที่ตนแสวงหาไว้ และอัลลอฮ์ไม่ทรงนำทางกลุ่มชนผู้ปฏิเสธสัจธรรม และอุปมาบรรดาผู้บริจาคทรัพย์สินของตนเพื่อแสวงหาความพอพระทัยของอัลลอฮ์ และเพื่อเสริมความมั่นคงแก่จิตใจของตน ดั่งสวนแห่งหนึ่งบนที่สูง ฝนห่าใหญ่ตกลงมา มันจึงให้ผลเป็นสองเท่า และหากไม่มีฝนห่าใหญ่ ก็มีฝนปรอย และอัลลอฮ์ทรงเห็นทุกสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ ผู้ใดในหมู่พวกเจ้าปรารถนาหรือ ที่จะมีสวนอินทผลัมและองุ่นซึ่งมีธารน้ำไหลอยู่เบื้องล่าง ในนั้นเขามีผลไม้ทุกชนิด แล้วเมื่อความชรามาเยือนเขา และเขามีลูกหลานที่ยังอ่อนแอ พายุหมุนที่มีไฟก็พัดกระหน่ำสวนนั้นจนไหม้เป็นจุณ เช่นนี้แหละที่อัลลอฮ์ทรงชี้แจงสัญญาณของพระองค์แก่พวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้ใคร่ครวญ (261–266)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงบริจาคจากสิ่งดี ๆ ที่พวกเจ้าแสวงหามา และจากสิ่งที่เราให้งอกเงยออกมาจากแผ่นดินเพื่อพวกเจ้า และอย่าเลือกเอาสิ่งที่เลวมาบริจาค ทั้งที่พวกเจ้าเองก็จะไม่รับมัน นอกจากด้วยการหลับตารับ และพึงรู้เถิดว่าอัลลอฮ์คือผู้ทรงมั่งมีพอเพียง ผู้ทรงควรแก่การสรรเสริญ ชัยฏอนขู่พวกเจ้าด้วยความยากจน และสั่งใช้พวกเจ้าให้ทำความลามก ขณะที่อัลลอฮ์ทรงสัญญาแก่พวกเจ้าถึงการอภัยจากพระองค์และความโปรดปราน และอัลลอฮ์คือผู้ทรงไพศาล ผู้ทรงรอบรู้ พระองค์ประทานวิทยปัญญาแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดได้รับวิทยปัญญา แท้จริงเขาได้รับความดีอันมากมาย แต่ไม่มีผู้ใดใคร่ครวญนอกจากบรรดาผู้มีปัญญา สิ่งใดที่พวกเจ้าบริจาค หรือบนบานใดที่พวกเจ้าให้ไว้ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ และบรรดาผู้อธรรมจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ หากพวกเจ้าให้ทานอย่างเปิดเผย ก็เป็นสิ่งที่ดี แต่หากพวกเจ้าปกปิดและให้แก่คนยากจน นั่นย่อมดีกว่าสำหรับพวกเจ้า และจะลบล้างความชั่วบางส่วนของพวกเจ้า และอัลลอฮ์ทรงตระหนักดีในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ การนำทางพวกเขามิใช่หน้าที่ของเจ้า (โอ้นบี) แต่อัลลอฮ์ทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ สิ่งดีใดที่พวกเจ้าบริจาค ย่อมเป็นไปเพื่อตัวของพวกเจ้าเอง ตราบที่พวกเจ้าบริจาคเพียงเพื่อแสวงหาพระพักตร์ของอัลลอฮ์ และสิ่งดีใดที่พวกเจ้าบริจาค

จะถูกตอบแทนแก่พวกเจ้าอย่างครบถ้วน และพวกเจ้าจะไม่ถูกอธรรม
จงให้แก่คนยากจนที่ถูกจำกัดอยู่ในหนทางของอัลลอฮ์ ซึ่งไม่อาจเดินทางไปในแผ่นดินได้
คนไม่รู้คิดว่าพวกเขามั่งมีเพราะความสำรวมของพวกเขา
เจ้าจะรู้จักพวกเขาได้ด้วยเครื่องหมายของพวกเขา พวกเขาไม่รบเร้าขอจากผู้คน
และสิ่งดีใดที่พวกเจ้าบริจาค แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ดี (267–273)

บรรดาผู้บริจาคทรัพย์สินของตนทั้งกลางคืนและกลางวัน ทั้งโดยลับและโดยเปิดเผย
พวกเขาย่อมได้รับรางวัลของพวกเขา ณ พระผู้อภิบาลของพวกเขา ไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา
และพวกเขาจะไม่เศร้าโศก บรรดาผู้กินดอกเบี้ยจะไม่ลุกขึ้น
นอกจากดั่งการลุกขึ้นของผู้ที่ซัยฏอนสัมผัสจนเสียสติ ทั้งนี้เพราะพวกเขากล่าวว่า
“การค้าขายก็เหมือนกับดอกเบี้ยนั่นเอง” ทั้งที่อัลลอฮ์ทรงอนุมัติการค้าขายและทรงห้ามดอกเบี้ย
ผู้ใดได้รับข้อตักเตือนจากพระผู้อภิบาลของเขาแล้วยุติ สิ่งที่ล่วงไปแล้วย่อมเป็นของเขา
และเรื่องของเขาอยู่ที่อัลลอฮ์ แต่ผู้ใดหวนกลับไปทำอีก ชนเหล่านี้คือชาวไฟนรก
พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล อัลลอฮ์ทรงลบล้างดอกเบี้ย และทรงให้ทานงอกเงย
และอัลลอฮ์ไม่ทรงรักผู้เนรคุณที่ทำบาปคนใด แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี
ดำรงละหมาดและจ่ายซะกาต พวกเขาย่อมได้รับรางวัลของพวกเขา ณ พระผู้อภิบาลของพวกเขา
ไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศก โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงยำเกรงอัลลอฮ์
และจงละทิ้งดอกเบี้ยที่ยังค้างอยู่ หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา หากพวกเจ้าไม่ทำ
ก็จงรับรู้ถึงสงครามจากอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ แต่หากพวกเจ้ากลับตัว
ต้นทุนของพวกเจ้าย่อมเป็นของพวกเจ้า โดยพวกเจ้าไม่อธรรมและไม่ถูกอธรรม
หากลูกหนี้อยู่ในความยากลำบาก ก็จงผ่อนผันจนกว่าจะถึงยามสะดวก และหากพวกเจ้ายกหนี้ให้เป็นทาน
ย่อมดีกว่าสำหรับพวกเจ้า หากพวกเจ้ารู้ และจงระวังตนจากวันหนึ่ง ซึ่งพวกเจ้าจะถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์
แล้วทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนอย่างครบถ้วนตามที่แสวงหาไว้ และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม (274–281)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อพวกเจ้าทำสัญญาหนี้สินกันโดยมีกำหนดเวลา ก็จงบันทึกไว้
และให้ผู้บันทึกเขียนระหว่างพวกเจ้าด้วยความยุติธรรม
ผู้บันทึกจงอย่าปฏิเสธที่จะเขียนตามที่อัลลอฮ์ทรงสอนเขา ดังนั้นเขาจงเขียน และให้ผู้เป็นหนี้บอกข้อความ
และเขาจงยำเกรงอัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของเขา และอย่าลดทอนสิ่งใดจากหนี้นั้น
หากผู้เป็นหนี้เป็นคนด้อยปัญญาหรืออ่อนแอ หรือไม่อาจบอกข้อความเองได้
ก็ให้ผู้ปกครองของเขาบอกแทนด้วยความยุติธรรม และจงเรียกพยานสองคนจากบรรดาผู้ชายของพวกเจ้า
หากไม่มีผู้ชายสองคน ก็ให้ผู้ชายหนึ่งคนกับผู้หญิงสองคน จากบรรดาผู้ที่พวกเจ้าพอใจให้เป็นพยาน
เพื่อว่าหากคนหนึ่งในสองนางพลั้งเผลอ อีกคนหนึ่งจะได้เตือน พยานจงอย่าปฏิเสธเมื่อถูกเรียก
และอย่าเบื่อหน่ายที่จะบันทึกมัน ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ พร้อมกำหนดเวลาของมัน นั่นย่อมเที่ยงธรรมกว่า ณ

อัลลอฮ์ มั่นคงกว่าสำหรับการเป็นพยาน และใกล้กว่าที่จะป้องกันมิให้พวกเจ้าสงสัยกัน เว้นแต่เป็นสินค้าที่มีอยู่ตรงหน้าซึ่งพวกเจ้าส่งมอบกันทันที ในกรณีนั้นไม่มีความผิดแก่พวกเจ้าหากไม่บันทึก จงมีพยานเมื่อพวกเจ้าซื้อขายกัน และอย่าให้ผู้บันทึกหรือพยานได้รับความเดือดร้อน หากพวกเจ้าทำเช่นนั้น ย่อมเป็นการฝ่าฝืนของพวกเจ้า จงยำเกรงอัลลอฮ์ อัลลอฮ์ทรงสอนพวกเจ้า และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง หากพวกเจ้าอยู่ในการเดินทางและหาผู้บันทึกไม่ได้ ก็ให้มีของประกันที่ยึดถือไว้ และหากคนหนึ่งในหมู่พวกเจ้าไว้วางใจอีกคนหนึ่ง ผู้ที่ได้รับความไว้วางใจก็จงส่งมอบสิ่งที่ได้รับฝาก และจงยำเกรงอัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของเขา และจงอย่าปิดบังการเป็นพยาน ผู้ใดปิดบัง หัวใจของเขาย่อมเป็นบาป และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์ ไม่ว่าพวกเจ้าจะเปิดเผยสิ่งที่อยู่ในใจหรือปิดบังไว้ อัลลอฮ์จะทรงสอบสวนพวกเจ้าในสิ่งนั้น แล้วพระองค์จะทรงอภัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง (282–284)

ศาสนทูตศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เขาจากพระผู้อภิบาลของเขา และบรรดาผู้ศรัทธาก็เช่นกัน แต่ละคนศรัทธาต่ออัลลอฮ์ มลาอิกะฮ์ของพระองค์ คัมภีร์ทั้งหลายของพระองค์ และบรรดาศาสนทูตของพระองค์ “เราไม่แบ่งแยกระหว่างท่านใดในบรรดาศาสนทูตของพระองค์” และพวกเขากล่าวว่า “เราได้ยินและเราเชื่อฟัง ขอทรงประทานการอภัยของพระองค์แก่เรา ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา และยังพระองค์คือปลายทางแห่งการเดินทาง” อัลลอฮ์ไม่ทรงวางภาระแก่ชีวิตใดเกินกว่าที่จะแบกรับได้ สิ่งดีที่มันแสวงหาไว้ย่อมเป็นคุณแก่มัน และสิ่งชั่วที่มันก่อไว้ย่อมเป็นโทษแก่มัน “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ขออย่าทรงเอาผิดเรา หากเราหลงลืมหรือผิดพลาด ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ขออย่าทรงวางภาระหนักแก่เรา ดั่งที่พระองค์ทรงวางแก่บรรดาผู้ที่มาก่อนเรา ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ขออย่าทรงให้เราแบกสิ่งที่เราไม่มีกำลังจะแบกได้ ขอทรงอภัยแก่เรา ขอทรงยกโทษให้เรา และขอทรงเมตตาเรา พระองค์คือผู้คุ้มครองของเรา ดังนั้นขอทรงช่วยเหลือเราให้มีชัยเหนือกลุ่มชนผู้ปฏิเสธสัจธรรม” (285–286)

3. วงศ์วานของอิมรอน (Āl ʿImrān)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

อลิฟ ลาม มีม อัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ผู้ทรงชีวิน ผู้ทรงดำรงอยู่ด้วยพระองค์เองและทรงค้ำจุนทุกสิ่ง พระองค์ประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้า (โอ้นบี) ด้วยสัจธรรม เป็นการยืนยันสิ่งที่มาก่อน และพระองค์ประทานเตารอตและอินญีลลงมาก่อนหน้านี้ เป็นทางนำสำหรับผู้คน และพระองค์ประทานเกณฑ์จำแนกลงมา
แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณของอัลลอฮ์จะได้รับการลงโทษอันรุนแรง และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงตอบแทนโทษ แท้จริงไม่มีสิ่งใดในแผ่นดินและในฟากฟ้าที่ซ่อนเร้นจากอัลลอฮ์ได้ พระองค์คือผู้ทรงปั้นรูปพวกเจ้าในครรภ์ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ (1–6)

พระองค์คือผู้ประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้า ในนั้นมีโองการและสัญญาณที่ชัดเจนเด็ดขาด ซึ่งเป็นแก่นของคัมภีร์ และมีโองการอื่นที่เปิดให้ตีความได้ ส่วนบรรดาผู้ที่ในหัวใจมีความคดเอียง พวกเขาจะตามสิ่งที่เปิดให้ตีความได้ เพื่อแสวงหาความแตกแยก และแสวงหาการตีความตามใจตน แต่ไม่มีผู้ใดรู้การตีความที่แท้จริงของมันนอกจากอัลลอฮ์และบรรดาผู้มั่นคงในความรู้ พวกเขากล่าวว่า “เราศรัทธาในคัมภีร์นั้น ทั้งหมดล้วนมาจากพระผู้อภิบาลของเรา” และไม่มีผู้ใดใคร่ครวญนอกจากบรรดาผู้มีปัญญา[4] (7)

“ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ขออย่าทรงให้หัวใจของเราเอนเอียง หลังจากที่พระองค์ทรงนำทางเราแล้ว และขอทรงประทานความเมตตาจากพระองค์แก่เรา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงประทานอย่างยิ่งใหญ่ ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริงพระองค์จะทรงรวบรวมมนุษยชาติในวันหนึ่งซึ่งไม่มีข้อสงสัยใด ๆ แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงผิดสัญญา” (8–9)

ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมนั้น
ทรัพย์สินและลูกหลานของพวกเขาจะไม่ช่วยพวกเขาให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้แต่อย่างใด
และพวกเขาคือเชื้อเพลิงของไฟนรก เช่นเดียวกับพวกพ้องของฟิรเอาน์และบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขา ซึ่งไม่ยอมรับสัญญาณของเรา อัลลอฮ์จึงทรงเอาโทษพวกเขาเพราะบาปของพวกเขา และอัลลอฮ์ทรงเข้มงวดในการลงโทษ จงกล่าวแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมเถิดว่า “พวกท่านจะพ่ายแพ้ และถูกต้อนรวมกันสู่นรกญะฮันนัม และช่างเป็นที่พักที่เลวร้ายยิ่ง”

---

[4] นี่เป็นหนึ่งในโองการสำคัญยิ่งของอัลกุรอาน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแต่ละคนได้รับสิ่งใดจากอัลกุรอานตามมุมมองของตน โองการนี้ทำให้ข้าพเจ้านึกถึงคำกล่าวหนึ่งของเกอเธ่ นักปรัชญาชาวเยอรมันผู้มีชื่อเสียง: “ทุกครั้งที่เราเข้าหาอัลกุรอาน มันทำให้เรารู้สึกชัดเคืองใหม่เสมอ แต่แล้วมันก็ค่อย ๆ ดึงดูด ทำให้พิศวง และในที่สุดก็บังคับให้เราต้องชื่นชม” — โยฮันน์ วิลล์ฟกัง ฟ็อน เกอเธ่

แท้จริงมีสัญญาณสำหรับพวกเจ้าในสองกองทัพที่เผชิญกันที่บัดร์ กองหนึ่งต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ และอีกกองหนึ่งปฏิเสธสัจธรรม ซึ่งเห็นฝ่ายตรงข้ามด้วยตาตนเองว่ามีจำนวนเป็นสองเท่าของตน และอัลลอฮ์ทรงเสริมกำลังด้วยความช่วยเหลือของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริงในการนั้นมีบทเรียนสำหรับบรรดาผู้มีตามองเห็น (10–13)

ถูกทำให้ดูงดงามแก่มนุษย์ คือความรักในสิ่งที่เขาใฝ่ปรารถนา ทั้งสตรี ลูกชาย ทองและเงินที่กองสะสมไว้ ม้าชั้นดี ปศุสัตว์ และไร่นา เหล่านี้คือความเพลิดเพลินของชีวิตแห่งโลกนี้ แต่ ณ อัลลอฮ์นั้นมีที่กลับอันดีเลิศ จงกล่าวเถิดว่า “จะให้ฉันบอกพวกท่านถึงสิ่งที่ดีกว่าสิ่งเหล่านั้นไหม สำหรับบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์นั้น ณ พระผู้อภิบาลของพวกเขามีสวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล และมีคู่ครองที่บริสุทธิ์ และความพอพระทัยของอัลลอฮ์” และอัลลอฮ์ทรงเฝ้ามองบ่าวของพระองค์ คือบรรดาผู้ที่กล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริงเราศรัทธาแล้ว ดังนั้นขอทรงอภัยบาปของเรา และขอทรงคุ้มครองเราจากการลงโทษแห่งไฟนรก” บรรดาผู้อดทน ผู้สัตย์จริง ผู้นอบน้อมภักดี ผู้บริจาคในหนทางของอัลลอฮ์ และผู้ขออภัยในยามใกล้รุ่ง (14–17)

อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ และมลาอิกะฮ์และบรรดาผู้มีความรู้ก็เป็นพยานเช่นกัน โดยทรงดำรงความยุติธรรม ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ แท้จริงศาสนาที่แท้จริง ณ อัลลอฮ์คือการมอบตนแด่พระองค์ และบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์มิได้ขัดแย้งกัน นอกจากหลังจากที่ความรู้มายังพวกเขาแล้ว เพราะการชิงดีชิงเด่นด้วยความอิจฉาระหว่างกัน และผู้ใดปฏิเสธสัญญาณของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรวดเร็วในการชำระบัญชี ดังนั้นหากพวกเขาโต้เถียงกับเจ้า ก็จงกล่าวว่า “ฉันมอบตนทั้งหมดแด่อัลลอฮ์แล้ว และบรรดาผู้ตามฉันก็เช่นกัน” และจงกล่าวแก่บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์และบรรดาผู้ไม่รู้หนังสือว่า “พวกท่านมอบตนแล้วหรือ” หากพวกเขามอบตน พวกเขาย่อมได้รับทางนำ แต่หากพวกเขาผินหลังให้ หน้าที่ของเจ้าก็เพียงแต่การเผยแผ่สารเท่านั้น และอัลลอฮ์ทรงเฝ้ามองบ่าวของพระองค์ (18–20)

แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณของอัลลอฮ์ และฆ่าบรรดานบีโดยปราศจากความชอบธรรม และฆ่าบรรดาผู้ที่กำชับให้มีความยุติธรรมในหมู่ผู้คน จงแจ้งข่าวแก่พวกเขาถึงการลงโทษอันเจ็บปวด ชนเหล่านี้คือผู้ที่การงานของพวกเขาไร้ผลทั้งในโลกนี้และปรโลก และพวกเขาจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ เจ้ามิได้พิจารณาดอกหรือถึงบรรดาผู้ได้รับส่วนหนึ่งของคัมภีร์ พวกเขาถูกเรียกร้องสู่คัมภีร์ของอัลลอฮ์เพื่อให้ตัดสินระหว่างพวกเขา แล้วกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาก็ผินหลังและเมินเฉย ทั้งนี้เพราะพวกเขากล่าวว่า “ไฟนรกจะไม่แตะต้องเรา นอกจากเพียงไม่กี่วันที่ถูกนับไว้” และสิ่งที่พวกเขากุขึ้นได้ล่อลวงพวกเขาในเรื่องศาสนาของพวกเขา

แล้วจะเป็นอย่างไรเล่า เมื่อเรารวบรวมพวกเขาในวันหนึ่งซึ่งไม่มีข้อสงสัยใด ๆ และทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนอย่างครบถ้วนตามที่แสวงหาไว้ และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม (21–25)

จงกล่าวเถิดว่า “ข้าแต่อัลลอฮ์ ผู้ทรงเป็นเจ้าแห่งอำนาจปกครองทั้งมวล
พระองค์ประทานอำนาจปกครองแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และทรงถอดถอนอำนาจปกครองจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
พระองค์ทรงให้เกียรติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงให้ต่ำต้อยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
ความดีทั้งมวลอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ แท้จริงพระองค์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง
พระองค์ทรงให้กลางคืนล่วงเข้าในกลางวัน และทรงให้กลางวันล่วงเข้าในกลางคืน
พระองค์ทรงนำสิ่งมีชีวิตออกจากสิ่งที่ตาย และทรงนำสิ่งที่ตายออกจากสิ่งมีชีวิต
และพระองค์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยไม่คิดคำนวณ” (26–27)

บรรดาผู้ศรัทธาจงอย่ายึดเอาบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมเป็นพันธมิตรแทนบรรดาผู้ศรัทธา ผู้ใดทำเช่นนั้น เขาย่อมไม่เกี่ยวข้องกับอัลลอฮ์แต่อย่างใด เว้นแต่เพื่อระวังป้องกันตัวจากพวกเขา และอัลลอฮ์ทรงเตือนพวกเจ้าให้ระวังพระองค์ และยังอัลลอฮ์คือที่กลับสุดท้าย จงกล่าวเถิดว่า “ไม่ว่าพวกท่านจะซ่อนสิ่งที่อยู่ในหัวใจหรือเปิดเผยมัน อัลลอฮ์ย่อมทรงรู้ และพระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดิน และอัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง” ในวันที่ทุกชีวิตจะพบความดีที่ตนทำไว้ถูกนำมาวางตรงหน้า และความชั่วที่ตนทำไว้ มันจะปรารถนาให้มีระยะทางอันไกลโพ้นระหว่างตัวมันกับความชั่วนั้น และอัลลอฮ์ทรงเตือนพวกเจ้าให้ระวังพระองค์ และอัลลอฮ์ทรงเปี่ยมด้วยความเอ็นดูต่อบ่าวของพระองค์ จงกล่าวเถิดว่า “หากพวกท่านรักอัลลอฮ์ ก็จงตามฉัน อัลลอฮ์จะทรงรักพวกท่านและทรงอภัยบาปของพวกท่าน และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ” จงกล่าวเถิดว่า “จงเชื่อฟังอัลลอฮ์และศาสนทูต” แต่หากพวกเขาผินหลังให้ แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงรักบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม (28–32)

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเลือกอาดัม นูห์ วงศ์วานของอิบรอฮีม และวงศ์วานของอิมรอน เหนือมนุษย์ทั้งมวล เป็นเชื้อสายที่สืบต่อจากกัน และอัลลอฮ์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้ จงรำลึกเมื่อภรรยาของอิมรอนกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ขออุทิศสิ่งที่อยู่ในครรภ์ของข้าพระองค์แด่พระองค์ เพื่อรับใช้พระองค์โดยเฉพาะ ดังนั้นขอทรงรับจากข้าพระองค์ แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้” ครั้นเมื่อนางคลอดบุตร นางกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ข้าพระองค์คลอดออกมาเป็นหญิง” และอัลลอฮ์ทรงรู้ดีว่านางคลอดสิ่งใด และเพศชายนั้นไม่เหมือนเพศหญิง “และข้าพระองค์ตั้งชื่อนางว่ามัรยัม และข้าพระองค์ขอฝากนางและเชื้อสายของนางไว้ในความคุ้มครองของพระองค์ ให้พ้นจากชัยฏอนที่ถูกขับไล่” พระผู้อภิบาลของนางทรงรับนางไว้อย่างดียิ่ง

และทรงให้นางเติบโตอย่างงดงาม และทรงมอบนางให้อยู่ในความดูแลของซะกะรียา
คราใดที่ซะกะรียาเข้าไปหานางในที่บำเพ็ญภาวนา เขาพบว่ามีปัจจัยยังชีพอยู่กับนาง เขากล่าวว่า
“โอ้มัรยัม เธอได้สิ่งนี้มาจากที่ใด” นางกล่าวว่า “มันมาจากอัลลอฮ์
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยไม่คิดคำนวณ” ณ ที่นั้นเอง
ซะกะรียาได้วิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของเขา เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์
ขอทรงประทานเชื้อสายที่ดีจากพระองค์แก่ข้าพระองค์ แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงได้ยินคำวิงวอน”
แล้วมลาอิกะฮ์ได้เรียกเขา ขณะที่เขายืนละหมาดอยู่ในที่บำเพ็ญภาวนาว่า
“แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวดีแก่เจ้าถึงยะห์ยา ผู้ซึ่งจะยืนยันพระวจนะหนึ่งจากอัลลอฮ์ และจะเป็นผู้สูงศักดิ์
ผู้สำรวมตน และเป็นนบีในหมู่ผู้ทรงคุณธรรม” เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์
ข้าพระองค์จะมีบุตรชายได้อย่างไร ทั้งที่ความชรามาเยือนข้าพระองค์แล้ว
และภรรยาของข้าพระองค์ก็เป็นหมัน” พระองค์ตรัสว่า “เช่นนั้นแหละ
อัลลอฮ์ทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์” เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์
ขอทรงให้สัญญาณแก่ข้าพระองค์” พระองค์ตรัสว่า “สัญญาณของเจ้าคือ
เจ้าจะไม่พูดกับผู้คนเป็นเวลาสามวัน นอกจากด้วยท่าทาง และจงรำลึกถึงพระผู้อภิบาลของเจ้าให้มาก
และจงแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ในยามเย็นและยามรุ่งอรุณ” (33–41)

และเมื่อมลาอิกะฮ์กล่าวว่า “โอ้มัรยัม แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเลือกเธอ ทรงทำให้เธอบริสุทธิ์
และทรงเลือกเธอเหนือสตรีทั้งหลายในสากลโลก โอ้มัรยัม จงนอบน้อมภักดีต่อพระผู้อภิบาลของเธอ
จงก้มกราบ และจงโค้งคำนับร่วมกับบรรดาผู้โค้งคำนับ”
นี่เป็นส่วนหนึ่งของข่าวคราวแห่งสิ่งเร้นลับที่เราเปิดเผยแก่เจ้า (โอ้นบี)
เจ้ามิได้อยู่กับพวกเขาเมื่อพวกเขาโยนปากกาของตนเสี่ยงทาย ว่าใครในหมู่พวกเขาจะได้ดูแลมัรยัม
และเจ้าก็มิได้อยู่กับพวกเขาเมื่อพวกเขาโต้เถียงกัน (42–44)

เมื่อมลาอิกะฮ์กล่าวว่า “โอ้มัรยัม แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวดีแก่เธอถึงพระวจนะหนึ่งจากพระองค์
ซึ่งชื่อของเขาคืออัลมะซีห์ อีซา บุตรของมัรยัม ผู้มีเกียรติในโลกนี้และปรโลก
และเป็นผู้หนึ่งในบรรดาผู้ใกล้ชิดอัลลอฮ์ เขาจะพูดกับผู้คนขณะอยู่ในเปลและเมื่อเติบใหญ่
และเขาจะเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ทรงคุณธรรม” นางกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์
ข้าพระองค์จะมีบุตรได้อย่างไร ทั้งที่ไม่มีชายใดแตะต้องข้าพระองค์” พระองค์ตรัสว่า “เช่นนั้นแหละ
อัลลอฮ์ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ เมื่อพระองค์ทรงกำหนดกิจการใด พระองค์เพียงตรัสแก่มันว่า
‘จงเป็น’ แล้วมันก็เป็นขึ้น” และพระองค์จะทรงสอนคัมภีร์และวิทยปัญญา เตารอตและอินญีลแก่เขา
และทรงส่งเขาเป็นศาสนทูตมายังวงศ์วานอิสราเอล โดยกล่าวว่า
“แท้จริงฉันมายังพวกท่านพร้อมสัญญาณจากพระผู้อภิบาลของพวกท่าน
ฉันจะปั้นรูปนกจากดินให้พวกท่าน แล้วฉันจะเป่าเข้าไปในนั้น

แล้วมันจะกลายเป็นนกด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ ฉันจะรักษาคนตาบอดและคนโรคเรื้อน
และให้คนตายมีชีวิตด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์
และฉันจะบอกพวกท่านถึงสิ่งที่พวกท่านกินและสิ่งที่พวกท่านสะสมไว้ในบ้าน
แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณสำหรับพวกท่าน หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา
และฉันมาเพื่อยืนยันสิ่งที่มีอยู่ก่อนฉันจากเตารอต
และเพื่ออนุมัติแก่พวกท่านบางสิ่งที่เคยถูกห้ามแก่พวกท่าน
ฉันมายังพวกท่านพร้อมสัญญาณจากพระผู้อภิบาลของพวกท่าน ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์และเชื่อฟังฉัน
แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่าน ดังนั้นจงเคารพภักดีพระองค์
นี่คือหนทางอันเที่ยงตรง” (45–51)

ครั้นเมื่ออีซารู้สึกถึงการปฏิเสธของพวกเขา เขากล่าวว่า “ใครจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันในหนทางของอัลลอฮ์”
บรรดาสาวกกล่าวว่า “เราคือผู้ช่วยเหลือของอัลลอฮ์ เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และท่านจงเป็นพยานว่าเราเป็นผู้มอบตนแด่พระองค์ ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา
เราศรัทธาในสิ่งที่พระองค์ประทานลงมา และเราปฏิบัติตามศาสนทูต
ดังนั้นขอทรงบันทึกเราไว้ร่วมกับบรรดาผู้เป็นพยาน” และพวกเขาวางแผน และอัลลอฮ์ก็ทรงวางแผน
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงวางแผนที่ดีเลิศ (52–54)

เมื่ออัลลอฮ์ตรัสว่า “โอ้อีซา แท้จริงข้าจะรับเจ้ามายังข้า และยกเจ้าขึ้นสู่ข้า
และจะให้เจ้าพ้นจากบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม
และจะให้บรรดาผู้ตามเจ้าอยู่เหนือบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจนถึงวันฟื้นคืนชีพ
แล้วพวกเจ้าทั้งหมดจะกลับมายังข้า และข้าจะตัดสินระหว่างพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าเคยขัดแย้งกัน
ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมนั้น ข้าจะลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรงทั้งในโลกนี้และปรโลก
และพวกเขาจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ” ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี
พระองค์จะทรงตอบแทนรางวัลแก่พวกเขาอย่างครบถ้วน และอัลลอฮ์ไม่ทรงรักบรรดาผู้อธรรม (55–57)

นี่คือสิ่งที่เราอ่านแก่เจ้า (โอ้นบี) จากโองการทั้งหลายและข้อเตือนใจอันเปี่ยมด้วยวิทยปัญญา แท้จริง ณ
อัลลอฮ์นั้น อุปมาของอีซาดั่งอุปมาของอาดัม พระองค์ทรงสร้างเขาจากดิน แล้วตรัสแก่เขาว่า “จงเป็น”
แล้วเขาก็เป็นขึ้น นี่คือสัจธรรมจากพระผู้อภิบาลของเจ้า ดังนั้นจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้สงสัย
หากผู้ใดโต้เถียงกับเจ้าในเรื่องนี้ หลังจากความรู้ที่มายังเจ้าแล้ว ก็จงกล่าวว่า “มาเถิด
ให้เราเรียกลูกชายของเราและลูกชายของพวกท่าน สตรีของเราและสตรีของพวกท่าน
ตัวของเราและตัวของพวกท่าน แล้วเราจงวิงวอนอย่างจริงจัง
และขอให้การสาปแช่งของอัลลอฮ์ตกแก่บรรดาผู้กล่าวเท็จ” แท้จริงนี่คือเรื่องราวที่เป็นจริง
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และแท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ
แต่หากพวกเขาผินหลังให้ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงบรรดาผู้ก่อความเสื่อมเสีย จงกล่าวเถิดว่า

“โอ้ชาวคัมภีร์ จงมาสู่ถ้อยคำหนึ่งที่เสมอกันระหว่างเรากับพวกท่าน
คือเราจะไม่เคารพภักดีผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ เราจะไม่ตั้งสิ่งใดเป็นภาคีต่อพระองค์
และพวกเราจะไม่ยึดเอากันเองเป็นพระเจ้านอกเหนือจากอัลลอฮ์” หากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวว่า
“จงเป็นพยานเถิดว่า เราคือผู้มอบตนแด่อัลลอฮ์” (58–64)

โอ้ชาวคัมภีร์ เหตุใดพวกท่านจึงโต้เถียงกันในเรื่องอิบรอฮีม ทั้งที่เตารอตและอินญีลมิได้ถูกประทานลงมา
นอกจากภายหลังเขา พวกท่านไม่ใช้สติปัญญาดอกหรือ
พวกท่านนี่แหละได้โต้เถียงกันในสิ่งที่พวกท่านมีความรู้อยู่บ้าง
แล้วเหตุใดจึงโต้เถียงกันในสิ่งที่พวกท่านไม่มีความรู้เลย อัลลอฮ์ทรงรู้ และพวกท่านไม่รู้
อิบรอฮีมมิใช่ยิวและมิใช่คริสต์ แต่เขาเป็นผู้ศรัทธาอย่างบริสุทธิ์ผู้มอบตนแด่อัลลอฮ์
และเขามิได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี แท้จริงมนุษย์ที่ใกล้ชิดอิบรอฮีมที่สุด คือบรรดาผู้ที่ตามเขา และนบีผู้นี้
และบรรดาผู้ศรัทธา และอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้คุ้มครองบรรดาผู้ศรัทธา (65–68)

กลุ่มหนึ่งในหมู่ชาวคัมภีร์อยากทำให้พวกเจ้าหลงทาง
แต่พวกเขามิได้ทำให้ผู้ใดหลงทางนอกจากตัวของพวกเขาเอง โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกตัว โอ้ชาวคัมภีร์
เหตุใดพวกท่านจึงปฏิเสธสัญญาณของอัลลอฮ์ ทั้งที่พวกท่านเองเป็นพยานต่อมัน โอ้ชาวคัมภีร์
เหตุใดพวกท่านจึงเอาความเท็จมาห่อหุ้มสัจธรรม และปิดบังสัจธรรมทั้งที่พวกท่านรู้
กลุ่มหนึ่งในหมู่ชาวคัมภีร์กล่าวว่า “จงศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่บรรดาผู้ศรัทธาในตอนต้นของวัน
และจงปฏิเสธมันในตอนปลายของวัน เพื่อพวกเขาจะได้ห้นกลับ
และอย่าไว้วางใจผู้ใดนอกจากผู้ที่ตามศาสนาของพวกท่าน” จงกล่าวเถิด (โอ้นบี) ว่า
“ทางนำที่แท้จริงคือทางนำของอัลลอฮ์” พวกเขาเกรงว่าจะมีผู้ใดได้รับเช่นเดียวกับที่พวกท่านได้รับ
หรือเกรงว่าพวกเขาจะโต้แย้งพวกท่านต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกท่าน จงกล่าวเถิดว่า
“ความโปรดปรานทั้งมวลอยู่ในพระหัตถ์ของอัลลอฮ์ พระองค์ประทานมันแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงไพศาล ผู้ทรงรอบรู้
พระองค์ทรงเจาะจงความเมตตาของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงมีความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่” (69–74)

ในหมู่ชาวคัมภีร์มีผู้ที่หากเจ้าฝากทองกองโตไว้กับเขา เขาจะคืนมันแก่เจ้า
และในหมู่พวกเขามีผู้ที่หากเจ้าฝากเหรียญเพียงเหรียญเดียวไว้กับเขา เขาจะไม่คืนมันแก่เจ้า
เว้นแต่เจ้าจะยืนทวงอยู่ไม่ห่าง ทั้งนี้เพราะพวกเขากล่าวว่า “เราไม่มีพันธะใดต่อพวกไม่รู้หนังสือ”
และพวกเขากล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ทั้งที่รู้ดี หามิได้ ผู้ใดรักษาสัญญาของตนและยำเกรงอัลลอฮ์
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ยำเกรงพระองค์
แท้จริงบรรดาผู้ขายพันธสัญญาของอัลลอฮ์และคำสาบานของตนด้วยราคาอันน้อยนิด
ชนเหล่านั้นจะไม่มีส่วนใดในปรโลก อัลลอฮ์จะไม่ตรัสกับพวกเขา

จะไม่ทอดพระเนตรพวกเขาในวันฟื้นคืนชีพ และจะไม่ทรงชัดเกลาพวกเขาให้บริสุทธิ์
และการลงโทษอันเจ็บปวดรอคอยพวกเขาอยู่
และในหมู่พวกเขามีกลุ่มหนึ่งที่บิดลิ้นของตนในการอ่านคัมภีร์ เพื่อให้พวกเจ้าคิดว่ามันมาจากคัมภีร์
ทั้งที่มันมิได้มาจากคัมภีร์ และพวกเขากล่าวว่า “มันมาจากอัลลอฮ์” ทั้งที่มันมิได้มาจากอัลลอฮ์
และพวกเขากล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ทั้งที่รู้ดี (75–78)

ไม่บังควรสำหรับมนุษย์คนใดที่อัลลอฮ์ประทานคัมภีร์ วิทยปัญญา และความเป็นนบีให้
แล้วเขาจะกล่าวแก่ผู้คนว่า “จงเป็นบ่าวของฉันแทนที่จะเป็นบ่าวของอัลลอฮ์” แต่เขาจะกล่าวว่า
“จงเป็นบ่าวผู้อุทิศตนแด่พระผู้อภิบาล เพราะพวกท่านสอนคัมภีร์และเพราะพวกท่านศึกษามัน”
และเขาจะไม่สั่งใช้พวกเจ้าให้ยึดเอามลาอิกะฮ์และบรรดานบีเป็นพระเจ้า
เขาจะสั่งใช้พวกเจ้าให้ปฏิเสธสัจธรรม หลังจากที่พวกเจ้ามอบตนแด่อัลลอฮ์แล้วกระนั้นหรือ (79–80)

และเมื่ออัลลอฮ์ทรงเอาพันธสัญญาจากบรรดานบีว่า
“สิ่งใดที่ข้าประทานแก่พวกเจ้าจากคัมภีร์และวิทยปัญญา แล้วมีศาสนทูตมายังพวกเจ้า
ซึ่งยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเจ้า พวกเจ้าจะต้องศรัทธาต่อเขาและช่วยเหลือเขา” พระองค์ตรัสว่า
“พวกเจ้ายอมรับ และรับเอาข้อผูกมัดของข้าในเรื่องนี้แล้วหรือ” พวกเขากล่าวว่า “เรายอมรับแล้ว”
พระองค์ตรัสว่า “ดังนั้นจงเป็นพยานเถิด และข้าก็อยู่กับพวกเจ้าในหมู่ผู้เป็นพยาน”
ผู้ใดผินหลังให้หลังจากนั้น ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ฝ่าฝืน
พวกเขาแสวงหาสิ่งอื่นจากศาสนาของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ
ทั้งที่ทุกผู้ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินได้มอบตนแด่พระองค์ ไม่ว่าด้วยความเต็มใจหรือฝืนใจ
และพวกเขาจะถูกนำกลับไปยังพระองค์ (81–83)

จงกล่าวเถิดว่า “เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และในสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เรา
และในสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่อิบรอฮีม อิสมาอีล อิสหาก ยะอ์กูบ และบรรดาเผ่าพันธุ์ และในสิ่งที่มูซา อีซา
และบรรดานบีได้รับจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา เราไม่แบ่งแยกระหว่างท่านใดในหมู่พวกเขา
และเรามอบตนแด่พระองค์” ผู้ใดแสวงหาศาสนาอื่นจากการมอบตนแด่อัลลอฮ์
มันจะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน
อัลลอฮ์จะทรงนำทางกลุ่มชนที่ปฏิเสธสัจธรรมหลังจากที่ศรัทธาแล้วได้อย่างไร
ทั้งที่พวกเขาเคยเป็นพยานว่าศาสนทูตนั้นเป็นความจริง และหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว
และอัลลอฮ์ไม่ทรงนำทางกลุ่มชนผู้อธรรม การตอบแทนของชนเหล่านั้นคือ การสาปแช่งของอัลลอฮ์
ของมลาอิกะฮ์ และของมนุษย์ทั้งมวลย่อมตกแก่พวกเขา พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล
การลงโทษจะไม่ถูกผ่อนเบาแก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่ได้รับการประวิงเวลา
เว้นแต่บรรดาผู้ที่กลับตัวหลังจากนั้นและปรับปรุงแก้ไข เพราะแท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง
ผู้ทรงเมตตาเสมอ แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมหลังจากที่ศรัทธาแล้ว แล้วยิ่งเพิ่มพูนการปฏิเสธ

การกลับตัวของพวกเขาจะไม่ถูกรับเป็นอันขาด และชนเหล่านั้นแหละคือผู้หลงทาง
แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมและตายในสภาพที่ปฏิเสธ
แม้ทองเต็มแผ่นดินก็จะไม่ถูกรับจากผู้ใดในหมู่พวกเขา หากเขาจะเสนอมันเป็นค่าไถ่
การลงโทษอันเจ็บปวดรอคอยพวกเขาอยู่ และพวกเขาจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ
พวกเจ้าจะไม่มีวันบรรลุคุณธรรมที่แท้จริง จนกว่าจะบริจาคจากสิ่งที่พวกเจ้ารัก และสิ่งใดที่พวกเจ้าบริจาค
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ดี (84–92)

อาหารทุกชนิดเคยเป็นที่อนุมัติแก่วงศ์วานอิสราเอล เว้นแต่สิ่งที่อิสราเอลห้ามแก่ตัวเอง
ก่อนที่เตารอตจะถูกประทานลงมา จงกล่าวเถิดว่า “จงนำเตารอตมาและอ่านมัน
หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง” ผู้ใดกุความเท็จต่ออัลลอฮ์หลังจากนั้น ชนเหล่านั้นแหละคือผู้อธรรม
จงกล่าวเถิดว่า “อัลลอฮ์ตรัสจริงแล้ว ดังนั้นจงปฏิบัติตามแนวทางของอิบรอฮีม ผู้ศรัทธาอย่างบริสุทธิ์
และเขามิได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์” แท้จริงบ้านหลังแรกที่ถูกสถาปนาขึ้นสำหรับมนุษยชาติ
คือบ้านที่บักกะฮ์ เป็นที่จำเริญและเป็นทางนำสำหรับสากลโลก ในนั้นมีสัญญาณอันชัดแจ้ง
คือที่ยืนของอิบรอฮีม และผู้ใดเข้าไปในนั้นย่อมปลอดภัย และการประกอบพิธีฮัจญ์ ณ
บ้านหลังนั้นเป็นหน้าที่ต่ออัลลอฮ์สำหรับมนุษย์ทุกคนที่สามารถหาทางไปถึงได้ ส่วนผู้ใดปฏิเสธ
แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงพึ่งพาสากลโลก จงกล่าวเถิดว่า “โอ้ชาวคัมภีร์
เหตุใดพวกท่านจึงปฏิเสธสัญญาณของอัลลอฮ์ ทั้งที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่งที่พวกท่านกระทำ”
จงกล่าวเถิดว่า “โอ้ชาวคัมภีร์ เหตุใดพวกท่านจึงขัดขวางผู้ศรัทธาจากหนทางของอัลลอฮ์
โดยหมายจะทำให้มันคดเคี้ยว ทั้งที่พวกท่านเองเป็นพยานต่อความจริงของมัน
และอัลลอฮ์มิทรงเผลอไผลต่อสิ่งที่พวกท่านกระทำ” (93–99)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา หากพวกเจ้าเชื่อฟังกลุ่มหนึ่งในหมู่ผู้ได้รับคัมภีร์
พวกเขาจะทำให้พวกเจ้ากลับเป็นผู้ปฏิเสธหลังจากที่พวกเจ้าศรัทธาแล้ว
และพวกเจ้าจะปฏิเสธสัจธรรมได้อย่างไร ทั้งที่โองการของอัลลอฮ์ถูกอ่านแก่พวกเจ้า
และศาสนทูตของพระองค์ก็อยู่ในหมู่พวกเจ้า ผู้ใดยึดมั่นในอัลลอฮ์
แท้จริงเขาได้รับการนำทางสู่หนทางอันเที่ยงตรงแล้ว โอ้บรรดาผู้ศรัทธา
จงยำเกรงอัลลอฮ์อย่างที่ควรยำเกรงพระองค์ และจงอย่าตาย
นอกจากในสภาพที่พวกเจ้าเป็นผู้มอบตนแด่พระองค์ จงยึดสายเชือกของอัลลอฮ์ไว้โดยพร้อมเพรียงกัน
และอย่าแตกแยก จงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า เมื่อพวกเจ้าเคยเป็นศัตรูกัน
แล้วพระองค์ทรงประสานหัวใจของพวกเจ้า
พวกเจ้าจึงกลายเป็นพี่น้องกันด้วยความโปรดปรานของพระองค์
และเมื่อพวกเจ้าเคยอยู่บนปากหลุมแห่งไฟ แล้วพระองค์ทรงช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากมัน
เช่นนี้แหละที่อัลลอฮ์ทรงชี้แจงสัญญาณของพระองค์แก่พวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้รับทางนำ

และจงให้มีกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเจ้าที่เชิญชวนสู่ความดี กำชับให้ทำสิ่งที่ชอบ และห้ามปรามสิ่งที่มิชอบ และชนเหล่านั้นแหละคือผู้ประสบความสำเร็จ และจงอย่าเป็นดั่งบรรดาผู้ที่แตกแยกและขัดแย้งกัน หลังจากที่หลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว การลงโทษอันมหันต์รอคอยพวกเขาอยู่ ในวันที่ใบหน้าบางส่วนจะขาวผ่อง และใบหน้าบางส่วนจะดำหมอง ส่วนบรรดาผู้ที่ใบหน้าดำหมองนั้น "พวกเจ้าปฏิเสธสัจธรรมหลังจากที่ศรัทธาแล้วหรือ ดังนั้นจงลิ้มรสการลงโทษ เพราะสิ่งที่พวกเจ้าเคยปฏิเสธ" ส่วนบรรดาผู้ที่ใบหน้าขาวผ่องนั้น จะอยู่ในความเมตตาของอัลลอฮ์ พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล เหล่านี้คือโองการของอัลลอฮ์ ซึ่งเราอ่านแก่เจ้าด้วยสัจธรรม และอัลลอฮ์มิทรงประสงค์ความอธรรมใด ๆ แก่สากลโลก ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์ และกิจการทั้งหลายย่อมถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์ (100–109)

พวกเจ้าคือประชาชาติที่ดีเลิศซึ่งถูกนำออกมาเพื่อมนุษยชาติ พวกเจ้ากำชับให้ทำสิ่งที่ชอบ ห้ามปรามสิ่งที่มิชอบ และศรัทธาต่ออัลลอฮ์ หากชาวคัมภีร์ศรัทธา ย่อมเป็นการดีสำหรับพวกเขา ในหมู่พวกเขามีผู้ศรัทธา แต่ส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน พวกเขาจะไม่ทำอันตรายพวกเจ้าได้ นอกจากการรบกวนเพียงเล็กน้อย และหากพวกเขาสู้รบกับพวกเจ้า พวกเขาจะหันหลังหนี แล้วพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ ความอัปยศถูกประทับลงบนพวกเขา ไม่ว่าจะพบพวกเขาที่ใด เว้นแต่เมื่อพวกเขามีสายสัมพันธ์กับอัลลอฮ์และสายสัมพันธ์กับผู้คน พวกเขานำความกริ้วของอัลลอฮ์มาสู่ตน และความยากไร้ถูกประทับลงบนพวกเขา ทั้งนี้เพราะพวกเขาเคยปฏิเสธสัญญาณของอัลลอฮ์ และฆ่าบรรดานบีโดยปราศจากความชอบธรรม ทั้งนี้เพราะพวกเขาฝ่าฝืนและละเมิดอยู่เสมอ พวกเขามิได้เหมือนกันทั้งหมด ในหมู่ชาวคัมภีร์มีกลุ่มชนที่เที่ยงตรง ซึ่งอ่านโองการของอัลลอฮ์ในยามค่ำคืน และพวกเขาก้มกราบ พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้าย กำชับให้ทำสิ่งที่ชอบ ห้ามปรามสิ่งที่มิชอบ และรีบเร่งในการทำความดี และชนเหล่านั้นอยู่ในหมู่ผู้ทรงคุณธรรม ความดีใดที่พวกเขากระทำ พวกเขาจะไม่ถูกปฏิเสธรางวัลของมัน และอัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงบรรดาผู้ยำเกรงพระองค์ (110–115)

ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมนั้น
ทรัพย์สินและลูกหลานของพวกเขาจะไม่ช่วยพวกเขาให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้แต่อย่างใด
ชนเหล่านั้นคือชาวไฟนรก พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
อุปมาสิ่งที่พวกเขาบริจาคในชีวิตแห่งโลกนี้ ดั่งลมที่พาความหนาวเหน็บมา
มันพัดกระหน่ำไร่นาของกลุ่มชนที่อธรรมต่อตัวเอง แล้วทำลายมันเสีย อัลลอฮ์มิได้อธรรมต่อพวกเขา
แต่พวกเขาอธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง (116–117)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่ายึดเอาคนนอกพวกของพวกเจ้าเป็นมิตรสนิท
พวกเขาจะไม่ละเว้นความพยายามใดที่จะทำลายพวกเจ้า และพวกเขาปรารถนาให้พวกเจ้าเดือดร้อน

ความเกลียดชังได้ปรากฏออกมาจากปากของพวกเขาแล้ว
และสิ่งที่หัวใจของพวกเขาซ่อนไว้นั้นร้ายแรงยิ่งกว่า เราได้ชี้แจงสัญญาณทั้งหลายแก่พวกเจ้าแล้ว
หากพวกเจ้าใช้สติปัญญา พวกเจ้านี่แหละที่รักพวกเขา ทั้งที่พวกเขาไม่รักพวกเจ้า
และพวกเจ้าศรัทธาในคัมภีร์ทั้งหมด เมื่อพวกเขาพบพวกเจ้า พวกเขากล่าวว่า “เราศรัทธาแล้ว”
แต่เมื่ออยู่ตามลำพัง พวกเขากัดปลายนิ้วด้วยความแค้นเคืองต่อพวกเจ้า จงกล่าวเถิดว่า
“จงตายไปกับความแค้นเคืองของพวกท่านเถิด” แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจ
หากสิ่งดีประสบแก่พวกเจ้า มันทำให้พวกเขาเป็นทุกข์ และหากสิ่งร้ายประสบแก่พวกเจ้า พวกเขาก็ยินดี
แต่หากพวกเจ้าอดทนและยำเกรงอัลลอฮ์ แผนร้ายของพวกเขาจะไม่เป็นอันตรายแก่พวกเจ้าแต่อย่างใด
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงห้อมล้อมทุกสิ่งที่พวกเขากระทำ (118–120)

(โอ้นบี) จงรำลึกเมื่อเจ้าออกจากครอบครัวของเจ้าแต่เช้าตรู่
เพื่อจัดวางบรรดาผู้ศรัทธาประจำที่มั่นสำหรับการรบ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้
เมื่อสองกลุ่มในหมู่พวกเจ้าเกือบจะเสียขวัญ ทั้งที่อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้คุ้มครองของทั้งสอง
และบรรดาผู้ศรัทธาจงมอบความไว้วางใจต่ออัลลอฮ์เถิด และแท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าที่บัดร์
ขณะที่พวกเจ้าเป็นกลุ่มเล็กที่ต่ำต้อย ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์ เพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ
เมื่อเจ้ากล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า “ยังไม่พอเพียงสำหรับพวกท่านอีกหรือ
ที่พระผู้อภิบาลของพวกท่านจะทรงเสริมกำลังพวกท่านด้วยมลาอิกะฮ์สามพันที่ถูกส่งลงมา” แน่นอน
หากพวกเจ้าอดทนและยำเกรงอัลลอฮ์ และศัตรูจู่โจมพวกเจ้าอย่างฉับพลัน
พระผู้อภิบาลของพวกเจ้าจะทรงเสริมกำลังพวกเจ้าด้วยมลาอิกะฮ์ห้าพันที่มีเครื่องหมาย
อัลลอฮ์ทรงกำหนดสิ่งนี้เพียงเพื่อเป็นข่าวดีแก่พวกเจ้า และเพื่อหัวใจของพวกเจ้าจะได้สงบมั่น
เพราะความช่วยเหลือมิได้มาจากผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ
และเพื่อตัดปีกหนึ่งของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม หรือทำให้พวกเขาอัปยศ จนต้องหันกลับไปอย่างสิ้นหวัง
เจ้าไม่มีส่วนใดในกิจการนี้ ไม่ว่าพระองค์จะทรงรับการกลับตัวของพวกเขาด้วยความเมตตา
หรือทรงลงโทษพวกเขา เพราะแท้จริงพวกเขาเป็นผู้อธรรม
ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงอภัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ (121–129)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่ากินดอกเบี้ยทบต้นทบดอกหลายเท่าทวีคูณ และจงยำเกรงอัลลอฮ์
เพื่อพวกเจ้าจะได้ประสบความสำเร็จ จงระวังตนจากไฟนรกที่ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม
และจงเชื่อฟังอัลลอฮ์และศาสนทูต เพื่อพวกเจ้าจะได้รับความเมตตา
จงรีบเร่งสู่การอภัยจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า และสู่สวนสวรรค์ที่กว้างดั่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
ซึ่งถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์
คือบรรดาผู้บริจาคในหนทางของพระองค์ทั้งในยามสุขสบายและยามทุกข์ยาก

ผู้ข่มความโกรธและให้อภัยแก่ผู้คน และอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ทำความดี
และบรรดาผู้ที่เมื่อกระทำความลามกหรืออธรรมต่อตัวเอง
พวกเขารำลึกถึงอัลลอฮ์และขออภัยในบาปของตน และใครเล่าจะอภัยบาปได้นอกจากอัลลอฮ์
และพวกเขาไม่ดื้อดึงในสิ่งที่ตนทำไปทั้งที่รู้ดี
การตอบแทนของชนเหล่านี้คือการอภัยจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา
และสวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
และช่างดีเลิศเสียนี่กระไรรางวัลของบรรดาผู้พากเพียร (130–136)

วิถีทางทั้งหลายได้ล่วงไปก่อนพวกเจ้าแล้ว ดังนั้นจงเดินทางไปในแผ่นดิน
แล้วดูว่าบั้นปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมเป็นอย่างไร นี่คือคำแถลงอันชัดแจ้งสำหรับมนุษยชาติ
และเป็นทางนำและข้อตักเตือนสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ จงอย่าเสียขวัญและอย่าเศร้าโศก
พวกเจ้าจะเป็นฝ่ายเหนือกว่า หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา หากบาดแผลประสบแก่พวกเจ้า
บาดแผลเช่นเดียวกันก็ประสบแก่อีกฝ่ายหนึ่งแล้วเช่นกัน วันเวลาเช่นนั้นเราหมุนเวียนมันในหมู่มนุษย์
เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงรู้บรรดาผู้ศรัทธา และทรงเอาพยานจากหมู่พวกเจ้า
และอัลลอฮ์ไม่ทรงรักบรรดาผู้อธรรม และเพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงชำระบรรดาผู้ศรัทธาให้บริสุทธิ์
และทรงลบล้างบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม หรือพวกเจ้าคิดว่าจะได้เข้าสวนสวรรค์
โดยที่อัลลอฮ์ยังมิได้ทรงรู้ผู้ที่ต่อสู้ดิ้นรนในหมู่พวกเจ้า และทรงรู้บรรดาผู้อดทน
และแท้จริงพวกเจ้าเคยปรารถนาความตายก่อนที่จะได้พบมัน บัดนี้พวกเจ้าได้เห็นมันกับตาตนเองแล้ว
(137–143)

มุฮัมมัดมิใช่อื่นใดนอกจากเป็นศาสนทูต บรรดาศาสนทูตได้ล่วงลับไปก่อนเขาแล้ว หากเขาตายหรือถูกฆ่า
พวกเจ้าจะหันส้นเท้ากลับกระนั้นหรือ ผู้ใดหันส้นเท้ากลับ เขาจะไม่ทำอันตรายอัลลอฮ์ได้แต่อย่างใด
และอัลลอฮ์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้ขอบคุณ ไม่มีชีวิตใดจะตายได้ นอกจากด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์
ตามกำหนดที่ถูกบันทึกไว้ ผู้ใดปรารถนารางวัลแห่งโลกนี้ เราจะให้แก่เขาจากมัน
และผู้ใดปรารถนารางวัลแห่งปรโลก เราจะให้แก่เขาจากมัน และเราจะตอบแทนบรรดาผู้ขอบคุณ
กี่มากน้อยแล้วที่นบีได้ต่อสู้ โดยมีผู้อุทิศตนจำนวนมากอยู่เคียงข้าง
พวกเขามิได้เสียขวัญต่อสิ่งที่ประสบแก่พวกเขาในหนทางของอัลลอฮ์ มิได้อ่อนแอ และมิได้ยอมจำนน
และอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้อดทน คำพูดของพวกเขามีเพียงว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา
ขอทรงอภัยบาปของเรา และการล้ำเส้นในกิจการของเรา ขอทรงทำให้เท้าของเรามั่นคง
และขอทรงช่วยเหลือเราให้มีชัยเหนือกลุ่มชนผู้ปฏิเสธสัจธรรม”
อัลลอฮ์จึงประทานรางวัลแห่งโลกนี้และรางวัลอันดีเลิศแห่งปรโลกแก่พวกเขา
และอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ทำความดี (144–148)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา หากพวกเจ้าเชื่อฟังบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม พวกเขาจะทำให้พวกเจ้าหันส้นเท้ากลับ แล้วพวกเจ้าจะกลายเป็นผู้ขาดทุน หามิได้ อัลลอฮ์คือผู้คุ้มครองของพวกเจ้า และพระองค์คือผู้ช่วยเหลือที่ดีเลิศ เราจะโยนความหวาดกลัวเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม เพราะพวกเขาตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ด้วยสิ่งที่พระองค์มิได้ประทานหลักฐานใดลงมา ที่พำนักของพวกเขาคือไฟนรก และช่างเป็นที่พำนักที่เลวร้ายสำหรับบรรดาผู้อธรรม และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงทำให้สัญญาของพระองค์เป็นจริงแก่พวกเจ้า เมื่อพวกเจ้ากำลังตีพวกเขาแตกพ่ายด้วยอนุมัติของพระองค์ จนกระทั่งพวกเจ้าเสียขวัญ โต้เถียงกันในเรื่องคำสั่ง และฝ่าฝืนหลังจากที่พระองค์ทรงให้พวกเจ้าเห็นสิ่งที่พวกเจ้าปรารถนา บางคนในหมู่พวกเจ้าต้องการโลกนี้ และบางคนต้องการปรโลก แล้วพระองค์ทรงให้พวกเจ้าหันออกจากพวกเขา เพื่อทดสอบพวกเจ้า และบัดนี้พระองค์ทรงอภัยให้พวกเจ้าแล้ว และอัลลอฮ์ทรงมีความโปรดปรานต่อบรรดาผู้ศรัทธา จงรำลึกเมื่อพวกเจ้าปีนหนีขึ้นเนินเขา โดยไม่เหลียวมองผู้ใด ขณะที่ศาสนทูตเรียกพวกเจ้าอยู่เบื้องหลัง พระองค์จึงตอบแทนพวกเจ้าด้วยความทุกข์ซ้อนความทุกข์ เพื่อพวกเจ้าจะไม่เสียใจต่อสิ่งที่หลุดมือไป และต่อสิ่งที่ประสบแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์ทรงตระหนักดีในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ แล้วหลังจากความทุกข์นั้น พระองค์ประทานความปลอดภัยลงมาแก่พวกเจ้า เป็นความง่วงที่ครอบงำกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเจ้า ขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งห่วงแต่ตัวเอง พวกเขาคิดต่ออัลลอฮ์อย่างไม่ถูกต้อง เป็นความคิดแห่งยุคงมงาย โดยกล่าวว่า “เรามีส่วนใดในกิจการนี้บ้างไหม” จงกล่าวเถิดว่า “กิจการทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์” พวกเขาซ่อนไว้ในใจในสิ่งที่ไม่เปิดเผยแก่เจ้า พวกเขากล่าวว่า “หากเรามีส่วนในกิจการนี้ เราคงไม่ถูกฆ่าที่นี่” จงกล่าวเถิดว่า “แม้พวกท่านจะอยู่ในบ้านของพวกท่าน บรรดาผู้ที่ความตายถูกกำหนดแก่พวกเขา ก็ย่อมออกไปยังที่ที่พวกเขาจะล้มนอน” ทั้งนี้เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงทดสอบสิ่งที่อยู่ในอกของพวกเจ้า และชำระสิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเจ้า และอัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจ แท้จริงบรรดาผู้ที่หันหลังหนีในหมู่พวกเจ้า ในวันที่สองกองทัพเผชิญกัน ชัยฏอนนั่นเองที่ทำให้พวกเขาพลาดพลั้ง เพราะบางสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ แต่บัดนี้อัลลอฮ์ทรงอภัยให้พวกเขาแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงขันติ (149–155)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าเป็นดั่งบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม ที่กล่าวถึงพี่น้องของตนเมื่อพวกเขาเดินทางไปในแผ่นดินหรือออกไปรบว่า “หากพวกเขาอยู่กับเรา พวกเขาคงไม่ตายและไม่ถูกฆ่า” เพื่ออัลลอฮ์จะทรงทำให้สิ่งนั้นเป็นความทุกข์ระทมในหัวใจของพวกเขา และอัลลอฮ์คือผู้ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย และอัลลอฮ์ทรงเห็นทุกสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ และหากพวกเจ้าถูกฆ่าในหนทางของอัลลอฮ์ หรือตายไป การอภัยและความเมตตาจากอัลลอฮ์ย่อมดีกว่าทุกสิ่งที่พวกเขาสะสมไว้ และไม่ว่าพวกเจ้าจะตายหรือถูกฆ่า พวกเจ้าก็จะถูกรวบรวมไปยังอัลลอฮ์อย่างแน่นอน (156–158)

ด้วยความเมตตาจากอัลลอฮ์นั่นเอง เจ้า (โอ้นบี) จึงอ่อนโยนต่อพวกเขา หากเจ้าหยาบกระด้างและใจแข็ง พวกเขาย่อมแตกกระจายไปจากรอบตัวเจ้า ดังนั้นจงอภัยให้พวกเขา จงขออภัยโทษให้พวกเขา และจงปรึกษาหารือกับพวกเขาในกิจการ ครั้นเมื่อเจ้าตัดสินใจแล้ว ก็จงมอบความไว้วางใจต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้มอบความไว้วางใจต่อพระองค์ หากอัลลอฮ์ทรงช่วยเหลือพวกเจ้า ย่อมไม่มีผู้ใดเอาชนะพวกเจ้าได้ แต่หากพระองค์ทรงทอดทิ้งพวกเจ้า ใครเล่าจะช่วยเหลือพวกเจ้าได้หลังจากพระองค์ และบรรดาผู้ศรัทธาจงมอบความไว้วางใจต่ออัลลอฮ์เถิด (159–160)

ไม่บังควรที่นบีคนใดจะยักยอกทรัพย์เชลย ผู้ใดยักยอก เขาจะนำสิ่งที่ยักยอกมาในวันฟื้นคืนชีพ แล้วทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนอย่างครบถ้วนตามที่แสวงหาไว้ และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม ผู้ที่ตามความพอพระทัยของอัลลอฮ์ จะเหมือนกับผู้ที่นำความกริ้วของอัลลอฮ์มาสู่ตน และที่พำนักของเขาคือนรกญะฮันนัมกระนั้นหรือ และช่างเป็นปลายทางที่เลวร้ายยิ่ง พวกเขามีระดับขั้นต่างกัน ณ อัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงเห็นทุกสิ่งที่พวกเขากระทำ (161–163)

แท้จริงอัลลอฮ์ได้ประทานความโปรดปรานแก่บรรดาผู้ศรัทธา
เมื่อทรงแต่งตั้งศาสนทูตผู้หนึ่งจากพวกเขาเองขึ้นในหมู่พวกเขา ซึ่งอ่านโองการของพระองค์แก่พวกเขา ชัดเกลาพวกเขาให้บริสุทธิ์ และสอนคัมภีร์และวิทยปัญญาแก่พวกเขา ทั้งที่ก่อนหน้านั้นพวกเขาอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง เหตุใดเล่า เมื่อเคราะห์ร้ายประสบแก่พวกเจ้า ทั้งที่พวกเจ้าได้ทำให้ศัตรูประสบเป็นสองเท่า พวกเจ้าจึงกล่าวว่า “สิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร” จงกล่าวเถิดว่า “มันมาจากตัวของพวกท่านเอง” แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง สิ่งที่ประสบแก่พวกเจ้าในวันที่สองกองทัพเผชิญกันนั้น เป็นไปด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ เพื่อพระองค์จะได้ทรงรู้บรรดาผู้ศรัทธา และทรงรู้พวกกลับกลอก ซึ่งเมื่อมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า “มาเถิด จงต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ หรืออย่างน้อยก็จงป้องกันตัว” พวกเขากล่าวว่า “หากเรารู้ว่าจะมีการสู้รบ เราย่อมตามพวกท่านไปอย่างแน่นอน” ในวันนั้นพวกเขาใกล้การปฏิเสธยิ่งกว่าความศรัทธา พวกเขากล่าวด้วยปากในสิ่งที่ไม่มีอยู่ในหัวใจ และอัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกเขาปิดบัง (164–167)

พวกเขาคือผู้ที่กล่าวถึงพี่น้องของตน ขณะที่ตนเองนั่งอยู่กับบ้านว่า “หากพวกเขาเชื่อฟังเรา พวกเขาคงไม่ถูกฆ่า” จงกล่าวเถิดว่า “ถ้าเช่นนั้นจงปัดป้องความตายให้พ้นจากตัวของพวกท่านเอง หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง” และจงอย่าคิดว่าบรรดาผู้ถูกฆ่าในหนทางของอัลลอฮ์นั้นตายแล้ว หามิได้ พวกเขามีชีวิตอยู่ ได้รับปัจจัยยังชีพ ณ พระผู้อภิบาลของพวกเขา
ปีติยินดีในสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานแก่พวกเขาจากความโปรดปรานของพระองค์
และยินดีแทนบรรดาผู้ที่ยังมิได้ตามมาสมทบ ซึ่งยังอยู่เบื้องหลัง ว่าจะไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศก พวกเขายินดีในความโปรดปรานและความกรุณาจากอัลลอฮ์ และที่อัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้รางวัลของบรรดาผู้ศรัทธาสูญเปล่า

บรรดาผู้ที่ตอบรับการเรียกร้องของอัลลอฮ์และศาสนทูต หลังจากที่บาดแผลประสบแก่พวกเขาแล้ว
สำหรับผู้ที่ทำความดีและยำเกรงอัลลอฮ์ในหมู่พวกเขานั้นมีรางวัลอันยิ่งใหญ่
คือบรรดาผู้ที่ผู้คนกล่าวแก่พวกเขาว่า “แท้จริงผู้คนได้ชุมนุมกันเพื่อต่อต้านพวกท่านแล้ว
ดังนั้นจงกลัวพวกเขาเถิด” แต่มันกลับเพิ่มพูนความศรัทธาแก่พวกเขา และพวกเขากล่าวว่า
“อัลลอฮ์ทรงพอเพียงสำหรับเราแล้ว และพระองค์คือผู้พิทักษ์ที่ดีเลิศ”
พวกเขาจึงกลับมาพร้อมความโปรดปรานและความกรุณาจากอัลลอฮ์
โดยไม่มีอันตรายใดแตะต้องพวกเขา และพวกเขาได้ตามความพอพระทัยของอัลลอฮ์
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงมีความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่
นั่นเป็นเพียงชัยฏอนที่ทำให้พวกเจ้ากลัวพวกพ้องของมัน ดังนั้นจงอย่ากลัวพวกเขา แต่จงกลัวข้า
หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา (168–175)

จงอย่าให้บรรดาผู้รีบรุดสู่การปฏิเสธทำให้เจ้าเศร้าโศก พวกเขาจะไม่ทำอันตรายอัลลอฮ์ได้แต่อย่างใด
อัลลอฮ์ทรงประสงค์จะไม่ให้พวกเขามีส่วนใดในปรโลก และการลงโทษอันมหันต์รอคอยพวกเขาอยู่
แท้จริงบรรดาผู้ซื้อการปฏิเสธด้วยความศรัทธา จะไม่ทำอันตรายอัลลอฮ์ได้แต่อย่างใด
และการลงโทษอันเจ็บปวดรอคอยพวกเขาอยู่ บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจงอย่าคิดว่า
การที่เราประวิงเวลาให้พวกเขานั้นเป็นการดีสำหรับพวกเขา
เราประวิงเวลาให้พวกเขาเพียงเพื่อพวกเขาจะได้เพิ่มพูนบาป และการลงโทษอันอัปยศรอคอยพวกเขาอยู่
อัลลอฮ์จะไม่ทรงปล่อยบรรดาผู้ศรัทธาไว้ในสภาพที่พวกเจ้าเป็นอยู่
จนกว่าพระองค์จะทรงแยกสิ่งเลวออกจากสิ่งดี และอัลลอฮ์จะไม่ทรงให้พวกเจ้าล่วงรู้สิ่งเร้นลับ
แต่อัลลอฮ์ทรงเลือกผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากบรรดาศาสนทูตของพระองค์
ดังนั้นจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และบรรดาศาสนทูตของพระองค์ หากพวกเจ้าศรัทธาและยำเกรงอัลลอฮ์
พวกเจ้าย่อมได้รับรางวัลอันยิ่งใหญ่
บรรดาผู้ตระหนี่ในสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานแก่พวกเขาจากความโปรดปรานของพระองค์
จงอย่าคิดว่ามันดีสำหรับพวกเขา หามิได้ มันเลวร้ายสำหรับพวกเขา
สิ่งที่พวกเขาตระหนี่ไว้จะถูกคล้องคอพวกเขาในวันฟื้นคืนชีพ
มรดกแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงตระหนักดีในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ
(176–180)

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงได้ยินคำพูดของบรรดาผู้ที่กล่าวว่า “อัลลอฮ์ยากจน และเรามั่งมี”
เราจะบันทึกสิ่งที่พวกเขากล่าว และการที่พวกเขาฆ่าบรรดานบีโดยปราศจากความชอบธรรม
และเราจะกล่าวว่า “จงลิ้มรสการลงโทษแห่งไฟที่เผาไหม้ นั่นเป็นเพราะสิ่งที่มือของพวกเจ้าส่งไปล่วงหน้า
และอัลลอฮ์มิทรงอธรรมต่อบ่าวของพระองค์” พวกเขาคือผู้ที่กล่าวว่า
“แท้จริงอัลลอฮ์ทรงทำพันธสัญญากับเราว่า เราจะไม่ศรัทธาต่อศาสนทูตคนใด

จนกว่าเขาจะนำเครื่องพลีที่ไฟเผาผลาญมาให้เรา” จงกล่าวเถิดว่า
“บรรดาศาสนทูตก่อนฉันได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกท่านแล้ว
และนำสิ่งที่พวกท่านกล่าวถึงนั้นมาด้วย แล้วเหตุใดพวกท่านจึงฆ่าพวกเขา หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง”
หากพวกเขาไม่ยอมรับเจ้า (โอ้นบี) บรรดาศาสนทูตก่อนเจ้าก็ถูกปฏิเสธมาแล้วเช่นกัน
ซึ่งพวกเขานำหลักฐานอันชัดแจ้ง คัมภีร์ทั้งหลาย และคัมภีร์อันส่องสว่างมา ทุกชีวิตจะได้ลิ้มรสความตาย
และในวันฟื้นคืนชีพเท่านั้นที่พวกเจ้าจะได้รับรางวัลอย่างครบถ้วน
ผู้ใดถูกนำให้ห่างพ้นจากไฟนรกและได้เข้าสวนสวรรค์ แท้จริงเขาได้รับชัยชนะแล้ว
และชีวิตแห่งโลกนี้มิใช่อื่นใดนอกจากความเพลิดเพลินแห่งการหลอกลวง
พวกเจ้าจะถูกทดสอบอย่างแน่นอนในทรัพย์สินและในตัวของพวกเจ้า
และพวกเจ้าจะได้ยินสิ่งที่ทำร้ายจิตใจมากมาย
จากบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ก่อนพวกเจ้าและจากบรรดาผู้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
แต่หากพวกเจ้าอดทนและยำเกรงอัลลอฮ์ แท้จริงนั่นคือเรื่องที่ต้องอาศัยความแน่วแน่มั่นคง (181–186)

และเมื่ออัลลอฮ์ทรงเอาพันธสัญญาจากบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ว่า “พวกเจ้าต้องชี้แจงมันแก่ผู้คน
และต้องไม่ปิดบังมัน” แต่พวกเขาเหวี่ยงมันไว้เบื้องหลัง และขายมันด้วยราคาอันน้อยนิด
ช่างเลวร้ายเสียนี่กระไรสิ่งที่พวกเขาซื้อมา จงอย่าคิดว่าบรรดาผู้ลิงโลดในสิ่งที่ตนทำ
และชอบได้รับการสรรเสริญในสิ่งที่ตนมิได้ทำ จงอย่าคิดว่าพวกเขาจะรอดพ้นจากการลงโทษ
และการลงโทษอันเจ็บปวดรอคอยพวกเขาอยู่ (187–188)

อำนาจปกครองชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง
แท้จริงในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และในการสับเปลี่ยนของกลางคืนและกลางวัน
ย่อมมีสัญญาณมากมายสำหรับบรรดาผู้มีปัญญา คือบรรดาผู้รำลึกถึงอัลลอฮ์ทั้งยามยืน ยามนั่ง
และยามนอนตะแคง และใคร่ครวญถึงการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา
พระองค์มิได้ทรงสร้างสิ่งนี้อย่างไร้แก่นสาร มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์
ดังนั้นขอทรงคุ้มครองเราจากการลงโทษแห่งไฟนรก ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา
ผู้ใดที่พระองค์ทรงให้เข้าไฟนรก แท้จริงพระองค์ทรงทำให้เขาอัปยศแล้ว
และบรรดาผู้อธรรมจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา
แท้จริงเราได้ยินผู้ประกาศเรียกร้องสู่ความศรัทธาว่า ‘จงศรัทธาต่อพระผู้อภิบาลของพวกท่าน’
แล้วเราก็ศรัทธา ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ขอทรงอภัยบาปของเรา ขอทรงลบล้างความชั่วของเรา
และขอทรงให้เราตายร่วมกับบรรดาผู้ทรงคุณธรรม ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา
ขอทรงประทานแก่เราในสิ่งที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ผ่านบรรดาศาสนทูตของพระองค์
และขออย่าทรงทำให้เราอัปยศในวันฟื้นคืนชีพ แท้จริงพระองค์ไม่ทรงผิดสัญญา”
แล้วพระผู้อภิบาลของพวกเขาทรงตอบรับพวกเขาว่า

“แท้จริงข้าจะไม่ทำให้การงานของผู้ทำงานคนใดในหมู่พวกเจ้าสูญเปล่า ไม่ว่าชายหรือหญิง พวกเจ้าต่างมาจากกันและกัน ดังนั้นบรรดาผู้อพยพและถูกขับไล่จากบ้านเรือนของตน ผู้ถูกทำร้ายในหนทางของข้า ผู้ต่อสู้และถูกฆ่า ข้าจะลบล้างความชั่วของพวกเขาอย่างแน่นอน และจะให้พวกเขาเข้าสวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง เป็นรางวัลจากอัลลอฮ์ และ ณ อัลลอฮ์นั้นมีรางวัลอันดีเลิศ” (189–195)

จงอย่าให้การเคลื่อนไหวไปมาในแผ่นดินของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมหลอกลวงเจ้า (โอ้นบี) มันเป็นเพียงความเพลิดเพลินชั่วครู่ แล้วที่พำนักของพวกเขาคือนรกญะฮันนัม และช่างเป็นที่พักที่เลวร้ายยิ่ง แต่บรรดาผู้ยำเกรงพระผู้อภิบาลของพวกเขา จะได้รับสวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล เป็นการต้อนรับจากอัลลอฮ์ และสิ่งที่อยู่ ณ อัลลอฮ์ย่อมดีที่สุดสำหรับบรรดาผู้ทรงคุณธรรม (196–198)

แท้จริงในหมู่ชาวคัมภีร์มีผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และในสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเจ้า และในสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเขา โดยนอบน้อมต่ออัลลอฮ์ พวกเขาไม่ขายสัญญาณของอัลลอฮ์ด้วยราคาอันน้อยนิด ชนเหล่านี้ย่อมได้รับรางวัลของพวกเขา ณ พระผู้อภิบาลของพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรวดเร็วในการชำระบัญชี โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอดทน จงอดทนให้เหนือกว่าผู้อื่น จงยืนหยัดมั่นคง และจงยำเกรงอัลลอฮ์ เพื่อพวกเจ้าจะได้ประสบความสำเร็จ (199–200)

4. สตรี (Al-Nisāʾ)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

โอ้มนุษย์เอ่ย จงยำเกรงพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า ผู้ทรงสร้างพวกเจ้าจากชีวิตเดียว
และทรงสร้างคู่ครองของมันจากชีวิตนั้น
และจากทั้งสองทรงให้ชายและหญิงจำนวนมากแพร่กระจายออกไป จงยำเกรงอัลลอฮ์
ผู้ซึ่งพวกเจ้าอ้างพระนามของพระองค์ในการเรียกร้องต่อกัน และจงระวังรักษาสายสัมพันธ์ทางเครือญาติ
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเฝ้าดูพวกเจ้าอยู่เสมอ[5] (1)

จงมอบทรัพย์สินของเด็กกำพร้าแก่พวกเขา อย่าเอาสิ่งเลวมาแลกสิ่งดี
และอย่ากินทรัพย์สินของพวกเขารวมกับทรัพย์สินของพวกเจ้า แท้จริงนั่นเป็นบาปใหญ่
หากพวกเจ้าเกรงว่าจะไม่ยุติธรรมต่อเด็กหญิงกำพร้า ก็จงแต่งงานกับสตรีอื่นที่เป็นที่พอใจของพวกเจ้า
สองคน สามคน หรือสี่คน แต่หากพวกเจ้าเกรงว่าจะไม่อาจให้ความยุติธรรมระหว่างพวกนางได้
ก็จงมีเพียงคนเดียว หรือทาสหญิง นั่นย่อมใกล้กว่าที่จะทำให้พวกเจ้าไม่อธรรม
จงมอบสินสมรสแก่สตรีเป็นของขวัญด้วยความเต็มใจ
แต่หากพวกนางยกส่วนใดให้พวกเจ้าด้วยความสมัครใจ ก็จงใช้สอยมันด้วยความสบายใจ (2–4)

จงอย่ามอบทรัพย์สินที่อัลลอฮ์ทรงทำให้เป็นเครื่องค้ำจุนชีวิตของพวกเจ้าแก่ผู้ด้อยปัญญา
แต่จงเลี้ยงดูพวกเขาจากทรัพย์สินนั้น จงให้เครื่องนุ่งห่มแก่พวกเขา
และจงพูดกับพวกเขาด้วยถ้อยคำที่ดีงาม จงทดสอบเด็กกำพร้าจนกว่าพวกเขาจะถึงวัยสมรส
แล้วหากพวกเจ้าเห็นว่าพวกเขามีวิจารณญาณดีแล้ว ก็จงมอบทรัพย์สินของพวกเขาคืนแก่พวกเขา
และอย่ากินมันอย่างสุรุ่ยสุร่ายและรีบร้อนก่อนที่พวกเขาจะเติบโต ผู้ปกครองคนใดมั่งมีก็จงงดเว้น
และผู้ใดยากจนก็จงกินตามความเหมาะสม ครั้นเมื่อพวกเจ้ามอบทรัพย์สินคืนแก่พวกเขา
ก็จงให้มีพยานต่อหน้าพวกเขา และอัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วในฐานะผู้ชำระบัญชี (5–6)

ผู้ชายมีส่วนแบ่งในสิ่งที่บิดามารดาและญาติใกล้ชิดทิ้งไว้
และผู้หญิงก็มีส่วนแบ่งในสิ่งที่บิดามารดาและญาติใกล้ชิดทิ้งไว้ ไม่ว่าน้อยหรือมาก
เป็นส่วนแบ่งที่ถูกกำหนดไว้ และหากญาติคนอื่น เด็กกำพร้า และผู้ขัดสนอยู่ด้วยในขณะแบ่งมรดก
ก็จงให้สิ่งใดแก่พวกเขาจากมรดกนั้น และจงพูดกับพวกเขาด้วยถ้อยคำที่ดีงาม
บรรดาผู้ที่หากทิ้งลูกหลานที่อ่อนแอไว้เบื้องหลังแล้วจะเป็นห่วงพวกเขา ก็จงเป็นห่วงผู้อื่นเช่นเดียวกัน

[5] นี่คือโองการสำคัญยิ่งของอัลกุรอาน ซึ่งถูกอ่านเสมอในพิธีนิกาห์หรือการแต่งงานของมุสลิม
โองการนี้มีนัยอันแยบยลแต่น่าทึ่งยิ่งถึงวิวัฒนาการที่ได้รับการชี้นำ ต่างจากคำกล่าวในไบเบิลที่ว่าเอวามาจากซี่โครงของอาดัม
อัลกุรอานกล่าวว่าคู่ครองคนแรกมาจากเพศหญิง ซึ่งบ่งถึงครั้งแรกที่การสืบพันธุ์แบบอาศัยเพศเกิดขึ้นในวิวัฒนาการยุคต้น

ดังนั้นพวกเขาจงยำเกรงอัลลอฮ์ และจงพูดถ้อยคำที่เที่ยงตรง
แท้จริงบรรดาผู้กินทรัพย์สินของเด็กกำพร้าอย่างอธรรม พวกเขามิได้กลืนสิ่งใดลงท้องนอกจากไฟ
และพวกเขาจะเข้าไปในเปลวไฟอันลุกโชน (7–10)

อัลลอฮ์ทรงสั่งเสียพวกเจ้าเกี่ยวกับลูกของพวกเจ้า ส่วนแบ่งของชายเท่ากับของหญิงสองคน
หากมีแต่ลูกสาวตั้งแต่สองคนขึ้นไป พวกนางได้สองในสามของสิ่งที่ผู้ตายทิ้งไว้ หากมีเพียงคนเดียว
นางได้ครึ่งหนึ่ง สำหรับบิดามารดาของผู้ตาย แต่ละคนได้หนึ่งในหกของสิ่งที่เขาทิ้งไว้ หากเขามีบุตร
หากเขาไม่มีบุตรและบิดามารดาเป็นทายาท มารดาของเขาได้หนึ่งในสาม หากเขามีพี่น้อง
มารดาของเขาได้หนึ่งในหก ทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่เขาทำไว้หรือหนี้สิน
บิดามารดาของพวกเจ้าและลูกของพวกเจ้านั้น
พวกเจ้าไม่รู้ว่าผู้ใดในหมู่พวกเขาใกล้ชิดกว่าในด้านประโยชน์แก่พวกเจ้า นี่คือบัญญัติจากอัลลอฮ์
แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ พวกเจ้าได้ครึ่งหนึ่งของสิ่งที่ภรรยาของพวกเจ้าทิ้งไว้
หากพวกนางไม่มีบุตร หากพวกนางมีบุตร พวกเจ้าได้หนึ่งในสี่ของสิ่งที่พวกนางทิ้งไว้
ทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่พวกนางทำไว้หรือหนี้สิน และพวกนางได้หนึ่งในสี่ของสิ่งที่พวกเจ้าทิ้งไว้
หากพวกเจ้าไม่มีบุตร หากพวกเจ้ามีบุตร พวกนางได้หนึ่งในแปดของสิ่งที่พวกเจ้าทิ้งไว้
ทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่พวกเจ้าทำไว้หรือหนี้สิน หากชายหรือหญิงไม่มีทายาทสายตรง
แต่มีพี่น้องชายหรือพี่น้องหญิง แต่ละคนได้หนึ่งในหก หากมีมากกว่านั้น พวกเขาร่วมกันในหนึ่งในสาม
ทั้งนี้หลังจากพินัยกรรมที่ถูกทำไว้หรือหนี้สิน โดยไม่ก่อความเสียหายแก่ผู้ใด นี่คือคำสั่งเสียจากอัลลอฮ์
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงขันติ นั่นคือขอบเขตของอัลลอฮ์
ผู้ใดเชื่อฟังอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์
พระองค์จะทรงให้เขาเข้าสวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง
พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล และนั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่
แต่ผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และล่วงละเมิดขอบเขตของพระองค์
พระองค์จะทรงให้เขาเข้าไฟนรก เขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล และการลงโทษอันอัปยศรอคอยเขาอยู่ (11–14)

หากผู้ใดในหมู่สตรีของพวกเจ้ากระทำความลามก
ก็จงเรียกพยานสี่คนจากหมู่พวกเจ้ามาเป็นพยานต่อพวกนาง หากพวกเขาเป็นพยาน
ก็จงกักพวกนางไว้ในบ้าน จนกว่าความตายจะมาเอาพวกนางไป
หรืออัลลอฮ์จะทรงกำหนดทางออกให้พวกนาง และหากสองคนในหมู่พวกเจ้ากระทำมัน ก็จงลงโทษทั้งสอง
แต่หากทั้งสองกลับตัวและปรับปรุงตน ก็จงปล่อยทั้งสองไป แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงรับการกลับตัวเสมอ
ผู้ทรงเมตตาเสมอ อัลลอฮ์ทรงรับการกลับตัวเฉพาะจากบรรดาผู้ทำความชั่วด้วยความไม่รู้
แล้วกลับตัวในเวลาอันใกล้ ชนเหล่านี้อัลลอฮ์จะทรงรับการกลับตัวของพวกเขาด้วยความเมตตา
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ แต่การกลับตัวจะไม่ถูกรับจากบรรดาผู้ที่ทำความชั่วเรื่อยไป

จนกระทั่งเมื่อความตายมาถึงคนหนึ่งในหมู่พวกเขา เขาจึงกล่าวว่า "บัดนี้ฉันกลับตัวแล้ว" และไม่ถูกรับจากบรรดาผู้ที่ตายในสภาพที่ปฏิเสธสัจธรรม
สำหรับชนเหล่านั้นเราได้เตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้ (15–18)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา ไม่เป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้าที่จะรับสตรีเป็นมรดกโดยที่พวกนางไม่เต็มใจ และอย่าบีบคั้นพวกนางเพื่อเอาบางส่วนของสิ่งที่พวกเจ้าให้พวกนางคืน
เว้นแต่พวกนางจะกระทำความลามกอันชัดแจ้ง จงอยู่ร่วมกับพวกนางด้วยความดีงาม
หากพวกเจ้าไม่ชอบพวกนาง ก็อาจเป็นไปได้ว่าพวกเจ้าไม่ชอบสิ่งหนึ่ง
ทั้งที่อัลลอฮ์ทรงให้มีความดีมากมายในสิ่งนั้น หากพวกเจ้าประสงค์จะเปลี่ยนภรรยาคนหนึ่งแทนอีกคนหนึ่ง
และพวกเจ้าได้ให้ทรัพย์มากมายแก่คนหนึ่งในหมู่พวกนางไปแล้ว ก็จงอย่าเอาสิ่งใดคืนจากมัน
พวกเจ้าจะเอามันคืนด้วยการใส่ร้ายและบาปอันชัดแจ้งกระนั้นหรือ พวกเจ้าจะเอามันคืนได้อย่างไร
ทั้งที่พวกเจ้าได้ร่วมหลับนอนกัน และพวกนางได้เอาพันธสัญญาอันหนักแน่นจากพวกเจ้าแล้ว (19–21)

จงอย่าแต่งงานกับสตรีที่บิดาของพวกเจ้าเคยแต่งงานด้วย เว้นแต่ที่ล่วงเลยไปแล้ว
แท้จริงมันเป็นความลามก เป็นสิ่งน่ารังเกียจ และเป็นแนวทางที่เลวร้าย
ที่ถูกห้ามแก่พวกเจ้าในการแต่งงานคือ มารดาของพวกเจ้า ลูกสาวของพวกเจ้า พี่น้องหญิงของพวกเจ้า
พี่น้องหญิงของบิดา พี่น้องหญิงของมารดา ลูกสาวของพี่น้องชาย ลูกสาวของพี่น้องหญิง
แม่นมที่ให้นมพวกเจ้า พี่น้องหญิงร่วมแม่นม มารดาของภรรยาของพวกเจ้า
และลูกเลี้ยงหญิงในความปกครองของพวกเจ้า ที่เกิดจากภรรยาซึ่งพวกเจ้าได้สมสู่ด้วยแล้ว
แต่หากพวกเจ้ายังมิได้สมสู่กับนาง ก็ไม่มีความผิดแก่พวกเจ้า
และภรรยาของลูกชายที่เกิดจากสายเลือดของพวกเจ้า และห้ามพวกเจ้ารวมพี่น้องหญิงสองคนไว้ด้วยกัน
เว้นแต่ที่ล่วงเลยไปแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ
และที่ถูกห้ามเช่นกันคือสตรีที่มีสามีแล้ว เว้นแต่ทาสหญิงของพวกเจ้า
นี่คือบัญญัติของอัลลอฮ์สำหรับพวกเจ้า ส่วนสตรีนอกเหนือจากนั้นเป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้า
โดยพวกเจ้าแสวงหาพวกนางด้วยทรัพย์สินของตนในการสมรสอันสุจริต มิใช่การผิดประเวณี
และสำหรับความสุขที่พวกเจ้าได้รับจากพวกนาง ก็จงมอบสิ่งที่เป็นสิทธิ์แก่พวกนางตามที่ถูกกำหนด
และไม่มีความผิดแก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าตกลงยินยอมกันหลังจากกำหนดแล้ว
แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ (22–24)

ผู้ใดในหมู่พวกเจ้าไม่มีกำลังทรัพย์พอจะแต่งงานกับหญิงเสรีผู้ศรัทธา ก็จงแต่งงานกับทาสหญิงผู้ศรัทธา
อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งถึงความศรัทธาของพวกเจ้า พวกเจ้าต่างมาจากกันและกัน
ดังนั้นจงแต่งงานกับพวกนางด้วยการอนุญาตของผู้ปกครองพวกนาง
และจงมอบสินสมรสแก่พวกนางตามความเหมาะสม ในฐานะหญิงผู้สำรวมตน มิใช่ผู้ผิดประเวณี
และมิใช่ผู้คบชู้ลับ ๆ ครั้นเมื่อพวกนางสมรสแล้ว หากพวกนางกระทำความลามก

พวกนางจะได้รับโทษครึ่งหนึ่งของโทษที่กำหนดสำหรับหญิงเสรี
นี่สำหรับผู้ที่กลัวจะตกสู่บาปในหมู่พวกเจ้า แต่การอดทนนั้นดีกว่าสำหรับพวกเจ้า
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ อัลลอฮ์ทรงประสงค์จะชี้แจงแก่พวกเจ้า
ทรงนำทางพวกเจ้าสู่แนวทางของบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเจ้า
และทรงรับการกลับตัวของพวกเจ้าด้วยความเมตตา และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ
อัลลอฮ์ทรงประสงค์จะรับการกลับตัวของพวกเจ้าด้วยความเมตตา
แต่บรรดาผู้ตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของตนปรารถนาให้พวกเจ้าเบี่ยงเบนไปไกล
อัลลอฮ์ทรงประสงค์จะผ่อนเบาภาระแก่พวกเจ้า เพราะมนุษย์ถูกสร้างมาอ่อนแอ (25–28)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่ากินทรัพย์สินของกันและกันโดยมิชอบ
แต่จงค้าขายด้วยความยินยอมพร้อมใจกัน และอย่าฆ่ากันเอง แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเมตตาพวกเจ้าเสมอ
ผู้ใดกระทำเช่นนั้นด้วยการรุกรานและความอธรรม เราจะโยนเขาเข้าไฟนรก
และนั่นเป็นเรื่องง่ายสำหรับอัลลอฮ์ หากพวกเจ้าหลีกเลี่ยงบาปใหญ่ที่ถูกห้าม
เราจะลบล้างความผิดเล็กน้อยของพวกเจ้า และจะให้พวกเจ้าเข้าทางประตูอันมีเกียรติ
จงอย่าโลภในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงให้บางคนในหมู่พวกเจ้าเหนือกว่าอีกบางคน
ผู้ชายมีส่วนแบ่งจากสิ่งที่พวกเขาแสวงหาไว้ และผู้หญิงมีส่วนแบ่งจากสิ่งที่พวกนางแสวงหาไว้
จงขอต่ออัลลอฮ์จากความโปรดปรานของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง และสำหรับทุกคน
เราได้กำหนดทายาทไว้ในสิ่งที่บิดามารดาและญาติใกล้ชิดทิ้งไว้
ส่วนบรรดาผู้ที่พวกเจ้าให้สัตย์สาบานผูกพันไว้ ก็จงมอบส่วนแบ่งของพวกเขาแก่พวกเขา
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง (29–33)

ผู้ชายเป็นผู้ดูแลค้ำจุนผู้หญิง เพราะสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานแก่ฝ่ายหนึ่งมากกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง
และเพราะพวกเขาใช้จ่ายจากทรัพย์สินของตน ดังนั้นสตรีผู้ทรงคุณธรรมย่อมเป็นผู้นอบน้อมภักดี
รักษาในยามสามีไม่อยู่ซึ่งสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงให้รักษา ส่วนบรรดาผู้ที่พวกเจ้าเกรงว่าจะดื้อดึง
ก็จงตักเตือนพวกนาง แล้วทิ้งพวกนางไว้ลำพังในที่นอน แล้วแยกห่างจากพวกนาง
แต่หากพวกนางเชื่อฟังพวกเจ้า ก็จงอย่าหาทางเอาผิดพวกนาง แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงสูงส่ง
ผู้ทรงเกรียงไกร หากพวกเจ้าเกรงว่าจะมีการแตกร้าวระหว่างทั้งสอง
ก็จงตั้งผู้ไกล่เกลี่ยคนหนึ่งจากครอบครัวฝ่ายชาย และอีกคนหนึ่งจากครอบครัวฝ่ายหญิง
หากทั้งสองประสงค์การคืนดี อัลลอฮ์จะทรงให้ทั้งสองปรองดองกัน แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้
ผู้ทรงตระหนักยิ่ง (34–35)

จงเคารพภักดีอัลลอฮ์ และอย่าตั้งสิ่งใดเป็นภาคีต่อพระองค์ จงทำดีต่อบิดามารดา ญาติสนิท เด็กกำพร้า
ผู้ขัดสน เพื่อนบ้านที่ใกล้ชิดและเพื่อนบ้านที่ห่างไกล สหายเคียงข้าง ผู้เดินทาง และบรรดาทาส
แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงรักผู้หยิ่งยโสและโอ้อวด คือบรรดาผู้ตระหนี่และสั่งให้ผู้อื่นตระหนี่

และปิดบังสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานแก่พวกเขาจากความโปรดปรานของพระองค์
และเราได้เตรียมการลงโทษอันอัปยศไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม
และบรรดาผู้บริจาคทรัพย์สินของตนเพื่ออวดผู้คน และไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้าย
ผู้ใดมีชัยฏอนเป็นสหาย มันช่างเป็นสหายที่เลวร้ายยิ่ง จะเป็นโทษอันใดแก่พวกเขาเล่า
หากพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้าย
และบริจาคจากสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และอัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงพวกเขา
แท้จริงอัลลอฮ์มิทรงอธรรมต่อผู้ใดแม้เท่าน้ำหนักของธุลี และหากเป็นความดี พระองค์จะทรงเพิ่มพูนมัน
และประทานรางวัลอันยิ่งใหญ่จากพระองค์ แล้วจะเป็นอย่างไรเล่า เมื่อเรานำพยานจากทุกประชาชาติมา
และนำเจ้า (โอ้นบี) มาเป็นพยานต่อชนเหล่านี้ ในวันนั้นบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมและฝ่าฝืนศาสนทูต
จะปรารถนาให้แผ่นดินกลบทับพวกเขาจนราบ
และพวกเขาจะไม่อาจปิดบังสิ่งใดจากอัลลอฮ์ได้แม้แต่เรื่องเดียว (36–42)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าเข้าใกล้การละหมาดขณะที่พวกเจ้ามึนเมา จนกว่าจะรู้ว่าตนกำลังกล่าวสิ่งใด
และอย่าเข้าใกล้ขณะมีมลทินใหญ่ เว้นแต่เพียงเดินผ่าน จนกว่าพวกเจ้าจะอาบน้ำชำระ
หากพวกเจ้าป่วยหรืออยู่ในการเดินทาง หรือผู้ใดในหมู่พวกเจ้ามาจากการถ่ายทุกข์
หรือพวกเจ้าสัมผัสสตรี แล้วหาน้ำไม่ได้ ก็จงมุ่งสู่ดินที่สะอาด แล้วลูบใบหน้าและมือของพวกเจ้าด้วยดินนั้น
แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงยกโทษเสมอ ผู้ทรงอภัยยิ่ง (43)

เจ้ามิได้พิจารณาดอกหรือถึงบรรดาผู้ได้รับส่วนหนึ่งของคัมภีร์ พวกเขาซื้อความหลงผิด
และปรารถนาให้พวกเจ้าหลงทางด้วย และอัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งถึงศัตรูของพวกเจ้า
อัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วในฐานะผู้คุ้มครอง และอัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วในฐานะผู้ช่วยเหลือ
ในหมู่ชาวยิวมีผู้ที่เปลี่ยนถ้อยคำออกจากที่ของมัน และกล่าวว่า “เราได้ยิน และเราฝ่าฝืน” และ “จงฟังเถิด
ขอให้ท่านไม่ได้ยิน” และ “รออินา” โดยบิดลิ้นของพวกเขาและโจมตีศาสนา หากพวกเขากล่าวว่า
“เราได้ยินและเราเชื่อฟัง” และ “จงฟังเถิด” และ “อุนซุรนา” ย่อมดีกว่าและเที่ยงตรงกว่าสำหรับพวกเขา
แต่อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งพวกเขาเพราะการปฏิเสธของพวกเขา พวกเขาจึงศรัทธาเพียงน้อยนิด (44–46)

โอ้บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ จงศรัทธาในสิ่งที่เราประทานลงมา ซึ่งยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเจ้าแล้ว
ก่อนที่เราจะลบเลือนใบหน้าทั้งหลายแล้วหันมันกลับไปข้างหลัง
หรือสาปแช่งพวกเขาดั่งที่เราสาปแช่งชาววันสะบาโต และพระบัญชาของอัลลอฮ์ย่อมถูกดำเนินการเสมอ
แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงอภัยให้แก่การที่สิ่งใดถูกตั้งเป็นภาคีต่อพระองค์
แต่ทรงอภัยสิ่งที่น้อยกว่านั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
แท้จริงเขาได้กุบาปอันมหันต์ขึ้น เจ้ามิได้พิจารณาดอกหรือถึงบรรดาผู้อ้างความบริสุทธิ์แก่ตนเอง หามิได้
อัลลอฮ์ต่างหากที่ทรงชัดเกลาผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ให้บริสุทธิ์
และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแม้เท่าเส้นใยในร่องเมล็ดอินทผลัม

จงดูเถิดว่าพวกเขากุความเท็จต่ออัลลอฮ์อย่างไร และเพียงเท่านั้นก็เป็นบาปอันชัดแจ้งแล้ว
เจ้ามิได้พิจารณาดอกหรือถึงบรรดาผู้ได้รับส่วนหนึ่งของคัมภีร์
พวกเขาศรัทธาในรูปเคารพและเจว็ดจอมปลอม และกล่าวถึงบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมว่า
"ชนเหล่านี้อยู่ในทางนำยิ่งกว่าบรรดาผู้ศรัทธา" ชนเหล่านั้นคือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงสาปแช่ง
และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงสาปแช่ง เจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือใดสำหรับเขา หรือพวกเขามีส่วนในอำนาจปกครอง
หากเป็นเช่นนั้น พวกเขาก็จะไม่ให้สิ่งใดแก่ผู้คนแม้เท่าจุดบนเมล็ดอินทผลัม
หรือพวกเขาอิจฉาผู้คนในสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานแก่พวกเขาจากความโปรดปรานของพระองค์
แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์และวิทยปัญญาแก่วงศ์วานของอิบรอฮีม
และเราประทานอาณาจักรอันยิ่งใหญ่แก่พวกเขา บางคนในหมู่พวกเขาศรัทธาต่อเขา
และบางคนผินหลังให้เขา และนรกญะฮันนัมก็เพียงพอแล้วในฐานะไฟอันลุกโชน
แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณของเรา เราจะโยนพวกเขาเข้าไฟนรก
คราใดที่ผิวหนังของพวกเขาไหม้สุก เราจะเปลี่ยนผิวหนังอื่นให้พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้ลิ้มรสการลงโทษ
แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี
เราจะให้พวกเขาเข้าสวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง
พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ในนั้นพวกเขาจะมีคู่ครองที่บริสุทธิ์
และเราจะให้พวกเขาเข้าสู่ร่มเงาอันร่มรื่น (47–57)

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงบัญชาพวกเจ้าให้คืนของฝากแก่เจ้าของของมัน และเมื่อพวกเจ้าตัดสินระหว่างผู้คน
ก็ให้ตัดสินด้วยความยุติธรรม ช่างดีเลิศเสียนี่กระไรสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงตักเตือนพวกเจ้า
แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงเชื่อฟังอัลลอฮ์
และจงเชื่อฟังศาสนทูตและผู้มีอำนาจในหมู่พวกเจ้า หากพวกเจ้าขัดแย้งกันในสิ่งใด
ก็จงนำมันกลับไปยังอัลลอฮ์และศาสนทูต หากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้าย
นั่นย่อมดีที่สุดและมีบั้นปลายที่งดงามที่สุด
เจ้ามิได้พิจารณาดอกหรือถึงบรรดาผู้อ้างว่าตนศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า
และในสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนเจ้า พวกเขาประสงค์จะนำข้อพิพาทไปให้ผู้ตัดสินจอมปลอมชี้ขาด
ทั้งที่พวกเขาถูกบัญชาให้ปฏิเสธมัน และชัยฏอนประสงค์จะทำให้พวกเขาหลงทางไปไกล
เมื่อมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า "จงมาสู่สิ่งที่อัลลอฮ์ประทานลงมา และมาสู่ศาสนทูต"
เจ้าจะเห็นพวกกลับกลอกผินหลังให้เจ้าด้วยความรังเกียจ แล้วจะเป็นอย่างไรเล่า
เมื่อเคราะห์ร้ายประสบแก่พวกเขาเพราะสิ่งที่มือของพวกเขาส่งไปล่วงหน้า แล้วพวกเขาจะมาหาเจ้า
พลางสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า "เรามิได้ตั้งใจสิ่งใดนอกจากความปรารถนาดีและการประนีประนอม"
ชนเหล่านั้นคือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเขา ดังนั้นจงผินหน้าจากพวกเขา
จงตักเตือนพวกเขา และจงกล่าวถ้อยคำที่เข้าถึงจิตใจแก่พวกเขา (58–63)

เรามิได้ส่งศาสนทูตคนใดมา นอกจากเพื่อให้ถูกเชื่อฟังด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และหากพวกเขาเมื่ออธรรมต่อตัวเองแล้ว ได้มาหาเจ้า (โอ้นบี) แล้วขออภัยต่ออัลลอฮ์ และศาสนทูตก็ขออภัยให้พวกเขา พวกเขาย่อมพบว่าอัลลอฮ์คือผู้ทรงรับการกลับตัวเสมอ ผู้ทรงเมตตาเสมอ แต่หามิได้ ขอสาบานต่อพระผู้อภิบาลของเจ้า พวกเขาจะยังไม่ศรัทธา จนกว่าจะให้เจ้าเป็นผู้ตัดสินในข้อพิพาทระหว่างพวกเขา แล้วพวกเขาไม่พบความอึดอัดใดในใจต่อสิ่งที่เจ้าชี้ขาด และยอมรับโดยสิ้นเชิง หากเรากำหนดแก่พวกเขาว่า “จงสละชีวิตของพวกเจ้า” หรือ “จงออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้า” ก็จะมีเพียงส่วนน้อยในหมู่พวกเขาที่ทำ และหากพวกเขาทำตามที่ถูกตักเตือน ย่อมดีกว่าสำหรับพวกเขาและทำให้มั่นคงยิ่งขึ้น แล้วเราย่อมให้รางวัลอันยิ่งใหญ่จากเราแก่พวกเขา และนำทางพวกเขาสู่หนทางอันเที่ยงตรง ผู้ใดเชื่อฟังอัลลอฮ์และศาสนทูต ชนเหล่านั้นจะอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงโปรดปราน คือบรรดานบี ผู้สัตย์จริง ผู้พลีชีพ และผู้ทรงคุณธรรม และชนเหล่านั้นช่างเป็นมิตรสหายที่ดีเลิศ นั่นคือความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วในฐานะผู้ทรงรอบรู้ (64–70)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงเตรียมการระวังตัวของพวกเจ้า แล้วจงออกไปเป็นหมู่ ๆ หรือออกไปพร้อมกันทั้งหมด และแท้จริงในหมู่พวกเจ้ามีผู้ที่รั้งรออยู่ข้างหลัง แล้วหากเคราะห์ร้ายประสบแก่พวกเจ้า เขากล่าวว่า “อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานฉันแล้ว ที่ฉันมิได้อยู่กับพวกเขา” แต่หากความโปรดปรานจากอัลลอฮ์มายังพวกเจ้า เขาจะกล่าว ประหนึ่งว่าไม่เคยมีมิตรภาพระหว่างพวกเจ้ากับเขาว่า “โอ้ หากฉันได้อยู่กับพวกเขา ฉันคงได้รับความสำเร็จอันยิ่งใหญ่”
ดังนั้นบรรดาผู้ขายชีวิตแห่งโลกนี้เพื่อแลกกับปรโลกจงต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์เถิด ผู้ใดต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ ไม่ว่าเขาจะถูกฆ่าหรือมีชัย เราจะให้รางวัลอันยิ่งใหญ่แก่เขา เหตุใดพวกเจ้าจึงไม่ต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ และเพื่อบรรดาผู้ถูกกดขี่ ทั้งชาย หญิง และเด็ก ซึ่งร้องว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ขอทรงนำเราออกจากเมืองนี้ ซึ่งชาวเมืองเป็นผู้กดขี่ และขอทรงแต่งตั้งผู้คุ้มครองจากพระองค์ให้เรา และขอทรงแต่งตั้งผู้ช่วยเหลือจากพระองค์ให้เรา” บรรดาผู้ศรัทธาต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมต่อสู้ในหนทางของเจว็ดจอมปลอม ดังนั้นจงต่อสู้กับพวกพ้องของชัยฏอน แท้จริงเล่ห์กลของชัยฏอนนั้นอ่อนแอ (71–76)

เจ้ามิได้พิจารณาดอกหรือถึงบรรดาผู้ที่ถูกบอกว่า “จงยั้งมือของพวกเจ้าไว้ จงดำรงละหมาดและจ่ายซะกาต” ครั้นเมื่อการสู้รบถูกบัญญัติแก่พวกเขา กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขากลับกลัวผู้คนดั่งที่ควรกลัวอัลลอฮ์ หรือกลัวยิ่งกว่า และพวกเขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา เหตุใดพระองค์จึงทรงบัญญัติการสู้รบแก่เรา หากพระองค์ทรงผ่อนผันเวลาให้เราอีกสักเล็กน้อย” จงกล่าวเถิดว่า

"ความเพลิดเพลินของโลกนี้มีเพียงน้อยนิด และปรโลกนั้นดีกว่าสำหรับผู้ที่ยำเกรงอัลลอฮ์ และพวกท่านจะไม่ถูกอธรรมแม้เท่าเส้นใยในร่องเมล็ดอินทผลัม" ไม่ว่าพวกเจ้าจะอยู่ที่ใด ความตายย่อมตามทันพวกเจ้า แม้พวกเจ้าจะอยู่ในหอคอยสูงตระหง่าน หากสิ่งดีประสบแก่พวกเขา พวกเขากล่าวว่า "นี่มาจากอัลลอฮ์" แต่หากสิ่งร้ายประสบแก่พวกเขา พวกเขากล่าวว่า "นี่มาจากเจ้า" จงกล่าวเถิดว่า "ทั้งหมดล้วนมาจากอัลลอฮ์" เกิดอะไรขึ้นกับคนพวกนี้ ที่พวกเขาแทบไม่เข้าใจถ้อยคำใดเลย สิ่งดีใดที่ประสบแก่เจ้าย่อมมาจากอัลลอฮ์ และสิ่งร้ายใดที่ประสบแก่เจ้าย่อมมาจากตัวเจ้าเอง เราส่งเจ้ามาเป็นศาสนทูตแก่มนุษยชาติ และอัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วในฐานะพยาน ผู้ใดเชื่อฟังศาสนทูต แท้จริงเขาได้เชื่อฟังอัลลอฮ์แล้ว ส่วนผู้ใดผินหลังให้ เรามิได้ส่งเจ้ามาเป็นผู้เฝ้าดูแลพวกเขา พวกเขากล่าวว่า "เราเชื่อฟัง" แต่เมื่อพวกเขาออกไปจากเจ้า กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาก็วางแผนในยามค่ำคืนเป็นอย่างอื่นจากที่เจ้ากล่าว และอัลลอฮ์ทรงบันทึกสิ่งที่พวกเขาวางแผนในยามค่ำคืน ดังนั้นจงผินหน้าจากพวกเขา และจงมอบความไว้วางใจต่ออัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วในฐานะผู้พิทักษ์ (77–81)

พวกเขาไม่ใคร่ครวญอัลกุรอานดอกหรือ หากมันมาจากผู้อื่นนอกจากอัลลอฮ์ พวกเขาย่อมพบความขัดแย้งมากมายในนั้น[6] (82)

คราใดที่เรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือความหวาดกลัวมาถึงพวกเขา พวกเขาก็แพร่กระจายมันออกไป แต่หากพวกเขานำมันกลับไปยังศาสนทูตและผู้มีอำนาจในหมู่พวกเขา บรรดาผู้ที่สามารถวินิจฉัยความหมายของมันในหมู่พวกเขาย่อมรู้เรื่องนั้น และหากมิใช่เพราะความโปรดปรานและความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า พวกเจ้าย่อมตามซัยฏอนไป เว้นแต่เพียงส่วนน้อย (83)

ดังนั้นจงต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์เถิด (โอ้นบี) เจ้ามิได้รับผิดชอบผู้ใดนอกจากตัวเจ้าเอง และจงปลุกเร้าบรรดาผู้ศรัทธา หวังว่าอัลลอฮ์จะทรงยับยั้งกำลังของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม และอัลลอฮ์ทรงมีกำลังแข็งแกร่งยิ่งกว่า และทรงลงโทษรุนแรงยิ่งกว่า (84)

ผู้ใดช่วยเป็นสื่อในเรื่องที่ดี เขาย่อมมีส่วนในความดีนั้น และผู้ใดช่วยเป็นสื่อในเรื่องที่ชั่ว เขาย่อมแบกภาระส่วนหนึ่งของมัน และอัลลอฮ์ทรงเฝ้าดูแลทุกสิ่ง เมื่อพวกเจ้าได้รับคำทักทาย

[6] **โองการสำคัญยิ่ง: อัลกุรอานอันทรงเกียรติปราศจากข้อขัดแย้งทางวิทยาศาสตร์ ปรัชญา ประวัติศาสตร์ และเทววิทยา**
อัลกุรอาน 3:7 และ 4:82 – อรรถาธิบายแบบสั่งสมในแสงแห่งวิทยาศาสตร์ ปรัชญา และเทววิทยา
ใคร่ครวญอัลกุรอาน 4:82 – จิตวิทยา ปรัชญา และเทววิทยาแห่งความคงเส้นคงวาของพระเจ้า

ก็จงทักทายตอบด้วยคำที่ดีกว่า หรือตอบกลับในทำนองเดียวกัน แท้จริงอัลลอฮ์ทรงชำระบัญชีทุกสิ่ง[7] (85–86)

อัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเจ้าสู่วันฟื้นคืนชีพอย่างแน่นอน ซึ่งไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในวันนั้น และใครเล่าจะมีวาจาสัจจริงยิ่งกว่าอัลลอฮ์ (87)

เหตุใดพวกเจ้าจึงแตกเป็นสองฝ่ายในเรื่องพวกกลับกลอก
ทั้งที่อัลลอฮ์ทรงให้พวกเขาถอยกลับสู่การปฏิเสธเพราะสิ่งที่พวกเขาแสวงหาไว้
พวกเจ้าประสงค์จะนำทางผู้ที่อัลลอฮ์ทรงปล่อยให้หลงทางกระนั้นหรือ ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงปล่อยให้หลงทาง เจ้าจะไม่พบหนทางใดสำหรับเขาเป็นอันขาด
พวกเขาปรารถนาให้พวกเจ้าปฏิเสธสัจธรรมดั่งที่พวกเขาปฏิเสธ เพื่อพวกเจ้าจะได้เหมือนกันทั้งหมด ดังนั้นจงอย่ายึดเอาผู้ใดในหมู่พวกเขาเป็นพันธมิตร จนกว่าพวกเขาจะอพยพในหนทางของอัลลอฮ์ หากพวกเขาหันกลับ ก็จงจับพวกเขาและสังหารพวกเขา ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าพบ และอย่ายึดเอาผู้ใดในหมู่พวกเขาเป็นพันธมิตรหรือผู้ช่วยเหลือ
เว้นแต่บรรดาผู้ที่เข้าร่วมกับกลุ่มชนที่พวกเจ้ามีสนธิสัญญาด้วย
หรือผู้ที่มาหาพวกเจ้าโดยหัวใจของพวกเขาอึดอัดที่จะสู้รบกับพวกเจ้า หรือสู้รบกับกลุ่มชนของตนเอง หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ พระองค์ย่อมทรงให้พวกเขามีอำนาจเหนือพวกเจ้า แล้วพวกเขาย่อมสู้รบกับพวกเจ้า ดังนั้นหากพวกเขาถอยห่างจากพวกเจ้า ไม่สู้รบกับพวกเจ้า และเสนอสันติภาพแก่พวกเจ้า อัลลอฮ์ก็มิทรงให้พวกเจ้ามีทางใดที่จะเอาผิดพวกเขา
พวกเจ้าจะพบคนอีกพวกหนึ่ง ซึ่งปรารถนาจะปลอดภัยจากพวกเจ้าและปลอดภัยจากกลุ่มชนของตน คราใดที่พวกเขาถูกนำกลับไปสู่การล่อลวง พวกเขาก็ถลำลงไปในนั้น ดังนั้นหากพวกเขาไม่ถอยห่างจากพวกเจ้า ไม่เสนอสันติภาพแก่พวกเจ้า และไม่ยั้งมือของพวกเขา ก็จงจับพวกเขาและสังหารพวกเขา ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าเผชิญกับพวกเขา และสำหรับชนเหล่านั้นเราได้ให้อำนาจอันชัดแจ้งแก่พวกเจ้าเหนือพวกเขา (88–91)

ไม่บังควรที่ผู้ศรัทธาจะฆ่าผู้ศรัทธา เว้นแต่โดยพลั้งพลาด ผู้ใดฆ่าผู้ศรัทธาโดยพลั้งพลาด เขาต้องปลดปล่อยทาสผู้ศรัทธาหนึ่งคน และจ่ายค่าสินไหมแก่ครอบครัวของผู้ตาย เว้นแต่พวกเขาจะยกให้เป็นทาน หากผู้ตายเป็นผู้ศรัทธาที่อยู่ในกลุ่มชนซึ่งเป็นศัตรูทำสงครามกับพวกเจ้า โทษคือการปลดปล่อยทาสผู้ศรัทธาหนึ่งคน หากเขาอยู่ในกลุ่มชนที่พวกเจ้ามีสนธิสัญญาด้วย ก็ต้องจ่ายค่าสินไหมแก่ครอบครัวของเขา และปลดปล่อยทาสผู้ศรัทธาหนึ่งคน ผู้ใดหาไม่ได้ ก็ต้องถือศีลอดสองเดือนติดต่อกัน เป็นการไถ่โทษจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

[7] โองการสำคัญยิ่งเหล่านี้สร้างความใจกว้างในหมู่ผู้ศรัทธา
เพราะพวกเขาเชื่อมั่นว่าแม้ความดีที่เล็กน้อยที่สุดของตนก็ไม่สูญเปล่า ทั้งหมดถูกบันทึกไว้และจะได้รับการตอบแทน
ในทำนองเดียวกัน เราต้องระมัดระวังและหลีกห่างบาป มิเช่นนั้นเราจะถูกถือว่ามีความผิด

ผู้ใดฆ่าผู้ศรัทธาโดยเจตนา การตอบแทนของเขาคือนรกญะฮันนัม เขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล อัลลอฮ์ทรงกริ้วเขาและทรงสาปแช่งเขา และทรงเตรียมการลงโทษอันมหันต์ไว้สำหรับเขา โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อพวกเจ้าออกเดินทางในหนทางของอัลลอฮ์ ก็จงพิจารณาให้ถ้วนถี่ และอย่ากล่าวแก่ผู้ที่เสนอสันติภาพแก่พวกเจ้าว่า "เจ้ามิใช่ผู้ศรัทธา" เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ชั่วคราวของโลกนี้ เพราะ ณ อัลลอฮ์นั้นมีทรัพย์เชลยมากมาย พวกเจ้าเองก็เคยเป็นเช่นนั้นมาก่อน แล้วอัลลอฮ์ประทานความโปรดปรานแก่พวกเจ้า ดังนั้นจงพิจารณาให้ถ้วนถี่ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงตระหนักดีในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ (92–94)

บรรดาผู้ศรัทธาที่นั่งอยู่กับบ้าน นอกจากผู้ที่มีเหตุบาดเจ็บทุพพลภาพ ย่อมไม่เท่าเทียมกับบรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรนในหนทางของอัลลอฮ์ด้วยทรัพย์สินและชีวิตของตน อัลลอฮ์ทรงยกบรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรนด้วยทรัพย์สินและชีวิตของตนให้เหนือกว่าบรรดาผู้นั่งอยู่กับบ้านขั้นหนึ่ง และแก่ทั้งสองฝ่าย อัลลอฮ์ทรงสัญญารางวัลอันดีเลิศ แต่อัลลอฮ์ทรงโปรดบรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรนเหนือบรรดาผู้นั่งอยู่กับบ้านด้วยรางวัลอันยิ่งใหญ่ คือระดับขั้นแห่งเกียรติจากพระองค์ การอภัย และความเมตตา และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ (95–96)

แท้จริงบรรดาผู้ที่มลาอิกะฮ์เอาชีวิตของพวกเขาไป ขณะที่พวกเขาอธรรมต่อตัวเอง มลาอิกะฮ์จะกล่าวว่า "พวกเจ้าอยู่ในสภาพใด" พวกเขาจะตอบว่า "เราเป็นผู้ถูกกดขี่ในแผ่นดิน" มลาอิกะฮ์จะกล่าวว่า "แผ่นดินของอัลลอฮ์มิได้กว้างขวางพอที่พวกเจ้าจะอพยพไปในนั้นดอกหรือ" ที่พำนักของชนเหล่านั้นคือนรกญะฮันนัม และช่างเป็นปลายทางที่เลวร้ายยิ่ง เว้นแต่บรรดาผู้ไร้ที่พึ่งอย่างแท้จริง ทั้งชาย หญิง และเด็ก ซึ่งไม่มีหนทางและไม่อาจหาทางออกได้ ชนเหล่านี้อัลลอฮ์อาจทรงยกโทษให้ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงยกโทษเสมอ ผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ใดอพยพในหนทางของอัลลอฮ์ เขาจะพบที่พักพิงมากมายและความกว้างขวางในแผ่นดิน และผู้ใดออกจากบ้านของเขาในฐานะผู้อพยพสู่อัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ แล้วความตายมาถึงเขา รางวัลของเขาย่อมเป็นที่แน่นอน ณ อัลลอฮ์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ (97–100)

เมื่อพวกเจ้าเดินทางไปในแผ่นดิน ไม่มีความผิดแก่พวกเจ้าที่จะย่อการละหมาด หากพวกเจ้าเกรงว่าบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะจู่โจมพวกเจ้า แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมเป็นศัตรูอันชัดแจ้งของพวกเจ้า และเมื่อเจ้า (โอ้นบี) อยู่ในหมู่พวกเขาและนำพวกเขาละหมาด ก็จงให้กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขายืนร่วมกับเจ้าโดยถืออาวุธของตนไว้ ครั้นเมื่อพวกเขาก้มกราบแล้ว ก็จงให้พวกเขาถอยไปอยู่ด้านหลัง และให้อีกกลุ่มหนึ่งที่ยังมิได้ละหมาดเข้ามาละหมาดร่วมกับเจ้า โดยระวังตัวและถืออาวุธของตนไว้ บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมอยากให้พวกเจ้าเผลอจากอาวุธและสัมภาระของตน

เพื่อพวกเขาจะได้โถมเข้าใส่พวกเจ้าในคราวเดียว และไม่มีความผิดแก่พวกเจ้าที่จะวางอาวุธ
หากพวกเจ้าลำบากเพราะฝนหรือเจ็บป่วย แต่จงระวังตัวไว้
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเตรียมการลงโทษอันอัปยศไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม
ครั้นเมื่อพวกเจ้าละหมาดเสร็จแล้ว ก็จงรำลึกถึงอัลลอฮ์ทั้งยามยืน ยามนั่ง และยามนอนตะแคง
แล้วเมื่อพวกเจ้าปลอดภัย ก็จงดำรงละหมาดอย่างครบถ้วน
แท้จริงการละหมาดถูกบัญญัติแก่บรรดาผู้ศรัทธาตามเวลาที่กำหนดไว้
และจงอย่าท้อถอยในการติดตามศัตรู หากพวกเจ้าเจ็บปวด
พวกเขาก็เจ็บปวดเช่นเดียวกับที่พวกเจ้าเจ็บปวด แต่พวกเจ้าหวังจากอัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเขาไม่หวัง
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ (101–104)

แท้จริงเราประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้า (โอ้นบี) ด้วยสัจธรรม
เพื่อเจ้าจะได้ตัดสินระหว่างผู้คนตามที่อัลลอฮ์ทรงให้เจ้าเห็น ดังนั้นจงอย่าเป็นผู้แก้ต่างให้พวกทรยศ
และจงขออภัยต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ
และอย่าโต้แย้งแทนบรรดาผู้ทรยศต่อตัวเอง แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงรักผู้ที่ทรยศและทำบาป
พวกเขาหลบซ่อนจากผู้คน แต่ไม่อาจหลบซ่อนจากอัลลอฮ์ได้
พระองค์ทรงอยู่กับพวกเขาเมื่อพวกเขาวางแผนในยามค่ำคืนด้วยถ้อยคำที่พระองค์ไม่พอพระทัย
และอัลลอฮ์ทรงห้อมล้อมทุกสิ่งที่พวกเขากระทำ พวกเจ้านี่แหละได้โต้แย้งแทนพวกเขาในชีวิตแห่งโลกนี้
แต่ใครเล่าจะโต้แย้งกับอัลลอฮ์แทนพวกเขาในวันฟื้นคืนชีพ หรือใครจะเป็นผู้พิทักษ์ของพวกเขา
ผู้ใดทำความชั่วหรืออธรรมต่อตัวเอง แล้วขออภัยต่ออัลลอฮ์ เขาจะพบว่าอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง
ผู้ทรงเมตตาเสมอ ผู้ใดก่อบาป เขาก็ก่อมันเป็นโทษแก่ตัวเองเท่านั้น และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้
ผู้ทรงปรีชาญาณ และผู้ใดก่อความผิดหรือบาป แล้วโยนมันให้ผู้บริสุทธิ์
แท้จริงเขาได้แบกการใส่ร้ายและบาปอันชัดแจ้งไว้ (105–112)

หากมิใช่เพราะความโปรดปรานและความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีต่อเจ้า (โอ้นบี)
กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาย่อมตั้งใจจะทำให้เจ้าหลงทาง
แต่พวกเขามิได้ทำให้ผู้ใดหลงทางนอกจากตัวของพวกเขาเอง
และพวกเขาไม่อาจทำอันตรายเจ้าได้แต่อย่างใด อัลลอฮ์ประทานคัมภีร์และวิทยปัญญาลงมาแก่เจ้า
และทรงสอนเจ้าในสิ่งที่เจ้าไม่เคยรู้ และความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อเจ้านั้นยิ่งใหญ่นัก
ไม่มีความดีในการซุบซิบลับ ๆ ส่วนมากของพวกเขา เว้นแต่ผู้ที่กำชับให้ทำทาน หรือทำสิ่งที่ชอบ
หรือไกล่เกลี่ยระหว่างผู้คน ผู้ใดกระทำเช่นนั้นเพื่อแสวงหาความพอพระทัยของอัลลอฮ์
เราจะให้รางวัลอันยิ่งใหญ่แก่เขา และผู้ใดต่อต้านศาสนทูตหลังจากที่ทางนำประจักษ์ชัดแก่เขาแล้ว
และตามทางอื่นจากทางของบรรดาผู้ศรัทธา เราจะปล่อยเขาไปตามที่เขาหันไป
และจะโยนเขาเข้านรกญะฮันนัม และช่างเป็นปลายทางที่เลวร้ายยิ่ง (113–115)

แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงอภัยให้แก่การที่สิ่งใดถูกตั้งเป็นภาคีต่อพระองค์
แต่ทรงอภัยสิ่งที่น้อยกว่านั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
แท้จริงเขาได้หลงทางไปไกล พวกเขามิได้วิงวอนต่อสิ่งใดแทนพระองค์ นอกจากเทวรูปเพศหญิง
และมิได้วิงวอนต่อสิ่งใด นอกจากชัยฏอนที่ดื้อด้าน ซึ่งอัลลอฮ์ทรงสาปแช่งมัน และมันกล่าวว่า
"ข้าพระองค์จะเอาส่วนที่กำหนดไว้จากบ่าวของพระองค์อย่างแน่นอน ข้าพระองค์จะทำให้พวกเขาหลงทาง
และจะทำให้พวกเขาเต็มไปด้วยความเพ้อฝัน ข้าพระองค์จะสั่งพวกเขา แล้วพวกเขาจะกรีดหูปศุสัตว์
และข้าพระองค์จะสั่งพวกเขา แล้วพวกเขาจะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้าง"
ผู้ใดยึดเอาชัยฏอนเป็นผู้คุ้มครองแทนอัลลอฮ์ แท้จริงเขาได้ขาดทุนอย่างชัดแจ้ง มันให้สัญญาแก่พวกเขา
และทำให้พวกเขาเต็มไปด้วยความเพ้อฝัน
แต่สิ่งที่ชัยฏอนสัญญาแก่พวกเขานั้นมิใช่อื่นใดนอกจากการหลอกลวง
ที่พำนักของชนเหล่านั้นคือนรกญะฮันนัม และพวกเขาจะไม่พบทางหนีจากมัน
ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี
เราจะให้พวกเขาเข้าสวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง
พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาลนาน เป็นสัญญาอันแท้จริงจากอัลลอฮ์
และใครเล่าจะมีวาจาสัจจริงยิ่งกว่าอัลลอฮ์ มันมิได้เป็นไปตามความเพ้อฝันของพวกเจ้า
และมิได้เป็นไปตามความเพ้อฝันของชาวคัมภีร์ ผู้ใดทำความชั่ว เขาจะถูกตอบแทนด้วยสิ่งนั้น
และเขาจะไม่พบผู้คุ้มครองหรือผู้ช่วยเหลือใดนอกจากอัลลอฮ์ แต่ผู้ใดประกอบความดี ไม่ว่าชายหรือหญิง
โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา ชนเหล่านี้จะได้เข้าสวนสวรรค์ และจะไม่ถูกอธรรมแม้เท่าจุดบนเมล็ดอินทผลัม
และใครเล่าจะมีศาสนาดีไปกว่าผู้ที่มอบตนทั้งหมดแด่อัลลอฮ์ ทำความดี
และปฏิบัติตามแนวทางของอิบรอฮีม ผู้ศรัทธาอย่างบริสุทธิ์ และอัลลอฮ์ทรงรับอิบรอฮีมเป็นมิตรสนิท
ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงห้อมล้อมทุกสิ่ง (116–126)

พวกเขาขอคำวินิจฉัยจากเจ้า (โอ้นบี) เกี่ยวกับสตรี จงกล่าวเถิดว่า
"อัลลอฮ์ทรงให้คำวินิจฉัยแก่พวกท่านเกี่ยวกับพวกนาง และสิ่งที่ถูกอ่านแก่พวกท่านในคัมภีร์ก็เช่นกัน
เกี่ยวกับเด็กหญิงกำพร้าซึ่งพวกท่านไม่ให้สิ่งที่ถูกกำหนดไว้สำหรับพวกนาง
ทั้งที่พวกท่านปรารถนาจะแต่งงานกับพวกนาง และเกี่ยวกับเด็ก ๆ ที่อ่อนแอ
และให้พวกท่านปฏิบัติต่อเด็กกำพร้าด้วยความยุติธรรม และความดีใดที่พวกท่านกระทำ
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ดี" (127)

หากสตรีเกรงว่าสามีของนางจะปฏิบัติไม่ดีหรือทอดทิ้ง
ย่อมไม่มีความผิดแก่ทั้งสองที่จะทำการประนีประนอมระหว่างกัน และการประนีประนอมนั้นดีที่สุด
จิตใจนั้นโน้มเอียงสู่ความตระหนี่ แต่หากพวกเจ้าทำความดีและยำเกรงอัลลอฮ์
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงตระหนักดีในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ พวกเจ้าจะไม่มีวันให้ความเท่าเทียมระหว่างภรรยาได้

แม้พวกเจ้าจะปรารถนาเพียงใดก็ตาม แต่จงอย่าเอนเอียงไปทางคนหนึ่งโดยสิ้นเชิง จนทิ้งอีกคนหนึ่งไว้ประหนึ่งถูกแขวนค้าง หากพวกเจ้าปรับปรุงแก้ไขและยำเกรงอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ และหากทั้งสองแยกทางกัน อัลลอฮ์จะทรงให้แต่ละฝ่ายพอเพียงจากความไพศาลของพระองค์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงไพศาล ผู้ทรงปรีชาญาณ ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์ และแท้จริงเราได้สั่งเสียบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ก่อนพวกเจ้า และสั่งเสียพวกเจ้าด้วยว่า จงยำเกรงอัลลอฮ์ แต่หากพวกเจ้าปฏิเสธสัจธรรม ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดินก็เป็นของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงมั่งมีพอเพียง ผู้ทรงควรแก่การสรรเสริญ ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วในฐานะผู้พิทักษ์ หากพระองค์ทรงประสงค์ โอ้มนุษย์เอ๋ย พระองค์ย่อมทรงให้พวกเจ้าหมดสิ้นไป และทรงนำผู้อื่นมาแทน และอัลลอฮ์ทรงอานุภาพที่จะทำเช่นนั้น ผู้ใดปรารถนารางวัลแห่งโลกนี้ ณ อัลลอฮ์นั้นมีทั้งรางวัลแห่งโลกนี้และปรโลก และอัลลอฮ์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น (128–134)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงยืนหยัดเพื่อความยุติธรรมในฐานะพยานเพื่ออัลลอฮ์ แม้จะเป็นผลร้ายต่อตัวของพวกเจ้าเอง หรือบิดามารดา หรือญาติใกล้ชิดก็ตาม ไม่ว่าเขาจะมั่งมีหรือยากจน อัลลอฮ์ทรงใกล้ชิดกับทั้งสองยิ่งกว่า ดังนั้นจงอย่าตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ อันจะทำให้พวกเจ้าเบี่ยงเบนจากความยุติธรรม และหากพวกเจ้าบิดเบือนคำให้การหรือผินหลังให้ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงตระหนักดีในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์
และในคัมภีร์ที่พระองค์ประทานลงมาแก่ศาสนทูตของพระองค์
และในคัมภีร์ที่พระองค์ประทานลงมาก่อนหน้า ผู้ใดปฏิเสธอัลลอฮ์ มลาอิกะฮ์ของพระองค์ คัมภีร์ทั้งหลายของพระองค์ บรรดาศาสนทูตของพระองค์ และวันสุดท้าย แท้จริงเขาได้หลงทางไปไกล แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา แล้วปฏิเสธสัจธรรม แล้วศรัทธาอีก แล้วปฏิเสธอีก แล้วยิ่งเพิ่มพูนการปฏิเสธ อัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยให้พวกเขา และจะไม่ทรงนำทางพวกเขาสู่หนทางใด จงแจ้งข่าวแก่พวกกลับกลอกว่า การลงโทษอันเจ็บปวดรอคอยพวกเขาอยู่ (135–138)

คือบรรดาผู้ยึดเอาผู้ปฏิเสธสัจธรรมเป็นพันธมิตรแทนบรรดาผู้ศรัทธา
พวกเขาแสวงหาเกียรติจากคนเหล่านั้นกระนั้นหรือ แท้จริงเกียรติทั้งมวลเป็นของอัลลอฮ์
และพระองค์ได้ประทานลงมาแก่พวกเจ้าในคัมภีร์แล้วว่า
เมื่อพวกเจ้าได้ยินสัญญาณของอัลลอฮ์ถูกปฏิเสธและถูกเย้ยหยัน ก็จงอย่านั่งร่วมกับพวกเขา จนกว่าพวกเขาจะหันไปสู่การสนทนาเรื่องอื่น มิเช่นนั้นพวกเจ้าก็จะเป็นเช่นเดียวกับพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงรวบรวมพวกกลับกลอกและบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมไว้ในนรกญะฮันนัมทั้งหมด คือบรรดาผู้ที่คอยจับตาดูพวกเจ้า หากชัยชนะจากอัลลอฮ์มายังพวกเจ้า พวกเขากล่าวว่า

"เรามิได้อยู่กับพวกท่านดอกหรือ" แต่หากบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมได้ส่วนแบ่ง พวกเขากล่าวว่า "เรามิได้มีชัยเหนือพวกท่าน และปกป้องพวกท่านจากบรรดาผู้ศรัทธาดอกหรือ" อัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเจ้าในวันฟื้นคืนชีพ และอัลลอฮ์จะไม่ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมมีทางใดเหนือบรรดาผู้ศรัทธาเป็นอันขาด (139–141)

แท้จริงพวกกลับกลอกหมายจะหลอกลวงอัลลอฮ์ แต่พระองค์ต่างหากที่ทรงลวงพวกเขา เมื่อพวกเขายืนขึ้นละหมาด พวกเขายืนอย่างเกียจคร้าน เพื่ออวดผู้คน และรำลึกถึงอัลลอฮ์เพียงเล็กน้อย พวกเขาลังเลอยู่ระหว่างนี่กับนั่น ไม่ได้เป็นของฝ่ายนี้และไม่ได้เป็นของฝ่ายนั้น ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงปล่อยให้หลงทาง เจ้าจะไม่พบหนทางใดสำหรับเขาเป็นอันขาด โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่ายึดเอาบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมเป็นพันธมิตรแทนบรรดาผู้ศรัทธา พวกเจ้าประสงค์จะให้อัลลอฮ์มีหลักฐานอันชัดแจ้งเอาผิดพวกเจ้ากระนั้นหรือ แท้จริงพวกกลับกลอกจะอยู่ในชั้นต่ำสุดของไฟนรก และเจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือใดสำหรับพวกเขา เว้นแต่บรรดาผู้ที่กลับตัว ปรับปรุงแก้ไข ยึดมั่นในอัลลอฮ์ และทำให้ศาสนาของตนบริสุทธิ์เพื่ออัลลอฮ์ ชนเหล่านี้จะอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ศรัทธา และอัลลอฮ์จะประทานรางวัลอันยิ่งใหญ่แก่บรรดาผู้ศรัทธา อัลลอฮ์จะทรงลงโทษพวกเจ้าไปไย หากพวกเจ้าขอบคุณและศรัทธา และอัลลอฮ์คือผู้ทรงชื่นชมตอบแทนเสมอ ผู้ทรงรอบรู้ อัลลอฮ์ไม่ทรงรักการเอ่ยถ้อยคำชั่วร้ายอย่างเปิดเผย เว้นแต่จากผู้ที่ถูกอธรรม และอัลลอฮ์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้ ไม่ว่าพวกเจ้าจะทำความดีอย่างเปิดเผย หรือปกปิดมัน หรืออภัยความชั่ว แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงยกโทษเสมอ ผู้ทรงเดชานุภาพ (142–149)

แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธอัลลอฮ์และบรรดาศาสนทูตของพระองค์ และประสงค์จะแบ่งแยกระหว่างอัลลอฮ์กับบรรดาศาสนทูตของพระองค์ โดยกล่าวว่า "เราศรัทธาในบางท่านและปฏิเสธบางท่าน" และประสงค์จะยึดเอาทางสายหนึ่งในระหว่างนั้น ชนเหล่านั้นคือผู้ปฏิเสธอย่างแท้จริง และเราได้เตรียมการลงโทษอันอัปยศไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และบรรดาศาสนทูตของพระองค์ และไม่แบ่งแยกระหว่างท่านใดในหมู่พวกเขา ชนเหล่านี้พระองค์จะประทานรางวัลของพวกเขาแก่พวกเขา และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ (150–152)

ชาวคัมภีร์ขอให้เจ้านำคัมภีร์เล่มหนึ่งจากฟากฟ้าลงมาให้พวกเขา แท้จริงพวกเขาเคยขอมูซาในสิ่งที่ใหญ่กว่านั้น โดยกล่าวว่า "จงให้เราเห็นอัลลอฮ์อย่างเปิดเผย" สายฟ้าฟาดจึงคร่าพวกเขาเพราะความอธรรมของพวกเขา แล้วพวกเขาก็ยึดเอารูปลูกวัวมาเคารพ หลังจากที่หลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว กระนั้นเราก็อภัยให้ในเรื่องนั้น และเราประทานอำนาจอันชัดแจ้งแก่มูซา เรายกภูเขาขึ้นเหนือพวกเขาในคราวเอาพันธสัญญา และกล่าวแก่พวกเขาว่า "จงเข้าประตูด้วยความนอบน้อม" และเรากล่าวแก่พวกเขาว่า "จงอย่าละเมิดวันสะบาโต" และเราเอาพันธสัญญาอันหนักแน่นจากพวกเขา

แล้วเราลงโทษพวกเขาเพราะการที่พวกเขาทำลายพันธสัญญา ปฏิเสธสัญญาณของอัลลอฮ์ ฆ่าบรรดานบีโดยปราศจากความชอบธรรม และกล่าวว่า "หัวใจของเราถูกห่อหุ้มไว้" หามิได้ อัลลอฮ์ทรงประทับตราปิดหัวใจของพวกเขาเพราะการปฏิเสธของพวกเขา พวกเขาจึงศรัทธาเพียงน้อยนิด และเพราะการปฏิเสธของพวกเขา และการที่พวกเขากล่าวใส่ร้ายมัรยัมอย่างร้ายแรง และการที่พวกเขากล่าวว่า "เราได้ฆ่าอัลมะซีห์ อีซา บุตรของมัรยัม ศาสนทูตของอัลลอฮ์" พวกเขามิได้ฆ่าเขา และมิได้ตรึงเขาบนไม้กางเขน แต่มันถูกทำให้ดูเป็นเช่นนั้นแก่พวกเขา และแท้จริงบรรดาผู้ขัดแย้งกันในเรื่องนี้ย่อมอยู่ในความสงสัย พวกเขาไม่มีความรู้ใดในเรื่องนี้ นอกจากการตามการคาดเดา และพวกเขามิได้ฆ่าเขาอย่างแน่นอน หามิได้ อัลลอฮ์ทรงยกเขาขึ้นสู่พระองค์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ไม่มีผู้ใดในหมู่ชาวคัมภีร์ นอกจากจะศรัทธาต่อเขาก่อนที่เขาจะตาย และในวันฟื้นคืนชีพเขาจะเป็นพยานต่อพวกเขา ดังนั้นเพราะความอธรรมของชาวยิว เราจึงห้ามสิ่งดี ๆ ที่เคยเป็นที่อนุมัติแก่พวกเขา และเพราะการที่พวกเขาขัดขวางผู้คนจำนวนมากจากหนทางของอัลลอฮ์ และการที่พวกเขาเอาดอกเบี้ย ทั้งที่ถูกห้ามแล้ว และการที่พวกเขากินทรัพย์สินของผู้คนโดยมิชอบ และเราได้เตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมในหมู่พวกเขา แต่บรรดาผู้มั่นคงในความรู้ในหมู่พวกเขา และบรรดาผู้ศรัทธา ต่างศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า (โอ้นบี) และในสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนเจ้า และบรรดาผู้ดำรงละหมาด จ่ายซะกาต และศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้าย ชนเหล่านี้เราจะให้รางวัลอันยิ่งใหญ่แก่พวกเขา (153–162)

แท้จริงเราได้ประทานวิวรณ์แก่เจ้า (โอ้นบี) ดั่งที่เราประทานวิวรณ์แก่นูห์และบรรดานบีหลังจากเขา และเราประทานวิวรณ์แก่อิบรอฮีม อิสมาอีล อิสหาก ยะอ์กูบ และบรรดาเผ่าพันธุ์ แก่อีซา อัยยูบ ยูนุส ฮารูน และสุลัยมาน และเราประทานซะบูรแก่ดาวูด และมีบรรดาศาสนทูตที่เราเล่าเรื่องของพวกเขาแก่เจ้ามาก่อนแล้ว และบรรดาศาสนทูตที่เรามิได้เล่าแก่เจ้า และอัลลอฮ์ตรัสกับมูซาโดยตรง บรรดาศาสนทูตเหล่านั้นเป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน เพื่อผู้คนจะไม่มีข้ออ้างใดต่ออัลลอฮ์หลังจากบรรดาศาสนทูต และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ แต่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานต่อสิ่งที่พระองค์ประทานลงมาแก่เจ้า พระองค์ประทานมันลงมาด้วยความรู้ของพระองค์ และมลาอิกะฮ์ก็เป็นพยานด้วย และอัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วในฐานะพยาน แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมและขัดขวางผู้อื่นจากหนทางของอัลลอฮ์ ได้หลงทางไปไกลแล้ว แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมและทำความอธรรม อัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยให้พวกเขา และจะไม่ทรงนำทางพวกเขาสู่ทางใด นอกจากทางสู่นรกญะฮันนัม พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาลนาน และนั่นเป็นเรื่องง่ายสำหรับอัลลอฮ์ (163–169)

โอ้มนุษย์เอ่ย ศาสนทูตได้นำสัจธรรมจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้ามายังพวกเจ้าแล้ว ดังนั้นจงศรัทธาเถิด ย่อมดีกว่าสำหรับพวกเจ้า แต่หากพวกเจ้าปฏิเสธ ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินก็เป็นของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ โอ้ชาวคัมภีร์ จงอย่าเลยเถิดในศาสนาของพวกท่าน และอย่ากล่าวเกี่ยวกับอัลลอฮ์นอกจากความจริง อัลมะซีห์ อีซา บุตรของมัรยัม เป็นเพียงศาสนทูตของอัลลอฮ์ และพระวจนะของพระองค์ที่ทรงประทานแก่มัรยัม และวิญญาณจากพระองค์ ดังนั้นจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และบรรดาศาสนทูตของพระองค์ และอย่ากล่าวว่า "สาม" จงยุติเถิด ย่อมดีกว่าสำหรับพวกท่าน อัลลอฮ์เป็นพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์จากการที่จะทรงมีบุตร ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดินเป็นของพระองค์ และอัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วในฐานะผู้พิทักษ์ อัลมะซีห์จะไม่มีวันรังเกียจที่จะเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ และมลาอิกะฮ์ผู้ใกล้ชิดก็เช่นกัน ผู้ใดรังเกียจที่จะเคารพภักดีพระองค์และหยิ่งผยอง พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเขาทั้งหมดไปยังพระองค์ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี พระองค์จะทรงตอบแทนรางวัลแก่พวกเขาอย่างครบถ้วน และทรงเพิ่มพูนให้จากความโปรดปรานของพระองค์ แต่บรรดาผู้รังเกียจและหยิ่งผยอง พระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด และพวกเขาจะไม่พบผู้คุ้มครองหรือผู้ช่วยเหลือใดสำหรับตนนอกจากอัลลอฮ์ (170–173)

โอ้มนุษย์เอ่ย หลักฐานจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าได้มายังพวกเจ้าแล้ว และเราได้ประทานแสงสว่างอันชัดแจ้งลงมาแก่พวกเจ้า ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และยึดมั่นในพระองค์ พระองค์จะทรงให้พวกเขาเข้าสู่ความเมตตาและความโปรดปรานจากพระองค์ และทรงนำทางพวกเขาสู่พระองค์ด้วยหนทางอันเที่ยงตรง (174–175)

พวกเขาขอคำวินิจฉัยจากเจ้า (โอ้นบี) จงกล่าวเถิดว่า "อัลลอฮ์ทรงให้คำวินิจฉัยแก่พวกท่านเกี่ยวกับผู้ที่ไม่มีทั้งบิดามารดาและบุตร หากชายคนหนึ่งตายโดยไม่มีบุตร แต่มีพี่น้องหญิงหนึ่งคน นางได้ครึ่งหนึ่งของสิ่งที่เขาทิ้งไว้ และเขาเป็นผู้รับมรดกของนาง หากนางไม่มีบุตร หากมีพี่น้องหญิงสองคน พวกนางได้สองในสามของสิ่งที่เขาทิ้งไว้ และหากมีพี่น้องทั้งชายและหญิง ส่วนแบ่งของชายเท่ากับของหญิงสองคน อัลลอฮ์ทรงชี้แจงแก่พวกท่าน เพื่อพวกท่านจะไม่หลงทาง และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง" (176)

5. สำรับอาหาร (Al-Mā'ida)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงรักษาข้อผูกมัดทั้งหลายให้ครบถ้วน ปศุสัตว์เป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้า เว้นแต่สิ่งที่จะถูกอ่านแก่พวกเจ้า แต่การล่าสัตว์ไม่เป็นที่อนุมัติขณะที่พวกเจ้าอยู่ในสภาพครองอิห์รอม แท้จริงอัลลอฮ์ทรงกำหนดสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าละเมิดเครื่องหมายแห่งศาสนาของอัลลอฮ์ เดือนต้องห้าม สัตว์พลี พวงมาลัยที่เป็นเครื่องหมายของมัน และบรรดาผู้มุ่งสู่บ้านอันต้องห้ามเพื่อแสวงหาความโปรดปรานและความพอพระทัยจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา ครั้นเมื่อพวกเจ้าพ้นจากสภาพครองอิห์รอมแล้ว ก็ล่าสัตว์ได้ และจงอย่าให้ความเกลียดชังต่อกลุ่มชนที่เคยขัดขวางพวกเจ้าจากมัสยิดอันต้องห้าม ผลักดันพวกเจ้าให้ละเมิด จงช่วยเหลือกันในคุณธรรมและความยำเกรง และอย่าช่วยเหลือกันในบาปและการเป็นศัตรู จงยำเกรงอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเข้มงวดในการลงโทษ (1–2)

ที่ถูกห้ามแก่พวกเจ้าคือซากสัตว์ เลือด เนื้อสุกร สิ่งที่ถูกอุทิศแก่ผู้อื่นจากอัลลอฮ์ สัตว์ที่ถูกรัดคอตาย ถูกตีตาย ตกจากที่สูงตาย ถูกขวิดตาย และสัตว์ที่ถูกสัตว์ร้ายกัดกิน เว้นแต่ที่พวกเจ้าเชือดทันขณะยังมีชีวิต และสิ่งที่ถูกเชือดบนแท่นหินบูชา และที่ถูกห้ามเช่นกันคือการแบ่งเนื้อด้วยการเสี่ยงทายด้วยลูกธนู นั่นคือการฝ่าฝืน วันนี้บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมได้หมดหวังที่จะล้มล้างศาสนาของพวกเจ้าแล้ว ดังนั้นจงอย่ากลัวพวกเขา แต่จงกลัวข้า วันนี้ข้าได้ทำให้ศาสนาของพวกเจ้าสมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว ได้ทำให้ความโปรดปรานของข้าครบถ้วนแก่พวกเจ้า และได้เลือกการมอบตนแด่อัลลอฮ์เป็นศาสนาสำหรับพวกเจ้า แต่ผู้ใดถูกบีบคั้นด้วยความหิว โดยมิได้เอนเอียงสู่บาป แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ (3)

พวกเขาถามเจ้าว่าสิ่งใดเป็นที่อนุมัติแก่พวกเขา จงกล่าวเถิดว่า "สิ่งดีทั้งหลายเป็นที่อนุมัติแก่พวกท่าน และสิ่งที่สัตว์ล่าเหยื่อซึ่งพวกท่านฝึกไว้จับมาให้ โดยพวกท่านสอนมันจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสอนพวกท่าน ดังนั้นจงกินจากสิ่งที่มันจับมาให้พวกท่าน และจงเอ่ยพระนามของอัลลอฮ์เหนือมัน และจงยำเกรงอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรวดเร็วในการชำระบัญชี" วันนี้สิ่งดีทั้งหลายเป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้าแล้ว อาหารของบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์เป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้า และอาหารของพวกเจ้าก็เป็นที่อนุมัติแก่พวกเขา และเป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้าคือสตรีผู้สำรวมตนในหมู่ผู้ศรัทธา และสตรีผู้สำรวมตนในหมู่ผู้ได้รับคัมภีร์ก่อนพวกเจ้า เมื่อพวกเจ้ามอบสินสมรสแก่พวกนางแล้ว

โดยรับพวกนางในการสมรสอันมีเกียรติ มิใช่การผิดประเวณี และมิใช่การคบชู้ลับ ๆ ผู้ใดปฏิเสธศรัทธา การงานของเขาย่อมไร้ผล และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน (4–5)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อพวกเจ้าลุกขึ้นเพื่อละหมาด ก็จงล้างใบหน้าและมือของพวกเจ้าจนถึงข้อศอก จงลูบศีรษะ และล้างเท้าจนถึงตาตุ่ม หากพวกเจ้ามีมลทินใหญ่ ก็จงชำระตัวให้สะอาด แต่หากพวกเจ้าป่วยหรืออยู่ในการเดินทาง หรือผู้ใดในหมู่พวกเจ้ามาจากการถ่ายทุกข์ หรือพวกเจ้าสัมผัสสตรี แล้วหาน้ำไม่ได้ ก็จงมุ่งสู่ดินที่สะอาด แล้วลูบใบหน้าและมือของพวกเจ้าด้วยดินนั้น อัลลอฮ์มิทรงประสงค์จะให้มีความลำบากใด ๆ แก่พวกเจ้า แต่ทรงประสงค์จะทำให้พวกเจ้าสะอาดบริสุทธิ์ และทำให้ความโปรดปรานของพระองค์ครบถ้วนแก่พวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ จงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า และพันธสัญญาที่พระองค์ทรงผูกมัดพวกเจ้าไว้ เมื่อพวกเจ้ากล่าวว่า "เราได้ยินและเราเชื่อฟัง" จงยำเกรงอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ในอก (6–7)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงยืนหยัดเพื่ออัลลอฮ์ในฐานะพยานแห่งความยุติธรรม และจงอย่าให้ความเกลียดชังต่อกลุ่มชนใดชักนำพวกเจ้าให้ไม่ยุติธรรม จงยุติธรรมเถิด นั่นย่อมใกล้ชิดกับความยำเกรงมากกว่า และจงยำเกรงอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงตระหนักดีในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ
อัลลอฮ์ทรงสัญญาแก่บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีว่า สำหรับพวกเขามีการอภัยและรางวัลอันยิ่งใหญ่
ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมและไม่ยอมรับสัญญาณของเรา ชนเหล่านั้นคือชาวไฟอันลุกโชน (8–10)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า เมื่อกลุ่มชนหนึ่งตั้งใจจะยื่นมือมาทำร้ายพวกเจ้า แล้วพระองค์ทรงยับยั้งมือของพวกเขาจากพวกเจ้า จงยำเกรงอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ศรัทธาจงมอบความไว้วางใจต่ออัลลอฮ์เถิด (11)

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเอาพันธสัญญาจากวงศ์วานอิสราเอล และเราแต่งตั้งหัวหน้าสิบสองคนจากหมู่พวกเขา และอัลลอฮ์ตรัสว่า "แท้จริงข้าอยู่กับพวกเจ้า หากพวกเจ้าดำรงละหมาดและจ่ายซะกาต ศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูตของข้าและสนับสนุนพวกเขา และให้อัลลอฮ์ยืมอย่างดีงาม ข้าจะลบล้างความชั่วของพวกเจ้าอย่างแน่นอน
และจะให้พวกเจ้าเข้าสวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง
แต่ผู้ใดในหมู่พวกเจ้าปฏิเสธสัจธรรมหลังจากนี้ แท้จริงเขาได้หลงจากทางอันถูกต้อง"
แล้วเพราะการที่พวกเขาทำลายพันธสัญญา
เราจึงสาปแช่งพวกเขาและทำให้หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้าง พวกเขาบิดเบือนถ้อยคำออกจากที่ของมัน และพวกเขาลืมส่วนหนึ่งของสิ่งที่ถูกเตือนไว้ เจ้าจะยังคงพบการทรยศจากพวกเขาอยู่เรื่อยไป

เว้นแต่เพียงส่วนน้อยในหมู่พวกเขา ดังนั้นจงอภัยให้พวกเขาและมองข้ามเถิด
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ทำความดี และจากบรรดาผู้ที่กล่าวว่า "เราเป็นชาวคริสต์"
เราก็เอาพันธสัญญาจากพวกเขา แต่พวกเขาก็ลืมส่วนหนึ่งของสิ่งที่ถูกเตือนไว้เช่นกัน
เราจึงให้ความเป็นศัตรูและความเกลียดชังเกิดขึ้นระหว่างพวกเขาจนถึงวันฟื้นคืนชีพ
และอัลลอฮ์จะทรงแจ้งแก่พวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ (12–14)

โอ้ชาวคัมภีร์ ศาสนทูตของเราได้มายังพวกเจ้าแล้ว
เพื่อชี้แจงแก่พวกเจ้ามากมายจากสิ่งที่พวกเจ้าเคยซ่อนไว้ในคัมภีร์ และละเว้นเสียมากมาย
แท้จริงแสงสว่างและคัมภีร์อันชัดแจ้งจากอัลลอฮ์ได้มายังพวกเจ้าแล้ว
ซึ่งด้วยคัมภีร์นั้นอัลลอฮ์ทรงนำทางผู้ที่แสวงหาความพอพระทัยของพระองค์สู่หนทางแห่งสันติ
และทรงนำพวกเขาออกจากความมืดมิดสู่แสงสว่างด้วยอนุมัติของพระองค์
และทรงนำทางพวกเขาสู่หนทางอันเที่ยงตรง แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่า "อัลลอฮ์คืออัลมะซีห์
บุตรของมัรยัม" ได้ปฏิเสธสัจธรรมแล้ว จงกล่าวเถิดว่า "แล้วใครเล่าจะขัดขวางอัลลอฮ์ได้แต่อย่างใด
หากพระองค์ทรงประสงค์จะทำลายอัลมะซีห์ บุตรของมัรยัม มารดาของเขา และทุกผู้ในแผ่นดิน"
อำนาจปกครองชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองเป็นของอัลลอฮ์
พระองค์ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง
ชาวยิวและชาวคริสต์กล่าวว่า "เราคือบุตรของอัลลอฮ์และเป็นที่รักของพระองค์" จงกล่าวเถิดว่า
"แล้วเหตุใดพระองค์จึงทรงลงโทษพวกท่านเพราะบาปของพวกท่าน หามิได้
พวกท่านเป็นเพียงมนุษย์ในหมู่ผู้ที่พระองค์ทรงสร้าง พระองค์ทรงอภัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์"
อำนาจปกครองชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองเป็นของอัลลอฮ์
และยังพระองค์คือปลายทางแห่งการเดินทาง โอ้ชาวคัมภีร์ ศาสนทูตของเราได้มายังพวกเจ้าแล้ว
เพื่อชี้แจงแก่พวกเจ้าหลังจากช่วงเวลาที่ว่างเว้นจากบรรดาศาสนทูต เพื่อพวกเจ้าจะไม่กล่าวว่า
"ไม่มีผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือนคนใดมายังเรา" บัดนี้ผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือนได้มายังพวกเจ้าแล้ว
และอัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง (15–19)

และจงรำลึกเมื่อมูซากล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า "โอ้กลุ่มชนของฉัน
จงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกท่าน
เมื่อพระองค์ทรงแต่งตั้งบรรดานบีขึ้นในหมู่พวกท่าน ทรงทำให้พวกท่านเป็นกษัตริย์
และประทานแก่พวกท่านในสิ่งที่มิได้ประทานแก่ผู้ใดในสากลโลก โอ้กลุ่มชนของฉัน
จงเข้าไปในแผ่นดินอันบริสุทธิ์ที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้สำหรับพวกท่าน และอย่าหันหลังกลับ
มิเช่นนั้นพวกท่านจะกลับกลายเป็นผู้ขาดทุน" พวกเขากล่าวว่า "โอ้มูซา ในนั้นมีกลุ่มชนที่ทรงพลังยิ่ง
และเราจะไม่เข้าไปเป็นอันขาดจนกว่าพวกเขาจะออกไป หากพวกเขาออกไป เราจึงจะเข้าไป"

ชายสองคนในหมู่ผู้ที่เกรงกลัวอัลลอฮ์ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงโปรดปรานทั้งสอง กล่าวว่า "จงเข้าไปหาพวกเขาทางประตู เมื่อพวกท่านเข้าไปแล้ว พวกท่านจะเป็นผู้ชนะ และจงมอบความไว้วางใจต่ออัลลอฮ์ หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา" พวกเขากล่าวว่า "โอ้มูซา เราจะไม่เข้าไปเป็นอันขาด ตราบที่พวกเขายังอยู่ในนั้น ดังนั้นท่านกับพระผู้อภิบาลของท่านจงไปสู้รบเถิด เราจะนั่งอยู่ที่นี่" เขากล่าวว่า "ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ไม่มีอำนาจเหนือผู้ใดนอกจากตัวข้าพระองค์เองและพี่ชายของข้าพระองค์ ดังนั้นขอทรงแยกระหว่างเรากับกลุ่มชนผู้ฝ่าฝืนนี้" พระองค์ตรัสว่า "ถ้าเช่นนั้น แผ่นดินนั้นเป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขาสี่สิบปี พวกเขาจะระหกระเหินอยู่ในแผ่นดิน ดังนั้นเจ้าอย่าเสียใจต่อกลุ่มชนผู้ฝ่าฝืนเลย" (20–26)

จงอ่านเรื่องราวของบุตรทั้งสองของอาดัมแก่พวกเขาตามความจริง เมื่อทั้งสองต่างถวายเครื่องพลี แล้วมันถูกรับจากคนหนึ่ง แต่ไม่ถูกรับจากอีกคนหนึ่ง คนหลังกล่าวว่า "ฉันจะฆ่าเจ้าอย่างแน่นอน" คนแรกกล่าวว่า "อัลลอฮ์ทรงรับเฉพาะจากบรรดาผู้ยำเกรงพระองค์เท่านั้น หากเจ้ายื่นมือมาเพื่อฆ่าฉัน ฉันก็จะไม่ยื่นมือไปเพื่อฆ่าเจ้า แท้จริงฉันกลัวอัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ฉันปรารถนาให้เจ้าแบกบาปของฉันพร้อมกับบาปของเจ้า แล้วเจ้าจะเป็นผู้หนึ่งในหมู่ชาวไฟนรก และนั่นคือการตอบแทนของบรรดาผู้อธรรม" แล้วจิตใจของเขาก็ชักจูงให้เขาฆ่าพี่น้องของตน เขาจึงฆ่าเสีย และกลายเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ขาดทุน แล้วอัลลอฮ์ทรงส่งอีกาตัวหนึ่งมาคุ้ยเขี่ยดิน เพื่อให้เขาเห็นว่าจะกลบศพอันเปลือยเปล่าของพี่น้องของเขาอย่างไร เขากล่าวว่า "โอ้ความวิบัติของฉัน ฉันไร้ความสามารถแม้จะเป็นเช่นอีกาตัวนี้ แล้วกลบศพพี่น้องของฉันกระนั้นหรือ" แล้วเขาก็กลายเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้สำนึกเสียใจ ด้วยเหตุนั้นเราจึงบัญญัติแก่วงศ์วานอิสราเอลว่า ผู้ใดฆ่าชีวิตหนึ่ง โดยมิใช่เป็นการลงโทษฐานฆ่าผู้อื่นหรือก่อความเสื่อมเสียในแผ่นดิน ก็ประหนึ่งว่าเขาได้ฆ่ามนุษยชาติทั้งมวล และผู้ใดช่วยชีวิตหนึ่งไว้ ก็ประหนึ่งว่าเขาได้ช่วยชีวิตมนุษยชาติทั้งมวล และแท้จริงบรรดาศาสนทูตของเราได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว แต่หลังจากนั้นหลายคนในหมู่พวกเขาก็ยังคงล้ำเส้นในแผ่นดิน การตอบแทนของบรรดาผู้ทำสงครามต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และเพียรก่อความเสื่อมเสียในแผ่นดินนั้น มีเพียงการถูกประหาร หรือถูกตรึงบนไม้กางเขน หรือถูกตัดมือและเท้าสลับข้าง หรือถูกเนรเทศออกจากแผ่นดิน นั่นคือความอัปยศของพวกเขาในโลกนี้ และในปรโลกการลงโทษอันมหันต์รอคอยพวกเขาอยู่ เว้นแต่บรรดาผู้ที่กลับตัวก่อนที่พวกเจ้าจะมีอำนาจเหนือพวกเขา ดังนั้นพึงรู้เถิดว่าอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ (27–34)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงยำเกรงอัลลอฮ์ จงแสวงหาหนทางเข้าใกล้พระองค์
และจงต่อสู้ดิ้นรนในหนทางของพระองค์ เพื่อพวกเจ้าจะได้ประสบความสำเร็จ
แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม หากพวกเขามีทุกสิ่งในแผ่นดินและมีเพิ่มอีกเท่าตัว
เพื่อใช้ไถ่ตนจากการลงโทษในวันฟื้นคืนชีพ มันก็จะไม่ถูกรับจากพวกเขา
และการลงโทษอันเจ็บปวดรอคอยพวกเขาอยู่ พวกเขาจะปรารถนาออกจากไฟนรก
แต่พวกเขาจะไม่ได้ออกจากมัน และสำหรับพวกเขามีการลงโทษอันถาวร (35–37)

ส่วนขโมย ไม่ว่าชายหรือหญิง จงตัดมือของทั้งสอง เป็นการตอบแทนสิ่งที่พวกเขาก่อไว้
เป็นการลงโทษอันเป็นเยี่ยงอย่างจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ
แต่ผู้ใดกลับตัวหลังจากความอธรรมของเขาและปรับปรุงแก้ไข
แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงรับการกลับตัวของเขาด้วยความเมตตา แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง
ผู้ทรงเมตตาเสมอ เจ้าไม่รู้ดอกหรือว่าอำนาจปกครองชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์
พระองค์ทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงอภัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และอัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง (38–40)

โอ้ศาสนทูต จงอย่าให้บรรดาผู้แข่งกันรุดสู่การปฏิเสธทำให้เจ้าเศร้าโศก จากบรรดาผู้ที่กล่าวด้วยปากว่า
“เราศรัทธาแล้ว” ทั้งที่หัวใจของพวกเขามิได้ศรัทธา และจากบรรดาชาวยิว ผู้ซึ่งตั้งใจฟังความเท็จ
และตั้งใจฟังเพื่อคนอีกพวกหนึ่งที่มิได้มาหาเจ้า พวกเขาบิดเบือนถ้อยคำออกจากที่ของมัน โดยกล่าวว่า
“หากพวกท่านได้รับสิ่งนี้ ก็จงรับไว้ แต่หากไม่ได้รับ ก็จงระวัง” ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์จะทดสอบ
เจ้าไม่อาจทำสิ่งใดเพื่อเขาให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้
ชนเหล่านั้นคือผู้ที่อัลลอฮ์มิทรงประสงค์จะชำระหัวใจของพวกเขาให้บริสุทธิ์
สำหรับพวกเขามีความอัปยศในโลกนี้ และในปรโลกมีการลงโทษอันมหันต์ พวกเขาตั้งใจฟังความเท็จ
และกินสิ่งที่ต้องห้าม หากพวกเขามาหาเจ้า ก็จงตัดสินระหว่างพวกเขา หรือผินหน้าจากพวกเขา
หากเจ้าผินหน้าจากพวกเขา พวกเขาก็ไม่อาจทำอันตรายเจ้าได้แต่อย่างใด แต่หากเจ้าตัดสิน
ก็จงตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความยุติธรรม แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ยุติธรรม
แต่เหตุใดพวกเขาจึงมาให้เจ้าตัดสิน ทั้งที่พวกเขามีเตารอต ซึ่งในนั้นมีข้อตัดสินของอัลลอฮ์
แล้วพวกเขาก็ผินหลังให้หลังจากนั้น ชนเหล่านั้นมิใช่ผู้ศรัทธาเลย แท้จริงเราได้ประทานเตารอตลงมา
ในนั้นมีทางนำและแสงสว่าง บรรดานบีผู้มอบตนแด่อัลลอฮ์ได้ใช้มันตัดสินให้แก่ชาวยิว
และบรรดาผู้ทรงธรรมและนักปราชญ์ก็เช่นกัน ตามที่พวกเขาได้รับมอบหมายให้รักษาคัมภีร์ของอัลลอฮ์
และพวกเขาเป็นพยานต่อมัน ดังนั้นจงอย่ากลัวผู้คน แต่จงกลัวข้า
และอย่าขายสัญญาณของข้าด้วยราคาอันน้อยนิด ผู้ใดไม่ตัดสินตามที่อัลลอฮ์ประทานลงมา
ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ปฏิเสธสัจธรรม และในเตารอตนั้นเราบัญญัติแก่พวกเขาว่า ชีวิตต่อชีวิต ตาต่อตา
จมูกต่อจมูก หูต่อหู ฟันต่อฟัน และบาดแผลก็มีการตอบแทนอย่างเท่าเทียม แต่ผู้ใดสละสิทธิ์เป็นทาน

มันจะเป็นการไถ่บาปสำหรับเขา ผู้ใดไม่ตัดสินตามที่อัลลอฮ์ประทานลงมา ชนเหล่านั้นแหละคือผู้อธรรม (41–45)

และเราส่งอีซา บุตรของมัรยัม ตามรอยของพวกเขา เป็นการยืนยันเตารอตที่มีมาก่อนเขา และเราประทานอินญีลแก่เขา ในนั้นมีทางนำและแสงสว่าง เป็นการยืนยันเตารอตที่มีมาก่อน และเป็นทางนำและข้อตักเตือนสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์
ชาวอินญีลจงตัดสินตามที่อัลลอฮ์ประทานลงมาในนั้น ผู้ใดไม่ตัดสินตามที่อัลลอฮ์ประทานลงมา ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ฝ่าฝืน (46–47)

และเราประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้า (โอ้นบี) ด้วยสัจธรรม เป็นการยืนยันคัมภีร์ที่มีมาก่อน และเป็นผู้พิทักษ์ดูแลเหนือคัมภีร์นั้น ดังนั้นจงตัดสินระหว่างพวกเขาตามที่อัลลอฮ์ประทานลงมา และอย่าตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของพวกเขา โดยหันเหจากสัจธรรมที่มายังเจ้า สำหรับแต่ละฝ่ายในหมู่พวกเจ้า เราได้กำหนดบทบัญญัติและแนวทางไว้ หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ พระองค์ย่อมทรงทำให้พวกเจ้าเป็นประชาชาติเดียวกัน
แต่พระองค์ทรงประสงค์จะทดสอบพวกเจ้าในสิ่งที่ประทานแก่พวกเจ้า ดังนั้นจงแข่งขันกันในความดีเถิด พวกเจ้าทั้งหมดจะกลับไปยังอัลลอฮ์ แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเจ้าถึงสิ่งที่พวกเจ้าเคยขัดแย้งกัน และจงตัดสินระหว่างพวกเขาตามที่อัลลอฮ์ประทานลงมา และอย่าตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของพวกเขา และจงระวังพวกเขา อย่าให้พวกเขาล่อลวงเจ้าให้ออกจากบางส่วนของสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานลงมาแก่เจ้า หากพวกเขาผินหลังให้
ก็พึงรู้เถิดว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะให้พวกเขาประสบเคราะห์เพราะบาปบางประการของพวกเขา และแท้จริงมนุษย์จำนวนมากเป็นผู้ฝ่าฝืน พวกเขาแสวงหาข้อตัดสินแห่งยุคมงายกระนั้นหรือ และใครเล่าจะตัดสินได้ดีไปกว่าอัลลอฮ์ สำหรับกลุ่มชนที่เชื่อมั่น (48–50)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่ายึดเอาชาวยิวและชาวคริสต์เป็นพันธมิตร พวกเขาต่างเป็นพันธมิตรของกันและกัน ผู้ใดในหมู่พวกเจ้าเป็นพันธมิตรกับพวกเขา เขาย่อมเป็นคนหนึ่งในพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงนำทางกลุ่มชนผู้อธรรม
เจ้าจะเห็นบรรดาผู้ที่ในหัวใจมีโรครีบรุดไปหาพวกเขา โดยกล่าวว่า “เราเกรงว่าเคราะห์กรรมจะหมุนมาประสบแก่เรา” แต่อาจเป็นไปได้ว่าอัลลอฮ์จะทรงนำชัยชนะมา หรือพระบัญชาบางประการจากพระองค์ แล้วพวกเขาจะเสียใจต่อสิ่งที่ซ่อนไว้ในใจ และบรรดาผู้ศรัทธาจะกล่าวว่า “คนพวกนี้หรือที่สาบานต่ออัลลอฮ์ด้วยคำสาบานอันหนักแน่นที่สุดว่าพวกเขาอยู่กับพวกท่าน” การงานของพวกเขาไร้ผล แล้วพวกเขากลายเป็นผู้ขาดทุน (51–53)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา ผู้ใดในหมู่พวกเจ้าหันกลับจากศาสนาของเขา อัลลอฮ์จะทรงนำกลุ่มชนหนึ่งมา ซึ่งพระองค์ทรงรักพวกเขาและพวกเขารักพระองค์ เป็นผู้นอบน้อมถ่อมตนต่อบรรดาผู้ศรัทธา

เข้มแข็งต่อบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม ต่อสู้ดิ้นรนในหนทางของอัลลอฮ์ และไม่กลัวการตำหนิของผู้ใด นั่นคือความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ประทานแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงไพศาล ผู้ทรงรอบรู้ พันธมิตรของพวกเจ้ามีเพียงอัลลอฮ์ ศาสนทูตของพระองค์ และบรรดาผู้ศรัทธา คือบรรดาผู้ดำรงละหมาด จ่ายซะกาต และโค้งคำนับด้วยความภักดี ผู้ใดยึดเอาอัลลอฮ์ ศาสนทูตของพระองค์ และบรรดาผู้ศรัทธาเป็นพันธมิตร แท้จริงพรรคของอัลลอฮ์นั่นแหละคือผู้มีชัย (54–56)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา
จงอย่ายึดเอาบรรดาผู้ที่เอาศาสนาของพวกเจ้าเป็นเรื่องเย้ยหยันและการละเล่นเป็นพันธมิตร ไม่ว่าจากบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ก่อนพวกเจ้า หรือจากบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม และจงยำเกรงอัลลอฮ์ หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา เมื่อพวกเจ้าเรียกร้องสู่การละหมาด พวกเขาก็เอามันเป็นเรื่องเย้ยหยันและการละเล่น ทั้งนี้เพราะพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่เข้าใจ จงกล่าวเถิดว่า "โอ้ชาวคัมภีร์ พวกท่านขุ่นเคืองเราด้วยเหตุอื่นใดหรือ นอกจากที่เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และในสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เรา และในสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนหน้า และที่ส่วนมากของพวกท่านเป็นผู้ฝ่าฝืน" จงกล่าวเถิดว่า "จะให้ฉันบอกพวกท่านไหม ถึงสิ่งที่เลวร้ายกว่านั้นในฐานะการตอบแทน ณ อัลลอฮ์ คือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งและทรงกริ้ว และทรงทำให้บางคนในหมู่พวกเขาเป็นลิงและสุกร และบรรดาผู้เคารพภักดีเจว็ดจอมปลอม ชนเหล่านั้นมีฐานะเลวร้ายกว่า และหลงไกลจากทางอันถูกต้องยิ่งกว่า" (57–60)

เมื่อพวกเขามาหาพวกเจ้า พวกเขากล่าวว่า "เราศรัทธาแล้ว" ทั้งที่พวกเขาเข้ามาพร้อมการปฏิเสธ และออกไปพร้อมกับมัน และอัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกเขาปิดบัง เจ้าจะเห็นหลายคนในหมู่พวกเขาแข่งกันรุดสู่บาปและการเป็นศัตรู และกินสิ่งที่ต้องห้าม ช่างเลวร้ายเสียนี่กระไรสิ่งที่พวกเขากระทำ
เหตุใดบรรดาผู้ทรงธรรมและนักปราชญ์ของพวกเขาจึงไม่ห้ามพวกเขาจากการกล่าวถ้อยคำบาปและการกินสิ่งที่ต้องห้าม ช่างเลวร้ายเสียนี่กระไรสิ่งที่พวกเขาประกอบขึ้น ชาวยิวกล่าวว่า "พระหัตถ์ของอัลลอฮ์ถูกล่ามไว้" มือของพวกเขาเองต่างหากที่ถูกล่าม และพวกเขาถูกสาปแช่งเพราะสิ่งที่กล่าว หามิได้ พระหัตถ์ทั้งสองของพระองค์แผ่กว้าง พระองค์ประทานตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระผู้อภิบาลของเจ้า จะเพิ่มพูนการละเมิดและการปฏิเสธแก่หลายคนในหมู่พวกเขาอย่างแน่นอน
และเราได้โยนความเป็นศัตรูและความเกลียดชังไว้ระหว่างพวกเขาจนถึงวันฟื้นคืนชีพ
คราใดที่พวกเขาจุดไฟเพื่อสงคราม อัลลอฮ์ก็ทรงดับมัน และพวกเขาเพียรก่อความเสื่อมเสียในแผ่นดิน และอัลลอฮ์ไม่ทรงรักบรรดาผู้ก่อความเสื่อมเสีย หากชาวคัมภีร์ศรัทธาและยำเกรงอัลลอฮ์ เราย่อมลบล้างความชั่วของพวกเขา และให้พวกเขาเข้าสวนสวรรค์แห่งความผาสุก

และหากพวกเขายึดถือเตารอต อินญีล และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเขาจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา พวกเขาย่อมได้กินจากเบื้องบนและจากใต้เท้าของพวกเขา ในหมู่พวกเขามีกลุ่มชนที่อยู่ในทางสายกลาง แต่หลายคนในหมู่พวกเขานั้น ช่างเลวร้ายเสียนี่กระไรสิ่งที่พวกเขากระทำ (61–66)

โอ้ศาสนทูต จงประกาศสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระผู้อภิบาลของเจ้า หากเจ้าไม่ทำ เจ้าก็มิได้เผยแผ่สารของพระองค์ และอัลลอฮ์จะทรงคุ้มครองเจ้าจากผู้คน แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงนำทางกลุ่มชนผู้ปฏิเสธสัจธรรม จงกล่าวเถิดว่า "โอ้ชาวคัมภีร์ พวกท่านมิได้ตั้งอยู่บนสิ่งใดเลย จนกว่าพวกท่านจะยึดถือเตารอต อินญีล และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกท่านจากพระผู้อภิบาลของพวกท่าน" และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า (โอ้นบี) จากพระผู้อภิบาลของเจ้า จะเพิ่มพูนการละเมิดและการปฏิเสธแก่หลายคนในหมู่พวกเขาอย่างแน่นอน ดังนั้นจงอย่าเสียใจต่อกลุ่มชนผู้ปฏิเสธสัจธรรม แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา บรรดาผู้เป็นยิว ชาวซอบิอ์ และชาวคริสต์ ผู้ใดก็ตามที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้าย และประกอบความดี ย่อมไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศก (67–69)

แท้จริงเราได้เอาพันธสัญญาจากวงศ์วานอิสราเอล และส่งบรรดาศาสนทูตไปยังพวกเขา คราใดที่ศาสนทูตนำสิ่งที่จิตใจของพวกเขาไม่ปรารถนามายังพวกเขา บางท่านพวกเขากล่าวหาว่าโกหก และบางท่านพวกเขาก็ฆ่าเสีย พวกเขาคิดว่าจะไม่มีการทดสอบใด ๆ พวกเขาจึงตาบอดและหูหนวก แล้วอัลลอฮ์ทรงรับการกลับตัวของพวกเขาด้วยความเมตตา แต่แล้วหลายคนในหมู่พวกเขาก็ตาบอดและหูหนวกอีก และอัลลอฮ์ทรงเห็นทุกสิ่งที่พวกเขากระทำ แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่า "อัลลอฮ์คืออัลมะซีห์ บุตรของมัรยัม" ได้ปฏิเสธสัจธรรมแล้ว ทั้งที่อัลมะซีห์เองกล่าวว่า "โอ้วงศ์วานอิสราเอล จงเคารพภักดีอัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่าน" ผู้ใดตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงห้ามสวนสวรรค์แก่เขา และที่พักพิงของเขาคือไฟนรก และบรรดาผู้อธรรมจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ (70–72)

แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่า "อัลลอฮ์คือองค์ที่สามในสาม" ได้ปฏิเสธสัจธรรมแล้ว ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระเจ้าองค์เดียว หากพวกเขาไม่ยุติสิ่งที่กล่าว การลงโทษอันเจ็บปวดจะประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมในหมู่พวกเขาอย่างแน่นอน พวกเขาจะไม่กลับตัวสู่อัลลอฮ์และขออภัยต่อพระองค์ดอกหรือ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ อัลมะซีห์ บุตรของมัรยัม มิใช่อื่นใดนอกจากเป็นศาสนทูต บรรดาศาสนทูตได้ล่วงลับไปก่อนเขาแล้ว และมารดาของเขาเป็นสตรีผู้สัตย์จริง ทั้งสองเคยกินอาหาร จงดูเถิดว่าเราชี้แจงสัญญาณทั้งหลายแก่พวกเขาอย่างไร แล้วจงดูเถิดว่าพวกเขาถูกทำให้หันเหไปอย่างไร จงกล่าวเถิดว่า "พวกท่านเคารพภักดีสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์

ซึ่งไม่มีอำนาจให้โทษและให้คุณแก่พวกท่านกระนั้นหรือ ทั้งที่อัลลอฮ์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้"
จงกล่าวเถิดว่า "โอ้ชาวคัมภีร์ จงอย่าเลยเถิดเกินขอบเขตแห่งความจริงในศาสนาของพวกท่าน
และอย่าตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของกลุ่มชนที่หลงทางมาก่อนแล้ว ซึ่งทำให้ผู้คนจำนวนมากหลงทาง
และตนเองก็หลงจากทางอันถูกต้อง" (73–77)

บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมในหมู่วงศ์วานอิสราเอลถูกสาปแช่งด้วยลิ้นของดาวูดและอีซา บุตรของมัรยัม
ทั้งนี้เพราะพวกเขาฝ่าฝืนและละเมิดอยู่เสมอ พวกเขาไม่ห้ามปรามกันจากความชั่วที่พวกเขากระทำ
ช่างเลวร้ายเสียนี่กระไรสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ
เจ้าจะเห็นหลายคนในหมู่พวกเขาเป็นพันธมิตรกับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม
ช่างเลวร้ายเสียนี่กระไรสิ่งที่จิตใจของพวกเขาส่งไปล่วงหน้าเพื่อพวกเขา จนอัลลอฮ์ทรงกริ้วพวกเขา
และพวกเขาจะอยู่ในการลงโทษตลอดกาล หากพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์และนบี
และในสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เขา พวกเขาย่อมไม่ยึดเอาคนเหล่านั้นเป็นพันธมิตร
แต่หลายคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน (78–81)

เจ้าจะพบอย่างแน่นอนว่า
มนุษย์ที่เป็นศัตรูรุนแรงที่สุดต่อบรรดาผู้ศรัทธาคือชาวยิวและบรรดาผู้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
และเจ้าจะพบอย่างแน่นอนว่า ผู้ที่ใกล้ชิดที่สุดในความรักใคร่ต่อบรรดาผู้ศรัทธาคือบรรดาผู้ที่กล่าวว่า
"เราเป็นชาวคริสต์" ทั้งนี้เพราะในหมู่พวกเขามีบาทหลวงและนักบวช และเพราะพวกเขาไม่หยิ่งยโส
เมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่ศาสนทูต เจ้าจะเห็นดวงตาของพวกเขาเอ่อล้นด้วยน้ำตา
เพราะสัจธรรมที่พวกเขารู้จัก พวกเขากล่าวว่า "ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา เราศรัทธาแล้ว
ดังนั้นขอทรงบันทึกเราไว้ร่วมกับบรรดาผู้เป็นพยาน
เหตุใดเราจะไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และสัจธรรมที่มายังเรา
ทั้งที่เราใฝ่หวังให้พระผู้อภิบาลของเราทรงให้เราเข้าร่วมกับกลุ่มชนผู้ทรงคุณธรรม"
อัลลอฮ์จึงทรงตอบแทนพวกเขาเพราะสิ่งที่พวกเขากล่าว
ด้วยสวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
และนั่นคือการตอบแทนของบรรดาผู้ทำความดี
ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมและไม่ยอมรับสัญญาณของเรา ชนเหล่านั้นคือชาวไฟอันลุกโชน (82–86)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าห้ามสิ่งดี ๆ ที่อัลลอฮ์ทรงอนุมัติแก่พวกเจ้า และอย่าละเมิด
แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงรักบรรดาผู้ละเมิด
จงกินจากสิ่งที่อนุมัติและดีงามซึ่งอัลลอฮ์ประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า และจงยำเกรงอัลลอฮ์
ผู้ซึ่งพวกเจ้าศรัทธาต่อพระองค์ อัลลอฮ์จะไม่ทรงเอาผิดพวกเจ้าในคำสาบานที่กล่าวโดยไม่ตั้งใจ
แต่จะทรงเอาผิดพวกเจ้าในคำสาบานที่พวกเจ้าผูกมัดตนไว้
การไถ่โทษของมันคือการให้อาหารแก่ผู้ขัดสนสิบคน

จากอาหารระดับปานกลางที่พวกเจ้าให้ครอบครัวของตนกิน หรือให้เครื่องนุ่งห่มแก่พวกเขา หรือปลดปล่อยทาสหนึ่งคน ผู้ใดหาไม่ได้ ก็ให้ถือศีลอดสามวัน นั่นคือการไถ่โทษคำสาบานของพวกเจ้าเมื่อพวกเจ้าได้สาบานไว้ แต่จงรักษาคำสาบานของพวกเจ้า เช่นนี้แหละที่อัลลอฮ์ทรงชี้แจงสัญญาณของพระองค์แก่พวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ (87–89)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา แท้จริงสิ่งมึนเมา การพนัน รูปเคารพ และลูกธนูเสี่ยงทาย เป็นสิ่งโสมมจากการงานของชัยฏอน ดังนั้นจงหลีกห่างมัน เพื่อพวกเจ้าจะได้ประสบความสำเร็จ ชัยฏอนเพียงแต่ประสงค์จะก่อความเป็นศัตรูและความเกลียดชังระหว่างพวกเจ้าด้วยสิ่งมึนเมาและการพนัน และขัดขวางพวกเจ้าจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์และจากการละหมาด แล้วพวกเจ้าจะไม่ยุติอีกหรือ จงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และจงเชื่อฟังศาสนทูต และจงระวังตัว หากพวกเจ้าผินหลังให้ ก็พึงรู้เถิดว่าหน้าที่ของศาสนทูตของเรามีเพียงการเผยแผ่สารอย่างชัดแจ้ง ไม่มีความผิดแก่บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีในสิ่งที่พวกเขาเคยบริโภคมาก่อน ตราบที่พวกเขายำเกรงอัลลอฮ์ ศรัทธา และประกอบความดี แล้วยำเกรงและศรัทธา แล้วยำเกรงและทำความดี และอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ทำความดี (90–93)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา
อัลลอฮ์จะทรงทดสอบพวกเจ้าอย่างแน่นอนด้วยสัตว์ล่าบางชนิดที่มือและหอกของพวกเจ้าเอื้อมถึง เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงให้ประจักษ์ว่าผู้ใดเกรงกลัวพระองค์ทั้งที่มองไม่เห็น ผู้ใดละเมิดหลังจากนี้ ย่อมได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าฆ่าสัตว์ล่าขณะที่พวกเจ้าอยู่ในสภาพครองอิห์รอม ผู้ใดในหมู่พวกเจ้าฆ่ามันโดยเจตนา การชดใช้คือปศุสัตว์ที่เทียบเท่ากับสิ่งที่เขาฆ่า ตามที่ผู้ยุติธรรมสองคนในหมู่พวกเจ้าตัดสิน โดยนำไปเป็นสัตว์พลีถึงกะอ์บะฮ์ หรือไถ่โทษด้วยการให้อาหารแก่ผู้ขัดสน หรือถือศีลอดเทียบเท่ากัน เพื่อเขาจะได้ลิ้มรสผลแห่งการกระทำของตน อัลลอฮ์ทรงอภัยสิ่งที่ล่วงไปแล้ว แต่ผู้ใดทำซ้ำอีก อัลลอฮ์จะทรงตอบแทนโทษแก่เขา และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงตอบแทนโทษ สัตว์ล่าในทะเลและอาหารจากทะเลเป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้า เป็นปัจจัยยังชีพสำหรับพวกเจ้าและสำหรับผู้เดินทาง แต่สัตว์ล่าบนบกเป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเจ้า ตราบที่พวกเจ้าอยู่ในสภาพครองอิห์รอม จงยำเกรงอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งพวกเจ้าจะถูกรวบรวมไปยังพระองค์ (94–96)

อัลลอฮ์ทรงทำให้กะอ์บะฮ์ บ้านอันต้องห้าม เป็นหลักยึดอันมั่นคงสำหรับมนุษยชาติ และเช่นเดียวกันคือเดือนต้องห้าม สัตว์พลี และพวงมาลัย ทั้งนี้เพื่อพวกเจ้าจะได้รู้ว่า อัลลอฮ์ทรงรู้ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดิน และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง พึงรู้เถิดว่าอัลลอฮ์ทรงเข้มงวดในการลงโทษ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ

หน้าที่ของศาสนทูตมีเพียงการเผยแผ่สาร และอัลลอฮ์ทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผยและสิ่งที่พวกเจ้าปิดบัง (97–99)

จงกล่าวเถิดว่า "สิ่งเลวกับสิ่งดีนั้นไม่เท่าเทียมกัน แม้ความมากมายของสิ่งเลวจะทำให้ท่านประทับใจก็ตาม ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด โอ้บรรดาผู้มีปัญญา เพื่อพวกท่านจะได้ประสบความสำเร็จ" โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าถามถึงสิ่งต่าง ๆ ซึ่งหากถูกเปิดเผยแก่พวกเจ้าแล้วจะทำให้พวกเจ้าเดือดร้อน แต่หากพวกเจ้าถามถึงมันขณะที่อัลกุรอานกำลังถูกประทานลงมา มันก็จะถูกเปิดเผยแก่พวกเจ้า อัลลอฮ์ทรงอภัยสิ่งที่ล่วงไปแล้ว และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงขันติ กลุ่มชนหนึ่งก่อนพวกเจ้าเคยถามถึงสิ่งเช่นนั้น แล้วพวกเขาก็ปฏิเสธมัน อัลลอฮ์มิได้ทรงกำหนดให้มีบะฮีเราะฮ์ ซาอิบะฮ์ วะศีละฮ์ หรือฮาม แต่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกุความเท็จต่ออัลลอฮ์ และส่วนมากของพวกเขาไม่ใช้สติปัญญา เมื่อมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า "จงมาสู่สิ่งที่อัลลอฮ์ประทานลงมา และมาสู่ศาสนทูต" พวกเขากล่าวว่า "สิ่งที่เราพบว่าบรรพบุรุษของเราเคยทำนั้นเพียงพอสำหรับเราแล้ว" อะไรกัน แม้ว่าบรรพบุรุษของพวกเขาจะไม่รู้สิ่งใดและไม่ได้รับทางนำกระนั้นหรือ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา พวกเจ้ารับผิดชอบตัวของพวกเจ้าเอง ผู้ที่หลงทางย่อมไม่อาจทำอันตรายพวกเจ้าได้ หากพวกเจ้าอยู่ในทางนำ พวกเจ้าทั้งหมดจะกลับไปยังอัลลอฮ์ แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเจ้าถึงสิ่งที่พวกเจ้าเคยกระทำ (100–105)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อความตายใกล้มาถึงผู้ใดในหมู่พวกเจ้าและเขาทำพินัยกรรม ก็จงให้มีพยานระหว่างพวกเจ้า คือผู้ยุติธรรมสองคนจากหมู่พวกเจ้า หรืออีกสองคนจากคนนอก หากพวกเจ้าเดินทางอยู่ในแผ่นดิน แล้วเคราะห์แห่งความตายประสบแก่พวกเจ้า จงหน่วงตัวทั้งสองไว้หลังการละหมาด หากพวกเจ้าสงสัย ก็ให้ทั้งสองสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า "เราจะไม่ขายคำสาบานของเราด้วยราคาใด แม้จะเป็นเพื่อญาติใกล้ชิดก็ตาม และเราจะไม่ปิดบังพยานหลักฐานของอัลลอฮ์ มิเช่นนั้นเราย่อมอยู่ในหมู่ผู้ทำบาปอย่างแน่นอน" แต่หากพบว่าทั้งสองมีความผิดฐานทำบาป ก็ให้อีกสองคนจากบรรดาผู้ที่ถูกสองคนแรกล่วงละเมิดสิทธิ์ ยืนขึ้นแทนที่ทั้งสอง แล้วสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า "คำให้การของเราสัจจริงกว่าคำให้การของทั้งสอง และเรามิได้ละเมิด มิเช่นนั้นเราย่อมอยู่ในหมู่ผู้อธรรมอย่างแน่นอน" นั่นย่อมใกล้กว่าที่พวกเขาจะให้การตามความเป็นจริง หรือเกรงว่าจะมีคำสาบานอื่นตามมาหักล้างคำสาบานของตน จงยำเกรงอัลลอฮ์และจงฟัง แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงนำทางกลุ่มชนผู้ฝ่าฝืน (106–108)

ในวันที่อัลลอฮ์ทรงรวบรวมบรรดาศาสนทูตแล้วตรัสถามว่า "พวกเจ้าได้รับการตอบรับอย่างไร" พวกเขาจะกล่าวว่า "เราไม่มีความรู้ใด แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับทั้งมวล" แล้วอัลลอฮ์จะตรัสว่า "โอ้อีซา บุตรของมัรยัม

จงรำลึกถึงความโปรดปรานของข้าที่มีต่อเจ้าและต่อมารดาของเจ้า
เมื่อข้าเสริมกำลังเจ้าด้วยวิญญาณบริสุทธิ์ เจ้าจึงพูดกับผู้คนขณะอยู่ในเปลและเมื่อเติบใหญ่
และเมื่อข้าสอนคัมภีร์และวิทยปัญญา เตารอตและอินญีลแก่เจ้า
และเมื่อเจ้าปั้นรูปนกจากดินด้วยอนุมัติของข้า แล้วเจ้าเป่าเข้าไปในนั้น
แล้วมันกลายเป็นนกด้วยอนุมัติของข้า และเมื่อเจ้ารักษาคนตาบอดและคนโรคเรื้อนด้วยอนุมัติของข้า
และเมื่อเจ้าให้คนตายออกมามีชีวิตด้วยอนุมัติของข้า และเมื่อข้ายับยั้งวงศ์วานอิสราเอลจากเจ้า
เมื่อเจ้านำหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา แล้วบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมในหมู่พวกเขากล่าวว่า
นี่มิใช่อื่นใดนอกจากมายากลอันชัดแจ้ง" และจงรำลึกเมื่อข้าดลใจบรรดาสาวกว่า
"จงศรัทธาต่อข้าและต่อศาสนทูตของข้า" พวกเขากล่าวว่า "เราศรัทธาแล้ว
และขอทรงเป็นพยานว่าเราเป็นผู้มอบตนแด่อัลลอฮ์" (109–111)

และเมื่อบรรดาสาวกกล่าวว่า "โอ้อีซา บุตรของมัรยัม
พระผู้อภิบาลของท่านจะทรงประทานสำรับอาหารจากฟากฟ้าลงมาให้เราได้ไหม" เขากล่าวว่า
"จงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา" พวกเขากล่าวว่า "เราปรารถนาจะกินจากสำรับนั้น
เพื่อหัวใจของเราจะได้สงบมั่น และเพื่อเราจะได้รู้ว่าท่านพูดความจริงแก่เรา และเราจะได้เป็นพยานต่อมัน"
อีซา บุตรของมัรยัม กล่าวว่า "ข้าแต่อัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของเรา
ขอทรงประทานสำรับอาหารจากฟากฟ้าลงมาให้เรา เพื่อเป็นวันรื่นเริงสำหรับเรา
ทั้งคนแรกและคนสุดท้ายของเรา และเป็นสัญญาณจากพระองค์ และขอทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่เรา
เพราะพระองค์คือผู้ประทานปัจจัยยังชีพที่ดีเลิศ" อัลลอฮ์ตรัสว่า "แท้จริงข้าจะประทานมันลงมาให้พวกเจ้า
แต่ผู้ใดในหมู่พวกเจ้าปฏิเสธสัจธรรมหลังจากนั้น
ข้าจะลงโทษเขาด้วยการลงโทษที่ข้าจะไม่ลงโทษผู้ใดในสากลโลกเช่นนั้น" (112–115)

และเมื่ออัลลอฮ์ตรัสว่า "โอ้อีซา บุตรของมัรยัม เจ้าได้กล่าวแก่ผู้คนหรือว่า
จงยึดเอาฉันและมารดาของฉันเป็นพระเจ้าสององค์นอกเหนือจากอัลลอฮ์" เขาจะกล่าวว่า
"มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ ไม่บังควรที่ข้าพระองค์จะกล่าวในสิ่งที่ข้าพระองค์ไม่มีสิทธิ์กล่าว
หากข้าพระองค์กล่าวเช่นนั้น พระองค์ย่อมทรงรู้ พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในตัวข้าพระองค์
แต่ข้าพระองค์ไม่รู้สิ่งที่อยู่ในพระองค์ แท้จริงพระองค์เท่านั้นคือผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับทั้งมวล
ข้าพระองค์มิได้กล่าวแก่พวกเขา นอกจากสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาข้าพระองค์ คือจงเคารพภักดีอัลลอฮ์
พระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่าน
และข้าพระองค์เป็นพยานต่อพวกเขาตราบที่ข้าพระองค์อยู่ในหมู่พวกเขา
ครั้นเมื่อพระองค์ทรงรับข้าพระองค์ไป พระองค์คือผู้ทรงเฝ้าดูพวกเขา และพระองค์ทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง
หากพระองค์ทรงลงโทษพวกเขา พวกเขาก็เป็นบ่าวของพระองค์ และหากพระองค์ทรงอภัยให้พวกเขา
แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ" อัลลอฮ์จะตรัสว่า

“นี่คือวันที่ความสัตย์จริงของบรรดาผู้สัตย์จริงจะให้ประโยชน์แก่พวกเขา
สำหรับพวกเขามีสวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง
พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาลนาน อัลลอฮ์ทรงพอพระทัยพวกเขา และพวกเขาก็พอใจในพระองค์
นั่นคือชัยชนะอันสูงสุด” อำนาจปกครองชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งในนั้นเป็นของอัลลอฮ์
และพระองค์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง (116–120)

6. ปศุสัตว์ (Al-Anʿām)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และทรงทำให้มีความมืดและแสงสว่าง
แต่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกลับตั้งสิ่งอื่นเทียบเท่าพระผู้อภิบาลของพวกเขา
พระองค์คือผู้ทรงสร้างพวกเจ้าจากดิน แล้วทรงกำหนดวาระหนึ่งไว้ และมีอีกวาระหนึ่งที่ถูกกำหนดไว้ ณ พระองค์ แต่พวกเจ้าก็ยังสงสัย พระองค์คืออัลลอฮ์ในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดิน
พระองค์ทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้าซ่อนเร้นและสิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผย และทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้าแสวงหา
ไม่มีสัญญาณใดจากสัญญาณทั้งหลายของพระผู้อภิบาลของพวกเขามายังพวกเขา
นอกจากพวกเขาจะผินหลังให้ พวกเขาได้ปฏิเสธสัจธรรมเมื่อมันมายังพวกเขา
แต่ข่าวคราวของสิ่งที่พวกเขาเคยเย้ยหยันจะมาถึงพวกเขาในไม่ช้า (1–5)

พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า เราได้ทำลายมาแล้วกี่ชั่วรุ่นก่อนพวกเขา
ซึ่งเราให้พวกเขาตั้งมั่นในแผ่นดินอย่างที่เรามิได้ให้พวกเจ้าตั้งมั่น
และเราส่งฝนลงมาแก่พวกเขาอย่างชุ่มฉ่ำ และทำให้ธารน้ำไหลอยู่เบื้องล่างพวกเขา
แล้วเราทำลายพวกเขาเพราะบาปของพวกเขา และให้ชั่วรุ่นอื่นเกิดขึ้นหลังจากพวกเขา
และแม้เราจะประทานข้อเขียนบนแผ่นหนังลงมาแก่เจ้า (โอ้นบี)
แล้วพวกเขาได้จับต้องมันด้วยมือของตนเอง บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมก็คงกล่าวว่า
“นี่มิใช่อื่นใดนอกจากมายากลอันชัดแจ้ง” พวกเขากล่าวว่า “เหตุใดจึงไม่มีมลาอิกะฮ์ถูกส่งลงมาแก่เขา”
หากเราส่งมลาอิกะฮ์ลงมา กิจการก็ย่อมถูกชี้ขาด แล้วพวกเขาจะไม่ได้รับการประวิงเวลา
และหากเราทำให้เขาเป็นมลาอิกะฮ์ เราก็ย่อมทำให้เขาอยู่ในรูปของชายคนหนึ่ง
และเราย่อมทำให้พวกเขาสับสน ในสิ่งที่พวกเขากำลังสับสนอยู่นั่นเอง (6–9)

แท้จริงบรรดาศาสนทูตก่อนเจ้าก็ถูกเย้ยหยันมาแล้ว
แต่บรรดาผู้เยาะเย้ยพวกเขาถูกห้อมล้อมด้วยสิ่งที่ตนเคยเย้ยหยันนั่นเอง จงกล่าวเถิดว่า
“จงเดินทางไปในแผ่นดิน แล้วดูว่าบั้นปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธเป็นอย่างไร” จงกล่าวเถิดว่า
“ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของผู้ใด” จงกล่าวเถิดว่า “เป็นของอัลลอฮ์”
พระองค์ทรงกำหนดความเมตตาไว้เหนือพระองค์เอง
พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเจ้าสู่วันฟื้นคืนชีพอย่างแน่นอน ซึ่งไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในวันนั้น
บรรดาผู้ทำให้ตัวเองขาดทุนนั้นจะไม่ศรัทธา ทุกสิ่งที่พำนักอยู่ในกลางคืนและกลางวันเป็นของพระองค์
และพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้ จงกล่าวเถิดว่า
“จะให้ฉันยึดเอาผู้อื่นนอกจากอัลลอฮ์เป็นผู้คุ้มครองกระนั้นหรือ

ทั้งที่พระองค์คือผู้ทรงประดิษฐ์ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ผู้ทรงให้อาหารและมิได้ถูกให้อาหาร” จงกล่าวเถิดว่า “แท้จริงฉันถูกบัญชาให้เป็นคนแรกในบรรดาผู้มอบตนแด่อัลลอฮ์ และอย่าเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ตั้งภาคีเป็นอันขาด” จงกล่าวเถิดว่า “แท้จริงฉันกลัวการลงโทษของวันอันยิ่งใหญ่ หากฉันฝ่าฝืนพระผู้อภิบาลของฉัน” ผู้ใดถูกให้พ้นจากมันในวันนั้น แท้จริงพระองค์ทรงเมตตาเขาแล้ว และนั่นคือชัยชนะอันชัดแจ้ง (10–16)

หากอัลลอฮ์ทรงให้ความทุกข์ประสบแก่เจ้า ย่อมไม่มีผู้ใดปลดเปลื้องมันได้นอกจากพระองค์ และหากพระองค์ทรงให้ความดีประสบแก่เจ้า แท้จริงพระองค์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง พระองค์คือผู้ทรงมีอำนาจสูงสุดเหนือบ่าวของพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงตระหนักยิ่ง จงกล่าวเถิดว่า “สิ่งใดเป็นพยานหลักฐานที่ยิ่งใหญ่ที่สุด” จงกล่าวเถิดว่า “อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน และอัลกุรอานนี้ถูกประทานเป็นวิวรณ์แก่ฉัน เพื่อฉันจะได้ตักเตือนพวกท่านด้วยมัน และตักเตือนผู้ที่มันไปถึง พวกท่านจะยืนยันจริงหรือว่ามีพระเจ้าอื่นร่วมกับอัลลอฮ์” จงกล่าวเถิดว่า “ฉันไม่ยืนยันเช่นนั้น” จงกล่าวเถิดว่า “พระองค์เป็นพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น และแท้จริงฉันปลอดจากสิ่งที่พวกท่านตั้งเป็นภาคี” บรรดาผู้ที่เราประทานคัมภีร์ให้นั้นรู้จักสิ่งนี้ ดั่งที่พวกเขารู้จักลูกของตนเอง แต่บรรดาผู้ทำให้ตัวเองขาดทุนนั้นจะไม่ศรัทธา และใครเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้ที่กุความเท็จต่ออัลลอฮ์ หรือปฏิเสธสัญญาณของพระองค์ แท้จริงบรรดาผู้อธรรมจะไม่ประสบความสำเร็จ และในวันที่เรารวบรวมพวกเขาทั้งหมด แล้วเราจะกล่าวแก่บรรดาผู้ตั้งภาคีว่า “ภาคีของพวกเจ้าที่พวกเจ้าเคยกล่าวอ้างอยู่ที่ใด” แล้วพวกเขาจะไม่มีข้อแก้ตัวใดเหลือ นอกจากจะกล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของเรา เรามิได้เป็นผู้ตั้งภาคี” จงดูเถิดว่าพวกเขาโกหกต่อตัวเองอย่างไร และสิ่งที่พวกเขาเคยกุขึ้นได้ละทิ้งพวกเขาไปอย่างไร (17–24)

ในหมู่พวกเขามีบางคนที่ฟังเจ้า แต่เราได้วางสิ่งปกคลุมไว้บนหัวใจของพวกเขา เพื่อมิให้พวกเขาเข้าใจมัน และวางความหนวกไว้ในหูของพวกเขา แม้พวกเขาจะเห็นสัญญาณทุกประการ พวกเขาก็จะไม่ศรัทธาในมัน จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาหาเจ้าเพื่อโต้เถียงกับเจ้า บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะกล่าวว่า “นี่มิใช่อื่นใดนอกจากนิทานของคนโบราณ” พวกเขาห้ามผู้อื่นจากมัน และตนเองก็ห่างไกลจากมัน แต่พวกเขามิได้ทำลายผู้ใดนอกจากตัวของพวกเขาเอง โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกตัว หากเจ้าได้เห็นเมื่อพวกเขาถูกให้ยืนต่อหน้าไฟนรก แล้วกล่าวว่า “โอ้ หากเราถูกส่งกลับไป เราจะไม่ปฏิเสธสัญญาณของพระผู้อภิบาลของเรา และเราจะอยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา” หามิได้ สิ่งที่พวกเขาเคยปิดบังไว้ก่อนหน้านี้ได้ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว และหากพวกเขาถูกส่งกลับไป พวกเขาก็จะหวนสู่สิ่งที่ถูกห้ามอีก และแท้จริงพวกเขาเป็นผู้กล่าวเท็จ พวกเขากล่าวว่า “ไม่มีสิ่งใดนอกจากชีวิตของเราในโลกนี้ และเราจะไม่ถูกให้ฟื้นคืนชีพ” หากเจ้าได้เห็นเมื่อพวกเขาถูกให้ยืนต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกเขา พระองค์จะตรัสว่า

“นี่มิใช่ความจริงดอกหรือ” พวกเขาจะกล่าวว่า “ใช่แล้ว ขอสาบานต่อพระผู้อภิบาลของเรา” พระองค์จะตรัสว่า “ดังนั้นจงลิ้มรสการลงโทษ เพราะสิ่งที่พวกเจ้าเคยปฏิเสธ”
แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธการพบอัลลอฮ์ได้ขาดทุนแล้ว จนกระทั่งเมื่อยามอวสานมาถึงพวกเขาอย่างฉับพลัน พวกเขากล่าวว่า “โอ้ความเสียใจของเรา ที่เราละเลยในเรื่องนี้” และพวกเขาจะแบกภาระบาปไว้บนหลัง ช่างเลวร้ายเสียนี่กระไรสิ่งที่พวกเขาแบก
ชีวิตแห่งโลกนี้มิใช่อื่นใดนอกจากการละเล่นและความเพลิดเพลิน
และที่พำนักแห่งปรโลกนั้นดีกว่าสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ พวกเจ้าไม่ใช้สติปัญญาดอกหรือ (25–32)

เรารู้ดีว่าสิ่งที่พวกเขากล่าวนั้นทำให้เจ้า (โอ้นบี) เศร้าโศก แท้จริงพวกเขามิได้กล่าวหาว่าเจ้าโกหก แต่บรรดาผู้อธรรมปฏิเสธสัญญาณของอัลลอฮ์ต่างหาก
และแท้จริงบรรดาศาสนทูตก่อนเจ้าก็ถูกกล่าวหาว่าโกหกมาแล้ว
แต่พวกเขาอดทนต่อการถูกปฏิเสธและการถูกทำร้าย จนกระทั่งความช่วยเหลือของเรามาถึงพวกเขา ไม่มีผู้ใดเปลี่ยนแปลงพระดำรัสของอัลลอฮ์ได้ และข่าวคราวบางส่วนของบรรดาศาสนทูตได้มาถึงเจ้าแล้ว
หากการผินหลังของพวกเขาเป็นเรื่องหนักหนาสำหรับเจ้า ถ้าเจ้าสามารถหาอุโมงค์ลงไปในแผ่นดิน หรือบันไดขึ้นสู่ฟากฟ้า แล้วนำสัญญาณมาให้พวกเขาได้ ก็จงทำเถิด หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ พระองค์ย่อมทรงรวมพวกเขาทั้งหมดไว้บนทางนำ ดังนั้นจงอย่าเป็นผู้หนึ่งในหมู่คนเขลา
เฉพาะบรรดาผู้ที่ฟังเท่านั้นที่จะตอบรับ ส่วนคนตายนั้น อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาฟื้นคืนชีพ แล้วพวกเขาจะถูกนำกลับไปยังพระองค์ (33–36)

พวกเขากล่าวว่า “เหตุใดจึงไม่มีสัญญาณจากพระผู้อภิบาลของเขาถูกประทานลงมาแก่เขา” จงกล่าวเถิดว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ทรงสามารถประทานสัญญาณลงมา” แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้
ไม่มีสัตว์ใดที่เคลื่อนไหวอยู่ในแผ่นดิน และไม่มีนกใดที่บินด้วยปีกทั้งสองของมัน นอกจากจะเป็นประชาชาติเช่นเดียวกับพวกเจ้า เรามิได้ละเลยสิ่งใดในคัมภีร์
แล้วพวกมันจะถูกรวบรวมไปยังพระผู้อภิบาลของพวกมัน
บรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณของเรานั้นหูหนวกและเป็นใบ้ อยู่ในความมืดหลายชั้น ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงปล่อยให้เขาหลงทาง และผู้ใดที่พระองค์ทรงประสงค์
พระองค์ทรงให้เขาอยู่บนหนทางอันเที่ยงตรง จงกล่าวเถิดว่า “จงบอกฉันเถิด หากการลงโทษของอัลลอฮ์มาถึงพวกท่าน หรือยามอวสานมาถึงพวกท่าน พวกท่านจะวิงวอนต่อผู้อื่นนอกจากอัลลอฮ์หรือ หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง” หามิได้ เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกเจ้าจะวิงวอน แล้วพระองค์จะทรงปลดเปลื้องสิ่งที่พวกเจ้าวิงวอนขอ หากพระองค์ทรงประสงค์ และพวกเจ้าจะลืมสิ่งที่พวกเจ้าตั้งเป็นภาคี (37–41)

แท้จริงเราได้ส่งบรรดาศาสนทูตไปยังประชาชาติทั้งหลายก่อนเจ้า
แล้วเราให้ความทุกข์ยากและความลำเค็ญประสบแก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้นอบน้อมถ่อมตน

เหตุใดเล่า เมื่อภัยของเรามาถึงพวกเขา พวกเขาจึงไม่นอบน้อมถ่อมตน
แต่หัวใจของพวกเขากลับแข็งกระด้าง และชัยฏอนทำให้สิ่งที่พวกเขากระทำดูงดงามแก่พวกเขา
ครั้นเมื่อพวกเขาลืมสิ่งที่ถูกเตือนไว้ เราก็เปิดประตูของทุกสิ่งให้พวกเขา
จนกระทั่งเมื่อพวกเขาลิงโลดในสิ่งที่ได้รับ เราก็เอาโทษพวกเขาอย่างฉับพลัน แล้วพวกเขาก็หมดหวัง
กลุ่มชนผู้อธรรมจึงถูกตัดขาดจนถึงคนสุดท้าย และมวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์
พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก (42–45)

จงกล่าวเถิดว่า "จงบอกฉันเถิด หากอัลลอฮ์ทรงเอาการได้ยินและการมองเห็นของพวกท่านไป
และทรงประทับตราปิดหัวใจของพวกท่าน
พระเจ้าองค์ใดเล่านอกจากอัลลอฮ์ที่จะนำมันกลับมาให้พวกท่านได้"
จงดูเถิดว่าเราแจกแจงสัญญาณทั้งหลายในรูปแบบต่าง ๆ อย่างไร แต่พวกเขาก็ยังผินหลังให้
จงกล่าวเถิดว่า "จงบอกฉันเถิด หากการลงโทษของอัลลอฮ์มาถึงพวกท่านอย่างฉับพลันหรืออย่างเปิดเผย
จะมีผู้ใดถูกทำลายนอกจากกลุ่มชนผู้อธรรม" เรามิได้ส่งบรรดาศาสนทูตมา
นอกจากเป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน ผู้ใดศรัทธาและปรับปรุงแก้ไข ย่อมไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ
แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศก ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณของเรา
การลงโทษจะสัมผัสพวกเขาเพราะการฝ่าฝืนของพวกเขา จงกล่าวเถิดว่า
"ฉันมิได้บอกพวกท่านว่าฉันมีคลังสมบัติของอัลลอฮ์ และฉันไม่รู้สิ่งเร้นลับ
และฉันมิได้บอกพวกท่านว่าฉันเป็นมลาอิกะฮ์ ฉันเพียงปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกประทานเป็นวิวรณ์แก่ฉันเท่านั้น"
จงกล่าวเถิดว่า "คนตาบอดกับคนตาดีจะเท่าเทียมกันหรือ พวกท่านไม่ใคร่ครวญดอกหรือ" (46–50)

จงตักเตือนด้วยอัลกุรอานแก่บรรดาผู้ที่กลัวว่าจะถูกรวบรวมไปยังพระผู้อภิบาลของพวกเขา
โดยไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ไถ่โทษแทนใดนอกจากพระองค์ เพื่อพวกเขาจะได้ยำเกรงอัลลอฮ์
และจงอย่าขับไล่บรรดาผู้ที่วิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขาทั้งยามเช้าและยามเย็น
เพื่อแสวงหาพระพักตร์ของพระองค์ เจ้าไม่ต้องรับผิดชอบสิ่งใดในเรื่องของพวกเขา
และพวกเขาก็ไม่ต้องรับผิดชอบสิ่งใดในเรื่องของเจ้า ที่เจ้าจะขับไล่พวกเขา
แล้วเจ้าจะเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้อธรรม เช่นนี้แหละเราได้ทดสอบบางคนในหมู่พวกเขาด้วยอีกบางคน
เพื่อพวกเขาจะกล่าวว่า "คนพวกนี้หรือที่อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานในหมู่พวกเรา"
อัลลอฮ์มิได้ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ขอบคุณดอกหรือ (51–53)

เมื่อบรรดาผู้ศรัทธาในสัญญาณของเรามาหาเจ้า ก็จงกล่าวว่า "ขอความสันติจงมีแด่พวกท่าน
พระผู้อภิบาลของพวกท่านทรงกำหนดความเมตตาไว้เหนือพระองค์เอง
ผู้ใดในหมู่พวกท่านทำความชั่วด้วยความไม่รู้ แล้วกลับตัวหลังจากนั้นและปรับปรุงแก้ไข
แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ" เช่นนี้แหละเราแจกแจงสัญญาณทั้งหลายอย่างละเอียด
เพื่อหนทางของบรรดาผู้ทำบาปจะได้ประจักษ์ชัด จงกล่าวเถิดว่า

"แท้จริงฉันถูกห้ามมิให้เคารพภักดีบรรดาสิ่งที่พวกท่านวิงวอนนอกจากอัลลอฮ์" จงกล่าวเถิดว่า "ฉันจะไม่ตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของพวกท่าน มิเช่นนั้นฉันย่อมหลงทาง และจะไม่อยู่ในหมู่ผู้ได้รับทางนำ" จงกล่าวเถิดว่า "แท้จริงฉันอยู่บนหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของฉัน แต่พวกท่านปฏิเสธมัน สิ่งที่พวกท่านเร่งเร้าให้เกิดนั้นมิได้อยู่ในอำนาจของฉัน การตัดสินเป็นของอัลลอฮ์เท่านั้น พระองค์ทรงแถลงความจริง และพระองค์คือผู้ชี้ขาดที่ดีเลิศ" จงกล่าวเถิดว่า "หากสิ่งที่พวกท่านเร่งเร้าให้เกิดอยู่ในอำนาจของฉัน กิจการระหว่างฉันกับพวกท่านย่อมถูกชี้ขาดไปแล้ว แต่อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้อธรรม" (54–58)

ณ พระองค์มีกุญแจทั้งหลายแห่งสิ่งเร้นลับ ไม่มีผู้ใดรู้มันนอกจากพระองค์ พระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งบนบกและในทะเล ไม่มีใบไม้ใบใดร่วงหล่น นอกจากพระองค์ทรงรู้ และไม่มีเมล็ดพืชใดในความมืดของแผ่นดิน และไม่มีสิ่งใดที่สดหรือแห้ง นอกจากจะอยู่ในคัมภีร์อันชัดแจ้ง[8] (59)

พระองค์คือผู้ทรงเอาชีวิตของพวกเจ้าไปในยามกลางคืน และทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้าแสวงหาในยามกลางวัน แล้วทรงให้พวกเจ้าฟื้นขึ้นในกลางวัน เพื่อวาระที่ถูกกำหนดไว้จะได้ครบถ้วน แล้วยังพระองค์คือที่กลับของพวกเจ้า แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเจ้าถึงสิ่งที่พวกเจ้าเคยกระทำ และพระองค์คือผู้ทรงมีอำนาจสูงสุดเหนือบ่าวของพระองค์ (60)

พระองค์ทรงส่งผู้พิทักษ์มาดูแลพวกเจ้า จนกระทั่งเมื่อความตายมาถึงผู้ใดในหมู่พวกเจ้า บรรดาทูตของเราก็เอาชีวิตของเขาไป และพวกเขาไม่เคยบกพร่อง แล้วพวกเขาจะถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์ ผู้ทรงเป็นนายที่แท้จริงของพวกเขา พึงรู้เถิด การตัดสินเป็นของพระองค์ และพระองค์คือผู้ชำระบัญชีที่รวดเร็วที่สุด (61–62)

จงกล่าวเถิดว่า "ใครเล่าที่ช่วยพวกท่านให้รอดพ้นจากความมืดของแผ่นดินและทะเล เมื่อพวกท่านวิงวอนต่อพระองค์อย่างนอบน้อมและอย่างลับ ๆ ว่า หากพระองค์ทรงช่วยเราให้รอดพ้นจากสิ่งนี้ เราจะอยู่ในหมู่ผู้ขอบคุณอย่างแน่นอน" จงกล่าวเถิดว่า "อัลลอฮ์ทรงช่วยพวกท่านให้รอดพ้นจากมันและจากความทุกข์ทั้งปวง แต่พวกท่านก็ยังตั้งภาคีต่อพระองค์" จงกล่าวเถิดว่า "พระองค์ทรงสามารถส่งการลงโทษมายังพวกท่านจากเบื้องบน หรือจากใต้เท้าของพวกท่าน หรือทำให้พวกท่านสับสนแตกเป็นฝักฝ่าย และให้พวกท่านลิ้มรสความรุนแรงของกันและกัน" จงดูเถิดว่าเราแจกแจงสัญญาณทั้งหลายในรูปแบบต่าง ๆ อย่างไร เพื่อพวกเขาจะได้เข้าใจ

[8] ลัทธิโอกาสนิยม (Occasionalism) – อัลกุรอานอันทรงเกียรติกับวิทยาศาสตร์

กลุ่มชนของเจ้าได้ปฏิเสธมัน ทั้งที่มันคือสัจธรรม จงกล่าวเถิดว่า “ฉันมิใช่ผู้พิทักษ์ดูแลพวกท่าน ทุกข่าวคราวย่อมมีเวลาที่ถูกกำหนดไว้ และพวกท่านจะได้รู้ในไม่ช้า” (63–67)

เมื่อเจ้าเห็นบรรดาผู้ที่ถลำอยู่ในการพูดเย้ยหยันสัญญาณของเรา ก็จงผินหน้าจากพวกเขา จนกว่าพวกเขาจะหันไปสู่การสนทนาเรื่องอื่น และหากชัยฏอนทำให้เจ้าลืม ครั้นเมื่อนึกขึ้นได้ ก็จงอย่านั่งร่วมกับกลุ่มชนผู้อธรรม บรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ไม่ต้องรับผิดชอบสิ่งใดในเรื่องของพวกเขา แต่มีหน้าที่เพียงเตือน เพื่อพวกเขาจะได้ยำเกรงอัลลอฮ์ด้วย จงปล่อยบรรดาผู้ที่เอาศาสนาของตนเป็นการละเล่นและความเพลิดเพลิน และชีวิตแห่งโลกนี้ได้หลอกลวงพวกเขา แต่จงเตือนด้วยอัลกุรอาน เพื่อมิให้ชีวิตใดต้องพินาศเพราะสิ่งที่มันแสวงหาไว้ มันจะไม่มีผู้คุ้มครองหรือผู้ไถ่โทษแทนใดนอกจากอัลลอฮ์ และแม้มันจะเสนอค่าไถ่ทุกอย่าง ก็จะไม่ถูกรับจากมัน ชนเหล่านั้นคือผู้ที่ต้องพินาศเพราะสิ่งที่ตนแสวงหาไว้ สำหรับพวกเขามีเครื่องดื่มเป็นน้ำเดือดพล่าน และการลงโทษอันเจ็บปวด เพราะสิ่งที่พวกเขาเคยปฏิเสธ (68–70)

จงกล่าวเถิดว่า “จะให้เราวิงวอนต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ ซึ่งไม่ให้คุณและไม่ให้โทษแก่เรา และให้เราหันส้นเท้ากลับหลังจากที่อัลลอฮ์ทรงนำทางเราแล้วกระนั้นหรือ ดั่งผู้ที่เหล่าชัยฏอนล่อลวงให้หลงไปในแผ่นดินอย่างงุนงง ทั้งที่เขามีมิตรสหายเรียกเขาสู่ทางนำว่า จงมาหาเราเถิด” จงกล่าวเถิดว่า “ทางนำของอัลลอฮ์เท่านั้นคือทางนำที่แท้จริง และเราถูกบัญชาให้มอบตนแด่พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก และให้ดำรงละหมาดและยำเกรงพระองค์ และพระองค์คือผู้ที่พวกท่านจะถูกรวบรวมไปยังพระองค์” พระองค์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริง และในวันที่พระองค์ตรัสว่า “จงเป็น” มันก็เป็นขึ้น พระดำรัสของพระองค์คือความจริง และอำนาจปกครองเป็นของพระองค์ในวันที่แตรถูกเป่า พระองค์คือผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งที่ประจักษ์ และพระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงตระหนักยิ่ง (71–73)

และเมื่ออิบรอฮีมกล่าวแก่อาซัรบิดาของเขาว่า “ท่านยึดเอารูปเคารพเป็นพระเจ้ากระนั้นหรือ แท้จริงฉันเห็นว่าท่านและกลุ่มชนของท่านอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง” เช่นนี้แหละเราให้อิบรอฮีมเห็นอาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เพื่อเขาจะได้เป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้เชื่อมั่น ครั้นเมื่อกลางคืนปกคลุมเขา เขาเห็นดาวดวงหนึ่ง เขากล่าวว่า “นี่คือพระผู้อภิบาลของฉัน” แต่เมื่อมันลับไป เขากล่าวว่า “ฉันไม่รักสิ่งที่ลับหาย” แล้วเมื่อเขาเห็นดวงจันทร์ขึ้น เขากล่าวว่า “นี่คือพระผู้อภิบาลของฉัน” แต่เมื่อมันลับไป เขากล่าวว่า “หากพระผู้อภิบาลของฉันมิทรงนำทางฉัน ฉันย่อมเป็นผู้หนึ่งในหมู่กลุ่มชนผู้หลงทางอย่างแน่นอน” แล้วเมื่อเขาเห็นดวงอาทิตย์ขึ้น เขากล่าวว่า “นี่คือพระผู้อภิบาลของฉัน นี่ใหญ่กว่า” แต่เมื่อมันลับไป

เขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน แท้จริงฉันปลอดจากสิ่งที่พวกท่านตั้งเป็นภาคีต่ออัลลอฮ์
แท้จริงฉันได้หันหน้าของฉันในฐานะผู้ศรัทธาอย่างบริสุทธิ์ สู่พระผู้ทรงประดิษฐ์ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และฉันมิได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี” (74–79)

กลุ่มชนของเขาโต้เถียงกับเขา เขากล่าวว่า “พวกท่านจะโต้เถียงกับฉันในเรื่องอัลลอฮ์กระนั้นหรือ
ทั้งที่พระองค์ทรงนำทางฉันแล้ว และฉันไม่กลัวสิ่งที่พวกท่านตั้งเป็นภาคีต่อพระองค์
เว้นแต่พระผู้อภิบาลของฉันจะทรงประสงค์สิ่งใด พระผู้อภิบาลของฉันทรงแผ่ความรู้ครอบคลุมทุกสิ่ง
พวกท่านไม่ใคร่ครวญดอกหรือ และฉันจะกลัวสิ่งที่พวกท่านตั้งเป็นภาคีได้อย่างไร
ทั้งที่พวกท่านไม่กลัวที่ได้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ด้วยสิ่งที่พระองค์มิได้ประทานหลักฐานใดลงมาแก่พวกท่าน
แล้วฝ่ายใดในสองฝ่ายสมควรได้รับความปลอดภัยมากกว่า หากพวกท่านรู้”
บรรดาผู้ศรัทธาและมิได้เอาความอธรรมมาปะปนกับความศรัทธาของตน
ชนเหล่านี้แหละที่ได้รับความปลอดภัย และพวกเขาคือผู้ได้รับทางนำ
นั่นคือข้อโต้แย้งของเราที่เราให้แก่อิบรอฮีมเหนือกลุ่มชนของเขา เรายกระดับขั้นแก่ผู้ที่เราประสงค์
แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าคือผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้ (80–83)

และเราประทานอิสหากและยะอ์กูบแก่เขา แต่ละคนเราได้นำทาง และนูห์นั้นเราได้นำทางมาก่อนแล้ว
และจากลูกหลานของเขาคือดาวูด สุลัยมาน อัยยูบ ยูซุฟ มูซา และฮารูน
เช่นนี้แหละเราตอบแทนบรรดาผู้ทำความดี และซะกะรียา ยะห์ยา อีซา และอิลยาส
แต่ละคนอยู่ในหมู่ผู้ทรงคุณธรรม และอิสมาอีล อัลยะสะอ์ ยูนุส และลูฏ แต่ละคนเรายกย่องเหนือสากลโลก
และบางคนจากบรรพบุรุษ ลูกหลาน และพี่น้องของพวกเขา
เราได้เลือกพวกเขาและนำทางพวกเขาสู่หนทางอันเที่ยงตรง นั่นคือทางนำของอัลลอฮ์
ซึ่งพระองค์ทรงใช้นำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ในหมู่บ่าวของพระองค์ และหากพวกเขาตั้งภาคี
สิ่งที่พวกเขาเคยกระทำย่อมไร้ผล ชนเหล่านั้นคือผู้ที่เราประทานคัมภีร์ อำนาจตัดสิน และความเป็นนบีให้
หากคนเหล่านี้ปฏิเสธมัน เราก็ได้มอบหมายมันแก่กลุ่มชนหนึ่งซึ่งจะไม่ปฏิเสธมัน
ชนเหล่านั้นคือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงนำทาง ดังนั้นจงตามทางนำของพวกเขา จงกล่าวเถิดว่า
“ฉันมิได้ขอรางวัลใดจากพวกท่านในเรื่องนี้ มันมิใช่อื่นใดนอกจากข้อเตือนใจสำหรับสากลโลก” (84–90)

พวกเขามิได้ให้ความสำคัญแก่อัลลอฮ์อย่างที่ควรให้ เมื่อพวกเขากล่าวว่า
“อัลลอฮ์มิได้ประทานสิ่งใดลงมาแก่มนุษย์คนใด” จงกล่าวเถิดว่า “แล้วใครเล่าประทานคัมภีร์ที่มูซานำมา
เป็นแสงสว่างและทางนำสำหรับผู้คน ซึ่งพวกท่านทำเป็นแผ่นหนังแยกกัน
โดยเปิดเผยบางส่วนและซ่อนไว้มากมาย
ทั้งที่พวกท่านถูกสอนในสิ่งที่พวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่านไม่เคยรู้” จงกล่าวเถิดว่า
“อัลลอฮ์ประทานมันลงมา” แล้วจงปล่อยพวกเขาให้เพลิดเพลินอยู่ในการพูดไร้สาระของพวกเขา
และนี่คือคัมภีร์ที่เราประทานลงมา เป็นที่จำเริญ ยืนยันสิ่งที่มาก่อน

และเพื่อเจ้าจะได้ตักเตือนมารดาแห่งนครทั้งหลายและบรรดาผู้อยู่รายรอบ
บรรดาผู้ศรัทธาในปรโลกย่อมศรัทธาในคัมภีร์นี้ และพวกเขารักษาการละหมาดของตน
และใครเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้ที่กุความเท็จต่ออัลลอฮ์ หรือกล่าวว่า "ฉันได้รับวิวรณ์"
ทั้งที่ไม่มีสิ่งใดถูกประทานแก่เขา หรือผู้ที่กล่าวว่า
"ฉันจะประทานลงมาเช่นเดียวกับที่อัลลอฮ์ประทานลงมา"
หากเจ้าได้เห็นเมื่อบรรดาผู้อธรรมอยู่ในความทุรนทุรายแห่งความตาย และมลาอิกะฮ์ยื่นมือออกมาว่า
"จงปล่อยชีวิตของพวกเจ้าออกมา วันนี้พวกเจ้าถูกตอบแทนด้วยการลงโทษแห่งความอัปยศ
เพราะสิ่งที่พวกเจ้าเคยกล่าวเกี่ยวกับอัลลอฮ์โดยไม่เป็นความจริง
และเพราะพวกเจ้าเคยหยิ่งผยองต่อสัญญาณของพระองค์ และบัดนี้พวกเจ้ามาหาเราตามลำพัง
ดั่งที่เราสร้างพวกเจ้าในครั้งแรก และพวกเจ้าทิ้งสิ่งที่เราประทานให้ไว้เบื้องหลัง
และเราไม่เห็นผู้ไถ่โทษแทนของพวกเจ้าอยู่กับพวกเจ้า
ซึ่งพวกเจ้าอ้างว่าเป็นภาคีของอัลลอฮ์ในกิจการของพวกเจ้า สายสัมพันธ์ระหว่างพวกเจ้าขาดสะบั้นแล้ว
และสิ่งที่พวกเจ้าเคยกล่าวอ้างได้ละทิ้งพวกเจ้าไป" (91–94)

แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงผ่าเมล็ดพืชและเมล็ดอินทผลัม พระองค์ทรงนำสิ่งมีชีวิตออกจากสิ่งที่ตาย
และทรงนำสิ่งที่ตายออกจากสิ่งมีชีวิต นั่นแหละคืออัลลอฮ์ แล้วพวกเจ้าถูกทำให้หันเหไปได้อย่างไร
พระองค์คือผู้ทรงผ่ารุ่งอรุณ และทรงทำให้กลางคืนเป็นเวลาพักผ่อน
และทำให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นเครื่องคำนวณ นั่นคือการกำหนดของผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้
และพระองค์คือผู้ทรงทำให้มีดวงดาวสำหรับพวกเจ้า
เพื่อพวกเจ้าจะได้อาศัยมันนำทางในความมืดของแผ่นดินและทะเล
เราได้แจกแจงสัญญาณทั้งหลายอย่างละเอียดแล้วสำหรับกลุ่มชนที่รู้
และพระองค์คือผู้ทรงให้พวกเจ้าเกิดขึ้นจากชีวิตเดียว แล้วทรงให้มีที่พำนักและที่ฝากไว้
เราได้แจกแจงสัญญาณทั้งหลายอย่างละเอียดแล้วสำหรับกลุ่มชนที่เข้าใจ
และพระองค์คือผู้ทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า แล้วเราให้พืชทุกชนิดงอกออกมาด้วยน้ำนั้น
จากมันเราให้ต้นอ่อนสีเขียวออกมา ซึ่งเราให้เมล็ดที่เรียงซ้อนกันแน่นออกมาจากมัน และจากต้นอินทผลัม
จากจั่นของมัน มีทะลายที่ห้อยต่ำลงมา และสวนองุ่น มะกอก และทับทิม ที่คล้ายคลึงกันและไม่คล้ายคลึงกัน
จงมองดูผลของมันเมื่อมันออกผล และการสุกงอมของมัน
แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับกลุ่มชนที่ศรัทธา แต่พวกเขากลับตั้งภูมิเป็นภาคีต่ออัลลอฮ์
ทั้งที่พระองค์ทรงสร้างพวกมัน และพวกเขากุให้พระองค์มีบุตรชายและบุตรหญิงโดยปราศจากความรู้
มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขาพรรณนา
ผู้ทรงประดิษฐ์ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์จะทรงมีบุตรได้อย่างไร ทั้งที่พระองค์ไม่มีคู่ครอง
พระองค์ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง นั่นแหละคืออัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของพวกเจ้า
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง ดังนั้นจงเคารพภักดีพระองค์

และพระองค์ทรงเป็นผู้พิทักษ์ดูแลทุกสิ่ง สายตาทั้งหลายไม่อาจหยั่งถึงพระองค์ แต่พระองค์ทรงหยั่งถึงสายตาทั้งหลาย และพระองค์คือผู้ทรงละเอียดอ่อน ผู้ทรงตระหนักยิ่ง (95–103)

“แท้จริงสิ่งเปิดตาให้เห็นแจ้งจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านได้มายังพวกท่านแล้ว ผู้ใดมองเห็น ก็เป็นคุณแก่ตัวของเขาเอง และผู้ใดตาบอด ก็เป็นโทษแก่ตัวของเขาเอง และฉันมิใช่ผู้เฝ้าดูแลพวกท่าน” เช่นนี้แหละเราแจกแจงสัญญาณทั้งหลายในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อพวกเขาจะกล่าวว่า “ท่านได้ศึกษามา” และเพื่อเราจะได้ชี้แจงมันแก่กลุ่มชนที่รู้
จงปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกประทานเป็นวิวรณ์แก่เจ้าจากพระผู้อภิบาลของเจ้า
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ และจงผินหน้าจากบรรดาผู้ตั้งภาคี หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ พวกเขาย่อมไม่ตั้งภาคี และเรามิได้ทำให้เจ้าเป็นผู้เฝ้าดูแลพวกเขา และเจ้ามิใช่ผู้พิทักษ์ของพวกเขา (104–107)

จงอย่าด่าทอบรรดาสิ่งที่พวกเขาวิงวอนนอกจากอัลลอฮ์
มิเช่นนั้นพวกเขาจะด่าทออัลลอฮ์ด้วยความเป็นศัตรูโดยปราศจากความรู้
เช่นนี้แหละเราทำให้การงานของทุกประชาชาติดูงดงามแก่พวกเขา
แล้วยังพระผู้อภิบาลของพวกเขาคือที่กลับของพวกเขา
แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ
พวกเขาสาบานต่ออัลลอฮ์ด้วยคำสาบานอันหนักแน่นที่สุดว่า หากสัญญาณหนึ่งมายังพวกเขา พวกเขาจะศรัทธาในมันอย่างแน่นอน จงกล่าวเถิดว่า “สัญญาณทั้งหลายอยู่ในอำนาจของอัลลอฮ์เท่านั้น” และสิ่งใดจะทำให้พวกเจ้าตระหนักว่า แม้มันจะมาถึง พวกเขาก็จะไม่ศรัทธา
เราจะพลิกหัวใจและสายตาของพวกเขา ดั่งที่พวกเขามิได้ศรัทธาในมันตั้งแต่ครั้งแรก
และเราจะปล่อยให้พวกเขาระหกระเหินอย่างมืดบอดอยู่ในการละเมิดของพวกเขา
และแม้เราจะส่งมลาอิกะฮ์ลงมายังพวกเขา และคนตายพูดกับพวกเขา
และเรารวบรวมทุกสิ่งมาไว้ต่อหน้าพวกเขา พวกเขาก็ยังจะไม่ศรัทธา เว้นแต่อัลลอฮ์จะทรงประสงค์ แต่ส่วนมากของพวกเขาเขลา เช่นนี้แหละเราทำให้นบีทุกคนมีศัตรู คือเหล่าชัยฏอนจากมนุษย์และญิน ซึ่งกระซิบถ้อยคำอันเคลือบทองแห่งการหลอกลวงแก่กันและกัน หากพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงประสงค์ พวกเขาย่อมไม่ทำเช่นนั้น ดังนั้นจงปล่อยพวกเขาและสิ่งที่พวกเขากุขึ้น
ทั้งนี้เพื่อหัวใจของบรรดาผู้ไม่ศรัทธาในปรโลกจะได้เอนเอียงไปหามัน พอใจในมัน และแสวงหาสิ่งที่พวกเขากำลังแสวงหา (108–113)

จงกล่าวเถิดว่า “จะให้ฉันแสวงหาผู้ตัดสินอื่นนอกจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ทั้งที่พระองค์คือผู้ประทานคัมภีร์ลงมาแก่พวกท่านโดยถูกแจกแจงอย่างชัดเจน”
บรรดาผู้ที่เราประทานคัมภีร์ให้ย่อมรู้ว่า มันถูกประทานลงมาจากพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยสัจธรรม
ดังนั้นจงอย่าเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้สงสัย

พระดำรัสของพระผู้อภิบาลของเจ้าครบถ้วนแล้วด้วยความสัจจริงและความยุติธรรม
ไม่มีผู้ใดเปลี่ยนแปลงพระดำรัสของพระองค์ได้ และพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้
หากเจ้าเชื่อฟังคนส่วนมากในแผ่นดิน พวกเขาจะทำให้เจ้าหลงจากหนทางของอัลลอฮ์
พวกเขามิได้ตามสิ่งใดนอกจากการคาดเดา และพวกเขาเพียงแต่เดาเอาเท่านั้น[9]
แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่หลงจากหนทางของพระองค์
และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ได้รับทางนำ (114–117)

ดังนั้นจงกินจากสิ่งที่พระนามของอัลลอฮ์ถูกเอ่ยเหนือมัน หากพวกเจ้าศรัทธาในสัญญาณของพระองค์
เหตุใดพวกเจ้าจึงไม่กินจากสิ่งที่พระนามของอัลลอฮ์ถูกเอ่ยเหนือมัน
ทั้งที่พระองค์ทรงแจกแจงแก่พวกเจ้าแล้วถึงสิ่งที่ทรงห้ามพวกเจ้า เว้นแต่สิ่งที่พวกเจ้าจำเป็นต้องกิน
และแท้จริงคนจำนวนมากทำให้ผู้อื่นหลงทางด้วยอารมณ์ใฝ่ต่ำของตนโดยปราศจากความรู้
แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ละเมิด จงละทิ้งบาปทั้งที่เปิดเผยและที่ซ่อนเร้น
แท้จริงบรรดาผู้แสวงหาบาปจะถูกตอบแทนตามสิ่งที่พวกเขาเคยก่อไว้
และจงอย่ากินจากสิ่งที่พระนามของอัลลอฮ์มิได้ถูกเอ่ยเหนือมัน เพราะแท้จริงมันเป็นการฝ่าฝืน
และแท้จริงเหล่าชัยฏอนกระซิบแก่มิตรสหายของมันให้โต้เถียงกับพวกเจ้า และหากพวกเจ้าเชื่อฟังพวกเขา
พวกเจ้าย่อมเป็นผู้ตั้งภาคีอย่างแน่นอน ผู้ที่เคยตาย แล้วเราให้เขามีชีวิต
และให้เขามีแสงสว่างซึ่งเขาใช้เดินไปในหมู่ผู้คน
จะเหมือนกับผู้ที่อยู่ในความมืดหลายชั้นซึ่งเขาออกมาไม่ได้กระนั้นหรือ
เช่นนี้แหละสิ่งที่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกระทำถูกทำให้ดูงดงามแก่พวกเขา
และเช่นนี้แหละเราให้มีหัวโจกคนบาปในทุกเมือง เพื่อวางแผนร้ายในเมืองนั้น
แต่พวกเขามิได้วางแผนร้ายต่อผู้ใดนอกจากตัวของพวกเขาเอง โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกตัว
เมื่อสัญญาณหนึ่งมายังพวกเขา พวกเขากล่าวว่า
“เราจะไม่ศรัทธาจนกว่าเราจะได้รับเช่นเดียวกับที่บรรดาศาสนทูตของอัลลอฮ์ได้รับ”
อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งว่าจะทรงวางสารของพระองค์ไว้ที่ใด ความอัปยศ ณ
อัลลอฮ์และการลงโทษอันรุนแรงจะประสบแก่บรรดาผู้ทำบาป เพราะแผนร้ายที่พวกเขาวางไว้
ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์จะนำทาง พระองค์ทรงเปิดอกของเขาสู่การมอบตนแด่อัลลอฮ์
และผู้ใดที่พระองค์ทรงประสงค์จะปล่อยให้หลงทาง พระองค์ทรงทำให้อกของเขาคับแคบอึดอัด
ประหนึ่งว่าเขากำลังปีนขึ้นสู่ฟากฟ้า เช่นนี้แหละที่อัลลอฮ์ทรงให้ความโสมมตกแก่บรรดาผู้ไม่ศรัทธา
(118–125)

[9] **อเทวนิยมตั้งอยู่บนการคาดเดา (ซ็อนน์): อรรถาธิบายเชิงวิทยาศาสตร์ ปรัชญา และเทววิทยา**

และนี่คือหนทางของพระผู้อภิบาลของเจ้าอันเที่ยงตรง
เราได้แจกแจงสัญญาณทั้งหลายอย่างละเอียดแล้วสำหรับกลุ่มชนที่ใคร่ครวญ
สำหรับพวกเขามีที่พำนักแห่งสันติ ณ พระผู้อภิบาลของพวกเขา
และพระองค์ทรงเป็นผู้คุ้มครองของพวกเขา เพราะสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ (126–127)

และในวันที่พระองค์ทรงรวบรวมพวกเขาทั้งหมด “โอ้หมู่ญิน พวกเจ้าได้ล่อลวงมนุษย์ไปมากมายแล้ว”
และมิตรสหายของพวกมันในหมู่มนุษย์จะกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา
เราต่างได้ประโยชน์จากกันและกัน และบัดนี้เรามาถึงวาระที่พระองค์ทรงกำหนดไว้สำหรับเราแล้ว”
พระองค์จะตรัสว่า “ไฟนรกคือที่พำนักของพวกเจ้า พวกเจ้าจะอยู่ในนั้นตลอดกาล
เว้นแต่ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์” แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าคือผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้
เช่นนี้แหละเราให้บรรดาผู้อธรรมมีอำนาจเหนือกันและกัน เพราะสิ่งที่พวกเขาเคยแสวงหา
“โอ้หมู่ญินและมนุษย์ บรรดาศาสนทูตจากพวกเจ้าเองมิได้มายังพวกเจ้าดอกหรือ
เพื่อบอกเล่าสัญญาณของข้าแก่พวกเจ้า และตักเตือนพวกเจ้าถึงการพบวันนี้ของพวกเจ้า”
พวกเขาจะกล่าวว่า “เราเป็นพยานต่อตัวของเราเอง” ชีวิตแห่งโลกนี้ได้หลอกลวงพวกเขา
และพวกเขาจะเป็นพยานต่อตัวเองว่าพวกเขาเคยปฏิเสธสัจธรรม
ทั้งนี้เพราะพระผู้อภิบาลของเจ้าจะไม่ทรงทำลายเมืองทั้งหลายอย่างอธรรม ขณะที่ชาวเมืองยังไม่รู้ตัว
และสำหรับทุกคนมีระดับขั้นตามสิ่งที่พวกเขากระทำ
และพระผู้อภิบาลของเจ้ามิทรงเผลอไผลต่อสิ่งที่พวกเขากระทำ พระผู้อภิบาลของเจ้าคือผู้ทรงมั่งมีพอเพียง
ผู้ทรงมีความเมตตา หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ย่อมทรงให้พวกเจ้าหมดสิ้นไป
และทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์มาแทนที่พวกเจ้า
ดั่งที่ทรงให้พวกเจ้าเกิดขึ้นจากเชื้อสายของกลุ่มชนอื่น
แท้จริงสิ่งที่ถูกสัญญาแก่พวกเจ้าจะมาถึงอย่างแน่นอน และพวกเจ้าไม่อาจหนีรอดได้ จงกล่าวเถิดว่า
“โอ้กลุ่มชนของฉัน จงกระทำตามฐานะของพวกท่านเถิด ฉันเองก็กระทำอยู่
แล้วพวกท่านจะได้รู้ว่าผู้ใดจะได้ที่พำนักสุดท้าย แท้จริงบรรดาผู้อธรรมจะไม่ประสบความสำเร็จ” (128–135)

พวกเขากำหนดส่วนหนึ่งให้อัลลอฮ์จากพืชผลและปศุสัตว์ที่พระองค์ทรงสร้าง
แล้วกล่าวตามที่พวกเขาอ้างว่า “นี่สำหรับอัลลอฮ์ และนี่สำหรับภาคีของเรา”
สิ่งที่เป็นของภาคีของพวกเขานั้นไปไม่ถึงอัลลอฮ์ แต่สิ่งที่เป็นของอัลลอฮ์กลับไปถึงภาคีของพวกเขา
ช่างเลวร้ายเสียนี่กระไรสิ่งที่พวกเขาตัดสิน และเช่นเดียวกัน
ภาคีของพวกเขาได้ทำให้การฆ่าลูกของตนดูงดงามแก่ผู้ตั้งภาคีจำนวนมาก เพื่อทำลายพวกเขา
และทำให้ศาสนาของพวกเขาสับสน หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ พวกเขาย่อมไม่ทำเช่นนั้น
ดังนั้นจงปล่อยพวกเขาและสิ่งที่พวกเขากุขึ้น และพวกเขากล่าวตามที่พวกเขาอ้างว่า

“ปศุสัตว์และพืชผลเหล่านี้เป็นที่ต้องห้าม ไม่มีผู้ใดกินได้นอกจากผู้ที่เราประสงค์
และมีปศุสัตว์ที่หลังของมันเป็นที่ต้องห้าม และปศุสัตว์ที่พวกเขาไม่เอ่ยพระนามของอัลลอฮ์เหนือมัน”
เป็นการกุความเท็จต่อพระองค์ พระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาตามสิ่งที่พวกเขาเคยกุขึ้น
และพวกเขากล่าวว่า “สิ่งที่อยู่ในท้องของปศุสัตว์เหล่านี้สงวนไว้สำหรับผู้ชายของเรา
และเป็นที่ต้องห้ามแก่ภรรยาของเรา แต่หากมันตายคลอด พวกเขาทั้งหมดก็มีส่วนร่วมในมัน”
พระองค์จะทรงตอบแทนพวกเขาตามการพรรณนาของพวกเขา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณ
ผู้ทรงรอบรู้ แท้จริงบรรดาผู้ฆ่าลูกของตนด้วยความโง่เขลาโดยปราศจากความรู้ได้ขาดทุนแล้ว
และพวกเขาห้ามสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา เป็นการกุความเท็จต่ออัลลอฮ์
พวกเขาหลงทางแล้ว และมิได้เป็นผู้ได้รับทางนำ (136–140)

พระองค์คือผู้ทรงให้มีสวนทั้งที่มีร้านค้าและไม่มีร้านค้า และต้นอินทผลัม และพืชผลที่มีรสชาติหลากหลาย
และมะกอกและทับทิมที่คล้ายคลึงกันและไม่คล้ายคลึงกัน จงกินจากผลของมันเมื่อมันออกผล
และจงจ่ายส่วนที่เป็นสิทธิ์ของมันในวันเก็บเกี่ยว และอย่าสุรุ่ยสุร่าย
แท้จริงพระองค์ไม่ทรงรักบรรดาผู้สุรุ่ยสุร่าย และจากปศุสัตว์นั้น มีทั้งที่ใช้บรรทุกและที่ใช้เชือด
จงกินจากสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า และอย่าตามรอยเท้าของชัยฏอน
แท้จริงมันคือศัตรูอันชัดแจ้งของพวกเจ้า มีแปดตัวเป็นคู่ ๆ คือแกะสองและแพะสอง จงกล่าวเถิดว่า
“พระองค์ทรงห้ามตัวผู้ทั้งสอง หรือตัวเมียทั้งสอง หรือสิ่งที่อยู่ในท้องของตัวเมียทั้งสอง
จงบอกฉันด้วยความรู้เถิด หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง” และอูฐสองและวัวสอง จงกล่าวเถิดว่า
“พระองค์ทรงห้ามตัวผู้ทั้งสอง หรือตัวเมียทั้งสอง หรือสิ่งที่อยู่ในท้องของตัวเมียทั้งสอง
หรือพวกท่านเป็นพยานอยู่ด้วยเมื่ออัลลอฮ์ทรงสั่งเสียเรื่องนี้แก่พวกท่าน”
แล้วใครเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้ที่กุความเท็จต่ออัลลอฮ์ เพื่อทำให้ผู้คนหลงทางโดยปราศจากความรู้
แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงนำทางกลุ่มชนผู้อธรรม (141–144)

จงกล่าวเถิดว่า “ในสิ่งที่ถูกประทานเป็นวิวรณ์แก่ฉัน ฉันไม่พบสิ่งใดที่ต้องห้ามแก่ผู้ที่จะกินมัน
นอกจากซากสัตว์ หรือเลือดที่ไหลออก หรือเนื้อสุกร เพราะมันเป็นสิ่งโสมม
หรือเครื่องพลีอันเป็นบาปที่ถูกอุทิศแก่ผู้อื่นจากอัลลอฮ์ แต่ผู้ใดตกอยู่ในภาวะจำเป็น
โดยมิได้ใคร่อยากและมิได้เกินความจำเป็น แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าคือผู้ทรงอภัยยิ่ง
ผู้ทรงเมตตาเสมอ” และแก่บรรดาผู้เป็นยิว เราได้ห้ามสัตว์ทุกชนิดที่มีกรงเล็บ และจากวัวและแกะ
เราได้ห้ามไขมันของมันแก่พวกเขา เว้นแต่ที่ติดอยู่ที่หลังหรือลำไส้ของมัน หรือที่ปนอยู่กับกระดูก
เช่นนั้นแหละเราตอบแทนพวกเขาเพราะการละเมิดของพวกเขา และแท้จริงเราเป็นผู้สัตย์จริง
หากพวกเขากล่าวหาว่าเจ้าโกหก ก็จงกล่าวว่า
“พระผู้อภิบาลของพวกท่านคือผู้ทรงมีความเมตตาอันไพศาล
แต่การลงโทษของพระองค์จะไม่ถูกผลักไสไปจากกลุ่มชนผู้ทำบาป” บรรดาผู้ตั้งภาคีจะกล่าวว่า

“หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ เราย่อมไม่ตั้งภาคี และบรรพบุรุษของเราก็เช่นกัน และเราย่อมไม่ห้ามสิ่งใด” เช่นเดียวกันนี้ บรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขาก็ได้ปฏิเสธ จนกระทั่งพวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษของเรา จงกล่าวเถิดว่า “พวกท่านมีความรู้ใดที่จะนำออกมาให้เราไหม พวกท่านมิได้ตามสิ่งใดนอกจากการคาดเดา และพวกท่านเพียงแต่เดาเอาเท่านั้น” จงกล่าวเถิดว่า “ข้อโต้แย้งอันเด็ดขาดเป็นของอัลลอฮ์ หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ย่อมทรงนำทางพวกท่านทั้งหมด” จงกล่าวเถิดว่า “จงนำพยานของพวกท่านมา ซึ่งจะยืนยันว่าอัลลอฮ์ทรงห้ามสิ่งนี้” หากพวกเขายืนยัน เจ้าก็จงอย่ายืนยันร่วมกับพวกเขา และอย่าตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณของเรา ผู้ไม่ศรัทธาในปรโลก และผู้ตั้งสิ่งอื่นเทียบเท่าพระผู้อภิบาลของพวกเขา (145–150)

จงกล่าวเถิดว่า “มาเถิด ฉันจะอ่านสิ่งที่พระผู้อภิบาลของพวกท่านทรงห้ามพวกท่าน คือจงอย่าตั้งสิ่งใดเป็นภาคีต่อพระองค์ จงทำดีต่อบิดามารดา จงอย่าฆ่าลูกของพวกท่านเพราะความยากจน เราเป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกท่านและแก่พวกเขา จงอย่าเข้าใกล้ความลามกทั้งที่เปิดเผยและที่ซ่อนเร้น และจงอย่าฆ่าชีวิตที่อัลลอฮ์ทรงห้ามไว้ เว้นแต่โดยชอบธรรม นั่นคือสิ่งที่พระองค์ทรงสั่งเสียพวกท่าน เพื่อพวกท่านจะได้ใช้สติปัญญา และจงอย่าเข้าใกล้ทรัพย์สินของเด็กกำพร้า เว้นแต่ด้วยวิธีที่ดีที่สุด จนกว่าเขาจะบรรลุวุฒิภาวะ จงตวงและชั่งให้ครบถ้วนด้วยความยุติธรรม เราไม่วางภาระแก่ชีวิตใดเกินกว่าความสามารถของมัน และเมื่อพวกท่านพูด ก็จงยุติธรรม แม้จะเกี่ยวกับญาติสนิทก็ตาม และจงรักษาพันธสัญญาของอัลลอฮ์ให้ครบถ้วน นั่นคือสิ่งที่พระองค์ทรงสั่งเสียพวกท่าน เพื่อพวกท่านจะได้ใคร่ครวญ และนี่คือหนทางของข้าอันเที่ยงตรง ดังนั้นจงตามมัน และอย่าตามทางอื่น ๆ เพราะมันจะทำให้พวกท่านแตกกระจายออกจากหนทางของพระองค์ นั่นคือสิ่งที่พระองค์ทรงสั่งเสียพวกท่าน เพื่อพวกท่านจะได้ยำเกรงอัลลอฮ์” (151–153)

แล้วเราประทานคัมภีร์แก่มูซา เป็นการทำให้ความโปรดปรานของเราครบถ้วนแก่ผู้ทำความดี เป็นการแจกแจงทุกสิ่งอย่างละเอียด และเป็นทางนำและความเมตตา เพื่อพวกเขาจะได้ศรัทธาในการพบพระผู้อภิบาลของพวกเขา และนี่คือคัมภีร์ที่เราประทานลงมา เป็นที่จำเริญ ดังนั้นจงตามมันและยำเกรงอัลลอฮ์ เพื่อพวกเจ้าจะได้รับความเมตตา เพื่อพวกเจ้าจะไม่กล่าวว่า “คัมภีร์ถูกประทานลงมาแก่เพียงสองกลุ่มก่อนเรา และเราไม่รู้ถึงสิ่งที่พวกเขาศึกษา” หรือเพื่อพวกเจ้าจะไม่กล่าวว่า “หากคัมภีร์ถูกประทานลงมาแก่เรา เราย่อมอยู่ในทางนำยิ่งกว่าพวกเขา”
บัดนี้หลักฐานอันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าได้มายังพวกเจ้าแล้ว พร้อมทั้งทางนำและความเมตตา
แล้วใครเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้ที่ปฏิเสธสัญญาณของอัลลอฮ์และผินหลังให้มัน เราจะตอบแทนบรรดาผู้ผินหลังให้สัญญาณของเราด้วยการลงโทษอันเลวร้าย

เพราะการผินหลังของพวกเขา พวกเขารอคอยให้มลาอิกะฮ์มายังพวกเขา
หรือให้พระผู้อภิบาลของเจ้าเสด็จมา
หรือให้สัญญาณบางประการของพระผู้อภิบาลของเจ้ามาถึงกระนั้นหรือ
ในวันที่สัญญาณบางประการของพระผู้อภิบาลของเจ้ามาถึง
ความศรัทธาจะไม่ให้ประโยชน์แก่ชีวิตใดที่มิได้ศรัทธามาก่อน
หรือมิได้แสวงหาความดีไว้ในความศรัทธาของตน จงกล่าวเถิดว่า “จงรอคอยเถิด
แท้จริงเราก็เป็นผู้รอคอยเช่นกัน” (154–158)

แท้จริงบรรดาผู้แบ่งแยกศาสนาของตนและกลายเป็นนิกายต่าง ๆ เจ้าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใดกับพวกเขา
เรื่องของพวกเขาอยู่ที่อัลลอฮ์เท่านั้น แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ
ผู้ใดนำความดีมา เขาจะได้รับสิบเท่าของมัน และผู้ใดนำความชั่วมา เขาจะถูกตอบแทนเพียงเท่ากับมัน
และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม จงกล่าวเถิดว่า
“แท้จริงพระผู้อภิบาลของฉันทรงนำทางฉันสู่หนทางอันเที่ยงตรง เป็นศาสนาอันเที่ยงธรรม
แนวทางของอิบรอฮีม ผู้ศรัทธาอย่างบริสุทธิ์ และเขามิได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี” จงกล่าวเถิดว่า
“แท้จริงการละหมาดของฉัน การอุทิศตนของฉัน การมีชีวิตของฉัน และการตายของฉัน ล้วนเพื่ออัลลอฮ์
พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ไม่มีภาคีใดสำหรับพระองค์ และเช่นนั้นแหละที่ฉันถูกบัญชา
และฉันเป็นคนแรกในบรรดาผู้มอบตนแด่อัลลอฮ์” จงกล่าวเถิดว่า
“จะให้ฉันแสวงหาพระผู้อภิบาลอื่นนอกจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ทั้งที่พระองค์คือพระผู้อภิบาลของทุกสิ่ง
ทุกชีวิตมิได้แสวงหาความชั่วใด นอกจากจะเป็นโทษแก่ตัวมันเอง
และไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบกภาระของผู้อื่นได้
แล้วยังพระผู้อภิบาลของพวกท่านคือที่กลับของพวกท่าน
แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกท่านถึงสิ่งที่พวกท่านเคยขัดแย้งกัน”
และพระองค์คือผู้ทรงทำให้พวกเจ้าเป็นผู้สืบแทนในแผ่นดิน
และทรงยกบางคนในหมู่พวกเจ้าเหนืออีกบางคนหลายระดับขั้น
เพื่อทดสอบพวกเจ้าในสิ่งที่ประทานแก่พวกเจ้า แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรวดเร็วในการลงโทษ
และแท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ (159–165)

7. ที่สูง (Al-Aʿrāf)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

อลิฟ ลาม มีม ศอด (1)

คัมภีร์ที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า (โอ้นบี) ดังนั้นจงอย่าให้มีความอึดอัดใดในอกของเจ้าเพราะคัมภีร์นี้
เพื่อเจ้าจะได้ตักเตือนด้วยมัน และเป็นข้อเตือนใจสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา
จงปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเจ้าจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า
และอย่าตามผู้คุ้มครองอื่นใดนอกจากพระองค์ ช่างน้อยนิดเสียนี่กระไรที่พวกเจ้าใคร่ครวญ (2–3)

กี่มากน้อยแล้วที่เราได้ทำลายเมืองทั้งหลาย การลงโทษของเรามาถึงพวกเขาในยามค่ำคืน
หรือขณะที่พวกเขานอนพักกลางวัน ครั้นเมื่อการลงโทษของเรามาถึงพวกเขา
เสียงร้องของพวกเขามีเพียงว่า “แท้จริงเราเป็นผู้อธรรม”
เราจะสอบถามบรรดาผู้ที่ศาสนทูตถูกส่งไปยังพวกเขาอย่างแน่นอน
และเราจะสอบถามบรรดาศาสนทูตอย่างแน่นอน แล้วเราจะบอกเล่าแก่พวกเขาด้วยความรู้
เพราะเรามิได้หายไปไหน การชั่งในวันนั้นคือความจริง ผู้ใดที่ตาชั่งความดีของเขาหนัก
ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ประสบความสำเร็จ และผู้ใดที่ตาชั่งของเขาเบา
ชนเหล่านั้นคือผู้ที่ทำให้ตัวเองขาดทุน เพราะพวกเขาเคยอธรรมต่อสัญญาณของเรา (4–9)

แท้จริงเราได้ให้พวกเจ้าตั้งมั่นในแผ่นดิน และให้มีเครื่องยังชีพสำหรับพวกเจ้าในนั้น
ช่างน้อยนิดเสียนี่กระไรที่พวกเจ้าขอบคุณ แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้า แล้วเราปั้นรูปพวกเจ้า
แล้วเรากล่าวแก่มลาอิกะฮ์ว่า “จงก้มกราบต่ออาดัม” พวกเขาก็ก้มกราบ เว้นแต่อิบลีส
มันมิได้อยู่ในหมู่ผู้ก้มกราบ พระองค์ตรัสว่า “อะไรขัดขวางเจ้ามิให้ก้มกราบ เมื่อข้าบัญชาเจ้า” มันกล่าวว่า
“ข้าพระองค์ดีกว่าเขา พระองค์ทรงสร้างข้าพระองค์จากไฟ และทรงสร้างเขาจากดิน” พระองค์ตรัสว่า
“จงลงไปจากที่นี่ ไม่บังควรที่เจ้าจะหยิ่งผยองในที่นี้ จงออกไป แท้จริงเจ้าเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ต่ำต้อย”
มันกล่าวว่า “ขอทรงประวิงเวลาให้ข้าพระองค์จนถึงวันที่พวกเขาถูกให้ฟื้นคืนชีพ” พระองค์ตรัสว่า
“แท้จริงเจ้าเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ได้รับการประวิงเวลา” มันกล่าวว่า “เพราะพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์หลงผิด
ข้าพระองค์จะนั่งดักพวกเขาบนหนทางอันเที่ยงตรงของพระองค์อย่างแน่นอน
แล้วข้าพระองค์จะเข้าหาพวกเขาจากเบื้องหน้าและเบื้องหลัง จากทางขวาและทางซ้ายของพวกเขา
และพระองค์จะไม่พบว่าส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ขอบคุณ” พระองค์ตรัสว่า
“จงออกไปจากที่นี่ในสภาพที่ถูกเหยียดหยามและถูกขับไล่ ผู้ใดในหมู่พวกเขาตามเจ้า
ข้าจะทำให้นรกญะฮันนัมเต็มไปด้วยพวกเจ้าทั้งหมดอย่างแน่นอน และโอ้อาดัม

เจ้าและภรรยาของเจ้าจงพำนักอยู่ในสวนสวรรค์ และจงกิน ณ ที่ใดก็ตามที่เจ้าทั้งสองปรารถนา แต่จงอย่าเข้าใกล้ต้นไม้ต้นนี้ มิเช่นนั้นเจ้าทั้งสองจะอยู่ในหมู่ผู้อธรรม” (10–19)

แล้วชัยฏอนก็กระซิบกระซาบทั้งสอง เพื่อเปิดเผยแก่ทั้งสองถึงสิ่งที่ถูกปกปิดจากทั้งสอง คือส่วนพึงสงวนของพวกเขา มันกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของท่านทั้งสองมิได้ทรงห้ามต้นไม้ต้นนี้ นอกจากเพื่อมิให้ท่านทั้งสองกลายเป็นมลาอิกะฮ์ หรือเป็นผู้อยู่นิรันดร์” และมันสาบานแก่ทั้งสองว่า “แท้จริงฉันเป็นผู้ให้คำแนะนำที่จริงใจแก่ท่านทั้งสอง” แล้วมันก็ทำให้ทั้งสองตกต่ำลงด้วยการหลอกลวง ครั้นเมื่อทั้งสองลิ้มรสต้นไม้นั้น ส่วนพึงสงวนของทั้งสองก็ปรากฏแก่ทั้งสอง และทั้งสองเริ่มเอาใบไม้ของสวนสวรรค์มาปกปิดตน และพระผู้อภิบาลของทั้งสองทรงเรียกว่า “ข้ามิได้ห้ามเจ้าทั้งสองจากต้นไม้นั้น และบอกเจ้าทั้งสองดอกหรือว่า ชัยฏอนเป็นศัตรูอันชัดแจ้งของเจ้าทั้งสอง” ทั้งสองกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา เราได้อธรรมต่อตัวเอง หากพระองค์มิทรงอภัยและมิทรงเมตตาเรา เราย่อมอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุนอย่างแน่นอน” พระองค์ตรัสว่า “จงลงไปเถิด โดยต่างเป็นศัตรูต่อกัน ในแผ่นดินนั้นพวกเจ้าจะมีที่พำนักและปัจจัยยังชีพชั่วระยะเวลาหนึ่ง” พระองค์ตรัสว่า “ในนั้นพวกเจ้าจะมีชีวิต ในนั้นพวกเจ้าจะตาย และจากนั้นพวกเจ้าจะถูกนำออกมา” (20–25)

โอ้ลูกหลานของอาดัม เราได้ประทานอาภรณ์ลงมาแก่พวกเจ้า เพื่อปกปิดส่วนพึงสงวนของพวกเจ้า และเป็นเครื่องประดับ แต่อาภรณ์แห่งความยำเกรงนั้นดีที่สุด นั่นเป็นหนึ่งในสัญญาณของอัลลอฮ์ เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ โอ้ลูกหลานของอาดัม จงอย่าให้ชัยฏอนล่อลวงพวกเจ้า ดั่งที่มันทำให้บิดามารดาของพวกเจ้าออกจากสวนสวรรค์ โดยถอดอาภรณ์ของทั้งสองออก เพื่อให้ทั้งสองเห็นส่วนพึงสงวนของตน
แท้จริงมันและเผ่าพันธุ์ของมันมองเห็นพวกเจ้าจากที่ที่พวกเจ้ามองไม่เห็นพวกมัน
แท้จริงเราได้ทำให้เหล่าชัยฏอนเป็นพันธมิตรของบรรดาผู้ไม่ศรัทธา (26–27)

เมื่อพวกเขากระทำความลามก พวกเขากล่าวว่า “เราพบว่าบรรพบุรุษของเราเคยทำเช่นนี้ และอัลลอฮ์ทรงบัญชาให้เราทำ” จงกล่าวเถิดว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงบัญชาให้ทำความลามก พวกท่านกล่าวเกี่ยวกับอัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกท่านไม่รู้กระนั้นหรือ” จงกล่าวเถิดว่า “พระผู้อภิบาลของฉันทรงบัญชาให้มีความยุติธรรม และจงตั้งใบหน้าของพวกท่านสู่พระองค์ ณ ทุกสถานเคารพภักดี และจงวิงวอนต่อพระองค์โดยทำให้ศาสนาบริสุทธิ์เพื่อพระองค์ ดั่งที่พระองค์ทรงให้พวกท่านเกิดขึ้นในครั้งแรก พวกท่านก็จะกลับไปเช่นนั้น” กลุ่มหนึ่งพระองค์ทรงนำทาง และอีกกลุ่มหนึ่งสมควรแก่การหลงทาง แท้จริงพวกเขายึดเอาเหล่าชัยฏอนเป็นพันธมิตรแทนอัลลอฮ์ และคิดว่าตนเป็นผู้ได้รับทางนำ โอ้ลูกหลานของอาดัม จงแต่งกายให้งดงาม ณ ทุกสถานเคารพภักดี จงกินและดื่ม แต่อย่าสุรุ่ยสุร่าย แท้จริงพระองค์ไม่ทรงรักบรรดาผู้สุรุ่ยสุร่าย จงกล่าวเถิดว่า “ใครเล่าห้ามเครื่องประดับของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงนำออกมาเพื่อบ่าวของพระองค์ และสิ่งดี ๆ

จากปัจจัยยังชีพ” จงกล่าวเถิดว่า “มันเป็นของบรรดาผู้ศรัทธาในชีวิตแห่งโลกนี้ และเป็นของพวกเขาโดยเฉพาะในวันฟื้นคืนชีพ”
เช่นนี้แหละเราแจกแจงสัญญาณทั้งหลายอย่างละเอียดสำหรับกลุ่มชนที่รู้ (28–32)

จงกล่าวเถิดว่า “พระผู้อภิบาลของฉันทรงห้ามเพียงความลามกทั้งที่เปิดเผยและที่ซ่อนเร้น บาป การกดขี่โดยมิชอบ การที่พวกท่านตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ด้วยสิ่งที่พระองค์มิได้ประทานหลักฐานใดลงมา และการที่พวกท่านกล่าวเกี่ยวกับอัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกท่านไม่รู้”
และสำหรับทุกประชาชาติมีวาระที่ถูกกำหนดไว้ ครั้นเมื่อวาระของพวกเขามาถึง พวกเขาไม่อาจขอผ่อนผันได้แม้ชั่วครู่เดียว และไม่อาจเร่งให้เร็วขึ้นได้ (33–34)

โอ้ลูกหลานของอาดัม คราใดที่บรรดาศาสนทูตจากพวกเจ้าเองมายังพวกเจ้า เพื่อบอกเล่าสัญญาณของข้าแก่พวกเจ้า ผู้ใดยำเกรงอัลลอฮ์และปรับปรุงแก้ไข ย่อมไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศก
ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณของเราและหยิ่งผยองต่อมัน ชนเหล่านั้นคือชาวไฟนรก พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล แล้วใครเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้ที่กุความเท็จต่ออัลลอฮ์ หรือปฏิเสธสัญญาณของพระองค์ ชนเหล่านั้นจะได้รับส่วนของตนจากคัมภีร์ จนกระทั่งเมื่อบรรดาทูตของเรามายังพวกเขาเพื่อเอาชีวิตของพวกเขาไป พวกเขาจะกล่าวว่า “บรรดาสิ่งที่พวกเจ้าเคยวิงวอนนอกจากอัลลอฮ์อยู่ที่ใด” พวกเขาจะกล่าวว่า “พวกมันละทิ้งเราไปแล้ว” และพวกเขาจะเป็นพยานต่อตัวเองว่าพวกเขาเคยปฏิเสธสัจธรรม พระองค์จะตรัสว่า “จงเข้าไฟนรกร่วมกับประชาชาติทั้งหลายของญินและมนุษย์ที่ล่วงลับไปก่อนพวกเจ้า”
ทุกคราที่ประชาชาติหนึ่งเข้าไป มันก็สาปแช่งพี่น้องของมัน จนกระทั่งเมื่อพวกเขาตามกันเข้าไปในนั้นทั้งหมดแล้ว กลุ่มสุดท้ายของพวกเขาจะกล่าวถึงกลุ่มแรกว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา คนพวกนี้ทำให้เราหลงทาง ดังนั้นขอทรงให้การลงโทษแห่งไฟนรกแก่พวกเขาเป็นสองเท่า” พระองค์จะตรัสว่า “สำหรับแต่ละกลุ่มมีสองเท่า แต่พวกเจ้าไม่รู้” และกลุ่มแรกของพวกเขาจะกล่าวแก่กลุ่มสุดท้ายว่า “พวกท่านมิได้ดีไปกว่าเราเลย ดังนั้นจงลิ้มรสการลงโทษเพราะสิ่งที่พวกท่านแสวงหาไว้เถิด” (35–39)

แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณของเราและหยิ่งผยองต่อมัน ประตูแห่งฟากฟ้าจะไม่ถูกเปิดให้พวกเขา และพวกเขาจะไม่ได้เข้าสวนสวรรค์ จนกว่าอูฐจะลอดผ่านรูเข็ม เช่นนั้นแหละเราตอบแทนบรรดาผู้ทำบาป นรกญะฮันนัมจะเป็นที่นอนของพวกเขา และเหนือพวกเขามีสิ่งปกคลุมที่เป็นไฟ เช่นนั้นแหละเราตอบแทนบรรดาผู้อธรรม ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี เราไม่วางภาระแก่ชีวิตใดเกินกว่าความสามารถของมัน ชนเหล่านั้นคือชาวสวนสวรรค์ พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล เราจะถอนความขุ่นเคืองใดที่อยู่ในอกของพวกเขาออก ธารน้ำหลายสายจะไหลอยู่เบื้องล่างพวกเขา และพวกเขาจะกล่าวว่า “มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์

ผู้ทรงนำทางเราสู่สิ่งนี้ เราจะไม่ได้รับทางนำเลย หากอัลลอฮ์มิทรงนำทางเรา
แท้จริงบรรดาศาสนทูตของพระผู้อภิบาลของเราได้นำสัจธรรมมา” และจะมีเสียงเรียกพวกเขาว่า
“นี่คือสวนสวรรค์ที่พวกท่านได้รับเป็นมรดก เพราะสิ่งที่พวกท่านเคยกระทำ”
ชาวสวนสวรรค์จะร้องเรียกชาวไฟนรกว่า
“เราได้พบว่าสิ่งที่พระผู้อภิบาลของเราสัญญาไว้แก่เรานั้นเป็นจริง
แล้วพวกท่านพบว่าสิ่งที่พระผู้อภิบาลของพวกท่านสัญญาไว้เป็นจริงไหม” พวกเขาจะกล่าวว่า “ใช่”
แล้วผู้ประกาศคนหนึ่งจะประกาศในหมู่พวกเขาว่า “การสาปแช่งของอัลลอฮ์จงตกแก่บรรดาผู้อธรรม
ผู้ซึ่งขัดขวางผู้อื่นจากหนทางของอัลลอฮ์ และหมายจะทำให้มันคดเคี้ยว และปฏิเสธปรโลก” (40–45)

ระหว่างทั้งสองฝ่ายมีสิ่งกั้นขวาง
และบนที่สูงนั้นมีบุรุษกลุ่มหนึ่งซึ่งรู้จักแต่ละฝ่ายด้วยเครื่องหมายของพวกเขา
พวกเขาจะร้องเรียกชาวสวนสวรรค์ว่า “ขอความสันติจงมีแด่พวกท่าน” พวกเขายังมิได้เข้าไป
ทั้งที่ใฝ่หวังอยู่ และเมื่อสายตาของพวกเขาถูกหันไปทางชาวไฟนรก พวกเขาจะกล่าวว่า
“ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ขออย่าทรงให้เราอยู่ร่วมกับกลุ่มชนผู้อธรรม”
และชาวที่สูงจะร้องเรียกบุรุษกลุ่มหนึ่งที่พวกเขารู้จักด้วยเครื่องหมายของคนเหล่านั้นว่า
“การสะสมของพวกท่านและความหยิ่งผยองของพวกท่านมิได้ช่วยอะไรพวกท่านเลย
คนเหล่านี้หรือที่พวกท่านสาบานว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงเมตตาพวกเขา” และจะมีผู้กล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า
“จงเข้าสวนสวรรค์เถิด ไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกท่าน และพวกท่านจะไม่เศร้าโศก” (46–49)

ชาวไฟนรกจะร้องเรียกชาวสวนสวรรค์ว่า “จงเทน้ำบ้างลงมาให้เรา
หรือบางส่วนจากสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกท่าน” พวกเขาจะกล่าวว่า
“แท้จริงอัลลอฮ์ทรงห้ามทั้งสองสิ่งนั้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม
ผู้ซึ่งเอาศาสนาของตนเป็นความเพลิดเพลินและการละเล่น และชีวิตแห่งโลกนี้ได้หลอกลวงพวกเขา”
ดังนั้นวันนี้เราจะลืมพวกเขา ดั่งที่พวกเขาลืมการพบวันนี้ของพวกเขา
และดั่งที่พวกเขาเคยปฏิเสธสัญญาณของเรา (50–51)

แท้จริงเราได้นำคัมภีร์มาให้พวกเขา ซึ่งเราแจกแจงมันอย่างละเอียดด้วยความรู้
เป็นทางนำและความเมตตาสำหรับกลุ่มชนที่ศรัทธา พวกเขารอคอยสิ่งใดเล่า นอกจากการเป็นจริงของมัน
ในวันที่การเป็นจริงของมันมาถึง บรรดาผู้ที่ลืมมันมาก่อนจะกล่าวว่า
“แท้จริงบรรดาศาสนทูตของพระผู้อภิบาลของเราได้นำสัจธรรมมา
แล้วบัดนี้เรามีผู้ไถ่โทษแทนคนใดที่จะไถ่โทษแทนเราไหม หรือเราจะถูกส่งกลับไป
เพื่อเราจะได้กระทำต่างจากที่เราเคยกระทำ” พวกเขาได้ทำให้ตัวเองขาดทุน
และสิ่งที่พวกเขาเคยกุขึ้นได้ละทิ้งพวกเขาไป (52–53)

แท้จริงพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าคืออัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในหกช่วงกาล แล้วทรงสถิตมั่นเหนือบัลลังก์ พระองค์ทรงให้กลางคืนคลุมกลางวัน ซึ่งไล่ตามมันอย่างรวดเร็ว และดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวทั้งหลาย ล้วนถูกทำให้อยู่ใต้บังคับตามพระบัญชาของพระองค์ พึงรู้เถิด การสร้างและการบัญชาเป็นของพระองค์ มหาจำเริญยิ่งอัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก จงวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าอย่างนอบน้อมและอย่างลับ ๆ
แท้จริงพระองค์ไม่ทรงรักบรรดาผู้ล้ำขอบเขต
และอย่าก่อความเสื่อมเสียในแผ่นดินหลังจากที่มันถูกปรับปรุงให้ดีแล้ว
และจงวิงวอนต่อพระองค์ด้วยความกลัวและความหวัง
แท้จริงความเมตตาของอัลลอฮ์อยู่ใกล้บรรดาผู้ทำความดี
และพระองค์คือผู้ทรงส่งลมมาเป็นข่าวดีนำหน้าความเมตตาของพระองค์
จนกระทั่งเมื่อมันอุ้มเมฆอันหนักอึ้งไว้ เราก็ต้อนมันไปยังแผ่นดินที่ตายแล้ว แล้วเราหลั่งน้ำลงมาด้วยเมฆนั้น แล้วให้ผลไม้ทุกชนิดงอกออกมาด้วยน้ำนั้น เช่นนั้นแหละเราจะให้คนตายออกมา เพื่อพวกเจ้าจะได้ใคร่ครวญ แผ่นดินที่ดีย่อมให้พืชของมันงอกออกมาด้วยอนุมัติของพระผู้อภิบาลของมัน แต่แผ่นดินที่เลวนั้นไม่มีสิ่งใดงอกออกมา นอกจากอย่างกระเบียดกระเสียร เช่นนี้แหละเราแจกแจงสัญญาณทั้งหลายในรูปแบบต่าง ๆ สำหรับกลุ่มชนที่ขอบคุณ (54–58)

แท้จริงเราได้ส่งนูห์ไปยังกลุ่มชนของเขา แล้วเขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน จงเคารพภักดีอัลลอฮ์ พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์
แท้จริงฉันกลัวการลงโทษของวันอันยิ่งใหญ่จะประสบแก่พวกท่าน” บรรดาผู้นำในกลุ่มชนของเขากล่าวว่า “แท้จริงเราเห็นว่าท่านอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง” เขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน ไม่มีความหลงผิดใดในตัวฉัน แต่ฉันเป็นศาสนทูตจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก
ฉันเผยแผ่สารของพระผู้อภิบาลของฉันแก่พวกท่าน และให้คำแนะนำที่จริงใจแก่พวกท่าน และฉันรู้จากอัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกท่านไม่รู้
พวกท่านแปลกใจหรือที่ข้อเตือนใจจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านมายังพวกท่าน ผ่านชายคนหนึ่งในหมู่พวกท่าน เพื่อเขาจะได้ตักเตือนพวกท่าน และเพื่อพวกท่านจะได้ยำเกรงอัลลอฮ์ แล้วได้รับความเมตตา” แต่พวกเขากล่าวหาว่าเขาโกหก เราจึงช่วยเขาและบรรดาผู้ที่อยู่กับเขาในเรือให้รอด และเราให้บรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณของเราจมน้ำ แท้จริงพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่มืดบอด (59–64)

และยังกลุ่มชนอ๊าด เราส่งฮูดพี่น้องของพวกเขาไป เขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน จงเคารพภักดีอัลลอฮ์ พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พวกท่านจะไม่ยำเกรงพระองค์ดอกหรือ” บรรดาผู้นำที่ปฏิเสธสัจธรรมในกลุ่มชนของเขากล่าวว่า “แท้จริงเราเห็นว่าท่านเป็นคนเขลา และเราคิดว่าท่านเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้กล่าวเท็จ” เขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน ไม่มีความเขลาใดในตัวฉัน

แต่ฉันเป็นศาสนทูตจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ฉันเผยแผ่สารของพระผู้อภิบาลของฉันแก่พวกท่าน
และฉันเป็นผู้ให้คำแนะนำที่ไว้วางใจได้สำหรับพวกท่าน
พวกท่านแปลกใจหรือที่ข้อเตือนใจจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านมายังพวกท่าน
ผ่านชายคนหนึ่งในหมู่พวกท่าน เพื่อเขาจะได้ตักเตือนพวกท่าน
จงรำลึกเมื่อพระองค์ทรงทำให้พวกท่านเป็นผู้สืบแทนหลังจากกลุ่มชนของนูห์
และทรงเพิ่มพูนรูปร่างอันกำยำแก่พวกท่าน ดังนั้นจงรำลึกถึงความโปรดปรานทั้งหลายของอัลลอฮ์
เพื่อพวกท่านจะได้ประสบความสำเร็จ” พวกเขากล่าวว่า
“ท่านมาหาเราเพื่อให้เราเคารพภักดีอัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว
และละทิ้งสิ่งที่บรรพบุรุษของเราเคยเคารพภักดีกระนั้นหรือ ถ้าเช่นนั้นจงนำสิ่งที่ท่านขู่เรามาให้เราเถิด
หากท่านเป็นผู้สัตย์จริง” เขากล่าวว่า
“การลงโทษและความกริ้วจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านได้ตกแก่พวกท่านแล้ว
พวกท่านจะโต้เถียงกับฉันในเรื่องชื่อทั้งหลาย ซึ่งพวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่านตั้งขึ้นเอง
โดยที่อัลลอฮ์มิได้ประทานหลักฐานใดลงมากระนั้นหรือ ดังนั้นจงรอคอยเถิด
แท้จริงฉันก็เป็นผู้รอคอยร่วมกับพวกท่าน”
แล้วเราช่วยเขาและบรรดาผู้ที่อยู่กับเขาให้รอดด้วยความเมตตาจากเรา
และเราตัดขาดบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณของเราจนถึงคนสุดท้าย และพวกเขามิได้เป็นผู้ศรัทธา (65–72)

และยังกลุ่มชนษะมูด เราส่งศอลิห์พี่น้องของพวกเขาไป เขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน
จงเคารพภักดีอัลลอฮ์ พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์
หลักฐานอันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านได้มายังพวกท่านแล้ว นี่คืออูฐตัวเมียของอัลลอฮ์
เป็นสัญญาณสำหรับพวกท่าน ดังนั้นจงปล่อยมันให้หากินในแผ่นดินของอัลลอฮ์ และอย่าทำอันตรายมัน
มิเช่นนั้นการลงโทษอันเจ็บปวดจะคร่าพวกท่าน
จงรำลึกเมื่อพระองค์ทรงทำให้พวกท่านเป็นผู้สืบแทนหลังจากอ๊าด
และทรงให้พวกท่านตั้งถิ่นฐานในแผ่นดิน พวกท่านสร้างปราสาทบนที่ราบ และสกัดภูเขาเป็นบ้านเรือน
ดังนั้นจงรำลึกถึงความโปรดปรานทั้งหลายของอัลลอฮ์ และอย่าเที่ยวก่อความเสื่อมเสียในแผ่นดิน”
บรรดาผู้นำที่หยิ่งผยองในกลุ่มชนของเขากล่าวแก่บรรดาผู้ที่ถูกมองว่าอ่อนแอ
คือแก่ผู้ศรัทธาในหมู่พวกเขาว่า “พวกเจ้ารู้หรือว่าศอลิห์ถูกส่งมาจากพระผู้อภิบาลของเขา”
พวกเขากล่าวว่า “แท้จริงเราศรัทธาในสิ่งที่เขาถูกส่งมาพร้อมกับมัน” บรรดาผู้หยิ่งผยองกล่าวว่า
“แท้จริงเราปฏิเสธสิ่งที่พวกเจ้าศรัทธา” แล้วพวกเขาก็ฟันขาอูฐตัวเมียนั้น
และขัดขืนพระบัญชาของพระผู้อภิบาลของพวกเขา และกล่าวว่า “โอ้ศอลิห์
จงนำสิ่งที่ท่านขู่เรามาให้เราเถิด หากท่านเป็นผู้หนึ่งในบรรดาศาสนทูต” แผ่นดินไหวจึงคร่าพวกเขา
แล้วรุ่งเช้าพวกเขาก็นอนคว่ำตายอยู่ในบ้านเรือนของตน เขาจึงผินหลังจากพวกเขาและกล่าวว่า

“โอ้กลุ่มชนของฉัน แท้จริงฉันได้เผยแผ่สารของพระผู้อภิบาลของฉันแก่พวกท่านแล้ว และได้ให้คำแนะนำที่จริงใจแก่พวกท่าน แต่พวกท่านไม่รักบรรดาผู้ให้คำแนะนำที่จริงใจ” (73–79)

และลูฏ เมื่อเขากล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า “พวกท่านกระทำความลามก ซึ่งไม่มีผู้ใดในสากลโลกเคยกระทำมาก่อนพวกท่านกระนั้นหรือ แท้จริงพวกท่านเข้าหาผู้ชายด้วยความใคร่แทนที่จะเป็นผู้หญิง พวกท่านเป็นกลุ่มชนที่ล้ำเกินขอบเขตทั้งปวง” คำตอบของกลุ่มชนของเขามีเพียงการกล่าวว่า “จงขับไล่พวกเขาออกจากเมืองของพวกท่าน แท้จริงพวกเขาเป็นคนที่ทำตัวบริสุทธิ์” แล้วเราช่วยเขาและครอบครัวของเขาให้รอด เว้นแต่ภรรยาของเขา นางเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ที่อยู่ข้างหลัง และเราให้ฝนแห่งก้อนหินตกลงมาบนพวกเขา จงดูเถิดว่าบั้นปลายของบรรดาผู้ทำบาปเป็นอย่างไร (80–84)

และยังชาวมัดยัน เราส่งชุอัยบ์พี่น้องของพวกเขาไป เขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน จงเคารพภักดีอัลลอฮ์ พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ หลักฐานอันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านได้มายังพวกท่านแล้ว ดังนั้นจงตวงและชั่งให้ครบถ้วน อย่าลิดรอนสิ่งที่เป็นของผู้คน และอย่าก่อความเสื่อมเสียในแผ่นดินหลังจากที่มันถูกปรับปรุงให้ดีแล้ว นั่นย่อมดีกว่าสำหรับพวกท่าน หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา และอย่านั่งดักอยู่บนทุกเส้นทาง เพื่อข่มขู่และขัดขวางผู้ศรัทธาต่อพระองค์จากหนทางของอัลลอฮ์ โดยหมายจะทำให้มันคดเคี้ยว จงรำลึกเมื่อพวกท่านยังมีจำนวนน้อย แล้วพระองค์ทรงทำให้พวกท่านมีจำนวนมาก และจงดูเถิดว่าบั้นปลายของบรรดาผู้ก่อความเสื่อมเสียเป็นอย่างไร หากกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกท่านศรัทธาในสิ่งที่ฉันถูกส่งมาพร้อมกับมัน และอีกกลุ่มหนึ่งไม่ศรัทธา ก็จงอดทนจนกว่าอัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างเรา และพระองค์คือผู้ตัดสินที่ดีเลิศ” (85–87)

บรรดาผู้นำที่หยิ่งผยองในกลุ่มชนของเขากล่าวว่า “โอ้ชุอัยบ์ เราจะขับไล่ท่านและบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่กับท่านออกจากเมืองของเราอย่างแน่นอน เว้นแต่พวกท่านจะกลับสู่แนวทางของเรา” เขากล่าวว่า “แม้ว่าเราจะรังเกียจมันกระนั้นหรือ เราย่อมกุความเท็จต่ออัลลอฮ์ หากเรากลับสู่แนวทางของพวกท่าน หลังจากที่อัลลอฮ์ทรงช่วยเราให้พ้นจากมันแล้ว ไม่บังควรที่เราจะกลับสู่มัน เว้นแต่อัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของเรา จะทรงประสงค์ พระผู้อภิบาลของเราทรงแผ่ความรู้ครอบคลุมทุกสิ่ง เรามอบความไว้วางใจต่ออัลลอฮ์แล้ว ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ขอทรงชี้ขาดระหว่างเรากับกลุ่มชนของเราด้วยความจริง เพราะพระองค์คือผู้ชี้ขาดที่ดีเลิศ” บรรดาผู้นำที่ปฏิเสธสัจธรรมในกลุ่มชนของเขากล่าวว่า “หากพวกท่านตามชุอัยบ์ พวกท่านย่อมเป็นผู้ขาดทุนอย่างแน่นอน” แผ่นดินไหวจึงคร่าพวกเขา แล้วรุ่งเช้าพวกเขาก็นอนคว่ำตายอยู่ในบ้านเรือนของตน บรรดาผู้กล่าวหาว่าชุอัยบ์โกหกนั้น

ประหนึ่งว่าพวกเขาไม่เคยอาศัยอยู่ที่นั่นเลย บรรดาผู้กล่าวหาว่าชุอัยบ์โกหกนั่นแหละคือผู้ขาดทุน
เขาจึงผินหลังจากพวกเขาและกล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน
แท้จริงฉันได้เผยแผ่สารของพระผู้อภิบาลของฉันแก่พวกท่านแล้ว และได้ให้คำแนะนำที่จริงใจแก่พวกท่าน
แล้วฉันจะเสียใจต่อกลุ่มชนผู้ปฏิเสธสัจธรรมได้อย่างไร” (88–93)

เรามิได้ส่งนบีคนใดไปยังเมืองใด นอกจากเราจะให้ความทุกข์ยากและความลำเค็ญประสบแก่ชาวเมืองนั้น
เพื่อพวกเขาจะได้นอบน้อมถ่อมตน แล้วเราเปลี่ยนความทุกข์ยากของพวกเขาเป็นความสุขสบาย
จนกระทั่งพวกเขาเจริญขึ้น และกล่าวว่า
“ความลำเค็ญและความสุขสบายก็เคยประสบแก่บรรพบุรุษของเรามาแล้วเช่นกัน”
เราจึงเอาโทษพวกเขาอย่างฉับพลัน ขณะที่พวกเขาไม่รู้สึกตัว
และหากชาวเมืองทั้งหลายศรัทธาและยำเกรงอัลลอฮ์
เราย่อมเปิดความจำเริญจากฟากฟ้าและแผ่นดินให้พวกเขา แต่พวกเขาปฏิเสธ
เราจึงเอาโทษพวกเขาเพราะสิ่งที่พวกเขาเคยแสวงหา (94–96)

ชาวเมืองทั้งหลายรู้สึกปลอดภัยหรือ ว่าการลงโทษของเราจะไม่มาถึงพวกเขาในยามค่ำคืน
ขณะที่พวกเขาหลับใหล หรือชาวเมืองทั้งหลายรู้สึกปลอดภัยหรือ
ว่าการลงโทษของเราจะไม่มาถึงพวกเขาในยามสาย ขณะที่พวกเขาเล่นสนุก
พวกเขารู้สึกปลอดภัยจากแผนของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ไม่มีผู้ใดรู้สึกปลอดภัยจากแผนของอัลลอฮ์
นอกจากกลุ่มชนผู้ขาดทุน
ยังไม่เป็นที่ประจักษ์แก่บรรดาผู้รับมรดกแผ่นดินหลังจากชาวแผ่นดินรุ่นก่อนอีกหรือว่า หากเราประสงค์
เราย่อมเอาโทษพวกเขาเพราะบาปของพวกเขา และประทับตราปิดหัวใจของพวกเขา
แล้วพวกเขาจะไม่ได้ยิน นั่นคือเมืองทั้งหลายที่เราบอกเล่าเรื่องราวบางส่วนแก่เจ้า
และแท้จริงบรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา
แต่พวกเขาก็ไม่ศรัทธาในสิ่งที่พวกเขาเคยปฏิเสธมาก่อน
เช่นนั้นแหละที่อัลลอฮ์ทรงประทับตราปิดหัวใจของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม
และเราไม่พบว่าส่วนมากของพวกเขารักษาพันธสัญญา แต่เราพบว่าส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน
(97–102)

แล้วหลังจากพวกเขา เราส่งมูซาพร้อมสัญญาณของเราไปยังฟิรเอาน์และบรรดาขุนนางของเขา
แต่พวกเขาอธรรมต่อสัญญาณเหล่านั้น จงดูเถิดว่าบั้นปลายของบรรดาผู้ก่อความเสื่อมเสียเป็นอย่างไร
มูซากล่าวว่า “โอ้ฟิรเอาน์ แท้จริงฉันเป็นศาสนทูตจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก
มีหน้าที่ต้องไม่กล่าวสิ่งใดเกี่ยวกับอัลลอฮ์นอกจากความจริง
ฉันมายังพวกท่านพร้อมหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของพวกท่าน
ดังนั้นจงปล่อยวงศ์วานอิสราเอลไปกับฉัน” เขากล่าวว่า “หากท่านมาพร้อมสัญญาณ ก็จงนำมันออกมา

หากท่านเป็นผู้สัตย์จริง” เขาจึงโยนไม้เท้าของเขาลง แล้วทันใดนั้นมันก็เป็นงูอย่างเห็นได้ชัด และเขาชักมือของเขาออกมา แล้วทันใดนั้นมันก็ขาวผ่องแก่ผู้พบเห็น บรรดาขุนนางในกลุ่มชนของฟิรเอาน์กล่าวว่า “แท้จริงผู้นี้เป็นนักมายากลผู้ช่ำชอง เขาต้องการขับไล่พวกท่านออกจากแผ่นดินของพวกท่าน แล้วพวกท่านจะแนะนำอย่างไร” พวกเขากล่าวว่า “จงหน่วงเขาและพี่ชายของเขาไว้ก่อน และส่งผู้รวบรวมไปยังเมืองต่าง ๆ เพื่อนำนักมายากลผู้ช่ำชองทุกคนมาให้ท่าน” (103–112)

บรรดานักมายากลมาหาฟิรเอาน์ และกล่าวว่า “เราจะได้รับรางวัลอย่างแน่นอนใช่ไหม หากเราเป็นฝ่ายชนะ” เขากล่าวว่า “ใช่ และพวกเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ใกล้ชิด” พวกเขากล่าวว่า “โอ้มูซา ท่านจะโยนก่อน หรือให้เราเป็นฝ่ายโยน” เขากล่าวว่า “พวกท่านโยนเถิด” ครั้นเมื่อพวกเขาโยน พวกเขาก็ลวงตาผู้คน ทำให้ผู้คนหวาดกลัว และแสดงมายากลอันยิ่งใหญ่ แล้วเราดลใจมูซาว่า “จงโยนไม้เท้าของเจ้า” แล้วทันใดนั้นมันก็กลืนสิ่งที่พวกเขาเสกลวงขึ้น ความจริงจึงประจักษ์ และสิ่งที่พวกเขากระทำก็ไร้ผล พวกเขาพ่ายแพ้ ณ ที่นั้น และกลับไปอย่างอัปยศ และบรรดานักมายากลก็ทรุดตัวลงก้มกราบ พวกเขากล่าวว่า “เราศรัทธาต่อพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกแล้ว พระผู้อภิบาลของมูซาและฮารูน” ฟิรเอาน์กล่าวว่า “พวกเจ้าศรัทธาต่อเขาก่อนที่ข้าจะอนุญาตพวกเจ้ากระนั้นหรือ แท้จริงนี่เป็นแผนที่พวกเจ้าวางไว้ในเมือง เพื่อขับไล่ชาวเมืองออกไป แล้วพวกเจ้าจะได้รู้ ข้าจะตัดมือและเท้าของพวกเจ้าสลับข้างอย่างแน่นอน แล้วจะตรึงพวกเจ้าทั้งหมด” พวกเขากล่าวว่า “แท้จริงเราจะกลับไปยังพระผู้อภิบาลของเรา ท่านแก้แค้นเราเพียงเพราะเราศรัทธาในสัญญาณของพระผู้อภิบาลของเราเมื่อมันมายังเรา ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ขอทรงเทความอดทนลงมาแก่เรา และขอทรงให้เราตายในฐานะผู้มอบตนแด่พระองค์” (113–126)

บรรดาขุนนางในกลุ่มชนของฟิรเอาน์กล่าวว่า
“ท่านจะปล่อยมูซาและกลุ่มชนของเขาให้ก่อความเสื่อมเสียในแผ่นดิน และละทิ้งท่านและบรรดาพระเจ้าของท่านกระนั้นหรือ” เขากล่าวว่า “เราจะฆ่าลูกชายของพวกเขา และไว้ชีวิตผู้หญิงของพวกเขา และแท้จริงเรามีอำนาจเหนือพวกเขา” มูซากล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า “จงขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์และจงอดทน แท้จริงแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงให้มันเป็นมรดกแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ในหมู่บ่าวของพระองค์ และบั้นปลายที่ดีย่อมเป็นของบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์” พวกเขากล่าวว่า “เราถูกทำร้ายก่อนที่ท่านจะมาหาเรา และหลังจากที่ท่านมาหาเราแล้ว” เขากล่าวว่า “หวังว่าพระผู้อภิบาลของพวกท่านจะทรงทำลายศัตรูของพวกท่าน และทรงทำให้พวกท่านเป็นผู้สืบแทนในแผ่นดิน แล้วพระองค์จะทรงดูว่าพวกท่านกระทำอย่างไร” (127–129)

แท้จริงเราได้ให้พวกพ้องของฟิรเอาน์ประสบปีแห่งความแห้งแล้งและการขาดแคลนพืชผล
เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ แต่เมื่อสิ่งดีมายังพวกเขา พวกเขากล่าวว่า “นี่เป็นสิทธิ์ของเรา”
และหากสิ่งร้ายประสบแก่พวกเขา พวกเขาก็โทษว่าเป็นลางร้ายจากมูซาและบรรดาผู้ที่อยู่กับเขา พึงรู้เถิด
ลางของพวกเขาอยู่ที่อัลลอฮ์เท่านั้น แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้ และพวกเขากล่าวว่า
“ไม่ว่าท่านจะนำสัญญาณใดมาเพื่อลวงเราด้วยมายากล เราก็จะไม่ศรัทธาต่อท่าน” เราจึงส่งน้ำท่วม
ตั๊กแตน เหา กบ และเลือด มายังพวกเขา เป็นสัญญาณที่แจกแจงชัด แต่พวกเขาหยิ่งผยอง
และพวกเขาเป็นกลุ่มชนผู้ทำบาป คราใดที่ภัยพิบัติตกแก่พวกเขา พวกเขากล่าวว่า “โอ้มูซา
จงวิงวอนพระผู้อภิบาลของท่านเพื่อเรา ด้วยพันธสัญญาที่พระองค์ทรงให้ไว้แก่ท่าน
หากท่านปลดเปลื้องภัยพิบัตินี้จากเรา เราจะศรัทธาต่อท่านอย่างแน่นอน
และจะปล่อยวงศ์วานอิสราเอลไปกับท่าน” แต่ครั้นเมื่อเราปลดเปลื้องภัยพิบัติจากพวกเขา
จนถึงวาระหนึ่งที่พวกเขาต้องไปถึง ทันใดนั้นพวกเขาก็ผิดคำพูด เราจึงตอบแทนโทษพวกเขา
และให้พวกเขาจมในทะเล เพราะพวกเขาปฏิเสธสัญญาณของเราและเมินเฉยต่อมัน
และเราให้กลุ่มชนที่เคยถูกมองว่าอ่อนแอได้รับมรดกส่วนตะวันออกและตะวันตกของแผ่นดินที่เราให้ความ
จำเริญ และพระดำรัสอันดีงามของพระผู้อภิบาลของเจ้าได้ครบถ้วนแก่วงศ์วานอิสราเอล
เพราะพวกเขาอดทน และเราทำลายสิ่งที่ฟิรเอาน์และกลุ่มชนของเขาเคยสร้าง และสิ่งที่พวกเขาเคยก่อขึ้น
(130–137)

เราพาวงศ์วานอิสราเอลข้ามทะเล แล้วพวกเขามาพบกลุ่มชนหนึ่งที่หมกมุ่นอยู่กับรูปเคารพของตน
พวกเขากล่าวว่า “โอ้มูซา จงทำพระเจ้าองค์หนึ่งให้เรา ดั่งที่พวกเขามีพระเจ้าหลายองค์” เขากล่าวว่า
“แท้จริงพวกท่านเป็นกลุ่มชนที่เขลา แท้จริงคนพวกนี้ สิ่งที่พวกเขาหมกมุ่นอยู่จะถูกทำลาย
และสิ่งที่พวกเขากระทำนั้นเป็นโมฆะ” เขากล่าวว่า
“จะให้ฉันแสวงหาพระเจ้าอื่นนอกจากอัลลอฮ์ให้พวกท่านกระนั้นหรือ
ทั้งที่พระองค์ทรงยกย่องพวกท่านเหนือสากลโลก”
และจงรำลึกเมื่อเราช่วยพวกเจ้าให้รอดพ้นจากพวกพ้องของฟิรเอาน์ ซึ่งทรมานพวกเจ้าอย่างเลวร้ายที่สุด
โดยเข่นฆ่าลูกชายของพวกเจ้าและไว้ชีวิตผู้หญิงของพวกเจ้า
ในการนั้นมีการทดสอบอันยิ่งใหญ่จากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า (138–141)

เรานัดหมายกับมูซาสามสิบคืน และทำให้ครบด้วยอีกสิบคืน
กำหนดเวลาของพระผู้อภิบาลของเขาจึงครบสี่สิบคืน และมูซากล่าวแก่ฮารูนพี่ชายของเขาว่า
“จงทำหน้าที่แทนฉันในหมู่กลุ่มชนของฉัน จงปรับปรุงแก้ไข
และอย่าตามทางของบรรดาผู้ก่อความเสื่อมเสีย” ครั้นเมื่อมูซามาตามกำหนดเวลาของเรา
และพระผู้อภิบาลของเขาตรัสกับเขา เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์
ขอทรงให้ข้าพระองค์เห็นพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะได้มองดูพระองค์” พระองค์ตรัสว่า “เจ้าจะไม่เห็นข้า

แต่จงมองดูภูเขานั้น หากมันมั่นคงอยู่ในที่ของมัน เจ้าก็จะได้เห็นข้า”
ครั้นเมื่อพระผู้อภิบาลของเขาทรงสำแดงพระองค์แก่ภูเขา พระองค์ทรงทำให้มันแหลกเป็นผุยผง
และมูซาล้มลงสิ้นสติ ครั้นเมื่อเขาฟื้น เขากล่าวว่า “มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์
ข้าพระองค์กลับตัวสู่พระองค์แล้ว และข้าพระองค์เป็นคนแรกในบรรดาผู้ศรัทธา” พระองค์ตรัสว่า “โอ้มูซา
แท้จริงข้าได้เลือกเจ้าเหนือมนุษย์ทั้งหลายด้วยสารของข้าและการตรัสของข้า
ดังนั้นจงรับสิ่งที่ข้าประทานแก่เจ้า และจงอยู่ในหมู่ผู้ขอบคุณ” (142–144)

และเราเขียนไว้ให้เขาในแผ่นจารึกทั้งหลาย เป็นข้อตักเตือนเกี่ยวกับทุกสิ่ง และเป็นการแจกแจงทุกสิ่ง
“จงยึดมันไว้ให้มั่น และจงสั่งกลุ่มชนของเจ้าให้ยึดสิ่งที่ดีที่สุดในนั้น
ข้าจะให้พวกเจ้าเห็นที่อยู่ของบรรดาผู้ฝ่าฝืน”
ข้าจะผินบรรดาผู้หยิ่งผยองในแผ่นดินโดยปราศจากความชอบธรรมให้ออกห่างจากสัญญาณของข้า
แม้พวกเขาจะเห็นสัญญาณทุกประการ พวกเขาก็จะไม่ศรัทธาในมัน
หากพวกเขาเห็นทางแห่งความถูกต้อง พวกเขาก็จะไม่ยึดเป็นทางของตน
แต่หากพวกเขาเห็นทางแห่งความหลงผิด พวกเขาจะยึดเป็นทางของตน
ทั้งนี้เพราะพวกเขาปฏิเสธสัญญาณของเราและเมินเฉยต่อมัน
บรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณของเราและการพบปรโลก การงานของพวกเขาย่อมไร้ผล
พวกเขาจะถูกตอบแทนสิ่งใดเล่า นอกจากสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ (145–147)

และในยามที่มูซาไม่อยู่ กลุ่มชนของเขาได้ยึดเอารูปลูกวัวที่ทำจากเครื่องประดับของพวกเขา
เป็นเพียงร่างที่มีเสียงร้อง พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่ามันไม่พูดกับพวกเขา และไม่นำทางพวกเขาสู่ทางใด
พวกเขายึดเอามันมาเคารพ และพวกเขาเป็นผู้อธรรม ครั้นเมื่อพวกเขาสำนึกเสียใจ
และเห็นว่าตนหลงทางแล้ว พวกเขากล่าวว่า “หากพระผู้อภิบาลของเรามิทรงเมตตาเราและอภัยให้เรา
เราย่อมอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุนอย่างแน่นอน”
ครั้นเมื่อมูซากลับมายังกลุ่มชนของเขาด้วยความโกรธและความเสียใจ เขากล่าวว่า
“ช่างเลวร้ายเสียนี่กระไรสิ่งที่พวกท่านทำแทนฉันหลังจากฉันจากไป
พวกท่านจะเร่งพระบัญชาของพระผู้อภิบาลของพวกท่านกระนั้นหรือ” เขาโยนแผ่นจารึกลง
และจับศีรษะพี่ชายของเขาดึงเข้าหาตัว ฮารูนกล่าวว่า “โอ้ลูกของแม่ฉัน แท้จริงกลุ่มชนนี้เห็นว่าฉันอ่อนแอ
และเกือบจะฆ่าฉัน ดังนั้นอย่าให้ศัตรูเยาะเย้ยฉัน และอย่านับฉันรวมกับกลุ่มชนผู้อธรรม” เขากล่าวว่า
“ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงอภัยให้ข้าพระองค์และพี่ชายของข้าพระองค์
และขอทรงให้เราเข้าสู่ความเมตตาของพระองค์ เพราะพระองค์คือผู้ทรงเมตตาที่สุดในหมู่ผู้เมตตา”
แท้จริงบรรดาผู้ยึดเอารูปลูกวัว ความกริ้วจากพระผู้อภิบาลของพวกเขาจะประสบแก่พวกเขา
และความอัปยศในชีวิตแห่งโลกนี้ เช่นนั้นแหละเราตอบแทนบรรดาผู้กุความเท็จ ส่วนบรรดาผู้ทำความชั่ว

แล้วกลับตัวหลังจากนั้นและศรัทธา แท้จริงหลังจากนั้นพระผู้อภิบาลของเจ้าคือผู้ทรงอภัยยิ่ง
ผู้ทรงเมตตาเสมอ (148–153)

ครั้นเมื่อความโกรธของมูซาสงบลง เขาหยิบแผ่นจารึกขึ้นมา
และในข้อความที่จารึกไว้นั้นมีทางนำและความเมตตา สำหรับบรรดาผู้เกรงขามพระผู้อภิบาลของพวกเขา
และมูซาเลือกชายเจ็ดสิบคนจากกลุ่มชนของเขาสำหรับกำหนดเวลาของเรา
ครั้นเมื่อความสั่นสะเทือนอันรุนแรงคร่าพวกเขา เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์
หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ย่อมทรงทำลายพวกเขาก่อนหน้านี้ และข้าพระองค์ด้วย
พระองค์จะทรงทำลายเราเพราะสิ่งที่พวกคนเขลาในหมู่เรากระทำกระนั้นหรือ
มันมิใช่อื่นใดนอกจากการทดสอบของพระองค์
ซึ่งด้วยมันพระองค์ทรงปล่อยให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทาง และทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
พระองค์คือผู้คุ้มครองของเรา ดังนั้นขอทรงอภัยให้เราและเมตตาเรา และพระองค์คือผู้อภัยที่ดีเลิศ
และขอทรงกำหนดความดีแก่เราในโลกนี้และในปรโลก แท้จริงเราได้กลับสู่พระองค์แล้ว” พระองค์ตรัสว่า
“การลงโทษของข้านั้น ข้าให้มันประสบแก่ผู้ที่ข้าประสงค์ แต่ความเมตตาของข้าแผ่ครอบคลุมทุกสิ่ง
ข้าจะกำหนดมันแก่บรรดาผู้ยำเกรงและจ่ายซะกาต และบรรดาผู้ศรัทธาในสัญญาณของเรา
คือบรรดาผู้ตามศาสนทูต นบีผู้ไม่รู้หนังสือ ซึ่งพวกเขาพบว่าถูกบันทึกไว้ ณ พวกเขาในเตารอตและอินญีล
เขากำชับพวกเขาให้ทำสิ่งที่ชอบ และห้ามปรามพวกเขาจากสิ่งที่มิชอบ เขาอนุมัติสิ่งดีทั้งหลายแก่พวกเขา
และห้ามสิ่งโสมมแก่พวกเขา และเขาปลดเปลื้องภาระหนักและโซ่ตรวนที่เคยอยู่บนพวกเขา
ดังนั้นบรรดาผู้ศรัทธาต่อเขา ให้เกียรติเขา ช่วยเหลือเขา และตามแสงสว่างที่ถูกประทานลงมาพร้อมกับเขา
ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ประสบความสำเร็จ” จงกล่าวเถิดว่า “โอ้มนุษย์เอ๋ย
แท้จริงฉันเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์มายังพวกท่านทั้งหมด
พระองค์ผู้ซึ่งอำนาจปกครองชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย
ดังนั้นจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ นบีผู้ไม่รู้หนังสือ
ผู้ซึ่งศรัทธาต่ออัลลอฮ์และพระดำรัสของพระองค์ และจงตามเขา เพื่อพวกท่านจะได้รับทางนำ” (154–158)

และในหมู่กลุ่มชนของมูซามีกลุ่มหนึ่งที่นำทางด้วยสัจธรรม
และด้วยสัจธรรมนั้นพวกเขาดำรงความยุติธรรม และเราแบ่งพวกเขาออกเป็นสิบสองเผ่า
เป็นประชาชาติต่าง ๆ และเมื่อกลุ่มชนของเขาขอน้ำจากเขา เราดลใจมูซาว่า
“จงตีก้อนหินด้วยไม้เท้าของเจ้า” แล้วตาน้ำสิบสองแห่งก็พวยพุ่งออกมาจากหินนั้น
แต่ละกลุ่มรู้แหล่งน้ำดื่มของตน และเราให้เมฆบังร่มเงาแก่พวกเขา
และประทานมันนาและนกคุ่มลงมาแก่พวกเขา “จงกินจากสิ่งดี ๆ ที่เราประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า”
พวกเขามิได้อธรรมต่อเรา แต่พวกเขาอธรรมต่อตัวของพวกเขาเองเท่านั้น และเมื่อมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า

“จงพำนักอยู่ในเมืองนี้ และจงกินจากเมืองนั้น ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าปรารถนา และจงกล่าวว่า ขอทรงปลดเปลื้องภาระบาปของเรา และจงเข้าประตูอย่างนอบน้อม เราจะอภัยความผิดของพวกเจ้า และเราจะเพิ่มพูนแก่บรรดาผู้ทำความดี”
แต่บรรดาผู้อธรรมในหมู่พวกเขาได้เปลี่ยนถ้อยคำเป็นอย่างอื่นจากที่ถูกบอกแก่พวกเขา
เราจึงส่งภัยพิบัติจากฟากฟ้าลงมายังพวกเขา เพราะความอธรรมของพวกเขา (159–162)

จงถามพวกเขาเกี่ยวกับเมืองที่ตั้งอยู่ริมทะเล เมื่อพวกเขาละเมิดวันสะบาโต
เมื่อปลาของพวกเขามาหาพวกเขาอย่างเปิดเผยในวันสะบาโตของพวกเขา
แต่ในวันที่พวกเขาไม่ได้ถือสะบาโต มันกลับไม่มา
เช่นนั้นแหละเราทดสอบพวกเขาเพราะการฝ่าฝืนของพวกเขา และเมื่อกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขากล่าวว่า
“เหตุใดพวกท่านจึงตักเตือนกลุ่มชนที่อัลลอฮ์จะทรงทำลาย หรือทรงลงโทษอย่างรุนแรง” พวกเขากล่าวว่า
“เพื่อพ้นจากคำตำหนิต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกท่าน และเพื่อพวกเขาจะได้ยำเกรงอัลลอฮ์”
ครั้นเมื่อพวกเขาลืมสิ่งที่ถูกเตือนไว้ เราช่วยบรรดาผู้ห้ามปรามความชั่วให้รอด
และเราเอาโทษบรรดาผู้อธรรมด้วยการลงโทษอันเลวร้าย เพราะการฝ่าฝืนของพวกเขา
ครั้นเมื่อพวกเขาขัดขืนสิ่งที่ถูกห้าม เรากล่าวแก่พวกเขาว่า “จงเป็นลิงที่ถูกเหยียดหยาม”
และจงรำลึกเมื่อพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงประกาศว่า
พระองค์จะทรงส่งผู้ที่จะทรมานพวกเขาอย่างเลวร้ายมายังพวกเขาจนถึงวันฟื้นคืนชีพอย่างแน่นอน
แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรวดเร็วในการลงโทษ และแท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง
ผู้ทรงเมตตาเสมอ (163–167)

และเราทำให้พวกเขากระจัดกระจายไปในแผ่นดินเป็นประชาชาติต่าง ๆ
บางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้ทรงคุณธรรม และบางคนมิได้เป็นเช่นนั้น
และเราทดสอบพวกเขาด้วยสิ่งดีและสิ่งร้าย เพื่อพวกเขาจะได้กลับตัว แล้วมีชนรุ่นหลังสืบต่อจากพวกเขา
ซึ่งได้รับคัมภีร์เป็นมรดก พวกเขาเอาผลประโยชน์ชั่วคราวของโลกอันต่ำต้อยนี้ และกล่าวว่า
“เราจะได้รับการอภัย” และหากผลประโยชน์เช่นเดียวกันมาถึงพวกเขา พวกเขาก็จะเอามันอีก
พันธสัญญาแห่งคัมภีร์มิได้ถูกเอาจากพวกเขาดอกหรือว่า
พวกเขาจะไม่กล่าวสิ่งใดเกี่ยวกับอัลลอฮ์นอกจากความจริง และพวกเขาก็ได้ศึกษาสิ่งที่อยู่ในนั้นแล้ว
และที่พำนักแห่งปรโลกนั้นดีกว่าสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ พวกเจ้าไม่ใช้สติปัญญาดอกหรือ
ส่วนบรรดาผู้ยึดมั่นในคัมภีร์และดำรงละหมาด
แท้จริงเราจะไม่ทำให้รางวัลของบรรดาผู้ปรับปรุงแก้ไขสูญเปล่า
และเมื่อเรายกภูเขาขึ้นเหนือพวกเขาประหนึ่งว่ามันเป็นหลังคา
และพวกเขาคิดว่ามันจะตกลงมาทับพวกเขา “จงยึดมั่นในสิ่งที่เราประทานแก่พวกเจ้า
และจงจดจำสิ่งที่มีอยู่ในนั้น เพื่อพวกเจ้าจะได้ยำเกรงอัลลอฮ์” (168–171)

และเมื่อพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงนำลูกหลานของพวกเขาออกมาจากบั้นเอวของลูกหลานของอาดัม
และทรงให้พวกเขาเป็นพยานต่อตัวเองว่า “ข้ามิใช่พระผู้อภิบาลของพวกเจ้าดอกหรือ” พวกเขากล่าวว่า
“ใช่แล้ว เราเป็นพยาน” ทั้งนี้เพื่อพวกเจ้าจะไม่กล่าวในวันฟื้นคืนชีพว่า “แท้จริงเราไม่รู้เรื่องนี้”
หรือเพื่อพวกเจ้าจะไม่กล่าวว่า “บรรพบุรุษของเราต่างหากที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์มาก่อน
และเราเป็นเพียงลูกหลานที่มาภายหลังพวกเขา
พระองค์จะทรงทำลายเราเพราะสิ่งที่บรรดาผู้ตามความเท็จกระทำกระนั้นหรือ”
เช่นนี้แหละเราแจกแจงสัญญาณทั้งหลายอย่างละเอียด เพื่อพวกเขาจะได้กลับตัว (172–174)

จงอ่านแก่พวกเขาถึงเรื่องราวของผู้ที่เราประทานสัญญาณของเราให้ แต่เขาสลัดตนออกจากมัน
ชัยฏอนจึงติดตามเขา แล้วเขากลายเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้หลงผิด หากเราประสงค์
เราย่อมยกเขาขึ้นด้วยสัญญาณเหล่านั้น แต่เขากลับยึดติดกับแผ่นดินและตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของตน
อุปมาเขาจึงดั่งสุนัข หากเจ้าไล่มัน มันก็แลบลิ้นหอบ และหากเจ้าปล่อยมันไว้ มันก็แลบลิ้นหอบ
นั่นคืออุปมาของกลุ่มชนที่ปฏิเสธสัญญาณของเรา ดังนั้นจงเล่าเรื่องราวนี้ เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ
ช่างเลวร้ายเสียนี่กระไรอุปมาของกลุ่มชนที่ปฏิเสธสัญญาณของเรา
และพวกเขาอธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงนำทาง เขาคือผู้ได้รับทางนำ
และผู้ใดที่พระองค์ทรงปล่อยให้หลงทาง ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ขาดทุน
และแท้จริงเราได้สร้างญินและมนุษย์จำนวนมากไว้สำหรับนรกญะฮันนัม
พวกเขามีหัวใจแต่ไม่ใช้มันทำความเข้าใจ มีดวงตาแต่ไม่ใช้มันมอง และมีหูแต่ไม่ใช้มันฟัง
ชนเหล่านั้นเป็นดั่งปศุสัตว์ หามิได้ พวกเขาหลงทางยิ่งกว่า ชนเหล่านั้นแหละคือผู้เผลอไผล (175–179)

พระนามอันวิจิตรงดงามทั้งหลายเป็นของอัลลอฮ์ ดังนั้นจงวิงวอนต่อพระองค์ด้วยพระนามเหล่านั้น
และจงปล่อยบรรดาผู้บิดเบือนพระนามของพระองค์ พวกเขาจะถูกตอบแทนตามสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ
และในหมู่ผู้ที่เราสร้างมีกลุ่มหนึ่งที่นำทางด้วยสัจธรรม และด้วยสัจธรรมนั้นพวกเขาดำรงความยุติธรรม
ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณของเรา เราจะค่อย ๆ นำพวกเขาไปทีละขั้นจากที่ที่พวกเขาไม่รู้
และข้าประวิงเวลาให้พวกเขา แท้จริงแผนของข้านั้นมั่นคง พวกเขามิได้ใคร่ครวญดอกหรือ
สหายของพวกเขามิได้มีความวิกลจริตใด เขาเป็นเพียงผู้ตักเตือนอันชัดแจ้ง
พวกเขามิได้มองดูอาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทุกสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้างดอกหรือ
และมิได้คิดดอกหรือว่าวาระของพวกเขาอาจใกล้เข้ามาแล้ว แล้วพวกเขาจะศรัทธาในถ้อยคำใดหลังจากนี้
ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงปล่อยให้หลงทาง ย่อมไม่มีผู้นำทางสำหรับเขา
และพระองค์ทรงปล่อยให้พวกเขาระหกระเหินอย่างมืดบอดอยู่ในการละเมิดของพวกเขา (180–186)

พวกเขาถามเจ้า (โอ้นบี) เกี่ยวกับยามอวสานว่า “เมื่อใดมันจะมาถึง” จงกล่าวเถิดว่า
“ความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่พระผู้อภิบาลของฉันเท่านั้น ไม่มีผู้ใดจะเปิดเผยมันเมื่อถึงเวลานอกจากพระองค์
มันหนักอึ้งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน มันจะไม่มาถึงพวกท่านนอกจากอย่างฉับพลัน”

พวกเขาถามเจ้าประหนึ่งว่าเจ้ากระตือรือร้นใคร่รู้เรื่องนั้น จงกล่าวเถิดว่า
“ความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่อัลลอฮ์เท่านั้น แต่มนุษย์ส่วนมากไม่รู้” จงกล่าวเถิดว่า
“ฉันไม่มีอำนาจให้คุณหรือให้โทษแก่ตัวเอง เว้นแต่ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ และหากฉันรู้สิ่งเร้นลับ
ฉันย่อมได้ความดีมากมาย และความชั่วร้ายย่อมไม่แตะต้องฉัน
ฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนและผู้แจ้งข่าวดีแก่กลุ่มชนที่ศรัทธา” (187–188)

พระองค์คือผู้ทรงสร้างพวกเจ้าจากชีวิตเดียว และทรงทำให้มีคู่ครองของมันจากชีวิตนั้น
เพื่อเขาจะได้พบความสงบกับนาง ครั้นเมื่อเขาร่วมกับนาง นางก็อุ้มภาระอันเบา และดำเนินชีวิตไปกับมัน
ครั้นเมื่อมันหนักขึ้น ทั้งสองวิงวอนต่ออัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของทั้งสองว่า
“หากพระองค์ประทานบุตรที่สมบูรณ์แก่เรา เราจะอยู่ในหมู่ผู้ขอบคุณอย่างแน่นอน”
แต่เมื่อพระองค์ประทานบุตรที่สมบูรณ์แก่ทั้งสอง
พวกเขากลับตั้งภาคีต่อพระองค์ในสิ่งที่พระองค์ประทานให้ อัลลอฮ์ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคี
พวกเขาตั้งภาคีด้วยสิ่งที่ไม่ได้สร้างสิ่งใด และตัวมันเองก็ถูกสร้างกระนั้นหรือ
มันไม่อาจช่วยเหลือพวกเขาได้ และไม่อาจช่วยเหลือตัวเองได้ (189–192)

หากพวกเจ้าเรียกพวกมันสู่ทางนำ พวกมันก็จะไม่ตามพวกเจ้า ย่อมมีผลเท่ากันสำหรับพวกเจ้า
ไม่ว่าพวกเจ้าจะเรียกพวกมันหรือนิ่งเงียบ แท้จริงบรรดาสิ่งที่พวกเจ้าวิงวอนนอกจากอัลลอฮ์
เป็นบ่าวเช่นเดียวกับพวกเจ้า ดังนั้นจงวิงวอนต่อพวกมัน แล้วให้พวกมันตอบรับพวกเจ้า
หากพวกเจ้าเป็นผู้สัตย์จริง พวกมันมีเท้าที่ใช้เดินหรือ หรือมีมือที่ใช้จับหรือ หรือมีดวงตาที่ใช้มองหรือ
หรือมีหูที่ใช้ฟังหรือ จงกล่าวเถิดว่า “จงเรียกภาคีของพวกท่านมา แล้ววางแผนร้ายต่อฉัน
และอย่าประวิงเวลาให้ฉันเลย แท้จริงผู้คุ้มครองของฉันคืออัลลอฮ์ ผู้ประทานคัมภีร์ลงมา
และพระองค์ทรงคุ้มครองบรรดาผู้ทรงคุณธรรม ส่วนบรรดาสิ่งที่พวกท่านวิงวอนนอกจากพระองค์
ไม่อาจช่วยเหลือพวกท่านได้ และไม่อาจช่วยเหลือตัวเองได้” หากพวกเจ้าเรียกพวกมันสู่ทางนำ
พวกมันก็ไม่ได้ยิน เจ้าเห็นพวกมันมองมาที่เจ้า แต่พวกมันมองไม่เห็น จงยึดการให้อภัย
จงสั่งให้ทำสิ่งที่ชอบ และจงผินหน้าจากคนเขลา หากการยุแหย่จากชัยฏอนมายุแหย่เจ้า
ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้
แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์นั้น เมื่อสิ่งรบกวนจากชัยฏอนสัมผัสพวกเขา พวกเขารำลึกถึงพระองค์
แล้วทันใดนั้นพวกเขาก็มองเห็นแจ้ง แต่พี่น้องของพวกชัยฏอนนั้น
พวกมันฉุดพวกเขาให้จมลึกลงในความหลงผิด แล้วไม่ลดละ (193–202)

เมื่อเจ้ามิได้นำสัญญาณมาให้พวกเขา พวกเขากล่าวว่า “เหตุใดท่านจึงไม่เลือกมันมาเอง” จงกล่าวเถิดว่า
“ฉันเพียงปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกประทานเป็นวิวรณ์แก่ฉันจากพระผู้อภิบาลของฉัน
นี่คือสิ่งเปิดตาให้เห็นแจ้งจากพระผู้อภิบาลของพวกท่าน
และเป็นทางนำและความเมตตาสำหรับกลุ่มชนที่ศรัทธา” เมื่ออัลกุรอานถูกอ่าน ก็จงฟังมันและนิ่งเงียบ

เพื่อพวกเจ้าจะได้รับความเมตตา และจงรำลึกถึงพระผู้อภิบาลของเจ้าในใจของเจ้า
ด้วยความนอบน้อมและความเกรงขาม โดยไม่ออกเสียงดัง ทั้งในยามเช้าและยามเย็น
และอย่าเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้เผลอไผล แท้จริงบรรดาผู้ที่อยู่ใกล้พระผู้อภิบาลของเจ้านั้น
ไม่หยิ่งผยองต่อการเคารพภักดีพระองค์ พวกเขาแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ และก้มกราบต่อพระองค์ (203–206)

8. ทรัพย์เชลยจากการรบ (Al-Anfāl)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

พวกเขาถามเจ้า (โอ้นบี) เกี่ยวกับทรัพย์ที่ได้จากการรบ จงกล่าวเถิดว่า “ทรัพย์ที่ได้จากการรบเป็นของอัลลอฮ์และศาสนทูต ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์ จงปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างพวกท่าน และจงเชื่อฟังอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา” บรรดาผู้ศรัทธานั้นมีเพียงผู้ที่เมื่ออัลลอฮ์ถูกกล่าวถึง หัวใจของพวกเขาหวั่นไหว และเมื่อโองการของพระองค์ถูกอ่านแก่พวกเขา มันเพิ่มพูนความศรัทธาแก่พวกเขา และพวกเขามอบความไว้วางใจต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา คือบรรดาผู้ดำรงละหมาด และบริจาคจากสิ่งที่เราประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง สำหรับพวกเขามีระดับขั้นแห่งเกียรติ ณ พระผู้อภิบาลของพวกเขา การอภัย และปัจจัยยังชีพอันมีเกียรติ (1–4)

ดั่งที่พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงให้เจ้าออกจากบ้านของเจ้าเพื่อความจริง
ทั้งที่กลุ่มหนึ่งในหมู่ผู้ศรัทธาไม่เต็มใจ
พวกเขาโต้เถียงกับเจ้าในเรื่องความจริงหลังจากที่มันประจักษ์ชัดแล้ว
ประหนึ่งว่าพวกเขาถูกต้อนไปสู่ความตายทั้งที่มองเห็นอยู่ และจงรำลึกเมื่ออัลลอฮ์ทรงสัญญาแก่พวกเจ้าว่า หนึ่งในสองกลุ่มจะเป็นของพวกเจ้า และพวกเจ้าปรารถนาให้กลุ่มที่ไม่มีอาวุธตกเป็นของพวกเจ้า แต่อัลลอฮ์ทรงประสงค์จะทำให้ความจริงมั่นคงด้วยพระดำรัสของพระองค์
และตัดขาดบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจนถึงคนสุดท้าย เพื่อพระองค์จะทรงทำให้ความจริงประจักษ์เป็นจริง และความเท็จเป็นโมฆะ แม้บรรดาผู้ทำบาปจะเกลียดชังก็ตาม
เมื่อพวกเจ้าร้องขอความช่วยเหลือต่อพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า พระองค์ทรงตอบรับพวกเจ้าว่า “แท้จริงข้าจะเสริมกำลังพวกเจ้าด้วยมลาอิกะฮ์หนึ่งพัน ตามกันมาเป็นขบวน”
และอัลลอฮ์ทรงทำสิ่งนี้เพียงเพื่อเป็นข่าวดี และเพื่อหัวใจของพวกเจ้าจะได้สงบมั่น เพราะความช่วยเหลือมิได้มาจากผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ
จงรำลึกเมื่อพระองค์ทรงให้ความง่วงปกคลุมพวกเจ้า เป็นความอุ่นใจจากพระองค์ และทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้าแก่พวกเจ้า เพื่อชำระพวกเจ้าให้สะอาดด้วยน้ำนั้น เพื่อขจัดความโสมมของชัยฏอนออกจากพวกเจ้า เพื่อเสริมหัวใจของพวกเจ้าให้เข้มแข็ง และทำให้เท้าของพวกเจ้ามั่นคง เมื่อพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงดลใจมลาอิกะฮ์ว่า “แท้จริงข้าอยู่กับพวกเจ้า ดังนั้นจงทำให้บรรดาผู้ศรัทธามั่นคง ข้าจะโยนความหวาดกลัวเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม ดังนั้นจงฟันเหนือต้นคอ และจงฟันทุกปลายนิ้วของพวกเขา”
ทั้งนี้เพราะพวกเขาต่อต้านอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์

และผู้ใดต่อต้านอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเข้มงวดในการลงโทษ
“นั่นสำหรับพวกเจ้า ดังนั้นจงลิ้มรสมัน” และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมนั้นมีการลงโทษแห่งไฟนรก[10] (5–14)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อพวกเจ้าเผชิญกับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมที่ยกพลมา ก็จงอย่าหันหลังให้พวกเขา
ผู้ใดหันหลังให้พวกเขาในวันนั้น เว้นแต่เป็นการเบี่ยงตัวเพื่อสู้รบอีก หรือถอยไปสมทบกับอีกกลุ่มหนึ่ง
แท้จริงเขาได้นำความกริ้วของอัลลอฮ์มาสู่ตน และที่พักพิงของเขาคือนรกญะฮันนัม
และช่างเป็นปลายทางที่เลวร้ายยิ่ง (15-16)

พวกเจ้ามิได้ฆ่าพวกเขา แต่อัลลอฮ์ทรงฆ่าพวกเขา และเมื่อเจ้า (โอ้นบี) ขว้างทรายไปยังบรรดาผู้ไม่ศรัทธา
เจ้ามิได้ขว้าง แต่อัลลอฮ์ทรงขว้าง
เพื่อพระองค์จะทรงโปรดบรรดาผู้ศรัทธาด้วยการทดสอบอันดีงามจากพระองค์
แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้[11] (17)

เป็นเช่นนั้นแหละ และอัลลอฮ์ทรงทำให้เล่ห์กลของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมอ่อนกำลัง หากพวกเจ้า
(ผู้ปฏิเสธสัจธรรม) แสวงหาการชี้ขาด บัดนี้การชี้ขาดได้มายังพวกเจ้าแล้ว หากพวกเจ้ายุติ
ย่อมดีกว่าสำหรับพวกเจ้า แต่หากพวกเจ้าหวนกลับ เราก็จะหวนกลับ
และกองกำลังของพวกเจ้าจะไม่ช่วยอะไรพวกเจ้าได้เลย แม้จะมีจำนวนมากก็ตาม
และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงอยู่กับบรรดาผู้ศรัทธา (18–19)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงเชื่อฟังอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และอย่าผินหลังให้เขาทั้งที่พวกเจ้าฟังอยู่
และอย่าเป็นดั่งบรรดาผู้ที่กล่าวว่า “เราได้ยินแล้ว” ทั้งที่พวกเขาไม่ได้ยิน แท้จริงสัตว์ที่เลวร้ายที่สุด ณ
อัลลอฮ์ คือพวกหูหนวกเป็นใบ้ที่ไม่ใช้สติปัญญา หากอัลลอฮ์ทรงรู้ว่ามีความดีใดในพวกเขา
พระองค์ย่อมทรงให้พวกเขาได้ยิน และแม้พระองค์จะทรงให้พวกเขาได้ยิน
พวกเขาก็ยังผินหลังให้ด้วยความรังเกียจ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงตอบรับอัลลอฮ์และศาสนทูต
เมื่อเขาเรียกพวกเจ้าสู่สิ่งที่ให้ชีวิตแก่พวกเจ้า (20–23)

และพึงรู้เถิดว่า อัลลอฮ์ทรงเข้ามาอยู่ระหว่างบุคคลกับหัวใจของเขา
และพวกเจ้าจะถูกรวบรวมไปยังพระองค์[12] (24)

และจงระวังการทดสอบซึ่งจะไม่ประสบเฉพาะแก่บรรดาผู้อธรรมในหมู่พวกเจ้าเท่านั้น
และพึงรู้เถิดว่าอัลลอฮ์ทรงเข้มงวดในการลงโทษ (25)

---

[10] ลัทธิโอกาสนิยม (Occasionalism) – อัลกุรอานอันทรงเกียรติกับวิทยาศาสตร์
[11] ลัทธิโอกาสนิยม (Occasionalism) – อัลกุรอานอันทรงเกียรติกับวิทยาศาสตร์
[12] ลัทธิโอกาสนิยม (Occasionalism) – อัลกุรอานอันทรงเกียรติกับวิทยาศาสตร์

จงรำลึกเมื่อพวกเจ้ายังมีจำนวนน้อย ถูกมองว่าอ่อนแอในแผ่นดิน หวาดกลัวว่าผู้คนจะฉกตัวพวกเจ้าไป แล้วพระองค์ทรงให้ที่พักพิงแก่พวกเจ้า ทรงเสริมกำลังพวกเจ้าด้วยความช่วยเหลือของพระองค์ และประทานสิ่งดี ๆ เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าทรยศต่ออัลลอฮ์และศาสนทูต และอย่าทรยศต่อสิ่งที่พวกเจ้าได้รับมอบหมายทั้งที่รู้ดี และพึงรู้เถิดว่าทรัพย์สินและลูกหลานของพวกเจ้าเป็นเพียงการทดสอบ และ ณ อัลลอฮ์นั้นมีรางวัลอันมหาศาล โอ้บรรดาผู้ศรัทธา หากพวกเจ้ายำเกรงอัลลอฮ์ พระองค์จะประทานเกณฑ์จำแนกถูกผิดแก่พวกเจ้า จะลบล้างความชั่วของพวกเจ้า และอภัยให้พวกเจ้า และอัลลอฮ์คือผู้ทรงมีความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ (26–29)

และจงรำลึกเมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมวางแผนร้ายต่อเจ้า เพื่อกักขังเจ้า หรือฆ่าเจ้า หรือขับไล่เจ้า พวกเขาวางแผน และอัลลอฮ์ก็ทรงวางแผน และอัลลอฮ์คือผู้ทรงวางแผนที่ดีเลิศ เมื่อโองการของเราถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขากล่าวว่า “เราได้ยินแล้ว หากเราประสงค์ เราก็กล่าวเช่นนี้ได้ นี่มิใช่อื่นใดนอกจากนิทานของคนโบราณ” และเมื่อพวกเขากล่าวว่า “ข้าแต่อัลลอฮ์ หากนี่คือความจริงจากพระองค์ ก็ขอทรงให้ฝนหินตกลงมาบนเราจากฟากฟ้า หรือนำการลงโทษอันเจ็บปวดมาให้เรา” แต่อัลลอฮ์จะไม่ทรงลงโทษพวกเขาขณะที่เจ้าอยู่ในหมู่พวกเขา และอัลลอฮ์จะไม่ทรงลงโทษพวกเขาขณะที่พวกเขาขออภัย แต่พวกเขามีข้ออ้างใดเล่า ที่อัลลอฮ์จะไม่ทรงลงโทษพวกเขา ทั้งที่พวกเขาขัดขวางผู้คนจากมัสยิดอันต้องห้าม และพวกเขามิใช่ผู้ดูแลมัน ผู้ดูแลมันมีเพียงบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้ การละหมาดของพวกเขา ณ บ้านหลังนั้นมิใช่อื่นใดนอกจากการผิวปากและการตบมือ “ดังนั้นจงลิ้มรสการลงโทษ เพราะการปฏิเสธสัจธรรมของพวกเจ้า” แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมใช้จ่ายทรัพย์สินของตนเพื่อขัดขวางผู้คนจากหนทางของอัลลอฮ์ พวกเขาจะใช้จ่ายมันต่อไป แล้วมันจะกลายเป็นความทุกข์ระทมแก่พวกเขา แล้วพวกเขาจะพ่ายแพ้ และบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะถูกต้อนรวมกันสู่นรกญะฮันนัม เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงแยกสิ่งเลวออกจากสิ่งดี และวางสิ่งเลวซ้อนทับกัน กองรวมมันไว้ทั้งหมด แล้วโยนมันเข้านรกญะฮันนัม ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ขาดทุน จงบอกบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมว่า หากพวกเขายุติ สิ่งที่ล่วงไปแล้วจะถูกอภัยให้พวกเขา แต่หากพวกเขาหวนกลับ แบบอย่างของชนรุ่นก่อนก็ได้ล่วงไปแล้ว และจงต่อสู้กับพวกเขาจนกว่าจะไม่มีการกดขี่ข่มเหงอีก และศาสนาทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์ แล้วหากพวกเขายุติ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเห็นดีถึงทุกสิ่งที่พวกเขากระทำ แต่หากพวกเขาผินหลังให้ ก็พึงรู้เถิดว่าอัลลอฮ์คือผู้คุ้มครองของพวกเจ้า ช่างเป็นผู้คุ้มครองที่ดีเลิศ และผู้ช่วยเหลือที่ดีเลิศ (30–40)

และพึงรู้เถิดว่า สิ่งใดที่พวกเจ้าได้จากการรบ หนึ่งในห้าของมันเป็นของอัลลอฮ์และศาสนทูต และของญาติสนิท เด็กกำพร้า ผู้ขัดสน และผู้เดินทาง หากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และในสิ่งที่เราประทานลงมาแก่บ่าวของเราในวันแห่งการจำแนก วันที่สองกองทัพเผชิญกัน

และอัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง จงรำลึกเมื่อพวกเจ้าอยู่บนฝั่งหุบเขาด้านใกล้ และพวกเขาอยู่บนฝั่งด้านไกล โดยกองคาราวานอยู่เบื้องล่างพวกเจ้า หากพวกเจ้านัดหมายกัน พวกเจ้าย่อมคลาดการนัดหมาย แต่มันเกิดขึ้นเพื่ออัลลอฮ์จะทรงให้กิจการที่ถูกกำหนดไว้แล้วสำเร็จ เพื่อผู้ที่จะพินาศได้พินาศด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง และผู้ที่จะมีชีวิตได้มีชีวิตด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง และแท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้ (41–42)

จงรำลึกเมื่ออัลลอฮ์ทรงให้เจ้าเห็นพวกเขาในความฝันของเจ้าว่ามีจำนวนน้อย
หากพระองค์ทรงให้เจ้าเห็นพวกเขามีจำนวนมาก พวกเจ้าย่อมเสียขวัญ และโต้เถียงกันในกิจการนั้น แต่อัลลอฮ์ทรงให้พวกเจ้าปลอดภัย แท้จริงพระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ในอก และเมื่อพวกเจ้าเผชิญกัน พระองค์ทรงทำให้พวกเขาดูมีจำนวนน้อยในสายตาของพวกเจ้า
และทรงทำให้พวกเจ้าดูมีจำนวนน้อยในสายตาของพวกเขา
เพื่ออัลลอฮ์จะทรงให้กิจการที่ถูกกำหนดไว้แล้วสำเร็จ และกิจการทั้งหลายย่อมถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์ (43–44)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อพวกเจ้าเผชิญกับกองกำลังใด ก็จงยืนหยัดมั่นคง และจงรำลึกถึงอัลลอฮ์ให้มาก เพื่อพวกเจ้าจะได้ประสบความสำเร็จ จงเชื่อฟังอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และอย่าทะเลาะวิวาทกัน มิเช่นนั้นพวกเจ้าจะเสียขวัญ และกำลังของพวกเจ้าจะหมดไป และจงอดทน
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอยู่กับบรรดาผู้อดทน
และอย่าเป็นดั่งบรรดาผู้ที่ออกจากบ้านเรือนของตนด้วยความผยอง โอ้อวดต่อผู้คน และขัดขวางผู้อื่นจากหนทางของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงห้อมล้อมทุกสิ่งที่พวกเขากระทำ และจงรำลึกเมื่อชัยฏอนทำให้การงานของพวกเขาดูงดงามแก่พวกเขา และกล่าวว่า “วันนี้ไม่มีมนุษย์คนใดเอาชนะพวกท่านได้ และแท้จริงฉันอยู่เคียงข้างพวกท่าน” แต่ครั้นเมื่อสองกองทัพมองเห็นกัน มันก็หันส้นเท้ากลับและกล่าวว่า “แท้จริงฉันขอตัดขาดจากพวกท่าน แท้จริงฉันเห็นสิ่งที่พวกท่านมองไม่เห็น แท้จริงฉันกลัวอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงเข้มงวดในการลงโทษ” (45–48)

พวกกลับกลอกและบรรดาผู้ที่ในหัวใจมีโรคกล่าวว่า “ศาสนาของคนพวกนี้ได้หลอกลวงพวกเขา” แต่ผู้ใดมอบความไว้วางใจต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ หากเจ้าได้เห็นเมื่อมลาอิกะฮ์เอาชีวิตของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม โดยตีใบหน้าและแผ่นหลังของพวกเขา “จงลิ้มรสการลงโทษแห่งการเผาไหม้ นั่นเป็นเพราะสิ่งที่มือของพวกเจ้าส่งไปล่วงหน้า และอัลลอฮ์มิทรงอธรรมต่อบ่าวของพระองค์”
เช่นเดียวกับแนวทางของพวกพ้องของฟิรเอาน์และบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขา
พวกเขาปฏิเสธสัญญาณของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์จึงทรงเอาโทษพวกเขาเพราะบาปของพวกเขา
แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงพลัง ทรงเข้มงวดในการลงโทษ

ทั้งนี้เพราะอัลลอฮ์จะไม่ทรงเปลี่ยนแปลงความโปรดปรานที่ประทานแก่กลุ่มชนใด
จนกว่าพวกเขาจะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่อยู่ในตัวของพวกเขาเอง และแท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้
เช่นเดียวกับแนวทางของพวกพ้องของฟิรเอาน์และบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขา
พวกเขาปฏิเสธสัญญาณของพระผู้อภิบาลของพวกเขา เราจึงทำลายพวกเขาเพราะบาปของพวกเขา
และให้พวกพ้องของฟิรเอาน์จมน้ำ และทั้งหมดล้วนเป็นผู้อธรรม (49–54)

แท้จริงสัตว์ที่เลวร้ายที่สุด ณ อัลลอฮ์ คือบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม ซึ่งพวกเขาจะไม่ศรัทธา
คือบรรดาผู้ที่เจ้าทำพันธสัญญาด้วย แล้วพวกเขาทำลายพันธสัญญาของตนทุกครั้ง
และพวกเขาไม่ยำเกรง ดังนั้นหากเจ้าพบพวกเขาในสงคราม
ก็จงทำให้บรรดาผู้ที่อยู่เบื้องหลังพวกเขาแตกกระเจิงด้วยตัวอย่างของพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ
และหากเจ้าเกรงการทรยศจากกลุ่มชนใด ก็จงโยนพันธสัญญาคืนแก่พวกเขาอย่างเสมอภาค
แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงรักบรรดาผู้ทรยศ และบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจงอย่าคิดว่าพวกเขารอดพ้นไปได้
แท้จริงพวกเขาไม่อาจทำให้อัลลอฮ์ไร้ความสามารถได้
จงเตรียมกำลังเท่าที่พวกเจ้าสามารถเพื่อรับมือกับพวกเขา และม้าศึกที่ผูกเตรียมไว้
เพื่อทำให้ศัตรูของอัลลอฮ์และศัตรูของพวกเจ้าหวาดกลัว และคนอื่น ๆ นอกจากพวกเขา ซึ่งพวกเจ้าไม่รู้จัก
แต่อัลลอฮ์ทรงรู้จัก สิ่งใดที่พวกเจ้าบริจาคในหนทางของอัลลอฮ์ จะถูกตอบแทนแก่พวกเจ้าอย่างครบถ้วน
และพวกเจ้าจะไม่ถูกอธรรม และหากพวกเขาโน้มเอียงสู่สันติภาพ เจ้าก็จงโน้มเอียงสู่มันด้วย
และจงมอบความไว้วางใจต่ออัลลอฮ์ แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้
และหากพวกเขาหมายจะหลอกลวงเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงพอเพียงสำหรับเจ้า
พระองค์คือผู้ทรงเสริมกำลังเจ้าด้วยความช่วยเหลือของพระองค์และด้วยบรรดาผู้ศรัทธา
และทรงประสานหัวใจของพวกเขา หากเจ้าใช้จ่ายทุกสิ่งในแผ่นดิน
เจ้าก็ไม่อาจประสานหัวใจของพวกเขาได้ แต่อัลลอฮ์ทรงประสานพวกเขา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงปรีชาญาณ โอ้นบี อัลลอฮ์ทรงพอเพียงสำหรับเจ้า และสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่ตามเจ้า โอ้นบี
จงปลุกเร้าบรรดาผู้ศรัทธาให้สู้รบ หากมีผู้อดทนยี่สิบคนในหมู่พวกเจ้า พวกเขาจะเอาชนะสองร้อยคน
และหากมีหนึ่งร้อยคนในหมู่พวกเจ้า พวกเขาจะเอาชนะหนึ่งพันคนจากบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม
เพราะพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่เข้าใจ บัดนี้อัลลอฮ์ทรงผ่อนเบาภาระแก่พวกเจ้าแล้ว
และทรงรู้ว่ามีความอ่อนแอในพวกเจ้า ดังนั้นหากมีผู้อดทนหนึ่งร้อยคนในหมู่พวกเจ้า
พวกเขาจะเอาชนะสองร้อยคน และหากมีหนึ่งพันคนในหมู่พวกเจ้า
พวกเขาจะเอาชนะสองพันคนด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงอยู่กับบรรดาผู้อดทน (55–66)

ไม่บังควรที่นบีจะมีเชลย จนกว่าเขาจะปราบปรามในแผ่นดินอย่างราบคาบ
พวกเจ้าต้องการทรัพย์ชั่วคราวของโลกนี้ แต่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ปรโลกสำหรับพวกเจ้า
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ หากมิใช่เพราะข้อกำหนดจากอัลลอฮ์ที่มีมาก่อนแล้ว

การลงโทษอันมหันต์ย่อมประสบแก่พวกเจ้าเพราะสิ่งที่พวกเจ้าเอาไป
ดังนั้นจงใช้สอยสิ่งที่พวกเจ้าได้จากการรบ ในฐานะสิ่งที่อนุมัติและดีงาม และจงยำเกรงอัลลอฮ์
แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ (67–69)

โอ้นบี จงกล่าวแก่บรรดาเชลยที่อยู่ในมือของพวกเจ้าว่า
“หากอัลลอฮ์ทรงรู้ว่ามีความดีใดในหัวใจของพวกท่าน
พระองค์จะประทานสิ่งที่ดีกว่าสิ่งที่ถูกเอาไปจากพวกท่าน และจะทรงอภัยให้พวกท่าน
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ” แต่หากพวกเขาหมายจะทรยศต่อเจ้า
พวกเขาก็เคยทรยศต่ออัลลอฮ์มาก่อนแล้ว พระองค์จึงทรงให้เจ้ามีอำนาจเหนือพวกเขา
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ (70–71)

แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา อพยพ และต่อสู้ดิ้นรนด้วยทรัพย์สินและชีวิตของตนในหนทางของอัลลอฮ์
และบรรดาผู้ให้ที่พักพิงและช่วยเหลือ ชนเหล่านี้ต่างเป็นผู้คุ้มครองของกันและกัน
ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาแต่มิได้อพยพ พวกเจ้าไม่มีหน้าที่คุ้มครองพวกเขาแต่อย่างใด
จนกว่าพวกเขาจะอพยพ แต่หากพวกเขาขอความช่วยเหลือจากพวกเจ้าในเรื่องศาสนา
ก็เป็นหน้าที่ของพวกเจ้าที่จะช่วยเหลือ เว้นแต่จะเป็นการต่อต้านกลุ่มชนที่พวกเจ้ามีสนธิสัญญาด้วย
และอัลลอฮ์ทรงเห็นทุกสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ (72)

และบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมต่างเป็นผู้คุ้มครองของกันและกัน หากพวกเจ้าไม่ทำเช่นเดียวกัน
ก็จะมีการกดขี่ข่มเหงในแผ่นดินและความเสื่อมเสียอันใหญ่หลวง บรรดาผู้ศรัทธา อพยพ
และต่อสู้ดิ้นรนในหนทางของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ให้ที่พักพิงและช่วยเหลือ
ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง สำหรับพวกเขามีการอภัยและปัจจัยยังชีพอันมีเกียรติ
ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาในภายหลัง อพยพ และต่อสู้ดิ้นรนร่วมกับพวกเจ้า
ชนเหล่านั้นก็เป็นพวกเดียวกับพวกเจ้า แต่ญาติทางสายเลือดนั้นมีสิทธิ์ต่อกันก่อนในคัมภีร์ของอัลลอฮ์
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง (73–75)

9. การกลับตัว (Al-Tawba)

นี่คือประกาศการพ้นพันธะจากอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์
ต่อสนธิสัญญาที่พวกเจ้าทำไว้กับบรรดาผู้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
“จงเดินทางไปในแผ่นดินอย่างเสรีเป็นเวลาสี่เดือน แต่พึงรู้เถิดว่าพวกเจ้าไม่อาจหนีรอดจากอัลลอฮ์ได้
และอัลลอฮ์จะทรงทำให้บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมอัปยศ”
และนี่คือประกาศจากอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์แก่ผู้คน ในวันแห่งพิธีฮัจญ์ใหญ่ว่า
อัลลอฮ์ทรงพ้นจากพันธะต่อบรรดาผู้ตั้งภาคี และศาสนทูตของพระองค์ก็เช่นกัน หากพวกเจ้ากลับตัว
ย่อมดีกว่าสำหรับพวกเจ้า แต่หากพวกเจ้าผินหลังให้ ก็พึงรู้เถิดว่าพวกเจ้าไม่อาจหนีรอดจากอัลลอฮ์ได้
และจงแจ้งข่าวแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมถึงการลงโทษอันเจ็บปวด
เว้นแต่บรรดาผู้ตั้งภาคีที่พวกเจ้าทำสนธิสัญญาด้วย แล้วพวกเขามิได้บกพร่องต่อพวกเจ้าในสิ่งใด
และมิได้สนับสนุนผู้ใดต่อต้านพวกเจ้า ดังนั้นจงรักษาสนธิสัญญากับพวกเขาจนครบกำหนด
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ยำเกรงพระองค์ (1–4)

ครั้นเมื่อบรรดาเดือนต้องห้ามผ่านพ้นไป ก็จงสังหารบรรดาผู้ตั้งภาคี ณ ที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าพบ
จงจับพวกเขา ปิดล้อมพวกเขา และดักซุ่มพวกเขาทุกจุด แต่หากพวกเขากลับตัว ดำรงละหมาด
และจ่ายซะกาต ก็จงปล่อยพวกเขาไปตามทาง แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ
และหากผู้ใดในหมู่ผู้ตั้งภาคีขอความคุ้มครองจากเจ้า ก็จงให้ความคุ้มครองแก่เขา
เพื่อเขาจะได้ฟังพระดำรัสของอัลลอฮ์ แล้วจงส่งเขาไปยังที่ที่เขาปลอดภัย
ทั้งนี้เพราะพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่รู้
บรรดาผู้ตั้งภาคีจะมีสนธิสัญญากับอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ได้อย่างไร
เว้นแต่บรรดาผู้ที่พวกเจ้าทำสนธิสัญญาด้วย ณ มัสยิดอันต้องห้าม ตราบที่พวกเขาซื่อตรงต่อพวกเจ้า
พวกเจ้าก็จงซื่อตรงต่อพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ยำเกรงพระองค์ จะมีได้อย่างไร
ทั้งที่หากพวกเขามีชัยเหนือพวกเจ้า
พวกเขาจะไม่คำนึงถึงเครือญาติและพันธสัญญาใดในเรื่องของพวกเจ้า
พวกเขาทำให้พวกเจ้าพอใจด้วยปาก แต่หัวใจของพวกเขาปฏิเสธ และส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน
พวกเขาขายสัญญาณของอัลลอฮ์ด้วยราคาอันน้อยนิด และขัดขวางผู้อื่นจากหนทางของพระองค์
ช่างเลวร้ายเสียนี่กระไรสิ่งที่พวกเขากระทำ
พวกเขาไม่คำนึงถึงเครือญาติและพันธสัญญาใดในเรื่องของผู้ศรัทธา และชนเหล่านั้นแหละคือผู้ละเมิด
แต่หากพวกเขากลับตัว ดำรงละหมาด และจ่ายซะกาต พวกเขาก็คือพี่น้องของพวกเจ้าในศาสนา
และเราแจกแจงสัญญาณทั้งหลายสำหรับกลุ่มชนที่รู้
และหากพวกเขาทำลายคำสาบานหลังจากทำสนธิสัญญา และจาบจ้วงศาสนาของพวกเจ้า
ก็จงต่อสู้กับบรรดาหัวหน้าแห่งการปฏิเสธ เพราะคำสาบานไม่มีความหมายสำหรับพวกเขา

เพื่อพวกเขาจะได้ยุติ พวกเจ้าจะไม่ต่อสู้กับกลุ่มชนที่ทำลายคำสาบานของตน มุ่งหมายขับไล่ศาสนทูต และเป็นฝ่ายเริ่มรุกรานพวกเจ้าก่อนดอกหรือ พวกเจ้ากลัวพวกเขาหรือ อัลลอฮ์ต่างหากที่สมควรให้พวกเจ้ากลัว หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา จงต่อสู้กับพวกเขา อัลลอฮ์จะทรงลงโทษพวกเขาด้วยมือของพวกเจ้า ทรงทำให้พวกเขาอัปยศ ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าให้มีชัยเหนือพวกเขา ทรงเยียวยาอกของกลุ่มชนผู้ศรัทธา และทรงขจัดความแค้นเคืองออกจากหัวใจของพวกเขา และอัลลอฮ์ทรงรับการกลับตัวของผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ หรือพวกเจ้าคิดว่าจะถูกปล่อยไว้ โดยที่อัลลอฮ์ยังมิได้ทรงให้ประจักษ์ถึงบรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรนในหมู่พวกเจ้า และมิได้ยึดเอาผู้ใดเป็นมิตรสนิทนอกจากอัลลอฮ์ ศาสนทูตของพระองค์ และบรรดาผู้ศรัทธา และอัลลอฮ์ทรงตระหนักดีในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ (5–16)

ไม่บังควรที่บรรดาผู้ตั้งภาคีจะดูแลมัสยิดของอัลลอฮ์
ทั้งที่พวกเขาเป็นพยานต่อตัวเองถึงการปฏิเสธสัจธรรม ชนเหล่านั้นการงานของพวกเขาไร้ผล และพวกเขาจะอยู่ในไฟนรกตลอดกาล
ผู้ที่จะดูแลมัสยิดของอัลลอฮ์มีเพียงผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้าย ดำรงละหมาด จ่ายซะกาต และไม่กลัวผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ หวังว่าชนเหล่านี้จะอยู่ในหมู่ผู้ได้รับทางนำ
พวกเจ้าถือว่าการให้น้ำดื่มแก่ผู้แสวงบุญและการดูแลมัสยิดอันต้องห้าม
เท่าเทียมกับการงานของผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้าย
และต่อสู้ดิ้นรนในหนทางของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ พวกเขาไม่เท่าเทียมกัน ณ อัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ไม่ทรงนำทางกลุ่มชนผู้อธรรม บรรดาผู้ศรัทธา อพยพ และต่อสู้ดิ้นรนในหนทางของอัลลอฮ์ด้วยทรัพย์สินและชีวิตของตน ย่อมมีฐานะสูงส่งยิ่งกว่า ณ อัลลอฮ์ และชนเหล่านั้นแหละคือผู้มีชัย
พระผู้อภิบาลของพวกเขาทรงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขาถึงความเมตตาจากพระองค์ ความพอพระทัย และสวนสวรรค์หลากหลายซึ่งในนั้นมีความผาสุกอันถาวรสำหรับพวกเขา
พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาลนาน แท้จริง ณ อัลลอฮ์นั้นมีรางวัลอันมหาศาล (17–22)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่ายึดเอาบิดาและพี่น้องของพวกเจ้าเป็นพันธมิตร หากพวกเขาชอบการปฏิเสธสัจธรรมมากกว่าความศรัทธา
ผู้ใดในหมู่พวกเจ้ายึดเอาพวกเขาเป็นพันธมิตร ชนเหล่านั้นแหละคือผู้อธรรม จงกล่าวเถิดว่า “หากบิดาของพวกท่าน ลูกชายของพวกท่าน พี่น้องของพวกท่าน คู่ครองของพวกท่าน เครือญาติของพวกท่าน ทรัพย์สินที่พวกท่านแสวงหามา การค้าที่พวกท่านกลัวว่าจะซบเซา และที่อยู่อาศัยที่พวกท่านพึงพอใจ เป็นที่รักของพวกท่านยิ่งกว่าอัลลอฮ์ ศาสนทูตของพระองค์ และการต่อสู้ดิ้นรนในหนทางของพระองค์ ก็จงรอคอยจนกว่าอัลลอฮ์จะทรงนำพระบัญชาของพระองค์มา”

และอัลลอฮ์ไม่ทรงนำทางกลุ่มชนผู้ฝ่าฝืน แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าในสมรภูมิมากมาย
และในวันแห่งฮุนัยน์ เมื่อจำนวนอันมากมายของพวกเจ้าทำให้พวกเจ้าลำพอง
แต่มันมิได้ช่วยอะไรพวกเจ้าเลย และแผ่นดินทั้งที่กว้างขวางก็กลับคับแคบสำหรับพวกเจ้า
แล้วพวกเจ้าก็หันหลังหนี
แล้วอัลลอฮ์ประทานความสงบมั่นของพระองค์ลงมาแก่ศาสนทูตของพระองค์และแก่บรรดาผู้ศรัทธา
และทรงส่งไพร่พลที่พวกเจ้ามองไม่เห็นลงมา และทรงลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม
และนั่นคือการตอบแทนของบรรดาผู้ปฏิเสธ
แล้วหลังจากนั้นอัลลอฮ์ทรงรับการกลับตัวของผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง
ผู้ทรงเมตตาเสมอ (23–27)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา แท้จริงบรรดาผู้ตั้งภาคีนั้นเป็นสิ่งโสมม
ดังนั้นพวกเขาจงอย่าเข้าใกล้มัสยิดอันต้องห้ามหลังจากปีนี้ของพวกเขา
และหากพวกเจ้ากลัวความยากจน อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเจ้ามั่งมีจากความโปรดปรานของพระองค์
หากพระองค์ทรงประสงค์ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ
จงต่อสู้กับบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้ายในหมู่ชาวคัมภีร์
ผู้ไม่ห้ามสิ่งที่อัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ทรงห้าม และไม่ยึดถือศาสนาแห่งสัจธรรม
จนกว่าพวกเขาจะจ่ายเครื่องบรรณาการด้วยมือของตนเอง ในสภาพที่ยอมสยบ ชาวยิวกล่าวว่า
“อุซัยร์เป็นบุตรของอัลลอฮ์” และชาวคริสต์กล่าวว่า “อัลมะซีห์เป็นบุตรของอัลลอฮ์”
นั่นคือคำพูดจากปากของพวกเขา เลียนแบบคำพูดของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมก่อนหน้าพวกเขา
ขออัลลอฮ์ทรงทำลายพวกเขา พวกเขาถูกทำให้หันเหไปได้อย่างไร
พวกเขายึดเอาบรรดาผู้ทรงธรรมและนักบวชของตนเป็นพระเจ้านอกเหนือจากอัลลอฮ์ และยึดเอาอัลมะซีห์
บุตรของมัรยัมด้วย ทั้งที่พวกเขาถูกบัญชาให้เคารพภักดีพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์จากสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคี
พวกเขาประสงค์จะดับแสงสว่างของอัลลอฮ์ด้วยปากของพวกเขา แต่อัลลอฮ์ไม่ทรงยินยอม
นอกจากจะทรงทำให้แสงสว่างของพระองค์สมบูรณ์ แม้บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะเกลียดชังก็ตาม
พระองค์คือผู้ทรงส่งศาสนทูตของพระองค์มาพร้อมทางนำและศาสนาแห่งสัจธรรม
เพื่อทรงทำให้มันอยู่เหนือศาสนาทั้งมวล แม้บรรดาผู้ตั้งภาคีจะเกลียดชังก็ตาม โอ้บรรดาผู้ศรัทธา
แท้จริงผู้ทรงธรรมและนักบวชจำนวนมากกินทรัพย์สินของผู้คนโดยมิชอบ
และขัดขวางผู้คนจากหนทางของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้สะสมทองและเงิน
และไม่บริจาคมันในหนทางของอัลลอฮ์ จงแจ้งข่าวแก่พวกเขาถึงการลงโทษอันเจ็บปวด
ในวันที่มันจะถูกเผาให้ร้อนในไฟแห่งนรกญะฮันนัม แล้วหน้าผาก สีข้าง
และแผ่นหลังของพวกเขาจะถูกนาบด้วยมัน “นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าสะสมไว้เพื่อตัวเอง
ดังนั้นจงลิ้มรสสิ่งที่พวกเจ้าเคยสะสมเถิด” (28–35)

แท้จริงจำนวนเดือน ณ อัลลอฮ์คือสิบสองเดือน ถูกกำหนดไว้ในคัมภีร์ของอัลลอฮ์
ในวันที่พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ในจำนวนนั้นมีสี่เดือนที่ต้องห้าม
นั่นคือศาสนาอันเที่ยงตรง ดังนั้นจงอย่าอธรรมต่อตัวของพวกเจ้าเองในเดือนเหล่านั้น
และจงต่อสู้กับบรรดาผู้ตั้งภาคีทั้งหมด ดั่งที่พวกเขาต่อสู้กับพวกเจ้าทั้งหมด
และพึงรู้เถิดว่าอัลลอฮ์ทรงอยู่กับบรรดาผู้ยำเกรงพระองค์
การเลื่อนเดือนต้องห้ามออกไปนั้นเป็นเพียงการเพิ่มพูนการปฏิเสธ
ซึ่งบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมถูกทำให้หลงทางด้วยมัน พวกเขาอนุมัติมันในปีหนึ่ง และห้ามมันในอีกปีหนึ่ง
เพื่อให้ตรงกับจำนวนเดือนที่อัลลอฮ์ทรงห้าม แล้วพวกเขาก็อนุมัติสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้าม
ความชั่วแห่งการงานของพวกเขาถูกทำให้ดูงดงามแก่พวกเขา
และอัลลอฮ์ไม่ทรงนำทางกลุ่มชนผู้ปฏิเสธสัจธรรม (36–37)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เกิดอะไรขึ้นกับพวกเจ้า เมื่อมีผู้กล่าวแก่พวกเจ้าว่า “จงออกไปในหนทางของอัลลอฮ์”
พวกเจ้ากลับทรุดตัวหนักอึ้งติดแผ่นดิน พวกเจ้าพอใจในชีวิตแห่งโลกนี้แทนปรโลกกระนั้นหรือ
ความเพลิดเพลินของชีวิตแห่งโลกนี้เมื่อเทียบกับปรโลกนั้นมีเพียงน้อยนิด หากพวกเจ้าไม่ออกไป
พระองค์จะทรงลงโทษพวกเจ้าด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด และจะทรงนำกลุ่มชนอื่นมาแทนพวกเจ้า
และพวกเจ้าจะไม่ทำอันตรายพระองค์ได้แต่อย่างใด และอัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง
หากพวกเจ้าไม่ช่วยเหลือเขา อัลลอฮ์ก็ได้ทรงช่วยเหลือเขาแล้ว
เมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมขับไล่เขาออกมา เป็นหนึ่งในสองคน ขณะที่ทั้งสองอยู่ในถ้ำ
เมื่อเขากล่าวแก่สหายของเขาว่า “อย่าเศร้าโศกเลย แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอยู่กับเรา”
แล้วอัลลอฮ์ประทานความสงบมั่นของพระองค์ลงมาแก่เขา
และทรงเสริมกำลังเขาด้วยไพร่พลที่พวกเจ้ามองไม่เห็น
และทรงทำให้ถ้อยคำของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมต่ำที่สุด และพระดำรัสของอัลลอฮ์นั้นสูงสุด
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ จงออกไปเถิด ไม่ว่าเบาหรือหนัก
และจงต่อสู้ดิ้นรนด้วยทรัพย์สินและชีวิตของพวกเจ้าในหนทางของอัลลอฮ์ นั่นย่อมดีกว่าสำหรับพวกเจ้า
หากพวกเจ้ารู้ หากมันเป็นผลประโยชน์ที่อยู่ใกล้และการเดินทางที่ง่าย พวกเขาย่อมตามเจ้าไป
แต่ระยะทางนั้นไกลเกินไปสำหรับพวกเขา และพวกเขาจะสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า “หากเราสามารถ
เราย่อมออกไปกับพวกท่าน” พวกเขาทำลายตัวเอง และอัลลอฮ์ทรงรู้ว่าพวกเขาเป็นผู้กล่าวเท็จ (38–42)

ขออัลลอฮ์ทรงอภัยให้เจ้า (โอ้นบี) เหตุใดเจ้าจึงอนุญาตให้พวกเขาอยู่ข้างหลัง
ก่อนที่จะประจักษ์ชัดแก่เจ้าว่าผู้ใดในหมู่พวกเขาสัตย์จริง และเจ้าได้รู้จักบรรดาผู้กล่าวเท็จ
บรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้ายจะไม่ขออนุญาตเจ้าให้เว้นจากการต่อสู้ดิ้นรนด้วยทรัพย์สินและชีวิตของตน และอัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงบรรดาผู้ยำเกรงพระองค์
ผู้ที่ขออนุญาตเจ้ามีเพียงบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้าย

และหัวใจของพวกเขาเต็มไปด้วยความสงสัย พวกเขาจึงลังเลอยู่ในความสงสัยของตน
หากพวกเขาตั้งใจจะออกไป พวกเขาย่อมเตรียมการบางอย่างเพื่อการนั้น
แต่อัลลอฮ์ทรงรังเกียจการออกไปของพวกเขา จึงทรงหน่วงพวกเขาไว้ และมีผู้กล่าวว่า
“จงนั่งอยู่กับบรรดาผู้นั่งอยู่เถิด” หากพวกเขาออกไปในหมู่พวกเจ้า
พวกเขาจะมิได้เพิ่มสิ่งใดแก่พวกเจ้านอกจากความวุ่นวาย และจะวิ่งวุ่นอยู่ในหมู่พวกเจ้า
เพื่อก่อความแตกแยกแก่พวกเจ้า และในหมู่พวกเจ้ามีผู้ที่จะเชื่อฟังพวกเขา
และอัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงบรรดาผู้อธรรม แท้จริงพวกเขาเคยพยายามก่อความแตกแยกมาก่อนแล้ว
และพลิกกิจการทั้งหลายของเจ้า จนกระทั่งความจริงมาถึง และพระบัญชาของอัลลอฮ์ประจักษ์
ทั้งที่พวกเขาเกลียดชัง และในหมู่พวกเขามีผู้ที่กล่าวว่า “จงอนุญาตฉันเถิด
และอย่าให้ฉันตกอยู่ในการทดสอบ” พึงรู้เถิด พวกเขาได้ตกอยู่ในการทดสอบแล้ว
และแท้จริงนรกญะฮันนัมย่อมห้อมล้อมบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม หากสิ่งดีประสบแก่เจ้า
มันทำให้พวกเขาเป็นทุกข์ แต่หากเคราะห์ร้ายประสบแก่เจ้า พวกเขากล่าวว่า “เราได้ระวังตัวไว้ก่อนแล้ว”
แล้วพวกเขาก็ผินหลังไปด้วยความยินดี จงกล่าวเถิดว่า “จะไม่มีสิ่งใดประสบแก่เรา
นอกจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้สำหรับเรา พระองค์คือผู้คุ้มครองของเรา
และบรรดาผู้ศรัทธาจงมอบความไว้วางใจต่ออัลลอฮ์เถิด” จงกล่าวเถิดว่า
“พวกท่านรอคอยให้สิ่งใดประสบแก่เรา นอกจากหนึ่งในสองสิ่งที่ดีเลิศ
และเราก็รอคอยให้อัลลอฮ์ทรงลงโทษพวกท่านด้วยการลงโทษจากพระองค์ หรือด้วยมือของเรา
ดังนั้นจงรอคอยเถิด แท้จริงเราก็รอคอยร่วมกับพวกท่าน” จงกล่าวเถิดว่า “จงบริจาคเถิด
ไม่ว่าเต็มใจหรือฝืนใจ มันจะไม่ถูกรับจากพวกท่าน เพราะแท้จริงพวกท่านเป็นกลุ่มชนผู้ฝ่าฝืน”
ไม่มีสิ่งใดขัดขวางมิให้การบริจาคของพวกเขาถูกรับ
นอกจากการที่พวกเขาปฏิเสธอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และมาละหมาดอย่างเกียจคร้านเท่านั้น
และบริจาคอย่างฝืนใจเท่านั้น ดังนั้นจงอย่าให้ทรัพย์สินและลูกหลานของพวกเขาทำให้เจ้าประทับใจ
อัลลอฮ์เพียงแต่ทรงประสงค์จะลงโทษพวกเขาด้วยสิ่งเหล่านั้นในชีวิตแห่งโลกนี้
และให้ชีวิตของพวกเขาออกจากร่างขณะที่พวกเขาปฏิเสธสัจธรรม (43–55)

พวกเขาสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า พวกเขาเป็นพวกเดียวกับพวกเจ้า ทั้งที่พวกเขามิใช่พวกเดียวกับพวกเจ้า
แต่พวกเขาเป็นกลุ่มชนที่หวาดกลัว หากพวกเขาพบที่หลบภัย หรือถ้ำ หรือรูใดที่จะมุดเข้าไปได้
พวกเขาย่อมหันไปหามันอย่างรีบรุด และในหมู่พวกเขามีผู้ที่ตำหนิเจ้าในเรื่องทานซะกาต
หากพวกเขาได้รับส่วนแบ่งจากมัน พวกเขาก็พอใจ แต่หากไม่ได้รับ ทันใดนั้นพวกเขาก็ขุ่นเคือง
และหากพวกเขาพอใจในสิ่งที่อัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ให้แก่พวกเขา และกล่าวว่า
“อัลลอฮ์ทรงพอเพียงสำหรับเราแล้ว อัลลอฮ์จะประทานแก่เราจากความโปรดปรานของพระองค์
และศาสนทูตของพระองค์ก็เช่นกัน แท้จริงเราใฝ่หวังต่ออัลลอฮ์” ทานซะกาตนั้นสำหรับคนยากจน ผู้ขัดสน
เจ้าหน้าที่ผู้จัดการมัน ผู้ที่หัวใจของพวกเขาควรได้รับการประสาน การปลดปล่อยทาส ผู้มีหนี้สิน

หนทางของอัลลอฮ์ และผู้เดินทางเท่านั้น เป็นข้อกำหนดจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ (56–60)

และในหมู่พวกเขามีบรรดาผู้ทำร้ายจิตใจนบี โดยกล่าวว่า “เขาเป็นหูที่ฟังทุกอย่าง” จงกล่าวเถิดว่า “เขาเป็นหูที่ฟังสิ่งดีสำหรับพวกท่าน เขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์และเชื่อใจบรรดาผู้ศรัทธา และเป็นความเมตตาสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกท่าน”
และบรรดาผู้ทำร้ายจิตใจศาสนทูตของอัลลอฮ์จะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด
พวกเขาสาบานต่ออัลลอฮ์แก่พวกเจ้าเพื่อให้พวกเจ้าพอใจ
แต่อัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์สมควรยิ่งกว่าที่พวกเขาจะทำให้พอพระทัย หากพวกเขาเป็นผู้ศรัทธา
พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า ผู้ใดต่อต้านอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ เขาจะได้รับไฟแห่งนรกญะฮันนัม เขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือความอัปยศอันใหญ่หลวง (61–63)

พวกกลับกลอกหวั่นเกรงว่าจะมีซูเราะฮ์ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับพวกเขา
ซึ่งบอกพวกเขาถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจของตน จงกล่าวเถิดว่า “จงเย้ยหยันต่อไปเถิด แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงเปิดโปงสิ่งที่พวกท่านหวั่นเกรง” และหากเจ้าถามพวกเขา พวกเขาจะกล่าวอย่างแน่นอนว่า “เราเพียงแต่พูดเล่นและสนุกสนานเท่านั้น” จงกล่าวเถิดว่า “พวกท่านเย้ยหยันอัลลอฮ์ สัญญาณของพระองค์ และศาสนทูตของพระองค์กระนั้นหรือ” อย่าแก้ตัวเลย พวกเจ้าได้ปฏิเสธสัจธรรมหลังจากที่ศรัทธาแล้ว หากเราอภัยให้กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเจ้า เราก็จะลงโทษอีกกลุ่มหนึ่ง เพราะพวกเขาเป็นผู้ทำบาป
พวกกลับกลอกทั้งชายและหญิงล้วนเป็นพวกเดียวกัน พวกเขากำชับให้ทำสิ่งที่มิชอบ และห้ามปรามสิ่งที่ชอบ และกำมือของตนไว้แน่น พวกเขาลืมอัลลอฮ์ พระองค์จึงทรงลืมพวกเขา แท้จริงพวกกลับกลอกนั่นแหละคือผู้ฝ่าฝืน อัลลอฮ์ทรงสัญญาแก่พวกกลับกลอกทั้งชายและหญิง และบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม ถึงไฟแห่งนรกญะฮันนัม พวกเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาล มันเพียงพอสำหรับพวกเขาแล้ว และอัลลอฮ์ทรงสาปแช่งพวกเขา และสำหรับพวกเขามีการลงโทษอันถาวร
พวกเจ้าเป็นเช่นเดียวกับบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเจ้า พวกเขามีพลังแข็งแกร่งกว่าพวกเจ้า และมีทรัพย์สินและลูกหลานมากกว่า พวกเขาได้เสพสุขกับส่วนของตน และพวกเจ้าก็ได้เสพสุขกับส่วนของพวกเจ้า ดั่งที่บรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเจ้าได้เสพสุขกับส่วนของตน และพวกเจ้าถลำอยู่ในการพูดไร้สาระดั่งที่พวกเขาถลำ
ชนเหล่านั้นการงานของพวกเขาไร้ผลทั้งในโลกนี้และปรโลก และชนเหล่านั้นแหละคือผู้ขาดทุน
ข่าวคราวของบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขามิได้มาถึงพวกเขาดอกหรือ คือกลุ่มชนของนูห์ อ๊าด และษะมูด กลุ่มชนของอิบรอฮีม ชาวมัดยัน และเมืองทั้งหลายที่ถูกพลิกคว่ำ บรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา อัลลอฮ์มิได้อธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาอธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง (64–70)

บรรดาผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิงต่างเป็นผู้คุ้มครองของกันและกัน พวกเขากำชับให้ทำสิ่งที่ชอบ และห้ามปรามสิ่งที่มิชอบ ดำรงละหมาด จ่ายซะกาต และเชื่อฟังอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ ชนเหล่านั้นอัลลอฮ์จะทรงเมตตาพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ อัลลอฮ์ทรงสัญญาแก่บรรดาผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิง ถึงสวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล และที่พำนักอันดีงามในสวนสวรรค์แห่งความผาสุกอันถาวร และความพอพระทัยจากอัลลอฮ์นั้นยิ่งใหญ่กว่า นั่นคือชัยชนะอันสูงสุด (71–72)

โอ้นบี จงต่อสู้ดิ้นรนกับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมและพวกกลับกลอก และจงเด็ดขาดต่อพวกเขา ที่พักพิงของพวกเขาคือนรกญะฮันนัม และช่างเป็นปลายทางที่เลวร้ายยิ่ง พวกเขาสาบานต่ออัลลอฮ์ว่าพวกเขามิได้กล่าวสิ่งใด ทั้งที่พวกเขาได้กล่าวถ้อยคำแห่งการปฏิเสธ และปฏิเสธสัจธรรมหลังจากที่มอบตนแด่อัลลอฮ์แล้ว และพวกเขามุ่งหมายในสิ่งที่พวกเขาไม่อาจบรรลุได้ และพวกเขามิได้ขุ่นเคืองสิ่งใด นอกจากการที่อัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ทำให้พวกเขามั่งมีจากความโปรดปรานของพระองค์ หากพวกเขากลับตัว ย่อมดีกว่าสำหรับพวกเขา แต่หากพวกเขาผินหลังให้ อัลลอฮ์จะทรงลงโทษพวกเขาด้วยการลงโทษอันเจ็บปวดทั้งในโลกนี้และปรโลก และพวกเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองหรือผู้ช่วยเหลือใดในแผ่นดิน (73–74)

และในหมู่พวกเขามีผู้ที่ทำพันธสัญญากับอัลลอฮ์ว่า “หากพระองค์ประทานแก่เราจากความโปรดปรานของพระองค์ เราจะให้ทานอย่างแน่นอน และจะอยู่ในหมู่ผู้ทรงคุณธรรม” แต่เมื่อพระองค์ประทานแก่พวกเขาจากความโปรดปรานของพระองค์ พวกเขากลับตระหนี่ และผินหลังให้ด้วยความรังเกียจ พระองค์จึงทรงตอบแทนพวกเขาด้วยความกลับกลอกในหัวใจของพวกเขา จนถึงวันที่พวกเขาจะพบพระองค์ เพราะพวกเขาผิดสัญญาที่ให้ไว้ต่ออัลลอฮ์ และเพราะพวกเขาเคยกล่าวเท็จ พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงรู้ความลับและการซุบซิบของพวกเขา และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับทั้งมวล บรรดาผู้ที่ตำหนิผู้ศรัทธาซึ่งให้ทานด้วยความสมัครใจ และผู้ที่ไม่มีสิ่งใดจะให้นอกจากแรงงานของตน แล้วเยาะเย้ยพวกเขา อัลลอฮ์จะทรงเยาะเย้ยพวกเขา และสำหรับพวกเขามีการลงโทษอันเจ็บปวด เจ้าจะขออภัยให้พวกเขาหรือไม่ขออภัยให้พวกเขาก็ตาม แม้เจ้าจะขออภัยให้พวกเขาเจ็ดสิบครั้ง อัลลอฮ์ก็จะไม่ทรงอภัยให้พวกเขา ทั้งนี้เพราะพวกเขาปฏิเสธอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และอัลลอฮ์ไม่ทรงนำทางกลุ่มชนผู้ฝ่าฝืน (75–80)

บรรดาผู้ถูกทิ้งไว้ข้างหลังต่างยินดีที่ได้นั่งอยู่กับบ้านลับหลังศาสนทูตของอัลลอฮ์ และพวกเขารังเกียจที่จะต่อสู้ดิ้นรนด้วยทรัพย์สินและชีวิตของตนในหนทางของอัลลอฮ์

และพวกเขากล่าวว่า “อย่าออกไปในความร้อนเลย” จงกล่าวเถิดว่า “ไฟแห่งนรกญะฮันนัมนั้นร้อนยิ่งกว่า” หากพวกเขาเข้าใจ ดังนั้นพวกเขาจงหัวเราะเพียงเล็กน้อยเถิด แล้วพวกเขาจะร้องไห้อย่างมากมาย เป็นการตอบแทนสิ่งที่พวกเขาแสวงหาไว้ หากอัลลอฮ์ทรงให้เจ้ากลับไปยังกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขา แล้วพวกเขาขออนุญาตเจ้าออกไป ก็จงกล่าวว่า “พวกท่านจะไม่ได้ออกไปกับฉันเป็นอันขาด และจะไม่ได้สู้รบกับศัตรูใดร่วมกับฉัน แท้จริงพวกท่านพอใจที่จะนั่งอยู่กับบ้านในครั้งแรก ดังนั้นจงนั่งอยู่กับบรรดาผู้อยู่ข้างหลังเถิด” (81–83)

และจงอย่าละหมาดให้แก่ผู้ใดในหมู่พวกเขาที่ตายไปเป็นอันขาด และอย่ายืนที่หลุมศพของเขา แท้จริงพวกเขาปฏิเสธอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และตายในสภาพที่เป็นผู้ฝ่าฝืน และจงอย่าให้ทรัพย์สินและลูกหลานของพวกเขาทำให้เจ้าประทับใจ อัลลอฮ์เพียงแต่ทรงประสงค์จะลงโทษพวกเขาด้วยสิ่งเหล่านั้นในโลกนี้ และให้ชีวิตของพวกเขาออกจากร่างขณะที่พวกเขาปฏิเสธสัจธรรม เมื่อซูเราะฮ์หนึ่งถูกประทานลงมาว่า “จงศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และต่อสู้ดิ้นรนร่วมกับศาสนทูตของพระองค์” บรรดาผู้มีฐานะในหมู่พวกเขาก็ขออนุญาตเจ้า และกล่าวว่า “จงปล่อยเราไว้กับบรรดาผู้นั่งอยู่กับบ้านเถิด” พวกเขาพอใจที่จะอยู่กับบรรดาสตรีที่อยู่ข้างหลัง และหัวใจของพวกเขาถูกประทับตราปิด พวกเขาจึงไม่เข้าใจ แต่ศาสนทูตและบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่กับเขาต่อสู้ดิ้นรนด้วยทรัพย์สินและชีวิตของตน ชนเหล่านั้นจะได้รับความดีทั้งหลาย และชนเหล่านั้นแหละคือผู้ประสบความสำเร็จ อัลลอฮ์ทรงเตรียมสวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่างไว้สำหรับพวกเขา พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือชัยชนะอันสูงสุด (84–89)

บรรดาผู้อ้างเหตุในหมู่ชาวอาหรับชนบทได้มาขออนุญาต ส่วนบรรดาผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ก็นั่งอยู่กับบ้าน การลงโทษอันเจ็บปวดจะประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมในหมู่พวกเขา ไม่มีความผิดแก่ผู้อ่อนแอ ผู้เจ็บป่วย และบรรดาผู้ไม่มีสิ่งใดจะใช้จ่าย เมื่อพวกเขาจริงใจต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ ไม่มีทางใดที่จะตำหนิบรรดาผู้ทำความดี และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ และไม่มีความผิดแก่บรรดาผู้ที่เมื่อมาหาเจ้าเพื่อให้เจ้าจัดหาพาหนะให้ เจ้ากล่าวว่า “ฉันไม่พบสิ่งใดจะให้พวกท่านขี่” พวกเขาก็หันกลับไปโดยดวงตาเอ่อล้นด้วยน้ำตาแห่งความเศร้า ที่พวกเขาไม่มีสิ่งใดจะใช้จ่าย ทางที่จะตำหนินั้นมีเพียงต่อบรรดาผู้ขออนุญาตเจ้าทั้งที่พวกเขามั่งมี พวกเขาพอใจที่จะอยู่กับบรรดาสตรีที่อยู่ข้างหลัง และอัลลอฮ์ทรงประทับตราปิดหัวใจของพวกเขา พวกเขาจึงไม่รู้ (90–93)

พวกเขาจะแก้ตัวต่อพวกเจ้าเมื่อพวกเจ้ากลับไปหาพวกเขา จงกล่าวเถิดว่า “อย่าแก้ตัวเลย เราจะไม่เชื่อพวกท่าน อัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวคราวของพวกท่านแก่เราแล้ว และอัลลอฮ์จะทรงเห็นการงานของพวกท่าน และศาสนทูตของพระองค์ก็เช่นกัน

แล้วพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งที่ประจักษ์
แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกท่านถึงสิ่งที่พวกท่านเคยกระทำ”
พวกเขาจะสาบานต่ออัลลอฮ์แก่พวกเจ้าเมื่อพวกเจ้ากลับไปหาพวกเขา เพื่อพวกเจ้าจะได้ปล่อยพวกเขาไว้ ดังนั้นจงปล่อยพวกเขาไว้เถิด แท้จริงพวกเขาเป็นสิ่งโสมม และที่พักพิงของพวกเขาคือนรกญะฮันนัม เป็นการตอบแทนสิ่งที่พวกเขาแสวงหาไว้ พวกเขาจะสาบานแก่พวกเจ้าเพื่อให้พวกเจ้าพอใจพวกเขา แต่แม้พวกเจ้าจะพอใจพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์ก็ไม่ทรงพอพระทัยกลุ่มชนผู้ฝ่าฝืน (94–96)

ชาวอาหรับชนบทนั้นดื้อด้านที่สุดในการปฏิเสธและความกลับกลอก
และมีแนวโน้มที่สุดที่จะไม่รู้ขอบเขตของสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานลงมาแก่ศาสนทูตของพระองค์
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ
และในหมู่ชาวอาหรับชนบทมีผู้ที่ถือว่าสิ่งที่ตนบริจาคเป็นค่าปรับ
และคอยให้เคราะห์กรรมหมุนมาประสบแก่พวกเจ้า ขอให้เคราะห์ร้ายหมุนมาประสบแก่พวกเขาเถิด
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้ และในหมู่ชาวอาหรับชนบทมีผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้าย
และถือว่าสิ่งที่ตนบริจาคเป็นหนทางเข้าใกล้อัลลอฮ์ และเป็นหนทางให้ได้รับคำวิงวอนของศาสนทูต
พึงรู้เถิด แท้จริงมันเป็นหนทางเข้าใกล้สำหรับพวกเขา
อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาเข้าสู่ความเมตตาของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ (97–99)

ส่วนบรรดาผู้รุดหน้าเป็นกลุ่มแรกในหมู่ผู้อพยพและผู้ช่วยเหลือ
และบรรดาผู้ตามพวกเขาด้วยการทำความดี อัลลอฮ์ทรงพอพระทัยพวกเขา
และพวกเขาก็พอใจในพระองค์
และพระองค์ทรงเตรียมสวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่างไว้สำหรับพวกเขา
พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาลนาน นั่นคือชัยชนะอันสูงสุด (100)

ในหมู่ชาวอาหรับชนบทรอบ ๆ พวกเจ้ามีพวกกลับกลอก และในหมู่ชาวมะดีนะฮ์ก็เช่นกัน
พวกเขาดื้อด้านอยู่ในความกลับกลอก เจ้าไม่รู้จักพวกเขา แต่เรารู้จักพวกเขา
เราจะลงโทษพวกเขาสองครั้ง แล้วพวกเขาจะถูกนำกลับไปสู่การลงโทษอันมหันต์ และมีคนอื่น ๆ
ที่สารภาพบาปของตน พวกเขาได้ปะปนการงานที่ดีกับอีกการงานหนึ่งที่ชั่ว
หวังว่าอัลลอฮ์จะทรงรับการกลับตัวของพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ
จงรับทานจากทรัพย์สินของพวกเขา เพื่อชำระและขัดเกลาพวกเขาให้บริสุทธิ์ด้วยทานนั้น
และจงวิงวอนให้พวกเขา แท้จริงการวิงวอนของเจ้าเป็นความสงบใจแก่พวกเขา และอัลลอฮ์คือผู้ทรงได้ยิน
ผู้ทรงรอบรู้ พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า อัลลอฮ์คือผู้ทรงรับการกลับตัวจากบ่าวของพระองค์
และทรงรับทานทั้งหลาย และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรับการกลับตัวเสมอ ผู้ทรงเมตตาเสมอ จงกล่าวเถิดว่า
“จงทำงานเถิด อัลลอฮ์จะทรงเห็นการงานของพวกท่าน

และศาสนทูตของพระองค์และบรรดาผู้ศรัทธาก็เช่นกัน
แล้วพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งที่ประจักษ์
แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกท่านถึงสิ่งที่พวกท่านเคยกระทำ” และมีคนอื่น ๆ
ที่ถูกรั้งรอไว้เพื่อพระบัญชาของอัลลอฮ์ ว่าพระองค์จะทรงลงโทษพวกเขา
หรือทรงรับการกลับตัวของพวกเขา และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ (101–106)

และมีบรรดาผู้ที่สร้างมัสยิดขึ้นเพื่อก่อความเสียหายและการปฏิเสธ เพื่อสร้างความแตกแยกในหมู่ผู้ศรัทธา
และเป็นที่มั่นสำหรับผู้ที่ทำสงครามต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์มาก่อน
และพวกเขาจะสาบานอย่างแน่นอนว่า “เรามิได้ตั้งใจสิ่งใดนอกจากความดี”
แต่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานว่าพวกเขาเป็นผู้กล่าวเท็จ เจ้าจงอย่ายืนละหมาดในนั้นเป็นอันขาด
มัสยิดที่ถูกวางรากฐานบนความยำเกรงตั้งแต่วันแรกนั้น สมควรกว่าที่เจ้าจะยืนในนั้น
ในนั้นมีบุรุษทั้งหลายที่รักการชำระตนให้บริสุทธิ์ และอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ชำระตนให้บริสุทธิ์
ผู้ใดดีกว่ากัน ผู้ที่วางรากฐานอาคารของเขาบนความยำเกรงอัลลอฮ์และความพอพระทัยของพระองค์
หรือผู้ที่วางรากฐานอาคารของเขาบนขอบตลิ่งที่กำลังจะพัง
แล้วมันก็ทลายพาเขาลงสู่ไฟแห่งนรกญะฮันนัม และอัลลอฮ์ไม่ทรงนำทางกลุ่มชนผู้อธรรม
อาคารที่พวกเขาสร้างขึ้นจะยังคงเป็นต้นเหตุแห่งความสงสัยในหัวใจของพวกเขา
จนกว่าหัวใจของพวกเขาจะแหลกเป็นชิ้น ๆ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ (107–110)

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงซื้อชีวิตและทรัพย์สินของบรรดาผู้ศรัทธาจากพวกเขา โดยแลกกับสวนสวรรค์
พวกเขาต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาฆ่าและถูกฆ่า เป็นสัญญาที่ผูกพันพระองค์โดยแท้จริง
ในเตารอต อินญีล และอัลกุรอาน และใครเล่าจะรักษาพันธสัญญาของตนได้ดียิ่งกว่าอัลลอฮ์
ดังนั้นจงยินดีในการซื้อขายที่พวกเจ้าได้ทำไว้กับพระองค์เถิด และนั่นคือชัยชนะอันสูงสุด
พวกเขาคือบรรดาผู้กลับตัว ผู้เคารพภักดี ผู้สรรเสริญ ผู้เดินทางเพื่อพระองค์ ผู้โค้งคำนับ ผู้ก้มกราบ
ผู้กำชับให้ทำสิ่งที่ชอบและห้ามปรามสิ่งที่มิชอบ และผู้รักษาขอบเขตของอัลลอฮ์
และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา (111–112)

ไม่บังควรที่นบีและบรรดาผู้ศรัทธาจะขออภัยให้บรรดาผู้ตั้งภาคี แม้พวกเขาจะเป็นญาติสนิทก็ตาม
หลังจากที่ประจักษ์ชัดแก่พวกเขาแล้วว่า ชนเหล่านั้นคือชาวไฟอันลุกโชน
และการที่อิบรอฮีมขออภัยให้บิดาของเขานั้น เป็นเพียงเพราะสัญญาที่เขาให้ไว้แก่บิดา
แต่ครั้นเมื่อประจักษ์ชัดแก่เขาว่าบิดาเป็นศัตรูของอัลลอฮ์ เขาก็ตัดขาดจากบิดา
แท้จริงอิบรอฮีมเป็นผู้มีจิตใจอ่อนโยน เป็นผู้มีขันติ
และอัลลอฮ์จะไม่ทรงปล่อยให้กลุ่มชนใดหลงทางหลังจากที่ทรงนำทางพวกเขาแล้ว
จนกว่าจะทรงชี้แจงแก่พวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาควรระวัง แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

แท้จริงอำนาจปกครองชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย
และพวกเจ้าไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใดนอกจากอัลลอฮ์ (113–116)

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรับการกลับตัวของนบีด้วยความเมตตา
และของบรรดาผู้อพยพและผู้ช่วยเหลือที่ตามเขาในยามยากลำบาก
หลังจากที่หัวใจของกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาเกือบจะเอนเอียง แล้วพระองค์ทรงรับการกลับตัวของพวกเขา
แท้จริงพระองค์ทรงเอ็นดูยิ่งและทรงเมตตาเสมอต่อพวกเขา
และทรงรับการกลับตัวของสามคนที่ถูกทิ้งไว้ข้างหลัง
จนกระทั่งเมื่อแผ่นดินทั้งที่กว้างขวางกลับคับแคบสำหรับพวกเขา และจิตใจของพวกเขาเองก็คับแคบ
และพวกเขาตระหนักว่าไม่มีที่หลบภัยจากอัลลอฮ์ นอกจากกลับไปยังพระองค์
แล้วพระองค์ทรงรับการกลับตัวของพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้กลับตัว
แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงรับการกลับตัวเสมอ ผู้ทรงเมตตาเสมอ (117–118)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงยำเกรงอัลลอฮ์ และจงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้สัตย์จริง
ไม่บังควรที่ชาวมะดีนะฮ์และชาวอาหรับชนบทรอบ ๆ พวกเขา จะอยู่ข้างหลังศาสนทูตของอัลลอฮ์
และไม่บังควรที่พวกเขาจะรักชีวิตของตนยิ่งกว่าชีวิตของเขา ทั้งนี้เพราะไม่มีความกระหาย
ความเหน็ดเหนื่อย หรือความหิวใดประสบแก่พวกเขาในหนทางของอัลลอฮ์
และพวกเขามิได้ย่างก้าวใดที่ทำให้บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมแค้นเคือง และมิได้ชัยชนะใดเหนือศัตรู
นอกจากการงานที่ดีจะถูกบันทึกไว้ให้พวกเขาด้วยเหตุนั้น
แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงทำให้รางวัลของบรรดาผู้ทำความดีสูญเปล่า และพวกเขามิได้ใช้จ่ายสิ่งใด
ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ และมิได้ข้ามหุบเขาใด นอกจากมันจะถูกบันทึกไว้ให้พวกเขา
เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงตอบแทนพวกเขาตามสิ่งที่ดีที่สุดที่พวกเขาเคยกระทำ (119–121)

ไม่บังควรที่บรรดาผู้ศรัทธาจะออกไปพร้อมกันทั้งหมด
เหตุใดจึงไม่มีกลุ่มหนึ่งจากทุกหมู่เหล่าของพวกเขาออกไป เพื่อแสวงหาความเข้าใจอันลึกซึ้งในศาสนา
และเพื่อตักเตือนกลุ่มชนของตนเมื่อกลับมาหาพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้ระวังตัว โอ้บรรดาผู้ศรัทธา
จงต่อสู้กับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมที่อยู่ใกล้พวกเจ้า และจงให้พวกเขาพบความเด็ดขาดในพวกเจ้า
และพึงรู้เถิดว่าอัลลอฮ์ทรงอยู่กับบรรดาผู้ยำเกรงพระองค์ (122–123)

คราใดที่ซูเราะฮ์หนึ่งถูกประทานลงมา บางคนในหมู่พวกเขากล่าวว่า
“ผู้ใดในหมู่พวกท่านที่ซูเราะฮ์นี้เพิ่มพูนความศรัทธาให้” ส่วนบรรดาผู้ศรัทธานั้น
มันเพิ่มพูนความศรัทธาแก่พวกเขา และพวกเขาปีติยินดี แต่บรรดาผู้ที่ในหัวใจมีโรคนั้น
มันเพิ่มความโสมมซ้อนความโสมมของพวกเขา และพวกเขาตายในสภาพที่ปฏิเสธสัจธรรม
พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า พวกเขาถูกทดสอบปีละครั้งหรือสองครั้ง แล้วพวกเขาก็ไม่กลับตัว

และไม่ใคร่ครวญ และคราใดที่ซูเราะฮ์หนึ่งถูกประทานลงมา พวกเขาก็มองหน้ากันว่า “มีผู้ใดเห็นพวกท่านไหม” แล้วพวกเขาก็หลบเลี่ยงไป อัลลอฮ์ทรงให้หัวใจของพวกเขาหันเหไป เพราะพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่เข้าใจ (124–127)

แท้จริงศาสนทูตผู้หนึ่งจากพวกเจ้าเองได้มายังพวกเจ้าแล้ว
ความทุกข์ยากของพวกเจ้าเป็นสิ่งหนักอึ้งสำหรับเขา เขาห่วงใยพวกเจ้าอย่างยิ่ง และเขาเอ็นดูและเมตตาต่อบรรดาผู้ศรัทธา แต่หากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวว่า “อัลลอฮ์ทรงพอเพียงสำหรับฉันแล้ว ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ฉันมอบความไว้วางใจต่อพระองค์ และพระองค์คือพระผู้อภิบาลแห่งบัลลังก์อันยิ่งใหญ่” (128–129)

10. ยูนุส (Yūnus)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

อลิฟ ลาม รอ เหล่านี้คือโองการและสัญญาณของคัมภีร์อันเปี่ยมด้วยวิทยปัญญา
เป็นเรื่องน่าประหลาดสำหรับผู้คนหรือ ที่เราประทานวิวรณ์แก่ชายคนหนึ่งในหมู่พวกเขาว่า
“จงตักเตือนมนุษยชาติ และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า พวกเขามีฐานะแห่งความสัจจริง ณ
พระผู้อภิบาลของพวกเขา” บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกล่าวว่า “แท้จริงผู้นี้เป็นนักมายากลอย่างชัดแจ้ง” (1–2)

แท้จริงพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าคืออัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในหกช่วงกาล
แล้วทรงสถิตมั่นเหนือบัลลังก์ ทรงบริหารกิจการทั้งปวง ไม่มีผู้ใดโทษแทนใด
นอกจากหลังจากอนุมัติของพระองค์ นั่นแหละคืออัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของพวกเจ้า
ดังนั้นจงเคารพภักดีพระองค์ พวกเจ้าไม่ใคร่ครวญดอกหรือ ยังพระองค์คือที่กลับของพวกเจ้าทั้งหมด
สัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริง แท้จริงพระองค์ทรงเริ่มการสร้าง แล้วทรงให้มันเกิดซ้ำอีก
เพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีด้วยความยุติธรรม
ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมนั้น สำหรับพวกเขามีเครื่องดื่มเป็นน้ำเดือดพล่าน และการลงโทษอันเจ็บปวด
เพราะการปฏิเสธของพวกเขา (3–4)

พระองค์คือผู้ทรงทำให้ดวงอาทิตย์เป็นแสงจ้า และดวงจันทร์เป็นแสงนวล
และทรงกำหนดตำแหน่งโคจรของมัน เพื่อพวกเจ้าจะได้รู้จำนวนปีและการคำนวณเวลา
อัลลอฮ์มิได้ทรงสร้างสิ่งนั้น นอกจากด้วยความจริง
พระองค์ทรงแจกแจงสัญญาณทั้งหลายอย่างละเอียดสำหรับกลุ่มชนที่รู้
แท้จริงในการสับเปลี่ยนของกลางคืนและกลางวัน
และในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้างในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
ย่อมมีสัญญาณมากมายสำหรับกลุ่มชนที่ยำเกรงพระองค์ แท้จริงบรรดาผู้ไม่หวังการพบเรา
และพอใจในชีวิตแห่งโลกนี้และสงบใจอยู่กับมัน และบรรดาผู้เผลอไผลต่อสัญญาณของเรา
ชนเหล่านั้นที่พักพิงของพวกเขาคือไฟนรก เพราะสิ่งที่พวกเขาเคยแสวงหา
แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี
พระผู้อภิบาลของพวกเขาจะทรงนำทางพวกเขาด้วยความศรัทธาของพวกเขา
ธารน้ำหลายสายจะไหลอยู่เบื้องล่างพวกเขาในสวนสวรรค์แห่งความผาสุก
เสียงวิงวอนของพวกเขาในนั้นคือ “มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ ข้าแต่อัลลอฮ์”
และคำทักทายของพวกเขาในนั้นคือ “สันติ” และบทส่งท้ายเสียงวิงวอนของพวกเขาคือ
“มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก” (5–10)

หากอัลลอฮ์ทรงเร่งความชั่วร้ายแก่มนุษย์ ดั่งที่พวกเขาเร่งขอความดี
วาระของพวกเขาย่อมถูกชี้ขาดไปแล้ว
แต่เราปล่อยบรรดาผู้ไม่หวังการพบเราให้ระหกระเหินอย่างมืดบอดอยู่ในการละเมิดของพวกเขา
เมื่อความทุกข์ประสบแก่มนุษย์ เขาวิงวอนต่อเราทั้งยามนอนตะแคง ยามนั่ง หรือยามยืน
แต่ครั้นเมื่อเราปลดเปลื้องความทุกข์ของเขาออกไป
เขาก็ผ่านไปประหนึ่งว่าไม่เคยวิงวอนต่อเราเพื่อความทุกข์ที่ประสบแก่เขา
เช่นนั้นแหละสิ่งที่บรรดาผู้ละเมิดกระทำถูกทำให้ดูงดงามแก่พวกเขา
แท้จริงเราได้ทำลายชั่วรุ่นทั้งหลายก่อนพวกเจ้า เมื่อพวกเขาอธรรม
ทั้งที่บรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา แต่พวกเขาก็ไม่ศรัทธา
เช่นนั้นแหละเราตอบแทนกลุ่มชนผู้ทำบาป แล้วเราทำให้พวกเจ้าเป็นผู้สืบแทนในแผ่นดินหลังจากพวกเขา
เพื่อเราจะได้ดูว่าพวกเจ้ากระทำอย่างไร (11–14)

เมื่อโองการอันชัดแจ้งของเราถูกอ่านแก่พวกเขา บรรดาผู้ไม่หวังการพบเรากล่าวว่า
“จงนำอัลกุรอานอื่นจากนี้มา หรือจงเปลี่ยนแปลงมัน” จงกล่าวเถิดว่า
“ไม่บังควรที่ฉันจะเปลี่ยนแปลงมันตามใจตนเอง
ฉันเพียงปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกประทานเป็นวิวรณ์แก่ฉันเท่านั้น แท้จริงฉันกลัวการลงโทษของวันอันยิ่งใหญ่
หากฉันฝ่าฝืนพระผู้อภิบาลของฉัน” จงกล่าวเถิดว่า “หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์
ฉันย่อมไม่อ่านมันแก่พวกท่าน และพระองค์ย่อมไม่ทรงให้พวกท่านรู้จักมัน
แท้จริงฉันได้อยู่ในหมู่พวกท่านมาชั่วชีวิตหนึ่งก่อนหน้านี้ พวกท่านไม่ใช้สติปัญญาดอกหรือ” (15–16)

แล้วใครเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้ที่กุความเท็จต่ออัลลอฮ์ หรือปฏิเสธสัญญาณของพระองค์
แท้จริงบรรดาผู้ทำบาปจะไม่ประสบความสำเร็จ พวกเขาเคารพภักดีสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์
ซึ่งไม่ให้โทษและไม่ให้คุณแก่พวกเขา และพวกเขากล่าวว่า “เหล่านี้คือผู้ไถ่โทษแทนของเรา ณ อัลลอฮ์”
จงกล่าวเถิดว่า
“พวกท่านจะแจ้งแก่อัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ไม่ทรงรู้ในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดินกระนั้นหรือ”
มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคี
มนุษยชาติเคยเป็นเพียงประชาชาติเดียวกัน แล้วพวกเขาก็ขัดแย้งกัน
หากมิใช่เพราะพระดำรัสที่มีมาก่อนแล้วจากพระผู้อภิบาลของเจ้า
ย่อมมีการชี้ขาดระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันแล้ว พวกเขากล่าวว่า
“เหตุใดจึงไม่มีสัญญาณจากพระผู้อภิบาลของเขาถูกประทานลงมาแก่เขา” จงกล่าวเถิดว่า
“สิ่งเร้นลับเป็นของอัลลอฮ์เท่านั้น ดังนั้นจงรอคอยเถิด แท้จริงฉันก็เป็นผู้รอคอยร่วมกับพวกท่าน”
เมื่อเราให้มนุษย์ลิ้มรสความเมตตาหลังจากที่ความทุกข์ยากประสบแก่พวกเขา

ทันใดนั้นพวกเขาก็วางแผนร้ายต่อสัญญาณของเรา จงกล่าวเถิดว่า “อัลลอฮ์ทรงวางแผนรวดเร็วยิ่งกว่า” แท้จริงบรรดาทูตของเราบันทึกทุกสิ่งที่พวกเจ้าวางแผน (17–21)

พระองค์คือผู้ทรงให้พวกเจ้าเดินทางได้ทั้งทางบกและทางทะเล จนกระทั่งเมื่อพวกเจ้าอยู่ในเรือ และมันแล่นพาพวกเขาไปด้วยลมที่ดี และพวกเขายินดีกับมัน ลมพายุก็พัดมาถึงมัน และคลื่นซัดมาหาพวกเขาจากทุกทิศ และพวกเขาคิดว่าตนถูกห้อมล้อมแล้ว พวกเขาจึงวิงวอนต่ออัลลอฮ์โดยทำให้ศาสนาบริสุทธิ์เพื่อพระองค์ว่า “หากพระองค์ทรงช่วยเราให้รอดพ้นจากสิ่งนี้ เราจะอยู่ในหมู่ผู้ขอบคุณอย่างแน่นอน” แต่ครั้นเมื่อพระองค์ทรงช่วยพวกเขาให้รอด ทันใดนั้นพวกเขาก็ละเมิดในแผ่นดินโดยปราศจากความชอบธรรม โอ้มนุษย์เอ๋ย การละเมิดของพวกเจ้าเป็นโทษแก่ตัวของพวกเจ้าเองเท่านั้น เป็นเพียงความเพลิดเพลินของชีวิตแห่งโลกนี้ แล้วยังเราคือที่กลับของพวกเจ้า แล้วเราจะแจ้งแก่พวกเจ้าถึงสิ่งที่พวกเจ้าเคยกระทำ (22–23)

อุปมาชีวิตแห่งโลกนี้ดั่งน้ำที่เราหลั่งลงมาจากฟากฟ้า แล้วพืชพันธุ์ของแผ่นดินซึ่งมนุษย์และปศุสัตว์กิน ก็งอกงามเกี่ยวกระหวัดกันด้วยน้ำนั้น จนกระทั่งเมื่อแผ่นดินรับเอาเครื่องประดับของมันและงดงามขึ้น และชาวแผ่นดินคิดว่าพวกเขามีอำนาจเหนือมัน พระบัญชาของเราก็มาถึงมันในยามกลางคืนหรือกลางวัน แล้วเราทำให้มันเป็นดั่งทุ่งที่ถูกเกี่ยวเรียบ ประหนึ่งว่ามันมิได้งอกงามเมื่อวันวาน เช่นนี้แหละเราแจกแจงสัญญาณทั้งหลายอย่างละเอียดสำหรับกลุ่มชนที่ใคร่ครวญ (24)

อัลลอฮ์ทรงเชิญชวนสู่ที่พำนักแห่งสันติ และทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์สู่หนทางอันเที่ยงตรง สำหรับบรรดาผู้ทำความดีนั้นมีรางวัลอันดีเลิศ และมีเพิ่มเติมอีก ความหมองคล้ำและความอัปยศจะไม่ปกคลุมใบหน้าของพวกเขา ชนเหล่านั้นคือชาวสวนสวรรค์ พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ส่วนบรรดาผู้แสวงหาความชั่วไว้ การตอบแทนความชั่วย่อมเท่ากับมัน และความอัปยศจะปกคลุมพวกเขา พวกเขาไม่มีผู้ใดปกป้องจากอัลลอฮ์ ประหนึ่งว่าใบหน้าของพวกเขาถูกคลุมด้วยชิ้นส่วนของกลางคืนอันมืดมิด ชนเหล่านั้นคือชาวไฟนรก พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล (25–27)

และในวันที่เรารวบรวมพวกเขาทั้งหมด แล้วเราจะกล่าวแก่บรรดาผู้ตั้งภาคีว่า “จงอยู่กับที่ของพวกเจ้า ทั้งพวกเจ้าและภาคีของพวกเจ้า” แล้วเราจะแยกพวกเขาออกจากกัน และภาคีของพวกเขาจะกล่าวว่า “พวกท่านมิได้เคารพภักดีเรา อัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วในฐานะพยานระหว่างเรากับพวกท่าน แท้จริงเราไม่รู้เลยถึงการเคารพภักดีของพวกท่าน” ณ ที่นั้นทุกชีวิตจะได้ประสบสิ่งที่ตนส่งไปล่วงหน้า และพวกเขาจะถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์ ผู้ทรงเป็นผู้คุ้มครองที่แท้จริงของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคยกุขึ้นจะละทิ้งพวกเขาไป (28–30)

จงกล่าวเถิดว่า “ใครเล่าประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกท่านจากฟากฟ้าและแผ่นดิน ใครเล่ามีอำนาจเหนือการได้ยินและการมองเห็น ใครเล่านำสิ่งมีชีวิตออกจากสิ่งที่ตาย และนำสิ่งที่ตายออกจากสิ่งมีชีวิต และใครเล่าบริหารกิจการทั้งปวง” พวกเขาจะกล่าวว่า “อัลลอฮ์” ดังนั้นจงกล่าวว่า “แล้วพวกท่านจะไม่ยำเกรงพระองค์ดอกหรือ” นั่นแหละคืออัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลที่แท้จริงของพวกเจ้า แล้วหลังจากความจริงจะมีสิ่งใดเล่านอกจากความหลงผิด แล้วพวกเจ้าถูกทำให้หันเหไปได้อย่างไร
เช่นนั้นแหละพระดำรัสของพระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นจริงแล้วต่อบรรดาผู้ฝ่าฝืน ว่าพวกเขาจะไม่ศรัทธา จงกล่าวเถิดว่า “ในหมู่ภาคีของพวกท่านมีผู้ใดที่เริ่มการสร้าง แล้วให้มันเกิดซ้ำอีกไหม” จงกล่าวเถิดว่า “อัลลอฮ์ทรงเริ่มการสร้าง แล้วทรงให้มันเกิดซ้ำอีก แล้วพวกท่านถูกลวงให้หันเหไปได้อย่างไร” จงกล่าวเถิดว่า “ในหมู่ภาคีของพวกท่านมีผู้ใดที่นำทางสู่ความจริงไหม” จงกล่าวเถิดว่า “อัลลอฮ์ทรงนำทางสู่ความจริง แล้วผู้ที่นำทางสู่ความจริงสมควรถูกตามมากกว่า หรือผู้ที่หาทางไม่พบ เว้นแต่จะถูกนำทาง เกิดอะไรขึ้นกับพวกท่าน พวกท่านตัดสินกันอย่างไร” และส่วนมากของพวกเขามิได้ตามสิ่งใดนอกจากการคาดเดา แท้จริงการคาดเดาไม่อาจแทนความจริงได้แต่อย่างใด แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขากระทำ[13] (31–36)

อัลกุรอานนี้มิใช่สิ่งที่ผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์จะกุขึ้นได้ แต่มันเป็นการยืนยันสิ่งที่มาก่อน และเป็นการแจกแจงคัมภีร์อย่างละเอียด ไม่มีข้อสงสัยใด ๆ ในนั้น จากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก หรือพวกเขากล่าวว่า “เขากุมันขึ้น” จงกล่าวเถิดว่า “ถ้าเช่นนั้นจงนำมาสักซูเราะฮ์หนึ่งที่เหมือนกัน และจงเรียกผู้ใดก็ตามที่พวกท่านสามารถเรียกได้นอกจากอัลลอฮ์ หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง” หามิได้ พวกเขาปฏิเสธสิ่งที่ความรู้ของพวกเขาหยั่งไม่ถึง และการตีความของมันยังมิได้มาถึงพวกเขา เช่นเดียวกันนี้ บรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขาก็ได้ปฏิเสธ ดังนั้นจงดูเถิดว่าบั้นปลายของบรรดาผู้อธรรมเป็นอย่างไร (37–39)

ในหมู่พวกเขามีผู้ที่ศรัทธาในอัลกุรอาน และมีผู้ที่ไม่ศรัทธา และพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ก่อความเสื่อมเสีย หากพวกเขาปฏิเสธเจ้า ก็จงกล่าวว่า “การงานของฉันเป็นของฉัน และการงานของพวกท่านเป็นของพวกท่าน พวกท่านไม่ต้องรับผิดชอบสิ่งที่ฉันทำ และฉันก็ไม่ต้องรับผิดชอบสิ่งที่พวกท่านทำ” และในหมู่พวกเขามีบางคนที่ฟังเจ้า แต่เจ้าจะทำให้คนหูหนวกได้ยินได้หรือ แม้ว่าพวกเขาจะไม่ใช้สติปัญญา และในหมู่พวกเขามีบางคนที่มองมาที่เจ้า

[13] **อเทวนิยมตั้งอยู่บนการคาดเดา (ซ็อนน์): อรรถาธิบายเชิงวิทยาศาสตร์ ปรัชญา และเทววิทยา**

แต่เจ้าจะนำทางคนตาบอดได้หรือ แม้ว่าพวกเขาจะมองไม่เห็น แท้จริงอัลลอฮ์มิทรงอธรรมต่อมนุษย์ในสิ่งใด แต่มนุษย์ต่างหากที่อธรรมต่อตัวเอง (40–44)

และในวันที่พระองค์ทรงรวบรวมพวกเขา ประหนึ่งว่าพวกเขามิได้อยู่ในโลกนี้ นอกจากเพียงชั่วโมงหนึ่งของกลางวัน พวกเขาจะรู้จักกัน แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธการพบอัลลอฮ์ได้ขาดทุนแล้ว และพวกเขามิได้เป็นผู้ได้รับทางนำ ไม่ว่าเราจะให้เจ้าเห็นบางส่วนของสิ่งที่เราสัญญาไว้แก่พวกเขา หรือเราจะรับเจ้ากลับมาก่อน ยังเราคือที่กลับของพวกเขา แล้วอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่งที่พวกเขากระทำ และทุกประชาชาติมีศาสนทูต ครั้นเมื่อศาสนทูตของพวกเขามา ก็มีการตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความยุติธรรม และพวกเขาไม่ถูกอธรรม พวกเขากล่าวว่า “เมื่อใดสัญญานี้จะเป็นจริง หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง” จงกล่าวเถิดว่า “ฉันไม่มีอำนาจให้โทษหรือให้คุณแม้แก่ตัวเอง เว้นแต่ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ ทุกประชาชาติมีวาระ ครั้นเมื่อวาระของพวกเขามาถึง พวกเขาไม่อาจขอผ่อนผันได้แม้ชั่วครู่เดียว และไม่อาจเร่งให้เร็วขึ้นได้” จงกล่าวเถิดว่า “จงบอกฉันเถิด หากการลงโทษของพระองค์มาถึงพวกท่านในยามกลางคืนหรือกลางวัน บรรดาผู้ทำบาปจะเร่งขอส่วนใดของมัน” แล้วเมื่อมันเกิดขึ้นแล้ว พวกเจ้าจึงจะศรัทธาในมันกระนั้นหรือ “บัดนี้หรือ ทั้งที่ก่อนหน้านี้พวกเจ้าเคยเร่งขอมัน” แล้วจะมีผู้กล่าวแก่บรรดาผู้อธรรมว่า “จงลิ้มรสการลงโทษอันนิรันดร์ พวกเจ้าถูกตอบแทนสิ่งใดเล่า นอกจากสิ่งที่พวกเจ้าเคยแสวงหา” (45–52)

พวกเขาถามเจ้าว่า “มันเป็นความจริงหรือ” จงกล่าวเถิดว่า “ใช่ ขอสาบานต่อพระผู้อภิบาลของฉัน แท้จริงมันเป็นความจริง และพวกท่านไม่อาจหนีรอดได้” หากทุกชีวิตที่อธรรมมีทุกสิ่งในแผ่นดิน มันย่อมเสนอสิ่งนั้นเป็นค่าไถ่ และพวกเขาจะซ่อนความเสียใจเมื่อเห็นการลงโทษ และจะมีการตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความยุติธรรม และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม พึงรู้เถิด แท้จริงทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์ พึงรู้เถิด แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริง แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้ พระองค์ทรงให้เป็นและทรงให้ตาย และพวกเจ้าจะถูกนำกลับไปยังพระองค์ (53–56)

โอ้มนุษย์เอ๋ย ข้อตักเตือนจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าได้มายังพวกเจ้าแล้ว และเป็นการเยียวยาสิ่งที่อยู่ในอก และเป็นทางนำและความเมตตาสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา จงกล่าวเถิดว่า “ด้วยความโปรดปรานของอัลลอฮ์และด้วยความเมตตาของพระองค์ ด้วยสิ่งนั้นแหละที่พวกเขาจงปีติยินดี มันดีกว่าทุกสิ่งที่พวกเขาสะสม” จงกล่าวเถิดว่า “จงบอกฉันเถิด ถึงปัจจัยยังชีพที่อัลลอฮ์ประทานลงมาแก่พวกท่าน แล้วพวกท่านทำให้บางส่วนเป็นที่ต้องห้ามและบางส่วนเป็นที่อนุมัติ” จงกล่าวเถิดว่า “อัลลอฮ์ทรงอนุญาตพวกท่านหรือ หรือพวกท่านกุความเท็จต่ออัลลอฮ์”

บรรดาผู้กุความเท็จต่ออัลลอฮ์จะคิดอย่างไรในวันฟื้นคืนชีพ
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงมีความโปรดปรานต่อมนุษย์ แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่ขอบคุณ (57–60)

ไม่ว่าเจ้าจะอยู่ในกิจการใด และไม่ว่าเจ้าจะอ่านส่วนใดของอัลกุรอาน และไม่ว่าพวกเจ้าจะกระทำการงานใด เราย่อมเป็นพยานต่อพวกเจ้าขณะที่พวกเจ้าหมกมุ่นอยู่ในนั้น
ไม่มีสิ่งใดแม้เท่าน้ำหนักของธุลีในแผ่นดินหรือในฟากฟ้าที่หลุดพ้นจากพระผู้อภิบาลของเจ้า
และไม่มีสิ่งใดที่เล็กกว่านั้นหรือใหญ่กว่า นอกจากจะอยู่ในคัมภีร์อันชัดแจ้ง พึงรู้เถิด
แท้จริงบรรดามิตรของอัลลอฮ์นั้น ไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศก
คือบรรดาผู้ศรัทธาและยำเกรงอัลลอฮ์ สำหรับพวกเขามีข่าวดีในชีวิตแห่งโลกนี้และในปรโลก
ไม่มีการเปลี่ยนแปลงพระดำรัสของอัลลอฮ์ นั่นคือชัยชนะอันสูงสุด
และจงอย่าให้คำพูดของพวกเขาทำให้เจ้าเศร้าโศก แท้จริงพลังอำนาจทั้งมวลเป็นของอัลลอฮ์
พระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้ พึงรู้เถิด
แท้จริงทุกผู้ในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกผู้ในแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์
และบรรดาผู้วิงวอนต่อภาคีนอกจากอัลลอฮ์นั้นมิได้ตามสิ่งใด พวกเขามิได้ตามสิ่งใดนอกจากการคาดเดา
และพวกเขาเพียงแต่เดาเอาเท่านั้น พระองค์คือผู้ทรงทำให้กลางคืนมีสำหรับพวกเจ้า
เพื่อพวกเจ้าจะได้พักผ่อนในนั้น และทำให้กลางวันสว่างให้มองเห็น
แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับกลุ่มชนที่ฟัง (61–67)

พวกเขากล่าวว่า “อัลลอฮ์ทรงมีบุตร” มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ พระองค์คือผู้ทรงมั่งมีพอเพียง
ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดินเป็นของพระองค์ พวกเจ้าไม่มีหลักฐานใดในเรื่องนี้
พวกเจ้ากล่าวเกี่ยวกับอัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้กระนั้นหรือ จงกล่าวเถิดว่า
“แท้จริงบรรดาผู้กุความเท็จต่ออัลลอฮ์จะไม่ประสบความสำเร็จ” เป็นเพียงความเพลิดเพลินชั่วครู่ในโลกนี้
แล้วยังเราคือที่กลับของพวกเขา แล้วเราจะให้พวกเขาลิ้มรสการลงโทษอันรุนแรง
เพราะการปฏิเสธสัจธรรมของพวกเขา (68–70)

จงอ่านเรื่องราวของนูห์แก่พวกเขา เมื่อเขากล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน
หากการอยู่ของฉันและการที่ฉันเตือนพวกท่านด้วยสัญญาณของอัลลอฮ์เป็นเรื่องหนักหนาสำหรับพวกท่าน ฉันก็มอบความไว้วางใจต่ออัลลอฮ์แล้ว ดังนั้นจงตกลงใจในแผนการของพวกท่านทั้งพวกท่านและภาคีของพวกท่าน แล้วอย่าให้แผนการของพวกท่านเป็นที่คลุมเครือแก่พวกท่าน แล้วจงดำเนินการต่อฉัน และอย่าประวิงเวลาให้ฉัน แต่หากพวกท่านผินหลังให้
ฉันก็มิได้ขอรางวัลใดจากพวกท่าน รางวัลของฉันอยู่ที่อัลลอฮ์เท่านั้น
และฉันถูกบัญชาให้อยู่ในหมู่ผู้มอบตนแด่อัลลอฮ์” แต่พวกเขาปฏิเสธเขา
เราจึงช่วยเขาและบรรดาผู้ที่อยู่กับเขาในเรือให้รอด และทำให้พวกเขาเป็นผู้สืบแทน

และเราให้บรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณของเราจมน้ำ
ดังนั้นจงดูเถิดว่าบั้นปลายของบรรดาผู้ถูกตักเตือนเป็นอย่างไร (71–73)

แล้วหลังจากเขา เราส่งบรรดาศาสนทูตไปยังกลุ่มชนของพวกเขา
แล้วพวกเขานำหลักฐานอันชัดแจ้งมายังคนเหล่านั้น
แต่พวกเขาก็ไม่ศรัทธาในสิ่งที่พวกเขาเคยปฏิเสธมาก่อน
เช่นนั้นแหละเราประทับตราปิดหัวใจของบรรดาผู้ละเมิด แล้วหลังจากพวกเขา
เราส่งมูซาและฮารูนพร้อมสัญญาณของเราไปยังฟิรเอาน์และบรรดาขุนนางของเขา แต่พวกเขาหยิ่งผยอง
และพวกเขาเป็นกลุ่มชนผู้ทำบาป ครั้นเมื่อความจริงจากเรามายังพวกเขา พวกเขากล่าวว่า
“แท้จริงนี่เป็นมายากลอันชัดแจ้ง” มูซากล่าวว่า
“พวกท่านกล่าวเช่นนี้ต่อความจริงเมื่อมันมายังพวกท่านกระนั้นหรือ นี่เป็นมายากลหรือ
และบรรดานักมายากลนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ” พวกเขากล่าวว่า
“ท่านมาหาเราเพื่อให้เราห้นเหจากสิ่งที่เราพบว่าบรรพบุรุษของเรายึดถือ
และเพื่อท่านทั้งสองจะได้เป็นใหญ่ในแผ่นดินกระนั้นหรือ เราจะไม่ศรัทธาต่อท่านทั้งสอง” ฟิรเอาน์กล่าวว่า
“จงนำนักมายากลผู้ช่ำชองทุกคนมาให้ข้า” ครั้นเมื่อบรรดานักมายากลมาถึง มูซากล่าวแก่พวกเขาว่า
“จงโยนสิ่งที่พวกท่านจะโยนเถิด” ครั้นเมื่อพวกเขาโยน มูซากล่าวว่า “สิ่งที่พวกท่านนำมานั้นคือมายากล
แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงทำให้มันเป็นโมฆะ
แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงทำให้การงานของบรรดาผู้ก่อความเสื่อมเสียบังเกิดผลดี
และอัลลอฮ์ทรงทำให้ความจริงมั่นคงด้วยพระดำรัสของพระองค์ แม้บรรดาผู้ทำบาปจะเกลียดชังก็ตาม”
แต่ไม่มีผู้ใดศรัทธาต่อมูซา นอกจากเยาวชนกลุ่มหนึ่งในกลุ่มชนของเขา
ด้วยความกลัวว่าฟิรเอาน์และบรรดาขุนนางของพวกเขาจะกดขี่ข่มเหงพวกเขา
และแท้จริงฟิรเอาน์เป็นผู้เย่อหยิ่งในแผ่นดิน และแท้จริงเขาเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ล้ำเกินขอบเขต (74–83)

มูซากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน หากพวกท่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ก็จงมอบความไว้วางใจต่อพระองค์
หากพวกท่านเป็นผู้มอบตนแด่พระองค์” พวกเขากล่าวว่า “เรามอบความไว้วางใจต่ออัลลอฮ์แล้ว
ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ขออย่าทรงทำให้เราเป็นเครื่องทดสอบสำหรับกลุ่มชนผู้อธรรม
และขอทรงช่วยเราด้วยความเมตตาของพระองค์ให้พ้นจากกลุ่มชนผู้ปฏิเสธสัจธรรม”
และเราประทานวิวรณ์แก่มูซาและพี่ชายของเขาว่า “จงจัดบ้านเรือนให้กลุ่มชนของเจ้าทั้งสองในอียิปต์
และจงทำให้บ้านของพวกเจ้าเป็นที่เคารพภักดี และจงดำรงละหมาด และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา”
มูซากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา
แท้จริงพระองค์ประทานเครื่องประดับและทรัพย์สินแก่ฟิรเอาน์และบรรดาขุนนางของเขาในชีวิตแห่งโลกนี้
ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา จนพวกเขาทำให้ผู้คนหลงจากหนทางของพระองค์ ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา
ขอทรงลบล้างทรัพย์สินของพวกเขา และขอทรงทำให้หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้าง

แล้วพวกเขาจะไม่ศรัทธาจนกว่าจะเห็นการลงโทษอันเจ็บปวด” พระองค์ตรัสว่า “คำวิงวอนของเจ้าทั้งสองถูกตอบรับแล้ว ดังนั้นจงยืนหยัดมั่นคง และอย่าตามทางของบรรดาผู้ไม่รู้” (84–89)

เราพาวงศ์วานอิสราเอลข้ามทะเล
แล้วฟิรเอาน์และไพร่พลของเขาไล่ตามพวกเขาด้วยความผยองและความเป็นศัตรู
จนกระทั่งเมื่อการจมน้ำมาถึงเขา เขากล่าวว่า “ข้าศรัทธาแล้วว่า
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ที่วงศ์วานอิสราเอลศรัทธา
และข้าเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้มอบตนแด่พระองค์” “บัดนี้หรือ ทั้งที่ก่อนหน้านี้เจ้าฝ่าฝืน
และเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ก่อความเสื่อมเสีย ดังนั้นวันนี้เราจะช่วยเจ้าไว้เฉพาะร่างกายของเจ้า
เพื่อเจ้าจะได้เป็นสัญญาณสำหรับคนรุ่นหลังเจ้า” และแท้จริงมนุษย์ส่วนมากเผลอไผลต่อสัญญาณของเรา
แท้จริงเราได้ให้วงศ์วานอิสราเอลตั้งถิ่นฐานในที่พำนักอันดีงาม และประทานสิ่งดี ๆ
เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา พวกเขามิได้ขัดแย้งกันจนกระทั่งความรู้มายังพวกเขา
แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในวันฟื้นคืนชีพ ในสิ่งที่พวกเขาเคยขัดแย้งกัน (90–93)

ดังนั้นหากเจ้าสงสัยในสิ่งที่เราประทานลงมาแก่เจ้า ก็จงถามบรรดาผู้อ่านคัมภีร์ก่อนเจ้า
แท้จริงสัจธรรมจากพระผู้อภิบาลของเจ้าได้มายังเจ้าแล้ว ดังนั้นจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้สงสัย
และอย่าอยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธสัญญาณของอัลลอฮ์ มิเช่นนั้นเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน
แท้จริงบรรดาผู้ที่พระดำรัสของพระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นจริงต่อพวกเขานั้นจะไม่ศรัทธา
แม้สัญญาณทุกประการจะมายังพวกเขา จนกว่าพวกเขาจะเห็นการลงโทษอันเจ็บปวด
เหตุใดจึงไม่มีเมืองใดสักเมืองที่ศรัทธา แล้วความศรัทธาให้ประโยชน์แก่เมืองนั้น นอกจากกลุ่มชนของยูนุส
ครั้นเมื่อพวกเขาศรัทธา เราปลดเปลื้องการลงโทษแห่งความอัปยศในชีวิตแห่งโลกนี้ออกจากพวกเขา
และให้พวกเขาเสพสุขชั่วระยะเวลาหนึ่ง หากพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงประสงค์
ทุกผู้ในแผ่นดินย่อมศรัทธาทั้งหมด แล้วเจ้าจะบังคับผู้คนจนกว่าพวกเขาจะเป็นผู้ศรัทธากระนั้นหรือ
ไม่มีชีวิตใดจะศรัทธาได้ นอกจากด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์
และพระองค์ทรงให้ความโสมมตกแก่บรรดาผู้ไม่ใช้สติปัญญา จงกล่าวเถิดว่า
“จงมองดูสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน”
แต่สัญญาณและคำตักเตือนทั้งหลายไม่เป็นประโยชน์แก่กลุ่มชนที่ไม่ศรัทธา พวกเขารอคอยสิ่งใดเล่า
นอกจากเช่นเดียวกับวันเวลาของบรรดาผู้ล่วงลับไปก่อนพวกเขา จงกล่าวเถิดว่า “จงรอคอยเถิด
แท้จริงฉันก็เป็นผู้รอคอยร่วมกับพวกท่าน” แล้วเราช่วยบรรดาศาสนทูตของเราและบรรดาผู้ศรัทธาให้รอด
เช่นนั้นแหละเป็นหน้าที่ของเรา เราจะช่วยบรรดาผู้ศรัทธาให้รอด (94–103)

จงกล่าวเถิดว่า “โอ้มนุษย์เอ๋ย หากพวกท่านสงสัยในศาสนาของฉัน ฉันก็ไม่เคารพภักดีบรรดาสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์ แต่ฉันเคารพภักดีอัลลอฮ์ ผู้ทรงเอาชีวิตของพวกท่าน และฉันถูกบัญชาให้อยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา และว่า จงตั้งใบหน้าของเจ้าสู่ศาสนาในฐานะผู้ศรัทธาอย่างบริสุทธิ์ และอย่าอยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคีเป็นอันขาด” และจงอย่าวิงวอนต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ ซึ่งไม่ให้คุณและไม่ให้โทษแก่เจ้า หากเจ้าทำเช่นนั้น เจ้าย่อมอยู่ในหมู่ผู้อธรรม หากอัลลอฮ์ทรงให้ความทุกข์ประสบแก่เจ้า ย่อมไม่มีผู้ใดปลดเปลื้องมันได้นอกจากพระองค์ และหากพระองค์ทรงประสงค์ความดีแก่เจ้า ย่อมไม่มีผู้ใดผลักไสความโปรดปรานของพระองค์ได้ พระองค์ทรงให้มันประสบแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ในหมู่บ่าวของพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ จงกล่าวเถิดว่า “โอ้มนุษย์เอ๋ย สัจธรรมจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านได้มายังพวกท่านแล้ว ผู้ใดได้รับทางนำ เขาก็ได้รับทางนำเพื่อตัวของเขาเองเท่านั้น และผู้ใดหลงทาง เขาก็หลงเป็นโทษแก่ตัวของเขาเองเท่านั้น และฉันมิใช่ผู้พิทักษ์ดูแลพวกท่าน” จงปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกประทานเป็นวิวรณ์แก่เจ้า และจงอดทนจนกว่าอัลลอฮ์จะทรงตัดสิน และพระองค์คือผู้ตัดสินที่ดีเลิศ (104–109)

11. ฮูด (Hūd)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

อลิฟ ลาม รอ นี่คือคัมภีร์ที่โองการและสัญญาณของมันถูกทำให้มั่นคง แล้วถูกแจกแจงอย่างละเอียดจากพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงตระหนักยิ่ง ว่าพวกเจ้าจงอย่าเคารพภักดีผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิดว่า “แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนและผู้แจ้งข่าวดีจากพระองค์มายังพวกท่าน และว่าพวกท่านจงขออภัยต่อพระผู้อภิบาลของพวกท่าน แล้วกลับตัวสู่พระองค์ พระองค์จะทรงให้พวกท่านเสพสุขกับปัจจัยอันดีงามจนถึงวาระที่ถูกกำหนดไว้ และจะประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่ทุกผู้ที่สมควรได้รับ แต่หากพวกท่านผินหลังให้ แท้จริงฉันกลัวการลงโทษของวันอันยิ่งใหญ่จะประสบแก่พวกท่าน ยังอัลลอฮ์คือที่กลับของพวกท่าน และพระองค์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง” (1–4)

พึงรู้เถิด พวกเขาพับอกของตนเพื่อซ่อนเร้นจากพระองค์ พึงรู้เถิด แม้ขณะที่พวกเขาห่มคลุมตนด้วยเสื้อผ้า พระองค์ก็ทรงรู้สิ่งที่พวกเขาปิดบังและสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย แท้จริงพระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ในอก ไม่มีสัตว์ใดที่เคลื่อนไหวอยู่ในแผ่นดิน นอกจากปัจจัยยังชีพของมันเป็นหน้าที่ของอัลลอฮ์ และพระองค์ทรงรู้ที่พำนักและที่ฝากไว้ของมัน ทั้งหมดอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง พระองค์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในหกช่วงกาล และบัลลังก์ของพระองค์อยู่เหนือน้ำ เพื่อพระองค์จะทรงทดสอบว่าผู้ใดในหมู่พวกเจ้ามีการงานดีที่สุด แต่หากเจ้ากล่าวว่า “พวกท่านจะถูกให้ฟื้นคืนชีพหลังจากความตาย” บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะกล่าวอย่างแน่นอนว่า “นี่มิใช่อื่นใดนอกจากมายากลอันชัดแจ้ง” และหากเราหน่วงการลงโทษไว้จากพวกเขาจนถึงเวลาที่ถูกนับไว้ พวกเขาจะกล่าวอย่างแน่นอนว่า “อะไรหน่วงมันไว้” พึงรู้เถิด ในวันที่มันมาถึงพวกเขา มันจะไม่ถูกผลักไสออกจากพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคยเย้ยหยันจะห้อมล้อมพวกเขา หากเราให้มนุษย์ลิ้มรสความเมตตาจากเรา แล้วเราถอนมันจากเขา แท้จริงเขาจะสิ้นหวังและเนรคุณยิ่ง และหากเราให้เขาลิ้มรสความโปรดปรานหลังจากที่ความทุกข์ยากประสบแก่เขา เขาจะกล่าวอย่างแน่นอนว่า “ความเลวร้ายทั้งหลายได้ไปจากฉันแล้ว” แท้จริงเขาจะลิงโลดและโอ้อวด เว้นแต่บรรดาผู้อดทนและประกอบความดี ชนเหล่านั้นจะได้รับการอภัยและรางวัลอันยิ่งใหญ่ (5–11)

บางทีเจ้า (โอ้นบี) อาจละเว้นบางส่วนของสิ่งที่ถูกประทานเป็นวิวรณ์แก่เจ้า และอกของเจ้าอึดอัดด้วยสิ่งนั้น เพราะพวกเขากล่าวว่า “เหตุใดจึงไม่มีขุมทรัพย์ถูกประทานลงมาแก่เขา หรือมีมลาอิกะฮ์มากับเขา” เจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือน และอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้พิทักษ์ดูแลทุกสิ่ง หรือพวกเขากล่าวว่า “เขากุมันขึ้น” จงกล่าวเถิดว่า “ถ้าเช่นนั้นจงนำมาสิบซูเราะฮ์ที่กุขึ้นเหมือนกัน และจงเรียกผู้ใดก็ตามที่พวกท่านสามารถเรียกได้นอกจากอัลลอฮ์ หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง”

หากพวกเขาไม่ตอบรับพวกเจ้า ก็พึงรู้เถิดว่ามันถูกประทานลงมาด้วยความรู้ของอัลลอฮ์
และไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ แล้วพวกเจ้าจะมอบตนแด่พระองค์ไหม
ผู้ใดปรารถนาชีวิตแห่งโลกนี้และเครื่องประดับของมัน
เราจะตอบแทนการงานของพวกเขาในโลกนี้อย่างครบถ้วน และพวกเขาจะไม่ถูกลดทอนในนั้น
ชนเหล่านั้นคือผู้ที่จะไม่มีสิ่งใดในปรโลกนอกจากไฟนรก และสิ่งที่พวกเขาประกอบไว้ในโลกนี้ย่อมไร้ผล
และสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำย่อมเป็นโมฆะ ผู้ที่อยู่บนหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของเขา
และมีพยานจากพระองค์อ่านมัน และก่อนหน้านั้นมีคัมภีร์ของมูซาเป็นแบบอย่างและความเมตตา
จะเหมือนกับคนเช่นนั้นหรือ ชนเหล่านั้นศรัทธาในอัลกุรอาน ส่วนผู้ใดในหมู่พรรคพวกทั้งหลายปฏิเสธมัน
ไฟนรกคือที่นัดหมายของเขา ดังนั้นจงอย่าสงสัยในเรื่องนี้ แท้จริงมันคือสัจธรรมจากพระผู้อภิบาลของเจ้า
แต่มนุษย์ส่วนมากไม่ศรัทธา (12–17)

และใครเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้ที่กุความเท็จต่ออัลลอฮ์
ชนเหล่านั้นจะถูกนำมายืนต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกเขา และบรรดาพยานจะกล่าวว่า
“คนเหล่านี้คือผู้ที่กล่าวเท็จต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา” พึงรู้เถิด
การสาปแช่งของอัลลอฮ์ตกแก่บรรดาผู้อธรรม ผู้ซึ่งขัดขวางผู้อื่นจากหนทางของอัลลอฮ์
และหมายจะทำให้มันคดเคี้ยว และปฏิเสธปรโลก ชนเหล่านั้นไม่อาจหนีรอดจากอัลลอฮ์ในแผ่นดินได้
และพวกเขาไม่มีผู้คุ้มครองใดนอกจากอัลลอฮ์ การลงโทษจะถูกเพิ่มเป็นทวีคูณแก่พวกเขา
พวกเขาไม่อาจทนฟัง และพวกเขามองไม่เห็น ชนเหล่านั้นคือผู้ที่ทำให้ตัวเองขาดทุน
และสิ่งที่พวกเขาเคยกุขึ้นได้ละทิ้งพวกเขาไป ไม่ต้องสงสัยเลยว่า ในปรโลกพวกเขาคือผู้ขาดทุนที่สุด
แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี และนอบน้อมต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา
ชนเหล่านั้นคือชาวสวนสวรรค์ พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
อุปมาสองฝ่ายนั้นดั่งคนตาบอดและหูหนวก กับคนที่มองเห็นและได้ยิน
ทั้งสองจะเท่าเทียมกันในการเปรียบเทียบหรือ พวกเจ้าไม่ใคร่ครวญดอกหรือ (18–24)

แท้จริงเราได้ส่งนูห์ไปยังกลุ่มชนของเขา เขากล่าวว่า “แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอันชัดแจ้งสำหรับพวกท่าน
ว่าพวกท่านจงอย่าเคารพภักดีผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์
แท้จริงฉันกลัวการลงโทษของวันอันเจ็บปวดจะประสบแก่พวกท่าน”
บรรดาผู้นำที่ปฏิเสธสัจธรรมในกลุ่มชนของเขากล่าวว่า
“เราไม่เห็นว่าท่านเป็นอื่นใดนอกจากมนุษย์เช่นเดียวกับเรา และเราไม่เห็นว่ามีผู้ใดตามท่าน
นอกจากคนต่ำต้อยที่สุดในหมู่เราซึ่งไม่ไตร่ตรอง และเราไม่เห็นว่าพวกท่านมีความดีเด่นใดเหนือเรา
แต่เราคิดว่าพวกท่านเป็นผู้กล่าวเท็จ” เขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน จงบอกฉันเถิด
หากฉันอยู่บนหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของฉัน
และพระองค์ประทานความเมตตาจากพระองค์แก่ฉัน แล้วมันถูกทำให้มืดมนแก่สายตาของพวกท่าน

เราจะบังคับพวกท่านให้รับมันทั้งที่พวกท่านรังเกียจกระนั้นหรือ โอ้กลุ่มชนของฉัน ฉันมิได้ขอทรัพย์สินใดจากพวกท่านในเรื่องนี้ รางวัลของฉันอยู่ที่อัลลอฮ์เท่านั้น และฉันจะไม่ขับไล่บรรดาผู้ศรัทธา แท้จริงพวกเขาจะได้พบพระผู้อภิบาลของพวกเขา แต่ฉันเห็นว่าพวกท่านเป็นกลุ่มชนที่เขลา โอ้กลุ่มชนของฉัน ใครจะช่วยฉันให้พ้นจากอัลลอฮ์ หากฉันขับไล่พวกเขา พวกท่านไม่ใคร่ครวญดอกหรือ ฉันมิได้บอกพวกท่านว่าฉันมีคลังสมบัติของอัลลอฮ์ และฉันไม่รู้สิ่งเร้นลับ และฉันมิได้บอกว่าฉันเป็นมลาอิกะฮ์ และฉันมิได้กล่าวถึงบรรดาผู้ที่สายตาของพวกท่านดูแคลนว่า อัลลอฮ์จะไม่ประทานความดีใดแก่พวกเขา อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่อยู่ในใจของพวกเขา หากฉันกล่าวเช่นนั้น ฉันย่อมเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้อธรรม” พวกเขากล่าวว่า “โอ้นูห์ ท่านได้โต้เถียงกับเรา และโต้เถียงกับเรามากแล้ว ดังนั้นจงนำสิ่งที่ท่านขู่เรามาให้เราเถิด หากท่านเป็นผู้สัตย์จริง” เขากล่าวว่า “อัลลอฮ์เท่านั้นที่จะทรงนำมันมาให้พวกท่าน หากพระองค์ทรงประสงค์ และพวกท่านไม่อาจหนีรอดได้ คำแนะนำของฉันจะไม่เป็นประโยชน์แก่พวกท่าน แม้ฉันปรารถนาจะแนะนำพวกท่าน หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะปล่อยให้พวกท่านหลงผิด พระองค์คือพระผู้อภิบาลของพวกท่าน และพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระองค์” (25–34)

หรือพวกเขากล่าวว่า “เขากุมันขึ้น” จงกล่าวเถิดว่า “หากฉันกุมันขึ้น ความผิดของฉันก็ตกแก่ฉัน และฉันปลอดจากความผิดที่พวกท่านก่อ” (35)

และมีวิวรณ์ประทานแก่นูห์ว่า “จะไม่มีผู้ใดในกลุ่มชนของเจ้าศรัทธา นอกจากผู้ที่ศรัทธาแล้ว ดังนั้นจงอย่าเสียใจต่อสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ และจงต่อเรือภายใต้สายตาของเราและตามวิวรณ์ของเรา และอย่าวิงวอนต่อข้าเพื่อบรรดาผู้อธรรม แท้จริงพวกเขาจะถูกทำให้จมน้ำ” แล้วเขาก็ต่อเรือ และคราใดที่บรรดาผู้นำในกลุ่มชนของเขาเดินผ่านเขา พวกเขาก็เยาะเย้ยเขา เขากล่าวว่า “หากพวกท่านเยาะเย้ยเรา เราก็จะเยาะเย้ยพวกท่าน ดั่งที่พวกท่านเยาะเย้ย แล้วพวกท่านจะได้รู้ว่าการลงโทษที่ทำให้อัปยศจะมาถึงผู้ใด และการลงโทษอันถาวรจะลงมายังผู้ใด” จนกระทั่งเมื่อพระบัญชาของเรามาถึง และเตาอบมีน้ำพวยพุ่งออกมา เรากล่าวว่า “จงบรรทุกไว้ในเรือจากทุกชนิดอย่างละคู่ และครอบครัวของเจ้า เว้นแต่ผู้ที่พระดำรัสได้ล่วงไปแล้วต่อเขา และบรรดาผู้ศรัทธา” แต่ไม่มีผู้ใดศรัทธาร่วมกับเขา นอกจากเพียงส่วนน้อย เขากล่าวว่า “จงขึ้นเรือเถิด ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ทั้งยามแล่นและยามจอด แท้จริงพระผู้อภิบาลของฉันคือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ” และมันแล่นพาพวกเขาไปท่ามกลางคลื่นดั่งภูเขา และนูห์ร้องเรียกลูกชายของเขาซึ่งแยกตัวอยู่ห่างออกไปว่า “โอ้ลูกของฉัน จงขึ้นเรือมากับเรา และอย่าอยู่กับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม” เขากล่าวว่า “ฉันจะไปหลบภัยบนภูเขาที่จะปกป้องฉันจากน้ำ” นูห์กล่าวว่า “วันนี้ไม่มีผู้ปกป้องจากพระบัญชาของอัลลอฮ์ เว้นแต่ผู้ที่พระองค์ทรงเมตตา” แล้วคลื่นก็ซัดเข้ามากั้นระหว่างทั้งสอง แล้วเขาก็อยู่ในหมู่ผู้จมน้ำ และมีผู้กล่าวว่า “โอ้แผ่นดิน

จงกลืนน้ำของเจ้า และโอ้ฟากฟ้า จงหยุด” แล้วน้ำก็ลดลง กิจการก็ถูกชี้ขาด
และเรือก็จอดเกยบนภูเขาอัลญูดีย์ และมีผู้กล่าวว่า “จงห่างไกลเถิด กลุ่มชนผู้อธรรม”
และนูห์ร้องเรียกพระผู้อภิบาลของเขา และกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์
แท้จริงลูกชายของข้าพระองค์เป็นคนในครอบครัวของข้าพระองค์
และแท้จริงสัญญาของพระองค์นั้นเป็นจริง และพระองค์คือผู้ตัดสินที่ยุติธรรมที่สุด” พระองค์ตรัสว่า “โอ้นูห์
แท้จริงเขามิใช่คนในครอบครัวของเจ้า แท้จริงการงานของเขาไม่ดีงาม
ดังนั้นจงอย่าขอต่อข้าในสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้ ข้าตักเตือนเจ้า เพื่อเจ้าจะไม่เป็นผู้หนึ่งในหมู่คนเขลา”
เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์
ให้พ้นจากการขอต่อพระองค์ในสิ่งที่ข้าพระองค์ไม่มีความรู้
และหากพระองค์มิทรงอภัยและมิทรงเมตตาข้าพระองค์ ข้าพระองค์ย่อมอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน” มีผู้กล่าวว่า
“โอ้นูห์ จงลงไปด้วยสันติจากเรา และด้วยความจำเริญแก่เจ้า
และแก่ประชาชาติทั้งหลายที่จะเกิดจากบรรดาผู้ที่อยู่กับเจ้า และจะมีประชาชาติอื่น ๆ
ที่เราจะให้เสพสุขชั่วระยะหนึ่ง แล้วการลงโทษอันเจ็บปวดจากเราจะประสบแก่พวกเขา”
นั่นเป็นส่วนหนึ่งของข่าวคราวแห่งสิ่งเร้นลับที่เราเปิดเผยแก่เจ้า (โอ้นบี)
เจ้าและกลุ่มชนของเจ้าไม่เคยรู้มาก่อนหน้านี้ ดังนั้นจงอดทน
แท้จริงบั้นปลายที่ดีย่อมเป็นของบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ (36–49)

และยังกลุ่มชนอ๊าด เราส่งฮูดพี่น้องของพวกเขาไป เขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน จงเคารพภักดีอัลลอฮ์
พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พวกท่านมิใช่อื่นใดนอกจากผู้กุความเท็จ โอ้กลุ่มชนของฉัน
ฉันมิได้ขอรางวัลใดจากพวกท่านในเรื่องนี้ รางวัลของฉันอยู่ที่พระผู้ทรงให้ฉันบังเกิดเท่านั้น
พวกท่านไม่ใช้สติปัญญาดอกหรือ โอ้กลุ่มชนของฉัน จงขออภัยต่อพระผู้อภิบาลของพวกท่าน
แล้วกลับตัวสู่พระองค์ พระองค์จะทรงส่งฝนจากฟากฟ้าลงมาแก่พวกท่านอย่างชุ่มฉ่ำ
และจะทรงเพิ่มพลังเสริมพลังของพวกท่าน และอย่าผินหลังให้ในฐานะผู้ทำบาป” พวกเขากล่าวว่า “โอ้ฮูด
ท่านมิได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งใดมาให้เรา และเราจะไม่ละทิ้งบรรดาพระเจ้าของเราเพราะคำพูดของท่าน
และเราจะไม่ศรัทธาต่อท่าน เรากล่าวได้เพียงว่า พระเจ้าบางองค์ของเราได้ให้ท่านประสบสิ่งเลวร้าย”
เขากล่าวว่า “แท้จริงฉันขอให้อัลลอฮ์ทรงเป็นพยาน และพวกท่านก็จงเป็นพยานว่า
ฉันปลอดจากสิ่งที่พวกท่านตั้งเป็นภาคีนอกจากพระองค์ ดังนั้นจงวางแผนร้ายต่อฉันทั้งหมดเถิด
แล้วอย่าประวิงเวลาให้ฉัน แท้จริงฉันมอบความไว้วางใจต่ออัลลอฮ์
พระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่าน ไม่มีสัตว์ใดที่เคลื่อนไหว
นอกจากพระองค์ทรงกุมขม่อมของมันไว้ แท้จริงพระผู้อภิบาลของฉันอยู่บนหนทางอันเที่ยงตรง
หากพวกท่านผินหลังให้ ฉันก็ได้เผยแผ่สิ่งที่ฉันถูกส่งมาพร้อมกับมันแก่พวกท่านแล้ว
และพระผู้อภิบาลของฉันจะทรงนำกลุ่มชนอื่นมาแทนพวกท่าน
และพวกท่านไม่อาจทำอันตรายพระองค์ได้แต่อย่างใด

แท้จริงพระผู้อภิบาลของฉันทรงเป็นผู้พิทักษ์ดูแลทุกสิ่ง” ครั้นเมื่อพระบัญชาของเรามาถึง
เราช่วยฮูดและบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่กับเขาให้รอดด้วยความเมตตาจากเรา
และเราช่วยพวกเขาให้รอดจากการลงโทษอันหนักหน่วง นั่นคืออ๊าด
พวกเขาปฏิเสธสัญญาณของพระผู้อภิบาลของพวกเขา ฝ่าฝืนบรรดาศาสนทูตของพระองค์
และตามคำสั่งของทรราชผู้ดื้อดึงทุกคน
และการสาปแช่งถูกทำให้ตามติดพวกเขาในโลกนี้และในวันฟื้นคืนชีพ พึงรู้เถิด
แท้จริงอ๊าดปฏิเสธพระผู้อภิบาลของพวกเขา พึงรู้เถิด จงห่างไกลเถิด อ๊าด กลุ่มชนของฮูด (50–60)

และยังกลุ่มชนษะมูด เราส่งศอลิห์พี่น้องของพวกเขาไป เขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน
จงเคารพภักดีอัลลอฮ์ พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์
พระองค์ทรงให้พวกท่านบังเกิดจากแผ่นดิน และทรงให้พวกท่านตั้งถิ่นฐานในนั้น
ดังนั้นจงขออภัยต่อพระองค์ แล้วกลับตัวสู่พระองค์ แท้จริงพระผู้อภิบาลของฉันทรงอยู่ใกล้ ทรงตอบรับ”
พวกเขากล่าวว่า “โอ้ศอลิห์ ก่อนหน้านี้ท่านเคยเป็นที่หวังในหมู่เรา
ท่านจะห้ามเรามิให้เคารพภักดีสิ่งที่บรรพบุรุษของเราเคารพภักดีกระนั้นหรือ
และแท้จริงเราอยู่ในความสงสัยอย่างหนักต่อสิ่งที่ท่านเรียกร้องเรา” เขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน
จงบอกฉันเถิด หากฉันอยู่บนหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของฉัน
และพระองค์ประทานความเมตตาจากพระองค์แก่ฉัน แล้วใครจะช่วยฉันให้พ้นจากอัลลอฮ์
หากฉันฝ่าฝืนพระองค์ พวกท่านจะมิได้เพิ่มสิ่งใดแก่ฉันนอกจากความขาดทุน โอ้กลุ่มชนของฉัน
นี่คืออูฐตัวเมียของอัลลอฮ์ เป็นสัญญาณสำหรับพวกท่าน
ดังนั้นจงปล่อยมันให้หากินในแผ่นดินของอัลลอฮ์ และอย่าทำอันตรายมัน
มิเช่นนั้นการลงโทษอันใกล้จะคร่าพวกท่าน” แต่พวกเขาฟันขามัน เขาจึงกล่าวว่า
“จงเสพสุขในบ้านเรือนของพวกท่านสามวันเถิด นั่นคือสัญญาที่ไม่เป็นเท็จ”
ครั้นเมื่อพระบัญชาของเรามาถึง
เราช่วยศอลิห์และบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่กับเขาให้รอดด้วยความเมตตาจากเรา
และให้พ้นจากความอัปยศของวันนั้น แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าคือผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ
และเสียงกัมปนาทได้คร่าบรรดาผู้อธรรม แล้วพวกเขาก็นอนคว่ำตายอยู่ในบ้านเรือนของตน
ประหนึ่งว่าพวกเขาไม่เคยอาศัยอยู่ที่นั่น พึงรู้เถิด แท้จริงษะมูดปฏิเสธพระผู้อภิบาลของพวกเขา พึงรู้เถิด
จงห่างไกลเถิด ษะมูด (61–68)

และแท้จริงบรรดาทูตของเราได้มาหาอิบรอฮีมพร้อมข่าวดี พวกเขากล่าวว่า “สันติ” เขากล่าวว่า “สันติ”
แล้วไม่ชักช้าที่จะนำลูกวัวย่างมา แต่เมื่อเขาเห็นว่ามือของพวกเขาไม่เอื้อมไปยังมัน
เขารู้สึกแปลกใจต่อพวกเขา และรู้สึกกลัวพวกเขา พวกเขากล่าวว่า “อย่ากลัวเลย
แท้จริงเราถูกส่งมายังกลุ่มชนของลูฏ” และภรรยาของเขายืนอยู่ แล้วนางก็หัวเราะ

เราจึงแจ้งข่าวดีแก่นางถึงอิสหาก และหลังจากอิสหากคือยะอ์กูบ นางกล่าวว่า “โอ้ความวิบัติของฉัน ฉันจะคลอดบุตรหรือ ทั้งที่ฉันเป็นหญิงชรา และนี่คือสามีของฉันซึ่งเป็นชายชรา แท้จริงนี่เป็นเรื่องประหลาดยิ่ง” พวกเขากล่าวว่า “เธอประหลาดใจต่อพระบัญชาของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ความเมตตาของอัลลอฮ์และความจำเริญของพระองค์จงมีแด่พวกท่าน โอ้ชาวบ้านนี้ แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงควรแก่การสรรเสริญ ผู้ทรงเกียรติยิ่ง” ครั้นเมื่อความกลัวหายไปจากอิบรอฮีม และข่าวดีมาถึงเขา เขาก็เริ่มวิงวอนต่อเราเพื่อกลุ่มชนของลูฏ แท้จริงอิบรอฮีมเป็นผู้มีขันติ มีจิตใจอ่อนโยน และหันสู่อัลลอฮ์เสมอ “โอ้อิบรอฮีม จงผินหน้าจากเรื่องนี้เถิด แท้จริงพระบัญชาของพระผู้อภิบาลของเจ้ามาถึงแล้ว และแท้จริงการลงโทษที่ไม่อาจถูกผลักไสกำลังมาถึงพวกเขา” (69–76)

และเมื่อบรรดาทูตของเรามาหาลูฏ เขาเป็นทุกข์เพราะพวกเขา และรู้สึกหมดหนทางที่จะปกป้องพวกเขา และเขากล่าวว่า “นี่เป็นวันอันแสนสาหัส” และกลุ่มชนของเขารีบรุดมาหาเขา และก่อนหน้านี้พวกเขาเคยกระทำความชั่วช้า เขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน นี่คือลูกสาวของฉัน พวกนางบริสุทธิ์กว่าสำหรับพวกท่าน ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์ และอย่าทำให้ฉันอับอายต่อหน้าแขกของฉัน ในหมู่พวกท่านไม่มีชายที่มีสติสักคนเลยหรือ” พวกเขากล่าวว่า “ท่านรู้ดีว่าเราไม่มีสิทธิ์ใดในลูกสาวของท่าน และแท้จริงท่านรู้ดีว่าเราต้องการอะไร” เขากล่าวว่า “หากฉันมีกำลังต่อสู้กับพวกท่าน หรือพึ่งพิงหลักค้ำอันแข็งแกร่งได้” พวกเขากล่าวว่า “โอ้ลูฏ แท้จริงเราคือทูตของพระผู้อภิบาลของท่าน พวกเขาจะเข้าไม่ถึงท่านเป็นอันขาด ดังนั้นจงออกเดินทางพร้อมครอบครัวของท่านในช่วงหนึ่งของกลางคืน และอย่าให้ผู้ใดในหมู่พวกท่านเหลียวหลัง เว้นแต่ภรรยาของท่าน แท้จริงสิ่งที่ประสบแก่พวกเขาจะประสบแก่นางด้วย แท้จริงเวลานัดหมายของพวกเขาคือยามเช้า ยามเช้ามิได้ใกล้เข้ามาแล้วดอกหรือ” ครั้นเมื่อพระบัญชาของเรามาถึง เราพลิกเมืองนั้นให้ส่วนบนลงล่าง และให้ก้อนหินจากดินเผาตกลงมาบนเมืองนั้นเป็นชั้น ๆ ซึ่งถูกทำเครื่องหมายไว้ ณ พระผู้อภิบาลของเจ้า และมันมิได้ไกลจากบรรดาผู้อธรรมเลย (77–83)

และยังชาวมัดยัน เราส่งชุอัยบ์พี่น้องของพวกเขาไป เขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน จงเคารพภักดีอัลลอฮ์ พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ และอย่าตวงและชั่งให้ขาด แท้จริงฉันเห็นพวกท่านอยู่ในความมั่งคั่ง แต่แท้จริงฉันกลัวการลงโทษของวันที่ห้อมล้อมทุกสิ่งจะประสบแก่พวกท่าน โอ้กลุ่มชนของฉัน จงตวงและชั่งให้ครบถ้วนด้วยความยุติธรรม อย่าลิดรอนสิ่งที่เป็นของผู้คน และอย่าเที่ยวก่อความเสื่อมเสียในแผ่นดิน สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงเหลือไว้ให้ย่อมดีกว่าสำหรับพวกท่าน หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา และฉันมิใช่ผู้เฝ้าดูแลพวกท่าน” พวกเขากล่าวว่า “โอ้ชุอัยบ์ การละหมาดของท่านสั่งท่านหรือ ให้เราละทิ้งสิ่งที่บรรพบุรุษของเราเคารพภักดี

หรือมิให้เราทำตามใจชอบในทรัพย์สินของเราเอง แท้จริงท่านช่างเป็นผู้มีขันติ ผู้มีสติเสียจริง” เขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน จงบอกฉันเถิด หากฉันอยู่บนหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของฉัน และพระองค์ประทานปัจจัยยังชีพอันดีงามจากพระองค์แก่ฉัน
ฉันไม่ต้องการทำลับหลังพวกท่านในสิ่งที่ฉันห้ามพวกท่าน
ฉันมิได้ต้องการสิ่งใดนอกจากการปรับปรุงแก้ไขเท่าที่ฉันสามารถ
และความสำเร็จของฉันอยู่ที่อัลลอฮ์เท่านั้น ฉันมอบความไว้วางใจต่อพระองค์ และฉันหันกลับสู่พระองค์
โอ้กลุ่มชนของฉัน
จงอย่าให้การเป็นปรปักษ์ต่อฉันทำให้พวกท่านประสบเช่นเดียวกับที่ประสบแก่กลุ่มชนของนูห์
หรือกลุ่มชนของฮูด หรือกลุ่มชนของศอลิห์ และกลุ่มชนของลูฏก็มิได้ไกลจากพวกท่าน
จงขออภัยต่อพระผู้อภิบาลของพวกท่าน แล้วกลับตัวสู่พระองค์
แท้จริงพระผู้อภิบาลของฉันคือผู้ทรงเมตตาเสมอ ผู้ทรงรักยิ่ง” (84–90)

พวกเขากล่าวว่า “โอ้ชุอัยบ์ เราไม่เข้าใจสิ่งที่ท่านกล่าวมากนัก และแท้จริงเราเห็นว่าท่านอ่อนแอในหมู่เรา หากมิใช่เพราะวงศ์ตระกูลของท่าน เราย่อมขว้างท่านด้วยก้อนหินแล้ว และท่านมิได้มีอำนาจใดเหนือเรา” เขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน วงศ์ตระกูลของฉันมีน้ำหนักสำหรับพวกท่านยิ่งกว่าอัลลอฮ์กระนั้นหรือ และพวกท่านโยนพระองค์ไว้เบื้องหลัง แท้จริงพระผู้อภิบาลของฉันทรงห้อมล้อมทุกสิ่งที่พวกท่านกระทำ
โอ้กลุ่มชนของฉัน จงกระทำตามฐานะของพวกท่านเถิด ฉันเองก็กระทำอยู่
แล้วพวกท่านจะได้รู้ว่าการลงโทษที่ทำให้อัปยศจะมาถึงผู้ใด และผู้ใดเป็นผู้กล่าวเท็จ จงเฝ้าคอยเถิด
แท้จริงฉันก็เฝ้าคอยร่วมกับพวกท่าน” ครั้นเมื่อพระบัญชาของเรามาถึง
เราช่วยชุอัยบ์และบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่กับเขาให้รอดด้วยความเมตตาจากเรา
และเสียงกัมปนาทได้คร่าบรรดาผู้อธรรม แล้วพวกเขาก็นอนคว่ำตายอยู่ในบ้านเรือนของตน
ประหนึ่งว่าพวกเขาไม่เคยอาศัยอยู่ที่นั่น พึงรู้เถิด จงห่างไกลเถิด มัดยัน ดั่งที่ษะมูดได้ห่างไกลไปแล้ว (91–95)

และแท้จริงเราได้ส่งมูซาพร้อมสัญญาณของเราและอำนาจอันชัดแจ้ง
ไปยังฟิรเอาน์และบรรดาขุนนางของเขา แต่พวกเขาตามคำสั่งของฟิรเอาน์
และคำสั่งของฟิรเอาน์นั้นมิได้ถูกต้อง เขาจะนำหน้ากลุ่มชนของเขาในวันฟื้นคืนชีพ
แล้วพาพวกเขาลงสู่ไฟนรก และช่างเป็นแหล่งน้ำที่เลวร้ายที่ถูกพาลงไป
และการสาปแช่งถูกทำให้ตามติดพวกเขาในโลกนี้และในวันฟื้นคืนชีพ
ช่างเป็นของขวัญที่เลวร้ายที่ถูกมอบให้ (96–99)

นั่นเป็นส่วนหนึ่งของข่าวคราวของเมืองทั้งหลายที่เราบอกเล่าแก่เจ้า (โอ้นบี) บางเมืองยังคงตั้งอยู่
และบางเมืองถูกเกี่ยวเรียบไปแล้ว เรามิได้อธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาอธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง
บรรดาพระเจ้าของพวกเขาที่พวกเขาวิงวอนนอกจากอัลลอฮ์ มิได้ช่วยอะไรพวกเขาเลย

เมื่อพระบัญชาของพระผู้อภิบาลของเจ้ามาถึง และพวกมันมิได้เพิ่มสิ่งใดแก่พวกเขานอกจากความพินาศ
เช่นนั้นแหละการเอาโทษของพระผู้อภิบาลของเจ้า
เมื่อพระองค์ทรงเอาโทษเมืองทั้งหลายขณะที่ชาวเมืองทำความอธรรม
แท้จริงการเอาโทษของพระองค์นั้นเจ็บปวดและรุนแรง
แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณสำหรับผู้ที่กลัวการลงโทษแห่งปรโลก นั่นคือวันที่มนุษยชาติจะถูกรวบรวม
และนั่นคือวันที่ทุกคนจะเป็นพยาน และเรามิได้หน่วงมันไว้ นอกจากจนถึงวาระที่ถูกนับไว้ ในวันที่มันมาถึง
ไม่มีชีวิตใดจะพูดได้ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์ บางคนในหมู่พวกเขาจะเป็นผู้ทุกข์ระทม
และบางคนเป็นผู้มีสุข ส่วนบรรดาผู้ทุกข์ระทมนั้นจะอยู่ในไฟนรก ในนั้นพวกเขาจะถอนหายใจและสะอื้นไห้
พวกเขาจะอยู่ในนั้นตราบที่ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินยังคงอยู่ เว้นแต่ที่พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงประสงค์
แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ ส่วนบรรดาผู้มีสุขนั้นจะอยู่ในสวนสวรรค์
พวกเขาจะอยู่ในนั้นตราบที่ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินยังคงอยู่ เว้นแต่ที่พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงประสงค์
เป็นของประทานที่ไม่ขาดตอน (100–108)

ดังนั้นจงอย่าสงสัยในสิ่งที่คนเหล่านี้เคารพภักดี พวกเขามิได้เคารพภักดี
นอกจากดั่งที่บรรพบุรุษของพวกเขาเคารพภักดีมาก่อน
และแท้จริงเราจะตอบแทนส่วนของพวกเขาแก่พวกเขาอย่างครบถ้วนโดยไม่ลดทอน
แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์แก่มูซา แล้วมีการขัดแย้งกันในเรื่องคัมภีร์นั้น
และหากมิใช่เพราะพระดำรัสที่มีมาก่อนแล้วจากพระผู้อภิบาลของเจ้า ย่อมมีการชี้ขาดระหว่างพวกเขาแล้ว
และแท้จริงพวกเขาอยู่ในความสงสัยอย่างหนักต่อมัน
และแท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าจะทรงตอบแทนการงานของแต่ละคนอย่างครบถ้วน
แท้จริงพระองค์ทรงตระหนักดีในสิ่งที่พวกเขากระทำ ดังนั้นจงยืนหยัดเที่ยงตรงดั่งที่เจ้าถูกบัญชา
พร้อมกับบรรดาผู้กลับตัวร่วมกับเจ้า และอย่าล้ำขอบเขต แท้จริงพระองค์ทรงเห็นทุกสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ
และอย่าเอนเอียงไปหาบรรดาผู้อธรรม มิเช่นนั้นไฟนรกจะสัมผัสพวกเจ้า
และพวกเจ้าไม่มีผู้คุ้มครองใดนอกจากอัลลอฮ์ แล้วพวกเจ้าจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ (109–113)

และจงดำรงละหมาดในสองปลายของกลางวัน และในช่วงต้นของกลางคืน
แท้จริงความดีทั้งหลายย่อมขจัดความชั่วทั้งหลาย นั่นคือข้อเตือนใจสำหรับบรรดาผู้รำลึก และจงอดทน
เพราะแท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงทำให้รางวัลของบรรดาผู้ทำความดีสูญเปล่า
เหตุใดในหมู่ชั่วรุ่นก่อนพวกเจ้าจึงไม่มีผู้ทรงปัญญาที่หลงเหลือ ซึ่งห้ามปรามความเสื่อมเสียในแผ่นดิน
เว้นแต่เพียงส่วนน้อยในหมู่ผู้ที่เราช่วยให้รอด และบรรดาผู้อธรรมได้ตามความสำราญที่ตนได้รับ
และพวกเขาเป็นผู้ทำบาป และพระผู้อภิบาลของเจ้าจะไม่ทรงทำลายเมืองทั้งหลายอย่างอธรรม
ขณะที่ชาวเมืองเป็นผู้ปรับปรุงแก้ไข หากพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงประสงค์
พระองค์ย่อมทรงทำให้มนุษยชาติเป็นประชาชาติเดียวกัน แต่พวกเขาจะยังคงขัดแย้งกันอยู่เรื่อยไป

เว้นแต่ผู้ที่พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงเมตตา และเพื่อการนั้นพระองค์ทรงสร้างพวกเขา
และพระดำรัสของพระผู้อภิบาลของเจ้าครบถ้วนแล้วว่า
“ข้าจะทำให้นรกญะฮันนัมเต็มไปด้วยญินและมนุษย์ทั้งหมดอย่างแน่นอน” (114–119)

ทุกสิ่งที่เราบอกเล่าแก่เจ้าจากข่าวคราวของบรรดาศาสนทูตนั้น
ก็เพื่อเราจะทำให้หัวใจของเจ้ามั่นคงด้วยสิ่งนั้น และในเรื่องเหล่านี้ความจริงได้มายังเจ้าแล้ว
พร้อมทั้งข้อตักเตือนและข้อเตือนใจสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา จงกล่าวแก่บรรดาผู้ไม่ศรัทธาเถิดว่า
“จงกระทำตามฐานะของพวกท่านเถิด แท้จริงเราก็กระทำอยู่ และจงรอคอยเถิด แท้จริงเราก็เป็นผู้รอคอย”
สิ่งเร้นลับแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์ และกิจการทั้งหมดย่อมถูกนำกลับไปยังพระองค์
ดังนั้นจงเคารพภักดีพระองค์ และจงมอบความไว้วางใจต่อพระองค์
และพระผู้อภิบาลของเจ้ามิทรงเผลอไผลต่อสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ (120–123)

12. ยูซุฟ (Yūsuf)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

อลิฟ ลาม รอ เหล่านี้คือโองการและสัญญาณของคัมภีร์อันชัดแจ้ง แท้จริงเราประทานมันลงมาเป็นอัลกุรอานภาษาอาหรับ เพื่อพวกเจ้าจะได้เข้าใจ (1–2)

เราบอกเล่าแก่เจ้า (โอ้นบี) ถึงเรื่องราวที่ดีที่สุด ในสิ่งที่เราประทานเป็นวิวรณ์แก่เจ้าจากอัลกุรอานนี้ ทั้งที่ก่อนหน้านี้เจ้าอยู่ในหมู่ผู้ไม่รู้เรื่องนี้ เมื่อยูซุฟกล่าวแก่บิดาของเขาว่า “โอ้พ่อของฉัน แท้จริงฉันเห็นดวงดาวสิบเอ็ดดวง และดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ ฉันเห็นพวกมันก้มกราบต่อฉัน” เขากล่าวว่า “โอ้ลูกของฉัน อย่าเล่าความฝันของเจ้าแก่พี่น้องของเจ้า มิเช่นนั้นพวกเขาจะวางแผนร้ายต่อเจ้า แท้จริงชัยฏอนเป็นศัตรูอันชัดแจ้งของมนุษย์ และเช่นนั้นแหละพระผู้อภิบาลของเจ้าจะทรงเลือกเจ้า จะทรงสอนการทำนายเหตุการณ์แก่เจ้า และจะทรงทำให้ความโปรดปรานของพระองค์ครบถ้วนแก่เจ้าและแก่วงศ์วานของยะอ์กูบ ดั่งที่ทรงทำให้ครบถ้วนมาก่อนแก่ปู่ทวดทั้งสองของเจ้า คืออิบรอฮีมและอิสหาก แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าคือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ” (3–6)

แท้จริงในเรื่องของยูซุฟและพี่น้องของเขามีสัญญาณมากมายสำหรับบรรดาผู้ถาม เมื่อพวกเขากล่าวว่า “ยูซุฟและน้องชายของเขาเป็นที่รักของพ่อเรายิ่งกว่าเรา ทั้งที่เราเป็นกลุ่มใหญ่ แท้จริงพ่อของเราอยู่ในความผิดพลาดอันชัดแจ้ง จงฆ่ายูซุฟเสีย หรือทิ้งเขาไว้ในแผ่นดินใดสักแห่ง เพื่อความสนใจของพ่อจะได้เป็นของพวกท่านเท่านั้น แล้วหลังจากนั้นพวกท่านจะได้เป็นกลุ่มชนที่ดี” คนหนึ่งในหมู่พวกเขากล่าวว่า “อย่าฆ่ายูซุฟเลย แต่หากพวกท่านจะทำอะไร ก็จงโยนเขาลงไปในก้นบ่อ กองคาราวานบางกองจะเก็บเขาไป” (7–10)

พวกเขากล่าวว่า “โอ้พ่อของเรา เหตุใดท่านจึงไม่ไว้ใจเราในเรื่องยูซุฟ ทั้งที่แท้จริงเราปรารถนาดีต่อเขา จงส่งเขาไปกับเราพรุ่งนี้ ให้เขาได้เที่ยวเล่นสนุกสนาน และแท้จริงเราจะดูแลเขาอย่างดี” เขากล่าวว่า “แท้จริงมันทำให้ฉันเศร้าใจที่พวกเจ้าจะพาเขาไป และฉันกลัวว่าหมาป่าจะกินเขา ขณะที่พวกเจ้าเผลอจากเขา” พวกเขากล่าวว่า “หากหมาป่ากินเขา ทั้งที่เราเป็นกลุ่มใหญ่ ถ้าเช่นนั้นเราย่อมเป็นผู้ขาดทุนอย่างแน่นอน” (11–14)

ครั้นเมื่อพวกเขาพาเขาไป และตกลงกันที่จะเอาเขาไว้ในก้นบ่อ เราประทานวิวรณ์แก่เขาว่า “เจ้าจะได้บอกพวกเขาถึงการกระทำนี้ของพวกเขาอย่างแน่นอน โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกตัว” และพวกเขามาหาบิดาของตนในยามค่ำ พลางร้องไห้ พวกเขากล่าวว่า “โอ้พ่อของเรา แท้จริงเราไปวิ่งแข่งกัน และทิ้งยูซุฟไว้กับสัมภาระของเรา แล้วหมาป่าก็กินเขา แต่ท่านจะไม่เชื่อเรา แม้เราจะพูดความจริงก็ตาม” และพวกเขานำเสื้อของเขาที่เปื้อนเลือดปลอมมา เขากล่าวว่า “หามิได้

แต่จิตใจของพวกเจ้าได้ชักจูงพวกเจ้าให้ทำเรื่องหนึ่ง ดังนั้นความอดทนอันงดงามนั้นเหมาะสมที่สุด และอัลลอฮ์คือผู้ที่ถูกขอความช่วยเหลือต่อสิ่งที่พวกเจ้าพรรณนา” (15–18)

และกองคาราวานกองหนึ่งมาถึง แล้วพวกเขาส่งคนตักน้ำของตนไป เขาจึงหย่อนถังของเขาลง เขากล่าวว่า “ข่าวดี นี่คือเด็กชายคนหนึ่ง” และพวกเขาซ่อนเขาไว้เป็นสินค้า และอัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขากระทำ และพวกเขาขายเขาด้วยราคาอันต่ำต้อย เพียงไม่กี่เหรียญเงิน และพวกเขาไม่เห็นค่าในตัวเขา (19–20)

ชายจากอียิปต์ผู้ซื้อเขากล่าวแก่ภรรยาของตนว่า “จงให้ที่พักอันมีเกียรติแก่เขา บางทีเขาอาจเป็นประโยชน์แก่เรา หรือเราอาจรับเขาเป็นบุตร” เช่นนั้นแหละเราให้ยูซุฟตั้งมั่นในแผ่นดิน และเพื่อเราจะสอนการทำนายเหตุการณ์แก่เขา และอัลลอฮ์ทรงมีชัยเหนือกิจการของพระองค์ แต่มนุษย์ส่วนมากไม่รู้ (21)

ครั้นเมื่อเขาบรรลุวัยฉกรรจ์ เราประทานอำนาจตัดสินและความรู้แก่เขา เช่นนั้นแหละเราตอบแทนบรรดาผู้ทำความดี และหญิงที่เขาอยู่ในบ้านของนางได้ยั่วยวนเขา นางปิดประตูทุกบานและกล่าวว่า “มานี่เถิด” เขากล่าวว่า “ขออัลลอฮ์ทรงคุ้มครอง แท้จริงเขาเป็นนายของฉัน เขาได้ให้ที่พักอันดีแก่ฉัน แท้จริงบรรดาผู้อธรรมจะไม่ประสบความสำเร็จ” และแท้จริงนางปรารถนาในตัวเขา และเขาก็คงปรารถนาในตัวนาง หากเขามิได้เห็นหลักฐานของพระผู้อภิบาลของเขา เช่นนั้นแหละ เพื่อเราจะผลักไสความชั่วและความลามกออกจากเขา แท้จริงเขาเป็นผู้หนึ่งในบรรดาบ่าวของเราที่ถูกเลือกสรร ทั้งสองวิ่งแข่งกันไปที่ประตู และนางฉีกเสื้อของเขาจากด้านหลัง และทั้งสองพบนายของนางที่ประตู นางกล่าวว่า “การตอบแทนของผู้ที่ประสงค์ร้ายต่อภรรยาของท่านจะเป็นสิ่งใดเล่า นอกจากการถูกจำคุก หรือการลงโทษอันเจ็บปวด” เขากล่าวว่า “นางต่างหากที่ยั่วยวนฉัน” และพยานคนหนึ่งจากครอบครัวของนางให้การว่า “หากเสื้อของเขาถูกฉีกจากด้านหน้า นางก็พูดจริง และเขาเป็นผู้กล่าวเท็จ แต่หากเสื้อของเขาถูกฉีกจากด้านหลัง นางก็โกหก และเขาเป็นผู้สัตย์จริง” ครั้นเมื่อเขาเห็นว่าเสื้อของยูซุฟถูกฉีกจากด้านหลัง เขากล่าวว่า “แท้จริงนี่เป็นเล่ห์กลของพวกเธอ แท้จริงเล่ห์กลของพวกเธอนั้นยิ่งใหญ่นัก ยูซุฟ จงปล่อยเรื่องนี้ไปเถิด และเธอจงขออภัยในบาปของเธอ แท้จริงเธอเป็นผู้กระทำผิด” (22–29)

สตรีบางคนในเมืองกล่าวว่า “ภรรยาของเจ้าเมืองยั่วยวนเด็กรับใช้ของนาง เขาทำให้นางหลงรักจนถึงก้นบึ้งหัวใจ แท้จริงเราเห็นว่านางอยู่ในความผิดพลาดอันชัดแจ้ง” ครั้นเมื่อนางได้ยินคำนินทาของพวกนาง นางจึงส่งคนไปเชิญพวกนาง และจัดงานเลี้ยงให้ และให้มีดแก่แต่ละคน แล้วนางกล่าวว่า “จงออกมาต่อหน้าพวกนาง” ครั้นเมื่อพวกนางเห็นเขา พวกนางตะลึงในตัวเขา และเฉือนมือของตนเอง และกล่าวว่า “ขออัลลอฮ์ทรงคุ้มครอง นี่มิใช่มนุษย์

นี่มิใช่อื่นใดนอกจากมลาอิกะฮ์ผู้ทรงเกียรติ” นางกล่าวว่า “นี่แหละคือผู้ที่พวกเธอตำหนิฉันในเรื่องของเขา และแท้จริงฉันได้ยั่วยวนเขา แต่เขายืนหยัดมั่น และหากเขาไม่ทำตามที่ฉันสั่ง เขาจะถูกจำคุกอย่างแน่นอน และจะอยู่ในหมู่ผู้ต่ำต้อย” เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ คุกเป็นที่รักของข้าพระองค์ยิ่งกว่าสิ่งที่พวกนางเรียกร้องข้าพระองค์ และหากพระองค์มิทรงผลักไสเล่ห์กลของพวกนางออกจากข้าพระองค์ ข้าพระองค์อาจเอนเอียงไปหาพวกนาง และกลายเป็นผู้หนึ่งในหมู่คนเขลา” พระผู้อภิบาลของเขาจึงทรงตอบรับเขา และทรงผลักไสเล่ห์กลของพวกนางออกจากเขา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้ (30–34)

แล้วพวกเขาก็เห็นควร หลังจากที่ได้เห็นสัญญาณทั้งหลายแล้ว ว่าจะจำคุกเขาไว้ชั่วระยะเวลาหนึ่ง และชายหนุ่มสองคนเข้าคุกพร้อมกับเขา คนหนึ่งกล่าวว่า “แท้จริงฉันเห็นตัวเองกำลังคั้นสุรา” และอีกคนหนึ่งกล่าวว่า “แท้จริงฉันเห็นตัวเองกำลังทูนขนมปังไว้บนศีรษะ ซึ่งนกกำลังกินจากมัน” พวกเขากล่าวว่า “จงบอกการทำนายของมันแก่เรา แท้จริงเราเห็นว่าท่านเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ทำความดี” (35–36)

เขากล่าวว่า “จะไม่มีอาหารใดที่เป็นปัจจัยยังชีพมาถึงท่านทั้งสอง นอกจากฉันจะบอกการทำนายของมันแก่ท่านทั้งสองก่อนที่มันจะมาถึง นั่นเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่พระผู้อภิบาลของฉันทรงสอนฉัน แท้จริงฉันได้ละทิ้งแนวทางของกลุ่มชนที่ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และพวกเขาปฏิเสธปรโลก และฉันปฏิบัติตามแนวทางของบรรพบุรุษของฉัน คืออิบรอฮีม อิสหาก และยะอ์กูบ ไม่บังควรที่เราจะตั้งสิ่งใดเป็นภาคีต่ออัลลอฮ์ นั่นเป็นความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อเราและต่อมนุษยชาติ แต่มนุษย์ส่วนมากไม่ขอบคุณ โอ้สหายร่วมคุกทั้งสองของฉัน พระเจ้าหลากหลายองค์ดีกว่า หรืออัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิตทุกสิ่ง สิ่งที่พวกท่านเคารพภักดีนอกจากพระองค์นั้นมิใช่อื่นใดนอกจากชื่อทั้งหลาย ซึ่งพวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่านตั้งขึ้นเอง อัลลอฮ์มิได้ประทานหลักฐานใดลงมาสำหรับมัน การตัดสินเป็นของอัลลอฮ์เท่านั้น พระองค์ทรงบัญชามิให้พวกท่านเคารพภักดีผู้ใดนอกจากพระองค์ นั่นคือศาสนาอันเที่ยงตรง แต่มนุษย์ส่วนมากไม่รู้ โอ้สหายร่วมคุกทั้งสองของฉัน คนหนึ่งในท่านทั้งสองจะได้รินสุราให้นายของเขา ส่วนอีกคนหนึ่งจะถูกตรึง แล้วนกจะกินจากศีรษะของเขา เรื่องที่ท่านทั้งสองขอความเห็นจากฉันนั้นถูกชี้ขาดแล้ว” และเขากล่าวแก่ผู้ที่เขาคิดว่าจะรอดในหมู่ทั้งสองว่า “จงเอ่ยถึงฉันต่อหน้านายของท่าน” แต่ชัยฏอนทำให้เขาลืมเอ่ยถึงยูซุฟต่อนายของเขา ยูซุฟจึงอยู่ในคุกหลายปี (37–42)

กษัตริย์ตรัสว่า “แท้จริงข้าเห็นวัวอ้วนเจ็ดตัวถูกวัวผอมเจ็ดตัวกิน และรวงข้าวเขียวเจ็ดรวง และอีกเจ็ดรวงที่แห้ง โอ้บรรดาขุนนาง จงให้คำวินิจฉัยแก่ข้าในความฝันของข้า

หากพวกเจ้าทำนายฝันได้” พวกเขากล่าวว่า “เป็นความฝันที่สับสน และเราไม่เชี่ยวชาญในการทำนายความฝัน” แล้วผู้ที่รอดในหมู่ทั้งสอง ซึ่งนึกขึ้นได้หลังจากเวลาผ่านไปเนิ่นนาน กล่าวว่า “ฉันจะบอกการทำนายของมันแก่พวกท่าน ดังนั้นจงส่งฉันไปเถิด” (43–45)

“โอ้ยูซุฟ ผู้สัตย์จริง จงให้คำวินิจฉัยแก่เราในเรื่องวัวอ้วนเจ็ดตัวที่ถูกวัวผอมเจ็ดตัวกิน และรวงข้าวเขียวเจ็ดรวง และอีกเจ็ดรวงที่แห้ง เพื่อฉันจะได้กลับไปหาผู้คน เพื่อพวกเขาจะได้รู้” เขากล่าวว่า “พวกท่านจะเพาะปลูกเจ็ดปีตามปกติ และสิ่งใดที่พวกท่านเก็บเกี่ยว ก็จงปล่อยไว้ในรวงของมัน เว้นแต่เพียงเล็กน้อยที่พวกท่านกิน แล้วหลังจากนั้นจะมีเจ็ดปีอันแร้นแค้นตามมา ซึ่งจะกินสิ่งที่พวกท่านเก็บสะสมไว้สำหรับมัน เว้นแต่เพียงเล็กน้อยที่พวกท่านเก็บรักษาไว้ แล้วหลังจากนั้นจะมีปีหนึ่งตามมา ซึ่งผู้คนจะได้รับฝนบรรเทาทุกข์ และในปีนั้นพวกเขาจะได้คั้นผลไม้” (46–49)

กษัตริย์ตรัสว่า “จงนำเขามาหาข้า” แต่เมื่อผู้ส่งสารมาหาเขา ยูซุฟกล่าวว่า “จงกลับไปหานายของท่าน แล้วถามเขาถึงเรื่องของสตรีที่เฉือนมือของตน แท้จริงพระผู้อภิบาลของฉันทรงรู้ดีถึงเล่ห์กลของพวกนาง” กษัตริย์ตรัสแก่สตรีเหล่านั้นว่า “เรื่องของพวกเจ้าเป็นอย่างไร เมื่อพวกเจ้ายั่วยวนยูซุฟ” พวกนางกล่าวว่า “ขออัลลอฮ์ทรงคุ้มครอง เราไม่รู้ว่าเขามีความชั่วใดเลย” ภรรยาของเจ้าเมืองกล่าวว่า “บัดนี้ความจริงประจักษ์แล้ว ฉันเองที่ยั่วยวนเขา และแท้จริงเขาเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้สัตย์จริง” ยูซุฟกล่าวว่า “ทั้งนี้เพื่อเขาจะได้รู้ว่า ฉันมิได้ทรยศต่อเขาลับหลัง และอัลลอฮ์ไม่ทรงนำทางเล่ห์กลของบรรดาผู้ทรยศ และฉันมิได้อ้างว่าตัวฉันบริสุทธิ์ แท้จริงจิตใจนั้นมักสั่งใช้ให้ทำความชั่ว เว้นแต่ที่พระผู้อภิบาลของฉันทรงเมตตา แท้จริงพระผู้อภิบาลของฉันคือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ” (50–53)

กษัตริย์ตรัสว่า “จงนำเขามาหาข้า ข้าจะให้เขาเป็นคนสนิทของข้าโดยเฉพาะ” ครั้นเมื่อได้สนทนากับเขา กษัตริย์ตรัสว่า “แท้จริงวันนี้ท่านมีฐานะมั่นคงและเป็นที่ไว้วางใจ ณ เรา” เขากล่าวว่า “จงแต่งตั้งฉันให้ดูแลคลังของแผ่นดิน แท้จริงฉันเป็นผู้รักษาที่รอบคอบและรอบรู้” เช่นนั้นแหละเราให้ยูซุฟตั้งมั่นในแผ่นดิน เขาพำนักในนั้นได้ ณ ที่ใดก็ตามที่เขาปรารถนา เราให้ความเมตตาของเราประสบแก่ผู้ที่เราประสงค์ และเราไม่ทำให้รางวัลของบรรดาผู้ทำความดีสูญเปล่า และรางวัลแห่งปรโลกนั้นดีกว่าสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและยำเกรงอัลลอฮ์ (54–57)

และพี่น้องของยูซุฟมาถึง แล้วเข้าไปหาเขา เขาจำพวกเขาได้ แต่พวกเขาจำเขาไม่ได้ ครั้นเมื่อเขาจัดเสบียงให้พวกเขาแล้ว เขากล่าวว่า “จงนำน้องชายร่วมบิดาของพวกท่านมาหาฉัน พวกท่านไม่เห็นหรือว่าฉันตวงให้ครบถ้วน และฉันเป็นเจ้าบ้านที่ดีเลิศ หากพวกท่านไม่นำเขามาหาฉัน ก็จะไม่มีการตวงใดให้พวกท่านจากฉัน และพวกท่านอย่าเข้าใกล้ฉัน” พวกเขากล่าวว่า “เราจะพยายามเกลี้ยกล่อมบิดาของเขาในเรื่องนี้ และแท้จริงเราจะทำอย่างแน่นอน”

และเขากล่าวแก่คนรับใช้ของเขาว่า “จงใส่สินค้าของพวกเขากลับไว้ในถุงสัมภาระของพวกเขา เพื่อพวกเขาจะจำมันได้เมื่อกลับไปถึงครอบครัว เพื่อพวกเขาจะได้กลับมา” (58–62)

ครั้นเมื่อพวกเขากลับไปหาบิดา พวกเขากล่าวว่า “โอ้พ่อของเรา การตวงถูกห้ามแก่เรา ดังนั้นจงส่งน้องชายของเราไปกับเรา เพื่อเราจะได้รับการตวง และแท้จริงเราจะดูแลเขาอย่างดี” เขากล่าวว่า “จะให้ฉันไว้ใจพวกเจ้าในเรื่องของเขา ดั่งที่ฉันเคยไว้ใจพวกเจ้าในเรื่องพี่ชายของเขามาก่อนกระนั้นหรือ แต่อัลลอฮ์คือผู้พิทักษ์ที่ดีเลิศ และพระองค์คือผู้ทรงเมตตาที่สุดในหมู่ผู้เมตตา” ครั้นเมื่อพวกเขาเปิดสัมภาระ พวกเขาพบว่าสินค้าของตนถูกส่งคืนให้ พวกเขากล่าวว่า “โอ้พ่อของเรา เราจะต้องการสิ่งใดอีกเล่า นี่คือสินค้าของเราที่ถูกส่งคืนให้เรา เราจะได้เสบียงมาให้ครอบครัวของเรา จะดูแลน้องชายของเรา และจะได้เพิ่มอีกหนึ่งอูฐบรรทุก นั่นเป็นการตวงที่ได้มาโดยง่าย” เขากล่าวว่า “ฉันจะไม่ส่งเขาไปกับพวกเจ้าเป็นอันขาด จนกว่าพวกเจ้าจะให้คำมั่นอันหนักแน่นต่ออัลลอฮ์แก่ฉันว่า พวกเจ้าจะนำเขากลับมาหาฉันอย่างแน่นอน เว้นแต่พวกเจ้าจะถูกห้อมล้อมจนหมดทาง” ครั้นเมื่อพวกเขาให้คำมั่นแก่เขาแล้ว เขากล่าวว่า “อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้พิทักษ์ดูแลสิ่งที่เรากล่าว” และเขากล่าวว่า “โอ้ลูก ๆ ของฉัน จงอย่าเข้าทางประตูเดียวกัน แต่จงเข้าทางประตูต่าง ๆ กัน และฉันไม่อาจช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้แต่อย่างใด การตัดสินเป็นของอัลลอฮ์เท่านั้น ฉันมอบความไว้วางใจต่อพระองค์ และบรรดาผู้มอบความไว้วางใจจงมอบความไว้วางใจต่อพระองค์เถิด” ครั้นเมื่อพวกเขาเข้าไปตามที่บิดาสั่ง มันก็มิได้ช่วยพวกเขาให้พ้นจากอัลลอฮ์แต่อย่างใด เป็นเพียงความต้องการในใจของยะอ์กูบที่เขาได้สนองมัน และแท้จริงเขาเป็นผู้มีความรู้ เพราะเราได้สอนเขา แต่มนุษย์ส่วนมากไม่รู้ (63–68)

ครั้นเมื่อพวกเขาเข้าไปหายูซุฟ เขารับน้องชายของเขามาอยู่ใกล้ตัว และกล่าวว่า “แท้จริงฉันคือพี่ชายของเจ้า ดังนั้นอย่าเสียใจต่อสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ” ครั้นเมื่อเขาจัดเสบียงให้พวกเขาแล้ว เขาใส่ถ้วยดื่มไว้ในถุงสัมภาระของน้องชาย แล้วผู้ประกาศคนหนึ่งร้องว่า “โอ้ชาวคาราวาน แท้จริงพวกท่านเป็นขโมย” พวกเขาหันมาหาคนเหล่านั้นและกล่าวว่า “พวกท่านทำสิ่งใดหาย” พวกเขากล่าวว่า “เราทำถ้วยของกษัตริย์หาย ผู้ใดนำมันมา จะได้หนึ่งอูฐบรรทุก และฉันเป็นผู้รับประกัน” พวกเขากล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ พวกท่านรู้ดีว่าเรามิได้มาเพื่อก่อความเสื่อมเสียในแผ่นดิน และเรามิใช่ขโมย” พวกเขากล่าวว่า “แล้วโทษของมันจะเป็นอย่างไร หากพวกท่านเป็นผู้กล่าวเท็จ” พวกเขากล่าวว่า “โทษของมันคือ ผู้ใดที่ถูกพบมันในถุงสัมภาระของเขา ตัวเขาเองคือสิ่งชดใช้ เช่นนั้นแหละเราลงโทษบรรดาผู้อธรรม” แล้วเขาเริ่มค้นถุงของพวกเขาก่อนถุงของน้องชาย แล้วเขาก็นำมันออกมาจากถุงของน้องชาย เช่นนั้นแหละเราวางแผนให้ยูซุฟ ตามกฎหมายของกษัตริย์ เขาไม่อาจเอาตัวน้องชายไว้ได้ เว้นแต่อัลลอฮ์จะทรงประสงค์ เรายกระดับขั้นแก่ผู้ที่เราประสงค์ และเหนือทุกผู้ที่มีความรู้ ย่อมมีผู้ทรงรอบรู้ยิ่งกว่า (69–76)

พวกเขากล่าวว่า “หากเขาขโมย พี่ชายของเขาก็เคยขโมยมาก่อนแล้ว” แต่ยูซุฟเก็บมันไว้ในใจ และมิได้เปิดเผยแก่พวกเขา เขากล่าวในใจว่า “พวกท่านอยู่ในฐานะที่เลวร้ายกว่า และอัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกท่านกล่าวหา” พวกเขากล่าวว่า “โอ้ท่านเจ้าเมืองผู้ทรงอำนาจ เขามีบิดาที่ชรามากแล้ว ดังนั้นจงเอาคนหนึ่งในหมู่เราไว้แทนเขาเถิด แท้จริงเราเห็นว่าท่านเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ทำความดี” เขากล่าวว่า “ขออัลลอฮ์ทรงคุ้มครอง ที่เราจะเอาตัวผู้ใดนอกจากผู้ที่เราพบทรัพย์ของเราอยู่กับเขา มิเช่นนั้นเราย่อมเป็นผู้อธรรม” ครั้นเมื่อพวกเขาหมดหวังในตัวเขา พวกเขาก็ปลีกตัวไปปรึกษากันตามลำพัง พี่ใหญ่ของพวกเขากล่าวว่า “พวกท่านไม่รู้ดอกหรือว่า บิดาของพวกท่านได้เอาคำมั่นอันหนักแน่นต่ออัลลอฮ์จากพวกท่าน และก่อนหน้านี้พวกท่านได้บกพร่องในเรื่องยูซุฟอย่างไร ดังนั้นฉันจะไม่ออกจากแผ่นดินนี้ จนกว่าบิดาของฉันจะอนุญาต หรืออัลลอฮ์จะทรงตัดสินให้ฉัน และพระองค์คือผู้ตัดสินที่ดีเลิศ จงกลับไปหาบิดาของพวกท่าน แล้วกล่าวว่า ‘โอ้พ่อของเรา แท้จริงลูกชายของท่านได้ขโมย และเรามิได้เป็นพยาน นอกจากในสิ่งที่เรารู้ และเราไม่อาจเฝ้าระวังสิ่งเร้นลับได้ จงถามชาวเมืองที่เราอยู่ และกองคาราวานที่เราเดินทางมาด้วย และแท้จริงเราพูดความจริง’” (77–82)

เขากล่าวว่า “หามิได้ แต่จิตใจของพวกเจ้าได้ชักจูงพวกเจ้าให้ทำเรื่องหนึ่ง ดังนั้นความอดทนอันงดงามนั้นเหมาะสมที่สุด หวังว่าอัลลอฮ์จะทรงนำพวกเขาทั้งหมดกลับมาหาฉัน แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ” และเขาผินหน้าจากพวกเขาและกล่าวว่า “โอ้ความเศร้าของฉันต่อยูซุฟ” และดวงตาของเขากลายเป็นสีขาวเพราะความโศกที่เขาเก็บกดไว้ พวกเขากล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ท่านจะยังคงรำลึกถึงยูซุฟ จนกว่าท่านจะทรุดโทรม หรือเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ตาย” เขากล่าวว่า “ฉันเพียงร้องทุกข์ถึงความระทมและความเศร้าของฉันต่ออัลลอฮ์เท่านั้น และฉันรู้จากอัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้ โอ้ลูก ๆ ของฉัน จงไปสืบหายูซุฟและน้องชายของเขา และอย่าหมดหวังในความเมตตาปลอบประโลมของอัลลอฮ์ แท้จริงไม่มีผู้ใดหมดหวังในความเมตตาปลอบประโลมของอัลลอฮ์ นอกจากกลุ่มชนผู้ปฏิเสธสัจธรรม” (83–87)

ครั้นเมื่อพวกเขาเข้าไปหาเขา พวกเขากล่าวว่า “โอ้ท่านเจ้าเมืองผู้ทรงอำนาจ ความทุกข์ยากได้ประสบแก่เราและครอบครัวของเรา และเรานำสินค้าที่มีค่าเพียงเล็กน้อยมา ดังนั้นจงตวงให้เราครบถ้วน และจงให้ทานแก่เรา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงตอบแทนบรรดาผู้ให้ทาน” เขากล่าวว่า “พวกท่านรู้ไหมว่าพวกท่านทำอะไรกับยูซุฟและน้องชายของเขา ขณะที่พวกท่านยังเขลาอยู่” พวกเขากล่าวว่า “ท่านคือยูซุฟจริงหรือ” เขากล่าวว่า “ฉันคือยูซุฟ และนี่คือน้องชายของฉัน อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานเราแล้ว แท้จริงผู้ใดยำเกรงอัลลอฮ์และอดทน แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงทำให้รางวัลของบรรดาผู้ทำความดีสูญเปล่า” พวกเขากล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงยกย่องท่านเหนือเรา และแท้จริงเราเป็นผู้กระทำผิด” เขากล่าวว่า “วันนี้ไม่มีการตำหนิใดแก่พวกท่าน ขออัลลอฮ์ทรงอภัยให้พวกท่าน และพระองค์คือผู้ทรงเมตตาที่สุดในหมู่ผู้เมตตา จงนำเสื้อตัวนี้ของฉันไป แล้ววางมันบนใบหน้าของพ่อฉัน ท่านจะกลับมองเห็น แล้วจงนำครอบครัวของพวกท่านทั้งหมดมาหาฉัน” (88–93)

ครั้นเมื่อกองคาราวานออกเดินทาง บิดาของพวกเขากล่าวว่า “แท้จริงฉันได้กลิ่นของยูซุฟ แม้พวกเจ้าจะคิดว่าฉันหลงเลอะเลือนก็ตาม” พวกเขากล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ แท้จริงท่านยังอยู่ในความผิดพลาดเดิมของท่าน” ครั้นเมื่อผู้แจ้งข่าวดีมาถึง เขาวางเสื้อนั้นบนใบหน้าของท่าน แล้วท่านก็กลับมองเห็น ท่านกล่าวว่า “ฉันมิได้บอกพวกเจ้าดอกหรือว่า ฉันรู้จากอัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้” พวกเขากล่าวว่า “โอ้พ่อของเรา จงขออภัยบาปของเราให้เราเถิด แท้จริงเราเป็นผู้กระทำผิด” ท่านกล่าวว่า “ฉันจะขออภัยต่อพระผู้อภิบาลของฉันให้พวกเจ้า แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ” (94–98)

ครั้นเมื่อพวกเขาเข้าไปหายูซุฟ เขารับบิดามารดาของเขามาอยู่ใกล้ตัว และกล่าวว่า “จงเข้าอียิปต์เถิด หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ โดยปลอดภัย” และเขายกบิดามารดาของเขาขึ้นบนบัลลังก์ และพวกเขาทรุดตัวลงก้มกราบต่อเขา เขากล่าวว่า “โอ้พ่อของฉัน นี่คือการทำนายความฝันของฉันเมื่อนานมาแล้ว พระผู้อภิบาลของฉันทรงทำให้มันเป็นจริง และพระองค์ทรงทำดีต่อฉัน เมื่อทรงนำฉันออกจากคุก และทรงนำพวกท่านมาจากทะเลทราย หลังจากที่ซัยฏอนก่อความแตกร้าวระหว่างฉันกับพี่น้องของฉัน แท้จริงพระผู้อภิบาลของฉันทรงละเอียดอ่อนในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ พระองค์ประทานอำนาจปกครองบางส่วนแก่ข้าพระองค์ และทรงสอนการทำนายเหตุการณ์บางส่วนแก่ข้าพระองค์ ผู้ทรงประดิษฐ์ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์คือผู้คุ้มครองของข้าพระองค์ในโลกนี้และปรโลก ขอทรงให้ข้าพระองค์ตายในฐานะผู้มอบตนแด่พระองค์ และขอทรงให้ข้าพระองค์อยู่ร่วมกับบรรดาผู้ทรงคุณธรรม” (99–101)

นั่นเป็นส่วนหนึ่งของข่าวคราวแห่งสิ่งเร้นลับที่เราเปิดเผยแก่เจ้า (โอ้นบี) เจ้ามิได้อยู่กับพวกเขาเมื่อพวกเขาตกลงกันในแผนการ และเมื่อพวกเขาวางแผนร้าย และมนุษย์ส่วนมากนั้น แม้เจ้าจะปรารถนาเพียงใด ก็จะไม่ศรัทธา และเจ้ามิได้ขอรางวัลใดจากพวกเขาในเรื่องนี้ มันมิใช่อื่นใดนอกจากข้อเตือนใจสำหรับสากลโลก และกี่มากน้อยแล้วที่สัญญาณในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ซึ่งพวกเขาผ่านมันไปโดยผินหลังให้ และส่วนมากของพวกเขามิได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ นอกจากจะตั้งภาคีไปด้วย พวกเขารู้สึกปลอดภัยหรือว่าการลงโทษอันท่วมท้นจากอัลลอฮ์จะไม่มาถึงพวกเขา หรือยามอวสานจะไม่มาถึงพวกเขาอย่างฉับพลัน

ขณะที่พวกเขาไม่รู้สึกตัว จงกล่าวเถิดว่า “นี่คือทางของฉัน ฉันเชิญชวนสู่อัลลอฮ์ด้วยความเห็นแจ้ง ทั้งฉันและบรรดาผู้ตามฉัน และมหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮ์ และฉันมิได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี” (102–108)

และเรามิได้ส่งผู้ใดมาก่อนเจ้า นอกจากบุรุษทั้งหลายที่เราประทานวิวรณ์แก่พวกเขา จากบรรดาชาวเมือง พวกเขามิได้เดินทางไปในแผ่นดิน แล้วดูว่าบั้นปลายของบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขาเป็นอย่างไรดอกหรือ และที่พำนักแห่งปรโลกนั้นดีกว่าสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ พวกเจ้าไม่ใช้สติปัญญาดอกหรือ จนกระทั่งเมื่อบรรดาศาสนทูตหมดหวัง และคิดว่าตนถูกหาว่าโกหกแล้ว ความช่วยเหลือของเราก็มาถึงพวกเขา แล้วผู้ที่เราประสงค์ก็ได้รับการช่วยให้รอด และการลงโทษของเราจะไม่ถูกผลักไสไปจากกลุ่มชนผู้ทำบาป แท้จริงในเรื่องราวของพวกเขามีบทเรียนสำหรับบรรดาผู้มีปัญญา มันมิใช่เรื่องที่ถูกกุขึ้น แต่เป็นการยืนยันสิ่งที่มาก่อน เป็นการแจกแจงทุกสิ่งอย่างละเอียด และเป็นทางนำและความเมตตาสำหรับกลุ่มชนที่ศรัทธา (109–111)

13. ฟ้าร้อง (Al-Raʿd)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

อลิฟ ลาม มีม รอ เหล่านี้คือโองการและสัญญาณของคัมภีร์ และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นคือสัจธรรม แต่มนุษย์ส่วนมากไม่ศรัทธา อัลลอฮ์คือผู้ทรงยกชั้นฟ้าทั้งหลายขึ้นโดยปราศจากเสาค้ำที่พวกเจ้ามองเห็น แล้วทรงสถิตมั่นเหนือบัลลังก์ และทรงทำให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์อยู่ใต้บังคับ แต่ละดวงโคจรไปจนถึงวาระที่ถูกกำหนดไว้ พระองค์ทรงบริหารกิจการทั้งปวง ทรงแจกแจงสัญญาณทั้งหลายอย่างละเอียด เพื่อพวกเจ้าจะได้เชื่อมั่นในการพบพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า[14] และพระองค์คือผู้ทรงแผ่แผ่นดินออก และทรงทำให้มีภูเขาอันมั่นคงและแม่น้ำทั้งหลายในนั้น และจากผลไม้ทุกชนิด พระองค์ทรงทำให้มีเป็นคู่ ๆ ในนั้น พระองค์ทรงให้กลางคืนคลุมกลางวัน แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับกลุ่มชนที่ใคร่ครวญ และในแผ่นดินมีผืนดินหลายแปลงอยู่เคียงข้างกัน และมีสวนองุ่น ไร่นา และต้นอินทผลัมที่ขึ้นเป็นกอและขึ้นต้นเดี่ยว ทั้งหมดถูกรดด้วยน้ำเดียวกัน แต่เราทำให้บางส่วนดีเด่นกว่าอีกบางส่วนในรสชาติ แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับกลุ่มชนที่ใช้สติปัญญา (1–4)

หากเจ้าจะประหลาดใจ สิ่งที่น่าประหลาดใจก็คือคำพูดของพวกเขาที่ว่า “เมื่อเรากลายเป็นดินแล้ว เราจะอยู่ในการสร้างใหม่จริงหรือ” ชนเหล่านั้นคือผู้ปฏิเสธพระผู้อภิบาลของพวกเขา ชนเหล่านั้นคือผู้ที่จะมีห่วงล่ามอยู่ที่คอ และชนเหล่านั้นคือชาวไฟนรก พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล พวกเขาเร่งเร้าเจ้าให้นำความชั่วร้ายมาก่อนความดี ทั้งที่การลงโทษอันเป็นเยี่ยงอย่างได้เกิดขึ้นมาแล้วก่อนพวกเขา และแท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงเปี่ยมด้วยการอภัยต่อมนุษย์ แม้พวกเขาจะอธรรม และแท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงเข้มงวดในการลงโทษ บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกล่าวว่า “เหตุใดจึงไม่มีสัญญาณจากพระผู้อภิบาลของเขาถูกประทานลงมาแก่เขา” เจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือน และสำหรับทุกกลุ่มชนมีผู้นำทาง (5–7)

อัลลอฮ์ทรงรู้สิ่งที่หญิงทุกคนอุ้มครรภ์ และสิ่งที่มดลูกลดหย่อนและเพิ่มพูน และทุกสิ่ง ณ พระองค์มีขนาดที่กำหนดไว้ พระองค์คือผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งที่ประจักษ์ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง

[14] ในโองการนี้และอีกโองการหนึ่งในซูเราะฮ์ลุกมาน (31:10) พระเจ้าทรงแสดงแรงโน้มถ่วง ซึ่งทำให้จักรวาลของเราดำเนินไป ว่าเป็นสัญญาณแห่งการสร้างสรรค์ของพระองค์ และเป็นการสำแดงพระคุณลักษณะของพระองค์ คือ อัลคอลิก อัลบารีอ์ และอัลมุศเอววิร ณ ที่นี้อัลลอฮ์ยังทรงเรียกสิ่งนี้ว่าเป็นสัญญาณสำหรับชีวิตหลังความตายของเราด้วย เพราะในหลายแห่งอัลลอฮ์ทรงใช้การสร้างครั้งแรกของเอกภพของเราเป็นหลักฐานและข้อพิสูจน์ถึงสิ่งที่จะมาถึงในชีวิตหลังความตาย ดังเช่นในตอนท้ายของซูเราะฮ์ยาซีน

ย่อมมีผลเท่ากัน ไม่ว่าผู้ใดในหมู่พวกเจ้าจะพูดอย่างลับ ๆ หรืออย่างเปิดเผย และไม่ว่าเขาจะซ่อนตัวในยามกลางคืนหรือเดินไปมาในยามกลางวัน สำหรับแต่ละคนมีผู้ติดตามสับเปลี่ยนกัน ทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลังเขา คอยพิทักษ์เขาตามพระบัญชาของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงเปลี่ยนแปลงสภาพของกลุ่มชนใด จนกว่าพวกเขาจะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่อยู่ในตัวของพวกเขาเอง และเมื่ออัลลอฮ์ทรงประสงค์ความเลวร้ายแก่กลุ่มชนใด ย่อมไม่มีการผลักไสมันได้ และพวกเขาไม่มีผู้คุ้มครองใดนอกจากพระองค์ (8–11)

พระองค์คือผู้ทรงให้พวกเจ้าเห็นสายฟ้าแลบ ก่อให้เกิดทั้งความกลัวและความหวัง และทรงก่อเมฆอันหนักอึ้งขึ้น และฟ้าร้องแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระองค์ และมลาอิกะฮ์ก็เช่นกันด้วยความเกรงขามพระองค์ และพระองค์ทรงส่งสายฟ้าฟาด แล้วทรงให้มันโดนผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ แต่พวกเขาก็ยังโต้เถียงกันในเรื่องอัลลอฮ์ ทั้งที่พระองค์ทรงเดชานุภาพยิ่ง การวิงวอนอันแท้จริงเป็นของพระองค์ ส่วนบรรดาสิ่งที่พวกเขาวิงวอนนอกจากพระองค์นั้น มิได้ตอบรับพวกเขาด้วยสิ่งใด นอกจากดั่งผู้ที่ยื่นสองมือไปยังน้ำ เพื่อให้มันถึงปากของเขา แต่มันจะไม่มีวันถึง และการวิงวอนของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมนั้นมิใช่อื่นใดนอกจากการหลงทาง และทุกผู้ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินก้มกราบต่ออัลลอฮ์ ไม่ว่าด้วยความเต็มใจหรือฝืนใจ และเงาของพวกเขาก็เช่นกัน ทั้งในยามเช้าและยามเย็น (12–15)

จงกล่าวเถิดว่า “ใครคือพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน” จงกล่าวเถิดว่า “อัลลอฮ์” จงกล่าวเถิดว่า “แล้วพวกท่านยึดเอาผู้คุ้มครองอื่นนอกจากพระองค์ ซึ่งไม่มีอำนาจให้คุณหรือให้โทษแม้แก่ตัวเองกระนั้นหรือ” จงกล่าวเถิดว่า “คนตาบอดกับคนตาดีจะเท่าเทียมกันหรือ หรือความมืดมิดกับแสงสว่างจะเท่าเทียมกันหรือ” หรือพวกเขาตั้งภาคีให้อัลลอฮ์ ซึ่งสร้างดั่งที่พระองค์ทรงสร้าง จนการสร้างดูคล้ายกันแก่พวกเขา จงกล่าวเถิดว่า “อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์คือผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิตทุกสิ่ง” (16)

พระองค์ทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า แล้วหุบเขาทั้งหลายก็มีน้ำไหลตามขนาดของมัน และกระแสน้ำพัดพาฟองที่ลอยฟูขึ้น และจากสิ่งที่พวกเขาเผาในไฟ เพื่อแสวงหาเครื่องประดับหรือเครื่องใช้ ก็มีฟองเช่นเดียวกัน เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงยกอุปมาความจริงและความเท็จ ส่วนฟองนั้นย่อมสูญไปอย่างไร้ค่า แต่สิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้คนนั้นย่อมคงอยู่ในแผ่นดิน[15] (17)

[15] **อเทวนิยมตั้งอยู่บนการคาดเดา (ซ็อนน์): อรรถาธิบายเชิงวิทยาศาสตร์ ปรัชญา และเทววิทยา**

เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงยกอุปมาทั้งหลาย
สำหรับบรรดาผู้ตอบรับพระผู้อภิบาลของพวกเขานั้นมีรางวัลอันดีเลิศ ส่วนบรรดาผู้ไม่ตอบรับพระองค์
หากพวกเขามีทุกสิ่งในแผ่นดินและมีเพิ่มอีกเท่าตัว พวกเขาย่อมเสนอสิ่งนั้นเพื่อไถ่ตน
ชนเหล่านั้นจะได้รับการชำระบัญชีอันเลวร้าย ที่พักพิงของพวกเขาคือนรกญะฮันนัม
และช่างเป็นที่พักที่เลวร้ายยิ่ง (18)

ผู้ที่รู้ว่าสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระผู้อภิบาลของเจ้าคือสัจธรรม
จะเหมือนกับผู้ที่ตาบอดกระนั้นหรือ เฉพาะบรรดาผู้มีปัญญาเท่านั้นที่ใคร่ครวญ
คือบรรดาผู้รักษาพันธสัญญาของอัลลอฮ์ และไม่ทำลายคำมั่น
ผู้เชื่อมต่อสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบัญชาให้เชื่อมต่อ ผู้เกรงขามพระผู้อภิบาลของพวกเขา
และกลัวการชำระบัญชีอันเลวร้าย ผู้อดทนเพื่อแสวงหาพระพักตร์ของพระผู้อภิบาลของพวกเขา
ผู้ดำรงละหมาด และบริจาคจากสิ่งที่เราประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ทั้งโดยลับและโดยเปิดเผย
และผู้ขจัดความชั่วด้วยความดี ชนเหล่านั้นจะได้รับที่พำนักสุดท้ายอันดีงาม
คือสวนสวรรค์แห่งความผาสุกอันถาวรซึ่งพวกเขาจะเข้าไป พร้อมกับบรรดาผู้ทรงคุณธรรมจากบรรพบุรุษ
คู่ครอง และลูกหลานของพวกเขา และมลาอิกะฮ์จะเข้ามาหาพวกเขาจากทุกประตู
“ขอความสันติจงมีแด่พวกท่าน เพราะสิ่งที่พวกท่านได้อดทน ช่างดีเลิศเสียนี่กระไรที่พำนักสุดท้าย”
ส่วนบรรดาผู้ทำลายพันธสัญญาของอัลลอฮ์หลังจากที่ได้ผูกมัดไว้อย่างมั่นคงแล้ว
ตัดขาดสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบัญชาให้เชื่อมต่อ และก่อความเสื่อมเสียในแผ่นดิน
ชนเหล่านั้นจะได้รับการสาปแช่ง และจะได้รับที่พำนักอันเลวร้าย
อัลลอฮ์ทรงแผ่ปัจจัยยังชีพอย่างกว้างขวางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงจำกัด
และพวกเขายินดีในชีวิตแห่งโลกนี้ ทั้งที่ชีวิตแห่งโลกนี้เมื่อเทียบกับปรโลกแล้ว
มิใช่อื่นใดนอกจากความเพลิดเพลินชั่วครู่ (19–26)

บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกล่าวว่า
“เหตุใดจึงไม่มีสัญญาณจากพระผู้อภิบาลของเขาถูกประทานลงมาแก่เขา” จงกล่าวเถิดว่า
“แท้จริงอัลลอฮ์ทรงปล่อยให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทาง
และทรงนำทางผู้ที่หันกลับสู่พระองค์มายังพระองค์ คือบรรดาผู้ศรัทธา
และหัวใจของพวกเขาสงบมั่นด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์ พึงรู้เถิด
ด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์นั้นหัวใจย่อมสงบมั่น บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี
ความผาสุกเป็นของพวกเขา และที่กลับอันงดงาม” เช่นนั้นแหละเราส่งเจ้ามาในหมู่ประชาชาติหนึ่ง
ซึ่งประชาชาติอื่น ๆ ได้ล่วงลับไปก่อนแล้ว เพื่อเจ้าจะได้อ่านสิ่งที่เราประทานเป็นวิวรณ์แก่เจ้าให้พวกเขาฟัง
แต่พวกเขาปฏิเสธพระผู้ทรงกรุณาปรานี จงกล่าวเถิดว่า “พระองค์คือพระผู้อภิบาลของฉัน
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ฉันมอบความไว้วางใจต่อพระองค์ และยังพระองค์คือที่กลับของฉัน”

และหากมีอัลกุรอานใดที่ทำให้ภูเขาเคลื่อนที่ได้ หรือทำให้แผ่นดินแยกออกได้ หรือทำให้คนตายพูดได้ ก็คืออัลกุรอานนี้ หามิได้ กิจการทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์ บรรดาผู้ศรัทธายังไม่รู้อีกหรือว่า หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ พระองค์ย่อมทรงนำทางมนุษย์ทั้งมวล และเคราะห์ร้ายจะยังคงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมเพราะสิ่งที่พวกเขากระทำ หรือตกลงใกล้บ้านเรือนของพวกเขา จนกว่าสัญญาของอัลลอฮ์จะมาถึง แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงผิดสัญญา (27–31)

แท้จริงบรรดาศาสนทูตก่อนเจ้าก็ถูกเย้ยหยันมาแล้ว และข้าได้ประวิงเวลาให้บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม แล้วข้าก็เอาโทษพวกเขา แล้วการลงโทษของข้าเป็นอย่างไรเล่า พระองค์ผู้ทรงเฝ้าดูทุกชีวิตในสิ่งที่มันแสวงหา จะเหมือนกับผู้อื่นกระนั้นหรือ แต่พวกเขากลับตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ จงกล่าวเถิดว่า “จงเอ่ยชื่อพวกมันมา หรือพวกท่านจะแจ้งแก่พระองค์ในสิ่งที่พระองค์ไม่ทรงรู้ในแผ่นดิน หรือเป็นเพียงคำพูดผิวเผิน” หามิได้ แผนร้ายของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมถูกทำให้ดูงดงามแก่พวกเขา และพวกเขาถูกขัดขวางจากหนทาง และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงปล่อยให้หลงทาง ย่อมไม่มีผู้นำทางสำหรับเขา สำหรับพวกเขามีการลงโทษในชีวิตแห่งโลกนี้ และการลงโทษแห่งปรโลกนั้นหนักหนายิ่งกว่า และพวกเขาไม่มีผู้ใดปกป้องจากอัลลอฮ์ (32–34)

อุปมาสวนสวรรค์ที่ถูกสัญญาไว้แก่บรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง ผลไม้ของมันมีอยู่ตลอดไป และร่มเงาของมันก็เช่นกัน นั่นคือบั้นปลายของบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ ส่วนบั้นปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมคือไฟนรก
บรรดาผู้ที่เราประทานคัมภีร์ให้ต่างยินดีในสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า แต่ในหมู่พรรคพวกทั้งหลายมีผู้ที่ปฏิเสธบางส่วนของมัน จงกล่าวเถิดว่า “ฉันถูกบัญชาเพียงให้เคารพภักดีอัลลอฮ์ และไม่ตั้งสิ่งใดเป็นภาคีต่อพระองค์ ฉันเชิญชวนสู่พระองค์ และยังพระองค์คือที่กลับของฉัน”
และเช่นนั้นแหละเราประทานมันลงมาเป็นข้อตัดสินอันเด็ดขาดในภาษาอาหรับ และหากเจ้าตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของพวกเขา หลังจากความรู้ที่มายังเจ้าแล้ว เจ้าจะไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ปกป้องใดให้พ้นจากอัลลอฮ์ และแท้จริงเราได้ส่งบรรดาศาสนทูตมาก่อนเจ้า และให้พวกเขามีภรรยาและลูกหลาน และไม่บังควรที่ศาสนทูตคนใดจะนำสัญญาณมา นอกจากด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ สำหรับทุกวาระมีบันทึก อัลลอฮ์ทรงลบสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงยืนยันสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ และ ณ พระองค์มีแม่บทแห่งคัมภีร์ ไม่ว่าเราจะให้เจ้าเห็นบางส่วนของสิ่งที่เราสัญญาไว้แก่พวกเขา หรือเราจะรับเจ้ากลับมาก่อน หน้าที่ของเจ้าก็มีเพียงการเผยแผ่สาร และการชำระบัญชีเป็นหน้าที่ของเรา พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า เรามายังแผ่นดิน โดยลดทอนมันจากขอบของมัน อัลลอฮ์ทรงตัดสิน

ไม่มีผู้ใดพลิกกลับข้อตัดสินของพระองค์ได้ และพระองค์ทรงรวดเร็วในการชำระบัญชี และแท้จริงบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขาก็ได้วางแผนร้าย แต่แผนทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงรู้สิ่งที่ทุกชีวิตแสวงหา และบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะได้รู้ว่าที่พำนักสุดท้ายเป็นของผู้ใด บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกล่าวว่า “ท่านมิใช่ศาสนทูต” จงกล่าวเถิดว่า “อัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วในฐานะพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน และผู้ที่มีความรู้แห่งคัมภีร์ก็เช่นกัน” (35–43)

14. อิบรอฮีม (Ibrāhīm)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

อลิฟ ลาม รอ นี่คือคัมภีร์ที่เราประทานลงมาแก่เจ้า
เพื่อเจ้าจะได้นำมนุษยชาติออกจากความมืดมิดสู่แสงสว่าง ด้วยอนุมัติของพระผู้อภิบาลของพวกเขา
สู่หนทางของผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงควรแก่การสรรเสริญ คืออัลลอฮ์
ผู้ซึ่งทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดินเป็นของพระองค์
และความวิบัติจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจากการลงโทษอันรุนแรง
คือบรรดาผู้รักชีวิตแห่งโลกนี้ยิ่งกว่าปรโลก ขัดขวางผู้อื่นจากหนทางของอัลลอฮ์
และหมายจะทำให้มันคดเคี้ยว ชนเหล่านั้นอยู่ในการหลงทางอันไกลโพ้น และเรามิได้ส่งศาสนทูตคนใดมา
นอกจากด้วยภาษาของกลุ่มชนของเขา เพื่อเขาจะได้ชี้แจงแก่พวกเขา
แล้วอัลลอฮ์ทรงปล่อยให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทาง และทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ (1–4)

และแท้จริงเราได้ส่งมูซาพร้อมสัญญาณของเราว่า “จงนำกลุ่มชนของเจ้าออกจากความมืดมิดสู่แสงสว่าง
และจงเตือนพวกเขาให้รำลึกถึงวันทั้งหลายของอัลลอฮ์”
แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับทุกผู้ที่อดทนและขอบคุณ
และเมื่อมูซากล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า “จงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกท่าน
เมื่อพระองค์ทรงช่วยพวกท่านให้รอดพ้นจากพวกพ้องของฟิรเอาน์ ซึ่งทรมานพวกท่านอย่างเลวร้าย
โดยเข่นฆ่าลูกชายของพวกท่านและไว้ชีวิตผู้หญิงของพวกท่าน
และในการนั้นมีการทดสอบอันยิ่งใหญ่จากพระผู้อภิบาลของพวกท่าน
และเมื่อพระผู้อภิบาลของพวกท่านทรงประกาศว่า ‘หากพวกเจ้าขอบคุณ
ข้าจะเพิ่มพูนให้พวกเจ้าอย่างแน่นอน แต่หากพวกเจ้าเนรคุณ แท้จริงการลงโทษของข้านั้นรุนแรงยิ่ง’”
และมูซากล่าวว่า “หากพวกท่านเนรคุณ ทั้งพวกท่านและทุกผู้ในแผ่นดินทั้งหมด
แท้จริงอัลลอฮ์ก็คือผู้ทรงมั่งมีพอเพียง ผู้ทรงควรแก่การสรรเสริญ” (5–8)

ข่าวคราวของบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเจ้ามิได้มาถึงพวกเจ้าดอกหรือ คือกลุ่มชนของนูห์ อ๊าด และษะมูด
และบรรดาผู้ที่มาหลังจากพวกเขา ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้จักพวกเขานอกจากอัลลอฮ์
บรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา แต่พวกเขาเอามือปิดปากของตน
และกล่าวว่า “แท้จริงเราปฏิเสธสิ่งที่พวกท่านถูกส่งมาพร้อมกับมัน
และแท้จริงเราอยู่ในความสงสัยอย่างหนักต่อสิ่งที่พวกท่านเรียกร้องเรา”
บรรดาศาสนทูตของพวกเขากล่าวว่า “มีข้อสงสัยในอัลลอฮ์
ผู้ทรงประดิษฐ์ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินกระนั้นหรือ พระองค์ทรงเรียกร้องพวกท่าน

เพื่อจะทรงอภัยบาปของพวกท่าน และทรงประวิงเวลาให้พวกท่านจนถึงวาระที่ถูกกำหนดไว้”
พวกเขากล่าวว่า “พวกท่านมิใช่อื่นใดนอกจากมนุษย์เช่นเดียวกับเรา
พวกท่านต้องการให้เราหันเหจากสิ่งที่บรรพบุรุษของเราเคยเคารพภักดี
ดังนั้นจงนำหลักฐานอันชัดแจ้งมาให้เรา” บรรดาศาสนทูตของพวกเขากล่าวแก่พวกเขาว่า
“เรามิใช่อื่นใดนอกจากมนุษย์เช่นเดียวกับพวกท่าน
แต่อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ในหมู่บ่าวของพระองค์
และไม่บังควรที่เราจะนำหลักฐานมาให้พวกท่าน นอกจากด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์
และบรรดาผู้ศรัทธาจงมอบความไว้วางใจต่ออัลลอฮ์เถิด และเหตุใดเราจะไม่มอบความไว้วางใจต่ออัลลอฮ์
ทั้งที่พระองค์ทรงนำทางเราสู่หนทางของเรา
และเราจะอดทนต่อการทำร้ายที่พวกท่านกระทำต่อเราอย่างแน่นอน
และบรรดาผู้มอบความไว้วางใจจงมอบความไว้วางใจต่ออัลลอฮ์เถิด” (9–12)

บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกล่าวแก่บรรดาศาสนทูตของพวกเขาว่า
“เราจะขับไล่พวกท่านออกจากแผ่นดินของเราอย่างแน่นอน เว้นแต่พวกท่านจะกลับสู่แนวทางของเรา”
แล้วพระผู้อภิบาลของพวกเขาประทานวิวรณ์แก่พวกเขาว่า “เราจะทำลายบรรดาผู้อธรรมอย่างแน่นอน
และเราจะให้พวกเจ้าตั้งถิ่นฐานในแผ่นดินหลังจากพวกเขาอย่างแน่นอน
นั่นสำหรับผู้ที่กลัวการยืนต่อหน้าข้า และกลัวคำเตือนของข้า” และพวกเขาขอการชี้ขาด
และทรราชผู้ดื้อดึงทุกคนก็ล้มเหลว เบื้องหน้าเขาคือนรกญะฮันนัม และเขาจะถูกให้ดื่มน้ำหนอง
ซึ่งเขากล้ำกลืนมัน แต่แทบจะกลืนไม่ลง และความตายจะมาหาเขาจากทุกด้าน แต่เขาก็ไม่ตาย
และเบื้องหน้าเขายังมีการลงโทษอันหนักหน่วง อุปมาบรรดาผู้ปฏิเสธพระผู้อภิบาลของพวกเขา
การงานของพวกเขาดั่งขี้เถ้าที่ลมพัดกระหน่ำในวันที่มีพายุ พวกเขาไม่มีอำนาจเหนือสิ่งใดที่ตนแสวงหาไว้
นั่นคือการหลงทางอันไกลโพ้น (13–18)

เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริง หากพระองค์ทรงประสงค์
พระองค์ย่อมทรงให้พวกเจ้าหมดสิ้นไป และทรงนำการสร้างใหม่มา และนั่นมิใช่เรื่องยากสำหรับอัลลอฮ์
พวกเขาทั้งหมดจะออกมาปรากฏต่อหน้าอัลลอฮ์ แล้วบรรดาผู้อ่อนแอจะกล่าวแก่บรรดาผู้หยิ่งผยองว่า
“แท้จริงเราเป็นผู้ตามพวกท่าน แล้วพวกท่านจะปัดป้องสิ่งใดจากการลงโทษของอัลลอฮ์ให้เราได้บ้างไหม”
พวกเขาจะกล่าวว่า “หากอัลลอฮ์ทรงนำทางเรา เราย่อมนำทางพวกท่าน ย่อมมีผลเท่ากันสำหรับเรา
ไม่ว่าเราจะคร่ำครวญหรืออดทน เราไม่มีทางหนีรอด” และเมื่อกิจการถูกชี้ขาดแล้ว ชัยฏอนจะกล่าวว่า
“แท้จริงอัลลอฮ์ทรงสัญญาแก่พวกท่านด้วยสัญญาอันจริง และฉันก็สัญญาแก่พวกท่าน แต่ฉันผิดสัญญา
ฉันไม่มีอำนาจใดเหนือพวกท่าน นอกจากที่ฉันเรียกพวกท่าน แล้วพวกท่านก็ตอบรับฉัน
ดังนั้นอย่าตำหนิฉัน แต่จงตำหนิตัวของพวกท่านเอง ฉันไม่อาจช่วยพวกท่านได้
และพวกท่านก็ไม่อาจช่วยฉันได้ แท้จริงฉันปฏิเสธการที่พวกท่านตั้งฉันเป็นภาคีต่ออัลลอฮ์มาก่อน”

แท้จริงสำหรับบรรดาผู้อธรรมนั้นมีการลงโทษอันเจ็บปวด ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี
จะถูกให้เข้าสวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง
พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาลด้วยอนุมัติของพระผู้อภิบาลของพวกเขา
คำทักทายของพวกเขาในนั้นคือ “สันติ” (19–23)

เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่าอัลลอฮ์ทรงยกอุปมาอย่างไร ถ้อยคำที่ดีนั้นดั่งต้นไม้ที่ดี รากของมันมั่นคง
และกิ่งก้านของมันชูขึ้นสู่ฟากฟ้า มันให้ผลในทุกฤดูกาลด้วยอนุมัติของพระผู้อภิบาลของมัน
และอัลลอฮ์ทรงยกอุปมาทั้งหลายแก่ผู้คน เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ
และอุปมาถ้อยคำที่เลวนั้นดั่งต้นไม้ที่เลว ซึ่งถูกถอนออกจากผิวดิน มันไม่มีความมั่นคงใดเลย
อัลลอฮ์ทรงทำให้บรรดาผู้ศรัทธามั่นคงด้วยถ้อยคำอันมั่นคง ทั้งในชีวิตแห่งโลกนี้และในปรโลก
และอัลลอฮ์ทรงปล่อยให้บรรดาผู้อธรรมหลงทาง และอัลลอฮ์ทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ (24–27)

เจ้าไม่เห็นดอกหรือถึงบรรดาผู้ที่เอาความโปรดปรานของอัลลอฮ์ไปแลกกับการเนรคุณ
และนำกลุ่มชนของตนลงสู่ที่พำนักแห่งความพินาศ คือนรกญะฮันนัมซึ่งพวกเขาจะเข้าไปเผาไหม้
และช่างเป็นที่ตั้งหลักที่เลวร้ายยิ่ง และพวกเขาตั้งสิ่งเทียบเคียงอัลลอฮ์
เพื่อทำให้ผู้อื่นหลงจากหนทางของพระองค์ จงกล่าวเถิดว่า “จงเสพสุขเถิด
แท้จริงปลายทางของพวกท่านคือไฟนรก” จงบอกบ่าวของข้าที่ศรัทธา ให้พวกเขาดำรงละหมาด
และบริจาคจากสิ่งที่เราประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ทั้งโดยลับและโดยเปิดเผย
ก่อนที่วันหนึ่งจะมาถึง ซึ่งไม่มีการซื้อขายและไม่มีมิตรภาพ (28–31)

อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า
แล้วทรงให้ผลไม้งอกเงยออกมาด้วยน้ำนั้น เป็นปัจจัยยังชีพสำหรับพวกเจ้า
และทรงทำให้เรืออยู่ใต้บังคับเพื่อพวกเจ้า เพื่อมันจะแล่นไปในทะเลตามพระบัญชาของพระองค์
และทรงทำให้แม่น้ำทั้งหลายอยู่ใต้บังคับเพื่อพวกเจ้า
และทรงทำให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์อยู่ใต้บังคับเพื่อพวกเจ้า โดยโคจรอย่างสม่ำเสมอ
และทรงทำให้กลางคืนและกลางวันอยู่ใต้บังคับเพื่อพวกเจ้า
และพระองค์ประทานแก่พวกเจ้าจากทุกสิ่งที่พวกเจ้าขอต่อพระองค์
และหากพวกเจ้าจะนับความโปรดปรานของอัลลอฮ์ พวกเจ้าก็ไม่อาจนับได้ถ้วน แท้จริงมนุษย์นั้นอธรรมยิ่ง
เนรคุณยิ่ง (32–34)

และเมื่ออิบรอฮีมกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงทำให้เมืองนี้ปลอดภัย
และขอทรงให้ข้าพระองค์และลูกหลานของข้าพระองค์ห่างไกลจากการเคารพภักดีรูปเคารพ
ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ แท้จริงพวกมันได้ทำให้มนุษย์จำนวนมากหลงทาง
ดังนั้นผู้ใดตามข้าพระองค์ เขาย่อมเป็นพวกของข้าพระองค์ และผู้ใดฝ่าฝืนข้าพระองค์

แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา
แท้จริงข้าพระองค์ได้ให้ลูกหลานบางส่วนของข้าพระองค์ตั้งถิ่นฐานในหุบเขาที่ไม่มีการเพาะปลูก ณ
บ้านอันต้องห้ามของพระองค์ ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา เพื่อพวกเขาจะได้ดำรงละหมาด
ดังนั้นขอทรงทำให้หัวใจของผู้คนบางส่วนโน้มเอียงไปหาพวกเขา
และขอทรงประทานผลไม้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้ขอบคุณ
ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริงพระองค์ทรงรู้สิ่งที่เราปิดบังและสิ่งที่เราเปิดเผย
และไม่มีสิ่งใดในแผ่นดินและในฟากฟ้าที่ซ่อนเร้นจากอัลลอฮ์ได้ มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์
ผู้ประทานอิสมาอีลและอิสหากแก่ข้าพระองค์ในยามชรา
แท้จริงพระผู้อภิบาลของข้าพระองค์คือผู้ทรงได้ยินคำวิงวอน ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์
ขอทรงทำให้ข้าพระองค์เป็นผู้ดำรงละหมาด และลูกหลานของข้าพระองค์ด้วย ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา
ขอทรงรับคำวิงวอนของข้าพระองค์ ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ขอทรงอภัยให้ข้าพระองค์
บิดามารดาของข้าพระองค์ และบรรดาผู้ศรัทธา ในวันที่การชำระบัญชีจะเกิดขึ้น”[16] (35–41)

จงอย่าคิดว่าอัลลอฮ์ทรงเผลอไผลต่อสิ่งที่บรรดาผู้อธรรมกระทำ
พระองค์เพียงแต่ทรงประวิงเวลาให้พวกเขาจนถึงวันหนึ่ง
ซึ่งสายตาทั้งหลายจะเบิกโพลงด้วยความสยดสยอง พวกเขาจะรีบรุดไป เงยศีรษะขึ้น
สายตาไม่กะพริบกลับมาหาตน และหัวใจของพวกเขาว่างเปล่า
และจงตักเตือนมนุษยชาติถึงวันที่การลงโทษจะมาถึงพวกเขา แล้วบรรดาผู้อธรรมจะกล่าวว่า
“ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ขอทรงประวิงเวลาให้เราอีกสักครู่ เราจะตอบรับการเรียกร้องของพระองค์
และจะตามบรรดาศาสนทูต” “พวกเจ้ามิได้สาบานไว้ก่อนดอกหรือว่า พวกเจ้าจะไม่มีวันสูญสิ้น
และพวกเจ้าได้อาศัยอยู่ในที่อยู่ของบรรดาผู้อธรรมต่อตัวเอง
และเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเจ้าแล้วว่าเราจัดการกับพวกเขาอย่างไร
และเราได้ยกอุปมาทั้งหลายแก่พวกเจ้าแล้ว” พวกเขาได้วางแผนร้ายของตน แต่แผนของพวกเขาอยู่ ณ
อัลลอฮ์ แม้แผนของพวกเขาจะถึงขั้นทำให้ภูเขาเคลื่อนได้ก็ตาม (42–46)

ดังนั้นจงอย่าคิดว่าอัลลอฮ์จะทรงผิดสัญญาที่ให้ไว้แก่บรรดาศาสนทูตของพระองค์
แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงตอบแทนโทษ ในวันที่แผ่นดินจะถูกเปลี่ยนเป็นแผ่นดินอื่น
และชั้นฟ้าทั้งหลายก็เช่นกัน และพวกเขาจะออกมาปรากฏต่อหน้าอัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิตทุกสิ่ง

---

[16] **“ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงทำให้เมืองนี้ปลอดภัย”: อรรถาธิบายเชิงประวัติศาสตร์และเทววิทยาต่ออัลกุรอาน 14:35–41**
พร้อมประวัติศาสตร์ความปลอดภัยของมักกะฮ์ทีละศตวรรษ ตั้งแต่อิบรอฮีมจนถึงพันธมิตรป้องกันมักกะฮ์ ค.ศ. 2026
การปิดล้อมญิดดะฮ์ ค.ศ. 1517: โปรตุเกส ทะเลแดง และการปกป้องนครศักดิ์สิทธิ์

และในวันนั้นเจ้าจะเห็นบรรดาผู้ทำบาปถูกล่ามรวมกันในโซ่ตรวน เสื้อผ้าของพวกเขาทำจากน้ำมันดิน และไฟปกคลุมใบหน้าของพวกเขา เพื่ออัลลอฮ์จะทรงตอบแทนทุกชีวิตตามที่มันแสวงหาไว้ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรวดเร็วในการชำระบัญชี (47–51)

นี่คือสารสำหรับมนุษยชาติ เพื่อพวกเขาจะได้ถูกตักเตือนด้วยมัน และเพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่าพระองค์เป็นพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น และเพื่อบรรดาผู้มีปัญญาจะได้ใคร่ครวญ (52)

15. อัลฮิจร์ (Al-Ḥijr)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

อลิฟ ลาม รอ เหล่านี้คือโองการและสัญญาณของคัมภีร์ และของอัลกุรอานอันชัดแจ้ง
บางทีวันหนึ่งบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะปรารถนาว่า หากพวกเขาได้เป็นผู้มอบตนแด่อัลลอฮ์
จงปล่อยพวกเขาให้กินและเสพสุข และให้ความหวังลวงล่อพวกเขา แล้วพวกเขาจะได้รู้
และเรามิได้ทำลายเมืองใด นอกจากมันมีกำหนดที่รู้กันแล้ว ไม่มีประชาชาติใดจะเร่งวาระของตนได้
และไม่อาจผ่อนผันมันได้ พวกเขากล่าวว่า "โอ้ผู้ที่ข้อเตือนใจถูกประทานลงมาแก่เขา
แท้จริงท่านเป็นคนวิกลจริต เหตุใดท่านจึงไม่นำมลาอิกะฮ์มาให้เรา หากท่านเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้สัตย์จริง"
เรามิได้ส่งมลาอิกะฮ์ลงมา นอกจากด้วยความจริง และเมื่อนั้นพวกเขาจะไม่ได้รับการประวิงเวลา
แท้จริงเราเป็นผู้ประทานข้อเตือนใจลงมา และแท้จริงเราเป็นผู้พิทักษ์รักษามันอย่างแน่นอน
และแท้จริงเราได้ส่งบรรดาศาสนทูตมาก่อนเจ้าในหมู่พรรคพวกของคนรุ่นก่อน
และไม่มีศาสนทูตคนใดมายังพวกเขา นอกจากพวกเขาจะเย้ยหยันเขา
เช่นนั้นแหละเราให้มันแทรกเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้ทำบาป พวกเขาไม่ศรัทธาในมัน
ทั้งที่แบบอย่างของคนรุ่นก่อนได้ล่วงไปแล้ว และแม้เราจะเปิดประตูหนึ่งจากฟากฟ้าให้พวกเขา
แล้วพวกเขาไต่ขึ้นไปทางนั้นเรื่อยไป พวกเขาก็ยังจะกล่าวว่า "สายตาของเราถูกทำให้พร่ามัวเท่านั้น
หามิได้ เราเป็นกลุ่มชนที่ถูกมนตร์สะกด" (1–15)

และแท้จริงเราได้ทำให้มีกลุ่มดาวในฟากฟ้า และประดับมันให้งดงามสำหรับบรรดาผู้มองดู
และเราพิทักษ์มันจากชัยฏอนที่ถูกขับไล่ทุกตัว เว้นแต่ตัวที่ลอบฟัง แล้วเปลวไฟอันสว่างจ้าก็ไล่ตามมัน
และแผ่นดินนั้นเราได้แผ่มันออก และวางภูเขาอันมั่นคงไว้บนนั้น และให้ทุกสิ่งงอกเงยในนั้นอย่างได้สมดุล
และเราทำให้มีเครื่องยังชีพในนั้นสำหรับพวกเจ้า และสำหรับผู้ที่พวกเจ้ามิได้เป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพ
ไม่มีสิ่งใดนอกจากคลังของมันอยู่ ณ เรา และเรามิได้ประทานมันลงมา นอกจากตามขนาดที่รู้กัน
และเราส่งลมที่ผสมเกสรมา แล้วเราหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า แล้วให้พวกเจ้าดื่มมัน
และพวกเจ้ามิใช่ผู้เก็บกักมันไว้ และแท้จริงเรานั่นแหละที่ให้เป็นและให้ตาย และเราคือผู้รับมรดก
และแท้จริงเรารู้บรรดาผู้ล่วงหน้าไปก่อนในหมู่พวกเจ้า และแท้จริงเรารู้บรรดาผู้มาภายหลัง
และแท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้านั่นแหละจะทรงรวบรวมพวกเขา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณ
ผู้ทรงรอบรู้[17] (16–25)

[17] **อรรถาธิบายเชิงวิทยาศาสตร์ ปรัชญา และเทววิทยา ต่ออัลกุรอาน 15:16–25**
เหตุใดอัลกุรอานจึงตั้งชื่อซูเราะฮ์หนึ่งตามกลุ่มดาว

และแท้จริงเราได้สร้างมนุษย์จากดินแห้งที่มีเสียงดัง จากโคลนดำที่ถูกปั้นเป็นรูป
และญินนั้นเราสร้างมาก่อนหน้านั้นจากไฟของลมร้อนจัด และเมื่อพระผู้อภิบาลของเจ้าตรัสแก่มลาอิกะฮ์ว่า
“แท้จริงข้าจะสร้างมนุษย์จากดินแห้งที่มีเสียงดัง จากโคลนดำที่ถูกปั้นเป็นรูป ครั้นเมื่อข้าทำให้เขาสมบูรณ์
และเป่าวิญญาณจากข้าเข้าไปในเขา พวกเจ้าก็จงทรุดตัวลงก้มกราบต่อเขา”
มลาอิกะฮ์จึงก้มกราบพร้อมกันทั้งหมด เว้นแต่อิบลีส มันปฏิเสธที่จะอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ก้มกราบ
พระองค์ตรัสว่า “โอ้อิบลีส เกิดอะไรขึ้นกับเจ้า ที่เจ้าไม่อยู่ร่วมกับบรรดาผู้ก้มกราบ” มันกล่าวว่า
“ข้าพระองค์มิใช่ผู้ที่จะก้มกราบต่อมนุษย์ ซึ่งพระองค์ทรงสร้างจากดินแห้งที่มีเสียงดัง
จากโคลนดำที่ถูกปั้นเป็นรูป” พระองค์ตรัสว่า “ดังนั้นจงออกไปจากที่นี่ เพราะแท้จริงเจ้าเป็นผู้ถูกขับไล่
และแท้จริงการสาปแช่งจะตกแก่เจ้าจนถึงวันแห่งการตอบแทน” มันกล่าวว่า
“ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงประวิงเวลาให้ข้าพระองค์จนถึงวันที่พวกเขาถูกให้ฟื้นคืนชีพ”
พระองค์ตรัสว่า “แท้จริงเจ้าเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ได้รับการประวิงเวลา จนถึงวันแห่งเวลาที่ถูกกำหนดไว้”
มันกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ เพราะพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์หลงผิด
ข้าพระองค์จะทำให้ความชั่วดูงดงามแก่พวกเขาในแผ่นดินอย่างแน่นอน
และจะทำให้พวกเขาทั้งหมดหลงผิดอย่างแน่นอน เว้นแต่บ่าวของพระองค์ที่บริสุทธิ์ใจในหมู่พวกเขา”
พระองค์ตรัสว่า “นี่คือหนทางอันเที่ยงตรงสู่ข้า แท้จริงบ่าวของข้านั้น เจ้าจะไม่มีอำนาจใดเหนือพวกเขา
เว้นแต่ผู้ที่ตามเจ้าในหมู่ผู้หลงผิด และแท้จริงนรกญะฮันนัมคือที่นัดหมายของพวกเขาทั้งหมด
มันมีเจ็ดประตู สำหรับแต่ละประตูมีส่วนที่ถูกแบ่งไว้จากพวกเขา”
แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์จะอยู่ท่ามกลางสวนสวรรค์และตาน้ำ
“จงเข้าไปในนั้นด้วยสันติและความปลอดภัย” และเราจะถอนความขุ่นเคืองใดที่อยู่ในอกของพวกเขาออก
พวกเขาจะเป็นพี่น้องกัน นั่งบนเตียงหันหน้าเข้าหากัน ความเหน็ดเหนื่อยจะไม่แตะต้องพวกเขาในนั้น
และพวกเขาจะไม่ถูกนำออกจากที่นั่น จงแจ้งแก่บ่าวของข้าว่า แท้จริงข้าคือผู้อภัยยิ่ง ผู้เมตตาเสมอ
และแท้จริงการลงโทษของข้านั้นคือการลงโทษอันเจ็บปวด (26–50)

และจงแจ้งแก่พวกเขาถึงแขกของอิบรอฮีม เมื่อพวกเขาเข้าไปหาเขาและกล่าวว่า “สันติ” เขากล่าวว่า
“แท้จริงเรากลัวพวกท่าน” พวกเขากล่าวว่า “อย่ากลัวเลย
แท้จริงเราแจ้งข่าวดีแก่ท่านถึงเด็กชายผู้มีความรู้” เขากล่าวว่า “พวกท่านแจ้งข่าวดีแก่ฉัน
ทั้งที่ความชรามาเยือนฉันแล้วกระนั้นหรือ แล้วพวกท่านแจ้งข่าวดีอะไร” พวกเขากล่าวว่า
“เราแจ้งข่าวดีแก่ท่านด้วยความจริง ดังนั้นอย่าเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้สิ้นหวัง” เขากล่าวว่า
“ใครเล่าจะสิ้นหวังในความเมตตาของพระผู้อภิบาลของเขา นอกจากบรรดาผู้หลงทาง” เขากล่าวว่า
“แล้วภารกิจของพวกท่านคืออะไร โอ้บรรดาทูต” พวกเขากล่าวว่า “แท้จริงเราถูกส่งมายังกลุ่มชนผู้ทำบาป
เว้นแต่วงศ์วานของลูฏ แท้จริงเราจะช่วยพวกเขาทั้งหมดให้รอด เว้นแต่ภรรยาของเขา
เราได้กำหนดแล้วว่านางจะอยู่ในหมู่ผู้ที่อยู่ข้างหลัง” (51–60)

ครั้นเมื่อบรรดาทูตมาหาวงศ์วานของลูฏ เขากล่าวว่า “แท้จริงพวกท่านเป็นคนแปลกหน้า”
พวกเขากล่าวว่า “หามิได้ เรามาหาท่านพร้อมสิ่งที่พวกเขาเคยสงสัย และเรานำความจริงมาให้ท่าน
และแท้จริงเราเป็นผู้สัตย์จริง ดังนั้นจงออกเดินทางพร้อมครอบครัวของท่านในช่วงหนึ่งของกลางคืน
และท่านจงตามหลังพวกเขา อย่าให้ผู้ใดในหมู่พวกท่านเหลียวหลัง และจงไปยังที่ที่พวกท่านถูกบัญชา”
และเราแจ้งข้อกำหนดนี้แก่เขาว่า คนเหล่านั้นจะถูกตัดขาดจนถึงคนสุดท้ายในยามเช้า
และชาวเมืองมาถึงด้วยความยินดี เขากล่าวว่า “แท้จริงคนเหล่านี้เป็นแขกของฉัน
ดังนั้นอย่าทำให้ฉันอับอาย จงยำเกรงอัลลอฮ์ และอย่าทำให้ฉันอัปยศ” พวกเขากล่าวว่า
“เรามิได้ห้ามท่านมิให้รับรองผู้ใดเลยดอกหรือ” เขากล่าวว่า “นี่คือลูกสาวของฉัน
หากพวกท่านจะต้องทำอะไร” ขอสาบานด้วยชีวิตของเจ้า
แท้จริงพวกเขาระหกระเหินอย่างมืดบอดอยู่ในความมึนเมาของตน
แล้วเสียงกัมปนาทก็คร่าพวกเขาในยามดวงอาทิตย์ขึ้น เราพลิกเมืองนั้นให้ส่วนบนลงล่าง
และให้ก้อนหินจากดินเผาตกลงมาบนพวกเขา
แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับบรรดาผู้พินิจเครื่องหมาย
และแท้จริงเมืองนั้นตั้งอยู่บนเส้นทางที่ยังคงใช้อยู่ แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา (61–77)

และแท้จริงชาวป่าทึบก็เป็นผู้อธรรมเช่นกัน เราจึงตอบแทนโทษพวกเขา
และแท้จริงทั้งสองเมืองตั้งอยู่บนทางหลวงอันชัดแจ้ง และแท้จริงชาวอัลฮิจร์ได้ปฏิเสธบรรดาศาสนทูต
เราให้สัญญาณของเราแก่พวกเขา แต่พวกเขาผินหลังให้มัน
พวกเขาเคยสกัดภูเขาเป็นบ้านเรือนอย่างรู้สึกปลอดภัย แต่เสียงกัมปนาทได้คร่าพวกเขาในยามเช้า
และสิ่งที่พวกเขาเคยแสวงหามิได้ช่วยอะไรพวกเขาเลย (78–84)

เรามิได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง นอกจากด้วยความจริง
และแท้จริงยามอวสานจะมาถึงอย่างแน่นอน ดังนั้นจงให้อภัยด้วยการให้อภัยอันงดงาม
แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าคือผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงรอบรู้
และแท้จริงเราได้ประทานแก่เจ้าเจ็ดโองการและสัญญาณที่ถูกอ่านซ้ำ และอัลกุรอานอันยิ่งใหญ่
จงอย่าทอดสายตาของเจ้าไปยังสิ่งที่เราให้บางกลุ่มในหมู่พวกเขาเสพสุข และอย่าเสียใจต่อพวกเขา
และจงลดปีกของเจ้าลงแก่บรรดาผู้ศรัทธา และจงกล่าวว่า “แท้จริงฉันคือผู้ตักเตือนอันชัดแจ้ง”
ดั่งที่เราประทานลงมาแก่บรรดาผู้แบ่งแยกคัมภีร์ ผู้ซึ่งทำให้อัลกุรอานเป็นส่วน ๆ
ดังนั้นขอสาบานต่อพระผู้อภิบาลของเจ้า เราจะสอบถามพวกเขาทั้งหมดอย่างแน่นอน
ถึงสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ ดังนั้นจงประกาศอย่างเปิดเผยในสิ่งที่เจ้าถูกบัญชา
และจงผินหน้าจากบรรดาผู้ตั้งภาคี แท้จริงเราพอเพียงสำหรับเจ้าในการรับมือกับบรรดาผู้เย้ยหยัน
ผู้ซึ่งตั้งพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาจะได้รู้

และแท้จริงเรารู้ว่าอกของเจ้าอึดอัดเพราะสิ่งที่พวกเขากล่าว
ดังนั้นจงแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระผู้อภิบาลของเจ้า และจงอยู่ในหมู่ผู้ก้มกราบ
และจงเคารพภักดีพระผู้อภิบาลของเจ้า จนกว่าสิ่งที่แน่นอนจะมาถึงเจ้า (85–99)

16. ผึ้ง (Al-Naḥl)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

พระบัญชาของอัลลอฮ์มาถึงแล้ว ดังนั้นจงอย่าเร่งเร้ามัน มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคี
พระองค์ทรงส่งมลาอิกะฮ์ลงมาพร้อมวิญญาณแห่งพระบัญชาของพระองค์ แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ในหมู่บ่าวของพระองค์ว่า “จงตักเตือนเถิดว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า ดังนั้นจงยำเกรงข้า” พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริง พระองค์ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคี พระองค์ทรงสร้างมนุษย์จากหยดอสุจิ แล้วดูเถิด เขากลับเป็นคู่ปรปักษ์อย่างชัดแจ้ง และปศุสัตว์นั้นพระองค์ทรงสร้างมันเพื่อพวกเจ้า ในนั้นมีความอบอุ่นและประโยชน์อื่น ๆ และพวกเจ้ากินจากมัน และในนั้นมีความงามสำหรับพวกเจ้า เมื่อพวกเจ้าต้อนมันกลับในยามเย็น และเมื่อพวกเจ้าต้อนมันออกไปเลี้ยง และมันบรรทุกสัมภาระของพวกเจ้าไปยังเมืองที่พวกเจ้าไม่อาจไปถึงได้ นอกจากด้วยความยากลำบากอย่างยิ่ง แท้จริงพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าทรงเอ็นดูยิ่ง ทรงเมตตาเสมอ และม้า ล่อ และลา เพื่อให้พวกเจ้าขี่ และเป็นเครื่องประดับ และพระองค์ทรงสร้างสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้ และเป็นหน้าที่ของอัลลอฮ์ที่จะชี้ทางอันถูกต้อง และมีบางทางที่เบี่ยงเบน และหากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ย่อมทรงนำทางพวกเจ้าทั้งหมด (1–9)

พระองค์คือผู้ทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้าเพื่อพวกเจ้า จากน้ำนั้นมีเครื่องดื่ม และจากน้ำนั้นมีพืชพันธุ์ที่พวกเจ้าใช้เลี้ยงสัตว์ ด้วยน้ำนั้นพระองค์ทรงให้พืชผล มะกอก อินทผลัม องุ่น และผลไม้ทุกชนิดงอกเงยเพื่อพวกเจ้า แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณสำหรับกลุ่มชนที่ใคร่ครวญ และพระองค์ทรงทำให้กลางคืนและกลางวัน ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ อยู่ใต้บังคับเพื่อพวกเจ้า และดวงดาวทั้งหลายก็ถูกทำให้อยู่ใต้บังคับตามพระบัญชาของพระองค์
แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับกลุ่มชนที่ใช้สติปัญญา
และสิ่งที่พระองค์ทรงทำให้แพร่หลายในแผ่นดินเพื่อพวกเจ้า ซึ่งมีสีสันหลากหลาย แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณสำหรับกลุ่มชนที่ใคร่ครวญ และพระองค์คือผู้ทรงทำให้ทะเลอยู่ใต้บังคับ เพื่อพวกเจ้าจะได้กินเนื้อสดจากมัน และนำเครื่องประดับออกมาจากมันเพื่อสวมใส่ และเจ้าเห็นเรือแล่นฝ่าไปในนั้น และเพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาจากความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ และพระองค์ทรงวางภูเขาอันมั่นคงไว้ในแผ่นดิน เพื่อมิให้มันสั่นไหวไปกับพวกเจ้า และแม่น้ำและเส้นทางทั้งหลาย เพื่อพวกเจ้าจะได้พบทาง และเครื่องหมายบอกทางทั้งหลาย และด้วยดวงดาวพวกเขานำทางตนเอง แล้วผู้ที่สร้างจะเหมือนกับผู้ที่ไม่สร้างกระนั้นหรือ พวกเจ้าไม่ใคร่ครวญดอกหรือ (10–17)

และหากพวกเจ้าจะนับความโปรดปรานของอัลลอฮ์ พวกเจ้าก็ไม่อาจนับได้ถ้วน
แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ
และอัลลอฮ์ทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้าปิดบังและสิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผย
ส่วนบรรดาสิ่งที่พวกเขาวิงวอนนอกจากอัลลอฮ์นั้นมิได้สร้างสิ่งใด และตัวมันเองก็ถูกสร้าง เป็นสิ่งที่ตาย ไม่มีชีวิต และพวกมันไม่รู้ว่าเมื่อใดจะถูกให้ฟื้นคืนชีพ พระเจ้าของพวกเจ้าคือพระเจ้าองค์เดียว
ส่วนบรรดาผู้ไม่ศรัทธาในปรโลกนั้น หัวใจของพวกเขาปฏิเสธ และพวกเขาเป็นผู้หยิ่งผยอง
ไม่ต้องสงสัยเลยว่า อัลลอฮ์ทรงรู้สิ่งที่พวกเขาปิดบังและสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย
แท้จริงพระองค์ไม่ทรงรักบรรดาผู้หยิ่งผยอง (18–23)

เมื่อมีผู้ถามพวกเขาว่า “พระผู้อภิบาลของพวกท่านประทานสิ่งใดลงมา” พวกเขากล่าวว่า “นิทานของคนโบราณ” เพื่อพวกเขาจะแบกภาระบาปของตนอย่างครบถ้วนในวันฟื้นคืนชีพ
และบางส่วนจากภาระบาปของบรรดาผู้ที่พวกเขาทำให้หลงทางโดยปราศจากความรู้ พึงรู้เถิด ช่างเลวร้ายเสียนี่กระไรสิ่งที่พวกเขาแบก แท้จริงบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขาก็ได้วางแผนร้าย
แล้วอัลลอฮ์ทรงมาถึงอาคารของพวกเขาที่ฐานราก แล้วหลังคาก็พังลงมาทับพวกเขาจากเบื้องบน
และการลงโทษมาถึงพวกเขาจากที่ที่พวกเขาไม่รู้สึกตัว
แล้วในวันฟื้นคืนชีพพระองค์จะทรงทำให้พวกเขาอัปยศ และตรัสว่า
“ภาคีของข้าที่พวกเจ้าเคยโต้เถียงกันในเรื่องของพวกมันอยู่ที่ใด” บรรดาผู้ได้รับความรู้จะกล่าวว่า
“แท้จริงความอัปยศและความเลวร้ายในวันนี้ตกแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม”
คือบรรดาผู้ที่มลาอิกะฮ์เอาชีวิตของพวกเขาไป ขณะที่พวกเขาอธรรมต่อตัวเอง
แล้วพวกเขาจะเสนอการยอมจำนนว่า “เรามิได้กระทำความชั่วใด” หามิได้
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเจ้าเคยกระทำ ดังนั้นจงเข้าประตูทั้งหลายของนรกญะฮันนัม
พวกเจ้าจะอยู่ในนั้นตลอดกาล และช่างเลวร้ายเสียนี่กระไรที่พำนักของบรรดาผู้หยิ่งผยอง (24–29)

และเมื่อมีผู้ถามบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ว่า “พระผู้อภิบาลของพวกท่านประทานสิ่งใดลงมา”
พวกเขากล่าวว่า “ความดี” สำหรับบรรดาผู้ทำความดีในโลกนี้นั้นมีความดี
และที่พำนักแห่งปรโลกนั้นดีกว่า และช่างดีเลิศเสียนี่กระไรที่พำนักของบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์
คือสวนสวรรค์แห่งความผาสุกอันถาวรซึ่งพวกเขาจะเข้าไป มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง
ในนั้นพวกเขาจะได้รับสิ่งที่พวกเขาปรารถนา เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงตอบแทนบรรดาผู้ยำเกรงพระองค์
คือบรรดาผู้ที่มลาอิกะฮ์เอาชีวิตของพวกเขาไปขณะที่พวกเขาอยู่ในสภาพที่ดีงาม มลาอิกะฮ์จะกล่าวว่า
“ขอความสันติจงมีแด่พวกท่าน จงเข้าสวนสวรรค์เถิด เพราะสิ่งที่พวกท่านเคยกระทำ”
พวกเขารอคอยสิ่งใดเล่า นอกจากให้มลาอิกะฮ์มายังพวกเขา
หรือให้พระบัญชาของพระผู้อภิบาลของเจ้ามาถึง เช่นนั้นแหละบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขาได้กระทำ
และอัลลอฮ์มิได้อธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาอธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง

ความชั่วแห่งสิ่งที่พวกเขากระทำจึงประสบแก่พวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคยเย้ยหยันได้ห้อมล้อมพวกเขา (30–34)

บรรดาผู้ตั้งภาคีกล่าวว่า “หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ เราย่อมไม่เคารพภักดีสิ่งใดนอกจากพระองค์ ทั้งเราและบรรพบุรุษของเรา และเราย่อมไม่ห้ามสิ่งใดโดยปราศจากพระองค์” เช่นนั้นแหละบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขาได้กระทำ แล้วบรรดาศาสนทูตมีหน้าที่อื่นใดเล่า นอกจากการเผยแผ่สารอย่างชัดแจ้ง และแท้จริงเราได้แต่งตั้งศาสนทูตขึ้นในทุกประชาชาติว่า “จงเคารพภักดีอัลลอฮ์ และจงหลีกห่างเจว็ดจอมปลอม” ในหมู่พวกเขามีผู้ที่อัลลอฮ์ทรงนำทาง และมีผู้ที่ความหลงผิดเป็นที่แน่นอนแก่เขา ดังนั้นจงเดินทางไปในแผ่นดิน แล้วดูว่าบั้นปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธเป็นอย่างไร แม้เจ้าจะปรารถนาให้พวกเขาได้รับทางนำเพียงใด แท้จริงอัลลอฮ์ก็ไม่ทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงปล่อยให้หลงทาง และพวกเขาจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ พวกเขาสาบานต่ออัลลอฮ์ด้วยคำสาบานอันหนักแน่นที่สุดว่า อัลลอฮ์จะไม่ทรงให้ผู้ที่ตายฟื้นคืนชีพ หามิได้ เป็นสัญญาที่ผูกพันพระองค์โดยแท้จริง แต่มนุษย์ส่วนมากไม่รู้ เพื่อพระองค์จะทรงชี้แจงแก่พวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน และเพื่อบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะได้รู้ว่าพวกเขาเป็นผู้กล่าวเท็จ เมื่อเราประสงค์สิ่งใด คำพูดของเราแก่มันมีเพียงว่า “จงเป็น” แล้วมันก็เป็นขึ้น และบรรดาผู้อพยพเพื่ออัลลอฮ์หลังจากที่ถูกอธรรม เราจะให้พวกเขามีที่พำนักอันดีงามในโลกนี้อย่างแน่นอน และรางวัลแห่งปรโลกนั้นยิ่งใหญ่กว่า หากพวกเขารู้ คือบรรดาผู้อดทน และมอบความไว้วางใจต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา (35–42)

(โอ้นบี) เรามิได้ส่งผู้ใดมาก่อนเจ้า นอกจากบุรุษทั้งหลายที่เราประทานวิวรณ์แก่พวกเขา ดังนั้นจงถามบรรดาผู้รู้แห่งข้อเตือนใจ หากพวกเจ้าไม่รู้ พร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้งและคัมภีร์ทั้งหลาย และเราประทานข้อเตือนใจลงมาแก่เจ้า เพื่อเจ้าจะได้ชี้แจงแก่ผู้คนถึงสิ่งที่ถูกประทานลงมาสำหรับพวกเขา และเพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ (43–44)

บรรดาผู้วางแผนชั่วร้ายรู้สึกปลอดภัยหรือ ว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงให้แผ่นดินสูบพวกเขา หรือการลงโทษจะไม่มาถึงพวกเขาจากที่ที่พวกเขาไม่รู้สึกตัว หรือพระองค์จะไม่ทรงเอาโทษพวกเขาขณะที่พวกเขาสัญจรไปมา แล้วพวกเขาก็ไม่อาจหนีรอดได้ หรือพระองค์จะไม่ทรงเอาโทษพวกเขาอย่างค่อยเป็นค่อยไป แท้จริงพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าทรงเอ็นดูยิ่ง ทรงเมตตาเสมอ พวกเขามิได้มองดูสิ่งทั้งหลายที่อัลลอฮ์ทรงสร้างดอกหรือ ว่าเงาของมันทอดเอนไปทางขวาและทางซ้าย ก้มกราบต่ออัลลอฮ์ด้วยความนอบน้อมยิ่ง ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและสัตว์ทุกชนิดในแผ่นดินก้มกราบต่ออัลลอฮ์ และมลาอิกะฮ์ก็เช่นกัน และพวกเขาไม่หยิ่งผยอง พวกเขาเกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขาผู้ทรงอยู่เหนือพวกเขา และกระทำตามที่ถูกบัญชา (45–50)

อัลลอฮ์ตรัสว่า “จงอย่ายึดเอาพระเจ้าสององค์ พระองค์เป็นพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น
ดังนั้นเฉพาะข้าเท่านั้นที่พวกเจ้าจงเกรงกลัว” ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์
และการเชื่อฟังอันถาวรเป็นของพระองค์ แล้วพวกเจ้าจะยำเกรงสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ
ความโปรดปรานใดที่พวกเจ้ามีย่อมมาจากอัลลอฮ์ แล้วเมื่อความทุกข์ประสบแก่พวกเจ้า
พวกเจ้าก็ร้องขอความช่วยเหลือต่อพระองค์
แต่ครั้นเมื่อพระองค์ทรงปลดเปลื้องความทุกข์ออกจากพวกเจ้า
ทันใดนั้นกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเจ้าก็ตั้งภาคีต่อพระผู้อภิบาลของตน
เป็นการเนรคุณต่อสิ่งที่เราประทานแก่พวกเขา ดังนั้นจงเสพสุขเถิด แล้วพวกเจ้าจะได้รู้ (51–55)

พวกเขากำหนดส่วนหนึ่งจากสิ่งที่เราประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ให้แก่สิ่งที่พวกเขาเองก็ไม่รู้จัก
ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ พวกเจ้าจะถูกสอบถามอย่างแน่นอนถึงสิ่งที่พวกเจ้าเคยกุขึ้น
และพวกเขากำหนดให้อัลลอฮ์มีบุตรหญิง มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์
และสำหรับตัวพวกเขาเองคือสิ่งที่พวกเขาปรารถนา เมื่อผู้ใดในหมู่พวกเขาได้รับแจ้งข่าวว่าได้ลูกหญิง
ใบหน้าของเขาก็หมองคล้ำ และเขากล้ำกลืนความโศก เขาซ่อนตัวจากผู้คนเพราะข่าวร้ายที่ได้รับ
ว่าเขาจะเก็บนางไว้ด้วยความอัปยศ หรือจะฝังนางไว้ในดิน พึงรู้เถิด
ช่างเลวร้ายเสียนี่กระไรสิ่งที่พวกเขาตัดสิน สำหรับบรรดาผู้ไม่ศรัทธาในปรโลกนั้นมีคุณลักษณะอันเลวร้าย
และสำหรับอัลลอฮ์นั้นมีคุณลักษณะอันสูงสุด และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ
หากอัลลอฮ์ทรงเอาผิดมนุษย์เพราะความอธรรมของพวกเขา
พระองค์ย่อมไม่ทรงเหลือสัตว์ใดไว้บนแผ่นดิน
แต่พระองค์ทรงประวิงเวลาให้พวกเขาจนถึงวาระที่ถูกกำหนดไว้ ครั้นเมื่อวาระของพวกเขามาถึง
พวกเขาไม่อาจขอผ่อนผันได้แม้ชั่วครู่เดียว และไม่อาจเร่งให้เร็วขึ้นได้
พวกเขากำหนดให้อัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเขาเองรังเกียจ และลิ้นของพวกเขาพรรณนาความเท็จว่า
สิ่งที่ดีเลิศจะเป็นของพวกเขา ไม่ต้องสงสัยเลยว่าไฟนรกจะเป็นของพวกเขา
และพวกเขาจะถูกเร่งนำเข้าไปในนั้น (56–62)

ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ แท้จริงเราได้ส่งบรรดาศาสนทูตไปยังประชาชาติทั้งหลายก่อนเจ้า
แต่ชัยฏอนทำให้การงานของพวกเขาดูงดงามแก่พวกเขา ดังนั้นวันนี้มันคือผู้คุ้มครองของพวกเขา
และการลงโทษอันเจ็บปวดรอคอยพวกเขาอยู่ และเรามิได้ประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้า
นอกจากเพื่อเจ้าจะได้ชี้แจงแก่พวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน
และเป็นทางนำและความเมตตาสำหรับกลุ่มชนที่ศรัทธา (63–64)

และอัลลอฮ์ทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า แล้วทรงให้แผ่นดินมีชีวิตด้วยน้ำนั้นหลังจากที่มันตายแล้ว
แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณสำหรับกลุ่มชนที่ฟัง และแท้จริงในปศุสัตว์นั้นมีบทเรียนสำหรับพวกเจ้า
เราให้พวกเจ้าดื่มจากสิ่งที่อยู่ในท้องของมัน จากระหว่างกากอาหารกับเลือด

เป็นน้ำนมบริสุทธิ์ที่ดื่มคล่องคอแก่บรรดาผู้ดื่ม และจากผลของต้นอินทผลัมและองุ่น
พวกเจ้าทำเป็นของมึนเมาและปัจจัยยังชีพที่ดี แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณสำหรับกลุ่มชนที่ใช้สติปัญญา
และพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงดลใจผึ้งว่า “จงทำรังตามภูเขา ตามต้นไม้ และตามสิ่งที่ผู้คนสร้างขึ้น
แล้วจงกินจากผลไม้ทุกชนิด และจงดำเนินตามทางของพระผู้อภิบาลของเจ้าที่ถูกทำให้ง่ายแก่เจ้า”
มีเครื่องดื่มหลากสีออกมาจากท้องของมัน ในนั้นมีการเยียวยาสำหรับมนุษย์
แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณสำหรับกลุ่มชนที่ใคร่ครวญ (65–69)

อัลลอฮ์ทรงสร้างพวกเจ้า แล้วจะทรงให้พวกเจ้าตาย
และบางคนในหมู่พวกเจ้าจะถูกนำกลับสู่ช่วงวัยที่อ่อนแอที่สุด จนเขาไม่รู้สิ่งใดหลังจากที่เคยรู้
แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงเดชานุภาพ
และอัลลอฮ์ทรงให้บางคนในหมู่พวกเจ้าเหนือกว่าอีกบางคนในปัจจัยยังชีพ
แต่บรรดาผู้ได้รับมากกว่าก็ไม่ยอมมอบปัจจัยยังชีพของตนแก่ทาสในครอบครอง
เพื่อให้พวกเขาเท่าเทียมกันในนั้น แล้วพวกเขาปฏิเสธความโปรดปรานของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ
และอัลลอฮ์ทรงทำให้มีคู่ครองสำหรับพวกเจ้าจากพวกเจ้าเอง
และจากคู่ครองของพวกเจ้าทรงทำให้มีลูกและหลาน และประทานสิ่งดี ๆ เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า
แล้วพวกเขาจะศรัทธาในความเท็จ และปฏิเสธความโปรดปรานของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ
และพวกเขาเคารพภักดีสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์
ซึ่งไม่มีอำนาจให้ปัจจัยยังชีพใดแก่พวกเขาจากชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และไม่มีความสามารถเลย
ดังนั้นจงอย่ายกอุปมาเทียบเคียงอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ และพวกเจ้าไม่รู้ (70–74)

อัลลอฮ์ทรงยกอุปมาหนึ่ง คือทาสที่อยู่ในครอบครองของผู้อื่น ซึ่งไม่มีอำนาจเหนือสิ่งใด
กับผู้ที่เราประทานปัจจัยยังชีพอันดีจากเราแก่เขา แล้วเขาบริจาคจากมันทั้งโดยลับและโดยเปิดเผย
ทั้งสองจะเท่าเทียมกันหรือ มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้
และอัลลอฮ์ทรงยกอุปมาชายสองคน คนหนึ่งเป็นใบ้ ไม่มีอำนาจเหนือสิ่งใด และเป็นภาระแก่นายของเขา
ไม่ว่านายจะส่งเขาไปทางใด เขาก็ไม่นำความดีใดกลับมา เขาจะเท่าเทียมกับผู้ที่สั่งให้มีความยุติธรรม
และตัวเขาเองอยู่บนหนทางอันเที่ยงตรงหรือ สิ่งเร้นลับแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์
และเรื่องของยามอวสานนั้นมิใช่อื่นใดนอกจากดั่งชั่วพริบตา หรือใกล้กว่านั้น
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง และอัลลอฮ์ทรงนำพวกเจ้าออกมาจากครรภ์มารดาของพวกเจ้า
โดยที่พวกเจ้าไม่รู้สิ่งใด และทรงทำให้พวกเจ้ามีการได้ยิน การมองเห็น และหัวใจ
เพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ พวกเขามิได้มองดูนกที่ถูกทำให้ลอยอยู่ในอากาศแห่งฟากฟ้าดอกหรือ
ไม่มีผู้ใดพยุงมันไว้นอกจากอัลลอฮ์ แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับกลุ่มชนที่ศรัทธา
และอัลลอฮ์ทรงทำให้บ้านเรือนของพวกเจ้าเป็นที่พักสงบสำหรับพวกเจ้า
และทรงทำให้มีกระโจมจากหนังปศุสัตว์สำหรับพวกเจ้า

ซึ่งพวกเจ้าพบว่ามันเบาในวันที่เดินทางและวันที่ตั้งค่าย และจากขนแกะ ขนอูฐ และขนแพะของมัน มีเครื่องเรือนและของใช้ชั่วระยะเวลาหนึ่ง
และอัลลอฮ์ทรงทำให้มีร่มเงาสำหรับพวกเจ้าจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง
และทรงทำให้มีที่กำบังในภูเขาสำหรับพวกเจ้า และทรงทำให้มีเสื้อผ้าที่ป้องกันพวกเจ้าจากความร้อน และเสื้อเกราะที่ป้องกันพวกเจ้าในการรบ
เช่นนั้นแหละพระองค์ทรงทำให้ความโปรดปรานของพระองค์ครบถ้วนแก่พวกเจ้า
เพื่อพวกเจ้าจะได้มอบตนแด่พระองค์ แต่หากพวกเขาผินหลังให้ หน้าที่ของเจ้า (โอ้นบี) ก็มีเพียงการเผยแผ่สารอย่างชัดแจ้ง พวกเขารู้จักความโปรดปรานของอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็ปฏิเสธมัน และส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้เนรคุณ (75–83)

และในวันที่เราให้พยานจากทุกประชาชาติฟื้นขึ้น
แล้วบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะไม่ได้รับอนุญาตให้แก้ต่าง และจะไม่ถูกขอให้กลับตัวแก้ไข
และเมื่อบรรดาผู้อธรรมเห็นการลงโทษ มันจะไม่ถูกผ่อนเบาแก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่ได้รับการประวิงเวลา และเมื่อบรรดาผู้ตั้งภาคีเห็นภาคีของตน พวกเขาจะกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา เหล่านี้คือภาคีของเรา ซึ่งเราเคยวิงวอนนอกจากพระองค์” แต่พวกมันจะโยนคำพูดกลับไปยังพวกเขาว่า “แท้จริงพวกท่านเป็นผู้กล่าวเท็จ”
และในวันนั้นพวกเขาจะเสนอการยอมจำนนต่ออัลลอฮ์ และสิ่งที่พวกเขาเคยกุขึ้นจะละทิ้งพวกเขาไป
บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมและขัดขวางผู้อื่นจากหนทางของอัลลอฮ์
เราจะเพิ่มการลงโทษซ้อนการลงโทษแก่พวกเขา เพราะความเสื่อมเสียที่พวกเขาเคยก่อ (84–88)

และในวันที่เราให้พยานต่อพวกเขาจากพวกเขาเองฟื้นขึ้นในทุกประชาชาติ และเรานำเจ้า (โอ้นบี) มาเป็นพยานต่อชนเหล่านี้ และเราประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้า เป็นการชี้แจงทุกสิ่ง และเป็นทางนำ ความเมตตา และข่าวดีสำหรับบรรดาผู้มอบตนแด่อัลลอฮ์ (89)

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงบัญชาให้มีความยุติธรรม การทำความดี และการเอื้อเฟื้อแก่ญาติสนิท และทรงห้ามความลามก ความชั่ว และการกดขี่ พระองค์ทรงตักเตือนพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้ใคร่ครวญ
จงรักษาพันธสัญญาของอัลลอฮ์ให้ครบถ้วนเมื่อพวกเจ้าทำพันธสัญญา
และอย่าทำลายคำสาบานหลังจากที่ยืนยันมันแล้ว และพวกเจ้าได้ให้อัลลอฮ์เป็นผู้ค้ำประกันพวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ
และอย่าเป็นดั่งหญิงที่คลายเส้นด้ายของนางออกเป็นเส้นหลุดลุ่ยหลังจากที่ปั่นจนแน่นแล้ว
โดยพวกเจ้าเอาคำสาบานเป็นเครื่องหลอกลวงกันในหมู่พวกเจ้า
เพราะประชาชาติหนึ่งมีจำนวนมากกว่าอีกประชาชาติหนึ่ง อัลลอฮ์เพียงแต่ทรงทดสอบพวกเจ้าด้วยสิ่งนั้น และในวันฟื้นคืนชีพพระองค์จะทรงชี้แจงแก่พวกเจ้าอย่างแน่นอน ถึงสิ่งที่พวกเจ้าเคยขัดแย้งกัน (90–92)

หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ พระองค์ย่อมทรงทำให้พวกเจ้าเป็นประชาชาติเดียวกัน
แต่พระองค์ทรงปล่อยให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทาง และทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และพวกเจ้าจะถูกสอบถามอย่างแน่นอนถึงสิ่งที่พวกเจ้าเคยกระทำ
และอย่าเอาคำสาบานเป็นเครื่องหลอกลวงกันในหมู่พวกเจ้า มิเช่นนั้นเท้าจะพลาดหลังจากที่มันมั่นคงแล้ว
และพวกเจ้าจะลิ้มรสความเลวร้ายเพราะการที่พวกเจ้าขัดขวางผู้อื่นจากหนทางของอัลลอฮ์
และพวกเจ้าจะได้รับการลงโทษอันมหันต์ และอย่าขายพันธสัญญาของอัลลอฮ์ด้วยราคาอันน้อยนิด
แท้จริงสิ่งที่อยู่ ณ อัลลอฮ์นั้นดีกว่าสำหรับพวกเจ้า หากพวกเจ้ารู้ สิ่งที่อยู่กับพวกเจ้าย่อมหมดสิ้นไป
แต่สิ่งที่อยู่ ณ อัลลอฮ์ย่อมคงอยู่ และเราจะตอบแทนรางวัลแก่บรรดาผู้อดทนอย่างแน่นอน
ตามสิ่งที่ดีที่สุดที่พวกเขาเคยกระทำ ผู้ใดทำความดี ไม่ว่าชายหรือหญิง โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา
เราจะให้เขามีชีวิตที่ดีอย่างแน่นอน และเราจะตอบแทนรางวัลแก่พวกเขาอย่างแน่นอน
ตามสิ่งที่ดีที่สุดที่พวกเขาเคยกระทำ (93–97)

ดังนั้นเมื่อเจ้าอ่านอัลกุรอาน ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากชัยฏอนที่ถูกสาปแช่ง
แท้จริงมันไม่มีอำนาจใดเหนือบรรดาผู้ศรัทธาและมอบความไว้วางใจต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา
อำนาจของมันมีเพียงเหนือบรรดาผู้ที่ยึดเอามันเป็นผู้คุ้มครอง และบรรดาผู้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
และเมื่อเราเปลี่ยนโองการหนึ่งแทนที่อีกโองการหนึ่ง และอัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พระองค์ประทานลงมา
พวกเขากล่าวว่า “ท่านเป็นเพียงผู้กุขึ้นเท่านั้น” หามิได้ ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้ จงกล่าวเถิดว่า
“วิญญาณบริสุทธิ์ได้นำมันลงมาจากพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยสัจธรรม เพื่อทำให้บรรดาผู้ศรัทธามั่นคง
และเป็นทางนำและข่าวดีสำหรับบรรดาผู้มอบตนแด่อัลลอฮ์” และแท้จริงเรารู้ว่าพวกเขากล่าวว่า
“มีเพียงมนุษย์คนหนึ่งที่สอนเขา” ภาษาของผู้ที่พวกเขาพาดพิงถึงนั้นเป็นภาษาต่างถิ่น
ขณะที่นี่คือภาษาอาหรับอันชัดแจ้ง แท้จริงบรรดาผู้ไม่ศรัทธาในสัญญาณของอัลลอฮ์
อัลลอฮ์จะไม่ทรงนำทางพวกเขา และการลงโทษอันเจ็บปวดรอคอยพวกเขาอยู่
ผู้ที่กุความเท็จมีเพียงบรรดาผู้ไม่ศรัทธาในสัญญาณของอัลลอฮ์ และชนเหล่านั้นแหละคือผู้กล่าวเท็จ
ผู้ใดปฏิเสธอัลลอฮ์หลังจากที่ศรัทธาแล้ว เว้นแต่ผู้ที่ถูกบังคับ
ขณะที่หัวใจของเขายังสงบมั่นอยู่กับความศรัทธา แต่ผู้ใดเปิดอกรับการปฏิเสธ
ความกริ้วจากอัลลอฮ์ย่อมตกแก่พวกเขา และการลงโทษอันมหันต์รอคอยพวกเขาอยู่
ทั้งนี้เพราะพวกเขารักชีวิตแห่งโลกนี้ยิ่งกว่าปรโลก
และเพราะอัลลอฮ์ไม่ทรงนำทางกลุ่มชนผู้ปฏิเสธสัจธรรม ชนเหล่านั้นคือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงประทับตราปิดหัวใจ
การได้ยิน และการมองเห็นของพวกเขา และชนเหล่านั้นแหละคือผู้เผลอไผล ไม่ต้องสงสัยเลยว่า
ในปรโลกพวกเขาคือผู้ขาดทุน แล้วแท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้านั้น
สำหรับบรรดาผู้อพยพหลังจากที่ถูกกดขี่ข่มเหง แล้วต่อสู้ดิ้นรนและอดทน
แท้จริงหลังจากนั้นพระผู้อภิบาลของเจ้าคือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ
ในวันที่ทุกชีวิตจะมาแก้ต่างให้ตัวเอง และทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนอย่างครบถ้วนตามที่มันกระทำ

และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม และอัลลอฮ์ทรงยกอุปมาเมืองหนึ่ง ซึ่งเคยปลอดภัยและสงบสุข
ปัจจัยยังชีพของมันมาถึงอย่างอุดมจากทุกทิศ แล้วมันเนรคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์
อัลลอฮ์จึงทรงให้มันลิ้มรสอาภรณ์แห่งความหิวและความกลัว เพราะสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ
และแท้จริงศาสนทูตผู้หนึ่งจากพวกเขาเองได้มายังพวกเขา แต่พวกเขาปฏิเสธเขา
การลงโทษจึงคร่าพวกเขาขณะที่พวกเขาเป็นผู้อธรรม (98–113)

ดังนั้นจงกินจากสิ่งที่อนุมัติและดีงามซึ่งอัลลอฮ์ประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า
และจงขอบคุณความโปรดปรานของอัลลอฮ์ หากเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกเจ้าเคารพภักดี
พระองค์ทรงห้ามแก่พวกเจ้าเพียงซากสัตว์ เลือด เนื้อสุกร และสิ่งที่ถูกอุทิศแก่ผู้อื่นจากอัลลอฮ์
แต่ผู้ใดตกอยู่ในภาวะจำเป็น โดยมิได้ใคร่อยากและมิได้ละเมิด แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง
ผู้ทรงเมตตาเสมอ และอย่ากล่าวตามความเท็จที่ลิ้นของพวกเจ้าพรรณนาว่า “นี่เป็นที่อนุมัติ
และนี่เป็นที่ต้องห้าม” เพื่อกุความเท็จต่ออัลลอฮ์
แท้จริงบรรดาผู้กุความเท็จต่ออัลลอฮ์จะไม่ประสบความสำเร็จ เป็นเพียงความเพลิดเพลินชั่วครู่
และการลงโทษอันเจ็บปวดรอคอยพวกเขาอยู่ และแก่บรรดาผู้เป็นยิว
เราได้ห้ามสิ่งที่เราบอกเล่าแก่เจ้ามาก่อนแล้ว และเรามิได้อธรรมต่อพวกเขา
แต่พวกเขาอธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง แล้วแท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้านั้น
สำหรับบรรดาผู้ทำความชั่วด้วยความไม่รู้ แล้วกลับตัวหลังจากนั้นและปรับปรุงแก้ไข
แท้จริงหลังจากนั้นพระผู้อภิบาลของเจ้าคือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ (114–119)

แท้จริงอิบรอฮีมเป็นดั่งประชาชาติหนึ่งในตัวเอง เป็นผู้นอบน้อมภักดีต่ออัลลอฮ์ เป็นผู้ศรัทธาอย่างเที่ยงแท้
และเขามิได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี เป็นผู้ขอบคุณความโปรดปรานของพระองค์
พระองค์ทรงเลือกเขาและทรงนำทางเขาสู่หนทางอันเที่ยงตรง และเราประทานความดีแก่เขาในโลกนี้
และแท้จริงในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ทรงคุณธรรม แล้วเราประทานวิวรณ์แก่เจ้า (โอ้นบี) ว่า
“จงปฏิบัติตามแนวทางของอิบรอฮีม ผู้ศรัทธาอย่างเที่ยงแท้ และเขามิได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี”
วันสะบาโตถูกกำหนดเฉพาะแก่บรรดาผู้ขัดแย้งกันในเรื่องนั้น
และแท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในวันฟื้นคืนชีพ
ในสิ่งที่พวกเขาเคยขัดแย้งกัน (120–124)

จงเชิญชวนสู่หนทางของพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยวิทยปัญญาและคำตักเตือนที่ดี
และจงโต้แย้งกับพวกเขาด้วยวิธีที่ดีที่สุด
แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่หลงจากหนทางของพระองค์
และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ได้รับทางนำ และหากพวกเจ้าจะตอบโต้
ก็จงตอบโต้เท่ากับที่พวกเจ้าถูกกระทำ แต่หากพวกเจ้าอดทน แท้จริงนั่นย่อมดีที่สุดสำหรับบรรดาผู้อดทน
และจงอดทนเถิด และความอดทนของเจ้ามิได้ด้วยความช่วยเหลือของอัลลอฮ์เท่านั้น

และอย่าเสียใจต่อพวกเขา และอย่าอึดอัดใจต่อสิ่งที่พวกเขาวางแผน

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอยู่กับบรรดาผู้ยำเกรงพระองค์ และบรรดาผู้ทำความดี (125–128)

17. การเดินทางยามค่ำคืน (Al-Isrā')

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ ผู้ทรงนำบ่าวของพระองค์เดินทางในยามค่ำคืน
จากมัสยิดอันต้องห้ามสู่มัสยิดอันไกลโพ้น ซึ่งเราให้ความจำเริญแก่บริเวณรอบ ๆ ของมัน
เพื่อเราจะให้เขาเห็นสัญญาณบางประการของเรา แท้จริงพระองค์เท่านั้นคือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น
และเราประทานคัมภีร์แก่มูซา และทำให้มันเป็นทางนำสำหรับวงศ์วานอิสราเอลว่า
"จงอย่ายึดเอาผู้ใดเป็นผู้พิทักษ์นอกจากข้า โอ้ลูกหลานของบรรดาผู้ที่เราบรรทุกไว้กับนูห์
แท้จริงเขาเป็นบ่าวผู้ขอบคุณ" (1–3)

และเราได้กำหนดแก่วงศ์วานอิสราเอลในคัมภีร์ว่า "พวกเจ้าจะก่อความเสื่อมเสียในแผ่นดินสองครั้ง
และพวกเจ้าจะผยองอย่างใหญ่หลวง" ครั้นเมื่อสัญญาครั้งแรกในสองครั้งมาถึง
เราส่งบ่าวของเราผู้มีกำลังเกรียงไกรมาเล่นงานพวกเจ้า แล้วพวกเขาบุกตะลุยไปทั่วบ้านเรือน
และมันเป็นสัญญาที่สำเร็จแล้ว แล้วเราให้พวกเจ้ากลับมีชัยเหนือพวกเขา
และเสริมพวกเจ้าด้วยทรัพย์สินและลูกชาย และทำให้พวกเจ้ามีจำนวนมากกว่า เรากล่าวว่า
"หากพวกเจ้าทำดี พวกเจ้าก็ทำดีเพื่อตัวของพวกเจ้าเอง และหากพวกเจ้าทำชั่ว
ก็เป็นโทษแก่ตัวของพวกเจ้าเอง" ครั้นเมื่อสัญญาครั้งที่สองมาถึง
เราส่งคนอื่นมาเพื่อทำให้ใบหน้าของพวกเจ้าหม่นหมอง เพื่อเข้าไปในวิหารดั่งที่เคยเข้าไปในครั้งแรก
และเพื่อทำลายทุกสิ่งที่ตกอยู่ในมือของพวกเขาอย่างราบคาบ
หวังว่าพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าจะทรงเมตตาพวกเจ้า แต่หากพวกเจ้าหวนกลับ เราก็จะหวนกลับ
และเราได้ทำให้นรกญะฮันนัมเป็นที่คุมขังสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม (4–8)

แท้จริงอัลกุรอานนี้นำทางสู่ทางที่เที่ยงตรงที่สุด และแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่ประกอบความดีว่า
รางวัลอันยิ่งใหญ่รอคอยพวกเขาอยู่ และว่าบรรดาผู้ไม่ศรัทธาในปรโลกนั้น
เราได้เตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้สำหรับพวกเขา มนุษย์วิงวอนขอความชั่วร้าย
ดั่งที่เขาวิงวอนขอความดี และมนุษย์นั้นเร่งรีบเสมอ และเราทำให้กลางคืนและกลางวันเป็นสองสัญญาณ
เราทำให้สัญญาณแห่งกลางคืนมืดมิด และทำให้สัญญาณแห่งกลางวันสว่างไสว
เพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า
และเพื่อพวกเจ้าจะได้รู้จำนวนปีและการคำนวณเวลา และทุกสิ่งนั้นเราได้แจกแจงอย่างละเอียด
และมนุษย์ทุกคนนั้น เราได้ผูกชะตากรรมของเขาไว้ที่คอของเขาเอง
และในวันฟื้นคืนชีพเราจะนำบันทึกเล่มหนึ่งออกมาให้เขา ซึ่งเขาจะพบว่ามันถูกกางเปิดไว้
"จงอ่านบันทึกของเจ้า วันนี้ตัวเจ้าเองเพียงพอแล้วในฐานะผู้ชำระบัญชีต่อเจ้า" (9–14)

ผู้ใดได้รับทางนำ เขาก็ได้รับทางนำเพื่อตัวของเขาเองเท่านั้น และผู้ใดหลงทาง เขาก็หลงเป็นโทษแก่ตัวของเขาเองเท่านั้น และไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบกภาระของผู้อื่นได้ และเรามิได้ลงโทษจนกว่าเราจะส่งศาสนทูตมา และเมื่อเราประสงค์จะทำลายเมืองใด เราสั่งบรรดาผู้ฟุ่งเฟ้อของเมืองนั้น แล้วพวกเขาก็ฝ่าฝืนในเมืองนั้น พระดำรัสจึงเป็นจริงต่อเมืองนั้น แล้วเราทำลายมันอย่างราบคาบ และกี่มากน้อยแล้วที่เราได้ทำลายชั่วรุ่นทั้งหลายหลังจากนูห์ และพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงพอเพียงแล้วในฐานะผู้ทรงตระหนักและทรงเห็นบาปของบ่าวของพระองค์ ผู้ใดปรารถนาชีวิตที่เร่งรีบนี้ เราจะเร่งให้เขาในนั้นตามที่เราประสงค์ แก่ผู้ที่เราต้องการ แล้วเราทำให้นรกญะฮันนัมมีไว้สำหรับเขา เขาจะเข้าไปเผาไหม้ในนั้น ในสภาพที่ถูกเหยียดหยามและถูกขับไล่ แต่ผู้ใดปรารถนาปรโลก และพากเพียรเพื่อมันอย่างที่ควรพากเพียร โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา ชนเหล่านั้นความพากเพียรของพวกเขาจะได้รับการชื่นชมตอบแทน เราให้แก่ทุกฝ่าย ทั้งฝ่ายนี้และฝ่ายนั้น จากของประทานของพระผู้อภิบาลของเจ้า และของประทานของพระผู้อภิบาลของเจ้ามิได้ถูกปิดกั้นจากผู้ใด จงดูเถิดว่าเราให้บางคนในหมู่พวกเขาเหนือกว่าอีกบางคนอย่างไร และแท้จริงปรโลกนั้นมีระดับชั้นสูงกว่า และมีความเหนือกว่ายิ่งกว่า (15–21)

จงอย่าตั้งพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์ มิเช่นนั้นเจ้าจะนั่งอยู่ในสภาพที่ถูกเหยียดหยามและถูกทอดทิ้ง และพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงกำหนดว่า พวกเจ้าจงอย่าเคารพภักดีผู้ใดนอกจากพระองค์ และจงทำดีต่อบิดามารดา หากคนหนึ่งหรือทั้งสองบรรลุวัยชราอยู่กับเจ้า ก็จงอย่ากล่าวแก่ทั้งสองแม้คำว่า “อุฟ” และอย่าตวาดทั้งสอง แต่จงกล่าวแก่ทั้งสองด้วยถ้อยคำที่ให้เกียรติ และจงลดปีกแห่งความนอบน้อมลงแก่ทั้งสองด้วยความเมตตา และจงกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงเมตตาทั้งสอง ดั่งที่ทั้งสองได้เลี้ยงดูข้าพระองค์เมื่อยังเยาว์” พระผู้อภิบาลของพวกเจ้าทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่อยู่ในใจของพวกเจ้า หากพวกเจ้าเป็นผู้ทรงคุณธรรม แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยแก่บรรดาผู้หันกลับสู่พระองค์เสมอ และจงให้สิทธิ์แก่ญาติสนิท ผู้ขัดสน และผู้เดินทาง และอย่าสุรุ่ยสุร่ายอย่างฟุ่มเฟือย แท้จริงบรรดาผู้สุรุ่ยสุร่ายเป็นพี่น้องของเหล่าชัยฏอน และชัยฏอนนั้นเนรคุณต่อพระผู้อภิบาลของมันเสมอ แต่หากเจ้าจำต้องผินหน้าจากพวกเขา ขณะที่แสวงหาความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของเจ้าที่เจ้าหวังไว้ ก็จงกล่าวแก่พวกเขาด้วยถ้อยคำที่นุ่มนวล และอย่าให้มือของเจ้าถูกล่ามไว้กับคอ และอย่าแบมันจนสุด มิเช่นนั้นเจ้าจะนั่งอยู่ในสภาพที่ถูกตำหนิและสิ้นเนื้อประดาตัว แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงแผ่ปัจจัยยังชีพอย่างกว้างขวางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงจำกัด แท้จริงพระองค์ทรงตระหนักและทรงเห็นบ่าวของพระองค์ (22–30)

และจงอย่าฆ่าลูกของพวกเจ้าเพราะกลัวความยากจน เราเป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาและแก่พวกเจ้า แท้จริงการฆ่าพวกเขาเป็นบาปใหญ่ และจงอย่าเข้าใกล้การผิดประเวณี แท้จริงมันเป็นความลามก และเป็นหนทางที่เลวร้าย และจงอย่าฆ่าชีวิตที่อัลลอฮ์ทรงห้ามไว้ เว้นแต่โดยชอบธรรม และผู้ใดถูกฆ่าอย่างอธรรม เราได้ให้อำนาจแก่ทายาทของเขา แต่เขาจงอย่าล้ำขอบเขตในการฆ่า แท้จริงเขาได้รับความช่วยเหลืออยู่แล้ว และจงอย่าเข้าใกล้ทรัพย์สินของเด็กกำพร้า เว้นแต่ด้วยวิธีที่ดีที่สุด จนกว่าเขาจะบรรลุวุฒิภาวะ และจงรักษาพันธสัญญาให้ครบถ้วน แท้จริงพันธสัญญานั้นจะถูกสอบถาม และจงตวงให้ครบถ้วนเมื่อพวกเจ้าตวง และจงชั่งด้วยตาชั่งที่เที่ยงตรง นั่นย่อมดีกว่า และมีบั้นปลายที่งดงามที่สุด และจงอย่าตามสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้ แท้จริงการได้ยิน การมองเห็น และหัวใจ ทั้งหมดนั้นจะถูกสอบถาม และจงอย่าเดินบนแผ่นดินอย่างหยิ่งยโส แท้จริงเจ้าไม่อาจแหวกแผ่นดินได้ และไม่อาจสูงเทียมภูเขาได้ ความชั่วของสิ่งทั้งหมดนั้นเป็นที่รังเกียจ ณ พระผู้อภิบาลของเจ้า (31–38)

นั่นเป็นส่วนหนึ่งของวิทยปัญญาที่พระผู้อภิบาลของเจ้าประทานเป็นวิวรณ์แก่เจ้า (โอ้นบี) และจงอย่าตั้งพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์ มิเช่นนั้นเจ้าจะถูกโยนเข้านรกญะฮันนัม ในสภาพที่ถูกตำหนิและถูกขับไล่ พระผู้อภิบาลของพวกเจ้าทรงเลือกให้พวกเจ้ามีบุตรชาย และทรงเอามลาอิกะฮ์เป็นบุตรหญิงสำหรับพระองค์เองกระนั้นหรือ
แท้จริงพวกเจ้ากล่าวถ้อยคำอันร้ายแรงยิ่ง (39–40)

และแท้จริงเราได้แจกแจงในรูปแบบต่าง ๆ ในอัลกุรอานนี้ เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ แต่มันมิได้เพิ่มสิ่งใดแก่พวกเขานอกจากการหนีห่าง จงกล่าวเถิด (โอ้นบี) ว่า
“หากมีพระเจ้าอื่นร่วมกับพระองค์ ดั่งที่พวกเขากล่าวอ้าง พระเจ้าเหล่านั้นย่อมแสวงหาหนทางเพื่อท้าทายพระผู้ทรงเป็นเจ้าแห่งบัลลังก์อย่างแน่นอน”
มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขากล่าว ทรงสูงส่งอย่างยิ่งใหญ่
ชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและแผ่นดินและทุกผู้ในนั้นแซ่ซ้องสดุดีพระองค์
และไม่มีสิ่งใดนอกจากจะแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระองค์
แต่พวกเจ้าไม่เข้าใจการแซ่ซ้องสดุดีของพวกมัน แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงขันติ ผู้ทรงอภัยยิ่ง[18] (41–44)

เมื่อเจ้าอ่านอัลกุรอาน เราวางสิ่งกั้นที่มองไม่เห็นไว้ระหว่างเจ้ากับบรรดาผู้ไม่ศรัทธาในปรโลก และเราวางสิ่งปกคลุมไว้บนหัวใจของพวกเขา เพื่อมิให้พวกเขาเข้าใจมัน และวางความหนวกไว้ในหูของพวกเขา

[18] ระเบียบในเอกภพของเราบ่งบอกถึงเอกเทวนิยม หรือพระประสงค์ของพระเจ้าเพียงหนึ่งเดียว
สถาปัตยกรรมแห่งเอกภาพของพระเจ้า: อรรถาธิบายเชิงวิทยาศาสตร์ ปรัชญา และเทววิทยา ว่าด้วยเอกเทวนิยมในอัลกุรอาน – อัลกุรอานอันทรงเกียรติกับวิทยาศาสตร์
เอกภาพของพระเจ้า ระเบียบแห่งจักรวาล และไวยากรณ์แห่งการสร้าง: อรรถาธิบายเชิงวิทยาศาสตร์ ปรัชญา และเทววิทยา ต่ออัลกุรอาน 21:22, 23:91 และ 17:41–44 – อัลกุรอานอันทรงเกียรติกับวิทยาศาสตร์

และเมื่อเจ้ากล่าวถึงพระผู้อภิบาลของเจ้าเพียงพระองค์เดียวในอัลกุรอาน พวกเขาก็หันหลังหนีด้วยความรังเกียจ เรารู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกเขาตั้งใจฟัง เมื่อพวกเขาฟังเจ้า และเมื่อพวกเขาซุบซิบกัน เมื่อบรรดาผู้อธรรมกล่าวว่า "พวกท่านมิได้ตามผู้ใดนอกจากชายที่ถูกมนตร์สะกด" จงดูเถิดว่าพวกเขายกอุปมาเปรียบเจ้าอย่างไร พวกเขาจึงหลงทาง และไม่อาจหาทางได้ และพวกเขากล่าวว่า "เมื่อเรากลายเป็นกระดูกและผุยผงแล้ว เราจะถูกให้ฟื้นขึ้นเป็นการสร้างใหม่จริงหรือ" จงกล่าวเถิดว่า "จงเป็นหินหรือเหล็กเถิด หรือสิ่งถูกสร้างใดที่พวกท่านคิดว่ายากยิ่งกว่านั้น" แล้วพวกเขาจะกล่าวว่า "ใครจะนำเรากลับมา" จงกล่าวเถิดว่า "พระองค์ผู้ทรงสร้างพวกท่านในครั้งแรก" แล้วพวกเขาจะสั่นศีรษะใส่เจ้า และกล่าวว่า "เมื่อใดเล่า" จงกล่าวเถิดว่า "บางทีมันอาจใกล้แล้ว คือวันที่พระองค์ทรงเรียกพวกท่าน แล้วพวกท่านจะตอบรับด้วยการสรรเสริญพระองค์ และพวกท่านจะคิดว่าพวกท่านมิได้พักอยู่นอกจากเพียงชั่วครู่" (45–52)

และจงบอกบ่าวของข้าให้กล่าวสิ่งที่ดีที่สุด แท้จริงชัยฏอนก่อความแตกร้าวระหว่างพวกเขา แท้จริงชัยฏอนเป็นศัตรูอันชัดแจ้งของมนุษย์ พระผู้อภิบาลของพวกเจ้าทรงรู้ดียิ่งถึงพวกเจ้า หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์จะทรงเมตตาพวกเจ้า และหากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์จะทรงลงโทษพวกเจ้า และเรามิได้ส่งเจ้า (โอ้นบี) มาเป็นผู้พิทักษ์ดูแลพวกเขา และพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ดียิ่งถึงทุกผู้ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และแท้จริงเราได้ยกย่องนบีบางท่านเหนืออีกบางท่าน และเราประทานซะบูรแก่ดาวูด จงกล่าวเถิดว่า "จงวิงวอนต่อบรรดาสิ่งที่พวกท่านอ้างว่าเป็นพระเจ้านอกจากพระองค์เถิด พวกมันไม่มีอำนาจปลดเปลื้องความทุกข์ออกจากพวกท่าน และไม่อาจเปลี่ยนแปลงมันได้" บรรดาผู้ที่พวกเขาวิงวอนนั้น ต่างก็แสวงหาหนทางเข้าใกล้พระผู้อภิบาลของตน ว่าผู้ใดในหมู่พวกเขาจะใกล้ชิดที่สุด และพวกเขาหวังในความเมตตาของพระองค์ และกลัวการลงโทษของพระองค์ แท้จริงการลงโทษของพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นเป็นสิ่งที่พึงระวัง และไม่มีเมืองใด นอกจากเราจะทำลายมันก่อนวันฟื้นคืนชีพ หรือลงโทษมันด้วยการลงโทษอันรุนแรง นั่นถูกบันทึกไว้ในคัมภีร์แล้ว (53–58)

และไม่มีสิ่งใดขัดขวางเรามิให้ส่งสัญญาณทั้งหลายมา นอกจากการที่คนรุ่นก่อนได้ปฏิเสธมัน และเราได้ให้อูฐตัวเมียแก่ษะมูดเป็นสัญญาณที่มองเห็นได้ แต่พวกเขาอธรรมต่อมัน และเรามิได้ส่งสัญญาณทั้งหลายมา นอกจากเพื่อให้เกิดความกลัว และ (โอ้นบี) เมื่อเรากล่าวแก่เจ้าว่า "แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงห้อมล้อมมนุษย์ทั้งหลาย" และเรามิได้ทำให้ภาพที่เราให้เจ้าเห็นเป็นอื่นใด นอกจากเป็นการทดสอบสำหรับมนุษย์ และต้นไม้ที่ถูกสาปแช่งในอัลกุรอานก็เช่นกัน และเราเตือนพวกเขาให้กลัว แต่มันมิได้เพิ่มสิ่งใดแก่พวกเขานอกจากการละเมิดอันใหญ่หลวง (59–60)

และเมื่อเรากล่าวแก่มลาอิกะฮ์ว่า "จงก้มกราบต่ออาดัม" พวกเขาก็ก้มกราบ เว้นแต่อิบลีส มันกล่าวว่า "จะให้ข้าพระองค์ก้มกราบต่อผู้ที่พระองค์ทรงสร้างจากดินกระนั้นหรือ" มันกล่าวว่า "พระองค์ทรงเห็นไหม ผู้นี้ที่พระองค์ทรงให้เกียรติเหนือข้าพระองค์ หากพระองค์ทรงประวิงเวลาให้ข้าพระองค์จนถึงวันฟื้นคืนชีพ ข้าพระองค์จะทำให้ลูกหลานของเขาอยู่ใต้อำนาจของข้าพระองค์อย่างแน่นอน เว้นแต่เพียงส่วนน้อย" พระองค์ตรัสว่า "จงไปเถิด ผู้ใดในหมู่พวกเขาตามเจ้า แท้จริงนรกญะฮันนัมคือการตอบแทนของพวกเจ้า เป็นการตอบแทนอย่างครบถ้วน และจงยั่วยุผู้ที่เจ้าสามารถในหมู่พวกเขาด้วยเสียงของเจ้า จงระดมทัพม้าและทัพเดินเท้าของเจ้าใส่พวกเขา จงมีส่วนร่วมกับพวกเขาในทรัพย์สินและลูกหลาน และจงให้สัญญาแก่พวกเขา" แต่ชัยฏอนมิได้สัญญาสิ่งใดแก่พวกเขานอกจากการหลอกลวง "แท้จริงบ่าวของข้านั้น เจ้าจะไม่มีอำนาจใดเหนือพวกเขา และพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงพอเพียงแล้วในฐานะผู้พิทักษ์" (61–65)

พระผู้อภิบาลของพวกเจ้าคือผู้ทรงขับเคลื่อนเรือในทะเลเพื่อพวกเจ้า
เพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาจากความโปรดปรานของพระองค์ แท้จริงพระองค์ทรงเมตตาพวกเจ้าเสมอ
และเมื่อความทุกข์ประสบแก่พวกเจ้าในทะเล บรรดาสิ่งที่พวกเจ้าวิงวอนก็หายไปสิ้น เว้นแต่พระองค์
แต่ครั้นเมื่อพระองค์ทรงช่วยพวกเจ้าให้ถึงฝั่งอย่างปลอดภัย พวกเจ้าก็ผินหลังให้
และมนุษย์นั้นเนรคุณเสมอ พวกเจ้ารู้สึกปลอดภัยหรือ
ว่าพระองค์จะไม่ทรงให้ส่วนหนึ่งของแผ่นดินสูบพวกเจ้า หรือทรงส่งพายุหินมายังพวกเจ้า
แล้วพวกเจ้าจะไม่พบผู้พิทักษ์ใดสำหรับตน หรือพวกเจ้ารู้สึกปลอดภัยหรือ
ว่าพระองค์จะไม่ทรงให้พวกเจ้ากลับลงทะเลอีกครั้ง แล้วทรงส่งลมพายุที่หักโค่นมายังพวกเจ้า
และให้พวกเจ้าจมน้ำเพราะการเนรคุณของพวกเจ้า
แล้วพวกเจ้าจะไม่พบผู้ใดเรียกร้องเอาจากเราแทนพวกเจ้า
และแท้จริงเราได้ให้เกียรติแก่ลูกหลานของอาดัม เราบรรทุกพวกเขาทั้งทางบกและทางทะเล ประทานสิ่งดี ๆ เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และยกย่องพวกเขาอย่างมากเหนือสิ่งที่เราสร้างจำนวนมาก (66–70)

ในวันที่เราเรียกมนุษย์ทุกกลุ่มพร้อมผู้นำของพวกเขา ผู้ใดได้รับบันทึกของเขาในมือขวา
ชนเหล่านั้นจะอ่านบันทึกของตน และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแม้เท่าเส้นใยในร่องเมล็ดอินทผลัม
แต่ผู้ใดตาบอดในโลกนี้ เขาจะตาบอดในปรโลก และหลงทางยิ่งกว่า
และพวกเขาเกือบจะล่อลวงเจ้าให้ออกจากสิ่งที่เราประทานเป็นวิวรณ์แก่เจ้า เพื่อเจ้าจะได้กุสิ่งอื่นต่อเรา
และเมื่อนั้นพวกเขาย่อมรับเจ้าเป็นมิตรสนิท และหากเรามิได้ทำให้เจ้ามั่นคง
เจ้าเกือบจะเอนเอียงไปหาพวกเขาบ้างเล็กน้อย เมื่อนั้นเราย่อมให้เจ้าลิ้มรสการลงโทษสองเท่าในยามมีชีวิต
และสองเท่าในยามตาย แล้วเจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือใดต่อเรา
และพวกเขาเกือบจะทำให้เจ้าหวาดกลัวจนออกจากแผ่นดิน เพื่อขับไล่เจ้าออกไป
และเมื่อนั้นพวกเขาก็จะมิได้อยู่ต่อหลังจากเจ้า นอกจากเพียงชั่วครู่

นี่คือแนวทางของเราต่อบรรดาศาสนทูตที่เราส่งมาก่อนเจ้า
และเจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงใดในแนวทางของเรา (71–77)

จงดำรงละหมาดตั้งแต่ดวงอาทิตย์คล้อย จนถึงความมืดของกลางคืน และการอ่านในยามรุ่งอรุณ
แท้จริงการอ่านในยามรุ่งอรุณนั้นมีผู้เป็นพยาน และในบางส่วนของกลางคืน
จงตื่นขึ้นละหมาดด้วยอัลกุรอาน เป็นการเพิ่มเติมสำหรับเจ้า
หวังว่าพระผู้อภิบาลของเจ้าจะทรงยกเจ้าขึ้นสู่ฐานะอันเป็นที่สรรเสริญ และจงกล่าวว่า
"ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงให้ข้าพระองค์เข้าด้วยความสัจจริง
และขอทรงให้ข้าพระองค์ออกด้วยความสัจจริง
และขอทรงประทานอำนาจที่คอยช่วยเหลือจากพระองค์แก่ข้าพระองค์" และจงกล่าวว่า "ความจริงมาถึงแล้ว
และความเท็จได้สูญสลายไป แท้จริงความเท็จนั้นย่อมสูญสลายเสมอ" (78–81)

และเราประทานลงมาในอัลกุรอานซึ่งสิ่งที่เป็นการเยียวยาและความเมตตาสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา
แต่มันมิได้เพิ่มสิ่งใดแก่บรรดาผู้อธรรมนอกจากความขาดทุน
และเมื่อเราประทานความโปรดปรานแก่มนุษย์ เขาก็ผินหลังและปลีกตัวห่าง
และเมื่อความเลวร้ายประสบแก่เขา เขาก็สิ้นหวัง จงกล่าวเถิดว่า "ทุกคนกระทำตามวิสัยของตน
และพระผู้อภิบาลของพวกท่านทรงรู้ดียิ่งว่าผู้ใดอยู่ในทางที่ถูกต้องที่สุด" (82–84)

พวกเขาถามเจ้า (โอ้นบี) เกี่ยวกับวิญญาณ จงกล่าวเถิดว่า
"วิญญาณนั้นเป็นกิจการแห่งพระบัญชาของพระผู้อภิบาลของฉัน และพวกท่านมิได้รับความรู้
นอกจากเพียงเล็กน้อย" และหากเราประสงค์ เราย่อมเอาสิ่งที่เราประทานเป็นวิวรณ์แก่เจ้าไป
แล้วเจ้าจะไม่พบผู้ใดวิงวอนแทนเจ้าต่อเราในเรื่องนั้น เว้นแต่เป็นความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของเจ้า
แท้จริงความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อเจ้านั้นยิ่งใหญ่นัก จงกล่าวเถิดว่า
"หากมนุษย์และญินทั้งหมดรวมกันเพื่อนำสิ่งที่เหมือนอัลกุรอานนี้มา
พวกเขาก็ไม่อาจนำสิ่งที่เหมือนมันมาได้ แม้พวกเขาจะช่วยเหลือกันและกันก็ตาม"
และแท้จริงเราได้แจกแจงอุปมาทุกชนิดแก่มนุษย์ในอัลกุรอานนี้
แต่มนุษย์ส่วนมากไม่ยอมรับสิ่งใดนอกจากการปฏิเสธ และพวกเขากล่าวว่า "เราจะไม่ศรัทธาต่อท่าน
จนกว่าท่านจะทำให้ตาน้ำพวยพุ่งจากแผ่นดินให้เรา หรือท่านมีสวนอินทผลัมและองุ่น
แล้วท่านทำให้แม่น้ำทั้งหลายพวยพุ่งไหลผ่านสวนนั้น หรือท่านทำให้ฟากฟ้าหล่นลงมาบนเราเป็นชิ้น ๆ
ดั่งที่ท่านอ้าง หรือท่านนำอัลลอฮ์และมลาอิกะฮ์มาอยู่ต่อหน้าเรา หรือท่านมีบ้านที่ทำด้วยทองคำ
หรือท่านขึ้นไปบนฟากฟ้า และเราจะไม่ศรัทธาในการขึ้นไปของท่าน
จนกว่าท่านจะนำคัมภีร์ลงมาให้เราอ่าน" จงกล่าวเถิดว่า "มหาบริสุทธิ์แด่พระผู้อภิบาลของฉัน
ฉันเป็นอื่นใดหรือ นอกจากมนุษย์ผู้เป็นศาสนทูต"
และไม่มีสิ่งใดขัดขวางมนุษย์มิให้ศรัทธาเมื่อทางนำมายังพวกเขา นอกจากการที่พวกเขากล่าวว่า

"อัลลอฮ์ทรงส่งมนุษย์มาเป็นศาสนทูตกระนั้นหรือ" จงกล่าวเถิดว่า
"หากในแผ่นดินมีมลาอิกะฮ์เดินไปมาอย่างสงบ
เราย่อมส่งมลาอิกะฮ์จากฟากฟ้าลงมาเป็นศาสนทูตแก่พวกเขา" จงกล่าวเถิดว่า
"อัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วในฐานะพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน
แท้จริงพระองค์ทรงตระหนักและทรงเห็นบ่าวของพระองค์" (85–96)

ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงนำทาง เขาคือผู้ได้รับทางนำ และผู้ใดที่พระองค์ทรงปล่อยให้หลงทาง
เจ้าจะไม่พบผู้คุ้มครองใดสำหรับพวกเขานอกจากพระองค์
และเราจะรวบรวมพวกเขาในวันฟื้นคืนชีพโดยคว่ำหน้า ตาบอด เป็นใบ้ และหูหนวก
ที่พำนักของพวกเขาคือนรกญะฮันนัม คราใดที่มันมอดลง เราจะเพิ่มเปลวไฟอันลุกโชนแก่พวกเขา
นั่นคือการตอบแทนของพวกเขา เพราะพวกเขาปฏิเสธสัญญาณของเรา และกล่าวว่า
"เมื่อเรากลายเป็นกระดูกและผุยผงแล้ว เราจะถูกให้ฟื้นขึ้นเป็นการสร้างใหม่จริงหรือ"
พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
ทรงสามารถสร้างสิ่งที่เหมือนพวกเขาได้ และพระองค์ทรงกำหนดวาระหนึ่งไว้สำหรับพวกเขา
ซึ่งไม่มีข้อสงสัยใด ๆ แต่บรรดาผู้อธรรมไม่ยอมรับสิ่งใดนอกจากการปฏิเสธ จงกล่าวเถิดว่า
"หากพวกท่านครอบครองคลังแห่งความเมตตาของพระผู้อภิบาลของฉัน
พวกท่านก็คงจะกักมันไว้เพราะกลัวการใช้จ่าย และมนุษย์นั้นตระหนี่เสมอ" (97–100)

และแท้จริงเราได้ให้สัญญาณอันชัดแจ้งเก้าประการแก่มูซา ดังนั้นจงถามวงศ์วานอิสราเอลเถิด
เมื่อเขามายังพวกเขา ฟิรเอาน์กล่าวแก่เขาว่า "โอ้มูซา แท้จริงข้าคิดว่าเจ้าถูกมนตร์สะกด" เขากล่าวว่า
"ท่านรู้ดีว่าไม่มีผู้ใดประทานสิ่งเหล่านี้ลงมา นอกจากพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
เป็นหลักฐานอันเปิดตา และแท้จริงฉันคิดว่าท่าน โอ้ฟิรเอาน์ จะต้องพินาศ"
เขาจึงตั้งใจจะขับไล่พวกเขาออกจากแผ่นดิน แต่เราให้เขาและทุกผู้ที่อยู่กับเขาจมน้ำ และหลังจากเขา
เรากล่าวแก่วงศ์วานอิสราเอลว่า "จงพำนักอยู่ในแผ่นดินนี้ ครั้นเมื่อสัญญาแห่งปรโลกมาถึง
เราจะนำพวกเจ้ามารวมกันทั้งหมด" (101–104)

ด้วยความจริงเราประทานมันลงมา และด้วยความจริงมันได้ลงมา และเรามิได้ส่งเจ้ามา
นอกจากเป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน และเป็นอัลกุรอานที่เราแบ่งออกเป็นส่วน ๆ
เพื่อเจ้าจะได้อ่านแก่ผู้คนอย่างเว้นช่วง และเราประทานมันลงมาเป็นลำดับ จงกล่าวเถิดว่า
"พวกท่านจะศรัทธาในมันหรือไม่ศรัทธาก็ตาม" แท้จริงบรรดาผู้ได้รับความรู้ก่อนหน้านี้
เมื่อมันถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขาทรุดหน้าลงก้มกราบ และกล่าวว่า "มหาบริสุทธิ์แด่พระผู้อภิบาลของเรา
แท้จริงสัญญาของพระผู้อภิบาลของเราสำเร็จแล้ว" และพวกเขาทรุดหน้าลงพลางร้องไห้
และมันเพิ่มพูนความนอบน้อมแก่พวกเขา จงกล่าวเถิดว่า "จงวิงวอนต่ออัลลอฮ์
หรือวิงวอนต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี ไม่ว่าพวกท่านจะวิงวอนด้วยพระนามใด

พระนามอันวิจิตรงดงามทั้งหลายก็เป็นของพระองค์" และจงอย่าออกเสียงดังในการละหมาดของเจ้า และอย่าทำให้ค่อยเกินไป แต่จงแสวงหาทางระหว่างนั้น และจงกล่าวว่า "มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้มิได้ทรงมีบุตร ไม่มีภาคีใดสำหรับพระองค์ในอำนาจปกครอง และมิทรงต้องการผู้คุ้มครองใดเพราะความอ่อนแอ"
และจงประกาศความเกรียงไกรของพระองค์อย่างยิ่งใหญ่ (105–111)

18. ถ้ำ (Al-Kahf)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ประทานคัมภีร์ลงมาแก่บ่าวของพระองค์
และมิได้ทรงทำให้มีความคดเคี้ยวใดในนั้น เป็นคัมภีร์ที่เที่ยงตรง
เพื่อตักเตือนถึงการลงโทษอันรุนแรงจากพระองค์ และเพื่อแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่ประกอบความดีว่า
รางวัลอันดีงามรอคอยพวกเขาอยู่ พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
และเพื่อตักเตือนบรรดาผู้ที่กล่าวว่า “อัลลอฮ์ทรงมีบุตร” พวกเขาไม่มีความรู้ใดในเรื่องนี้
และบรรพบุรุษของพวกเขาก็เช่นกัน ช่างร้ายแรงเสียนี่กระไรถ้อยคำที่ออกจากปากของพวกเขา
พวกเขามิได้กล่าวสิ่งใดนอกจากความเท็จ บางทีเจ้า (โอ้นบี)
อาจทำลายตัวเองด้วยความเศร้าตามหลังพวกเขา หากพวกเขาไม่ศรัทธาในถ้อยคำนี้ (1–6)

แท้จริงเราได้ทำให้สิ่งที่อยู่บนแผ่นดินเป็นเครื่องประดับของมัน
เพื่อเราจะทดสอบพวกเขาว่าผู้ใดในหมู่พวกเขามีการงานดีที่สุด
และแท้จริงเราจะทำให้สิ่งที่อยู่บนมันเป็นดินที่แห้งแล้ง
หรือเจ้าคิดว่าชาวถ้ำและจารึกนั้นเป็นสิ่งมหัศจรรย์ในบรรดาสัญญาณของเรา
เมื่อบรรดาเยาวชนเข้าไปหลบภัยในถ้ำ แล้วกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา
ขอทรงประทานความเมตตาจากพระองค์แก่เรา และขอทรงจัดทางที่ถูกต้องให้เราในกิจการของเรา”
เราจึงปิดหูของพวกเขาในถ้ำเป็นเวลาหลายปี แล้วเราปลุกพวกเขาขึ้น
เพื่อเราจะรู้ว่าฝ่ายใดในสองฝ่ายคำนวณระยะเวลาที่พวกเขาพักอยู่ได้แม่นยำกว่า (7–12)

เราจะบอกเล่าเรื่องราวของพวกเขาแก่เจ้าตามความจริง
แท้จริงพวกเขาเป็นเยาวชนที่ศรัทธาต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา และเราเพิ่มพูนทางนำแก่พวกเขา
และเราเสริมหัวใจของพวกเขาให้เข้มแข็ง เมื่อพวกเขายืนขึ้นและกล่าวว่า
“พระผู้อภิบาลของเราคือพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
เราจะไม่วิงวอนต่อพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เป็นอันขาด มิเช่นนั้นเราย่อมกล่าวสิ่งที่ล้ำเกินความจริง
กลุ่มชนของเราเหล่านี้ได้ยึดเอาพระเจ้าอื่นนอกจากพระองค์
เหตุใดพวกเขาจึงไม่นำหลักฐานอันชัดแจ้งมายืนยัน แล้วใครเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้ที่กุความเท็จต่ออัลลอฮ์
และเมื่อพวกท่านปลีกตัวจากพวกเขา และจากสิ่งที่พวกเขาเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์แล้ว
ก็จงเข้าไปหลบภัยในถ้ำเถิด พระผู้อภิบาลของพวกท่านจะทรงแผ่ความเมตตาของพระองค์แก่พวกท่าน
และจะทรงจัดความสะดวกให้พวกท่านในกิจการของพวกท่าน” (13–16)

และเจ้าจะเห็นดวงอาทิตย์ เมื่อมันขึ้น มันจะเบี่ยงออกจากถ้ำของพวกเขาไปทางขวา และเมื่อมันตก มันจะผ่านพวกเขาไปทางซ้าย ขณะที่พวกเขาอยู่ในที่โล่งภายในถ้ำ นั่นเป็นหนึ่งในสัญญาณของอัลลอฮ์ ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงนำทาง เขาคือผู้ได้รับทางนำ และผู้ใดที่พระองค์ทรงปล่อยให้หลงทาง เจ้าจะไม่พบผู้คุ้มครองที่ชี้ทางให้เขา และเจ้าจะคิดว่าพวกเขาตื่นอยู่ ทั้งที่พวกเขาหลับ และเราพลิกตัวพวกเขาไปทางขวาและทางซ้าย และสุนัขของพวกเขาเหยียดขาหน้าทั้งสองอยู่ที่ปากถ้ำ หากเจ้าได้เห็นพวกเขา เจ้าย่อมหันหลังหนีจากพวกเขา และเต็มไปด้วยความหวาดกลัวพวกเขา (17–18)

เช่นนั้นแหละเราปลุกพวกเขาขึ้น เพื่อพวกเขาจะได้ถามกันและกัน คนหนึ่งในหมู่พวกเขากล่าวว่า “พวกท่านพักอยู่นานเท่าใด” พวกเขากล่าวว่า “เราพักอยู่หนึ่งวัน หรือส่วนหนึ่งของวัน” พวกเขากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของพวกท่านทรงรู้ดียิ่งว่าพวกท่านพักอยู่นานเท่าใด
ดังนั้นจงส่งคนหนึ่งในหมู่พวกท่านพร้อมเหรียญเงินนี้ของพวกท่านไปยังเมือง
และให้เขาดูว่าอาหารใดบริสุทธิ์ที่สุด แล้วนำเสบียงจากนั้นมาให้พวกท่าน และให้เขาระมัดระวัง และอย่าให้ผู้ใดรู้เรื่องของพวกท่าน แท้จริงหากพวกเขารู้เรื่องของพวกท่าน พวกเขาจะขว้างพวกท่านด้วยก้อนหิน หรือบังคับพวกท่านให้กลับสู่ศาสนาของพวกเขา แล้วเมื่อนั้นพวกท่านจะไม่ประสบความสำเร็จเป็นอันขาด” และเช่นนั้นแหละเราให้ผู้คนได้พบพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่าสัญญาของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริง และยามอวสานนั้นไม่มีข้อสงสัยใด ๆ เมื่อพวกเขาโต้เถียงกันในเรื่องของคนเหล่านั้น บางคนกล่าวว่า “จงสร้างอาคารคร่อมพวกเขา พระผู้อภิบาลของพวกเขาทรงรู้ดียิ่งถึงพวกเขา” บรรดาผู้มีชัยในเรื่องของพวกเขากล่าวว่า “เราจะสร้างสถานเคารพภักดีคร่อมพวกเขาอย่างแน่นอน” บางคนจะกล่าวว่า “มีสามคน คนที่สี่คือสุนัขของพวกเขา” และบางคนจะกล่าวว่า “มีห้าคน คนที่หกคือสุนัขของพวกเขา” เป็นการเดาสิ่งเร้นลับ และบางคนจะกล่าวว่า “มีเจ็ดคน และคนที่แปดคือสุนัขของพวกเขา” จงกล่าวเถิดว่า “พระผู้อภิบาลของฉันทรงรู้ดียิ่งถึงจำนวนของพวกเขา ไม่มีผู้ใดรู้เรื่องของพวกเขานอกจากเพียงส่วนน้อย” ดังนั้นจงอย่าโต้เถียงในเรื่องของพวกเขา นอกจากในเรื่องที่ชัดแจ้ง และอย่าขอความเห็นจากผู้ใดในหมู่พวกเขาเกี่ยวกับคนเหล่านั้น และจงอย่ากล่าวถึงสิ่งใดเป็นอันขาดว่า “ฉันจะทำสิ่งนั้นในวันพรุ่งนี้” โดยไม่กล่าวว่า “หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์” และจงรำลึกถึงพระผู้อภิบาลของเจ้าเมื่อเจ้าลืม และจงกล่าวว่า “หวังว่าพระผู้อภิบาลของฉันจะทรงนำทางฉันสู่สิ่งที่ใกล้ความถูกต้องยิ่งกว่านี้”
และพวกเขาพักอยู่ในถ้ำสามร้อยปี และเพิ่มอีกเก้าปี จงกล่าวเถิดว่า “อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งว่าพวกเขาพักอยู่นานเท่าใด สิ่งเร้นลับแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์ พระองค์ทรงเห็นชัดเพียงใด และทรงได้ยินชัดเพียงใด พวกเขาไม่มีผู้คุ้มครองใดนอกจากพระองค์ และพระองค์ไม่ทรงให้ผู้ใดมีส่วนร่วมในการตัดสินของพระองค์” (19–26)

จงอ่านสิ่งที่ถูกประทานเป็นวิวรณ์แก่เจ้าจากคัมภีร์ของพระผู้อภิบาลของเจ้า
ไม่มีผู้ใดเปลี่ยนแปลงพระดำรัสของพระองค์ได้ และเจ้าจะไม่พบที่หลบภัยใดนอกจากพระองค์
และจงอดทนอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่วิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขาทั้งยามเช้าและยามเย็น
เพื่อแสวงหาพระพักตร์ของพระองค์ และอย่าให้สายตาของเจ้าเมินผ่านพวกเขา
ด้วยปรารถนาเครื่องประดับของชีวิตแห่งโลกนี้
และอย่าเชื่อฟังผู้ที่เราทำให้หัวใจของเขาเผลอไผลจากการรำลึกถึงเรา ซึ่งตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของตน
และกิจการของเขาล้ำเกินขอบเขต จงกล่าวเถิดว่า “สัจธรรมนั้นมาจากพระผู้อภิบาลของพวกท่าน
ดังนั้นผู้ใดประสงค์ก็จงศรัทธา และผู้ใดประสงค์ก็จงปฏิเสธ”
แท้จริงเราได้เตรียมไฟนรกไว้สำหรับบรรดาผู้อธรรม ซึ่งกำแพงของมันจะห้อมล้อมพวกเขา
และหากพวกเขาร้องขอความช่วยเหลือ พวกเขาจะได้รับน้ำดั่งโลหะหลอมเหลวที่ลวกใบหน้า
ช่างเป็นเครื่องดื่มที่เลวร้าย และเป็นที่พักที่เลวร้ายยิ่ง แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี
เราจะไม่ทำให้รางวัลของผู้ที่ทำการงานดีสูญเปล่า ชนเหล่านั้นจะได้รับสวนสวรรค์แห่งความผาสุกอันถาวร
ที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง ในนั้นพวกเขาจะถูกประดับด้วยกำไลทองคำ
และสวมเสื้อผ้าสีเขียวจากผ้าไหมเนื้อละเอียดและผ้าไหมเนื้อหนา พวกเขาเอนกายอยู่บนเตียงยกสูง
ช่างเป็นรางวัลที่ดีเลิศ และเป็นที่พักที่งดงามยิ่ง (27–31)

และจงยกอุปมาชายสองคนแก่พวกเขา คนหนึ่งเราทำให้เขามีสวนองุ่นสองสวน
และล้อมทั้งสองด้วยต้นอินทผลัม และทำให้มีไร่นาอยู่ระหว่างทั้งสอง สวนทั้งสองต่างให้ผลผลิตของมัน
และมิได้บกพร่องในสิ่งใด และเราทำให้แม่น้ำพวยพุ่งไหลผ่านระหว่างทั้งสอง และเขามีผลไม้มากมาย
แล้วเขากล่าวแก่สหายของเขาขณะสนทนากันว่า “ฉันมีทรัพย์สินมากกว่าท่าน
และมีพรรคพวกที่แข็งแกร่งกว่า” และเขาเข้าไปในสวนของเขาขณะที่อธรรมต่อตัวเอง เขากล่าวว่า
“ฉันไม่คิดว่าสิ่งนี้จะสูญสลายไปเลย และฉันไม่คิดว่ายามอวสานจะเกิดขึ้น
และแม้ฉันจะถูกนำกลับไปยังพระผู้อภิบาลของฉัน ฉันก็จะพบที่กลับที่ดีกว่านี้อย่างแน่นอน”
สหายของเขากล่าวแก่เขาขณะสนทนากันว่า “ท่านปฏิเสธพระองค์ผู้ทรงสร้างท่านจากดิน
แล้วจากหยดอสุจิ แล้วทรงทำให้ท่านเป็นชายที่สมบูรณ์กระนั้นหรือ แต่สำหรับฉัน พระองค์คืออัลลอฮ์
พระผู้อภิบาลของฉัน และฉันจะไม่ตั้งผู้ใดเป็นภาคีต่อพระผู้อภิบาลของฉัน
และเหตุใดเมื่อท่านเข้าไปในสวนของท่าน ท่านจึงไม่กล่าวว่า ‘สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์
ไม่มีพลังใดนอกจากด้วยอัลลอฮ์’ หากท่านเห็นว่าฉันมีทรัพย์สินและลูกหลานน้อยกว่าท่าน
บางทีพระผู้อภิบาลของฉันอาจประทานสิ่งที่ดีกว่าสวนของท่านแก่ฉัน
และทรงส่งภัยพิบัติจากฟากฟ้ามายังสวนของท่าน แล้วมันจะกลายเป็นดินลื่นเตียนโล่ง
หรือน้ำของมันจะซึมลึกลงไปในดิน แล้วท่านจะไม่อาจหามันได้อีกเลย” และผลไม้ของเขาก็ถูกทำลายสิ้น
แล้วเขาเริ่มบิดมือของตนด้วยความเสียใจต่อสิ่งที่ใช้จ่ายไปกับมัน ขณะที่มันพังทลายลงบนร้านค้ำของมัน
และเขากล่าวว่า “โอ้ หากฉันมิได้ตั้งผู้ใดเป็นภาคีต่อพระผู้อภิบาลของฉัน”

และเขาไม่มีพรรคพวกใดช่วยเหลือเขานอกจากอัลลอฮ์ และเขาก็ไม่อาจช่วยตัวเองได้ ณ ที่นั้นการคุ้มครองเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ทรงสัจจริงเท่านั้น พระองค์ทรงดีที่สุดในการตอบแทน และดีที่สุดในบั้นปลาย (32–44)

และจงยกอุปมาชีวิตแห่งโลกนี้แก่พวกเขา มันดั่งน้ำที่เราหลั่งลงมาจากฟากฟ้า แล้วพืชพันธุ์ของแผ่นดินก็ปะปนกับมัน แล้วมันกลายเป็นเศษแห้งที่ลมพัดกระจาย และอัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง ทรัพย์สินและลูกหลานเป็นเครื่องประดับของชีวิตแห่งโลกนี้ แต่ความดีที่คงทนนั้นดีกว่า ณ พระผู้อภิบาลของเจ้าในด้านรางวัล และดีกว่าในด้านความหวัง และในวันที่เราให้ภูเขาทั้งหลายเคลื่อนที่ และเจ้าจะเห็นแผ่นดินราบโล่ง และเราจะรวบรวมพวกเขา โดยไม่ทิ้งผู้ใดในหมู่พวกเขาไว้ และพวกเขาจะถูกนำมาแสดงต่อหน้าพระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นแถว “บัดนี้พวกเจ้ามาหาเราแล้ว ดั่งที่เราสร้างพวกเจ้าในครั้งแรก แต่พวกเจ้าเคยอ้างว่าเราจะไม่กำหนดเวลานัดหมายให้พวกเจ้า” และบันทึกจะถูกวางเปิดไว้ แล้วเจ้าจะเห็นบรรดาผู้ทำบาปหวาดกลัวสิ่งที่อยู่ในนั้น และพวกเขาจะกล่าวว่า “โอ้ความวิบัติของเรา บันทึกนี้เป็นอย่างไร มันไม่ละเว้นสิ่งเล็กและสิ่งใหญ่ใด นอกจากนับไว้หมด” และพวกเขาจะพบทุกสิ่งที่ตนกระทำปรากฏอยู่ตรงหน้า และพระผู้อภิบาลของเจ้ามิทรงอธรรมต่อผู้ใด (45–49)

และเมื่อเรากล่าวแก่มลาอิกะฮ์ว่า “จงก้มกราบต่ออาดัม” พวกเขาก็ก้มกราบ เว้นแต่อิบลีส มันเป็นผู้หนึ่งในหมู่ญิน แล้วมันฝ่าฝืนพระบัญชาของพระผู้อภิบาลของมัน แล้วพวกเจ้าจะยึดเอามันและเชื้อสายของมันเป็นผู้คุ้มครองแทนข้ากระนั้นหรือ ทั้งที่พวกมันเป็นศัตรูของพวกเจ้า ช่างเป็นการแลกเปลี่ยนที่เลวร้ายสำหรับบรรดาผู้อธรรม ข้ามิได้ให้พวกมันเป็นพยานในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และมิได้ให้เป็นพยานในการสร้างตัวของพวกมันเอง และข้ามิได้ยึดเอาบรรดาผู้ทำให้ผู้อื่นหลงทางเป็นผู้ช่วยเหลือ และในวันที่พระองค์ตรัสว่า “จงเรียกบรรดาสิ่งที่พวกเจ้าอ้างว่าเป็นภาคีของข้า” พวกเขาจะเรียกพวกมัน แต่พวกมันจะไม่ตอบรับพวกเขา และเราจะทำให้มีหุบเหวแห่งความพินาศอยู่ระหว่างพวกเขา และบรรดาผู้ทำบาปจะเห็นไฟนรก แล้วรู้ว่าตนกำลังจะตกลงไปในนั้น และพวกเขาจะไม่พบทางหนีจากมัน (50–53)

และแท้จริงเราได้แจกแจงอุปมาทุกชนิดแก่มนุษย์ในอัลกุรอานนี้ แต่มนุษย์นั้นชอบโต้เถียงยิ่งกว่าสิ่งใด และไม่มีสิ่งใดขัดขวางมนุษย์มิให้ศรัทธาเมื่อทางนำมายังพวกเขา และมิให้ขออภัยต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา นอกจากการรอให้แบบอย่างของคนรุ่นก่อนมาถึงพวกเขา หรือให้การลงโทษมาถึงพวกเขาซึ่งหน้า และเรามิได้ส่งบรรดาศาสนทูตมา นอกจากเป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน แต่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมโต้เถียงด้วยความเท็จ

เพื่อหักล้างความจริงด้วยมัน
และพวกเขาเอาสัญญาณของข้าและสิ่งที่พวกเขาถูกตักเตือนเป็นเรื่องเย้ยหยัน
และใครเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้ที่ถูกเตือนด้วยสัญญาณของพระผู้อภิบาลของเขา แล้วเขาผินหลังให้
และลืมสิ่งที่มือของเขาส่งไปล่วงหน้า แท้จริงเราได้วางสิ่งปกคลุมไว้บนหัวใจของพวกเขา
เพื่อมิให้พวกเขาเข้าใจมัน และวางความหนวกไว้ในหูของพวกเขา และแม้เจ้าจะเรียกพวกเขาสู่ทางนำ
พวกเขาก็จะไม่ได้รับทางนำเป็นอันขาด และพระผู้อภิบาลของเจ้าคือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงมีความเมตตา
หากพระองค์ทรงเอาผิดพวกเขาเพราะสิ่งที่พวกเขาแสวงหาไว้ พระองค์ย่อมทรงเร่งการลงโทษแก่พวกเขา
แต่พวกเขามีเวลานัดหมายซึ่งจะไม่พบที่หลบภัยใดให้พ้นจากมัน และเมืองเหล่านั้น
เราได้ทำลายพวกเขาเมื่อพวกเขาอธรรม และเรากำหนดเวลานัดหมายสำหรับความพินาศของพวกเขา
(54–59)

และเมื่อมูซากล่าวแก่เด็กหนุ่มผู้ติดตามของเขาว่า “ฉันจะไม่หยุดจนกว่าจะถึงที่บรรจบของสองทะเล
แม้ฉันจะต้องเดินทางเป็นเวลายาวนาน” ครั้นเมื่อทั้งสองถึงที่บรรจบระหว่างทะเลทั้งสอง
ทั้งสองลืมปลาของตน แล้วมันก็หาทางลงทะเลลอดหายไป ครั้นเมื่อทั้งสองผ่านไปแล้ว
เขากล่าวแก่เด็กหนุ่มว่า “จงนำอาหารเช้าของเรามา
แท้จริงเราได้ประสบความเหน็ดเหนื่อยจากการเดินทางนี้ของเรา” เขากล่าวว่า “ท่านเห็นไหม
เมื่อเราพักที่โขดหิน ฉันลืมปลานั้นเสีย และไม่มีผู้ใดทำให้ฉันลืมเอ่ยถึงมันนอกจากซัยฏอน
และมันหาทางลงทะเลอย่างน่าประหลาด” เขากล่าวว่า “นั่นแหละคือสิ่งที่เราแสวงหา”
ทั้งสองจึงหวนกลับตามรอยเท้าเดิมของตน แล้วทั้งสองพบบ่าวคนหนึ่งในบรรดาบ่าวของเรา
ซึ่งเราประทานความเมตตาจากเราแก่เขา และเราสอนความรู้จากเราแก่เขา มูซากล่าวแก่เขาว่า
“ฉันจะติดตามท่านได้ไหม เพื่อท่านจะสอนฉันบางส่วนจากทางที่ถูกต้องที่ท่านถูกสอนมา” เขากล่าวว่า
“แท้จริงท่านจะไม่สามารถอดทนอยู่กับฉันได้ และท่านจะอดทนต่อสิ่งที่ท่านไม่มีความรู้รอบถึงได้อย่างไร”
เขากล่าวว่า “ท่านจะพบว่าฉันเป็นผู้อดทน หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ และฉันจะไม่ฝ่าฝืนคำสั่งใดของท่าน”
เขากล่าวว่า “ถ้าเช่นนั้น หากท่านติดตามฉัน ก็อย่าถามฉันถึงสิ่งใด จนกว่าฉันจะเอ่ยถึงมันแก่ท่านเอง”
(60–70)

แล้วทั้งสองก็ออกเดินทาง จนกระทั่งเมื่อทั้งสองลงเรือลำหนึ่ง เขาเจาะรูเรือนั้น มูซากล่าวว่า
“ท่านเจาะรูมันเพื่อให้ผู้คนในเรือจมน้ำหรือ แท้จริงท่านได้ทำสิ่งที่ร้ายแรงยิ่ง” เขากล่าวว่า
“ฉันมิได้บอกดอกหรือว่า ท่านจะไม่สามารถอดทนอยู่กับฉันได้” มูซากล่าวว่า
“อย่าเอาผิดฉันในสิ่งที่ฉันลืม และอย่าทำให้กิจการของฉันลำบากเลย” แล้วทั้งสองก็เดินทางต่อ
จนกระทั่งเมื่อทั้งสองพบเด็กชายคนหนึ่ง เขาก็ฆ่าเด็กนั้น มูซากล่าวว่า
“ท่านฆ่าชีวิตบริสุทธิ์ที่มิได้ฆ่าผู้ใดหรือ แท้จริงท่านได้ทำสิ่งที่ชั่วร้ายยิ่ง” เขากล่าวว่า
“ฉันมิได้บอกท่านดอกหรือว่า ท่านจะไม่สามารถอดทนอยู่กับฉันได้” มูซากล่าวว่า
“หากฉันถามท่านถึงสิ่งใดหลังจากนี้ ก็อย่าให้ฉันร่วมทางกับท่านอีก

แท้จริงท่านได้รับข้อแก้ตัวจากฉันเพียงพอแล้ว” แล้วทั้งสองก็เดินทางต่อ
จนกระทั่งเมื่อทั้งสองมาถึงชาวเมืองแห่งหนึ่ง ทั้งสองขออาหารจากชาวเมือง
แต่พวกเขาปฏิเสธที่จะต้อนรับทั้งสอง แล้วทั้งสองพบกำแพงแห่งหนึ่งในเมืองซึ่งกำลังจะพัง
เขาจึงทำให้มันตั้งตรง มูซากล่าวว่า “หากท่านประสงค์ ท่านย่อมรับค่าตอบแทนสำหรับสิ่งนั้นได้”
เขากล่าวว่า “นี่คือการแยกทางระหว่างฉันกับท่าน
ฉันจะบอกท่านถึงความหมายของสิ่งที่ท่านไม่สามารถอดทนได้
ส่วนเรือนั้นเป็นของคนยากจนที่ทำงานในทะเล ฉันจึงต้องการทำให้มันมีตำหนิ
เพราะเบื้องหลังพวกเขามีกษัตริย์องค์หนึ่งซึ่งยึดเรือทุกลำด้วยกำลัง ส่วนเด็กชายนั้น
บิดามารดาของเขาเป็นผู้ศรัทธา และเราเกรงว่าเขาจะกดดันทั้งสองด้วยการละเมิดและการปฏิเสธ
เราจึงปรารถนาให้พระผู้อภิบาลของทั้งสองทรงเปลี่ยนให้ทั้งสองได้ลูกที่บริสุทธิ์กว่าเขา
และใกล้ชิดในความรักใคร่มากกว่า ส่วนกำแพงนั้นเป็นของเด็กชายกำพร้าสองคนในเมือง
และใต้กำแพงมีขุมทรัพย์ของทั้งสอง และบิดาของทั้งสองเป็นคนดี
พระผู้อภิบาลของท่านจึงทรงประสงค์ให้ทั้งสองบรรลุวุฒิภาวะ แล้วนำขุมทรัพย์ของตนออกมา
เป็นความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของท่าน และฉันมิได้ทำมันตามใจตนเอง
นั่นคือความหมายของสิ่งที่ท่านไม่สามารถอดทนได้” (71–82)

พวกเขาถามเจ้า (โอ้นบี) เกี่ยวกับซุลก็อรนัยน์ จงกล่าวเถิดว่า
“ฉันจะอ่านเรื่องราวบางส่วนของเขาแก่พวกท่าน” แท้จริงเราให้เขาตั้งมั่นในแผ่นดิน
และให้เขามีหนทางสู่ทุกสิ่ง แล้วเขาก็ดำเนินไปตามทางหนึ่ง จนกระทั่งเมื่อเขาถึงที่ดวงอาทิตย์ตก
เขาพบว่ามันตกในตาน้ำที่ขุ่นคล้ำ และเขาพบกลุ่มชนหนึ่งอยู่ใกล้ที่นั่น เรากล่าวว่า “โอ้ซุลก็อรนัยน์
เจ้าจะลงโทษพวกเขา หรือจะปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยความดีงาม” เขากล่าวว่า “ส่วนผู้ที่อธรรมนั้น
เราจะลงโทษเขา แล้วเขาจะถูกนำกลับไปยังพระผู้อภิบาลของเขา
แล้วพระองค์จะทรงลงโทษเขาด้วยการลงโทษอันเลวร้าย ส่วนผู้ที่ศรัทธาและทำความดี
เขาจะได้รับรางวัลอันดีเลิศ และเราจะพูดกับเขาด้วยคำสั่งที่ง่ายดาย” แล้วเขาก็ดำเนินไปตามทางหนึ่ง
จนกระทั่งเมื่อเขาถึงที่ดวงอาทิตย์ขึ้น เขาพบว่ามันขึ้นเหนือกลุ่มชนหนึ่ง
ซึ่งเรามิได้ทำให้พวกเขามีที่กำบังใดจากมัน เป็นเช่นนั้นแหละ และเรารอบรู้ทุกสิ่งที่อยู่กับเขา (83–91)

แล้วเขาก็ดำเนินไปตามทางหนึ่ง จนกระทั่งเมื่อเขาถึงระหว่างภูเขาสองลูกที่ขวางกั้น
เขาพบกลุ่มชนหนึ่งข้างภูเขาทั้งสอง ซึ่งแทบไม่เข้าใจถ้อยคำใดเลย พวกเขากล่าวว่า “โอ้ซุลก็อรนัยน์
แท้จริงยะอ์ญูจและมะอ์ญูจก่อความเสื่อมเสียในแผ่นดิน เราจะจ่ายบรรณาการให้ท่าน
โดยท่านสร้างสิ่งขวางกั้นระหว่างเรากับพวกเขาได้ไหม” เขากล่าวว่า
“สิ่งที่พระผู้อภิบาลของฉันทรงให้ฉันตั้งมั่นนั้นดีกว่า ดังนั้นจงช่วยฉันด้วยกำลัง
แล้วฉันจะสร้างกำแพงกั้นระหว่างพวกท่านกับพวกเขา จงนำท่อนเหล็กมาให้ฉัน”

จนกระทั่งเมื่อเขาถมช่องว่างระหว่างหน้าผาทั้งสองจนเสมอกัน เขากล่าวว่า “จงเป่าลม” จนกระทั่งเมื่อเขาทำให้มันแดงดั่งไฟ เขากล่าวว่า “จงนำทองแดงหลอมเหลวมาให้ฉัน ฉันจะเทลงบนมัน” พวกเขาจึงไม่อาจปีนข้ามมันได้ และไม่อาจเจาะทะลุมันได้ เขากล่าวว่า “นี่คือความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของฉัน แต่เมื่อสัญญาของพระผู้อภิบาลของฉันมาถึง พระองค์จะทรงทำให้มันราบเป็นหน้ากลอง และสัญญาของพระผู้อภิบาลของฉันนั้นเป็นจริงเสมอ” และในวันนั้นเราจะปล่อยให้พวกเขาซัดปะทะกันดั่งคลื่น และแตรจะถูกเป่า แล้วเราจะรวบรวมพวกเขาทั้งหมด
และในวันนั้นเราจะนำนรกญะฮันนัมมาแสดงอย่างชัดแจ้งแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม
คือบรรดาผู้ที่ดวงตาของพวกเขาอยู่ในม่านปิดกั้นจากการรำลึกถึงข้า และพวกเขาไม่อาจทนฟังได้
บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมคิดหรือว่า พวกเขาจะยึดเอาบ่าวของข้าเป็นผู้คุ้มครองแทนข้าได้
แท้จริงเราได้เตรียมนรกญะฮันนัมไว้เป็นที่รับรองสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม (92–102)

จงกล่าวเถิดว่า “จะให้เราบอกพวกท่านไหม ถึงบรรดาผู้ขาดทุนที่สุดในการงาน
คือบรรดาผู้ที่ความพยายามของพวกเขาในชีวิตแห่งโลกนี้หลงทางไป
ขณะที่พวกเขาคิดว่าตนกำลังทำงานที่ดี”
ชนเหล่านั้นคือผู้ปฏิเสธสัญญาณของพระผู้อภิบาลของพวกเขาและการพบพระองค์
การงานของพวกเขาจึงไร้ผล และในวันฟื้นคืนชีพเราจะไม่ให้น้ำหนักใดแก่พวกเขา
นั่นคือการตอบแทนของพวกเขา คือนรกญะฮันนัม เพราะพวกเขาปฏิเสธสัจธรรม
และเอาสัญญาณของข้าและบรรดาศาสนทูตของข้าเป็นเรื่องเย้ยหยัน
แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี จะได้รับสวนสวรรค์ชั้นฟิรเดาส์เป็นที่รับรอง
พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล โดยไม่ปรารถนาการโยกย้ายจากที่นั่น (103–108)

จงกล่าวเถิดว่า “หากทะเลเป็นน้ำหมึกสำหรับพระดำรัสของพระผู้อภิบาลของฉัน
ทะเลย่อมหมดสิ้นก่อนที่พระดำรัสของพระผู้อภิบาลของฉันจะหมดสิ้น
แม้เราจะนำทะเลเช่นเดียวกันมาเพิ่มเติมก็ตาม”[19] (109)

จงกล่าวเถิดว่า “ฉันเป็นเพียงมนุษย์เช่นเดียวกับพวกท่าน มีวิวรณ์ประทานแก่ฉันว่า
พระเจ้าของพวกท่านคือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้นผู้ใดหวังการพบพระผู้อภิบาลของเขา
ก็จงประกอบการงานที่ดี และอย่าตั้งผู้ใดเป็นภาคีในการเคารพภักดีพระผู้อภิบาลของเขา” (110)

[19] โองการสำคัญยิ่งนี้จะอธิบายได้ดีที่สุดด้วยลิงก์ทั้งหมดที่ข้าพเจ้าจะเพิ่มเป็นคำอธิบายประกอบเมื่อเวลาผ่านไป อินชาอัลลอฮ์ เพื่อนำเสนออรรถาธิบายเชิงวิทยาศาสตร์และปรัชญาอย่างรอบด้าน
ในระหว่างนี้โปรดอ่านบทความเด่นทั้งหมดในบล็อกของข้าพเจ้า: บทความเด่น – อัลกุรอานอันทรงเกียรติกับวิทยาศาสตร์

19. มัรยัม (Maryam)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

กาฟ ฮา ยา อัยน์ ศอด (1)

นี่คือการกล่าวถึงความเมตตาของพระผู้อภิบาลของเจ้าที่มีต่อซะกะรียาบ่าวของพระองค์
เมื่อเขาวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของเขาด้วยเสียงวิงวอนอันแผ่วเบา เขากล่าวว่า
“ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ แท้จริงกระดูกในตัวข้าพระองค์อ่อนแอลงแล้ว
และศีรษะก็ลุกโชนด้วยผมหงอก และข้าพระองค์ไม่เคยผิดหวังในการวิงวอนต่อพระองค์เลย
ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ และแท้จริงข้าพระองค์เป็นห่วงเครือญาติที่จะอยู่หลังข้าพระองค์
และภรรยาของข้าพระองค์ก็เป็นหมัน ดังนั้นขอทรงประทานทายาทจากพระองค์แก่ข้าพระองค์
ซึ่งจะรับมรดกจากข้าพระองค์ และรับมรดกจากวงศ์วานของยะอ์กูบ และขอทรงทำให้เขาเป็นที่พอพระทัย
ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์” “โอ้ซะกะรียา
แท้จริงเราแจ้งข่าวดีแก่เจ้าถึงเด็กชายคนหนึ่งซึ่งชื่อของเขาคือยะห์ยา
เรามิได้ให้ผู้ใดมีชื่อเช่นนี้มาก่อนเขา” เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์
ข้าพระองค์จะมีบุตรชายได้อย่างไร ทั้งที่ภรรยาของข้าพระองค์เป็นหมัน
และข้าพระองค์ก็ชราภาพอย่างยิ่งแล้ว” พระองค์ตรัสว่า “เป็นเช่นนั้นแหละ” พระผู้อภิบาลของเจ้าตรัสว่า
“มันเป็นเรื่องง่ายสำหรับข้า และแท้จริงข้าได้สร้างเจ้ามาก่อนแล้ว ขณะที่เจ้ายังมิได้เป็นสิ่งใด” (2–9)

เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงให้สัญญาณแก่ข้าพระองค์” พระองค์ตรัสว่า
“สัญญาณของเจ้าคือ เจ้าจะไม่พูดกับผู้คนเป็นเวลาสามคืน ทั้งที่เจ้าปกติดี”
แล้วเขาก็ออกจากที่บำเพ็ญภาวนามาหากลุ่มชนของเขา
และให้สัญญาณแก่พวกเขาให้แซ่ซ้องสดุดีอัลลอฮ์ทั้งยามเช้าและยามเย็น (10–11)

“โอ้ยะห์ยา จงยึดคัมภีร์ไว้ให้มั่น” และเราประทานวิทยปัญญาแก่เขาตั้งแต่ยังเป็นเด็ก
และความอ่อนโยนจากเรา และความบริสุทธิ์ และเขาเป็นผู้ยำเกรงอัลลอฮ์
และเป็นผู้ทำดีต่อบิดามารดาของเขา และเขามิได้เป็นผู้กดขี่ มิได้เป็นผู้ฝ่าฝืน และความสันติจงมีแด่เขา
ในวันที่เขาเกิด วันที่เขาตาย และวันที่เขาจะถูกให้ฟื้นคืนชีพ (12–15)

และจงกล่าวถึงมัรยัมในคัมภีร์ เมื่อนางปลีกตัวจากครอบครัวของนางไปยังที่แห่งหนึ่งทางทิศตะวันออก
และนางกั้นม่านให้พ้นจากพวกเขา แล้วเราส่งวิญญาณของเราไปยังนาง
ซึ่งปรากฏแก่นางเป็นชายที่สมบูรณ์ นางกล่าวว่า
“แท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานีให้พ้นจากท่าน หากท่านเป็นผู้ยำเกรง” เขากล่าวว่า
“ฉันเป็นเพียงทูตของพระผู้อภิบาลของเธอ เพื่อมอบเด็กชายที่บริสุทธิ์แก่เธอ” นางกล่าวว่า

“ฉันจะมีบุตรชายได้อย่างไร ทั้งที่ไม่มีชายใดแตะต้องฉัน และฉันมิได้เป็นหญิงไม่ดี” เขากล่าวว่า “เป็นเช่นนั้นแหละ” พระผู้อภิบาลของเธอตรัสว่า “มันเป็นเรื่องง่ายสำหรับข้า และเพื่อเราจะทำให้เขาเป็นสัญญาณสำหรับมนุษย์ และเป็นความเมตตาจากเรา และมันเป็นกิจการที่ถูกกำหนดไว้แล้ว” แล้วนางก็ตั้งครรภ์เขา และปลีกตัวไปกับเขายังที่ห่างไกล ความเจ็บปวดแห่งการคลอดผลักดันนางไปยังโคนต้นอินทผลัม นางกล่าวว่า “โอ้ หากฉันตายเสียก่อนหน้านี้ และเป็นสิ่งที่ถูกลืมจนสิ้น” แล้วมีเสียงเรียกนางจากเบื้องล่างว่า “อย่าเศร้าโศกเลย แท้จริงพระผู้อภิบาลของเธอทรงทำให้มีลำธารอยู่เบื้องล่างเธอ และจงเขย่าโคนต้นอินทผลัมเข้าหาตัวเธอ มันจะหล่นอินทผลัมสุกสดลงมาให้เธอ ดังนั้นจงกิน จงดื่ม และจงทำใจให้เบิกบาน และหากเธอเห็นมนุษย์คนใด ก็จงกล่าวว่า ‘แท้จริงฉันได้บนบานการถือศีลอดต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี ดังนั้นวันนี้ฉันจะไม่พูดกับมนุษย์คนใด’” (16–26)

แล้วนางพาเขามาหากลุ่มชนของนางโดยอุ้มเขามา พวกเขากล่าวว่า “โอ้มัรยัม แท้จริงเธอได้ทำสิ่งที่ไม่เคยได้ยินมาก่อน โอ้น้องสาวของฮารูน บิดาของเธอมิได้เป็นคนชั่ว และมารดาของเธอก็มิได้เป็นหญิงไม่ดี” นางจึงชี้ไปที่เขา พวกเขากล่าวว่า “เราจะพูดกับผู้ที่เป็นเด็กอยู่ในเปลได้อย่างไร” เขากล่าวว่า “แท้จริงฉันเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ พระองค์ประทานคัมภีร์แก่ฉัน และทรงทำให้ฉันเป็นนบี และทรงทำให้ฉันเป็นผู้ได้รับความจำเริญไม่ว่าฉันจะอยู่ที่ใด และทรงสั่งเสียฉันให้ละหมาดและจ่ายซะกาตตราบที่ฉันมีชีวิต และให้ฉันทำดีต่อมารดาของฉัน และพระองค์มิได้ทรงทำให้ฉันเป็นผู้กดขี่ที่ทุกข์ระทม และความสันติจงมีแด่ฉัน ในวันที่ฉันเกิด วันที่ฉันตาย และวันที่ฉันจะถูกให้ฟื้นคืนชีพ” นั่นแหละคืออีซา บุตรของมัรยัม เป็นถ้อยคำแห่งความจริงที่พวกเขาสงสัยกัน ไม่บังควรที่อัลลอฮ์จะทรงมีบุตร มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ เมื่อพระองค์ทรงกำหนดกิจการใด พระองค์เพียงตรัสแก่มันว่า “จงเป็น” แล้วมันก็เป็นขึ้น อีซากล่าวว่า “และแท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่าน ดังนั้นจงเคารพภักดีพระองค์ นี่คือหนทางอันเที่ยงตรง” แต่พรรคพวกทั้งหลายขัดแย้งกันเอง ดังนั้นความวิบัติจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม จากการเผชิญวันอันยิ่งใหญ่ พวกเขาจะได้ยินและมองเห็นชัดเพียงใดในวันที่พวกเขามาหาเรา แต่วันนี้บรรดาผู้อธรรมอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง และจงตักเตือนพวกเขาถึงวันแห่งความเสียใจ เมื่อกิจการถูกชี้ขาด ขณะที่พวกเขาเผลอไผลและไม่ศรัทธา แท้จริงเราจะรับมรดกแผ่นดินและทุกผู้ที่อยู่บนมัน และพวกเขาจะถูกนำกลับมายังเรา (27–40)

และจงกล่าวถึงอิบรอฮีมในคัมภีร์ แท้จริงเขาเป็นผู้สัตย์จริง เป็นนบี เมื่อเขากล่าวแก่บิดาของเขาว่า “โอ้พ่อของฉัน เหตุใดท่านจึงเคารพภักดีสิ่งที่ไม่ได้ยิน ไม่มองเห็น และไม่อาจช่วยอะไรท่านได้เลย

โอ้พ่อของฉัน แท้จริงความรู้ที่มิได้มายังท่านได้มายังฉันแล้ว ดังนั้นจงตามฉันเถิด
ฉันจะนำทางท่านสู่ทางอันราบเรียบ โอ้พ่อของฉัน อย่าเคารพภักดีชัยฏอน
แท้จริงชัยฏอนนั้นฝ่าฝืนต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี โอ้พ่อของฉัน
แท้จริงฉันกลัวว่าการลงโทษจากพระผู้ทรงกรุณาปรานีจะประสบแก่ท่าน
แล้วท่านจะกลายเป็นสหายของชัยฏอน” เขากล่าวว่า “เจ้ารังเกียจบรรดาพระเจ้าของฉันหรือ โอ้อิบรอฮีม
หากเจ้าไม่หยุด ฉันจะขว้างเจ้าด้วยก้อนหินอย่างแน่นอน และจงไปให้พ้นจากฉันเป็นเวลานาน”
เขากล่าวว่า “ขอความสันติจงมีแด่ท่าน ฉันจะขออภัยต่อพระผู้อภิบาลของฉันให้ท่าน
แท้จริงพระองค์ทรงกรุณาต่อฉันเสมอ และฉันจะปลีกตัวจากพวกท่าน
และจากสิ่งที่พวกท่านวิงวอนนอกจากอัลลอฮ์ และฉันจะวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของฉัน
หวังว่าฉันจะไม่ผิดหวังในการวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของฉัน” ครั้นเมื่อเขาปลีกตัวจากพวกเขา
และจากสิ่งที่พวกเขาเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์ เราประทานอิสหากและยะอ์กูบแก่เขา
และแต่ละคนเราทำให้เป็นนบี และเราประทานแก่พวกเขาจากความเมตตาของเรา
และเราทำให้พวกเขามีชื่อเสียงอันสูงส่งและสัจจริง (41–50)

และจงกล่าวถึงมูซาในคัมภีร์ แท้จริงเขาเป็นผู้ถูกเลือกสรร และเป็นศาสนทูต เป็นนบี
และเราเรียกเขาจากด้านขวาของภูเขา และให้เขาเข้ามาใกล้เพื่อสนทนาอย่างใกล้ชิด
และจากความเมตตาของเรา เราประทานฮารูนพี่ชายของเขาแก่เขาเป็นนบี
และจงกล่าวถึงอิสมาอีลในคัมภีร์ แท้จริงเขาเป็นผู้รักษาสัญญา และเป็นศาสนทูต เป็นนบี
และเขาสั่งครอบครัวของเขาให้ละหมาดและจ่ายซะกาต และเขาเป็นที่พอพระทัย ณ พระผู้อภิบาลของเขา
และจงกล่าวถึงอิดรีสในคัมภีร์ แท้จริงเขาเป็นผู้สัตย์จริง เป็นนบี และเรายกเขาขึ้นสู่ฐานะอันสูงส่ง (51–57)

ชนเหล่านั้นคือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานในหมู่บรรดานบี จากลูกหลานของอาดัม
และจากบรรดาผู้ที่เราบรรทุกไว้กับนูห์ และจากลูกหลานของอิบรอฮีมและอิสราเอล
และจากบรรดาผู้ที่เรานำทางและเลือกสรร เมื่อโองการของพระผู้ทรงกรุณาปรานีถูกอ่านแก่พวกเขา
พวกเขาทรุดตัวลงก้มกราบพลางร้องไห้ แต่หลังจากพวกเขามีชนรุ่นหลังสืบต่อมา
ซึ่งละเลยการละหมาดและตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ พวกเขาจึงจะพบความพินาศ เว้นแต่ผู้ที่กลับตัว ศรัทธา
และทำความดี ชนเหล่านั้นจะได้เข้าสวนสวรรค์ และจะไม่ถูกอธรรมแต่อย่างใด
คือสวนสวรรค์แห่งความผาสุกอันถาวร
ซึ่งพระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงสัญญาไว้แก่บ่าวของพระองค์ทั้งที่มองไม่เห็น
แท้จริงสัญญาของพระองค์ย่อมมาถึง ในนั้นพวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดไร้สาระ นอกจากคำว่า “สันติ”
และในนั้นพวกเขาจะได้รับปัจจัยยังชีพทั้งยามเช้าและยามเย็น
นั่นคือสวนสวรรค์ที่เราจะให้เป็นมรดกแก่ผู้ที่ยำเกรงในหมู่บ่าวของเรา (58–63)

(มลาอิกะฮ์กล่าวว่า) “เรามิได้ลงมา นอกจากด้วยพระบัญชาของพระผู้อภิบาลของเจ้า สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าเรา สิ่งที่อยู่เบื้องหลังเรา และสิ่งที่อยู่ระหว่างนั้นเป็นของพระองค์ และพระผู้อภิบาลของเจ้ามิทรงหลงลืม พระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง ดังนั้นจงเคารพภักดีพระองค์ และจงอดทนในการเคารพภักดีพระองค์ เจ้ารู้จักผู้ใดที่มีนามเช่นเดียวกับพระองค์ไหม” (64–65)

มนุษย์กล่าวว่า “เมื่อฉันตายแล้ว ฉันจะถูกนำออกมาอย่างมีชีวิตจริงหรือ” มนุษย์ไม่รำลึกดอกหรือว่า เราได้สร้างเขามาก่อนแล้ว ขณะที่เขายังมิได้เป็นสิ่งใด ดังนั้นขอสาบานต่อพระผู้อภิบาลของเจ้า เราจะรวบรวมพวกเขาพร้อมกับเหล่าชัยฏอนอย่างแน่นอน
แล้วเราจะนำพวกเขามาคุกเข่าอยู่รอบนรกญะฮันนัม แล้วเราจะดึงออกมาจากทุกกลุ่ม ซึ่งผู้ที่ดื้อด้านที่สุดต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานีในหมู่พวกเขา
แล้วแท้จริงเรารู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้สมควรที่สุดที่จะเผาไหม้ในนั้น และไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเจ้า นอกจากจะต้องผ่านมัน นั่นเป็นข้อกำหนดที่แน่นอนเด็ดขาดของพระผู้อภิบาลของเจ้า แล้วเราจะช่วยบรรดาผู้ยำเกรงให้รอด และจะปล่อยบรรดาผู้อธรรมไว้ในนั้นโดยคุกเข่า (66–72)

และเมื่อโองการอันชัดแจ้งของเราถูกอ่านแก่พวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า “ฝ่ายใดในสองฝ่ายมีฐานะดีกว่า และมีสมาคมงดงามกว่า”
และกี่มากน้อยแล้วที่เราได้ทำลายชั่วรุ่นทั้งหลายก่อนพวกเขา ซึ่งมีทรัพย์สมบัติและรูปโฉมงดงามกว่า
จงกล่าวเถิดว่า “ผู้ใดอยู่ในความหลงผิด ก็ให้พระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงยืดเวลาให้เขา จนกระทั่งเมื่อพวกเขาเห็นสิ่งที่ถูกสัญญาไว้ ไม่ว่าจะเป็นการลงโทษหรือยามอวสาน แล้วพวกเขาจะรู้ว่าผู้ใดมีฐานะเลวร้ายกว่า และมีไพร่พลอ่อนแอกว่า”
และอัลลอฮ์ทรงเพิ่มพูนทางนำแก่บรรดาผู้ได้รับทางนำ และความดีที่คงทนนั้นดีกว่า ณ พระผู้อภิบาลของเจ้าในด้านรางวัล และดีกว่าในด้านผลบั้นปลาย เจ้าเห็นไหม ผู้ที่ปฏิเสธสัญญาณของเรา และกล่าวว่า “ฉันจะได้รับทรัพย์สินและลูกหลานอย่างแน่นอน” เขาล่วงรู้สิ่งเร้นลับหรือ หรือเขาได้รับคำมั่นจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี หามิได้เลย เราจะบันทึกสิ่งที่เขากล่าว และจะยืดการลงโทษให้เขายาวนาน และเราจะรับมรดกสิ่งที่เขากล่าวถึง และเขาจะมาหาเราตามลำพัง (73–80)

และพวกเขายึดเอาพระเจ้าอื่นนอกจากอัลลอฮ์ เพื่อให้เป็นแหล่งแห่งอำนาจสำหรับพวกเขา หามิได้เลย พวกมันจะปฏิเสธการเคารพภักดีของพวกเขา และจะกลับเป็นปรปักษ์ต่อพวกเขา เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า เราได้ส่งเหล่าชัยฏอนมายังบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม เพื่อยุยงพวกเขาอย่างรุนแรง
ดังนั้นจงอย่ารีบร้อนต่อพวกเขา เราเพียงแต่นับวันเวลาให้พวกเขา
ในวันที่เรารวบรวมบรรดาผู้ยำเกรงมายังพระผู้ทรงกรุณาปรานีเป็นคณะผู้มีเกียรติ
และต้อนบรรดาผู้ทำบาปไปสู่นรกญะฮันนัมดั่งฝูงสัตว์ที่กระหายน้ำ ไม่มีผู้ใดมีอำนาจไถ่โทษแทน เว้นแต่ผู้ที่ได้รับคำมั่นจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี และพวกเขากล่าวว่า “พระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงมีบุตร”

แท้จริงพวกเจ้าได้กล่าวสิ่งที่ร้ายแรงยิ่ง ชั้นฟ้าทั้งหลายแทบจะแตกออกเพราะสิ่งนั้น แผ่นดินแทบจะแยกออก
และภูเขาทั้งหลายแทบจะถล่มทลายลง ที่พวกเขาอ้างว่าพระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงมีบุตร
และไม่บังควรที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีจะทรงมีบุตร ไม่มีผู้ใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
นอกจากจะมายังพระผู้ทรงกรุณาปรานีในฐานะบ่าว แท้จริงพระองค์ทรงนับพวกเขา
และทรงคำนวณจำนวนพวกเขาอย่างแม่นยำ
และทุกคนในหมู่พวกเขาจะมาหาพระองค์ในวันฟื้นคืนชีพตามลำพัง (81–95)

แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี พระผู้ทรงกรุณาปรานีจะประทานความรักให้พวกเขา
และเราทำให้มันง่ายในภาษาของเจ้า (โอ้นบี) ก็เพียงเพื่อเจ้าจะได้แจ้งข่าวดีด้วยมันแก่บรรดาผู้ยำเกรง
และตักเตือนด้วยมันแก่กลุ่มชนที่ชอบโต้เถียง
และกี่มากน้อยแล้วที่เราได้ทำลายชั่วรุ่นทั้งหลายก่อนพวกเขา เจ้ารู้สึกถึงผู้ใดในหมู่พวกเขาสักคนไหม
หรือได้ยินเสียงกระซิบใดจากพวกเขาไหม (96–98)

20. ฏอ ฮา (Ṭā Hā)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ฏอ ฮา (1)

เรามิได้ประทานอัลกุรอานลงมาแก่เจ้า (โอ้นบี) เพื่อให้เจ้าลำบาก
แต่เป็นเพียงข้อเตือนใจสำหรับผู้ที่เกรงขามอัลลอฮ์
เป็นการประทานลงมาจากพระองค์ผู้ทรงสร้างแผ่นดินและชั้นฟ้าทั้งหลายอันสูงส่ง พระผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงสถิตมั่นเหนือบัลลังก์ ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลาย ทุกสิ่งในแผ่นดิน ทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง
และทุกสิ่งที่อยู่ใต้ผืนดินเป็นของพระองค์ และไม่ว่าเจ้าจะพูดเสียงดังหรือไม่
แท้จริงพระองค์ทรงรู้ความลับและสิ่งที่ซ่อนเร้นยิ่งกว่านั้น อัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์
พระนามอันวิจิตรงดงามทั้งหลายเป็นของพระองค์ (2–8)

และเรื่องราวของมูซาได้มาถึงเจ้าแล้วหรือ เมื่อเขาเห็นไฟ แล้วกล่าวแก่ครอบครัวของเขาว่า “จงรออยู่ที่นี่
แท้จริงฉันเห็นไฟ บางทีฉันอาจนำดุ้นไฟจากมันมาให้พวกท่าน หรือพบทางนำ ณ ไฟนั้น”
ครั้นเมื่อเขามาถึงมัน มีเสียงเรียกว่า “โอ้มูซา แท้จริงข้าคือพระผู้อภิบาลของเจ้า
ดังนั้นจงถอดรองเท้าของเจ้า แท้จริงเจ้าอยู่ในหุบเขาอันบริสุทธิ์ ฏุวา และข้าได้เลือกเจ้าแล้ว
ดังนั้นจงฟังสิ่งที่ถูกประทานเป็นวิวรณ์ แท้จริงข้าคืออัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า
ดังนั้นจงเคารพภักดีข้า และจงดำรงละหมาดเพื่อรำลึกถึงข้า แท้จริงยามอวสานจะมาถึงอย่างแน่นอน
ข้าแทบจะปกปิดมันไว้ เพื่อทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนตามที่มันพากเพียร
ดังนั้นจงอย่าให้ผู้ที่ไม่ศรัทธาในมันและตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของตนขัดขวางเจ้าจากมัน มิเช่นนั้นเจ้าจะพินาศ
(9–16)

และนั่นคืออะไรในมือขวาของเจ้า โอ้มูซา” เขากล่าวว่า “มันคือไม้เท้าของข้าพระองค์
ข้าพระองค์ใช้มันค้ำยัน ใช้มันตีใบไม้ให้ร่วงลงมาสำหรับฝูงแกะของข้าพระองค์
และข้าพระองค์ยังมีประโยชน์อื่น ๆ จากมันอีก” พระองค์ตรัสว่า “จงโยนมันลง โอ้มูซา” เขาจึงโยนมันลง
แล้วทันใดนั้นมันก็เป็นงูที่เลื้อยไปมา พระองค์ตรัสว่า “จงจับมันไว้ และอย่ากลัว
เราจะให้มันกลับสู่สภาพเดิมของมัน และจงแนบมือของเจ้าเข้ากับสีข้าง
มันจะออกมาขาวผ่องโดยปราศจากโรคภัย เป็นอีกสัญญาณหนึ่ง
เพื่อเราจะให้เจ้าเห็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่บางประการของเรา จงไปหาฟิรเอาน์
แท้จริงเขาได้ละเมิดขอบเขตทั้งปวงแล้ว” เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์
ขอทรงเปิดอกของข้าพระองค์ให้กว้าง ขอทรงทำให้กิจการของข้าพระองค์ง่ายดาย
และขอทรงคลายปมออกจากลิ้นของข้าพระองค์ เพื่อพวกเขาจะได้เข้าใจคำพูดของข้าพระองค์
และขอทรงแต่งตั้งผู้ช่วยจากครอบครัวของข้าพระองค์ให้ข้าพระองค์ คือฮารูนพี่ชายของข้าพระองค์

ขอทรงเสริมกำลังข้าพระองค์ด้วยเขา และขอทรงให้เขามีส่วนร่วมในกิจการของข้าพระองค์
เพื่อเราจะได้แซ่ซ้องสดุดีพระองค์อย่างมากมาย และรำลึกถึงพระองค์อย่างมากมาย
แท้จริงพระองค์ทรงเห็นเราอยู่เสมอ” (17–35)

พระองค์ตรัสว่า “เจ้าได้รับสิ่งที่ขอแล้ว โอ้มูซา และแท้จริงเราได้โปรดปรานเจ้ามาแล้วอีกครั้งหนึ่ง
เมื่อเราดลใจมารดาของเจ้าในสิ่งที่ถูกดลใจว่า จงใส่เขาไว้ในหีบ แล้วโยนมันลงในแม่น้ำ
แล้วแม่น้ำจะซัดมันขึ้นฝั่ง ผู้ที่เป็นศัตรูของข้าและศัตรูของเขาจะรับเขาไป
และข้าได้โปรยความรักจากข้าลงบนเจ้า และเพื่อเจ้าจะได้ถูกเลี้ยงดูภายใต้สายตาของข้า
เมื่อพี่สาวของเจ้าเดินไป แล้วกล่าวว่า จะให้ฉันชี้แนะพวกท่านถึงผู้ที่จะดูแลเขาไหม
เราจึงนำเจ้ากลับคืนสู่มารดาของเจ้า เพื่อดวงตาของนางจะได้ชื่นบาน และนางจะไม่เศร้าโศก
และเจ้าได้ฆ่าชีวิตหนึ่ง แล้วเราช่วยเจ้าให้พ้นจากความทุกข์ และเราทดสอบเจ้าด้วยการทดสอบมากมาย
แล้วเจ้าพักอยู่หลายปีในหมู่ชาวมัดยัน แล้วเจ้าก็มาตามที่ถูกกำหนดไว้ โอ้มูซา
และข้าได้เลือกเจ้าไว้เพื่อข้าเอง จงไปเถิด ทั้งเจ้าและพี่ชายของเจ้า พร้อมสัญญาณของข้า
และอย่าย่อหย่อนในการรำลึกถึงข้า เจ้าทั้งสองจงไปหาฟิรเอาน์ แท้จริงเขาได้ละเมิดขอบเขตทั้งปวงแล้ว
และจงพูดกับเขาด้วยถ้อยคำที่นุ่มนวล บางทีเขาอาจใคร่ครวญหรือเกรงกลัว” (36–44)

ทั้งสองกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริงเรากลัวว่าเขาจะรีบทำร้ายเรา
หรือละเมิดขอบเขตทั้งปวง” พระองค์ตรัสว่า “อย่ากลัวเลย แท้จริงข้าอยู่กับเจ้าทั้งสอง ข้าได้ยินและข้าเห็น
ดังนั้นจงไปหาเขา แล้วกล่าวว่า แท้จริงเราทั้งสองเป็นศาสนทูตของพระผู้อภิบาลของท่าน
ดังนั้นจงปล่อยวงศ์วานอิสราเอลไปกับเรา และอย่าทรมานพวกเขา
เรามายังท่านพร้อมสัญญาณจากพระผู้อภิบาลของท่าน และความสันติจงมีแด่ผู้ที่ตามทางนำ
แท้จริงมีวิวรณ์ประทานแก่เราว่า การลงโทษจะตกแก่ผู้ที่ปฏิเสธและผินหลังให้” (45–48)

เขากล่าวว่า “แล้วใครคือพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง โอ้มูซา” เขากล่าวว่า
“พระผู้อภิบาลของเราคือพระองค์ผู้ประทานรูปร่างแก่ทุกสิ่ง แล้วทรงนำทางมัน” เขากล่าวว่า
“แล้วเรื่องของชั่วรุ่นก่อน ๆ เป็นอย่างไร” เขากล่าวว่า
“ความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่พระผู้อภิบาลของฉันในบันทึกเล่มหนึ่ง
พระผู้อภิบาลของฉันมิทรงผิดพลาดและมิทรงหลงลืม
พระองค์คือผู้ทรงทำให้แผ่นดินเป็นดั่งเปลสำหรับพวกท่าน ทรงทำทางทั้งหลายไว้ในนั้นสำหรับพวกท่าน
และทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า” แล้วด้วยน้ำนั้นเราให้พืชพันธุ์นานาชนิดงอกออกมาเป็นคู่ ๆ จงกิน
และจงเลี้ยงปศุสัตว์ของพวกเจ้า แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับบรรดาผู้มีสติปัญญา
จากแผ่นดินเราสร้างพวกเจ้า และเราจะให้พวกเจ้ากลับคืนสู่มัน
และจากมันเราจะนำพวกเจ้าออกมาอีกครั้งหนึ่ง (49–55)

และแท้จริงเราได้ให้เขาเห็นสัญญาณทั้งหมดของเรา แต่เขาปฏิเสธและไม่ยอมรับ เขากล่าวว่า “เจ้ามาหาเราเพื่อขับไล่เราออกจากแผ่นดินของเราด้วยมายากลของเจ้าหรือ โอ้มูซา ถ้าเช่นนั้นเราจะนำมายากลเช่นเดียวกันมาให้เจ้าอย่างแน่นอน ดังนั้นจงกำหนดนัดหมายระหว่างเรากับเจ้า ซึ่งทั้งเราและเจ้าจะไม่ผิดนัด ณ สถานที่ที่อยู่กึ่งกลาง” เขากล่าวว่า “นัดหมายของพวกท่านคือวันแห่งงานรื่นเริง และให้ผู้คนถูกรวบรวมมาในยามสาย” (56–59)

ฟิรเอาน์จึงผละไป แล้วรวบรวมแผนการของเขา แล้วก็มา มูซากล่าวแก่พวกเขาว่า “ความวิบัติจงประสบแก่พวกท่าน จงอย่ากุความเท็จต่ออัลลอฮ์ มิเช่นนั้นพระองค์จะทรงกวาดล้างพวกท่านด้วยการลงโทษ และผู้ที่กุความเท็จย่อมล้มเหลว” พวกเขาจึงโต้เถียงกันในเรื่องแผนการของตน และซุบซิบกันอย่างลับ ๆ พวกเขากล่าวว่า “แท้จริงสองคนนี้เป็นนักมายากล
ซึ่งต้องการขับไล่พวกท่านออกจากแผ่นดินของพวกท่านด้วยมายากลของพวกเขา และทำลายวิถีชีวิตอันเป็นแบบอย่างของพวกท่าน ดังนั้นจงรวบรวมแผนการของพวกท่าน แล้วมาเป็นแถวเถิด และแท้จริงวันนี้ผู้ที่มีชัยย่อมประสบความสำเร็จ” พวกเขากล่าวว่า “โอ้มูซา ท่านจะโยน หรือเราจะเป็นคนแรกที่โยน” เขากล่าวว่า “หามิได้ พวกท่านโยนเถิด” แล้วทันใดนั้นเชือกและไม้เท้าของพวกเขาก็ดูประหนึ่งว่าเลื้อยไปมาแก่เขา เพราะมายากลของพวกเขา มูซาจึงรู้สึกกลัวอยู่ในใจ เรากล่าวว่า “อย่ากลัวเลย แท้จริงเจ้านั่นแหละคือผู้เหนือกว่า และจงโยนสิ่งที่อยู่ในมือขวาของเจ้า มันจะกลืนสิ่งที่พวกเขาประดิษฐ์ขึ้น สิ่งที่พวกเขาประดิษฐ์ขึ้นเป็นเพียงเล่ห์กลของนักมายากล และนักมายากลจะไม่ประสบความสำเร็จ ไม่ว่าเขาจะไปที่ใด” (60–69)

แล้วบรรดานักมายากลก็ทรุดตัวลงก้มกราบ พวกเขากล่าวว่า “เราศรัทธาต่อพระผู้อภิบาลของฮารูนและมูซาแล้ว” ฟิรเอาน์กล่าวว่า “พวกเจ้าศรัทธาต่อเขาก่อนที่ข้าจะอนุญาตพวกเจ้ากระนั้นหรือ แท้จริงเขาต้องเป็นหัวหน้าของพวกเจ้า ซึ่งสอนมายากลแก่พวกเจ้า ข้าจะตัดมือและเท้าของพวกเจ้าสลับข้างอย่างแน่นอน และจะตรึงพวกเจ้าไว้บนลำต้นอินทผลัม
แล้วพวกเจ้าจะได้รู้ว่าผู้ใดในหมู่เราลงโทษรุนแรงกว่าและยาวนานกว่า” พวกเขากล่าวว่า “เราจะไม่ให้ความสำคัญแก่ท่านเหนือหลักฐานอันชัดแจ้งที่มายังเรา และเหนือพระองค์ผู้ทรงสร้างเรา ดังนั้นจงตัดสินตามที่ท่านจะตัดสินเถิด ท่านตัดสินได้เพียงในชีวิตแห่งโลกนี้เท่านั้น แท้จริงเราศรัทธาต่อพระผู้อภิบาลของเราแล้ว เพื่อพระองค์จะทรงอภัยความผิดของเรา และมายากลที่ท่านบังคับให้เราทำ และอัลลอฮ์ทรงดีกว่าและทรงคงอยู่ยาวนานกว่า” (70–73)

แท้จริงผู้ใดมาหาพระผู้อภิบาลของเขาในฐานะผู้ทำบาป สำหรับเขาคือนรกญะฮันนัม เขาจะไม่ตายในนั้นและจะไม่มีชีวิต ส่วนผู้ใดมาหาพระองค์ในฐานะผู้ศรัทธาที่ได้ประกอบความดี

ชนเหล่านั้นจะได้รับระดับขั้นอันสูงส่ง คือสวนสวรรค์แห่งความผาสุกอันถาวร
ที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
และนั่นคือการตอบแทนของผู้ที่ขัดเกลาตนให้บริสุทธิ์ (74–76)

และแท้จริงเราได้ประทานวิวรณ์แก่มูซาว่า "จงออกเดินทางพร้อมบ่าวของข้าในยามค่ำคืน
แล้วจงทำทางแห้งในทะเลให้พวกเขา โดยเจ้าไม่ต้องกลัวว่าจะถูกตามทัน และไม่ต้องหวาดหวั่น"
แล้วฟิรเอาน์ไล่ตามพวกเขาพร้อมไพร่พลของเขา แล้วทะเลก็ท่วมทับพวกเขาจนมิด
และฟิรเอาน์ทำให้กลุ่มชนของเขาหลงทาง และมิได้นำทางพวกเขา (77–79)

โอ้วงศ์วานอิสราเอล แท้จริงเราได้ช่วยพวกเจ้าให้รอดพ้นจากศัตรูของพวกเจ้า และเรานัดหมายกับพวกเจ้า
ณ ด้านขวาของภูเขา และประทานมันนาและนกคุ่มลงมาแก่พวกเจ้า "จงกินจากสิ่งดี ๆ
ที่เราประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า และอย่าละเมิดในเรื่องนั้น
มิเช่นนั้นความกริ้วของข้าจะตกแก่พวกเจ้า และผู้ใดที่ความกริ้วของข้าตกแก่เขา แท้จริงเขาได้พินาศแล้ว
และแท้จริงข้าเป็นผู้อภัยยิ่งแก่ผู้ที่กลับตัว ศรัทธา และทำความดี แล้วอยู่ในทางที่ถูกต้อง" (80–82)

"และอะไรทำให้เจ้ารีบรุดมาก่อนกลุ่มชนของเจ้า โอ้มูซา" เขากล่าวว่า
"พวกเขาตามรอยเท้าของข้าพระองค์มาติด ๆ และข้าพระองค์รีบรุดมาหาพระองค์
ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ เพื่อพระองค์จะทรงพอพระทัย" พระองค์ตรัสว่า
"แท้จริงเราได้ทดสอบกลุ่มชนของเจ้าหลังจากเจ้าจากมา และซามิรีย์ได้ทำให้พวกเขาหลงทาง"
มูซาจึงกลับไปหากลุ่มชนของเขาด้วยความโกรธและความเสียใจ เขากล่าวว่า "โอ้กลุ่มชนของฉัน
พระผู้อภิบาลของพวกท่านมิได้สัญญาแก่พวกท่านด้วยสัญญาอันดีงามดอกหรือ
เวลาแห่งพันธสัญญานั้นยาวนานเกินไปสำหรับพวกท่าน
หรือพวกท่านต้องการให้ความกริ้วจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านตกแก่พวกท่าน
พวกท่านจึงผิดสัญญาที่ให้ไว้แก่ฉัน" พวกเขากล่าวว่า "เรามิได้ผิดสัญญาที่ให้ไว้แก่ท่านตามใจของเราเอง
แต่เราถูกให้แบกภาระหนักจากเครื่องประดับของผู้คน แล้วเราโยนมันลงในไฟ และซามิรีย์ก็โยนเช่นกัน"
แล้วเขาทำรูปลูกวัวออกมาให้พวกเขา เป็นร่างที่มีเสียงร้อง แล้วพวกเขากล่าวว่า
"นี่คือพระเจ้าของพวกท่าน และพระเจ้าของมูซา แต่เขาลืม" พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า
มันไม่ตอบคำพูดใดแก่พวกเขา และไม่มีอำนาจให้โทษหรือให้คุณแก่พวกเขา
และแท้จริงฮารูนได้กล่าวแก่พวกเขาก่อนแล้วว่า "โอ้กลุ่มชนของฉัน พวกท่านเพียงแต่ถูกทดสอบด้วยสิ่งนี้
และแท้จริงพระผู้อภิบาลของพวกท่านคือพระผู้ทรงกรุณาปรานี ดังนั้นจงตามฉัน และเชื่อฟังคำสั่งของฉัน"
พวกเขากล่าวว่า "เราจะยังคงหมกมุ่นอยู่กับมัน จนกว่ามูซาจะกลับมาหาเรา" (83–91)

มูซากล่าวว่า "โอ้ฮารูน อะไรขัดขวางท่าน เมื่อท่านเห็นพวกเขาหลงทาง มิให้ท่านตามฉันมา
ท่านฝ่าฝืนคำสั่งของฉันหรือ" เขากล่าวว่า "โอ้ลูกของแม่ฉัน อย่าจับเคราและศีรษะของฉัน

แท้จริงฉันกลัวว่าท่านจะกล่าวว่า ท่านได้สร้างความแตกแยกในหมู่วงศ์วานอิสราเอล และมิได้รักษาคำพูดของฉัน” มูซากล่าวว่า “แล้วเรื่องของเจ้าเป็นอย่างไร โอ้ซามิรีย์” เขากล่าวว่า “ฉันเห็นสิ่งที่พวกเขามองไม่เห็น ฉันจึงกำฝุ่นกำมือหนึ่งจากรอยเท้าของทูต แล้วโยนมันลงไป และเช่นนั้นแหละจิตใจของฉันชักจูงฉัน” มูซากล่าวว่า “จงไปให้พ้น แท้จริงตลอดชีวิตเจ้าจะต้องกล่าวว่า อย่าแตะต้องฉัน และแท้จริงมีนัดหมายสำหรับเจ้าซึ่งจะไม่ถูกผิดนัด และจงมองดูพระเจ้าของเจ้าที่เจ้ายังคงหมกมุ่นอยู่กับมัน เราจะเผามันอย่างแน่นอน แล้วจะโปรยมันลงในทะเลเป็นผุยผง พระเจ้าของพวกท่านคืออัลลอฮ์เท่านั้น ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์ทรงแผ่ความรู้ครอบคลุมทุกสิ่ง” (92–98)

เช่นนั้นแหละเราบอกเล่าแก่เจ้า (โอ้นบี) ถึงข่าวคราวบางส่วนของสิ่งที่ล่วงไปแล้ว และเราได้ประทานข้อเตือนใจจากเราแก่เจ้า ผู้ใดผินหลังให้มัน แท้จริงเขาจะแบกภาระบาปในวันฟื้นคืนชีพ พวกเขาจะอยู่ภายใต้มันตลอดกาล และช่างเป็นภาระที่เลวร้ายสำหรับพวกเขาในวันฟื้นคืนชีพ คือวันที่แตรถูกเป่า และในวันนั้นเราจะรวบรวมบรรดาผู้ทำบาปในสภาพตาขุ่นมัว พวกเขากระซิบกระซาบกันว่า “พวกท่านมิได้พักอยู่ นอกจากเพียงสิบวัน” เรารู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกเขาจะกล่าว เมื่อผู้ที่มีแนวทางดีที่สุดในหมู่พวกเขากล่าวว่า “พวกท่านมิได้พักอยู่ นอกจากเพียงวันเดียว” (99–104)

พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับภูเขาทั้งหลาย จงกล่าวเถิดว่า “พระผู้อภิบาลของฉันจะทรงทำให้มันแหลกเป็นผุยผงปลิวว่อน แล้วทรงทิ้งมันไว้เป็นที่ราบเรียบ ซึ่งเจ้าจะไม่เห็นความคดเคี้ยวหรือความลุ่มดอนใดในนั้น” ในวันนั้นพวกเขาจะตามผู้เรียกร้อง ซึ่งไม่มีการเบี่ยงเบนจากเขา และเสียงทั้งหลายจะเงียบลงต่อหน้าพระผู้ทรงกรุณาปรานี แล้วเจ้าจะไม่ได้ยินสิ่งใดนอกจากเสียงแผ่วเบา ในวันนั้นการไถ่โทษแทนจะไม่เป็นประโยชน์ เว้นแต่จากผู้ที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงอนุญาต และทรงพอพระทัยคำพูดของเขา พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าและสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา แต่พวกเขาไม่อาจหยั่งรู้พระองค์ได้ และใบหน้าทั้งหลายจะนอบน้อมต่อพระผู้ทรงชีวินนิรันดร์ ผู้ทรงดำรงอยู่ด้วยพระองค์เอง และผู้ที่แบกความอธรรมย่อมล้มเหลว แต่ผู้ใดประกอบความดี โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา เขาจะไม่กลัวความอธรรมและการลิดรอนใด

และเช่นนั้นแหละเราประทานมันลงมาเป็นอัลกุรอานภาษาอาหรับ และเราแจกแจงคำเตือนในรูปแบบต่าง ๆ ในนั้น เพื่อพวกเขาจะได้ยำเกรงอัลลอฮ์ หรือเพื่อมันจะปลุกการรำลึกในพวกเขา อัลลอฮ์ทรงสูงส่งยิ่ง พระองค์คือกษัตริย์ที่แท้จริง และจงอย่ารีบร้อนกับอัลกุรอาน ก่อนที่วิวรณ์ของมันจะถูกประทานแก่เจ้าจนครบถ้วน และจงกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงเพิ่มพูนความรู้แก่ข้าพระองค์” และแท้จริงเราได้ทำพันธสัญญากับอาดัมมาก่อน แต่เขาลืม และเราไม่พบความแน่วแน่มั่นคงในตัวเขา และเมื่อเรากล่าวแก่มลาอิกะฮ์ว่า “จงก้มกราบต่ออาดัม” พวกเขาก็ก้มกราบ เว้นแต่อิบลีส มันปฏิเสธ เราจึงกล่าวว่า “โอ้อาดัม

แท้จริงผู้นี้เป็นศัตรูของเจ้าและของภรรยาของเจ้า ดังนั้นอย่าให้มันทำให้เจ้าทั้งสองออกจากสวนสวรรค์ แล้วเจ้าจะลำบาก แท้จริงในสวนนั้นเจ้าจะไม่หิวและไม่เปลือยกาย และเจ้าจะไม่กระหายในนั้น และไม่ถูกแดดแผดเผา" แต่ชัยฏอนกระซิบกระซาบเขา มันกล่าวว่า "โอ้อาดัม จะให้ฉันชี้แนะท่านถึงต้นไม้แห่งความเป็นนิรันดร์ และอาณาจักรที่ไม่เสื่อมสลายไหม" แล้วทั้งสองก็กินจากต้นไม้นั้น ส่วนพึงสงวนของทั้งสองจึงปรากฏแก่ทั้งสอง และทั้งสองเริ่มเอาใบไม้ของสวนสวรรค์มาปกปิดตน และอาดัมฝ่าฝืนพระผู้อภิบาลของเขา เขาจึงหลงผิด แล้วพระผู้อภิบาลของเขาทรงเลือกเขา ทรงรับการกลับตัวของเขาด้วยความเมตตา และทรงนำทางเขา พระองค์ตรัสว่า "เจ้าทั้งสองจงลงไปจากที่นี่ด้วยกัน โดยต่างเป็นศัตรูต่อกัน และเมื่อทางนำจากข้ามายังพวกเจ้า ผู้ใดปฏิบัติตามทางนำของข้า เขาจะไม่หลงทางและไม่ทุกข์ระทม ส่วนผู้ใดผินหลังให้การรำลึกถึงข้า เขาจะมีชีวิตที่คับแคบ และในวันฟื้นคืนชีพเราจะให้เขาฟื้นขึ้นในสภาพตาบอด" เขาจะกล่าวว่า "ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ เหตุใดพระองค์จึงทรงให้ข้าพระองค์ฟื้นขึ้นในสภาพตาบอด ทั้งที่ข้าพระองค์เคยมองเห็น" พระองค์จะตรัสว่า "เช่นนั้นแหละ สัญญาณของเรามายังเจ้า แต่เจ้าลืมมัน และเช่นนั้นแหละวันนี้เจ้าถูกลืม"
และเช่นนั้นแหละเราตอบแทนผู้ที่ล้ำขอบเขตและไม่ศรัทธาในสัญญาณของพระผู้อภิบาลของเขา และแท้จริงการลงโทษแห่งปรโลกนั้นรุนแรงกว่าและยาวนานกว่า ยังไม่เป็นทางนำแก่พวกเขาอีกหรือว่า เราได้ทำลายมาแล้วกี่ชั่วรุ่นก่อนพวกเขา ซึ่งพวกเขาเดินอยู่ในที่อยู่อาศัยของคนเหล่านั้น แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับบรรดาผู้มีสติปัญญา (105–128)

และหากมิใช่เพราะพระดำรัสที่มีมาก่อนแล้วจากพระผู้อภิบาลของเจ้า และวาระที่ถูกกำหนดไว้ การลงโทษย่อมเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าว และจงแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระผู้อภิบาลของเจ้า ก่อนดวงอาทิตย์ขึ้นและก่อนมันตก และจงแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ในช่วงเวลาของกลางคืน และในสองปลายของกลางวัน เพื่อเจ้าจะได้พอใจ และจงอย่าทอดสายตาของเจ้าไปยังสิ่งที่เราให้บางกลุ่มในหมู่พวกเขาเสพสุข เป็นความงดงามของชีวิตแห่งโลกนี้ เพื่อเราจะทดสอบพวกเขาด้วยสิ่งนั้น และปัจจัยยังชีพของพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นดีกว่าและคงทนกว่า และจงสั่งครอบครัวของเจ้าให้ละหมาด และจงอดทนในการนั้น เรามิได้ขอปัจจัยยังชีพจากเจ้า เราเป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่เจ้า และบั้นปลายที่ดีย่อมเป็นของความยำเกรง (129–132)

พวกเขากล่าวว่า "เหตุใดเขาจึงไม่นำสัญญาณจากพระผู้อภิบาลของเขามาให้เรา" หลักฐานอันชัดแจ้งของสิ่งที่อยู่ในคัมภีร์รุ่นก่อนมิได้มายังพวกเขาดอกหรือ
และหากเราทำลายพวกเขาด้วยการลงโทษก่อนหน้านี้ พวกเขาย่อมกล่าวว่า "ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา เหตุใดพระองค์จึงมิทรงส่งศาสนทูตมายังเรา เพื่อเราจะได้ตามสัญญาณของพระองค์

ก่อนที่เราจะต่ำต้อยและอัปยศ” จงกล่าวเถิดว่า “ทุกคนต่างรอคอย ดังนั้นจงรอคอยเถิด แล้วพวกท่านจะได้รู้ว่าผู้ใดคือชาวทางอันราบเรียบ และผู้ใดได้รับทางนำ” (133–135)

21. บรรดานบี (Al-Anbiyā')

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

การชำระบัญชีของมนุษย์ใกล้เข้ามาแล้ว แต่พวกเขายังผินหลังให้อยู่ในความเผลอไผล
ไม่มีข้อเตือนใจใหม่ใดจากพระผู้อภิบาลของพวกเขามายังพวกเขา
นอกจากพวกเขาจะฟังมันขณะที่เล่นสนุก โดยหัวใจของพวกเขาไม่จดจ่อ
และบรรดาผู้อธรรมกระซิบกระซาบกันอย่างลับ ๆ ว่า "ผู้นี้เป็นอื่นใดหรือ
นอกจากมนุษย์เช่นเดียวกับพวกท่าน แล้วพวกท่านจะเข้าหามายากลทั้งที่มองเห็นอยู่กระนั้นหรือ"
เขากล่าวว่า "พระผู้อภิบาลของฉันทรงรู้ทุกถ้อยคำในฟากฟ้าและแผ่นดิน และพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน
ผู้ทรงรอบรู้" หามิได้ พวกเขากล่าวว่า "เป็นความฝันที่สับสน" หามิได้ "เขากุมันขึ้น" หามิได้ "เขาเป็นกวี
ดังนั้นจงให้เขานำสัญญาณมาให้เรา ดั่งที่ศาสนทูตรุ่นก่อนถูกส่งมา"
ไม่มีเมืองใดที่เราทำลายก่อนพวกเขาได้ศรัทธา แล้วคนเหล่านี้จะศรัทธาหรือ และเรามิได้ส่งผู้ใดมาก่อนเจ้า
(โอ้นบี) นอกจากบุรุษทั้งหลายที่เราประทานวิวรณ์แก่พวกเขา ดังนั้นจงถามบรรดาผู้รู้แห่งข้อเตือนใจ
หากพวกเจ้าไม่รู้ และเรามิได้ทำให้พวกเขามีร่างกายที่ไม่กินอาหาร และพวกเขามิได้เป็นผู้อยู่นิรันดร์
แล้วเราทำให้สัญญาที่ให้ไว้แก่พวกเขาเป็นจริง เราช่วยพวกเขาและผู้ที่เราประสงค์ให้รอด
และเราทำลายบรรดาผู้ล้ำเกินขอบเขต (1–9)

แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์ลงมาแก่พวกเจ้า ซึ่งในนั้นมีข้อเตือนใจของพวกเจ้า
พวกเจ้าไม่ใช้สติปัญญาดอกหรือ และกี่มากน้อยแล้วที่เราได้ทำลายเมืองที่อธรรมจนแหลกลาญ
และให้กลุ่มชนอื่นเกิดขึ้นหลังจากนั้น ครั้นเมื่อพวกเขารู้สึกถึงการลงโทษของเรา
ทันใดนั้นพวกเขาก็วิ่งหนีจากมัน "อย่าวิ่งหนีเลย จงกลับไปยังความสำราญที่พวกเจ้าได้รับ
และยังที่อยู่อาศัยของพวกเจ้าเถิด บางทีพวกเจ้าจะถูกสอบถาม" พวกเขากล่าวว่า "โอ้ความวิบัติของเรา
แท้จริงเราเป็นผู้อธรรม" และเสียงร้องนั้นของพวกเขามิได้หยุดลง
จนกระทั่งเราทำให้พวกเขาเป็นดั่งตอข้าวที่ถูกเกี่ยว แน่นิ่งไร้ชีวิต (10–15)

และเรามิได้สร้างฟากฟ้าและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองอย่างเล่นสนุก
หากเราประสงค์จะมีเครื่องเล่นเพลิดเพลิน เราย่อมมีมันจากสิ่งที่อยู่ ณ เรา หากเราจะทำเช่นนั้น หามิได้
เราขว้างความจริงใส่ความเท็จ แล้วมันก็ทำลายความเท็จจนย่อยยับ แล้วทันใดนั้นความเท็จก็สูญสลาย
และความวิบัติจงประสบแก่พวกเจ้าเพราะสิ่งที่พวกเจ้าพรรณนา
ทุกผู้ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์ และบรรดาผู้ที่อยู่ใกล้พระองค์นั้น
ไม่หยิ่งผยองต่อการเคารพภักดีพระองค์ และไม่เหน็ดเหนื่อย
พวกเขาแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ทั้งกลางคืนและกลางวัน โดยไม่หย่อนคลาย (16–20)

หรือพวกเขายึดเอาพระเจ้าจากแผ่นดิน ซึ่งทำให้คนตายฟื้นได้
หากในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินมีพระเจ้าอื่นนอกจากอัลลอฮ์ ทั้งสองย่อมเสื่อมเสียอย่างแน่นอน
ดังนั้นมหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮ์ พระผู้ทรงเป็นเจ้าแห่งบัลลังก์ จากสิ่งที่พวกเขากล่าวอ้าง[20]
พระองค์ไม่ถูกสอบถามในสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ แต่พวกเขาจะถูกสอบถาม
หรือพวกเขายึดเอาพระเจ้าอื่นนอกจากพระองค์ จงกล่าวเถิดว่า "จงนำหลักฐานของพวกท่านมา
นี่คือข้อเตือนใจของบรรดาผู้ที่อยู่กับฉัน และข้อเตือนใจของบรรดาผู้ที่มาก่อนฉัน"
แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้ความจริง พวกเขาจึงผินหลังให้ และเรามิได้ส่งศาสนทูตคนใดมาก่อนเจ้า
นอกจากเราจะประทานวิวรณ์แก่เขาว่า "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า ดังนั้นจงเคารพภักดีข้า"
และพวกเขากล่าวว่า "พระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงมีบุตร" มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ หามิได้
พวกเขาเป็นบ่าวผู้ทรงเกียรติ พวกเขาไม่พูดก่อนพระองค์ และพวกเขากระทำตามพระบัญชาของพระองค์
พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าและสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา และพวกเขาจะไม่ไถ่โทษแทนผู้ใด
นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัย และพวกเขาสั่นสะท้านด้วยความเกรงขามพระองค์
และผู้ใดในหมู่พวกเขากล่าวว่า "แท้จริงฉันเป็นพระเจ้านอกเหนือจากพระองค์"
ผู้นั้นเราจะตอบแทนเขาด้วยนรกญะฮันนัม เช่นนั้นแหละเราตอบแทนบรรดาผู้อธรรม (21–29)

บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมไม่เห็นดอกหรือว่า ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเคยเป็นมวลเดียวที่ติดกัน
แล้วเราแยกทั้งสองออกจากกัน และเราทำให้ทุกสิ่งที่มีชีวิตเกิดจากน้ำ แล้วพวกเขาจะไม่ศรัทธาอีกหรือ[21]
และเราทำให้มีภูเขาอันมั่นคงในแผ่นดิน เพื่อมิให้มันสั่นไหวไปกับพวกเขา
และเราทำให้มีช่องเขากว้างเป็นเส้นทางในนั้น เพื่อพวกเขาจะได้พบทาง
และเราทำให้ฟากฟ้าเป็นหลังคาที่ได้รับการพิทักษ์อย่างดี แต่พวกเขาก็ยังผินหลังให้สัญญาณของมัน[22]
และพระองค์คือผู้ทรงสร้างกลางคืนและกลางวัน ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์
แต่ละดวงต่างล่องลอยอยู่ในวงโคจร[23] (30–33)

---

[20] ระเบียบในเอกภพของเราบ่งบอกถึงเอกเทวนิยม หรือพระประสงค์ของพระเจ้าเพียงหนึ่งเดียว
สถาปัตยกรรมแห่งเอกภาพของพระเจ้า: อรรถาธิบายเชิงวิทยาศาสตร์ ปรัชญา และเทววิทยา ว่าด้วยเอกเทวนิยมในอัลกุรอาน – อัลกุรอานอันทรงเกียรติกับวิทยาศาสตร์
เอกภาพของพระเจ้า ระเบียบแห่งจักรวาล และไวยากรณ์แห่งการสร้าง: อรรถาธิบายเชิงวิทยาศาสตร์ ปรัชญา และเทววิทยาต่ออัลกุรอาน 21:22, 23:91 และ 17:41–44 – อัลกุรอานอันทรงเกียรติกับวิทยาศาสตร์

[21] นบีมุฮัมมัดไม่อาจล่วงรู้ความจริงทางวิทยาศาสตร์อันลึกซึ้งนี้ได้โดยบังเอิญ โองการนี้ก็เช่นเดียวกับโองการอื่นอีกมากมายที่บ่งบอกถึงแหล่งที่มาซึ่งทรงรอบรู้ทุกสิ่ง เรื่องนี้ยังกล่าวไว้ใน 24:45 และ 25:54 ด้วย

[22] **อัลกุรอานอันทรงเกียรติ: 'เราทำให้ฟากฟ้าเป็นหลังคาที่ได้รับการพิทักษ์อย่างดี'**

[23] **อัลกุรอานอันทรงเกียรติ 21:30–33 – ข้อคิดเชิงวิทยาศาสตร์และเทววิทยา – ใน 5 นาที**
สัญญาณแห่งฟากฟ้าในอัลกุรอาน: ข้อใคร่ครวญเชิงจิตวิญญาณและวิทยาศาสตร์

และเรามิได้ทำให้มนุษย์คนใดก่อนเจ้า (โอ้นบี) เป็นผู้อยู่นิรันดร์ แล้วหากเจ้าตาย พวกเขาจะอยู่ตลอดกาลกระนั้นหรือ ทุกชีวิตจะได้ลิ้มรสความตาย และเราทดสอบพวกเจ้าด้วยความชั่วร้ายและความดีเป็นการทดลอง และพวกเจ้าจะถูกนำกลับมายังเรา และเมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมเห็นเจ้า พวกเขามิได้ถือเจ้าเป็นอื่นใดนอกจากเรื่องเย้ยหยัน "ผู้นี้หรือที่กล่าวถึงบรรดาพระเจ้าของพวกท่าน" ทั้งที่พวกเขาเองปฏิเสธการกล่าวถึงพระผู้ทรงกรุณาปรานี (34–36)

มนุษย์ถูกสร้างมาจากความเร่งรีบ ข้าจะให้พวกเจ้าเห็นสัญญาณของข้า ดังนั้นอย่าเร่งเร้าข้า และพวกเขากล่าวว่า "เมื่อใดสัญญานี้จะเป็นจริง หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง" หากบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะได้รู้ถึงเวลาที่พวกเขาไม่อาจปัดป้องไฟนรกจากใบหน้าและจากแผ่นหลังของตน และพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ หามิได้ มันจะมาถึงพวกเขาอย่างฉับพลัน แล้วทำให้พวกเขาตะลึงงัน พวกเขาจึงไม่อาจผลักไสมันได้ และจะไม่ได้รับการประวิงเวลา (37–40)

และแท้จริงบรรดาศาสนทูตก่อนเจ้าก็ถูกเย้ยหยันมาแล้ว
แต่บรรดาผู้เยาะเย้ยพวกเขาถูกห้อมล้อมด้วยสิ่งที่ตนเคยเย้ยหยันนั่นเอง จงกล่าวเถิดว่า "ใครจะพิทักษ์พวกท่านในยามกลางคืนและกลางวันให้พ้นจากพระผู้ทรงกรุณาปรานีได้"
แต่พวกเขากลับผินหลังให้การรำลึกถึงพระผู้อภิบาลของพวกเขา
หรือพวกเขามีพระเจ้าที่ปกป้องพวกเขาจากเราได้ พวกมันไม่อาจช่วยเหลือตัวเองได้ และพวกมันจะไม่ได้รับการคุ้มกันจากเรา หามิได้ เราได้ให้คนเหล่านี้และบรรพบุรุษของพวกเขาเสพสุขจนอายุขัยยาวนานสำหรับพวกเขา พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า เรามายังแผ่นดินโดยลดทอนมันจากขอบของมัน แล้วพวกเขาจะเป็นผู้ชนะกระนั้นหรือ จงกล่าวเถิดว่า "ฉันเพียงตักเตือนพวกท่านด้วยวิวรณ์เท่านั้น"
แต่คนหูหนวกย่อมไม่ได้ยินการเรียกร้องเมื่อพวกเขาถูกตักเตือน
และหากเพียงไอหนึ่งจากการลงโทษของพระผู้อภิบาลของเจ้าสัมผัสพวกเขา
พวกเขาจะกล่าวอย่างแน่นอนว่า "โอ้ความวิบัติของเรา แท้จริงเราเป็นผู้อธรรม"
และเราจะตั้งตาชั่งแห่งความยุติธรรมสำหรับวันฟื้นคืนชีพ แล้วจะไม่มีชีวิตใดถูกอธรรมแต่อย่างใด และแม้จะมีน้ำหนักเพียงเมล็ดผักกาด เราก็จะนำมันมา และเราพอเพียงแล้วในฐานะผู้ชำระบัญชี (41–47)

เราได้ประทานเกณฑ์จำแนกแก่มูซาและฮารูน เป็นแสงสว่างและข้อเตือนใจสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งเกรงกลัวพระผู้อภิบาลของตนทั้งที่มองไม่เห็นพระองค์ และหวั่นเกรงต่อยามอวสาน และนี่คือข้อเตือนใจอันจำเริญที่เราประทานลงมา แล้วพวกเจ้าจะปฏิเสธมันกระนั้นหรือ และก่อนหน้านั้นนานมาแล้ว เราได้ประทานทางนำอันถูกต้องแก่อิบรอฮีม และเรารู้จักเขาเป็นอย่างดี เมื่อเขากล่าวแก่บิดาของเขาและกลุ่มชนของเขาว่า "รูปปั้นเหล่านี้ที่พวกท่านหมกมุ่นอยู่กับมันคืออะไร" พวกเขากล่าวว่า "เราพบบรรพบุรุษของเราเคารพภักดีมัน" เขากล่าวว่า

"ถ้าเช่นนั้นพวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่านก็อยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง" พวกเขากล่าวว่า "ท่านนำความจริงมาให้เรา หรือท่านเพียงล้อเล่น" เขากล่าวว่า "หามิได้ พระผู้อภิบาลของพวกท่านคือพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ผู้ทรงบังเกิดมันขึ้นมา และฉันเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้เป็นพยานในเรื่องนั้น ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ฉันจะวางแผนต่อรูปเคารพของพวกท่านอย่างแน่นอน หลังจากพวกท่านหันหลังจากไป" แล้วเขาก็ทุบมันจนแตกเป็นชิ้น ๆ เว้นแต่ตัวที่ใหญ่ที่สุดของมัน เพื่อพวกเขาจะได้หันกลับมาหามัน พวกเขากล่าวว่า "ใครทำเช่นนี้กับบรรดาพระเจ้าของเรา แท้จริงเขาเป็นผู้อธรรม" บางคนกล่าวว่า "เราได้ยินชายหนุ่มคนหนึ่งกล่าวถึงพวกมัน เขาถูกเรียกว่าอิบรอฮีม" พวกเขากล่าวว่า "ถ้าเช่นนั้นจงนำเขามาต่อหน้าสายตาของผู้คน เพื่อพวกเขาจะได้เป็นพยาน" พวกเขากล่าวว่า "ท่านหรือที่ทำเช่นนี้กับบรรดาพระเจ้าของเรา โอ้อิบรอฮีม" เขากล่าวว่า "หามิได้ ตัวที่ใหญ่ที่สุดของพวกมันนี้แหละที่ทำ จงถามพวกมันเถิด หากพวกมันพูดได้" พวกเขาจึงหันมาสำนึกในตนเอง แล้วกล่าวว่า "แท้จริงพวกท่านนั่นแหละคือผู้อธรรม" แล้วพวกเขาก็กลับไปสู่ทางเดิมของตน "ท่านรู้ดีอยู่แล้วว่าสิ่งเหล่านี้พูดไม่ได้" เขากล่าวว่า "แล้วพวกท่านเคารพภักดีสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ ซึ่งไม่อาจให้คุณแก่พวกท่านแม้แต่น้อย และไม่อาจให้โทษแก่พวกท่านกระนั้นหรือ
น่าละอายแก่พวกท่านและสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์ พวกท่านไม่ใช้สติปัญญาดอกหรือ" พวกเขากล่าวว่า "จงเผาเขา และจงช่วยเหลือบรรดาพระเจ้าของพวกท่าน หากพวกท่านจะลงมือทำ" เรากล่าวว่า "โอ้ไฟเอ่ย จงเย็นและปลอดภัยแก่อิบรอฮีม" พวกเขามุ่งร้ายต่อเขา แต่เราทำให้พวกเขาเป็นผู้ขาดทุนที่สุด
และเราช่วยเขาและลูฏให้รอดไปสู่แผ่นดินที่เราให้ความจำเริญไว้สำหรับประชาชาติทั้งมวล
และเราประทานอิสหากแก่เขา และยะอ์กูบเป็นของขวัญเพิ่มเติม และเราทำให้แต่ละคนเป็นผู้ทรงคุณธรรม เราทำให้พวกเขาเป็นผู้นำที่นำทางตามบัญชาของเรา และเราดลใจพวกเขาให้ประกอบความดี ดำรงละหมาด และจ่ายซะกาต และพวกเขาเคารพภักดีเรา และแก่ลูฏนั้น เราประทานการตัดสินและความรู้ และเราช่วยเขาให้รอดจากเมืองที่กระทำการอันน่ารังเกียจ แท้จริงพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ชั่วร้าย เป็นผู้ฝ่าฝืน และเราให้เขาเข้าสู่ความเมตตาของเรา แท้จริงเขาเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้ทรงคุณธรรม (48–75)

และนูห์ เมื่อเขาร้องเรียกก่อนหน้านั้นนานมาแล้ว เราจึงตอบรับเขา และช่วยเขาและครอบครัวของเขาให้รอดจากความทุกข์อันใหญ่หลวง
และเราช่วยเหลือเขาต่อกลุ่มชนที่ปฏิเสธสัญญาณของเรา แท้จริงพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ชั่วร้าย เราจึงให้พวกเขาจมน้ำทั้งหมด (76–77)

และดาวูดกับสุลัยมาน
เมื่อทั้งสองตัดสินในเรื่องไร่นาที่ฝูงแกะของคนบางกลุ่มพลัดหลงเข้าไปในยามกลางคืน
และเราเป็นพยานในการตัดสินของพวกเขา เราทำให้สุลัยมานเข้าใจคดีนั้น
และแก่แต่ละคนเราประทานการตัดสินและความรู้
และเราทำให้ภูเขาทั้งหลายและนกร่วมแซ่ซ้องสดุดีเรากับดาวูด เรานี่แหละเป็นผู้กระทำ
และเราสอนเขาให้ทำเสื้อเกราะสำหรับพวกเจ้า เพื่อปกป้องพวกเจ้าในการสู้รบ
แล้วพวกเจ้าจะขอบคุณหรือไม่ และแก่สุลัยมาน เราให้ลมพายุอยู่ใต้อำนาจ
ซึ่งพัดไปตามคำสั่งของเขาสู่แผ่นดินที่เราให้ความจำเริญไว้ และเรารู้ทุกสิ่ง
และเหล่าชัยฏอนบางส่วนซึ่งดำน้ำให้เขา และทำงานอื่นนอกจากนั้น และเรานี่แหละเป็นผู้เฝ้าดูแลพวกมัน (78–82)

และอัยยูบ เมื่อเขาร้องเรียกพระผู้อภิบาลของเขาว่า "ความทุกข์ยากได้ประสบแก่ข้าพระองค์
และพระองค์ทรงเมตตายิ่งกว่าผู้เมตตาทั้งหลาย" เราจึงตอบรับเขา และขจัดความทุกข์ยากที่มีอยู่แก่เขา
และเราคืนครอบครัวของเขาให้แก่เขา และอีกเท่าตัวพร้อมกับพวกเขา เป็นความเมตตาจากเรา
และเป็นข้อเตือนใจสำหรับบรรดาผู้เคารพภักดี และอิสมาอีล อิดรีส และซุลกิฟล์ แต่ละคนอยู่ในหมู่ผู้อดทน
และเราให้พวกเขาเข้าสู่ความเมตตาของเรา แท้จริงพวกเขาอยู่ในหมู่ผู้ทรงคุณธรรม และชายแห่งปลา
เมื่อเขาจากไปด้วยความโกรธ โดยคิดว่าเราจะไม่บีบคั้นเขา แล้วเขาร้องเรียกในห้วงความมืดว่า
"ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ แท้จริงข้าพระองค์อยู่ในหมู่ผู้อธรรม"
เราจึงตอบรับเขา และช่วยเขาให้รอดจากความทุกข์ระทม และเช่นนั้นแหละเราช่วยบรรดาผู้ศรัทธาให้รอด
และซะกะรียา เมื่อเขาร้องเรียกพระผู้อภิบาลของเขาว่า "ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์
ขออย่าทรงปล่อยข้าพระองค์ไว้โดยไร้ทายาท แม้พระองค์ทรงเป็นผู้สืบมรดกที่ดีที่สุด" เราจึงตอบรับเขา
และประทานยะห์ยาแก่เขา และทำให้ภรรยาของเขาพร้อมจะให้กำเนิดบุตรแก่เขา
แท้จริงพวกเขาทั้งหมดรีบเร่งประกอบความดี พวกเขาวิงวอนเราด้วยความหวังและความกลัว
และพวกเขานอบน้อมต่อเรา และนางผู้รักษาพรหมจรรย์ของตน เราเป่าวิญญาณของเราเข้าไปในนาง
และเราทำให้นางและบุตรของนางเป็นสัญญาณสำหรับสากลโลก (83–91)

แท้จริงประชาคมของพวกเจ้านี้เป็นประชาคมเดียว และข้าคือพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า
ดังนั้นจงเคารพภักดีข้า แต่พวกเขาแบ่งแยกกิจการของตนออกเป็นเสี่ยง ๆ ในหมู่พวกเขา
ทั้งหมดจะกลับมายังเรา ผู้ใดประกอบความดี โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา ความพยายามของเขาจะไม่ถูกปฏิเสธ
และแท้จริงเราบันทึกมันไว้ให้เขา และมีข้อห้ามแก่เมืองใดก็ตามที่เราทำลายแล้ว
ว่าชาวเมืองนั้นจะไม่กลับมา จนกระทั่งเมื่อยะอ์ญูจและมะอ์ญูจถูกปล่อยออกมา
และพวกเขาหลั่งไหลลงมาจากทุกที่สูง และสัญญาอันแท้จริงใกล้เข้ามา
ทันใดนั้นดวงตาของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะเบิกค้าง "โอ้ความวิบัติของเรา เราเคยเผลอไผลต่อเรื่องนี้

หามิได้ เราเป็นผู้อธรรม” แท้จริงพวกเจ้าและสิ่งที่พวกเจ้าเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์ เป็นเชื้อเพลิงของนรกญะฮันนัม พวกเจ้าจะลงไปสู่มัน หากสิ่งเหล่านี้เป็นพระเจ้า พวกมันย่อมไม่ลงไปสู่มัน แต่ทั้งหมดจะอยู่ในนั้นตลอดกาล ในนั้นพวกเขาจะคร่ำครวญ และในนั้นพวกเขาจะไม่ได้ยินสิ่งใด (92–100)

ส่วนบรรดาผู้ที่รางวัลอันดีเลิศจากเราได้ถูกกำหนดไว้ก่อนแล้วสำหรับพวกเขา ชนเหล่านั้นจะถูกให้อยู่ห่างไกลจากมัน พวกเขาจะไม่ได้ยินแม้เสียงแผ่วเบาที่สุดของมัน และพวกเขาจะอยู่ตลอดกาลในสิ่งที่จิตใจของตนปรารถนา ความหวาดผวาอันใหญ่หลวงที่สุดจะไม่ทำให้พวกเขาเศร้าโศก และมลาอิกะฮ์จะต้อนรับพวกเขาว่า “นี่คือวันของพวกท่าน ซึ่งพวกท่านได้รับสัญญาไว้” ในวันที่เราจะม้วนฟากฟ้าดั่งการม้วนแผ่นจารึกสำหรับข้อเขียน ดั่งที่เราเริ่มการสร้างครั้งแรก เราจะทำมันซ้ำอีก เป็นสัญญาที่ผูกพันเรา แท้จริงเราจะกระทำอย่างแน่นอน (101–104)

และเราได้บันทึกไว้ในซะบูร หลังจากข้อเตือนใจ ว่าแผ่นดินนั้น บรรดาบ่าวผู้ทรงคุณธรรมของข้าจะสืบมรดกมัน แท้จริงในการนี้มีสารสำหรับกลุ่มชนผู้เคารพภักดี และเรามิได้ส่งเจ้ามา (โอ้นบี) นอกจากเป็นความเมตตาสำหรับสากลโลก จงกล่าวเถิดว่า “มีวิวรณ์ประทานแก่ฉันเพียงว่า พระเจ้าของพวกท่านคือพระเจ้าองค์เดียว แล้วพวกท่านจะมอบตนแด่พระองค์หรือไม่” หากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวว่า “ฉันได้ประกาศสารแก่พวกท่านทั้งหมดอย่างเท่าเทียมกันแล้ว และฉันไม่รู้ว่าสิ่งที่พวกท่านได้รับสัญญาไว้นั้นใกล้หรือไกล แท้จริงพระองค์ทรงรู้สิ่งที่ถูกกล่าวออกมาดัง ๆ และทรงรู้สิ่งที่พวกท่านปิดบัง และฉันไม่รู้ บางทีมันอาจเป็นการทดสอบสำหรับพวกท่าน และเป็นความสำราญชั่วระยะเวลาหนึ่ง” เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงตัดสินด้วยความจริง และพระผู้อภิบาลของเราคือพระผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ซึ่งความช่วยเหลือของพระองค์ถูกวิงวอนขอต่อสิ่งที่พวกท่านพรรณนา” (105–112)

22. พิธีฮัจญ์ (Al-Ḥajj)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

โอ้มนุษย์เอ๋ย จงยำเกรงพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า
แท้จริงการสั่นสะเทือนของยามอวสานเป็นสิ่งที่ใหญ่หลวงยิ่ง ในวันที่พวกเจ้าเห็นมัน
แม่นมทุกคนจะลืมทารกที่ตนให้นม หญิงมีครรภ์ทุกคนจะคลอดสิ่งที่อยู่ในครรภ์ของตน
และเจ้าจะเห็นผู้คนประหนึ่งว่าเมามาย ทั้งที่พวกเขามิได้เมา
แต่เป็นเพราะการลงโทษของอัลลอฮ์นั้นรุนแรงยิ่ง
และในหมู่มนุษย์มีผู้ที่โต้เถียงในเรื่องอัลลอฮ์โดยปราศจากความรู้ และตามชัยฏอนที่ดื้อดึงทุกตัว
ซึ่งถูกกำหนดไว้แก่มันว่า ผู้ใดยึดมันเป็นมิตร มันจะทำให้เขาหลงทาง
และนำเขาไปสู่การลงโทษแห่งไฟอันลุกโชน (1–4)

โอ้มนุษย์เอ๋ย หากพวกเจ้าสงสัยในเรื่องการฟื้นคืนชีพ ก็จงพิจารณาเถิดว่า เราสร้างพวกเจ้าจากดิน
แล้วจากหยดน้ำ แล้วจากก้อนที่เกาะติด แล้วจากก้อนเนื้อ ทั้งที่เป็นรูปร่างและยังไม่เป็นรูปร่าง
เพื่อเราจะแจกแจงให้ชัดแจ้งแก่พวกเจ้า และเราให้สิ่งที่เราประสงค์พักอยู่ในครรภ์จนถึงวาระที่กำหนดไว้
แล้วเรานำพวกเจ้าออกมาเป็นทารก แล้วให้พวกเจ้าเติบโตจนบรรลุวัยฉกรรจ์
และในหมู่พวกเจ้ามีผู้ที่ถูกให้ตาย และมีผู้ที่ถูกให้อยู่จนถึงวัยที่อ่อนแอที่สุดของชีวิต
จนเขาไม่รู้สิ่งใดหลังจากที่เคยรู้ และเจ้าเห็นแผ่นดินแห้งแล้งไร้ชีวิต ครั้นเมื่อเราหลั่งน้ำลงบนมัน
มันก็ขยับตัว พองขึ้น และงอกพืชพันธุ์อันงดงามทุกชนิดออกมา นั่นก็เพราะอัลลอฮ์คือความจริง
พระองค์ทรงให้คนตายมีชีวิต และพระองค์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง และเพราะยามอวสานกำลังมา
ไม่มีข้อสงสัยใดในมัน และอัลลอฮ์จะทรงให้บรรดาผู้ที่อยู่ในหลุมศพฟื้นขึ้น
และในหมู่มนุษย์มีผู้ที่โต้เถียงในเรื่องอัลลอฮ์โดยปราศจากความรู้ ปราศจากทางนำ
และปราศจากคัมภีร์ที่ให้แสงสว่าง เขาเบือนหน้าด้วยความหยิ่งผยอง
เพื่อทำให้ผู้อื่นหลงจากทางของอัลลอฮ์ สำหรับเขาคือความอัปยศในโลกนี้
และในวันฟื้นคืนชีพเราจะให้เขาลิ้มรสการลงโทษแห่งการเผาไหม้
“นั่นเป็นเพราะสิ่งที่มือทั้งสองของเจ้าได้ส่งไปล่วงหน้า และอัลลอฮ์มิทรงอธรรมต่อบ่าวของพระองค์เลย” (5–10)

และในหมู่มนุษย์มีผู้ที่เคารพภักดีอัลลอฮ์อยู่บนขอบริม หากความดีประสบแก่เขา เขาก็พอใจกับมัน
แต่หากการทดสอบประสบแก่เขา เขาก็หันกลับสู่ทางเดิม เขาขาดทุนทั้งโลกนี้และปรโลก
นั่นแหละคือการขาดทุนอันชัดแจ้ง เขาวิงวอนสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์
ซึ่งไม่อาจให้โทษและไม่อาจให้คุณแก่เขา นั่นแหละคือการหลงทางที่ไกลยิ่ง
เขาวิงวอนผู้ที่โทษของมันใกล้กว่าคุณของมัน ช่างเป็นผู้คุ้มครองที่เลวร้าย และช่างเป็นสหายที่เลวร้าย

แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีเข้าสู่สวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง แท้จริงอัลลอฮ์ทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์
ผู้ใดคิดว่าอัลลอฮ์จะไม่ทรงช่วยเหลือนบีในโลกนี้และปรโลก ก็จงให้เขาขึงเชือกขึ้นไปยังฟากฟ้าแล้วตัดตนเองออก แล้วจงดูว่าแผนการของเขาจะขจัดสิ่งที่ทำให้เขาเดือดดาลได้หรือไม่
และเช่นนั้นแหละเราประทานมันลงมาเป็นสัญญาณอันชัดแจ้ง
และอัลลอฮ์ทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ (11–16)

แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา ชาวยิว ชาวซอบิอ์ ชาวคริสต์ ชาวมะญูส และบรรดาผู้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ อัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในวันฟื้นคืนชีพ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานเหนือทุกสิ่ง
เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า ทุกผู้ในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกผู้ในแผ่นดินก้มกราบต่ออัลลอฮ์ ทั้งดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว ภูเขา ต้นไม้ สัตว์ทั้งหลาย และมนุษย์จำนวนมาก
แต่อีกจำนวนมากสมควรได้รับการลงโทษ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้อัปยศ ย่อมไม่มีผู้ใดให้เกียรติเขาได้
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์
นี่คือคู่ปรปักษ์สองฝ่ายที่โต้เถียงกันในเรื่องพระผู้อภิบาลของตน สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมนั้น
อาภรณ์จากไฟจะถูกตัดเย็บให้ น้ำเดือดจะถูกราดลงบนศีรษะของพวกเขา
ซึ่งจะหลอมละลายสิ่งที่อยู่ในท้องของพวกเขา และผิวหนังของพวกเขา และสำหรับพวกเขามีตะขอเหล็ก
ทุกครั้งที่พวกเขาพยายามออกจากมันด้วยความทุกข์ระทม พวกเขาจะถูกผลักกลับเข้าไปในนั้น
“จงลิ้มรสการลงโทษแห่งการเผาไหม้”
แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีเข้าสู่สวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง ในนั้นพวกเขาจะถูกประดับด้วยกำไลทองคำและไข่มุก
และอาภรณ์ของพวกเขาในนั้นคือผ้าไหม พวกเขาได้รับการนำทางสู่ถ้อยคำที่ดีงาม
และได้รับการนำทางสู่ทางของพระผู้ทรงควรแก่การสรรเสริญ (17–24)

แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม และขัดขวางผู้อื่นจากทางของอัลลอฮ์และจากมัสยิดอันต้องห้าม
ซึ่งเราทำให้เป็นของมนุษย์ทั้งมวลอย่างเท่าเทียมกัน ทั้งผู้ที่พำนักอยู่ที่นั่นและผู้ที่มาจากแดนไกล
และผู้ใดมุ่งหมายจะล่วงละเมิดในนั้นด้วยความอธรรม เราจะให้เขาลิ้มรสการลงโทษอันเจ็บปวด
และจงรำลึกเมื่อเราให้อิบรอฮีมตั้งหลักแหล่ง ณ สถานที่ของบ้านหลังนั้น “จงอย่าตั้งสิ่งใดเป็นภาคีกับข้า
และจงทำบ้านของข้าให้บริสุทธิ์สำหรับบรรดาผู้เดินเวียนรอบ ผู้ยืน ผู้โค้ง และผู้ก้มกราบ
และจงประกาศพิธีฮัจญ์แก่มนุษย์ พวกเขาจะมาหาเจ้าด้วยการเดินเท้า และบนอูฐเพรียวทุกตัว
ซึ่งมาจากทุกช่องเขาอันไกลโพ้น เพื่อพวกเขาจะได้เป็นพยานในประโยชน์ทั้งหลายสำหรับตน
และกล่าวพระนามของอัลลอฮ์ในวันที่กำหนดไว้
เหนือปศุสัตว์ที่พระองค์ประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา[24] ดังนั้นจงกินจากมัน

[24] ความสำเร็จของฮัจญ์ประจำปี หรือการจาริกแสวงบุญสู่มักกะฮ์ ได้ถูกบอกล่วงหน้าแก่อิบรอฮีม 1800 ปีก่อนสมัยของอีซา

และจงให้อาหารแก่ผู้ยากไร้ แล้วจงให้พวกเขาทำพิธีชำระตนให้เสร็จสิ้น ทำตามคำบนบานของตนให้ครบถ้วน และเดินเวียนรอบบ้านอันเก่าแก่” เป็นเช่นนั้นแหละ และผู้ใดให้เกียรติบทบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์ของอัลลอฮ์ นั่นย่อมดีกว่าสำหรับเขา ณ พระผู้อภิบาลของเขา และปศุสัตว์เป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้า เว้นแต่สิ่งที่ถูกอ่านแก่พวกเจ้าว่าต้องห้าม ดังนั้นจงหลีกห่างความโสโครกของรูปเคารพ และจงหลีกห่างคำพูดเท็จ โดยอุทิศตนอย่างบริสุทธิ์ต่ออัลลอฮ์ ไม่ตั้งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และผู้ใดตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ก็ประหนึ่งว่าเขาตกลงมาจากฟากฟ้า แล้วนกโฉบเขาไป หรือลมพัดพาเขาไปยังสถานที่อันห่างไกล เป็นเช่นนั้นแหละ และผู้ใดให้เกียรติพิธีกรรมของอัลลอฮ์ แท้จริงนั่นมาจากความยำเกรงอัลลอฮ์ในหัวใจ พวกเจ้ามีประโยชน์จากสัตว์พลีจนถึงวาระที่กำหนดไว้ แล้วสถานที่เชือดพลีของมันอยู่ใกล้บ้านอันเก่าแก่ และสำหรับทุกประชาคมเราได้กำหนดพิธีกรรมไว้
เพื่อพวกเขาจะได้กล่าวพระนามของอัลลอฮ์เหนือปศุสัตว์ที่พระองค์ประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา พระเจ้าของพวกเจ้าคือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้นจงมอบตนแด่พระองค์ และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้นอบน้อม ผู้ซึ่งหัวใจของพวกเขาสั่นไหวเมื่ออัลลอฮ์ถูกกล่าวถึง ผู้อดทนต่อสิ่งที่ประสบแก่ตน ผู้ดำรงละหมาด และบริจาคจากสิ่งที่เราประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา (25–35)

และอูฐพลีนั้น เราทำให้มันเป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมของอัลลอฮ์สำหรับพวกเจ้า ในมันมีความดีสำหรับพวกเจ้า ดังนั้นจงกล่าวพระนามของอัลลอฮ์เหนือมันขณะที่มันยืนเรียงแถว ครั้นเมื่อมันล้มลงตะแคงข้าง ก็จงกินจากมัน และจงให้อาหารแก่ผู้ที่พอใจในสิ่งที่มีและผู้ที่ขอ เช่นนั้นแหละเราให้มันอยู่ใต้อำนาจของพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ เนื้อของมันและเลือดของมันไม่ถึงอัลลอฮ์ แต่สิ่งที่ถึงพระองค์คือความยำเกรงของพวกเจ้า เช่นนั้นแหละพระองค์ทรงให้มันอยู่ใต้อำนาจของพวกเจ้า
เพื่อพวกเจ้าจะได้สดุดีความเกรียงไกรของอัลลอฮ์ที่พระองค์ทรงนำทางพวกเจ้า[25]
และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ทำความดี แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงปกป้องบรรดาผู้ศรัทธา แท้จริงอัลลอฮ์มิทรงรักผู้ทรยศที่เนรคุณคนใด มีการอนุญาตให้สู้รบแก่บรรดาผู้ที่ถูกสู้รบ เพราะพวกเขาถูกอธรรม และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงสามารถช่วยเหลือพวกเขาได้ คือบรรดาผู้ที่ถูกขับไล่ออกจากบ้านเรือนของตนโดยปราศจากความชอบธรรม เพียงเพราะพวกเขากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของเราคืออัลลอฮ์” และหากอัลลอฮ์มิทรงผลักไสมนุษย์บางกลุ่มด้วยอีกบางกลุ่ม อาราม โบสถ์ ธรรมศาลา และมัสยิด ซึ่งพระนามของอัลลอฮ์ถูกรำลึกอย่างมากมายในนั้น ย่อมถูกทำลายไปแล้วอย่างแน่นอน และแท้จริงอัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือผู้ที่ช่วยเหลือพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ

[25] ควรอ่านร่วมกับบางโองการของซูเราะฮ์สั้น: ความเอื้อเฟื้อเล็กน้อย (อัลมาอูน)

คือบรรดาผู้ที่หากเราให้พวกเขามีอำนาจมั่นคงในแผ่นดิน พวกเขาจะดำรงละหมาด จ่ายซะกาต กำชับให้ทำสิ่งที่ชอบ และห้ามปรามสิ่งที่มิชอบ และบั้นปลายของกิจการทั้งปวงอยู่ที่อัลลอฮ์ (36–41)

และหากพวกเขาปฏิเสธเจ้า (โอ้นบี) ก่อนพวกเขา กลุ่มชนของนูห์ อ๊าด และษะมูด ก็ปฏิเสธมาแล้ว และกลุ่มชนของอิบรอฮีม กลุ่มชนของลูฏ และชาวมัดยัน และมูซาก็ถูกปฏิเสธเช่นกัน ข้าจึงประวิงเวลาให้แก่บรรดาผู้ปฏิเสธ แล้วข้าก็ลงโทษพวกเขา แล้วการปฏิเสธของข้าต่อพวกเขานั้นน่าสะพรึงกลัวเพียงใด กี่เมืองแล้วที่เราทำลายขณะที่มันอธรรม มันจึงพังทลายลงบนหลังคาของมัน และกี่บ่อน้ำที่ถูกทิ้งร้าง และกี่ปราสาทอันสูงตระหง่าน พวกเขามิได้เดินทางไปในแผ่นดินดอกหรือ เพื่อพวกเขาจะได้มีหัวใจไว้ใช้เข้าใจ หรือมีหูไว้ใช้ฟัง แท้จริงมิใช่ดวงตาที่บอด แต่หัวใจที่อยู่ในทรวงอกต่างหากที่บอด (42–46)

และพวกเขาขอให้เจ้าเร่งการลงโทษ แต่อัลลอฮ์จะมิทรงผิดสัญญาของพระองค์เลย และแท้จริงวันหนึ่ง ณ พระผู้อภิบาลของเจ้า เป็นดั่งหนึ่งพันปีตามที่พวกเจ้านับ[26] และกี่เมืองแล้วที่ข้าประวิงเวลาให้ขณะที่มันอธรรม แล้วข้าก็ลงโทษมัน และการกลับคืนสุดท้ายคือยังข้า (47–48)

จงกล่าวเถิดว่า “โอ้มนุษย์เอ๋ย ฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนอันชัดแจ้งแก่พวกท่าน” ดังนั้นบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี จะได้รับการอภัยและปัจจัยยังชีพอันมีเกียรติ ส่วนบรรดาผู้ที่พยายามต่อต้านสัญญาณของเรา โดยมุ่งทำให้มันไร้ผล ชนเหล่านั้นคือชาวไฟอันลุกโชน และเรามิได้ส่งศาสนทูตหรือนบีคนใดมาก่อนเจ้า นอกจากว่าเมื่อเขาอ่าน ชัยฏอนจะสอดแทรกบางสิ่งเข้าไปในการอ่านของเขา แต่อัลลอฮ์ทรงลบล้างสิ่งที่ชัยฏอนสอดแทรก แล้วอัลลอฮ์ทรงทำให้สัญญาณของพระองค์มั่นคง และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ เพื่อพระองค์จะทรงทำให้สิ่งที่ชัยฏอนสอดแทรกเป็นการทดสอบสำหรับบรรดาผู้ที่ในหัวใจมีโรค และบรรดาผู้ที่หัวใจแข็งกระด้าง และแท้จริงบรรดาผู้อธรรมอยู่ในการต่อต้านที่ฝังลึก และเพื่อบรรดาผู้ได้รับความรู้จะได้รู้ว่ามันคือความจริงจากพระผู้อภิบาลของเจ้า แล้วศรัทธาต่อมัน และหัวใจของพวกเขาจะนอบน้อมต่อพระองค์ และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงนำทางบรรดาผู้ศรัทธาสู่ทางอันเที่ยงตรง และบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะยังคงสงสัยในมัน จนกว่ายามอวสานจะมาถึงพวกเขาอย่างฉับพลัน หรือการลงโทษแห่งวันที่ไร้ซึ่งความหวังทั้งปวงจะมาถึงพวกเขา อำนาจการปกครองในวันนั้นเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขา

[26] โองการนี้และโองการที่คล้ายกันเสนอแนวคิดเรื่องสัมพัทธภาพของเวลาแก่เรา ซึ่งในทางวิทยาศาสตร์ได้รับการนำเสนอด้วยทฤษฎีสัมพัทธภาพของอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์

ดังนั้นบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีจะอยู่ในสวนสวรรค์แห่งความผาสุก
ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมและปฏิเสธสัญญาณของเรา ชนเหล่านั้นจะได้รับการลงโทษอันอัปยศ (49–57)

และบรรดาผู้ที่อพยพในทางของอัลลอฮ์ แล้วถูกฆ่าหรือเสียชีวิต
อัลลอฮ์จะประทานปัจจัยยังชีพอันดีงามแก่พวกเขาอย่างแน่นอน
และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพที่ดีที่สุด
พระองค์จะทรงให้พวกเขาเข้าสู่ทางเข้าที่พวกเขาพอใจยิ่ง และแท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงขันติ
เป็นเช่นนั้นแหละ และผู้ใดตอบโต้เท่ากับที่ตนถูกทำร้าย แล้วเขาถูกอธรรมอีก
อัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือเขาอย่างแน่นอน แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงยกโทษเสมอ ผู้ทรงอภัยยิ่ง
นั่นก็เพราะอัลลอฮ์ทรงให้กลางคืนคืบเข้าไปในกลางวัน และทรงให้กลางวันคืบเข้าไปในกลางคืน
และเพราะอัลลอฮ์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น นั่นก็เพราะอัลลอฮ์คือความจริง
และสิ่งที่พวกเขาวิงวอนนอกจากพระองค์คือความเท็จ และเพราะอัลลอฮ์คือผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงเกรียงไกร (58–62)

เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า แล้วแผ่นดินก็กลายเป็นเขียวขจี
แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงละเอียดอ่อน ผู้ทรงตระหนักยิ่ง
ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดินเป็นของพระองค์ และแท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงมั่งมีพอเพียง
ผู้ทรงควรแก่การสรรเสริญ เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงให้ทุกสิ่งในแผ่นดินอยู่ใต้อำนาจของพวกเจ้า
และเรือที่แล่นในทะเลตามพระบัญชาของพระองค์ และพระองค์ทรงยึดฟากฟ้าไว้มิให้ตกลงบนแผ่นดิน
เว้นแต่ด้วยอนุมัติของพระองค์[27] แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเอ็นดูยิ่ง ทรงเมตตาต่อมนุษย์
และพระองค์คือผู้ทรงให้ชีวิตแก่พวกเจ้า แล้วจะทรงให้พวกเจ้าตาย แล้วจะทรงให้พวกเจ้ามีชีวิตอีก
แท้จริงมนุษย์นั้นเนรคุณยิ่ง (63–66)

สำหรับทุกประชาคมเราได้กำหนดพิธีกรรมซึ่งพวกเขาปฏิบัติ
ดังนั้นจงอย่าให้พวกเขาโต้เถียงกับเจ้าในเรื่องนี้ และจงเรียกร้องผู้คนสู่พระผู้อภิบาลของเจ้า
แท้จริงเจ้าอยู่บนทางนำอันเที่ยงตรง และหากพวกเขาโต้แย้งเจ้า ก็จงกล่าวว่า
“อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกท่านกระทำ อัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกท่านในวันฟื้นคืนชีพ
ในสิ่งที่พวกท่านขัดแย้งกัน” เจ้าไม่รู้ดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงรู้ทุกสิ่งในฟากฟ้าและแผ่นดิน
แท้จริงทั้งหมดนั้นอยู่ในบันทึก แท้จริงนั่นเป็นเรื่องง่ายสำหรับอัลลอฮ์ (67–70)

และพวกเขาเคารพภักดีสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์มิได้ประทานหลักฐานใดลงมาสำหรับมัน
และซึ่งพวกเขาไม่มีความรู้ในมัน และบรรดาผู้อธรรมจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ
และเมื่อโองการอันชัดแจ้งของเราถูกอ่านแก่พวกเขา

[27] พระเจ้าทรงจัดให้มีกลไกเพื่อลดการพุ่งชนของอุกกาบาตต่อดาวเคราะห์ของเราให้เหลือน้อยที่สุด

เจ้าจะเห็นการปฏิเสธบนใบหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม
พวกเขาแทบจะจู่โจมบรรดาผู้ที่อ่านโองการของเราแก่พวกเขา จงกล่าวเถิดว่า
“จะให้ฉันบอกพวกท่านถึงสิ่งที่เลวร้ายกว่านั้นไหม คือไฟนรก
ซึ่งอัลลอฮ์ทรงสัญญาไว้แก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม และช่างเป็นปลายทางที่เลวร้ายยิ่ง” โอ้มนุษย์เอ๋ย
มีอุปมาหนึ่งถูกยกขึ้น ดังนั้นจงฟังมัน แท้จริงบรรดาสิ่งที่พวกเจ้าวิงวอนนอกจากอัลลอฮ์
จะไม่อาจสร้างแมลงวันได้เลยแม้สักตัว แม้พวกมันจะรวมกันเพื่อการนั้น
และหากแมลงวันฉกฉวยสิ่งใดไปจากพวกมัน พวกมันก็ไม่อาจเอาคืนจากมันได้
ช่างอ่อนแอทั้งผู้แสวงหาและผู้ถูกแสวงหา พวกเขามิได้ให้คุณค่าแก่อัลลอฮ์ตามที่พระองค์ทรงควรได้รับ
แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ (71–74)

อัลลอฮ์ทรงคัดเลือกบรรดาทูตจากหมู่มลาอิกะฮ์และจากหมู่มนุษย์ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น
พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าและสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา และกิจการทั้งปวงจะถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์
โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงโค้งและก้มกราบ จงเคารพภักดีพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า และจงทำความดี
เพื่อพวกเจ้าจะได้ประสบความสำเร็จ และจงต่อสู้ดิ้นรนเพื่ออัลลอฮ์ตามที่พระองค์ทรงควรได้รับ
พระองค์ทรงคัดเลือกพวกเจ้า และมิได้ทรงวางความลำบากใดแก่พวกเจ้าในศาสนา
คือศรัทธาของอิบรอฮีมบิดาของพวกเจ้า พระองค์ทรงเรียกพวกเจ้าว่า “บรรดาผู้มอบตนแด่อัลลอฮ์”
ทั้งก่อนหน้านี้และในวิวรณ์นี้ เพื่อศาสนทูตจะได้เป็นพยานเหนือพวกเจ้า
และพวกเจ้าจะได้เป็นพยานเหนือมนุษยชาติ ดังนั้นจงดำรงละหมาด จ่ายซะกาต และยึดมั่นในอัลลอฮ์
พระองค์คือผู้คุ้มครองของพวกเจ้า ช่างเป็นผู้คุ้มครองที่ประเสริฐ และช่างเป็นผู้ช่วยเหลือที่ประเสริฐ (75–78)

23. บรรดาผู้ศรัทธา (Al-Mu'minūn)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาได้ประสบความสำเร็จแล้ว คือบรรดาผู้ที่นอบน้อมในละหมาดของตน ผู้ผินหลังให้คำพูดไร้สาระ ผู้ขะมักเขม้นในการจ่ายซะกาต ผู้รักษาพรหมจรรย์ของตน เว้นแต่กับคู่ครองของตนหรือทาสหญิงของตน เพราะเช่นนั้นพวกเขาย่อมไม่ถูกตำหนิ แต่ผู้ใดแสวงหานอกเหนือจากนั้น ชนเหล่านั้นคือผู้ละเมิด และผู้ซื่อสัตย์ต่อสิ่งที่ได้รับมอบหมายและคำมั่นของตน และผู้รักษาละหมาดของตน ชนเหล่านี้แหละคือทายาท ผู้ซึ่งจะสืบมรดกสวนสวรรค์ชั้นฟิรเดาส์ พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล (1–11)

และเราสร้างมนุษย์จากแก่นสารของดินเหนียว แล้วเราวางเขาเป็นหยดน้ำในที่พักอันมั่นคง แล้วเราทำให้หยดน้ำนั้นเป็นก้อนที่เกาะติด แล้วทำให้ก้อนที่เกาะติดเป็นก้อนเนื้อ แล้วทำให้ก้อนเนื้อเป็นกระดูก แล้วห่อหุ้มกระดูกด้วยเนื้อ แล้วเราทำให้เขาเกิดเป็นอีกการสร้างหนึ่ง ดังนั้นมหาจำเริญยิ่งแด่อัลลอฮ์ ผู้ทรงเป็นผู้สร้างที่ดีเลิศ แล้วหลังจากนั้นพวกเจ้าจะตายอย่างแน่นอน แล้วในวันฟื้นคืนชีพพวกเจ้าจะถูกให้ฟื้นขึ้นอย่างแน่นอน (12–16)

และเราได้สร้างเจ็ดเส้นทางไว้เหนือพวกเจ้า และเรามิเคยเผลอไผลต่อสิ่งถูกสร้าง และเราหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้าตามปริมาณที่กำหนด แล้วให้มันพักอยู่ในแผ่นดิน และแท้จริงเราสามารถนำมันไปเสียได้ แล้วด้วยน้ำนั้นเราทำให้เกิดสวนอินทผลัมและองุ่นสำหรับพวกเจ้า ในนั้นมีผลไม้มากมายสำหรับพวกเจ้า และพวกเจ้ากินจากมัน และต้นไม้ที่งอกจากภูเขาซีนาย ซึ่งให้น้ำมันและเครื่องปรุงรสสำหรับผู้กิน และแท้จริงในปศุสัตว์มีบทเรียนสำหรับพวกเจ้า เราให้พวกเจ้าดื่มจากเต้านมของมัน และพวกเจ้ามีประโยชน์อื่นอีกมากมายจากมัน และพวกเจ้ากินจากมัน และบนมัน เช่นเดียวกับบนเรือ พวกเจ้าถูกบรรทุกไป (17–22)

เราได้ส่งนูห์ไปยังกลุ่มชนของเขา เขากล่าวว่า "โอ้กลุ่มชนของฉัน จงเคารพภักดีอัลลอฮ์ พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พวกท่านจะไม่ยำเกรงพระองค์หรือ" แต่บรรดาผู้นำของกลุ่มชนของเขาซึ่งปฏิเสธสัจธรรมกล่าวว่า "ผู้นี้เป็นเพียงมนุษย์เช่นเดียวกับพวกท่าน ซึ่งต้องการยกตนเหนือพวกท่าน หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ พระองค์ย่อมส่งมลาอิกะฮ์ลงมา เราไม่เคยได้ยินเรื่องเช่นนี้ในหมู่บรรพบุรุษรุ่นแรกของเรา เขาเป็นเพียงชายที่ถูกความวิกลจริตครอบงำ ดังนั้นจงรอคอยดูเขาสักระยะหนึ่ง" เขากล่าวว่า "ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงช่วยเหลือข้าพระองค์ เพราะพวกเขากล่าวหาว่าข้าพระองค์โกหก" เราจึงประทานวิวรณ์แก่เขาว่า "จงสร้างเรือภายใต้สายตาของเราและตามวิวรณ์ของเรา ครั้นเมื่อบัญชาของเรามาถึง และเตาเดือดพล่าน ก็จงนำขึ้นไปในนั้นทุกชนิดอย่างละคู่ และครอบครัวของเจ้า

เว้นแต่ผู้ที่พระดำรัสได้ล่วงหน้าไว้แล้วต่อเขาในหมู่พวกเขา และอย่าวิงวอนข้าเพื่อบรรดาผู้อธรรม แท้จริงพวกเขาจะถูกให้จมน้ำ และเมื่อเจ้าและผู้ที่อยู่กับเจ้าขึ้นอยู่บนเรือเรียบร้อยแล้ว ก็จงกล่าวว่า 'มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ทรงช่วยเราให้รอดจากกลุ่มชนผู้อธรรม' และจงกล่าวว่า 'ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงให้ข้าพระองค์ขึ้นฝั่ง ณ ที่ขึ้นฝั่งอันจำเริญ และพระองค์ทรงเป็นผู้ให้ขึ้นฝั่งที่ดีที่สุด'" แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมาย และแท้จริงเราเป็นผู้ทดสอบมนุษย์อยู่เสมอ (23–30)

แล้วเราให้อีกชั่วรุ่นหนึ่งเกิดขึ้นหลังจากพวกเขา
และเราส่งศาสนทูตคนหนึ่งจากหมู่พวกเขาเองไปในหมู่พวกเขาว่า "จงเคารพภักดีอัลลอฮ์ พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พวกท่านจะไม่ยำเกรงพระองค์หรือ" แต่บรรดาผู้นำของกลุ่มชนของเขา ซึ่งปฏิเสธสัจธรรมและปฏิเสธการพบกับปรโลก และซึ่งเราให้พวกเขามั่งคั่งในชีวิตแห่งโลกนี้ กล่าวว่า "ผู้นี้เป็นเพียงมนุษย์เช่นเดียวกับพวกท่าน เขากินสิ่งที่พวกท่านกิน และดื่มสิ่งที่พวกท่านดื่ม และหากพวกท่านเชื่อฟังมนุษย์เช่นเดียวกับพวกท่าน พวกท่านย่อมเป็นผู้ขาดทุนอย่างแน่นอน เขาสัญญาแก่พวกท่านหรือว่า เมื่อพวกท่านตายและกลายเป็นดินและกระดูกแล้ว พวกท่านจะถูกนำออกมาอีก ช่างห่างไกล ช่างห่างไกลเหลือเกินสิ่งที่พวกท่านได้รับสัญญา ไม่มีสิ่งใดนอกจากชีวิตของเราในโลกนี้ เราตายและเรามีชีวิต และเราจะไม่ถูกให้ฟื้นขึ้น เขาเป็นเพียงชายที่กุความเท็จต่ออัลลอฮ์ และเราจะไม่ศรัทธาต่อเขา" เขากล่าวว่า "ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงช่วยเหลือข้าพระองค์ เพราะพวกเขากล่าวหาว่าข้าพระองค์โกหก" พระองค์ตรัสว่า "อีกไม่นานพวกเขาจะเต็มไปด้วยความเสียใจอย่างแน่นอน"
แล้วเสียงกัมปนาทก็คร่าพวกเขาด้วยความยุติธรรม และเราทำให้พวกเขาเป็นดั่งเศษสวะที่ถูกพัดพาไป ดังนั้นจงห่างไกลเถิด กลุ่มชนผู้อธรรม แล้วเราให้ชั่วรุ่นอื่น ๆ เกิดขึ้นหลังจากพวกเขา ไม่มีประชาคมใดเร่งวาระที่กำหนดไว้ของตนได้ และไม่อาจถ่วงมันได้
แล้วเราส่งบรรดาศาสนทูตของเรามาอย่างต่อเนื่อง ทุกครั้งที่ศาสนทูตมายังประชาคมของเขา พวกเขาก็กล่าวหาว่าเขาโกหก เราจึงให้พวกเขาตามกันไปสู่ความพินาศ และเราทำให้พวกเขากลายเป็นเรื่องเล่า ดังนั้นจงห่างไกลเถิด กลุ่มชนที่ไม่ศรัทธา (31–44)

แล้วเราส่งมูซาและฮารูนพี่ชายของเขา พร้อมสัญญาณของเราและอำนาจอันชัดแจ้ง ไปยังฟิรเอาน์และบรรดาขุนนางของเขา แต่พวกเขาหยิ่งผยอง และพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ยโส พวกเขากล่าวว่า "เราจะศรัทธาต่อมนุษย์สองคนเช่นเดียวกับเรา ทั้งที่กลุ่มชนของทั้งสองเป็นทาสของเรากระนั้นหรือ" พวกเขาจึงกล่าวหาว่าทั้งสองโกหก แล้วพวกเขาก็อยู่ในหมู่ผู้ถูกทำลาย และเราได้ประทานคัมภีร์แก่มูซา เพื่อพวกเขาจะได้รับทางนำ

และเราทำให้บุตรของมัรยัมและมารดาของเขาเป็นสัญญาณ และเราให้ทั้งสองพักพิง ณ ที่สูง อันเป็นที่พำนักซึ่งมีตาน้ำไหลริน (45–50)

"โอ้บรรดาศาสนทูต จงกินจากสิ่งดี ๆ และจงประกอบความดี แท้จริงข้ารู้ดีถึงสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ และแท้จริงประชาคมของพวกเจ้านี้เป็นประชาคมเดียว และข้าคือพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า ดังนั้นจงยำเกรงข้า" แต่พวกเขาแบ่งแยกกิจการของตนในหมู่พวกเขาออกเป็นนิกายต่าง ๆ แต่ละฝ่ายต่างยินดีกับสิ่งที่ตนมี ดังนั้นจงปล่อยพวกเขาไว้ในห้วงความสับสนของพวกเขาสักระยะหนึ่ง พวกเขาคิดหรือว่า ในทรัพย์สินและบุตรชายที่เราประทานแก่พวกเขาอย่างมากมายนั้น เรากำลังเร่งสิ่งดี ๆ ให้แก่พวกเขา หามิได้ พวกเขาไม่รู้สึกตัว แท้จริงบรรดาผู้ที่สั่นสะท้านด้วยความเกรงขามพระผู้อภิบาลของตน ผู้ศรัทธาในสัญญาณของพระผู้อภิบาลของตน ผู้ไม่ตั้งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระผู้อภิบาลของตน และผู้ที่ให้สิ่งที่ตนให้ด้วยหัวใจที่หวั่นไหว เพราะคิดว่าตนจะกลับไปยังพระผู้อภิบาลของตน ชนเหล่านี้แหละคือผู้รีบเร่งทำความดี และพวกเขาเป็นผู้ไปถึงมันก่อน และเราไม่วางภาระแก่ชีวิตใดเกินความสามารถของมัน และ ณ เรามีบันทึกที่กล่าวความจริง และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม แต่หัวใจของพวกเขาอยู่ในห้วงความสับสนในเรื่องนี้ และพวกเขายังมีการงานอื่นนอกจากนั้น ซึ่งพวกเขากระทำอยู่เรื่อยไป จนกระทั่งเมื่อเราลงโทษบรรดาผู้ที่เสื่อมเสียเพราะความมั่งคั่ง ทันใดนั้นพวกเขาก็ร้องขอความช่วยเหลือ "อย่าร้องเลยในวันนี้ พวกเจ้าจะไม่ได้รับความช่วยเหลือจากเรา โองการของข้าเคยถูกอ่านแก่พวกเจ้า แต่พวกเจ้าหันส้นเท้ากลับ ด้วยความหยิ่งผยอง ใช้เวลากลางคืนเล่านิทาน และกล่าวร้ายต่อมัน" (51–67)

พวกเขามิได้ใคร่ครวญพระวจนะดอกหรือ หรือมีสิ่งที่ไม่เคยมายังบรรพบุรุษรุ่นแรกของพวกเขามายังพวกเขา หรือพวกเขาไม่รู้จักศาสนทูตของตน จึงปฏิเสธเขา หรือพวกเขากล่าวว่า "เขาถูกครอบงำ" หามิได้ เขานำความจริงมาให้พวกเขา แต่ส่วนมากของพวกเขาเกลียดความจริง และหากความจริงตามอารมณ์ปรารถนาของพวกเขา ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกผู้ในนั้นย่อมพินาศ หามิได้ เราได้นำข้อเตือนใจของพวกเขามาให้พวกเขา แต่พวกเขาผินหลังให้ข้อเตือนใจของตน หรือเจ้าขอค่าตอบแทนจากพวกเขา ค่าตอบแทนของพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นดีกว่า และพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพที่ดีที่สุด และแท้จริงเจ้าเรียกร้องพวกเขาสู่ทางอันเที่ยงตรง แต่บรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อปรโลกเบี่ยงเบนออกจากทางนั้น และแม้เราจะเมตตาพวกเขา และขจัดความทุกข์ยากที่ประสบแก่พวกเขา พวกเขาก็ยังคงดื้อดึงในการฝ่าฝืนของตน ระเหเร่ร่อนอย่างมืดบอด และแท้จริงเราได้ลงโทษพวกเขาแล้ว แต่พวกเขามิได้ยอมจำนนต่อพระผู้อภิบาลของตน และมิได้นอบน้อม

จนกระทั่งเมื่อเราเปิดประตูแห่งการลงโทษอันรุนแรงแก่พวกเขา ทันใดนั้นพวกเขาก็จมอยู่ในความสิ้นหวัง (68–77)

และพระองค์คือผู้ทรงบังเกิดการได้ยิน การมองเห็น และหัวใจให้แก่พวกเจ้า ช่างน้อยเหลือเกินที่พวกเจ้าขอบคุณ และพระองค์คือผู้ทรงให้พวกเจ้าแพร่หลายทั่วแผ่นดิน และพวกเจ้าจะถูกรวบรวมไปยังพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงให้ชีวิตและทรงให้ตาย และการสับเปลี่ยนของกลางคืนและกลางวันเป็นของพระองค์ พวกเจ้าไม่ใช้สติปัญญาดอกหรือ แต่พวกเขากล่าวเช่นเดียวกับที่คนรุ่นแรกกล่าว พวกเขากล่าวว่า "อะไรกัน เมื่อเราตายและกลายเป็นดินและกระดูกแล้ว เราจะถูกให้ฟื้นขึ้นจริง ๆ หรือ เราและบรรพบุรุษของเราเคยได้รับสัญญานี้มาก่อนแล้ว นี่ไม่ใช่อื่นใดนอกจากนิทานของคนโบราณ" จงกล่าวเถิดว่า "แผ่นดินและทุกผู้ในนั้นเป็นของใคร หากพวกท่านรู้" พวกเขาจะกล่าวว่า "เป็นของอัลลอฮ์" จงกล่าวเถิดว่า "แล้วพวกท่านจะไม่ใคร่ครวญหรือ" จงกล่าวเถิดว่า "ใครคือพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและพระผู้อภิบาลแห่งบัลลังก์อันยิ่งใหญ่" พวกเขาจะกล่าวว่า "เป็นของอัลลอฮ์" จงกล่าวเถิดว่า "แล้วพวกท่านจะไม่ยำเกรงพระองค์หรือ" จงกล่าวเถิดว่า "อำนาจเหนือทุกสิ่งอยู่ในมือของใคร ผู้ซึ่งให้ความคุ้มครอง ขณะที่ไม่มีผู้ใดคุ้มครองให้พ้นจากพระองค์ได้ หากพวกท่านรู้" พวกเขาจะกล่าวว่า "เป็นของอัลลอฮ์" จงกล่าวเถิดว่า "แล้วเหตุใดพวกท่านจึงถูกลวงตาเช่นนั้น" หามิได้ เราได้นำความจริงมาให้พวกเขา และแท้จริงพวกเขาเป็นผู้โกหก อัลลอฮ์มิเคยทรงมีบุตรใด และไม่มีพระเจ้าอื่นใดอยู่เคียงพระองค์ มิเช่นนั้นพระเจ้าแต่ละองค์ย่อมนำสิ่งที่ตนสร้างไป และพวกเขาย่อมพยายามมีอำนาจเหนือกันและกัน มหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮ์จากสิ่งที่พวกเขากล่าวอ้าง[28] (78–91)

พระองค์คือผู้ทรงรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งที่ประจักษ์ พระองค์ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคีกับพระองค์ จงกล่าวเถิดว่า "ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ หากพระองค์จะทรงให้ข้าพระองค์เห็นสิ่งที่พวกเขาได้รับสัญญา ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ก็ขออย่าทรงให้ข้าพระองค์อยู่ในหมู่กลุ่มชนผู้อธรรม"
และแท้จริงเราสามารถให้เจ้าเห็นสิ่งที่เราสัญญาไว้แก่พวกเขา จงผลักไสความชั่วด้วยสิ่งที่ดีกว่า เรารู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกเขาพรรณนา และจงกล่าวว่า "ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากการยุแหย่ของเหล่าชัยฏอน

[28] ระเบียบในเอกภพของเราบ่งบอกถึงเอกเทวนิยม หรือพระประสงค์ของพระเจ้าเพียงหนึ่งเดียว
สถาปัตยกรรมแห่งเอกภาพของพระเจ้า: อรรถาธิบายเชิงวิทยาศาสตร์ ปรัชญา และเทววิทยา ว่าด้วยเอกเทวนิยมในอัลกุรอาน – อัลกุรอานอันทรงเกียรติกับวิทยาศาสตร์
เอกภาพของพระเจ้า ระเบียบแห่งจักรวาล และไวยากรณ์แห่งการสร้าง: อรรถาธิบายเชิงวิทยาศาสตร์ ปรัชญา และเทววิทยาต่ออัลกุรอาน 21:22, 23:91 และ 17:41–44 – อัลกุรอานอันทรงเกียรติกับวิทยาศาสตร์

และข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ มิให้พวกมันเข้าใกล้ข้าพระองค์" (92–98)

พวกเขาเป็นเช่นนั้นเรื่อยไป จนกระทั่งเมื่อความตายมาถึงคนหนึ่งในหมู่พวกเขา เขากล่าวว่า "ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงส่งข้าพระองค์กลับไป เพื่อข้าพระองค์จะได้ทำความดีในสิ่งที่ข้าพระองค์ทิ้งไว้" หามิได้เลย มันเป็นเพียงคำพูดที่เขากล่าว และเบื้องหลังพวกเขามีสิ่งกั้นขวางจนถึงวันที่พวกเขาถูกให้ฟื้นขึ้น ครั้นเมื่อแตรถูกเป่า ในวันนั้นจะไม่มีสายสัมพันธ์ทางเครือญาติระหว่างพวกเขา และพวกเขาจะไม่ถามไถ่กัน ดังนั้นผู้ใดที่ตาชั่งของเขาหนัก ชนเหล่านั้นคือผู้ประสบความสำเร็จ ส่วนผู้ใดที่ตาชั่งของเขาเบา ชนเหล่านั้นคือผู้ที่ทำให้ตนเองขาดทุน พวกเขาจะอยู่ในนรกญะฮันนัมเป็นเวลายาวนาน ไฟนรกจะแผดเผาใบหน้าของพวกเขา และพวกเขาจะหน้าบิดเบี้ยวอยู่ในนั้น "โองการของข้ามิได้ถูกอ่านแก่พวกเจ้าดอกหรือ แล้วพวกเจ้าก็ปฏิเสธมัน" พวกเขาจะกล่าวว่า "ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ความทุกข์ระทมของเราครอบงำเรา และเราเป็นกลุ่มชนที่หลงทาง ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ขอทรงนำเราออกจากมัน หากเรากลับไปสู่ความชั่วอีก เราย่อมเป็นผู้อธรรมอย่างแท้จริง" พระองค์จะตรัสว่า "จงไสหัวเข้าไปในนั้น และอย่าพูดกับข้า แท้จริงมีบ่าวของข้ากลุ่มหนึ่งที่เคยกล่าวว่า 'ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา เราศรัทธาแล้ว ดังนั้นขอทรงอภัยแก่เราและทรงเมตตาเรา และพระองค์ทรงเมตตายิ่งกว่าผู้เมตตาทั้งหลาย' แต่พวกเจ้าถือพวกเขาเป็นเรื่องขบขัน จนพวกเขาทำให้พวกเจ้าลืมการรำลึกถึงข้า และพวกเจ้าเคยหัวเราะเยาะพวกเขา วันนี้ข้าตอบแทนพวกเขาเพราะความอดทนของพวกเขา แท้จริงพวกเขานั่นแหละคือผู้มีชัย" พระองค์จะตรัสว่า "พวกเจ้าพักอยู่ในแผ่นดินกี่ปี" พวกเขาจะกล่าวว่า "เราพักอยู่วันหนึ่งหรือส่วนหนึ่งของวัน ขอทรงถามบรรดาผู้นับเถิด" พระองค์จะตรัสว่า "พวกเจ้าพักอยู่เพียงชั่วครู่เท่านั้น หากเพียงพวกเจ้าได้รู้ พวกเจ้าคิดหรือว่า เราสร้างพวกเจ้าอย่างเล่นสนุก และพวกเจ้าจะไม่ถูกนำกลับมายังเรา" (99–115)

อัลลอฮ์ทรงสูงส่งยิ่ง พระองค์คือกษัตริย์ที่แท้จริง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระผู้อภิบาลแห่งบัลลังก์อันทรงเกียรติ และผู้ใดวิงวอนพระเจ้าอื่นเคียงคู่กับอัลลอฮ์ ซึ่งเขาไม่มีหลักฐานใดสำหรับมัน การชำระบัญชีของเขาอยู่ที่พระผู้อภิบาลของเขาเท่านั้น แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะไม่ประสบความสำเร็จ และจงกล่าวว่า "ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงอภัยและทรงเมตตา และพระองค์ทรงเมตตายิ่งกว่าผู้เมตตาทั้งหลาย" (116–118)

24. แสงสว่าง (Al-Nūr)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ซูเราะฮ์หนึ่งที่เราประทานลงมาและกำหนดไว้ และเราประทานสัญญาณทั้งหลายลงมาในนั้น เป็นสัญญาณอันชัดแจ้ง เพื่อพวกเจ้าจะได้รำลึกและใคร่ครวญ (1)

หญิงและชายที่ผิดประเวณี จงเฆี่ยนแต่ละคนหนึ่งร้อยที และอย่าให้ความสงสารต่อทั้งสองมาครอบงำพวกเจ้าในเรื่องบัญญัติของอัลลอฮ์ หากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้าย และจงให้กลุ่มหนึ่งจากบรรดาผู้ศรัทธาเป็นพยานในการลงโทษทั้งสอง ชายที่ผิดประเวณีจะไม่แต่งงานกับผู้ใดนอกจากหญิงที่ผิดประเวณีหรือหญิงที่ตั้งภาคี และหญิงที่ผิดประเวณีนั้น ไม่มีผู้ใดแต่งงานกับนางนอกจากชายที่ผิดประเวณีหรือชายที่ตั้งภาคี และสิ่งนั้นเป็นที่ต้องห้ามแก่บรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ที่กล่าวหาหญิงบริสุทธิ์ แล้วมิได้นำพยานสี่คนมา จงเฆี่ยนพวกเขาแปดสิบที และอย่ารับการเป็นพยานของพวกเขาอีกเลย ชนเหล่านั้นคือผู้ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ เว้นแต่ผู้ที่กลับตัวหลังจากนั้นและปรับปรุงแก้ไข เพราะแท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ (2–5)

ส่วนบรรดาผู้ที่กล่าวหาภรรยาของตนเอง และไม่มีพยานนอกจากตนเอง การเป็นพยานของชายเช่นนั้นคือ ให้เขาสาบานต่ออัลลอฮ์สี่ครั้งว่าเขาพูดความจริง และครั้งที่ห้าว่า ขอให้การสาปแช่งของอัลลอฮ์ตกแก่เขาหากเขาโกหก และการลงโทษจะถูกปัดออกจากนาง หากนางสาบานต่ออัลลอฮ์สี่ครั้งว่าเขาโกหก และครั้งที่ห้าว่า ขอให้ความกริ้วของอัลลอฮ์ตกแก่นางหากเขาพูดความจริง (6–9)

หากมิใช่เพราะความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้าและความเมตตาของพระองค์ และเพราะอัลลอฮ์คือผู้ทรงรับการกลับตัวเสมอ ผู้ทรงปรีชาญาณ พวกเจ้าย่อมต้องทุกข์ทนเพราะเรื่องนี้ แท้จริงบรรดาผู้ที่นำคำใส่ร้ายมานั้นเป็นกลุ่มหนึ่งจากหมู่พวกเจ้า อย่าคิดว่ามันเป็นสิ่งเลวร้ายสำหรับพวกเจ้า หามิได้ มันเป็นสิ่งดีสำหรับพวกเจ้า แต่ละคนในหมู่พวกเขาได้รับส่วนของบาปที่ตนขวนขวายไว้ และผู้ที่รับส่วนใหญ่ในเรื่องนั้นจะได้รับการลงโทษอันมหันต์ เมื่อพวกเจ้าได้ยินมัน เหตุใดบรรดาชายและหญิงผู้ศรัทธาจึงมิได้คิดในแง่ดีต่อคนของตนเอง และกล่าวว่า “นี่คือการใส่ร้ายอันชัดแจ้ง” เหตุใดพวกเขาจึงมิได้นำพยานสี่คนมาในเรื่องนี้ เมื่อพวกเขามิได้นำพยานมา พวกเขานั่นแหละคือผู้โกหก ณ อัลลอฮ์ และหากมิใช่เพราะความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้าและความเมตตาของพระองค์ในโลกนี้และปรโลก การลงโทษอันมหันต์ย่อมประสบแก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าถลำเข้าไป

เมื่อพวกเจ้าส่งต่อมันด้วยลิ้นของพวกเจ้า และกล่าวด้วยปากของพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าไม่มีความรู้ และคิดว่ามันเป็นเรื่องเล็กน้อย ทั้งที่ ณ อัลลอฮ์มันเป็นเรื่องใหญ่หลวง และเมื่อพวกเจ้าได้ยินมัน เหตุใดพวกเจ้าจึงมิได้กล่าวว่า “ไม่บังควรที่เราจะพูดถึงเรื่องนี้ มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ นี่คือการใส่ร้ายอันมหันต์” อัลลอฮ์ทรงตักเตือนพวกเจ้ามิให้ทำเช่นนี้อีกเลย หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา และอัลลอฮ์ทรงแจกแจงสัญญาณให้ชัดแจ้งแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ แท้จริงบรรดาผู้ที่ชอบให้ความลามกแพร่หลายในหมู่ผู้ศรัทธา จะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวดในโลกนี้และปรโลก อัลลอฮ์ทรงรู้ แต่พวกเจ้าไม่รู้ และหากมิใช่เพราะความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้าและความเมตตาของพระองค์ และเพราะอัลลอฮ์ทรงเอ็นดูยิ่ง ทรงเมตตา พวกเจ้าย่อมพินาศไปแล้ว โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าตามรอยเท้าของชัยฏอน และผู้ใดตามรอยเท้าของชัยฏอน ก็พึงรู้เถิดว่ามันกำชับให้ทำความลามกและสิ่งที่มิชอบ และหากมิใช่เพราะความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้าและความเมตตาของพระองค์ จะไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเจ้าบริสุทธิ์ได้เลย แต่อัลลอฮ์ทรงทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์บริสุทธิ์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้ (10–21)

และจงอย่าให้บรรดาผู้มีความโปรดปรานและความมั่งมีในหมู่พวกเจ้าสาบานว่าจะไม่ให้แก่ญาติสนิท ผู้ขัดสน และบรรดาผู้อพยพในทางของอัลลอฮ์ จงให้พวกเขาอภัยและมองข้าม พวกเจ้าไม่ชอบดอกหรือที่อัลลอฮ์จะทรงอภัยแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ (22)

แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวหาหญิงบริสุทธิ์ ผู้ไม่รู้เรื่องราว ผู้ศรัทธา พวกเขาถูกสาปแช่งในโลกนี้และปรโลก และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันมหันต์ ในวันที่ลิ้น มือ และเท้าของพวกเขาเองจะเป็นพยานปรักปรำพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ ในวันนั้นอัลลอฮ์จะทรงตอบแทนสิ่งที่พวกเขาควรได้รับอย่างครบถ้วน และพวกเขาจะรู้ว่าอัลลอฮ์คือความจริงอันชัดแจ้ง หญิงชั่วสำหรับชายชั่ว และชายชั่วสำหรับหญิงชั่ว หญิงดีสำหรับชายดี และชายดีสำหรับหญิงดี ชนเหล่านี้บริสุทธิ์จากสิ่งที่พวกใส่ร้ายกล่าว สำหรับพวกเขาคือการอภัยและปัจจัยยังชีพอันมีเกียรติ (23–26)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าเข้าบ้านอื่นนอกจากบ้านของพวกเจ้า จนกว่าจะขออนุญาตและกล่าวทักทายแก่ชาวบ้านนั้น นั่นดีกว่าสำหรับพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้ใคร่ครวญ และหากพวกเจ้าไม่พบผู้ใดในนั้น ก็อย่าเข้าไปจนกว่าจะได้รับอนุญาต และหากมีผู้กล่าวแก่พวกเจ้าว่า “จงกลับไป” ก็จงกลับไป นั่นบริสุทธิ์กว่าสำหรับพวกเจ้า และอัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ ไม่มีบาปแก่พวกเจ้าในการเข้าบ้านที่ไม่มีผู้อาศัย ซึ่งในนั้นมีประโยชน์สำหรับพวกเจ้า และอัลลอฮ์ทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผยและสิ่งที่พวกเจ้าปิดบัง

จงกล่าวแก่บรรดาชายผู้ศรัทธาให้ลดสายตาของตนลง และรักษาพรหมจรรย์ของตน นั่นบริสุทธิ์กว่าสำหรับพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงตระหนักยิ่งถึงสิ่งที่พวกเขากระทำ และจงกล่าวแก่บรรดาหญิงผู้ศรัทธาให้ลดสายตาของตนลง และรักษาพรหมจรรย์ของตน และอย่าอวดเครื่องประดับของตน เว้นแต่สิ่งที่ปรากฏอยู่ตามปกติ และให้พวกนางดึงผ้าคลุมศีรษะลงปิดหน้าอกและคอเสื้อของตน และอย่าอวดเครื่องประดับของตน เว้นแต่แก่สามีของพวกนาง บิดาของพวกนาง บิดาของสามี บุตรชายของพวกนาง บุตรชายของสามี พี่น้องชายของพวกนาง บุตรชายของพี่น้องชาย บุตรชายของพี่น้องหญิง บรรดาสตรีของพวกนาง ทาสของพวกนาง คนรับใช้ชายที่ไม่มีความต้องการทางเพศ หรือเด็กที่ยังไม่รู้เรื่องส่วนพึงสงวนของสตรี และอย่าให้พวกนางกระทืบเท้าเพื่อให้ผู้อื่นสนใจเครื่องประดับที่พวกนางซ่อนไว้ และพวกเจ้าทั้งหมดจงกลับตัวสู่อัลลอฮ์เถิด โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เพื่อพวกเจ้าจะได้ประสบความสำเร็จ (27–31)

และจงจัดการแต่งงานให้แก่ผู้ที่เป็นโสดในหมู่พวกเจ้า และผู้ทรงคุณธรรมในหมู่ทาสชายและทาสหญิงของพวกเจ้า หากพวกเขายากจน อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขามั่งมีจากความโปรดปรานของพระองค์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงไพศาล ผู้ทรงรอบรู้ และจงให้บรรดาผู้ที่ยังไม่มีความสามารถจะแต่งงานรักษาตนให้บริสุทธิ์ จนกว่าอัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขามั่งมีจากความโปรดปรานของพระองค์ และหากผู้ใดในหมู่ทาสต้องการสัญญาไถ่ตนเป็นอิสระ ก็จงทำสัญญานั้นให้แก่พวกเขา หากพวกเจ้ารู้ว่าในตัวพวกเขามีความดี และจงให้แก่พวกเขาจากทรัพย์สินของอัลลอฮ์ที่พระองค์ประทานแก่พวกเจ้า และจงอย่าบังคับทาสหญิงของพวกเจ้าให้ค้าประเวณี เมื่อพวกนางต้องการรักษาตนให้บริสุทธิ์ เพื่อแสวงหาสิ่งของชั่วคราวแห่งชีวิตนี้ และหากผู้ใดบังคับพวกนาง หลังจากที่พวกนางถูกบังคับแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอต่อพวกนาง (32–33)

และแท้จริงเราได้ประทานลงมาแก่พวกเจ้าซึ่งสัญญาณที่แจกแจงชัดแจ้ง และอุทาหรณ์จากบรรดาผู้ที่ล่วงลับไปก่อนพวกเจ้า และข้อตักเตือนสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ (34)

อัลลอฮ์คือแสงสว่างแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน อุปมาแสงสว่างของพระองค์ เป็นดั่งช่องผนังที่มีตะเกียงอยู่ในนั้น ตะเกียงอยู่ในแก้ว แก้วนั้นประหนึ่งดวงดาวที่เปล่งประกาย ถูกจุดจากต้นไม้อันจำเริญ คือต้นมะกอกที่มิใช่ของทิศตะวันออกและมิใช่ของทิศตะวันตก น้ำมันของมันแทบจะส่องสว่าง แม้ไฟจะมิได้สัมผัสมัน แสงสว่างซ้อนแสงสว่าง อัลลอฮ์ทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์สู่แสงสว่างของพระองค์ และอัลลอฮ์ทรงยกอุปมาสำหรับมนุษย์ และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง แสงสว่างเช่นนั้นส่องอยู่ในบ้านทั้งหลายที่อัลลอฮ์ทรงอนุญาตให้ยกขึ้น และให้พระนามของพระองค์ถูกรำลึกในนั้น ในนั้นมีผู้แซ่ซ้องสดุดีพระองค์ทั้งยามเช้าและยามเย็น

คือบุรุษทั้งหลายซึ่งการค้าและการขายมิได้ทำให้พวกเขาเผลอไผลจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์
จากการดำรงละหมาด และการจ่ายซะกาต พวกเขากลัววันที่หัวใจและดวงตาจะพลิกกลับ
เพื่ออัลลอฮ์จะทรงตอบแทนพวกเขาตามสิ่งที่ดีที่สุดที่พวกเขากระทำ
และทรงเพิ่มพูนแก่พวกเขาจากความโปรดปรานของพระองค์
และอัลลอฮ์ประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยไม่คิดคำนวณ (35–38)

ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมนั้น การงานของพวกเขาเป็นดั่งภาพลวงตาในที่ราบ ซึ่งผู้กระหายคิดว่าเป็นน้ำ
จนกระทั่งเมื่อเขามาถึงมัน เขาพบว่ามันไม่มีอะไรเลย แต่เขาพบอัลลอฮ์ ณ ที่นั้น
แล้วพระองค์ทรงชำระบัญชีของเขาอย่างครบถ้วน และอัลลอฮ์ทรงรวดเร็วในการชำระบัญชี
หรือเป็นดั่งความมืดหลายชั้นในทะเลลึก ซึ่งถูกปกคลุมด้วยคลื่นซ้อนคลื่น เหนือมันมีเมฆ
ความมืดซ้อนความมืด หากเขายื่นมือออกไป เขาแทบจะมองไม่เห็นมัน
และผู้ใดที่อัลลอฮ์มิได้ประทานแสงสว่างแก่เขา เขาย่อมไม่มีแสงสว่างใดเลย (39–40)

เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า ทุกผู้ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินแซ่ซ้องสดุดีอัลลอฮ์ และนกที่กางปีกด้วย
แต่ละสิ่งรู้การละหมาดและการแซ่ซ้องสดุดีของตน และอัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขากระทำ
อำนาจการปกครองแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์ และการกลับคืนสุดท้ายคือยังอัลลอฮ์
เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงต้อนเมฆ แล้วทรงรวมมันเข้าด้วยกัน แล้วทรงทำให้มันทับซ้อนเป็นกอง
แล้วเจ้าก็เห็นฝนหลั่งออกมาจากท่ามกลางมัน
และพระองค์ทรงให้มวลเมฆดั่งภูเขาซึ่งมีลูกเห็บอยู่ในนั้นลงมาจากฟากฟ้า
แล้วทรงให้มันกระทบผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงเบนมันออกจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
ประกายสายฟ้าของมันแทบจะพรากการมองเห็นไป อัลลอฮ์ทรงสับเปลี่ยนกลางคืนและกลางวัน
แท้จริงในการนั้นมีบทเรียนสำหรับบรรดาผู้มีสายตามองเห็น และอัลลอฮ์ทรงสร้างสัตว์ทุกชนิดจากน้ำ[29]
บางชนิดเคลื่อนไปบนท้องของมัน บางชนิดเดินบนสองขา และบางชนิดเดินบนสี่ขา
อัลลอฮ์ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง (41–45)

แท้จริงเราได้ประทานสัญญาณที่แจกแจงชัดแจ้งลงมา
และอัลลอฮ์ทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์สู่ทางอันเที่ยงตรง พวกเขากล่าวว่า
“เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูต และเราเชื่อฟัง” แล้วกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาก็ผินหลังให้หลังจากนั้น
ชนเหล่านั้นมิใช่ผู้ศรัทธา และเมื่อพวกเขาถูกเรียกร้องสู่อัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์
เพื่อเขาจะตัดสินระหว่างพวกเขา กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาก็ผินหลังให้ แต่หากความถูกต้องอยู่ข้างพวกเขา
พวกเขาก็มาหาเขาอย่างนอบน้อม ในหัวใจของพวกเขามีโรคหรือ หรือพวกเขาสงสัย

[29] นบีมุฮัมมัดไม่อาจล่วงรู้ความจริงทางวิทยาศาสตร์อันลึกซึ้งนี้ได้โดยบังเอิญ โองการนี้ก็เช่นเดียวกับโองการอื่นอีกมากมาย
ที่บ่งบอกถึงแหล่งที่มาซึ่งทรงรอบรู้ทุกสิ่ง เรื่องนี้ยังกล่าวไว้ใน 21:30 และ 25:54 ด้วย

หรือพวกเขากลัวว่าอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์จะอยุติธรรมต่อพวกเขา หามิได้ พวกเขานั่นแหละคือผู้อธรรม คำพูดเดียวของบรรดาผู้ศรัทธา เมื่อพวกเขาถูกเรียกร้องสู่อัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์เพื่อเขาจะตัดสินระหว่างพวกเขา คือการกล่าวว่า “เราได้ยินแล้วและเราเชื่อฟัง” ชนเหล่านี้แหละคือผู้ประสบความสำเร็จ และผู้ใดเชื่อฟังอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ เกรงกลัวอัลลอฮ์และยำเกรงพระองค์ ชนเหล่านี้แหละคือผู้มีชัย และพวกเขาสาบานต่ออัลลอฮ์ด้วยคำสาบานอันหนักแน่นที่สุดว่า หากเจ้าสั่งพวกเขา พวกเขาจะออกไปอย่างแน่นอน จงกล่าวเถิดว่า “อย่าสาบานเลย สิ่งที่ต้องการคือการเชื่อฟังอันเป็นที่รู้กัน แท้จริงอัลลอฮ์ทรงตระหนักยิ่งถึงสิ่งที่พวกท่านกระทำ” จงกล่าวเถิดว่า “จงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และจงเชื่อฟังศาสนทูต” แต่หากพวกเจ้าผินหลังให้ เขาก็รับผิดชอบเพียงสิ่งที่ถูกวางไว้แก่เขา และพวกเจ้ารับผิดชอบสิ่งที่ถูกวางไว้แก่พวกเจ้า และหากพวกเจ้าเชื่อฟังเขา พวกเจ้าจะได้รับทางนำ และหน้าที่ของศาสนทูตมีเพียงการประกาศสารอย่างชัดแจ้งเท่านั้น (46–54)

อัลลอฮ์ทรงสัญญาแก่บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีในหมู่พวกเจ้าว่า
พระองค์จะทรงให้พวกเขาเป็นผู้สืบแทนในแผ่นดินอย่างแน่นอน
ดั่งที่ทรงให้บรรดาผู้ก่อนพวกเขาเป็นผู้สืบแทน
และจะทรงทำให้ศาสนาของพวกเขาที่พระองค์ทรงพอพระทัยสำหรับพวกเขามั่นคงแก่พวกเขาอย่างแน่นอน และจะทรงเปลี่ยนความกลัวของพวกเขาเป็นความปลอดภัยอย่างแน่นอน “พวกเขาเคารพภักดีข้า และไม่ตั้งสิ่งใดเป็นภาคีกับข้า” และผู้ใดปฏิเสธสัจธรรมหลังจากนั้น ชนเหล่านั้นคือผู้ฝ่าฝืน และจงดำรงละหมาด จ่ายซะกาต และเชื่อฟังศาสนทูต เพื่อพวกเจ้าจะได้รับความเมตตา อย่าคิดว่าบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะทำให้อัลลอฮ์หมดความสามารถในแผ่นดินได้
ที่พำนักของพวกเขาคือไฟนรก และช่างเป็นปลายทางที่เลวร้ายยิ่ง (55–57)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา
จงให้ทาสและบรรดาผู้ที่ยังไม่บรรลุวัยหนุ่มสาวในหมู่พวกเจ้าขออนุญาตพวกเจ้าก่อนเข้ามาในสามเวลา คือก่อนละหมาดยามรุ่งอรุณ เมื่อพวกเจ้าเปลื้องเสื้อผ้าในยามเที่ยง และหลังละหมาดยามค่ำ เป็นสามเวลาแห่งความเป็นส่วนตัวสำหรับพวกเจ้า นอกเหนือจากเวลาเหล่านี้ ไม่มีบาปแก่พวกเจ้าและแก่พวกเขา พวกเขาเวียนไปมาในหมู่พวกเจ้า บางคนกับอีกบางคน เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงแจกแจงสัญญาณให้ชัดแจ้งแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ และเมื่อเด็ก ๆ ในหมู่พวกเจ้าบรรลุวัยหนุ่มสาว ก็จงให้พวกเขาขออนุญาตดั่งที่บรรดาผู้ก่อนพวกเขาขออนุญาต
เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงแจกแจงสัญญาณของพระองค์ให้ชัดแจ้งแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ ส่วนบรรดาสตรีที่พ้นวัยมีบุตร ซึ่งไม่หวังการแต่งงานแล้ว

ไม่มีบาปแก่พวกนางหากจะเปลื้องเสื้อคลุมชั้นนอก โดยไม่อวดเครื่องประดับ แต่การงดเว้นนั้นดีกว่าสำหรับพวกนาง และอัลลอฮ์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้ (58–60)

ไม่มีข้อจำกัดแก่คนตาบอด คนขาพิการ คนป่วย และแก่ตัวพวกเจ้าเอง ในการกินจากบ้านของพวกเจ้า หรือบ้านบิดาของพวกเจ้า บ้านมารดาของพวกเจ้า บ้านพี่น้องชายของพวกเจ้า บ้านพี่น้องหญิงของพวกเจ้า บ้านลุงและอาฝ่ายบิดา บ้านป้าและอาหญิงฝ่ายบิดา บ้านลุงและน้าฝ่ายมารดา บ้านป้าและน้าหญิงฝ่ายมารดา หรือบ้านที่กุญแจอยู่ในความดูแลของพวกเจ้า หรือบ้านมิตรสหายของพวกเจ้า ไม่มีบาปแก่พวกเจ้า ไม่ว่าจะกินร่วมกันหรือแยกกัน และเมื่อพวกเจ้าเข้าบ้าน ก็จงทักทายกันและกันด้วยคำทักทายจากอัลลอฮ์ อันจำเริญและดีงาม เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงแจกแจงสัญญาณให้ชัดแจ้งแก่พวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้ใช้สติปัญญา (61)

ผู้ศรัทธาที่แท้จริงคือบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และเมื่อพวกเขาอยู่กับเขาในกิจการส่วนรวม พวกเขาจะไม่จากไปจนกว่าจะขออนุญาตเขา แท้จริงบรรดาผู้ที่ขออนุญาตเจ้า คือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ ดังนั้นเมื่อพวกเขาขออนุญาตเจ้าเพื่อธุระบางอย่างของตน ก็จงอนุญาตแก่ผู้ที่เจ้าประสงค์ในหมู่พวกเขา และจงขออภัยต่ออัลลอฮ์ให้แก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ จงอย่าถือการเรียกของศาสนทูตในหมู่พวกเจ้า เหมือนการเรียกกันเองระหว่างพวกเจ้า อัลลอฮ์ทรงรู้บรรดาผู้ที่แอบหลบออกไปโดยอาศัยผู้อื่นกำบังในหมู่พวกเจ้า ดังนั้นจงให้บรรดาผู้ที่ขัดคำสั่งของเขาระวังเถิด มิให้การทดสอบประสบแก่พวกเขา หรือการลงโทษอันเจ็บปวดประสบแก่พวกเขา (62–63)

แท้จริงทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงรู้ดีถึงสภาพที่พวกเจ้าเป็นอยู่ และในวันที่พวกเขาถูกนำกลับไปยังพระองค์ พระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขากระทำ และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง (64)

25. เกณฑ์จำแนก (Al-Furqān)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

มหาจำเริญยิ่งแด่พระองค์ผู้ทรงประทานเกณฑ์จำแนกลงมาแก่บ่าวของพระองค์
เพื่อเขาจะได้เป็นผู้ตักเตือนแก่สากลโลก
พระองค์ผู้ซึ่งอำนาจการปกครองแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์ ผู้มิได้ทรงมีบุตร
และไม่มีภาคีใดในอำนาจการปกครอง ผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง แล้วทรงกำหนดมันตามสัดส่วนอันแม่นยำ
แต่พวกเขากลับยึดเอาพระเจ้าอื่นนอกจากพระองค์ ซึ่งไม่สร้างสิ่งใด และตัวพวกมันเองถูกสร้าง
ซึ่งไม่มีอำนาจให้โทษหรือให้คุณแม้แก่ตัวเอง และไม่ครอบครองความตาย ชีวิต หรือการฟื้นคืนชีพ (1–3)

บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกล่าวว่า “นี่ไม่ใช่อื่นใดนอกจากความเท็จที่เขากุขึ้น
และมีกลุ่มชนอื่นช่วยเขาในเรื่องนี้” แท้จริงพวกเขาได้นำมาเพียงความอธรรมและความเท็จ
และพวกเขากล่าวว่า “เป็นนิทานของคนโบราณ ซึ่งเขาให้ผู้อื่นเขียนไว้
และมันถูกบอกให้เขาจดทั้งยามเช้าและยามเย็น” จงกล่าวเถิดว่า
“ผู้ทรงรู้ความลับในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินได้ประทานมันลงมา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง
ผู้ทรงเมตตาเสมอ”[30] (4-6)

และพวกเขากล่าวว่า “ศาสนทูตผู้นี้เป็นอย่างไรกัน เขากินอาหารและเดินไปมาในตลาด
เหตุใดจึงไม่มีมลาอิกะฮ์ถูกส่งลงมายังเขา เพื่อเป็นผู้ตักเตือนเคียงข้างเขา
หรือเหตุใดจึงไม่มีขุมทรัพย์ถูกโยนลงมาให้เขา หรือเหตุใดเขาจึงไม่มีสวนไว้กินจากมัน”
และบรรดาผู้อธรรมกล่าวว่า “พวกท่านมิได้ตามผู้ใด นอกจากชายที่ถูกมายากลครอบงำ”
จงดูเถิดว่าพวกเขายกอุปมาแก่เจ้าอย่างไร พวกเขาจึงหลงทาง และไม่อาจพบทางได้
มหาจำเริญยิ่งแด่พระองค์ ผู้ซึ่งหากทรงประสงค์ ก็ทรงประทานสิ่งที่ดีกว่านั้นแก่เจ้าได้
คือสวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง และปราสาททั้งหลายด้วย (7–10)

---

[30] เหล่านี้เป็นโองการสำคัญยิ่งของอัลกุรอาน
นักแก้ต่างชาวคริสต์ในอดีตและนักวิจารณ์ฝ่ายอเทวนิยมในปัจจุบันเสนอคำวิจารณ์ที่ไร้มูลต่ออัลกุรอาน
และอัลลอฮ์ทรงเสนอคำแก้ต่างที่สอดคล้องกลมกลืนยิ่ง
หากอัลกุรอานนี้เผยความลับแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินที่มุฮัมมัดไม่อาจล่วงรู้ได้
ก็ย่อมสรุปได้ว่าอัลกุรอานเป็นพระดำรัสของพระผู้ทรงรอบรู้
ความสอดคล้องกับวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ที่บรรดานักอรรถาธิบายแสดงให้เห็น เป็นแนวการให้เหตุผลเช่นนั้นแนวหนึ่ง
คำอธิบายประกอบหลายแห่งในงานแปลนี้ว่าด้วยความสอดประสานระหว่างอัลกุรอานกับวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ ตัวอย่างเช่น
21:30–33 และ 51:47–49

แท้จริงแล้วสิ่งที่พวกเขาปฏิเสธคือการมาถึงของยามอวสาน[31] และสำหรับผู้ที่ปฏิเสธยามอวสาน
เราได้เตรียมไฟอันลุกโชนไว้ เมื่อมันเห็นพวกเขาจากที่ไกล
พวกเขาจะได้ยินเสียงเดือดดาลและเสียงคำรามของมัน
และเมื่อพวกเขาถูกโยนลงในที่คับแคบของมันโดยถูกล่ามเข้าด้วยกัน พวกเขาจะร้องเรียกหาความพินาศ
ณ ที่นั้น “วันนี้อย่าร้องเรียกหาความพินาศเพียงครั้งเดียว แต่จงร้องเรียกหาความพินาศหลายครั้ง”
จงกล่าวเถิดว่า “นั่นดีกว่า หรือสวนสวรรค์อันนิรันดร์ที่ถูกสัญญาไว้แก่บรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์
ซึ่งจะเป็นการตอบแทนและปลายทางสุดท้ายของพวกเขา ในนั้นพวกเขาจะได้รับทุกสิ่งที่ปรารถนา
โดยพำนักอยู่ตลอดกาล เป็นสัญญาที่พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงผูกพันพระองค์เองว่าจะทำให้เป็นจริง”
และในวันที่พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเขาพร้อมกับสิ่งที่พวกเขาเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์
แล้วพระองค์จะตรัสว่า “พวกเจ้าหรือที่ทำให้บ่าวของข้าเหล่านี้หลงทาง หรือพวกเขาหลงจากทางเอง”
พวกเขาจะกล่าวว่า “มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ ไม่บังควรที่เราจะยึดเอาผู้คุ้มครองใดนอกจากพระองค์
แต่พระองค์ทรงให้พวกเขาและบรรพบุรุษของพวกเขาเสพสุข จนพวกเขาลืมข้อเตือนใจ
และกลายเป็นกลุ่มชนที่พินาศ” อัลลอฮ์จะตรัสว่า “บัดนี้พวกเขาได้ปฏิเสธพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้ากล่าวแล้ว
ดังนั้นพวกเจ้าไม่อาจปัดการลงโทษออก และไม่อาจหาความช่วยเหลือได้”
และผู้ใดในหมู่พวกเจ้ากระทำความอธรรม เราจะให้เขาลิ้มรสการลงโทษอันใหญ่หลวง (11–19)

และบรรดาศาสนทูตที่เราส่งมาก่อนเจ้า (โอ้นบี) ล้วนกินอาหารและเดินไปมาในตลาด
และเราทำให้บางคนในหมู่พวกเจ้าเป็นการทดสอบสำหรับอีกบางคน พวกเจ้าจะอดทนหรือไม่
และพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงเฝ้ามองอยู่เสมอ และบรรดาผู้ไม่หวังการพบกับเรากล่าวว่า
“เหตุใดมลาอิกะฮ์จึงไม่ถูกส่งลงมายังเรา หรือเหตุใดเราจึงไม่เห็นพระผู้อภิบาลของเรา”
แท้จริงพวกเขาเต็มไปด้วยความหยิ่งผยองในตนเอง และได้ละเมิดด้วยความโอหังอันมหันต์
ในวันที่พวกเขาเห็นมลาอิกะฮ์ วันนั้นจะไม่มีข่าวดีใดสำหรับบรรดาผู้ทำบาป และมลาอิกะฮ์จะกล่าวว่า
“มีสิ่งกั้นขวางอันต้องห้ามอยู่ระหว่างพวกเจ้ากับความปีติ” และเราจะหันไปยังการงานที่พวกเขาทำไว้
แล้วทำให้มันเป็นดั่งฝุ่นธุลีที่ปลิวกระจาย ชาวสวนสวรรค์ในวันนั้นจะมีที่พำนักที่ดีกว่า
และที่พักผ่อนที่งดงามกว่า และในวันที่ฟากฟ้าแยกออกพร้อมด้วยเมฆ
และมลาอิกะฮ์ถูกส่งลงมาเป็นขบวนอันยิ่งใหญ่
อำนาจการปกครองที่แท้จริงในวันนั้นเป็นของพระผู้ทรงกรุณาปรานี
และมันจะเป็นวันที่ยากลำบากสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม และในวันนั้นผู้อธรรมจะกัดมือของตน
แล้วกล่าวว่า “โอ้ หากเพียงฉันได้ยึดทางร่วมกับศาสนทูต โอ้ความวิบัติของฉัน

[31] การปฏิเสธพระเจ้าหรืออเทวนิยมนั้นไปด้วยกันกับการปฏิเสธชีวิตหลังความตายหรือการต้องรับผิดชอบ
เรื่องนี้ถูกกล่าวถึงหลายครั้งในอัลกุรอาน โปรดดูโองการสุดท้ายของบทที่ 41 ฮา มีม สัจญ์ดะฮ์ ด้วย

หากเพียงฉันมิได้ยึดคนนั้นเป็นมิตร เขาทำให้ฉันหลงจากข้อเตือนใจ หลังจากมันมาถึงฉันแล้ว”
และชัยฏอนนั้นทอดทิ้งมนุษย์ในท้ายที่สุดเสมอ (20–29)

และศาสนทูตกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์
แท้จริงกลุ่มชนของข้าพระองค์ถืออัลกุรอานนี้เป็นสิ่งที่ถูกทอดทิ้ง”
และเช่นนั้นแหละเราทำให้นบีทุกคนมีศัตรูจากหมู่ผู้ทำบาป
แต่พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงพอเพียงแล้วในฐานะผู้นำทางและผู้ช่วยเหลือ (30–31)

และบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกล่าวว่า
“เหตุใดอัลกุรอานจึงมิได้ถูกประทานลงมาแก่เขาทั้งหมดในคราวเดียว” เป็นเช่นนั้น
เพื่อเราจะทำให้หัวใจของเจ้ามั่นคงด้วยมัน และเราได้อ่านมันแก่เจ้าเป็นขั้นตอนอย่างประณีตและชัดเจน
และพวกเขาจะไม่นำข้อโต้แย้งใดมายังเจ้า นอกจากเราจะนำความจริงและคำอธิบายที่ดีกว่ามาให้เจ้า[32]
(32–33)

บรรดาผู้ที่จะถูกรวบรวมไปสู่นรกญะฮันนัมโดยคว่ำหน้า ชนเหล่านั้นอยู่ในที่ที่เลวร้ายที่สุด
และหลงจากทางไกลที่สุด (33–34)

และแท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์แก่มูซา และแต่งตั้งฮารูนพี่ชายของเขาเป็นผู้ช่วยเขา แล้วเรากล่าวว่า
“เจ้าทั้งสองจงไปยังกลุ่มชนที่ปฏิเสธสัญญาณของเรา” แล้วเราก็ทำลายพวกเขาอย่างราบคาบ
และกลุ่มชนของนูห์ เมื่อพวกเขาปฏิเสธบรรดาศาสนทูต เราให้พวกเขาจมน้ำ
และทำให้พวกเขาเป็นสัญญาณสำหรับมนุษยชาติ
และเราได้เตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้สำหรับบรรดาผู้อธรรม และอ๊าด ษะมูด ชาวอัรร๊อส
และอีกหลายชั่วรุ่นระหว่างนั้น แก่แต่ละกลุ่มเรายกอุทาหรณ์เป็นการตักเตือน
และแต่ละกลุ่มเราทำลายอย่างสิ้นเชิง และแท้จริงคนเหล่านี้ได้ผ่านเมืองที่ถูกฝนอันเลวร้ายเทลงมา
พวกเขาไม่เคยเห็นมันดอกหรือ หามิได้ พวกเขาไม่หวังการฟื้นคืนชีพ และเมื่อพวกเขาเห็นเจ้า
พวกเขาก็ถือเจ้าเป็นเพียงเรื่องเย้ยหยัน “ผู้นี้หรือที่อัลลอฮ์ทรงส่งมาเป็นศาสนทูต
เขาแทบจะทำให้เราหลงจากบรรดาพระเจ้าของเรา หากเรามิได้ยึดมั่นกับพวกมัน” และพวกเขาจะได้รู้
เมื่อพวกเขาเห็นการลงโทษ ว่าผู้ใดหลงจากทางไกลกว่า
เจ้าเห็นผู้ที่ยึดเอาอารมณ์ปรารถนาของตนเป็นพระเจ้าของตนไหม แล้วเจ้าจะเป็นผู้ดูแลเขากระนั้นหรือ
หรือเจ้าคิดว่าส่วนมากของพวกเขาได้ยินหรือใช้สติปัญญา พวกเขามิใช่อื่นใดนอกจากเป็นดั่งปศุสัตว์
หามิได้ พวกเขาหลงจากทางไกลยิ่งกว่า (35–44)

[32] วิวรณ์ในสังเวียนแห่งประวัติศาสตร์: อรรถาธิบายเชิงประวัติศาสตร์ ปรัชญา และเทววิทยา ต่ออัลกุรอาน 25:32–33 – อัลกุรอานอันทรงเกียรติกับวิทยาศาสตร์

เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงทอดเงาให้ยาวอย่างไร และหากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ย่อมทำให้มันหยุดนิ่ง แล้วเราทำให้ดวงอาทิตย์เป็นเครื่องชี้นำมัน แล้วเราดึงมันเข้ามายังเราทีละน้อย และพระองค์คือผู้ทรงทำให้กลางคืนเป็นอาภรณ์สำหรับพวกเจ้า ทำให้การนอนหลับเป็นการพักผ่อน และทำให้กลางวันเป็นการลุกขึ้นสู่ชีวิต และพระองค์คือผู้ทรงส่งลมเป็นข่าวดีล่วงหน้าก่อนความเมตตาของพระองค์ และเราหลั่งน้ำบริสุทธิ์ลงมาจากฟากฟ้า เพื่อเราจะให้ชีวิตแก่แผ่นดินที่ตายแล้วด้วยมัน และให้ปศุสัตว์และมนุษย์จำนวนมากที่เราสร้างได้ดื่มจากมัน และแท้จริงเราได้กล่าวเรื่องนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าแก่มนุษย์ เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่ยอมรับสิ่งใดนอกจากการเนรคุณ และหากเราประสงค์ เราย่อมให้มีผู้ตักเตือนขึ้นในทุกเมือง ดังนั้นจงอย่าคล้อยตามบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม แต่จงต่อสู้ดิ้นรนกับพวกเขาด้วยมัน คือด้วยอัลกุรอาน เป็นการต่อสู้ดิ้นรนอันยิ่งใหญ่ (45–52)

และพระองค์คือผู้ทรงปล่อยสองห้วงน้ำ ห้วงหนึ่งจืดสนิทน่าดื่ม อีกห้วงหนึ่งเค็มจัดและขม และทรงทำให้มีสิ่งกั้นขวางระหว่างทั้งสอง เป็นเครื่องกั้นอันต้องห้าม และพระองค์คือผู้ทรงสร้างมนุษย์จากน้ำ แล้วทรงให้เขามีเครือญาติทางสายเลือดและทางการแต่งงาน[33] และพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงเดชานุภาพเสมอ แต่พวกเขาเคารพภักดีสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ ซึ่งไม่อาจให้คุณและไม่อาจให้โทษแก่พวกเขา และผู้ปฏิเสธสัจธรรมนั้นเป็นผู้ร่วมมือต่อต้านพระผู้อภิบาลของตนเสมอ และเรามิได้ส่งเจ้ามา นอกจากเป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน จงกล่าวเถิดว่า “ฉันมิได้ขอค่าตอบแทนใดจากพวกท่านในการนี้ เว้นแต่ว่าผู้ใดประสงค์ ก็ให้เขายึดทางสู่พระผู้อภิบาลของเขา” และจงมอบความไว้วางใจต่อพระผู้ทรงชีวิน ผู้ไม่ตาย และจงแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระองค์ และพระองค์ทรงพอเพียงแล้วในฐานะผู้ตระหนักยิ่งถึงบาปของบ่าวของพระองค์ พระองค์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองในหกช่วงกาล แล้วทรงสถิตมั่นเหนือบัลลังก์ คือพระผู้ทรงกรุณาปรานี ดังนั้นจงถามผู้ที่รู้ดีเกี่ยวกับพระองค์เถิด และเมื่อมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า “จงก้มกราบต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี” พวกเขากล่าวว่า “แล้วพระผู้ทรงกรุณาปรานีคืออะไร เราจะก้มกราบต่อสิ่งที่ท่านสั่งเรากระนั้นหรือ” และมันเพียงเพิ่มความรังเกียจแก่พวกเขา มหาจำเริญยิ่งแด่พระองค์ผู้ทรงทำให้มีกลุ่มดาวในฟากฟ้า และทรงทำให้มีตะเกียงและดวงจันทร์ที่ส่องสว่างในนั้น

[33] นบีมุฮัมมัดไม่อาจล่วงรู้ความจริงทางวิทยาศาสตร์อันลึกซึ้งนี้ได้โดยบังเอิญ โองการนี้ก็เช่นเดียวกับโองการอื่นอีกมากมายที่บ่งบอกถึงแหล่งที่มาซึ่งทรงรอบรู้ทุกสิ่ง เรื่องนี้ยังกล่าวไว้ใน 21:30 และ 24:45 ด้วย

และพระองค์คือผู้ทรงทำให้กลางคืนและกลางวันสืบเนื่องกัน สำหรับผู้ที่ประสงค์จะใคร่ครวญ
หรือประสงค์จะขอบคุณ[34] (53–62)

และบ่าวของพระผู้ทรงกรุณาปรานี คือบรรดาผู้ที่เดินบนแผ่นดินด้วยความนอบน้อม
และเมื่อพวกโง่เขลาพูดกับพวกเขา พวกเขากล่าวว่า "สันติ"
ผู้ซึ่งใช้เวลากลางคืนต่อหน้าพระผู้อภิบาลของตนด้วยการก้มกราบและการยืน ผู้ซึ่งกล่าวว่า
"ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ขอทรงเบนการลงโทษแห่งนรกญะฮันนัมออกจากเรา
แท้จริงการลงโทษของมันเป็นความทรมานที่ไม่ลดละ แท้จริงมันเป็นที่พำนักและที่พักอันเลวร้าย"
ผู้ซึ่งเมื่อบริจาค พวกเขาไม่ฟุ่มเฟือยและไม่ตระหนี่ แต่อยู่ในความพอดีระหว่างทั้งสอง
ผู้ซึ่งไม่วิงวอนพระเจ้าอื่นเคียงคู่กับอัลลอฮ์ ไม่ฆ่าชีวิตที่อัลลอฮ์ทรงทำให้ต้องห้าม เว้นแต่โดยชอบธรรม
และไม่ผิดประเวณี และผู้ใดกระทำสิ่งเหล่านี้ เขาจะพบกับโทษของบาป
การลงโทษจะถูกเพิ่มเป็นทวีคูณแก่เขาในวันฟื้นคืนชีพ และเขาจะอยู่ในนั้นตลอดกาลอย่างอัปยศ
เว้นแต่ผู้ที่กลับตัว ศรัทธา และประกอบความดี
สำหรับชนเหล่านั้นอัลลอฮ์จะทรงเปลี่ยนความชั่วของพวกเขาเป็นความดี และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง
ผู้ทรงเมตตาเสมอ และผู้ใดกลับตัวและทำความดี แท้จริงเขาได้กลับตัวสู่อัลลอฮ์อย่างแท้จริง
และพวกเขาคือผู้ที่ไม่เป็นพยานเท็จ และเมื่อพวกเขาผ่านคำพูดไร้สาระ พวกเขาก็ผ่านไปอย่างมีเกียรติ
ผู้ซึ่งเมื่อถูกเตือนด้วยสัญญาณของพระผู้อภิบาลของตน
พวกเขามิได้ทรุดลงต่อมันอย่างคนหูหนวกและตาบอด และผู้ซึ่งกล่าวว่า "ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา
ขอทรงประทานคู่ครองและลูกหลานที่เป็นความชื่นตาแก่เรา
และขอทรงทำให้เราเป็นแบบอย่างสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์"
ชนเหล่านี้จะได้รับการตอบแทนด้วยห้องชั้นสูงสุดของสวนสวรรค์ เพราะความอดทนของพวกเขา
และในนั้นพวกเขาจะได้รับการต้อนรับด้วยคำทักทายและสันติ โดยพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
ช่างเป็นที่พำนักและที่พักอันดีงาม จงกล่าวเถิดว่า "พระผู้อภิบาลของฉันจะไม่ทรงใส่พระทัยพวกท่าน
หากมิใช่เพราะการวิงวอนของพวกท่าน แต่พวกท่านได้ปฏิเสธความจริงแล้ว
ดังนั้นการลงโทษจะเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้" (63–77)

[34] **เหตุใดอัลกุรอานจึงตั้งชื่อซูเราะฮ์หนึ่งตามกลุ่มดาว**

26. บรรดากวี (Al-Shuʿarāʾ)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ฏอ ซีน มีม เหล่านี้คือสัญญาณของคัมภีร์อันชัดแจ้ง (1–2)

บางทีเจ้า (โอ้นบี) จะทำให้ตัวเองตรอมตรมด้วยความเศร้า เพราะพวกเขาไม่ศรัทธา หากเราประสงค์ เราย่อมประทานสัญญาณจากฟากฟ้าลงมาแก่พวกเขา แล้วคอของพวกเขาจะก้มลงนอบน้อมต่อมัน และไม่มีข้อเตือนใจใหม่ใดจากพระผู้ทรงกรุณาปรานีมายังพวกเขา นอกจากพวกเขาจะผินหลังให้มัน แท้จริงพวกเขาได้ปฏิเสธแล้ว ดังนั้นข่าวคราวของสิ่งที่พวกเขาเคยเย้ยหยันจะมาถึงพวกเขาอย่างแน่นอน พวกเขามิได้มองดูแผ่นดินดอกหรือว่า
เราได้ให้พืชชนิดอันทรงคุณค่าทุกอย่างงอกขึ้นในนั้นมากมายเพียงใด[35] แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณ แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่ศรัทธา และแท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าคือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ[36] (3–9)

และเมื่อพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงเรียกมูซาว่า “จงไปหากลุ่มชนผู้อธรรม คือกลุ่มชนของฟิรเอาน์ พวกเขาจะไม่ยำเกรงอัลลอฮ์หรือ” เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์กลัวว่าพวกเขาจะปฏิเสธข้าพระองค์ และอกของข้าพระองค์จะอึดอัด และลิ้นของข้าพระองค์จะไม่คล่อง ดังนั้นขอทรงส่งไปหาฮารูนด้วย และพวกเขายังมีข้อหาความผิดต่อข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงกลัวว่าพวกเขาจะฆ่าข้าพระองค์” พระองค์ตรัสว่า “หามิได้เลย เจ้าทั้งสองจงไปพร้อมสัญญาณของเรา แท้จริงเราอยู่กับพวกเจ้า คอยฟังอยู่ จงไปหาฟิรเอาน์ แล้วกล่าวว่า แท้จริงเราเป็นศาสนทูตของพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก จงปล่อยวงศ์วานอิสราเอลไปกับเรา” (10–17)

ฟิรเอาน์กล่าวว่า “เรามิได้เลี้ยงดูเจ้าในหมู่เราตั้งแต่ยังเป็นเด็กดอกหรือ และเจ้าอยู่ในหมู่เราหลายปีในชีวิตของเจ้า แล้วเจ้าก็ทำการกระทำที่เจ้าทำไว้ และเจ้าเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้เนรคุณ” เขากล่าวว่า “ฉันทำมันในตอนนั้น ขณะที่ฉันอยู่ในหมู่ผู้หลงผิด ฉันจึงหนีจากพวกท่านเมื่อฉันกลัวพวกท่าน แล้วพระผู้อภิบาลของฉันประทานการตัดสินแก่ฉัน และทรงทำให้ฉันเป็นคนหนึ่งในบรรดาศาสนทูต และนี่หรือคือบุญคุณที่ท่านทวงต่อฉัน คือการที่ท่านจับวงศ์วานอิสราเอลเป็นทาส” (18–22)

---

[35] **“พวกเขามิได้มองดูแผ่นดินดอกหรือ” — อรรถาธิบายต่ออัลกุรอาน 26:7**

[36] **อาณาจักรพืช: ข้อพิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของอัลลอฮ์ตามอัลกุรอาน**
อัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงบังเกิด และผู้ทรงให้รูปร่าง: อาณาจักรพืช

ฟิรเอาน์กล่าวว่า “แล้วพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกคืออะไร” เขากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง หากพวกท่านจะเชื่อมั่น” เขากล่าวแก่ผู้ที่อยู่รอบตัวเขาว่า “พวกท่านไม่ได้ยินหรือ” เขากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของพวกท่านและพระผู้อภิบาลของบรรพบุรุษรุ่นแรกของพวกท่าน” เขากล่าวว่า “แท้จริงศาสนทูตของพวกท่านผู้นี้ที่ถูกส่งมายังพวกท่านเป็นคนวิกลจริตอย่างแน่นอน” เขากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลแห่งทิศตะวันออกและทิศตะวันตกและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง หากพวกท่านจะเข้าใจ” เขากล่าวว่า “หากเจ้ายึดเอาพระเจ้าอื่นนอกจากข้า ข้าจะทำให้เจ้าเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้ถูกจองจำอย่างแน่นอน” เขากล่าวว่า “แม้ฉันจะนำสิ่งที่ชัดแจ้งมาให้ท่านกระนั้นหรือ” เขากล่าวว่า “ถ้าเช่นนั้นจงนำมันมา หากเจ้าพูดความจริง” เขาจึงโยนไม้เท้าของเขาลง แล้วทันใดนั้นมันก็เป็นงูที่เห็นได้ชัดแจ้ง และเขาชักมือของเขาออกมา แล้วทันใดนั้นมันก็ขาวผ่องแก่ผู้ที่มองดู เขากล่าวแก่บรรดาขุนนางรอบตัวเขาว่า “แท้จริงผู้นี้เป็นนักมายากลผู้ชำนาญ
ซึ่งต้องการขับไล่พวกท่านออกจากแผ่นดินของพวกท่านด้วยมายากลของเขา แล้วพวกท่านจะแนะนำอย่างไร” พวกเขากล่าวว่า “จงประวิงเขาและพี่ชายของเขาไว้ก่อน และส่งผู้รวบรวมไปยังเมืองต่าง ๆ เพื่อพวกเขาจะนำนักมายากลผู้ชำนาญทุกคนมาให้ท่าน” บรรดานักมายากลจึงถูกรวบรวมมาตามเวลานัดหมายของวันที่ถูกกำหนดไว้ และมีผู้กล่าวแก่ผู้คนว่า “พวกท่านจะมาชุมนุมกันไหม เพื่อเราจะได้ตามบรรดานักมายากล หากพวกเขาเป็นผู้ชนะ” (23–40)

ครั้นเมื่อบรรดานักมายากลมาถึง พวกเขากล่าวแก่ฟิรเอาน์ว่า “เราจะได้รางวัลไหม หากเราเป็นผู้ชนะ” เขากล่าวว่า “ได้ และเมื่อนั้นพวกเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ใกล้ชิดข้า” มูซากล่าวแก่พวกเขาว่า “จงโยนสิ่งที่พวกท่านจะโยนเถิด” พวกเขาจึงโยนเชือกและไม้เท้าของตน แล้วกล่าวว่า “ด้วยอำนาจของฟิรเอาน์ แท้จริงเรานี่แหละคือผู้ชนะ” แล้วมูซาก็โยนไม้เท้าของเขา แล้วทันใดนั้นมันก็กลืนสิ่งที่พวกเขาเสกสรรขึ้น แล้วบรรดานักมายากลก็ทรุดตัวลงก้มกราบ พวกเขากล่าวว่า “เราศรัทธาต่อพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกแล้ว คือพระผู้อภิบาลของมูซาและฮารูน” เขากล่าวว่า “พวกเจ้าศรัทธาต่อเขาก่อนที่ข้าจะอนุญาตพวกเจ้า แท้จริงเขาต้องเป็นหัวหน้าของพวกเจ้า ซึ่งสอนมายากลแก่พวกเจ้า แล้วพวกเจ้าจะได้รู้ในไม่ช้า ข้าจะตัดมือและเท้าของพวกเจ้าสลับข้าง และจะตรึงพวกเจ้าทั้งหมด” พวกเขากล่าวว่า “ไม่เป็นไร แท้จริงเราจะกลับไปยังพระผู้อภิบาลของเรา
แท้จริงเราหวังว่าพระผู้อภิบาลของเราจะทรงอภัยความผิดของเราแก่เรา เพราะเราเป็นกลุ่มแรกของบรรดาผู้ศรัทธา” (41–51)

แล้วเราประทานวิวรณ์แก่มูซาว่า “จงออกเดินทางพร้อมบ่าวของข้าในยามค่ำคืน แท้จริงพวกเจ้าจะถูกไล่ตาม” แล้วฟิรเอาน์ส่งผู้รวบรวมไปยังเมืองต่าง ๆ ว่า “แท้จริงคนเหล่านี้เป็นเพียงกลุ่มเล็ก ๆ และพวกเขาทำให้เราโกรธแค้น

แต่เราเป็นหมู่คณะใหญ่ที่ระวังตัวอยู่เสมอ” เราจึงนำพวกเขาออกจากสวนและตาน้ำ
ขุมทรัพย์และที่พำนักอันทรงเกียรติ เป็นเช่นนั้นแหละ และเราให้สิ่งเหล่านั้นเป็นมรดกแก่วงศ์วานอิสราเอล
แล้วพวกเขาไล่ตามคนเหล่านั้นในยามดวงอาทิตย์ขึ้น ครั้นเมื่อทั้งสองกลุ่มมองเห็นกัน
บรรดาสหายของมูซากล่าวว่า “แท้จริงเราถูกตามทันแล้วอย่างแน่นอน” เขากล่าวว่า “หามิได้เลย
แท้จริงพระผู้อภิบาลของฉันอยู่กับฉัน พระองค์จะทรงนำทางฉัน” แล้วเราประทานวิวรณ์แก่มูซาว่า
“จงตีทะเลด้วยไม้เท้าของเจ้า” แล้วมันก็แยกออก และแต่ละส่วนเป็นดั่งภูเขาใหญ่มหึมา
และเรานำอีกกลุ่มหนึ่งเข้ามาใกล้ที่นั้น และเราช่วยมูซาและทุกคนที่อยู่กับเขาให้รอด
แล้วเราให้อีกกลุ่มหนึ่งจมน้ำ แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณ แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่ศรัทธา
และแท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าคือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ (52–68)

และจงอ่านเรื่องราวของอิบรอฮีมแก่พวกเขา เมื่อเขากล่าวแก่บิดาของเขาและกลุ่มชนของเขาว่า
“พวกท่านเคารพภักดีอะไร” พวกเขากล่าวว่า “เราเคารพภักดีรูปเคารพ และเรายังคงหมกมุ่นอยู่กับมัน”
เขากล่าวว่า “พวกมันได้ยินพวกท่านเมื่อพวกท่านวิงวอนไหม
หรือพวกมันให้คุณหรือให้โทษแก่พวกท่านได้ไหม” พวกเขากล่าวว่า “หามิได้
แต่เราพบบรรพบุรุษของเรากระทำเช่นนั้น” เขากล่าวว่า
“พวกท่านเห็นแล้วหรือไม่ถึงสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดีอยู่ ทั้งพวกท่านและบรรพบุรุษรุ่นก่อนของพวกท่าน
แท้จริงพวกมันเป็นศัตรูของฉัน เว้นแต่พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ผู้ทรงสร้างฉัน
และพระองค์ทรงนำทางฉัน ผู้ทรงให้อาหารและเครื่องดื่มแก่ฉัน และเมื่อฉันป่วย พระองค์ทรงรักษาฉัน
ผู้จะทรงให้ฉันตาย แล้วจะทรงให้ฉันมีชีวิต
และผู้ซึ่งฉันหวังว่าจะทรงอภัยความผิดของฉันในวันแห่งการตอบแทน ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์
ขอทรงประทานการตัดสินแก่ข้าพระองค์ และทรงให้ข้าพระองค์ร่วมอยู่กับบรรดาผู้ทรงคุณธรรม
ขอทรงให้ข้าพระองค์มีชื่อเสียงอันดีงามในหมู่ชนรุ่นหลัง
ขอทรงให้ข้าพระองค์เป็นคนหนึ่งในบรรดาทายาทของสวนสวรรค์แห่งความผาสุก
ขอทรงอภัยแก่บิดาของข้าพระองค์ แท้จริงเขาอยู่ในหมู่ผู้หลงผิด
และขออย่าทรงให้ข้าพระองค์อัปยศในวันที่พวกเขาถูกให้ฟื้นขึ้น
วันที่ทรัพย์สินและบุตรชายจะไม่เป็นประโยชน์ใด เว้นแต่ผู้ที่มาหาอัลลอฮ์ด้วยหัวใจที่ผ่องแผ้ว” (69–89)

และสวนสวรรค์จะถูกนำเข้ามาใกล้สำหรับบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์
และไฟอันลุกโชนจะถูกเผยให้เห็นแก่บรรดาผู้หลงผิด และจะมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า
“ไหนเล่าสิ่งที่พวกเจ้าเคยเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์ พวกมันช่วยพวกเจ้าได้ไหม หรือช่วยตัวเองได้ไหม”
แล้วพวกเขาจะถูกโยนคว่ำหน้าลงไปในนั้น ทั้งพวกเขาและบรรดาผู้หลงผิด และไพร่พลของอิบลีสทั้งหมด
พวกเขาจะกล่าวขณะที่ทะเลาะกันอยู่ในนั้นว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์
แท้จริงเราอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง เมื่อเราถือพวกท่านเสมอกับพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

และไม่มีผู้ใดทำให้เราหลงทางนอกจากบรรดาผู้ทำบาป บัดนี้เราจึงไม่มีผู้ไถ่โทษแทน
และไม่มีมิตรสนิทที่รักใคร่ หากเพียงเรามีโอกาสอีกครั้ง เราจะอยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา”
แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณ แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่ศรัทธา
และแท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าคือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ (90–104)

กลุ่มชนของนูห์ปฏิเสธบรรดาศาสนทูต เมื่อนูห์พี่น้องของพวกเขากล่าวแก่พวกเขาว่า
“พวกท่านจะไม่ยำเกรงอัลลอฮ์หรือ แท้จริงฉันเป็นศาสนทูตผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกท่าน
ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์และเชื่อฟังฉัน และฉันมิได้ขอค่าตอบแทนใดจากพวกท่านในการนี้
ค่าตอบแทนของฉันอยู่ที่พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกเท่านั้น ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์และเชื่อฟังฉัน”
พวกเขากล่าวว่า “เราจะศรัทธาต่อท่านหรือ ทั้งที่ผู้ที่ตามท่านคือคนต่ำต้อยที่สุด” เขากล่าวว่า
“ฉันจะมีความรู้อะไรในสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ
การชำระบัญชีของพวกเขาอยู่ที่พระผู้อภิบาลของฉันเท่านั้น หากเพียงพวกท่านรู้สึก
และฉันจะไม่ขับไล่บรรดาผู้ศรัทธา ฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนอันชัดแจ้ง” พวกเขากล่าวว่า “โอ้นูห์
หากท่านไม่หยุด ท่านจะถูกขว้างด้วยก้อนหินอย่างแน่นอน” เขากล่าวว่า
“ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ แท้จริงกลุ่มชนของข้าพระองค์ปฏิเสธข้าพระองค์
ดังนั้นขอทรงตัดสินชี้ขาดระหว่างข้าพระองค์กับพวกเขา
และทรงช่วยข้าพระองค์และบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่กับข้าพระองค์ให้รอด”
เราจึงช่วยเขาและผู้ที่อยู่กับเขาในเรือที่บรรทุกเต็มให้รอด แล้วหลังจากนั้นเราให้ผู้ที่เหลือจมน้ำ
แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณ แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่ศรัทธา
และแท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าคือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ (105–122)

ชาวอ๊าดปฏิเสธบรรดาศาสนทูต เมื่อฮูดพี่น้องของพวกเขากล่าวแก่พวกเขาว่า
“พวกท่านจะไม่ยำเกรงอัลลอฮ์หรือ แท้จริงฉันเป็นศาสนทูตผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกท่าน
ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์และเชื่อฟังฉัน และฉันมิได้ขอค่าตอบแทนใดจากพวกท่านในการนี้
ค่าตอบแทนของฉันอยู่ที่พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกเท่านั้น
พวกท่านสร้างอนุสรณ์บนทุกที่สูงเพื่อความสนุกสนาน
และสร้างป้อมปราการประหนึ่งว่าพวกท่านจะอยู่ตลอดกาลกระนั้นหรือ และเมื่อพวกท่านจู่โจม
พวกท่านก็จู่โจมอย่างผู้กดขี่ ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์และเชื่อฟังฉัน
และจงยำเกรงพระองค์ผู้ทรงเกื้อหนุนพวกท่านด้วยสิ่งที่พวกท่านรู้
พระองค์ทรงเกื้อหนุนพวกท่านด้วยปศุสัตว์และบุตรชาย สวนและตาน้ำ
แท้จริงฉันกลัวการลงโทษแห่งวันอันใหญ่หลวงจะประสบแก่พวกท่าน” พวกเขากล่าวว่า
“มีค่าเท่ากันสำหรับเรา ไม่ว่าท่านจะตักเตือนหรือมิได้เป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้ตักเตือน
นี่ไม่ใช่อื่นใดนอกจากวิถีของคนโบราณ และเราจะไม่ถูกลงโทษ” พวกเขาจึงปฏิเสธเขา

แล้วเราก็ทำลายพวกเขา แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณ แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่ศรัทธา และแท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าคือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ (123–140)

ชาวษะมูดปฏิเสธบรรดาศาสนทูต เมื่อศอลิห์พี่น้องของพวกเขากล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านจะไม่ยำเกรงอัลลอฮ์หรือ แท้จริงฉันเป็นศาสนทูตผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกท่าน ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์และเชื่อฟังฉัน และฉันมิได้ขอค่าตอบแทนใดจากพวกท่านในการนี้ ค่าตอบแทนของฉันอยู่ที่พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกเท่านั้น พวกท่านจะถูกปล่อยไว้อย่างปลอดภัยในสิ่งที่มีอยู่ที่นี่กระนั้นหรือ ท่ามกลางสวนและตาน้ำ ไร่นา และต้นอินทผลัมที่จั่นของมันอ่อนนุ่ม และพวกท่านสกัดภูเขาเป็นบ้านเรือนอย่างชำนาญ ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์และเชื่อฟังฉัน และอย่าเชื่อฟังคำสั่งของบรรดาผู้ล้ำเกินขอบเขต ผู้ซึ่งก่อความเสียหายในแผ่นดิน และไม่ปรับปรุงแก้ไข” พวกเขากล่าวว่า “ท่านเป็นเพียงคนหนึ่งในบรรดาผู้ถูกมายากลครอบงำ ท่านมิใช่อื่นใดนอกจากมนุษย์เช่นเดียวกับเรา ดังนั้นจงนำสัญญาณมา หากท่านพูดความจริง” เขากล่าวว่า “นี่คืออูฐตัวเมีย มันมีส่วนในการดื่มน้ำ และพวกท่านมีส่วนในการดื่มน้ำ แต่ละฝ่ายในวันที่กำหนดไว้ และอย่าแตะต้องมันด้วยความมุ่งร้าย มิเช่นนั้นการลงโทษแห่งวันอันใหญ่หลวงจะคร่าพวกท่าน” แต่พวกเขาตัดเอ็นขาของมัน แล้วพวกเขาก็เต็มไปด้วยความเสียใจ เพราะการลงโทษคร่าพวกเขา แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณ แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่ศรัทธา และแท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าคือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ (141–159)

กลุ่มชนของลูฏปฏิเสธบรรดาศาสนทูต เมื่อลูฏพี่น้องของพวกเขากล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านจะไม่ยำเกรงอัลลอฮ์หรือ แท้จริงฉันเป็นศาสนทูตผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกท่าน ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์และเชื่อฟังฉัน และฉันมิได้ขอค่าตอบแทนใดจากพวกท่านในการนี้ ค่าตอบแทนของฉันอยู่ที่พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกเท่านั้น ในบรรดาสรรพสิ่งในโลก พวกท่านเข้าหาเพศชาย และทอดทิ้งภรรยาที่พระผู้อภิบาลของพวกท่านทรงสร้างไว้สำหรับพวกท่านกระนั้นหรือ หามิได้ พวกท่านเป็นกลุ่มชนที่ละเมิด” พวกเขากล่าวว่า “โอ้ลูฏ หากท่านไม่หยุด ท่านจะถูกขับไล่อย่างแน่นอน” เขากล่าวว่า “แท้จริงฉันเป็นคนหนึ่งที่ชิงชังสิ่งที่พวกท่านกระทำ ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์และครอบครัวของข้าพระองค์ให้รอดจากสิ่งที่พวกเขากระทำ” เราจึงช่วยเขาและครอบครัวของเขาทั้งหมดให้รอด เว้นแต่หญิงชราคนหนึ่งที่อยู่เบื้องหลัง แล้วเราทำลายผู้ที่เหลือ และเราให้ฝนตกลงมาบนพวกเขา และช่างเลวร้ายเหลือเกินฝนของบรรดาผู้ที่ถูกตักเตือนแล้ว แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณ แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่ศรัทธา และแท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าคือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ (160–175)

ชาวป่าทึบปฏิเสธบรรดาศาสนทูต เมื่อชุอัยบ์กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านจะไม่ยำเกรงอัลลอฮ์หรือ
แท้จริงฉันเป็นศาสนทูตผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกท่าน ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์และเชื่อฟังฉัน
และฉันมิได้ขอค่าตอบแทนใดจากพวกท่านในการนี้
ค่าตอบแทนของฉันอยู่ที่พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกเท่านั้น จงตวงให้เต็ม
และอย่าเป็นผู้ที่ทำให้ผู้อื่นขาดทุน จงชั่งด้วยตาชั่งที่เที่ยงตรง อย่าลิดรอนสิ่งที่เป็นของผู้คน
และอย่าเที่ยวก่อความเสียหายในแผ่นดิน และจงยำเกรงพระองค์ผู้ทรงสร้างพวกท่านและชั่วรุ่นก่อน ๆ”
พวกเขากล่าวว่า “ท่านเป็นเพียงคนหนึ่งในบรรดาผู้ถูกมายากลครอบงำ
ท่านมิใช่อื่นใดนอกจากมนุษย์เช่นเดียวกับเรา และเราคิดว่าท่านเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้โกหก
ดังนั้นจงทำให้ชิ้นส่วนของฟากฟ้าตกลงมาบนเรา หากท่านพูดความจริง” เขากล่าวว่า
“พระผู้อภิบาลของฉันทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกท่านกระทำ” พวกเขาจึงปฏิเสธเขา
แล้วการลงโทษแห่งวันแห่งร่มเงาก็คร่าพวกเขา แท้จริงมันเป็นการลงโทษแห่งวันอันใหญ่หลวง
แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณ แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่ศรัทธา
และแท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าคือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ (176–191)

และแท้จริงนี่คือการประทานลงมาจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก
วิญญาณผู้ซื่อสัตย์ได้นำมันลงมายังหัวใจของเจ้า (โอ้นบี) เพื่อเจ้าจะได้เป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้ตักเตือน
ด้วยภาษาอาหรับอันชัดแจ้ง และแท้จริงมันมีอยู่ในคัมภีร์ของชนรุ่นก่อน
มิได้เป็นสัญญาณแก่พวกเขาดอกหรือ ที่บรรดาผู้รู้ในหมู่วงศ์วานอิสราเอลรู้จักมัน
และหากเราประทานมันลงมาแก่ผู้ที่มิใช่ชาวอาหรับ แล้วเขาอ่านมันแก่พวกเขา
พวกเขาก็ย่อมไม่ศรัทธาต่อมัน เช่นนั้นแหละเราให้มันผ่านเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้ทำบาป
พวกเขาจะไม่ศรัทธาต่อมัน จนกว่าจะเห็นการลงโทษอันเจ็บปวด แล้วมันจะมาถึงพวกเขาอย่างฉับพลัน
ขณะที่พวกเขาไม่รู้สึกตัว แล้วพวกเขาจะกล่าวว่า “เราจะได้รับการประวิงเวลาไหม”
แล้วพวกเขายังขอให้เร่งการลงโทษของเรากระนั้นหรือ เจ้าเห็นแล้วหรือไม่ว่า
หากเราให้พวกเขาเสพสุขหลายปี แล้วสิ่งที่พวกเขาได้รับสัญญามาถึงพวกเขา
สิ่งที่พวกเขาได้เสพสุขจะเป็นประโยชน์อะไรแก่พวกเขา และเรามิได้ทำลายเมืองใด
นอกจากมันมีผู้ตักเตือน เป็นข้อเตือนใจ และเรามิเคยอธรรม (192–209)

และเหล่าชัยฏอนมิได้นำมันลงมา มันไม่เหมาะแก่พวกมัน และพวกมันไม่มีความสามารถ
แท้จริงพวกมันถูกกันให้ห่างไกลจากการได้ยิน ดังนั้นจงอย่าวิงวอนพระเจ้าอื่นเคียงคู่กับอัลลอฮ์
มิเช่นนั้นเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ถูกลงโทษ และจงตักเตือนญาติสนิทที่ใกล้ชิดที่สุดของเจ้า
และจงลดปีกของเจ้าแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่ตามเจ้า และหากพวกเขาฝ่าฝืนเจ้า ก็จงกล่าวว่า
“แท้จริงฉันปลอดจากสิ่งที่พวกท่านกระทำ” และจงมอบความไว้วางใจต่อพระผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงเมตตาเสมอ ผู้ทรงเห็นเจ้าเมื่อเจ้ายืนละหมาด และการเคลื่อนไหวของเจ้าในหมู่ผู้ก้มกราบ

แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้ จะให้ฉันบอกพวกเจ้าไหมว่า เหล่าซัยฏอนลงมายังผู้ใด พวกมันลงมายังทุกคนที่โกหกและทำบาป พวกมันส่งต่อสิ่งที่ได้ยินมา และส่วนมากของพวกมันเป็นผู้โกหก ส่วนบรรดากวีนั้น ผู้ที่หลงผิดต่างหากที่ตามพวกเขา เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า พวกเขาระเหเร่ร่อนอยู่ในทุกหุบเขา และพวกเขาพูดในสิ่งที่ตนไม่ทำ เว้นแต่บรรดาผู้ศรัทธา ประกอบความดี รำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากมาย และปกป้องตนเองหลังจากถูกอธรรม และบรรดาผู้อธรรมจะได้รู้ในไม่ช้าว่า พวกเขาจะถูกพลิกกลับไปสู่จุดจบเช่นใด (210–227)

27. มด (Al-Naml)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ฏอ ซีน เหล่านี้คือสัญญาณของอัลกุรอาน คัมภีร์อันชัดแจ้ง เป็นทางนำและข่าวดีสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา ผู้ดำรงละหมาด จ่ายซะกาต และเชื่อมั่นในปรโลก แท้จริงบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อปรโลก เราได้ทำให้การงานของพวกเขาดูสวยงามแก่พวกเขา พวกเขาจึงระเหเร่ร่อนอย่างมืดบอด ชนเหล่านั้นจะได้รับการลงโทษที่เลวร้ายที่สุด และในปรโลกพวกเขาจะเป็นผู้ขาดทุนที่สุด และแท้จริงเจ้า (โอ้นบี) ได้รับอัลกุรอานจากพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้ (1–6)

เมื่อมูซากล่าวแก่ครอบครัวของเขาว่า “ฉันเห็นไฟ ฉันจะนำข่าวจากมันมาให้พวกท่าน หรือนำคบไฟมาให้พวกท่าน เพื่อพวกท่านจะได้ผิงให้อบอุ่น” ครั้นเมื่อเขามาถึงมัน ก็มีเสียงเรียกว่า “มหาจำเริญแด่ผู้ที่อยู่ในไฟและผู้ที่อยู่รอบมัน และมหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก โอ้มูซา แท้จริงข้าคืออัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ จงโยนไม้เท้าของเจ้าลง” แต่เมื่อเขาเห็นมันดิ้นไปมาประหนึ่งงู เขาก็หันหลังหนีและไม่เหลียวกลับ “โอ้มูซา อย่ากลัวเลย แท้จริงบรรดาศาสนทูตย่อมไม่กลัวต่อหน้าข้า เว้นแต่ผู้ที่ทำความอธรรม แล้วเปลี่ยนความชั่วเป็นความดี แท้จริงข้าเป็นผู้อภัยยิ่ง ผู้เมตตาเสมอ และจงสอดมือของเจ้าเข้าไปในเสื้อคลุม มันจะออกมาขาวผ่องโดยปราศจากโรคภัย เป็นหนึ่งในเก้าสัญญาณสำหรับฟิรเอาน์และกลุ่มชนของเขา แท้จริงพวกเขาเป็นกลุ่มชนผู้ฝ่าฝืน” (7–12)

แต่เมื่อสัญญาณของเรามาถึงพวกเขาอย่างแจ่มชัด พวกเขากล่าวว่า “นี่คือมายากลอันชัดแจ้ง” และพวกเขาปฏิเสธมัน ทั้งที่จิตใจของพวกเขาเชื่อมั่นในมัน ด้วยความอธรรมและความหยิ่งผยอง ดังนั้นจงดูเถิดว่า บั้นปลายของบรรดาผู้ก่อความเสียหายเป็นอย่างไร (13–14)

และแท้จริงเราได้ประทานความรู้แก่ดาวูดและสุลัยมาน และทั้งสองกล่าวว่า “มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ทรงโปรดปรานเราเหนือบ่าวผู้ศรัทธาจำนวนมากของพระองค์” และสุลัยมานสืบต่อจากดาวูด และเขากล่าวว่า “โอ้มนุษย์เอ๋ย เราได้รับการสอนภาษาของนก และเราได้รับจากทุกสิ่ง แท้จริงนี่คือความโปรดปรานอันชัดแจ้ง” และไพร่พลของสุลัยมานจากหมู่ญิน มนุษย์ และนก ถูกรวบรวมมาต่อหน้าเขา และถูกจัดเป็นแถวอย่างเป็นระเบียบ จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงหุบเขาแห่งมด มดตัวหนึ่งกล่าวว่า “โอ้บรรดามด จงเข้าไปในที่อยู่ของพวกท่าน มิเช่นนั้นสุลัยมานและไพร่พลของเขาจะเหยียบย่ำพวกท่านโดยไม่รู้ตัว”
เขาจึงยิ้มและหัวเราะกับคำพูดของมัน แล้วกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงดลใจข้าพระองค์ให้ขอบคุณความโปรดปรานของพระองค์ที่ทรงประทานแก่ข้าพระองค์และแก่บิดามารดาของข้าพระองค์ และให้ประกอบความดีที่พระองค์ทรงพอพระทัย

และขอทรงให้ข้าพระองค์เข้าอยู่ในหมู่บ่าวผู้ทรงคุณธรรมของพระองค์ด้วยความเมตตาของพระองค์” (15–19)

และเขาตรวจดูฝูงนก แล้วกล่าวว่า “เหตุใดฉันจึงไม่เห็นนกหัวขวาน หรือมันอยู่ในหมู่ผู้ที่หายไป ฉันจะลงโทษมันอย่างรุนแรง หรือเชือดมันอย่างแน่นอน เว้นแต่มันจะนำเหตุผลอันชัดแจ้งมาให้ฉัน” แต่นกหัวขวานมิได้หายไปนาน มันมาแล้วกล่าวว่า “ฉันได้รู้สิ่งที่ท่านไม่รู้ และฉันมาหาท่านจากสะบะอ์พร้อมข่าวที่แน่นอน แท้จริงฉันพบสตรีผู้หนึ่งปกครองพวกเขา นางได้รับจากทุกสิ่ง และนางมีบัลลังก์อันยิ่งใหญ่ ฉันพบนางและกลุ่มชนของนางก้มกราบต่อดวงอาทิตย์แทนอัลลอฮ์ และชัยฏอนทำให้การงานของพวกเขาดูสวยงามแก่พวกเขา และขัดขวางพวกเขาจากทาง พวกเขาจึงไม่ได้รับทางนำ เพื่อมิให้พวกเขาก้มกราบต่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงนำสิ่งที่ซ่อนเร้นในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินออกมา และทรงรู้สิ่งที่พวกท่านปิดบังและสิ่งที่พวกท่านเปิดเผย อัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระผู้อภิบาลแห่งบัลลังก์อันยิ่งใหญ่” สุลัยมานกล่าวว่า “เราจะดูว่าเจ้าพูดความจริง หรือเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้โกหก จงนำสารฉบับนี้ของฉันไป แล้วส่งมันให้แก่พวกเขา แล้วจงถอยออกจากพวกเขา และดูว่าพวกเขาจะตอบกลับอย่างไร” (20–28)

ราชินีตรัสว่า “โอ้บรรดาขุนนาง แท้จริงมีสารอันทรงเกียรติถูกส่งมายังฉัน แท้จริงมันมาจากสุลัยมาน และมันกล่าวว่า ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ จงอย่ายกตนเหนือฉัน และจงมาหาฉันในฐานะผู้มอบตนแด่อัลลอฮ์” นางตรัสว่า “โอ้บรรดาขุนนาง จงให้คำแนะนำแก่ฉันในกิจการของฉันนี้ ฉันไม่ตัดสินเรื่องใดจนกว่าพวกท่านจะอยู่กับฉัน” พวกเขากล่าวว่า “เราเป็นผู้มีกำลังและมีความเก่งกล้ายิ่งในการรบ แต่อำนาจสั่งการเป็นของท่าน ดังนั้นจงพิจารณาเถิดว่าท่านจะสั่งการอย่างไร” นางตรัสว่า “แท้จริงบรรดากษัตริย์ เมื่อเข้าเมืองใดก็ทำให้มันเสียหาย และทำให้ผู้มีเกียรติที่สุดของชาวเมืองนั้นต่ำต้อยที่สุด และเช่นนั้นแหละที่พวกเขากระทำ และแท้จริงฉันจะส่งของกำนัลไปให้พวกเขา แล้วดูว่าบรรดาทูตจะนำอะไรกลับมา” (29–35)

ครั้นเมื่อทูตของนางมาถึงสุลัยมาน เขากล่าวว่า “พวกท่านจะเพิ่มทรัพย์สินให้ฉันหรือ สิ่งที่อัลลอฮ์ประทานแก่ฉันดีกว่าสิ่งที่พระองค์ประทานแก่พวกท่าน หามิได้ พวกท่านต่างหากที่ยินดีกับของกำนัลของพวกท่าน จงกลับไปหาพวกเขา แท้จริงเราจะไปหาพวกเขาพร้อมไพร่พลที่พวกเขาไม่อาจต้านทานได้ และเราจะขับไล่พวกเขาออกจากที่นั้นอย่างต่ำต้อยและอัปยศ” เขากล่าวว่า “โอ้บรรดาขุนนาง ผู้ใดในหมู่พวกท่านจะนำบัลลังก์ของนางมาให้ฉัน ก่อนที่พวกเขาจะมาหาฉันในฐานะผู้มอบตนแด่อัลลอฮ์” ผู้ทรงพลังตนหนึ่งจากหมู่ญินกล่าวว่า “ฉันจะนำมันมาให้ท่านก่อนที่ท่านจะลุกจากที่ของท่าน

และแท้จริงฉันมีกำลังสำหรับการนั้น และไว้วางใจได้” ผู้ที่มีความรู้จากคัมภีร์กล่าวว่า “ฉันจะนำมันมาให้ท่านก่อนที่สายตาของท่านจะกลับมายังท่าน” ครั้นเมื่อเขาเห็นมันตั้งอยู่ต่อหน้าเขา เขากล่าวว่า “นี่มาจากความโปรดปรานของพระผู้อภิบาลของฉัน เพื่อทรงทดสอบฉันว่าฉันจะขอบคุณหรือเนรคุณ และผู้ใดขอบคุณ เขาก็ขอบคุณเพื่อประโยชน์ของตนเองเท่านั้น และผู้ใดเนรคุณ แท้จริงพระผู้อภิบาลของฉันคือผู้ทรงมั่งมีพอเพียง ผู้ทรงเอื้อเฟื้อยิ่ง” เขากล่าวว่า “จงแปลงบัลลังก์ของนางให้นาง เราจะดูว่านางจะได้รับทางนำ หรือเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้ไม่ได้รับทางนำ” ครั้นเมื่อนางมาถึง มีผู้ถามนางว่า “บัลลังก์ของท่านเป็นเช่นนี้หรือ” นางตรัสว่า “ประหนึ่งว่าเป็นอันเดียวกัน” สุลัยมานกล่าวว่า “เราได้รับความรู้มาก่อนนาง และเราเป็นผู้มอบตนแด่อัลลอฮ์” แต่สิ่งที่นางเคยเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์ได้ขัดขวางนางไว้ เพราะนางมาจากกลุ่มชนที่ปฏิเสธสัจธรรม มีผู้กล่าวแก่นางว่า “จงเข้าไปในปราสาท” ครั้นเมื่อนางเห็นมัน นางคิดว่าเป็นแอ่งน้ำ จึงเลิกผ้าขึ้นจากขาทั้งสอง เขากล่าวว่า “มันคือปราสาทที่ปูเรียบด้วยแก้ว” นางตรัสว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ได้อธรรมต่อตนเอง และข้าพระองค์ขอมอบตนพร้อมกับสุลัยมานแด่อัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก” (36–44)

และแท้จริงเราได้ส่งศอลิห์พี่น้องของพวกเขาไปยังชาวษะมูดว่า “จงเคารพภักดีอัลลอฮ์” แล้วทันใดนั้นพวกเขาก็เป็นสองฝ่ายที่ทะเลาะกัน เขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน เหตุใดพวกท่านจึงขอให้เร่งความชั่วก่อนความดี เหตุใดพวกท่านจึงไม่ขออภัยต่ออัลลอฮ์ เพื่อพวกท่านจะได้รับความเมตตา” พวกเขากล่าวว่า “เราเห็นลางร้ายในตัวท่านและผู้ที่อยู่กับท่าน” เขากล่าวว่า “ลางของพวกท่านอยู่ที่อัลลอฮ์ หามิได้ พวกท่านเป็นกลุ่มชนที่กำลังถูกทดสอบ” และในเมืองนั้นมีชายเก้าคนซึ่งก่อความเสียหายในแผ่นดิน และไม่ปรับปรุงแก้ไข พวกเขากล่าวว่า “จงสาบานต่อกันด้วยอัลลอฮ์ว่า เราจะจู่โจมเขาและครอบครัวของเขาในยามกลางคืน แล้วเราจะกล่าวแก่ญาติผู้ใกล้ชิดของเขาว่า เรามิได้เห็นการทำลายครอบครัวของเขา และแท้จริงเราพูดความจริง” พวกเขาวางแผน และเราก็วางแผน โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกตัว ดังนั้นจงดูเถิดว่าบั้นปลายของแผนการของพวกเขาเป็นอย่างไร เราได้ทำลายพวกเขาและกลุ่มชนของพวกเขาทั้งหมด นั่นคือบ้านเรือนของพวกเขา ซึ่งพังทลายรกร้างเพราะความอธรรมที่พวกเขากระทำ แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณสำหรับกลุ่มชนที่รู้ และเราช่วยบรรดาผู้ศรัทธาและยำเกรงอัลลอฮ์ให้รอด (45–53)

และลูฏ เมื่อเขากล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า “พวกท่านกระทำความลามกนั้นทั้งที่มองเห็นอยู่กระนั้นหรือ พวกท่านเข้าหาบุรุษด้วยตัณหาแทนสตรีกระนั้นหรือ หามิได้ พวกท่านเป็นกลุ่มชนที่กระทำด้วยความโง่เขลา” แต่คำตอบของกลุ่มชนของเขามีเพียงการกล่าวว่า “จงขับไล่ครอบครัวของลูฏออกจากเมืองของพวกท่าน แท้จริงพวกเขาเป็นคนที่รักษาตนให้บริสุทธิ์”

เราจึงช่วยเขาและครอบครัวของเขาให้รอด เว้นแต่ภรรยาของเขา
เรากำหนดให้นางอยู่ในหมู่ผู้ที่อยู่เบื้องหลัง และเราให้ฝนตกลงมาบนพวกเขา
และช่างเลวร้ายเหลือเกินฝนของบรรดาผู้ที่ถูกตักเตือนแล้ว (54–58)

จงกล่าวเถิด (โอ้นบี) ว่า "มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์
และความสันติจงมีแด่บ่าวของพระองค์ที่พระองค์ทรงคัดเลือก" อัลลอฮ์ดีกว่า
หรือสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคีกับพระองค์ ใครเล่าที่สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้าให้แก่พวกเจ้า แล้วด้วยน้ำนั้นเราให้สวนอันเต็มไปด้วยความงดงามงอกขึ้น
ซึ่งพวกเจ้าไม่มีทางทำให้ต้นไม้ของมันงอกได้ มีพระเจ้าอื่นเคียงคู่กับอัลลอฮ์หรือ หามิได้
พวกเขาเป็นกลุ่มชนที่เบี่ยงเบนจากความจริง ใครเล่าที่ทำให้แผ่นดินเป็นที่พำนักอันมั่นคง
ทำให้มีแม่น้ำหลายสายในนั้น วางภูเขาอันมั่นคงไว้บนนั้น และทำให้มีสิ่งกั้นขวางระหว่างสองทะเล
มีพระเจ้าอื่นเคียงคู่กับอัลลอฮ์หรือ หามิได้ ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้
ใครเล่าที่ตอบรับผู้ทุกข์ยากเมื่อเขาวิงวอนพระองค์ และขจัดความเดือดร้อน
และทำให้พวกเจ้าเป็นผู้สืบแทนในแผ่นดิน มีพระเจ้าอื่นเคียงคู่กับอัลลอฮ์หรือ
ช่างน้อยเหลือเกินที่พวกเจ้าใคร่ครวญ ใครเล่าที่นำทางพวกเจ้าในความมืดของแผ่นดินและทะเล
และส่งลมเป็นข่าวดีล่วงหน้าก่อนความเมตตาของพระองค์ มีพระเจ้าอื่นเคียงคู่กับอัลลอฮ์หรือ
อัลลอฮ์ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคีกับพระองค์ ใครเล่าที่เริ่มการสร้าง แล้วทำมันซ้ำอีก
และใครเล่าที่ประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าจากฟากฟ้าและแผ่นดิน มีพระเจ้าอื่นเคียงคู่กับอัลลอฮ์หรือ
จงกล่าวเถิดว่า "จงนำหลักฐานของพวกท่านมา หากพวกท่านพูดความจริง" (59–64)

จงกล่าวเถิดว่า "ไม่มีผู้ใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินรู้สิ่งเร้นลับ นอกจากอัลลอฮ์
และพวกเขาไม่รู้สึกว่าเมื่อใดพวกเขาจะถูกให้ฟื้นขึ้น" หามิได้ ความรู้ของพวกเขาไปไม่ถึงปรโลก หามิได้
พวกเขาสงสัยในมัน หามิได้ พวกเขาตาบอดต่อมัน และบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกล่าวว่า
"เมื่อเราและบรรพบุรุษของเรากลายเป็นดินแล้ว เราจะถูกนำออกมาจริง ๆ หรือ
เราและบรรพบุรุษของเราเคยได้รับสัญญานี้มาก่อนแล้ว นี่ไม่ใช่อื่นใดนอกจากนิทานของคนโบราณ"
จงกล่าวเถิดว่า "จงเดินทางไปในแผ่นดิน แล้วดูว่าบั้นปลายของบรรดาผู้ทำบาปเป็นอย่างไร"
และจงอย่าเศร้าโศกต่อพวกเขา และอย่าอึดอัดใจกับสิ่งที่พวกเขาวางแผน และพวกเขากล่าวว่า
"เมื่อใดสัญญานี้จะเป็นจริง หากพวกท่านพูดความจริง" จงกล่าวเถิดว่า
"บางทีส่วนหนึ่งของสิ่งที่พวกท่านขอให้เร่งนั้นอาจอยู่ใกล้หลังพวกท่านแล้ว"
และแท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงเปี่ยมด้วยความโปรดปรานต่อมนุษย์
แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่ขอบคุณ
และแท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้สิ่งที่ทรวงอกของพวกเขาปิดบังและสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย
และไม่มีสิ่งใดที่ซ่อนเร้นในฟากฟ้าและแผ่นดิน นอกจากมันอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง (65–75)

แท้จริงอัลกุรอานนี้บอกเล่าแก่วงศ์วานอิสราเอลถึงส่วนมากของสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน
และแท้จริงมันเป็นทางนำและความเมตตาสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา
แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยคำตัดสินของพระองค์
และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้ ดังนั้นจงมอบความไว้วางใจต่ออัลลอฮ์
แท้จริงเจ้าอยู่บนความจริงอันชัดแจ้ง แท้จริงเจ้าไม่อาจทำให้คนตายได้ยิน
และไม่อาจทำให้คนหูหนวกได้ยินการเรียกร้อง เมื่อพวกเขาหันหลังจากไป
และเจ้าไม่อาจนำทางคนตาบอดออกจากความหลงผิดของพวกเขา เจ้าไม่อาจทำให้ผู้ใดได้ยิน
นอกจากผู้ที่ศรัทธาในสัญญาณของเรา แล้วพวกเขาเป็นผู้มอบตนแด่อัลลอฮ์
และเมื่อพระดำรัสถึงกำหนดแก่พวกเขา เราจะนำสัตว์ตัวหนึ่งจากแผ่นดินออกมาให้พวกเขา
ซึ่งจะพูดกับพวกเขาว่า มนุษย์มิได้เชื่อมั่นในสัญญาณของเรา
และในวันที่เราจะรวบรวมจากทุกประชาคมซึ่งกลุ่มหนึ่งของบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณของเรา
แล้วพวกเขาจะถูกจัดเป็นแถว จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึง พระองค์จะตรัสว่า
“พวกเจ้าปฏิเสธสัญญาณของข้า ทั้งที่มิได้หยั่งรู้มันด้วยความรู้กระนั้นหรือ หรือพวกเจ้ากระทำสิ่งใดอยู่”
และพระดำรัสจะถึงกำหนดแก่พวกเขาเพราะความอธรรมที่พวกเขากระทำ แล้วพวกเขาจะไม่พูด (76–85)

พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า เราทำให้กลางคืนมีไว้เพื่อพวกเขาจะได้พักผ่อนในนั้น
และทำให้กลางวันให้การมองเห็น แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับกลุ่มชนผู้ศรัทธา
และในวันที่แตรถูกเป่า ทุกผู้ในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกผู้ในแผ่นดินจะตกอยู่ในความหวาดผวา
เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ และทั้งหมดจะมาหาพระองค์อย่างนอบน้อม และเจ้าจะเห็นภูเขาทั้งหลาย
ซึ่งเจ้าคิดว่ามั่นคงยิ่ง แต่มันจะเคลื่อนผ่านไปดั่งการเคลื่อนผ่านของเมฆ เป็นงานของอัลลอฮ์
ผู้ทรงทำทุกสิ่งอย่างสมบูรณ์ แท้จริงพระองค์ทรงตระหนักยิ่งถึงสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ ผู้ใดมาพร้อมความดี
เขาจะได้รับสิ่งที่ดีกว่านั้น และพวกเขาจะปลอดภัยจากความหวาดผวาของวันนั้น
และผู้ใดมาพร้อมความชั่ว พวกเขาจะถูกโยนคว่ำหน้าลงในไฟนรก “พวกเจ้าถูกตอบแทนเป็นอื่นใดหรือ
นอกจากสิ่งที่พวกเจ้าเคยกระทำ” “ฉันถูกบัญชาเพียงให้เคารพภักดีพระผู้อภิบาลของเมืองนี้
ผู้ทรงทำให้มันเป็นที่ต้องห้าม และทุกสิ่งเป็นของพระองค์
และฉันถูกบัญชาให้เป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้มอบตนแด่อัลลอฮ์ และให้อ่านอัลกุรอาน” ดังนั้นผู้ใดรับทางนำ
เขาก็รับทางนำเพื่อประโยชน์ของตนเองเท่านั้น และผู้ใดหลงทาง ก็จงกล่าวว่า
“ฉันเป็นเพียงคนหนึ่งในบรรดาผู้ตักเตือน” และจงกล่าวว่า “มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์
พระองค์จะทรงให้พวกท่านเห็นสัญญาณของพระองค์ แล้วพวกท่านจะรู้จักมัน
และพระผู้อภิบาลของเจ้ามิทรงเผลอไผลต่อสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ” (86–93)

28. เรื่องราว (Al-Qaṣaṣ)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ฏอ ซีน มีม เหล่านี้คือสัญญาณของคัมภีร์อันชัดแจ้ง เราอ่านแก่เจ้า (โอ้นบี) ถึงบางส่วนของเรื่องราวของมูซาและฟิรเอาน์ตามความจริง สำหรับกลุ่มชนผู้ศรัทธา แท้จริงฟิรเอาน์ยกตนในแผ่นดิน และแบ่งชาวแผ่นดินนั้นออกเป็นฝักฝ่าย กดขี่กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขา โดยฆ่าบุตรชายของพวกเขา และไว้ชีวิตสตรีของพวกเขา แท้จริงเขาเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้ก่อความเสียหาย และเราประสงค์จะโปรดปรานบรรดาผู้ที่ถูกกดขี่ในแผ่นดิน และทำให้พวกเขาเป็นผู้นำ ทำให้พวกเขาเป็นทายาท ให้พวกเขามีอำนาจมั่นคงในแผ่นดิน และให้ฟิรเอาน์ ฮามาน และไพร่พลของทั้งสองได้เห็นจากคนเหล่านั้นซึ่งสิ่งที่พวกเขาหวาดกลัว (1–6)

และเราดลใจมารดาของมูซาว่า “จงให้นมเขา ครั้นเมื่อเจ้ากลัวแทนเขา ก็จงโยนเขาลงในแม่น้ำ และอย่ากลัวและอย่าเศร้าโศก แท้จริงเราจะนำเขากลับคืนสู่เจ้า และทำให้เขาเป็นคนหนึ่งในบรรดาศาสนทูต” แล้วครอบครัวของฟิรเอาน์ก็เก็บเขาขึ้นมา เพื่อเขาจะได้เป็นศัตรูและความโศกเศร้าแก่พวกเขา แท้จริงฟิรเอาน์ ฮามาน และไพร่พลของทั้งสองเป็นผู้กระทำผิด และภรรยาของฟิรเอาน์กล่าวว่า “เป็นความชื่นตาแก่ฉันและแก่ท่าน อย่าฆ่าเขาเลย บางทีเขาอาจเป็นประโยชน์แก่เรา หรือเราอาจรับเขาเป็นบุตร” โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกตัว และหัวใจของมารดาของมูซาว่างเปล่าจากสิ่งอื่นทั้งหมด นางแทบจะเปิดเผยเรื่องของเขา หากเรามิได้ทำให้หัวใจของนางมั่นคง เพื่อนางจะได้เป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้ศรัทธา และนางกล่าวแก่พี่สาวของเขาว่า “จงตามเขาไป” นางจึงเฝ้าดูเขาจากที่ไกล โดยที่พวกเขาไม่รู้สึกตัว และเราทำให้เขาปฏิเสธบรรดาแม่นมตั้งแต่แรก นางจึงกล่าวว่า “จะให้ฉันชี้แนะพวกท่านถึงครอบครัวหนึ่งที่จะเลี้ยงดูเขาให้พวกท่าน และดูแลเขาเป็นอย่างดีไหม” เราจึงนำเขากลับคืนสู่มารดาของเขา เพื่อดวงตาของนางจะได้ชื่นบาน และนางจะไม่เศร้าโศก และเพื่อนางจะได้รู้ว่าสัญญาของอัลลอฮ์เป็นความจริง แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้ (7–13)

ครั้นเมื่อเขาบรรลุวัยฉกรรจ์และเติบโตเต็มที่ เราประทานการตัดสินและความรู้แก่เขา และเช่นนั้นแหละเราตอบแทนบรรดาผู้ทำความดี และเขาเข้าไปในเมืองขณะที่ชาวเมืองไม่ทันระวัง แล้วพบชายสองคนในนั้นกำลังต่อสู้กัน คนหนึ่งมาจากพวกของเขา และอีกคนหนึ่งมาจากศัตรูของเขา คนที่มาจากพวกของเขาร้องขอความช่วยเหลือจากเขาต่อคนที่มาจากศัตรูของเขา มูซาจึงชกเขาด้วยหมัด แล้วทำให้เขาสิ้นชีวิต เขากล่าวว่า “นี่มาจากการกระทำของชัยฏอน แท้จริงมันเป็นศัตรูที่ทำให้หลงผิดอย่างชัดแจ้ง” เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ได้อธรรมต่อตนเอง ดังนั้นขอทรงอภัยแก่ข้าพระองค์” แล้วพระองค์ทรงอภัยแก่เขา

แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ เพราะพระองค์ทรงโปรดปรานข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะไม่เป็นผู้สนับสนุนบรรดาผู้ทำบาปอีกเลย” (14–17)

เช้าวันรุ่งขึ้นเขาอยู่ในเมืองด้วยความหวาดกลัวและระแวดระวัง
แล้วทันใดนั้นชายที่ขอความช่วยเหลือจากเขาเมื่อวานก็ร้องเรียกเขาอีก มูซากล่าวแก่เขาว่า “แท้จริงท่านเป็นผู้ก่อเรื่องอย่างชัดแจ้ง” ครั้นเมื่อเขาจะลงมือกับคนที่เป็นศัตรูของทั้งสอง ชายคนนั้นกล่าวว่า “โอ้มูซา ท่านต้องการฆ่าฉัน ดั่งที่ท่านฆ่าชายคนหนึ่งเมื่อวานหรือ ท่านเพียงต้องการเป็นผู้กดขี่ในแผ่นดิน และท่านมิได้ต้องการเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้ปรับปรุงแก้ไข” และมีชายคนหนึ่งวิ่งมาจากสุดปลายเมือง เขากล่าวว่า “โอ้มูซา แท้จริงบรรดาขุนนางกำลังปรึกษากันเพื่อฆ่าท่าน ดังนั้นจงออกไปเถิด แท้จริงฉันเป็นผู้ให้คำแนะนำที่จริงใจแก่ท่าน” เขาจึงออกจากเมืองนั้นด้วยความหวาดกลัวและระแวดระวัง เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดจากกลุ่มชนผู้อธรรม” (18–21)

และเมื่อเขาหันหน้าไปทางมัดยัน เขากล่าวว่า “บางทีพระผู้อภิบาลของฉันจะทรงนำทางฉันสู่ทางที่ถูกต้อง” ครั้นเมื่อเขามาถึงแหล่งน้ำของมัดยัน เขาพบผู้คนกลุ่มหนึ่งกำลังให้น้ำแก่ฝูงสัตว์ และเขาพบสตรีสองคนอยู่ต่างหากจากคนเหล่านั้น กำลังกันฝูงสัตว์ของตนไว้ เขากล่าวว่า “เรื่องของท่านทั้งสองเป็นอย่างไร” ทั้งสองกล่าวว่า “เราให้น้ำไม่ได้ จนกว่าคนเลี้ยงแกะจะต้อนฝูงสัตว์ออกไป และบิดาของเราเป็นชายชรามาก” เขาจึงให้น้ำแก่ฝูงสัตว์ให้ทั้งสอง แล้วถอยไปยังร่มเงา แล้วกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ต้องการความดีใดก็ตามที่พระองค์จะประทานลงมาแก่ข้าพระองค์”
แล้วคนหนึ่งในสองคนนั้นมาหาเขา โดยเดินอย่างเขินอาย นางกล่าวว่า “แท้จริงบิดาของฉันเชิญท่าน เพื่อจะตอบแทนท่านที่ให้น้ำแก่ฝูงสัตว์ให้เรา” ครั้นเมื่อเขามาหาเขาและเล่าเรื่องราวแก่เขา เขากล่าวว่า “อย่ากลัวเลย ท่านรอดพ้นจากกลุ่มชนผู้อธรรมแล้ว” คนหนึ่งในสองคนนั้นกล่าวว่า “โอ้บิดาของฉัน จงจ้างเขาเถิด แท้จริงคนที่ดีที่สุดที่ท่านจะจ้างคือผู้ที่แข็งแรงและไว้วางใจได้” เขากล่าวว่า “ฉันต้องการให้ท่านแต่งงานกับหนึ่งในบุตรสาวสองคนนี้ของฉัน
โดยมีเงื่อนไขว่าท่านต้องทำงานให้ฉันแปดปี และหากท่านทำครบสิบปี นั่นก็เป็นความสมัครใจของท่านเอง และฉันไม่ต้องการทำให้ท่านลำบาก หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ ท่านจะพบว่าฉันเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้ทรงคุณธรรม” เขากล่าวว่า “นั่นเป็นอันตกลงระหว่างฉันกับท่าน ไม่ว่าฉันจะทำครบกำหนดใดในสองกำหนดนั้น ก็อย่าให้มีความอยุติธรรมต่อฉัน และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานในสิ่งที่เรากล่าว” (22–28)

ครั้นเมื่อมูซาทำครบกำหนดและเดินทางพร้อมครอบครัวของเขา เขาสังเกตเห็นไฟที่ด้านข้างของภูเขา เขากล่าวแก่ครอบครัวของเขาว่า “จงรออยู่ที่นี่ ฉันสังเกตเห็นไฟ บางทีฉันจะนำข่าวจากมันมาให้พวกท่าน

หรือคบไฟจากไฟนั้น เพื่อพวกท่านจะได้ผิงให้อบอุ่น” ครั้นเมื่อเขามาถึงมัน
ก็มีเสียงเรียกจากด้านขวาของหุบเขา ณ สถานที่อันจำเริญ จากต้นไม้ว่า “โอ้มูซา แท้จริงข้าคืออัลลอฮ์
พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก จงโยนไม้เท้าของเจ้าลง” แต่เมื่อเขาเห็นมันดิ้นไปมาประหนึ่งงู
เขาก็หันหลังหนีและไม่เหลียวกลับ “โอ้มูซา จงเข้ามาเถิดและอย่ากลัว แท้จริงเจ้าปลอดภัย
จงสอดมือของเจ้าเข้าไปในเสื้อคลุม มันจะออกมาขาวผ่องโดยปราศจากโรคภัย
และจงแนบแขนของเจ้าเข้ากับตัวเพื่อคลายความกลัว
นี่คือหลักฐานสองประการจากพระผู้อภิบาลของเจ้าไปยังฟิรเอาน์และบรรดาขุนนางของเขา
แท้จริงพวกเขาเป็นกลุ่มชนผู้ฝ่าฝืน” เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์
แท้จริงข้าพระองค์ได้ฆ่าคนหนึ่งในหมู่พวกเขา ข้าพระองค์จึงกลัวว่าพวกเขาจะฆ่าข้าพระองค์
และฮารูนพี่ชายของข้าพระองค์พูดคล่องแคล่วกว่าข้าพระองค์
ดังนั้นขอทรงส่งเขาไปกับข้าพระองค์เป็นผู้ช่วย เพื่อยืนยันข้าพระองค์
แท้จริงข้าพระองค์กลัวว่าพวกเขาจะปฏิเสธข้าพระองค์” พระองค์ตรัสว่า
“เราจะเสริมกำลังแขนของเจ้าด้วยพี่ชายของเจ้า และจะให้อำนาจแก่เจ้าทั้งสอง
พวกเขาจึงจะเข้าไม่ถึงเจ้าทั้งสอง ด้วยสัญญาณของเรา เจ้าทั้งสองและผู้ที่ตามเจ้าทั้งสองจะเป็นผู้มีชัย”
(29–35)

แต่เมื่อมูซามาหาพวกเขาพร้อมสัญญาณอันชัดแจ้งของเรา พวกเขากล่าวว่า
“นี่ไม่ใช่อื่นใดนอกจากมายากลที่ถูกกุขึ้น และเราไม่เคยได้ยินเรื่องนี้ในหมู่บรรพบุรุษรุ่นแรกของเรา”
มูซากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉันทรงรู้ดียิ่งว่าผู้ใดนำทางนำมาจากพระองค์
และบ้านในบั้นปลายจะเป็นของผู้ใด แท้จริงบรรดาผู้อธรรมจะไม่ประสบความสำเร็จ” ฟิรเอาน์กล่าวว่า
“โอ้บรรดาขุนนาง ข้าไม่รู้ว่าพวกเจ้ามีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า ดังนั้น โอ้ฮามาน
จงจุดไฟเผาดินเหนียวให้ข้า แล้วสร้างหอสูงให้ข้า เพื่อข้าจะได้ขึ้นไปดูพระเจ้าของมูซา
และแท้จริงข้าคิดว่าเขาเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้โกหก” (36–38)

และเขากับไพร่พลของเขาหยิ่งผยองในแผ่นดินโดยปราศจากความชอบธรรม
และคิดว่าพวกเขาจะไม่ถูกนำกลับมายังเรา เราจึงลงโทษเขาและไพร่พลของเขา
แล้วโยนพวกเขาลงในทะเล ดังนั้นจงดูเถิดว่า บั้นปลายของบรรดาผู้อธรรมเป็นอย่างไร
และเราทำให้พวกเขาเป็นผู้นำที่เรียกร้องสู่ไฟนรก และในวันฟื้นคืนชีพพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ
และเราให้การสาปแช่งตามพวกเขาไปในโลกนี้ และในวันฟื้นคืนชีพพวกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ถูกรังเกียจ
และแท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์แก่มูซา หลังจากเราทำลายชั่วรุ่นก่อน ๆ แล้ว
เป็นความประจักษ์แจ้งสำหรับมนุษย์ เป็นทางนำและความเมตตา เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ (39–43)

และเจ้า (โอ้มุฮัมมัด) มิได้อยู่ทางด้านตะวันตก เมื่อเรากำหนดกิจการนั้นแก่มูซา
และเจ้ามิได้อยู่ในหมู่ผู้เป็นพยาน แต่เราให้หลายชั่วรุ่นเกิดขึ้น และช่วงเวลาของพวกเขายาวนาน

และเจ้ามิได้พำนักอยู่ในหมู่ชาวมัดยัน โดยอ่านโองการของเราแก่พวกเขา
แต่เรานี่แหละเป็นผู้ส่งบรรดาศาสนทูต และเจ้ามิได้อยู่ที่ด้านข้างของภูเขาเมื่อเราเรียก
แต่นี่เป็นความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของเจ้า
เพื่อเจ้าจะได้ตักเตือนกลุ่มชนที่ไม่มีผู้ตักเตือนคนใดมายังพวกเขาก่อนเจ้า เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ
และเพื่อว่า หากภัยพิบัติประสบแก่พวกเขาเพราะสิ่งที่มือของพวกเขาได้ส่งไปล่วงหน้า
พวกเขาจะไม่กล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา หากเพียงพระองค์ทรงส่งศาสนทูตมายังเรา
เราย่อมตามสัญญาณของพระองค์ และอยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา” แต่บัดนี้เมื่อความจริงจากเรามาถึงพวกเขาแล้ว
พวกเขากลับกล่าวว่า “เหตุใดเขาจึงไม่ได้รับเช่นเดียวกับที่มูซาได้รับ”
พวกเขามิได้ปฏิเสธสิ่งที่มูซาได้รับมาก่อนดอกหรือ พวกเขากล่าวว่า
“เป็นมายากลสองอย่างที่หนุนหลังกัน” และพวกเขากล่าวว่า “แท้จริงเราปฏิเสธทั้งสอง” จงกล่าวเถิดว่า
“ถ้าเช่นนั้นจงนำคัมภีร์จากอัลลอฮ์ที่ให้ทางนำดีกว่าทั้งสองนี้มา แล้วฉันจะตามมัน
หากพวกท่านพูดความจริง” แต่หากพวกเขาไม่ตอบรับเจ้า
ก็จงรู้เถิดว่าพวกเขาเพียงตามอารมณ์ปรารถนาของตน
และใครเล่าจะหลงทางยิ่งกว่าผู้ที่ตามอารมณ์ปรารถนาของตนโดยปราศจากทางนำจากอัลลอฮ์
แท้จริงอัลลอฮ์มิทรงนำทางกลุ่มชนผู้อธรรม (44–50)

และแท้จริงเราได้ทำให้พระวจนะไปถึงพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ
บรรดาผู้ที่เราประทานคัมภีร์แก่พวกเขาก่อนหน้านี้ พวกเขาศรัทธาต่อมัน และเมื่อมันถูกอ่านแก่พวกเขา
พวกเขากล่าวว่า “เราศรัทธาต่อมัน แท้จริงมันคือความจริงจากพระผู้อภิบาลของเรา
แท้จริงก่อนหน้านี้เราก็เป็นผู้มอบตนแด่อัลลอฮ์อยู่แล้ว” ชนเหล่านี้จะได้รับรางวัลของตนสองเท่า
เพราะพวกเขาอดทน ผลักไสความชั่วด้วยความดี
และบริจาคจากสิ่งที่เราประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และเมื่อพวกเขาได้ยินคำพูดไร้สาระ
พวกเขาก็ผินหลังให้มัน แล้วกล่าวว่า “การงานของเราเป็นของเรา
และการงานของพวกท่านเป็นของพวกท่าน ขอความสันติจงมีแด่พวกท่าน เราไม่แสวงหาพวกโง่เขลา”
(51–55)

แท้จริงเจ้า (โอ้นบี) ไม่อาจนำทางผู้ที่เจ้ารักได้ แต่อัลลอฮ์ทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้รับทางนำ และพวกเขากล่าวว่า “หากเราตามทางนำไปกับท่าน
เราจะถูกฉุดคร่าออกจากแผ่นดินของเรา” เรามิได้ทำให้พวกเขามีเขตต้องห้ามอันปลอดภัยดอกหรือ
ซึ่งผลไม้ทุกชนิดถูกนำมายังที่นั้น เป็นปัจจัยยังชีพจากเรา แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้
และกี่เมืองแล้วที่เราทำลาย ซึ่งลำพองในความเป็นอยู่ของมัน นั่นคือที่อยู่อาศัยของพวกเขา
ซึ่งไม่มีผู้อาศัยหลังจากพวกเขา นอกจากเพียงเล็กน้อย และเรานี่แหละเป็นผู้สืบมรดก
และพระผู้อภิบาลของเจ้าจะมิทรงทำลายเมืองทั้งหลาย จนกว่าจะทรงส่งศาสนทูตไปยังเมืองแม่ของมัน

เพื่ออ่านโองการของเราแก่พวกเขา และเราจะมิทำลายเมืองทั้งหลาย เว้นแต่ชาวเมืองนั้นเป็นผู้อธรรม และสิ่งใดก็ตามที่พวกเจ้าได้รับ เป็นเพียงความสำราญของชีวิตแห่งโลกนี้และเครื่องประดับของมัน แต่สิ่งที่อยู่ ณ อัลลอฮ์นั้นดีกว่าและคงทนกว่า แล้วพวกเจ้าจะไม่ใช้สติปัญญาหรือ (56–60)

ผู้ที่เราสัญญาด้วยสัญญาอันดีงาม แล้วเขาจะได้พบมัน
จะเหมือนกับผู้ที่เราให้เขาเสพสุขด้วยความสำราญของชีวิตแห่งโลกนี้
แล้วในวันฟื้นคืนชีพเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ถูกนำตัวมารับการตัดสินกระนั้นหรือ
และในวันที่พระองค์จะทรงเรียกพวกเขา แล้วตรัสว่า “ไหนเล่าภาคีของข้าที่พวกเจ้าเคยกล่าวอ้าง”
บรรดาผู้ที่พระดำรัสถึงกำหนดแก่พวกเขาจะกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา
คนเหล่านี้คือผู้ที่เราทำให้หลงทาง เราทำให้พวกเขาหลงทางดั่งที่เราเองหลงทาง
เราขอปลีกตัวจากพวกเขาต่อพระองค์ พวกเขามิได้เคารพภักดีเรา” และจะมีผู้กล่าวว่า
“จงวิงวอนภาคีของพวกเจ้าเถิด” แล้วพวกเขาจะวิงวอนพวกมัน แต่พวกมันจะไม่ตอบรับพวกเขา
และพวกเขาจะเห็นการลงโทษ หากเพียงพวกเขาเคยรับทางนำ และในวันที่พระองค์จะทรงเรียกพวกเขา
แล้วตรัสว่า “พวกเจ้าตอบบรรดาศาสนทูตว่าอย่างไร” ข่าวคราวทั้งหลายจะมืดมนแก่พวกเขาในวันนั้น
และพวกเขาจะไม่ถามไถ่กันเลย ส่วนผู้ที่กลับตัว ศรัทธา และประกอบความดี
บางทีเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ประสบความสำเร็จ และพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์
และทรงเลือก การเลือกมิใช่ของพวกเขา มหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮ์
และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคีกับพระองค์
และพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้สิ่งที่ทรวงอกของพวกเขาปิดบังและสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย
และพระองค์คืออัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์
การสรรเสริญเป็นของพระองค์ทั้งในโลกนี้และในปรโลก การตัดสินเป็นของพระองค์
และพวกเจ้าจะถูกนำกลับไปยังพระองค์ (61–70)

จงกล่าวเถิด (โอ้นบี) ว่า “พวกท่านเห็นแล้วหรือไม่ว่า
หากอัลลอฮ์ทรงทำให้กลางคืนคงอยู่ตลอดไปเหนือพวกท่านจนถึงวันฟื้นคืนชีพ
พระเจ้าองค์ใดนอกจากอัลลอฮ์จะนำแสงสว่างมาให้พวกท่านได้ แล้วพวกท่านจะไม่ฟังหรือ” จงกล่าวเถิดว่า
“พวกท่านเห็นแล้วหรือไม่ว่า
หากอัลลอฮ์ทรงทำให้กลางวันคงอยู่ตลอดไปเหนือพวกท่านจนถึงวันฟื้นคืนชีพ
พระเจ้าองค์ใดนอกจากอัลลอฮ์จะนำกลางคืนที่พวกท่านพักผ่อนในนั้นมาให้พวกท่านได้
แล้วพวกท่านจะไม่มองเห็นหรือ” และด้วยความเมตตาของพระองค์
พระองค์ทรงทำให้มีกลางคืนและกลางวันสำหรับพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้พักผ่อนในเวลาหนึ่ง
และแสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ในอีกเวลาหนึ่ง และเพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ
และในวันที่พระองค์จะทรงเรียกพวกเขา แล้วตรัสว่า “ไหนเล่าภาคีของข้าที่พวกเจ้าเคยกล่าวอ้าง”

และเราจะดึงพยานคนหนึ่งออกมาจากทุกประชาคม แล้วกล่าวว่า “จงนำหลักฐานของพวกเจ้ามา” แล้วพวกเขาจะรู้ว่าความจริงเป็นของอัลลอฮ์ และสิ่งที่พวกเขาเคยกุขึ้นจะทอดทิ้งพวกเขาไป (71–75)

แท้จริงกอรูนเป็นคนหนึ่งในกลุ่มชนของมูซา แต่เขากดขี่พวกเขา และเราได้ประทานขุมทรัพย์แก่เขามากมาย จนกุญแจของมันหนักอึ้งแก่กลุ่มชายฉกรรจ์ผู้มีกำลัง กลุ่มชนของเขากล่าวแก่เขาว่า “อย่าลำพองเลย แท้จริงอัลลอฮ์มิทรงรักบรรดาผู้ลำพอง และจงแสวงหาบ้านแห่งปรโลกด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานแก่ท่าน แต่อย่าลืมส่วนของท่านในโลกนี้ และจงทำความดี ดั่งที่อัลลอฮ์ทรงทำความดีแก่ท่าน และอย่าแสวงหาความเสียหายในแผ่นดิน แท้จริงอัลลอฮ์มิทรงรักบรรดาผู้ก่อความเสียหาย” เขากล่าวว่า “ฉันได้รับมันเพียงเพราะความรู้ที่ฉันมี” เขาไม่รู้ดอกหรือว่า อัลลอฮ์ได้ทำลายมาแล้วก่อนเขา ซึ่งหลายชั่วรุ่นที่แข็งแรงกว่าเขา และสะสมไว้มากกว่า และบรรดาผู้ทำบาปจะไม่ถูกสอบถามถึงบาปของตน
แล้วเขาออกไปหากลุ่มชนของเขาด้วยเครื่องประดับอันหรูหรา บรรดาผู้ปรารถนาชีวิตแห่งโลกนี้กล่าวว่า “โอ้ หากเพียงเรามีเช่นเดียวกับที่กอรูนได้รับ แท้จริงเขาเป็นผู้มีโชควาสนาอันใหญ่หลวง” แต่บรรดาผู้ได้รับความรู้กล่าวว่า “ความวิบัติจงประสบแก่พวกท่าน รางวัลของอัลลอฮ์ดีกว่าสำหรับผู้ที่ศรัทธาและประกอบความดี
และไม่มีผู้ใดได้รับมันนอกจากบรรดาผู้อดทน” แล้วเราให้แผ่นดินสูบเขาและบ้านของเขา เขาไม่มีพรรคพวกใดช่วยเหลือเขาให้พ้นจากอัลลอฮ์ และเขามิได้เป็นผู้ที่ช่วยตัวเองได้ และบรรดาผู้ที่เมื่อวานนี้ยังปรารถนาจะอยู่ในฐานะของเขา เริ่มกล่าวว่า “โอ้ อัลลอฮ์นั่นแหละทรงแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ในหมู่บ่าวของพระองค์ และทรงจำกัดมัน หากอัลลอฮ์มิทรงโปรดปรานเรา พระองค์ย่อมให้แผ่นดินสูบเราด้วย โอ้ บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมย่อมไม่ประสบความสำเร็จ” (76–82)

บ้านแห่งปรโลกนั้น เราให้แก่บรรดาผู้ที่ไม่ต้องการยกตนในแผ่นดิน และไม่ต้องการก่อความเสียหาย และบั้นปลายที่ดีเป็นของบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ ผู้ใดมาพร้อมความดี เขาจะได้รับสิ่งที่ดีกว่านั้น และผู้ใดมาพร้อมความชั่ว บรรดาผู้กระทำความชั่วจะถูกตอบแทนเพียงตามที่พวกเขาเคยกระทำ แท้จริงพระองค์ผู้ทรงกำหนดอัลกุรอานเป็นข้อผูกพันแก่เจ้า จะทรงนำเจ้ากลับสู่ที่กลับคืนอย่างแน่นอน จงกล่าวเถิดว่า “พระผู้อภิบาลของฉันทรงรู้ดียิ่งว่าผู้ใดนำทางนำมา และผู้ใดอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง” และเจ้ามิเคยหวังว่าคัมภีร์จะถูกส่งมายังเจ้า มันเป็นเพียงความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของเจ้า ดังนั้นจงอย่าเป็นผู้สนับสนุนบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมเลย
และอย่าให้พวกเขาเบนเจ้าออกจากโองการของอัลลอฮ์ หลังจากมันถูกประทานลงมาแก่เจ้าแล้ว และจงเรียกร้องสู่พระผู้อภิบาลของเจ้า และอย่าเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้ตั้งภาคี และจงอย่าวิงวอนพระเจ้าอื่นเคียงคู่กับอัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ทุกสิ่งย่อมพินาศ เว้นแต่พระพักตร์ของพระองค์ การตัดสินเป็นของพระองค์ และพวกเจ้าจะถูกนำกลับไปยังพระองค์ (83–88)

29. แมงมุม (Al-ʿAnkabūt)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

อลิฟ ลาม มีม มนุษย์คิดหรือว่า พวกเขาจะถูกปล่อยไว้เพียงเพราะกล่าวว่า “เราศรัทธาแล้ว” โดยไม่ถูกทดสอบ และแท้จริงเราได้ทดสอบบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขา อัลลอฮ์จะทรงทำให้ประจักษ์อย่างแน่นอนซึ่งบรรดาผู้สัตย์จริง และจะทรงทำให้ประจักษ์อย่างแน่นอนซึ่งบรรดาผู้โกหก หรือบรรดาผู้กระทำความชั่วคิดว่าพวกเขาจะหนีพ้นเราได้ ช่างเลวร้ายเหลือเกินการตัดสินของพวกเขา ผู้ใดหวังการพบกับอัลลอฮ์ แท้จริงวาระที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้กำลังมาอย่างแน่นอน และพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้ และผู้ใดต่อสู้ดิ้นรน เขาก็ต่อสู้ดิ้นรนเพื่อประโยชน์ของตนเองเท่านั้น แท้จริงอัลลอฮ์มิทรงต้องพึ่งสากลโลก และบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี เราจะลบล้างความชั่วของพวกเขาออกจากพวกเขาอย่างแน่นอน และจะตอบแทนพวกเขาตามสิ่งที่ดีที่สุดที่พวกเขากระทำ และเราได้สั่งเสียมนุษย์ให้ทำดีต่อบิดามารดาของเขา แต่หากทั้งสองพยายามให้เจ้าตั้งสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้เป็นภาคีกับข้า ก็อย่าเชื่อฟังทั้งสอง การกลับของพวกเจ้าคือยังข้า แล้วข้าจะแจ้งแก่พวกเจ้าถึงสิ่งที่พวกเจ้าเคยกระทำ และบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี เราจะให้พวกเขาเข้าอยู่ในหมู่ผู้ทรงคุณธรรมอย่างแน่นอน (1–9)

และในหมู่มนุษย์มีผู้ที่กล่าวว่า “เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์” แต่เมื่อเขาถูกทำร้ายในทางของอัลลอฮ์ เขาก็ถือการกดขี่ข่มเหงของมนุษย์ประหนึ่งการลงโทษของอัลลอฮ์ และหากความช่วยเหลือจากพระผู้อภิบาลของเจ้ามาถึง พวกเขาจะกล่าวอย่างแน่นอนว่า “แท้จริงเราอยู่กับพวกท่านมาตลอด” อัลลอฮ์มิทรงรู้ดียิ่งดอกหรือถึงสิ่งที่อยู่ในทรวงอกของสรรพสิ่งทั้งมวล และอัลลอฮ์จะทรงทำให้ประจักษ์อย่างแน่นอนซึ่งบรรดาผู้ศรัทธา และจะทรงทำให้ประจักษ์อย่างแน่นอนซึ่งพวกกลับกลอก และบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า “จงตามทางของเรา แล้วเราจะแบกบาปของพวกท่าน” แต่พวกเขาจะไม่แบกบาปใดของคนเหล่านั้นเลย แท้จริงพวกเขาเป็นผู้โกหก และพวกเขาจะแบกภาระของตนเองอย่างแน่นอน และภาระอื่นอีกพร้อมกับภาระของตน และในวันฟื้นคืนชีพพวกเขาจะถูกสอบถามอย่างแน่นอนถึงสิ่งที่พวกเขาเคยกุขึ้น (10–13)

และแท้จริงเราได้ส่งนูห์ไปยังกลุ่มชนของเขา แล้วเขาอยู่ในหมู่พวกเขาหนึ่งพันปีหย่อนห้าสิบปี แล้วน้ำท่วมใหญ่ก็คร่าพวกเขาขณะที่พวกเขายังคงอธรรม แต่เราช่วยเขาและชาวเรือให้รอด และเราทำให้มันเป็นสัญญาณสำหรับสากลโลก (14–15)

และอิบรอฮีม เมื่อเขากล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า “จงเคารพภักดีอัลลอฮ์และยำเกรงพระองค์
นั่นดีกว่าสำหรับพวกท่าน หากพวกท่านรู้ พวกท่านเคารพภักดีเพียงรูปเคารพแทนอัลลอฮ์
และพวกท่านกุความเท็จขึ้น แท้จริงบรรดาสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์
ไม่มีอำนาจให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกท่าน ดังนั้นจงแสวงหาปัจจัยยังชีพจากอัลลอฮ์ จงเคารพภักดีพระองค์
และขอบคุณพระองค์ พวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระองค์ และหากพวกท่านปฏิเสธสาร
ประชาคมทั้งหลายก่อนพวกท่านก็ปฏิเสธมาแล้ว
และหน้าที่ของศาสนทูตมีเพียงการประกาศสารอย่างชัดแจ้งเท่านั้น” (16–18)

พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงเริ่มการสร้างอย่างไร แล้วทรงทำมันซ้ำอีก
แท้จริงนั่นเป็นเรื่องง่ายสำหรับอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิดว่า “จงเดินทางไปในแผ่นดิน
แล้วดูว่าพระองค์ทรงเริ่มการสร้างอย่างไร แล้วอัลลอฮ์จะทรงให้การเกิดครั้งหลังมีขึ้น
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง พระองค์ทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และทรงเมตตาผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระองค์
และพวกท่านไม่อาจหนีพ้นพระองค์ได้ ทั้งในแผ่นดินและในฟากฟ้า
และพวกท่านไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใดนอกจากอัลลอฮ์”
และบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณของอัลลอฮ์และการพบกับพระองค์ ชนเหล่านั้นสิ้นหวังในความเมตตาของข้า
และชนเหล่านั้นจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด (19–23)

แต่คำตอบของกลุ่มชนของเขามีเพียงการกล่าวว่า “จงฆ่าเขา หรือเผาเขาเสีย”
แต่อัลลอฮ์ทรงช่วยเขาให้รอดจากไฟ แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับกลุ่มชนผู้ศรัทธา
และเขากล่าวว่า “พวกท่านยึดเอารูปเคารพแทนอัลลอฮ์
เพียงเพราะความรักใคร่ระหว่างพวกท่านในชีวิตแห่งโลกนี้
แต่ในวันฟื้นคืนชีพพวกท่านจะปฏิเสธกันและกัน และสาปแช่งกันและกัน ที่พำนักของพวกท่านคือไฟนรก
และพวกท่านจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ” แล้วลูฏศรัทธาต่อเขา และเขากล่าวว่า
“แท้จริงฉันจะอพยพไปยังพระผู้อภิบาลของฉัน แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”
และเราประทานอิสหากและยะอ์กูบแก่เขา และเราให้ความเป็นนบีและคัมภีร์อยู่ในหมู่ลูกหลานของเขา
และเราประทานรางวัลของเขาแก่เขาในโลกนี้ และแท้จริงในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ทรงคุณธรรม (24–27)

และลูฏ เมื่อเขากล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า
“แท้จริงพวกท่านกระทำความลามกที่ไม่มีผู้ใดในสากลโลกเคยกระทำมาก่อนพวกท่าน
พวกท่านเข้าหาบุรุษ ปล้นสะดมตามทางสัญจร
และกระทำสิ่งน่ารังเกียจในที่ชุมนุมของพวกท่านกระนั้นหรือ”
แต่คำตอบของกลุ่มชนของเขามีเพียงการกล่าวว่า “จงนำการลงโทษของอัลลอฮ์มาให้เรา
หากท่านพูดความจริง” เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์

ขอทรงช่วยเหลือข้าพระองค์ต่อกลุ่มชนผู้ก่อความเสียหาย”
และเมื่อบรรดาทูตของเรามาหาอิบรอฮีมพร้อมข่าวดี พวกเขากล่าวว่า “แท้จริงเราจะทำลายชาวเมืองนี้ แท้จริงชาวเมืองนั้นเป็นผู้อธรรม” เขากล่าวว่า “แต่ลูฏอยู่ในนั้น” พวกเขากล่าวว่า “เรารู้ดียิ่งว่าผู้ใดอยู่ในนั้น เราจะช่วยเขาและครอบครัวของเขาให้รอดอย่างแน่นอน เว้นแต่ภรรยาของเขา นางจะอยู่ในหมู่ผู้ที่อยู่เบื้องหลัง” และเมื่อบรรดาทูตของเรามาหาลูฏ เขาเป็นทุกข์เพราะพวกเขา และรู้สึกหมดหนทางจะปกป้องพวกเขา พวกเขากล่าวว่า “อย่ากลัวและอย่าเศร้าโศก แท้จริงเราจะช่วยท่านและครอบครัวของท่านให้รอด เว้นแต่ภรรยาของท่าน นางจะอยู่ในหมู่ผู้ที่อยู่เบื้องหลัง แท้จริงเราจะนำภัยพิบัติจากฟากฟ้าลงมาแก่ชาวเมืองนี้ เพราะการฝ่าฝืนของพวกเขา” และแท้จริงเราได้ทิ้งสัญญาณอันชัดแจ้งจากเมืองนั้นไว้สำหรับกลุ่มชนที่ใช้สติปัญญา (28–35)

และไปยังชาวมัดยัน เราส่งชุอัยบ์พี่น้องของพวกเขา เขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน จงเคารพภักดีอัลลอฮ์ จงหวังในวันสุดท้าย และอย่าเที่ยวก่อความเสียหายในแผ่นดิน” แต่พวกเขาปฏิเสธเขา แผ่นดินไหวจึงคร่าพวกเขา แล้วยามเช้าพวกเขาก็นอนคว่ำแน่นิ่งอยู่ในบ้านของตน และอ้าดกับษะมูด เป็นที่ประจักษ์แก่พวกเจ้าแล้วจากที่อยู่อาศัยของพวกเขา
ชัยฏอนทำให้การงานของพวกเขาดูสวยงามแก่พวกเขา และขัดขวางพวกเขาจากทาง ทั้งที่พวกเขาเคยมองเห็นแจ่มชัด และกอรูน ฟิรเอาน์ และฮามาน มูซามาหาพวกเขาพร้อมสัญญาณอันชัดแจ้ง แต่พวกเขาหยิ่งผยองในแผ่นดิน และพวกเขาไม่อาจหนีพ้นเราได้ แต่ละคนเราลงโทษเพราะบาปของเขา บางกลุ่มเราส่งพายุก้อนหินใส่ บางกลุ่มถูกเสียงกัมปนาทคร่า บางกลุ่มเราให้แผ่นดินสูบ และบางกลุ่มเราให้จมน้ำ และอัลลอฮ์มิได้ทรงอธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาอธรรมต่อตนเอง
อุปมาบรรดาผู้ยึดเอาผู้คุ้มครองอื่นนอกจากอัลลอฮ์ เป็นดั่งแมงมุมที่สร้างบ้านให้ตัวเอง และแท้จริงบ้านที่บอบบางที่สุดคือบ้านของแมงมุม หากพวกเขารู้
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ทุกสิ่งที่พวกเขาวิงวอนนอกจากพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ และอุปมาเหล่านี้เรายกขึ้นสำหรับมนุษย์ แต่ไม่มีผู้ใดเข้าใจมันนอกจากบรรดาผู้มีความรู้
อัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริง
แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา (36–44)

โอ้นบี จงอ่านสิ่งที่ถูกประทานแก่เจ้าจากคัมภีร์ และจงดำรงละหมาด แท้จริงละหมาดนั้นยับยั้งจากความลามกและสิ่งที่มิชอบ และการรำลึกถึงอัลลอฮ์นั้นยิ่งใหญ่กว่า และอัลลอฮ์ทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ และจงอย่าโต้เถียงกับชาวคัมภีร์ เว้นแต่ด้วยวิธีที่ดีที่สุด ยกเว้นกับบรรดาผู้อธรรมในหมู่พวกเขา และจงกล่าวว่า “เราศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เรา และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกท่าน พระเจ้าของเราและพระเจ้าของพวกท่านเป็นองค์เดียว และเรามอบตนแด่พระองค์” และเช่นนั้นแหละเราประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้า

บรรดาผู้ที่เราประทานคัมภีร์แก่พวกเขาศรัทธาต่อมัน และในหมู่คนเหล่านี้ก็มีผู้ที่ศรัทธาต่อมัน และไม่มีผู้ใดปฏิเสธสัญญาณของเรา นอกจากบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม (45–47)

และเจ้ามิเคยอ่านคัมภีร์ใดก่อนหน้านี้ และมิเคยเขียนมันด้วยมือขวาของเจ้า มิเช่นนั้นบรรดาผู้ตามความเท็จย่อมมีเหตุให้สงสัย หามิได้ มันคือสัญญาณอันชัดแจ้งในทรวงอกของบรรดาผู้ได้รับความรู้ และไม่มีผู้ใดปฏิเสธสัญญาณของเรา นอกจากบรรดาผู้อธรรม และพวกเขากล่าวว่า “เหตุใดจึงไม่มีสัญญาณถูกประทานลงมาแก่เขาจากพระผู้อภิบาลของเขา” จงกล่าวเถิดว่า “สัญญาณทั้งหลายอยู่ที่อัลลอฮ์เท่านั้น และฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนอันชัดแจ้ง” ยังไม่เพียงพอแก่พวกเขาอีกหรือว่า เราได้ประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้า ซึ่งถูกอ่านแก่พวกเขา แท้จริงในการนั้นมีความเมตตาและข้อเตือนใจสำหรับกลุ่มชนผู้ศรัทธา จงกล่าวเถิดว่า “อัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วในฐานะพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน พระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และบรรดาผู้ศรัทธาต่อความเท็จและปฏิเสธอัลลอฮ์ ชนเหล่านั้นคือผู้ขาดทุน” (48–52)

และพวกเขาท้าให้เจ้าเร่งการลงโทษ และหากมิใช่เพราะมีวาระที่กำหนดไว้ การลงโทษย่อมมาถึงพวกเขาแล้ว และมันจะมาถึงพวกเขาอย่างฉับพลันอย่างแน่นอน ขณะที่พวกเขาไม่รู้สึกตัว พวกเขาท้าให้เจ้าเร่งการลงโทษ ทั้งที่นรกญะฮันนัมจะห้อมล้อมบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมอย่างแน่นอน ในวันที่การลงโทษจะครอบคลุมพวกเขาจากเบื้องบนและจากใต้เท้าของพวกเขา และพระองค์จะตรัสว่า “จงลิ้มรสสิ่งที่พวกเจ้าเคยกระทำ” (53–55)

โอ้บ่าวของข้าผู้ศรัทธา แท้จริงแผ่นดินของข้ากว้างขวาง ดังนั้นจงเคารพภักดีข้าเท่านั้น ทุกชีวิตจะได้ลิ้มรสความตาย แล้วพวกเจ้าจะถูกนำกลับมายังเรา และบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี เราจะให้พวกเขาพำนักในห้องชั้นสูงของสวนสวรรค์อย่างแน่นอน ที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ช่างประเสริฐเหลือเกินรางวัลของบรรดาผู้ทำงาน คือบรรดาผู้ที่อดทน และมอบความไว้วางใจต่อพระผู้อภิบาลของตน และมีสัตว์กี่มากน้อยที่มิได้แบกปัจจัยยังชีพของมันเอง อัลลอฮ์ประทานปัจจัยยังชีพแก่มันและแก่พวกเจ้า และพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้ และหากเจ้าถามพวกเขาว่า ใครสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทำให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์อยู่ใต้อำนาจ พวกเขาจะกล่าวอย่างแน่นอนว่า “อัลลอฮ์” แล้วพวกเขาถูกหันเหไปได้อย่างไร อัลลอฮ์ทรงแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ในหมู่บ่าวของพระองค์ และทรงจำกัดมันแก่เขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง และหากเจ้าถามพวกเขาว่า ใครหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า

แล้วด้วยน้ำนั้นทรงให้ชีวิตแก่แผ่นดินหลังจากมันตายแล้ว พวกเขาจะกล่าวอย่างแน่นอนว่า “อัลลอฮ์” จงกล่าวเถิดว่า “มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์” แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่ใช้สติปัญญา (56–63)

และชีวิตแห่งโลกนี้มิใช่อื่นใดนอกจากความเพลิดเพลินและการละเล่น
และแท้จริงบ้านแห่งปรโลกนั้นคือชีวิตที่แท้จริง หากพวกเขารู้ และเมื่อพวกเขาขึ้นเรือ
พวกเขาก็วิงวอนอัลลอฮ์ โดยอุทิศศรัทธาแด่พระองค์เท่านั้น
แต่เมื่อพระองค์ทรงนำพวกเขาขึ้นฝั่งโดยปลอดภัย ทันใดนั้นพวกเขาก็ตั้งภาคี
เพื่อเนรคุณต่อสิ่งที่เราประทานแก่พวกเขา และเพื่อเสพสุขสักระยะหนึ่ง แล้วพวกเขาจะได้รู้
พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า เราได้ทำให้มีเขตต้องห้ามอันปลอดภัย
ขณะที่ผู้คนรอบข้างพวกเขาถูกฉุดคร่าไป แล้วพวกเขาจะศรัทธาต่อความเท็จ
และปฏิเสธความโปรดปรานของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ และใครเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้ที่กุความเท็จต่ออัลลอฮ์
หรือปฏิเสธความจริงเมื่อมันมาถึงเขา
ในนรกญะฮันนัมมิได้มีที่พำนักสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมดอกหรือ ส่วนบรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเรา
เราจะนำทางพวกเขาสู่ทางทั้งหลายของเราอย่างแน่นอน และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงอยู่กับบรรดาผู้ทำความดี
(64–69)

30. ชาวโรมัน (Al-Rūm)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

อลิฟ ลาม มีม ชาวโรมันถูกพิชิตแล้ว ในแผ่นดินที่ใกล้ที่สุด แต่หลังจากความพ่ายแพ้ของพวกเขา พวกเขาจะมีชัยภายในไม่กี่ปี การตัดสินเป็นของอัลลอฮ์ทั้งก่อนและหลัง และในวันนั้นบรรดาผู้ศรัทธาจะยินดีในความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงช่วยเหลือผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ นี่คือสัญญาของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์มิทรงผิดสัญญาของพระองค์ แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้ พวกเขารู้เพียงเปลือกนอกของชีวิตแห่งโลกนี้ ส่วนปรโลกนั้นพวกเขาเผลอไผล พวกเขามิได้ใคร่ครวญในตนเองดอกหรือ อัลลอฮ์มิได้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง เว้นแต่ด้วยความจริงและเพื่อวาระที่กำหนดไว้ แต่มนุษย์จำนวนมากปฏิเสธการพบกับพระผู้อภิบาลของตน (1–8)

พวกเขามิได้เดินทางไปในแผ่นดินดอกหรือ แล้วดูว่าบั้นปลายของบรรดาผู้ก่อนพวกเขาเป็นอย่างไร คนเหล่านั้นแข็งแรงกว่าพวกเขา ได้ไถพรวนแผ่นดิน และบูรณะมันมากกว่าที่พวกเขาบูรณะ และบรรดาศาสนทูตของพวกเขามาหาพวกเขาพร้อมสัญญาณอันชัดแจ้ง อัลลอฮ์มิได้ทรงอธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาอธรรมต่อตนเอง แล้วบั้นปลายของบรรดาผู้ทำความชั่วก็ชั่วร้าย เพราะพวกเขาปฏิเสธสัญญาณของอัลลอฮ์ และเคยเย้ยหยันมัน อัลลอฮ์ทรงเริ่มการสร้าง แล้วทรงทำมันซ้ำอีก แล้วพวกเจ้าจะถูกนำกลับไปยังพระองค์ (9–11)

และในวันที่ยามอวสานมาถึง บรรดาผู้ทำบาปจะนิ่งงันด้วยความสิ้นหวัง และพวกเขาจะไม่มีผู้ไถ่โทษแทนจากบรรดาภาคีของตน และพวกเขาจะปฏิเสธภาคีของตน และในวันที่ยามอวสานมาถึง ในวันนั้นพวกเขาจะถูกแยกออกจากกัน ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี พวกเขาจะได้รับความปีติในสวนอันเขียวขจี แต่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม ปฏิเสธสัญญาณของเรา และการพบกับปรโลก ชนเหล่านั้นจะถูกนำเข้าสู่การลงโทษ (12–16)

ดังนั้นจงแซ่ซ้องความบริสุทธิ์ของอัลลอฮ์เมื่อพวกเจ้าเข้าสู่ยามเย็น และเมื่อพวกเจ้าตื่นในยามเช้า และการสรรเสริญเป็นของพระองค์ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และในยามบ่ายคล้อย และเมื่อพวกเจ้าเข้าสู่ยามเที่ยง พระองค์ทรงนำสิ่งมีชีวิตออกจากสิ่งที่ตาย และทรงนำสิ่งที่ตายออกจากสิ่งมีชีวิต และทรงให้ชีวิตแก่แผ่นดินหลังจากมันตายแล้ว และเช่นนั้นแหละพวกเจ้าจะถูกนำออกมา และส่วนหนึ่งจากสัญญาณของพระองค์คือ

พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าจากดิน แล้วทันใดนั้นพวกเจ้าก็เป็นมนุษย์ที่แพร่กระจายไป
และส่วนหนึ่งจากสัญญาณของพระองค์คือ พระองค์ทรงสร้างคู่ครองให้พวกเจ้าจากตัวพวกเจ้าเอง
เพื่อพวกเจ้าจะได้พบความสงบในพวกนาง และทรงทำให้มีความรักและความเมตตาระหว่างพวกเจ้า
แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับกลุ่มชนที่ใคร่ครวญ
และส่วนหนึ่งจากสัญญาณของพระองค์คือ การสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และความแตกต่างของภาษาและสีผิวของพวกเจ้า แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับบรรดาผู้รู้
และส่วนหนึ่งจากสัญญาณของพระองค์คือ การนอนหลับของพวกเจ้าในกลางคืนและกลางวัน
และการแสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ของพวกเจ้า
แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับกลุ่มชนที่รับฟัง และส่วนหนึ่งจากสัญญาณของพระองค์คือ
พระองค์ทรงให้พวกเจ้าเห็นสายฟ้า เพื่อให้เกิดความกลัวและความหวัง และทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า
แล้วด้วยน้ำนั้นทรงให้ชีวิตแก่แผ่นดินหลังจากมันตายแล้ว
แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับกลุ่มชนที่ใช้สติปัญญา (17–24)

และส่วนหนึ่งจากสัญญาณของพระองค์คือ ฟากฟ้าและแผ่นดินตั้งมั่นอยู่ด้วยพระบัญชาของพระองค์[37]
(25)

แล้วเมื่อพระองค์ทรงเรียกพวกเจ้าด้วยการเรียกครั้งเดียวจากแผ่นดิน ทันใดนั้นพวกเจ้าก็จะออกมา
และทุกผู้ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์ ทั้งหมดต่างนอบน้อมเชื่อฟังพระองค์
และพระองค์คือผู้ทรงเริ่มการสร้าง แล้วทรงทำมันซ้ำอีก และนั่นยิ่งง่ายกว่าสำหรับพระองค์
และคุณลักษณะอันสูงสุดเหนือการเปรียบทั้งปวงเป็นของพระองค์ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ (26–27)

พระองค์ทรงยกอุปมาจากตัวพวกเจ้าเองให้แก่พวกเจ้า ในหมู่ทาสของพวกเจ้า
มีผู้ใดเป็นหุ้นส่วนในสิ่งที่เราประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าไหม จนพวกเจ้าเท่าเทียมกันในสิ่งนั้น
และพวกเจ้ากลัวพวกเขาดั่งที่พวกเจ้ากลัวกันเอง
เช่นนั้นแหละเราแจกแจงสัญญาณสำหรับกลุ่มชนที่ใช้สติปัญญา หามิได้
บรรดาผู้อธรรมตามอารมณ์ปรารถนาของตนโดยปราศจากความรู้
แล้วใครเล่าจะนำทางผู้ที่อัลลอฮ์ทรงปล่อยให้หลงทางได้ และพวกเขาจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ

---

[37] ลัทธิโอกาสนิยม (Occasionalism) – อัลกุรอานอันทรงเกียรติกับวิทยาศาสตร์
อภิปรัชญาแห่งการสร้างอย่างต่อเนื่อง: อรรถาธิบายเชิงวิทยาศาสตร์ ปรัชญา และเทววิทยา ต่ออัลกุรอาน 30:25 และ 35:41
วิดีโอ: อัลลอฮ์ทรงค้ำจุนชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินไว้ มิให้สูญสลาย
การยึดไว้และการบันทึกในอัลกุรอาน 35:41 และ 6:59
ในบทสนทนากับทฤษฎีสารสนเทศเชิงฟิสิกส์และสมมติฐานโลกจำลอง
จักรวาลที่ถูกค้ำจุนให้ดำรงอยู่: อรรถาธิบายต่ออัลกุรอาน 30:25 และ 35:41

ดังนั้นจงตั้งหน้าของเจ้าสู่ศาสนาในฐานะผู้มีศรัทธาบริสุทธิ์
คือธรรมชาติดั้งเดิมที่อัลลอฮ์ทรงสร้างมนุษย์ไว้บนนั้น ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในการสร้างของอัลลอฮ์
นั่นคือศาสนาอันเที่ยงตรง แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้ จงกลับตัวสู่พระองค์ จงยำเกรงพระองค์
จงดำรงละหมาด และอย่าอยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี คือบรรดาผู้ที่แบ่งแยกศาสนาของตนและกลายเป็นนิกายต่าง ๆ
แต่ละฝ่ายต่างลำพองในสิ่งที่ตนมี และเมื่อความเดือดร้อนประสบแก่มนุษย์
พวกเขาก็วิงวอนพระผู้อภิบาลของตน โดยหันกลับไปหาพระองค์
ครั้นเมื่อพระองค์ทรงให้พวกเขาลิ้มรสความเมตตาจากพระองค์
ทันใดนั้นกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาก็ตั้งภาคีต่อพระผู้อภิบาลของตน
เพื่อเนรคุณต่อสิ่งที่เราประทานแก่พวกเขา ดังนั้นจงเสพสุขเถิด แล้วพวกเจ้าจะได้รู้
หรือเราได้ประทานหลักฐานใดลงมาแก่พวกเขา ซึ่งพูดถึงสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคีกับพระองค์ (28–35)

และเมื่อเราให้มนุษย์ลิ้มรสความเมตตา พวกเขาก็ยินดีในมัน
แต่หากความชั่วร้ายประสบแก่พวกเขาเพราะสิ่งที่มือของพวกเขาได้ส่งไปล่วงหน้า
ทันใดนั้นพวกเขาก็สิ้นหวัง พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า
อัลลอฮ์ทรงแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงจำกัด
แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับกลุ่มชนผู้ศรัทธา ดังนั้นจงให้สิทธิของญาติสนิทแก่เขา
และแก่ผู้ขัดสน และผู้เดินทาง นั่นดีที่สุดสำหรับบรรดาผู้แสวงหาพระพักตร์ของอัลลอฮ์
และชนเหล่านั้นคือผู้ประสบความสำเร็จ และสิ่งใดที่พวกเจ้าให้ไปเป็นดอกเบี้ย
เพื่อให้มันเพิ่มพูนในทรัพย์สินของผู้คน มันจะไม่เพิ่มพูน ณ อัลลอฮ์ แต่สิ่งใดที่พวกเจ้าให้เป็นซะกาต
โดยแสวงหาพระพักตร์ของอัลลอฮ์ ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ได้รับการเพิ่มพูนหลายเท่า
อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างพวกเจ้า แล้วประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า แล้วจะทรงให้พวกเจ้าตาย
แล้วจะทรงให้พวกเจ้ามีชีวิต ในบรรดาภาคีของพวกเจ้ามีผู้ใดทำสิ่งใดในนั้นได้ไหม มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์
และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคีกับพระองค์
ความเสียหายได้ปรากฏบนแผ่นดินและในทะเล เพราะสิ่งที่มือของมนุษย์ขวนขวายไว้
เพื่อพระองค์จะทรงให้พวกเขาลิ้มรสบางส่วนของสิ่งที่พวกเขากระทำ เพื่อพวกเขาจะได้หันกลับ
จงกล่าวเถิดว่า “จงเดินทางไปในแผ่นดิน แล้วดูว่าบั้นปลายของบรรดาผู้ก่อนหน้านี้เป็นอย่างไร
ส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ตั้งภาคี” ดังนั้นจงตั้งหน้าของเจ้าสู่ศาสนาอันเที่ยงตรง
ก่อนที่วันซึ่งไม่อาจปัดออกได้จะมาจากอัลลอฮ์ ในวันนั้นพวกเขาจะแยกออกจากกัน ผู้ใดปฏิเสธสัจธรรม
การปฏิเสธของเขาก็ตกแก่ตัวเขา และบรรดาผู้ประกอบความดีกำลังเตรียมที่พักไว้ให้ตนเอง
เพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีจากความโปรดปรานของพระองค์
แท้จริงพระองค์มิทรงรักบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม (36–45)

และส่วนหนึ่งจากสัญญาณของพระองค์คือ พระองค์ทรงส่งลมเป็นผู้นำข่าวดี
เพื่อทรงให้พวกเจ้าลิ้มรสบางส่วนของความเมตตาของพระองค์
เพื่อเรือจะได้แล่นตามพระบัญชาของพระองค์ เพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์
และเพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ และแท้จริงเราได้ส่งบรรดาศาสนทูตมาก่อนเจ้าไปยังกลุ่มชนของพวกเขา
แล้วพวกเขามาหาคนเหล่านั้นพร้อมสัญญาณอันชัดแจ้ง แล้วเราตอบแทนโทษแก่บรรดาผู้ทำบาป
และการช่วยเหลือบรรดาผู้ศรัทธาเป็นหน้าที่ของเราเสมอมา อัลลอฮ์คือผู้ทรงส่งลม แล้วมันปลุกเมฆขึ้น
แล้วพระองค์ทรงแผ่มันไปในฟากฟ้าตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงทำให้มันเป็นก้อน ๆ
แล้วเจ้าก็เห็นฝนออกมาจากท่ามกลางมัน
ครั้นเมื่อพระองค์ทรงให้มันตกแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ในหมู่บ่าวของพระองค์ ทันใดนั้นพวกเขาก็ยินดี
ทั้งที่ก่อนมันจะถูกประทานลงมาแก่พวกเขา พวกเขาเคยสิ้นหวัง
ดังนั้นจงมองดูร่องรอยแห่งความเมตตาของอัลลอฮ์เถิดว่า
พระองค์ทรงให้ชีวิตแก่แผ่นดินหลังจากมันตายแล้วอย่างไร
แท้จริงพระองค์ผู้นั้นแหละจะทรงให้คนตายมีชีวิต และพระองค์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง และหากเราส่งลม
แล้วพวกเขาเห็นพืชผลของตนเหลืองไป พวกเขาก็ยังคงปฏิเสธต่อไปหลังจากนั้น แท้จริงเจ้า (โอ้นบี)
ไม่อาจทำให้คนตายได้ยิน และไม่อาจทำให้คนหูหนวกได้ยินการเรียกร้อง เมื่อพวกเขาหันหลังจากไป
และเจ้าไม่อาจนำทางคนตาบอดออกจากความหลงผิดของพวกเขา เจ้าไม่อาจทำให้ผู้ใดได้ยิน
นอกจากผู้ที่ศรัทธาในสัญญาณของเรา แล้วพวกเขาเป็นผู้มอบตนแด่อัลลอฮ์
อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างพวกเจ้าจากความอ่อนแอ แล้วหลังจากความอ่อนแอทรงให้มีความแข็งแรง
แล้วหลังจากความแข็งแรงทรงให้มีความอ่อนแอและผมหงอก พระองค์ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์
และพระองค์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงเดชานุภาพ (46–54)

และในวันที่ยามอวสานมาถึง บรรดาผู้ทำบาปจะสาบานว่า พวกเขามิได้พักอยู่เกินกว่าชั่วโมงเดียว
เช่นนั้นแหละพวกเขาเคยถูกหันเห แต่บรรดาผู้ได้รับความรู้และศรัทธาจะกล่าวว่า
“แท้จริงพวกท่านได้พักอยู่ตามกำหนดของอัลลอฮ์จนถึงวันฟื้นคืนชีพ และนี่คือวันฟื้นคืนชีพ
แต่พวกท่านไม่เคยรู้” แล้วในวันนั้นข้อแก้ตัวของบรรดาผู้อธรรมจะไม่เป็นประโยชน์แก่พวกเขา
และพวกเขาจะไม่ได้รับอนุญาตให้แก้ไข (55–57)

และแท้จริงเราได้ยกอุปมาทุกชนิดไว้สำหรับมนุษย์ในอัลกุรอานนี้ และหากเจ้านำสัญญาณมาให้พวกเขา
บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะกล่าวอย่างแน่นอนว่า “พวกท่านเป็นเพียงผู้ตามความเท็จ”
เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงผนึกหัวใจของบรรดาผู้ไม่รู้ ดังนั้นจงอดทนเถิด
แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์เป็นความจริง และอย่าให้บรรดาผู้ไม่เชื่อมั่นทำให้เจ้าหวั่นไหว (58–60)

31. ลุกมาน (Luqmān)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

อลิฟ ลาม มีม เหล่านี้คือโองการและสัญญาณของคัมภีร์อันเปี่ยมด้วยวิทยปัญญา
เป็นทางนำและความเมตตาสำหรับบรรดาผู้ทำความดี ผู้ดำรงละหมาด จ่ายซะกาต และเชื่อมั่นในปรโลก
ชนเหล่านี้อยู่บนทางนำจากพระผู้อภิบาลของตน และชนเหล่านี้คือผู้ประสบความสำเร็จ
และในหมู่มนุษย์มีผู้ที่ซื้อเรื่องเล่าไร้สาระ เพื่อทำให้ผู้อื่นหลงจากทางของอัลลอฮ์โดยปราศจากความรู้
และถือมันเป็นเรื่องเย้ยหยัน ชนเหล่านั้นจะได้รับการลงโทษอันอัปยศ และเมื่อโองการของเราถูกอ่านแก่เขา
เขาก็ผินหลังให้ด้วยความหยิ่งผยอง ประหนึ่งว่าเขามิได้ยินมัน
ประหนึ่งว่ามีความหนวกอยู่ในหูทั้งสองของเขา ดังนั้นจงแจ้งข่าวแก่เขาถึงการลงโทษอันเจ็บปวด
แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี จะได้รับสวนสวรรค์แห่งความผาสุก
พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล สัญญาของอัลลอฮ์เป็นความจริง และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงปรีชาญาณ พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายโดยปราศจากเสาที่พวกเจ้ามองเห็น
และทรงวางภูเขาอันมั่นคงไว้บนแผ่นดิน เพื่อมิให้มันสั่นไหวไปกับพวกเจ้า
และทรงให้สัตว์ทุกชนิดแพร่กระจายในนั้น และเราหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า
แล้วให้พืชชนิดอันทรงคุณค่าทุกอย่างงอกขึ้นในนั้น[38] นี่คือการสร้างของอัลลอฮ์ ดังนั้นจงให้ข้าเห็นเถิดว่า
บรรดาสิ่งอื่นนอกจากพระองค์ได้สร้างอะไร หามิได้ บรรดาผู้อธรรมอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง (1–11)

และแท้จริงเราได้ประทานวิทยปัญญาแก่ลุกมานว่า “จงขอบคุณอัลลอฮ์” และผู้ใดขอบคุณ
เขาก็ขอบคุณเพื่อประโยชน์ของตนเองเท่านั้น และผู้ใดเนรคุณ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงมั่งมีพอเพียง
ผู้ทรงควรแก่การสรรเสริญ และเมื่อลุกมานกล่าวแก่บุตรของเขา ขณะที่ตักเตือนเขาว่า “โอ้ลูกรักของฉัน
จงอย่ายกอำนาจแห่งความเป็นพระเจ้าให้แก่สิ่งใดนอกจากอัลลอฮ์
เพราะแท้จริงการยกความเป็นพระเจ้าอย่างเท็จเช่นนั้นเป็นความอธรรมอันใหญ่หลวงยิ่ง” (12–13)

และเราได้สั่งเสียมนุษย์ให้ดูแลบิดามารดาของเขา
มารดาของเขาอุ้มครรภ์เขาด้วยความเหนื่อยยากซ้อนความเหนื่อยยาก
และการหย่านมของเขาใช้เวลาสองปี จงขอบคุณข้าและบิดามารดาของเจ้า ปลายทางคือยังข้า
แต่หากทั้งสองพยายามให้เจ้าตั้งสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้เป็นภาคีกับข้า ก็อย่าเชื่อฟังทั้งสอง

[38] ในโองการนี้และอีกโองการหนึ่งในซูเราะฮ์อัรเราะอ์ด (13:2) พระเจ้าทรงแสดงแรงโน้มถ่วง ซึ่งทำให้จักรวาลของเราดำเนินไป ว่าเป็นสัญญาณแห่งการสร้างสรรค์ของพระองค์ และเป็นการสำแดงพระคุณลักษณะของพระองค์ คือ อัลคอลิก อัลบารีอ์ และอัลมุศเอววิร

แต่จงอยู่ร่วมกับทั้งสองในโลกนี้ด้วยความดีงาม และจงตามทางของผู้ที่หันกลับมาหาข้า แล้วการกลับของพวกเจ้าคือยังข้า แล้วข้าจะแจ้งแก่พวกเจ้าถึงสิ่งที่พวกเจ้าเคยกระทำ (14–15)

และลุกมานกล่าวว่า “โอ้ลูกของฉัน แม้มันจะมีน้ำหนักเพียงเมล็ดผักกาด และมันอยู่ในก้อนหิน หรือในชั้นฟ้าทั้งหลาย หรือในแผ่นดิน อัลลอฮ์ก็จะทรงนำมันออกมา แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงละเอียดอ่อน ผู้ทรงตระหนักยิ่ง[39] (16)

โอ้ลูกของฉัน จงดำรงละหมาด กำชับให้ทำสิ่งที่ชอบ ห้ามปรามสิ่งที่มิชอบ และอดทนต่อสิ่งที่ประสบแก่เจ้า แท้จริงนั่นเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยความเด็ดเดี่ยว จงอย่าเบือนหน้าหนีผู้คนด้วยความหยิ่งผยองหรือดูแคลน และอย่าเดินบนแผ่นดินด้วยความลำพอง เพราะแท้จริงอัลลอฮ์มิทรงรักคนหยิ่งผยองและโอ้อวด จงเดินด้วยความพอดี และจงลดเสียงของเจ้าลง แท้จริงเสียงที่น่ารังเกียจที่สุดคือเสียงร้องของลา” (17–19)

โอ้มนุษย์เอ๋ย พวกเจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงให้ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดินอยู่ใต้อำนาจของพวกเจ้า และทรงประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่พวกเจ้าอย่างล้นเหลือ ทั้งที่เปิดเผยและที่ซ่อนเร้น แต่ในหมู่มนุษย์มีผู้ที่โต้เถียงในเรื่องอัลลอฮ์โดยปราศจากความรู้ ปราศจากทางนำ และปราศจากคัมภีร์ที่ให้แสงสว่าง และเมื่อมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า “จงตามสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานลงมา” พวกเขากล่าวว่า “หามิได้ เราจะตามสิ่งที่เราพบบรรพบุรุษของเรากระทำ” แม้ชัยฏอนจะเรียกร้องพวกเขาสู่การลงโทษแห่งไฟอันลุกโชนกระนั้นหรือ และผู้ใดมอบใบหน้าของตนแด่อัลลอฮ์ โดยที่เขาเป็นผู้ทำความดี แท้จริงเขาได้ยึดห่วงอันมั่นคงที่สุดแล้ว และบั้นปลายของกิจการทั้งปวงอยู่ที่อัลลอฮ์ ส่วนผู้ใดปฏิเสธสัจธรรม ก็อย่าให้การปฏิเสธของเขาทำให้เจ้าเศร้าโศก การกลับของพวกเขาคือยังเรา แล้วเราจะแจ้งแก่พวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขากระทำ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในทรวงอก เราให้พวกเขาเสพสุขเพียงเล็กน้อย แล้วเราจะต้อนพวกเขาไปสู่การลงโทษอันหนักหน่วง และหากเจ้าถามพวกเขาว่า ใครสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พวกเขาจะกล่าวอย่างแน่นอนว่า “อัลลอฮ์” จงกล่าวเถิดว่า “มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์” แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้ ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงมั่งมีพอเพียง ผู้ทรงควรแก่การสรรเสริญ (20–26)

[39] ลัทธิโอกาสนิยม (Occasionalism) – อัลกุรอานอันทรงเกียรติกับวิทยาศาสตร์

และหากต้นไม้ทั้งหมดในแผ่นดินเป็นปากกา และทะเลเป็นน้ำหมึก โดยมีอีกเจ็ดทะเลมาเติมให้มัน พระดำรัสของอัลลอฮ์ก็จะไม่หมดสิ้น แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ[40] (27)

การสร้างพวกเจ้าและการให้พวกเจ้าฟื้นคืนชีพ มิใช่อื่นใดนอกจากดั่งชีวิตเดียว แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น (28)

โอ้นบี เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงให้กลางคืนคืบเข้าไปในกลางวัน และทรงให้กลางวันคืบเข้าไปในกลางคืน และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์อยู่ใต้อำนาจ แต่ละดวงโคจรไปจนถึงวาระที่กำหนดไว้ และอัลลอฮ์ทรงตระหนักยิ่งถึงสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ นั่นก็เพราะอัลลอฮ์คือความจริง และสิ่งที่พวกเขาวิงวอนนอกจากพระองค์คือความเท็จ และเพราะอัลลอฮ์คือผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงเกรียงไกร เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า เรือแล่นไปในทะเลด้วยความโปรดปรานของอัลลอฮ์ เพื่อพระองค์จะทรงให้พวกเจ้าเห็นบางส่วนจากสัญญาณของพระองค์ แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับทุกคนที่อดทนและขอบคุณ และเมื่อคลื่นมหึมาปกคลุมพวกเขาดั่งเงาทะมึน พวกเขาก็วิงวอนอัลลอฮ์ โดยอุทิศศรัทธาแด่พระองค์เท่านั้น แต่เมื่อพระองค์ทรงนำพวกเขาขึ้นฝั่งโดยปลอดภัย บางคนในหมู่พวกเขาก็ลังเล และไม่มีผู้ใดปฏิเสธสัญญาณของเรา นอกจากทุกคนที่ทรยศและเนรคุณ โอ้มนุษย์เอ๋ย จงยำเกรงพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า และจงกลัววันที่บิดาจะไม่อาจช่วยบุตรของตน และบุตรจะไม่อาจช่วยบิดาของตนได้แต่อย่างใด แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์เป็นความจริง ดังนั้นอย่าให้ชีวิตแห่งโลกนี้ล่อลวงพวกเจ้า และอย่าให้จอมล่อลวงล่อลวงพวกเจ้าในเรื่องอัลลอฮ์ แท้จริงความรู้เรื่องยามอวสานอยู่ที่อัลลอฮ์เท่านั้น พระองค์ทรงหลั่งฝนลงมา และทรงรู้สิ่งที่อยู่ในครรภ์ และไม่มีชีวิตใดรู้ว่าพรุ่งนี้ตนจะขวนขวายสิ่งใด และไม่มีชีวิตใดรู้ว่าตนจะตายในแผ่นดินใด แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงตระหนักยิ่ง (29–34)

[40] โองการสำคัญยิ่งนี้จะอธิบายได้ดีที่สุดด้วยลิงก์ทั้งหมดที่ข้าพเจ้าจะเพิ่มเป็นคำอธิบายประกอบเมื่อเวลาผ่านไป อินชาอัลลอฮ์ เพื่อนำเสนออรรถาธิบายเชิงวิทยาศาสตร์และปรัชญาอย่างรอบด้าน
ในระหว่างนี้โปรดอ่านบทความเด่นทั้งหมดในบล็อกของข้าพเจ้า: บทความเด่น – อัลกุรอานอันทรงเกียรติกับวิทยาศาสตร์

32. การก้มกราบ (Al-Sajda)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

อลิฟ ลาม มีม การประทานคัมภีร์ลงมา ซึ่งไม่มีข้อสงสัยใดในนั้น มาจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก
หรือพวกเขากล่าวว่า “เขากุมันขึ้น” หามิได้ มันคือความจริงจากพระผู้อภิบาลของเจ้า
เพื่อเจ้าจะได้ตักเตือนกลุ่มชนที่ไม่มีผู้ตักเตือนคนใดมายังพวกเขาก่อนเจ้า เพื่อพวกเขาจะได้รับทางนำ
อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองในหกช่วงกาล
แล้วทรงสถิตมั่นเหนือบัลลังก์ นอกจากพระองค์แล้ว พวกเจ้าไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ไถ่โทษแทนใด
แล้วพวกเจ้าจะไม่ใคร่ครวญหรือ พระองค์ทรงบริหารกิจการจากฟากฟ้าสู่แผ่นดิน
แล้วมันขึ้นไปยังพระองค์ในวันหนึ่งซึ่งมีขนาดเท่ากับหนึ่งพันปีตามที่พวกเจ้านับ
นั่นคือผู้ทรงรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งที่ประจักษ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ
ผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างดีงาม และทรงเริ่มการสร้างมนุษย์จากดินเหนียว
แล้วทรงทำให้เชื้อสายของเขามาจากแก่นสารของน้ำอันต่ำต้อย แล้วทรงทำให้เขาสมส่วน
และทรงเป่าวิญญาณของพระองค์เข้าไปในเขา และทรงประทานการได้ยิน การมองเห็น
และหัวใจแก่พวกเจ้า ช่างน้อยเหลือเกินที่พวกเจ้าขอบคุณ และพวกเขากล่าวว่า
“เมื่อเราสูญหายไปในแผ่นดินแล้ว เราจะถูกสร้างขึ้นใหม่จริง ๆ หรือ” หามิได้
พวกเขาปฏิเสธการพบกับพระผู้อภิบาลของตน จงกล่าวเถิดว่า “มลาอิกะฮ์แห่งความตาย
ซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแลพวกท่าน จะเอาชีวิตของพวกท่านไป
แล้วพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระผู้อภิบาลของพวกท่าน” (1–11)

โอ้นบี หากเพียงเจ้าได้เห็น เมื่อบรรดาผู้ทำบาปก้มศีรษะต่อหน้าพระผู้อภิบาลของตน
“ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา เราได้เห็นและได้ยินแล้ว ดังนั้นขอทรงส่งเรากลับไป เราจะทำความดี
แท้จริงบัดนี้เราเชื่อมั่นแล้ว” และหากเราประสงค์ เราย่อมให้ทางนำแก่ทุกชีวิต
แต่พระดำรัสของข้าเป็นจริงแล้วว่า ข้าจะทำให้นรกญะฮันนัมเต็มด้วยญินและมนุษย์ทั้งหมดอย่างแน่นอน
“ดังนั้นจงลิ้มรสการลงโทษเถิด เพราะพวกเจ้าลืมการพบกับวันนี้ของพวกเจ้า แท้จริงเราก็ลืมพวกเจ้าแล้ว
และจงลิ้มรสการลงโทษอันนิรันดร์ เพราะสิ่งที่พวกเจ้าเคยกระทำ” (12–14)

ผู้ที่ศรัทธาในสัญญาณของเรา มีเพียงบรรดาผู้ที่เมื่อถูกเตือนด้วยมัน พวกเขาก็ทรุดตัวลงก้มกราบ
และแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระผู้อภิบาลของตน และพวกเขาไม่หยิ่งผยอง
สีข้างของพวกเขาละจากที่นอน โดยวิงวอนพระผู้อภิบาลของตนด้วยความกลัวและความหวัง
และพวกเขาบริจาคจากสิ่งที่เราประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา
ไม่มีชีวิตใดรู้ว่ามีความชื่นตาอันใดถูกซ่อนไว้สำหรับพวกเขา เป็นการตอบแทนสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ
ผู้ที่เป็นผู้ศรัทธาจะเหมือนกับผู้ที่เป็นผู้ฝ่าฝืนกระนั้นหรือ พวกเขาไม่เท่าเทียมกัน

ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี พวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์แห่งที่พักพิงเป็นที่รับรอง เพราะสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ ส่วนบรรดาผู้ฝ่าฝืน ที่พำนักของพวกเขาคือไฟนรก ทุกครั้งที่พวกเขาต้องการออกจากมัน พวกเขาจะถูกผลักกลับเข้าไปในนั้น และจะมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า “จงลิ้มรสการลงโทษแห่งไฟนรก ซึ่งพวกเจ้าเคยปฏิเสธ” และเราจะให้พวกเขาลิ้มรสการลงโทษที่ใกล้กว่า ก่อนการลงโทษที่ใหญ่กว่าอย่างแน่นอน เพื่อพวกเขาจะได้หันกลับ และใครเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้ที่ถูกเตือนด้วยสัญญาณของพระผู้อภิบาลของเขา แล้วเขาผินหลังให้มัน แท้จริงเราจะตอบแทนโทษแก่บรรดาผู้ทำบาป (15–22)

และแท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์แก่มูซา ดังนั้นจงอย่าสงสัยในการพบกับเขา และเราทำให้มันเป็นทางนำสำหรับวงศ์วานอิสราเอล และเราแต่งตั้งผู้นำจากหมู่พวกเขา ซึ่งนำทางตามบัญชาของเรา เมื่อพวกเขาอดทน และเชื่อมั่นในสัญญาณของเรา แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในวันฟื้นคืนชีพ ในสิ่งที่พวกเขาเคยขัดแย้งกัน (23–25)

ยังไม่เป็นทางนำแก่พวกเขาอีกหรือว่า เราได้ทำลายมาแล้วกี่ชั่วรุ่นก่อนพวกเขา ซึ่งพวกเขาเดินอยู่ในที่อยู่อาศัยของคนเหล่านั้น แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมาย แล้วพวกเขาจะไม่ฟังหรือ พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า เราต้อนน้ำไปยังแผ่นดินที่แห้งแล้ง แล้วด้วยน้ำนั้นเรานำพืชผลออกมา ซึ่งปศุสัตว์ของพวกเขาและตัวพวกเขาเองกินจากมัน แล้วพวกเขาจะไม่มองเห็นหรือ และพวกเขากล่าวว่า “เมื่อใดการตัดสินนี้จะมีขึ้น หากพวกท่านพูดความจริง” จงกล่าวเถิดว่า “ในวันแห่งการตัดสิน ศรัทธาของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะไม่เป็นประโยชน์แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่ได้รับการประวิงเวลา” ดังนั้นจงผินหลังให้พวกเขา และจงรอคอย แท้จริงพวกเขาก็รอคอยอยู่เช่นกัน (26–30)

33. กองกำลังพันธมิตร (Al-Aḥzāb)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

โอ้นบี จงยำเกรงอัลลอฮ์ และอย่าคล้อยตามบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมและพวกกลับกลอก แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ และจงตามสิ่งที่ถูกประทานแก่เจ้าจากพระผู้อภิบาลของเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงตระหนักยิ่งถึงสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ และจงมอบความไว้วางใจต่ออัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วในฐานะผู้ดูแล อัลลอฮ์มิได้ทรงทำให้ชายคนใดมีสองหัวใจในอกของเขา และมิได้ทรงทำให้ภรรยาของพวกเจ้า ซึ่งพวกเจ้าประกาศว่าเป็นดั่งหลังมารดาของพวกเจ้า เป็นมารดาของพวกเจ้าจริง ๆ และมิได้ทรงทำให้บุตรบุญธรรมของพวกเจ้าเป็นบุตรของพวกเจ้าจริง ๆ นั่นเป็นเพียงคำพูดจากปากของพวกเจ้า แต่อัลลอฮ์ตรัสความจริง และพระองค์ทรงนำทางสู่ทางที่ถูกต้อง (1–4)

จงเรียกพวกเขาตามชื่อบิดาของพวกเขา นั่นยุติธรรมกว่า ณ อัลลอฮ์ และหากพวกเจ้าไม่รู้จักบิดาของพวกเขา พวกเขาก็เป็นพี่น้องของพวกเจ้าในศาสนา และเป็นผู้อยู่ในความดูแลของพวกเจ้า และไม่มีบาปแก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าทำผิดพลาดไป แต่มีในสิ่งที่หัวใจของพวกเจ้าตั้งใจ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ นบีมีสิทธิใกล้ชิดต่อบรรดาผู้ศรัทธายิ่งกว่าตัวพวกเขาเอง และบรรดาภรรยาของเขาคือมารดาของพวกเขา และญาติทางสายเลือดมีสิทธิต่อกันก่อนในคัมภีร์ของอัลลอฮ์ ยิ่งกว่าบรรดาผู้ศรัทธาและผู้อพยพอื่น ๆ เว้นแต่พวกเจ้าจะทำความดีแก่มิตรสหายของพวกเจ้า นั่นถูกบันทึกไว้ในคัมภีร์ (5–6)

และจงรำลึกเมื่อเรารับคำมั่นจากบรรดานบี และจากเจ้า จากนูห์ อิบรอฮีม มูซา และอีซา บุตรของมัรยัม และเรารับคำมั่นอันหนักแน่นจากพวกเขา
เพื่อพระองค์จะทรงสอบถามบรรดาผู้สัตย์จริงถึงความสัตย์จริงของพวกเขา
และพระองค์ทรงเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม (7–8)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า เมื่อไพร่พลทั้งหลายมาหาพวกเจ้า แล้วเราส่งลมและไพร่พลที่พวกเจ้ามองไม่เห็นไปยังพวกเขา และอัลลอฮ์ทรงเห็นสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ
เมื่อพวกเขามาหาพวกเจ้าจากเบื้องบนและจากเบื้องล่างของพวกเจ้า เมื่อสายตาเหม่อลอย และหัวใจขึ้นมาจุกที่ลำคอ และพวกเจ้าคิดต่าง ๆ นานาเกี่ยวกับอัลลอฮ์ ณ ที่นั้นบรรดาผู้ศรัทธาถูกทดสอบ และถูกเขย่าอย่างรุนแรง และเมื่อพวกกลับกลอกและบรรดาผู้ที่ในหัวใจมีโรคกล่าวว่า “อัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์มิได้สัญญาแก่เรา นอกจากการหลอกลวง” และเมื่อกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขากล่าวว่า “โอ้ชาวยัษริบ ไม่มีที่ยืนสำหรับพวกท่านที่นี่ ดังนั้นจงกลับไปเถิด” ขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งขออนุญาตนบี โดยกล่าวว่า “แท้จริงบ้านของเราไร้การป้องกัน”

ทั้งที่มันมิได้ไร้การป้องกัน พวกเขาเพียงต้องการหนี และหากเมืองนั้นถูกบุกเข้ามายังพวกเขาจากทุกด้าน
แล้วพวกเขาถูกขอให้หันไปต่อสู้กับบรรดาผู้ศรัทธา พวกเขาย่อมทำ และจะลังเลในเรื่องนั้นเพียงเล็กน้อย
ทั้งที่ก่อนหน้านั้นพวกเขาได้ทำพันธสัญญากับอัลลอฮ์ว่าจะไม่หันหลังหนี
และพันธสัญญากับอัลลอฮ์นั้นต้องถูกสอบถาม จงกล่าวเถิดว่า "การหนีจะไม่เป็นประโยชน์แก่พวกท่าน
หากพวกท่านหนีจากความตายหรือการถูกฆ่า และแม้เช่นนั้นพวกท่านก็จะได้เสพสุขเพียงเล็กน้อย"
จงกล่าวเถิดว่า "ใครเล่าจะปกป้องพวกท่านจากอัลลอฮ์ได้
หากพระองค์ทรงประสงค์ความเลวร้ายแก่พวกท่าน หรือทรงประสงค์ความเมตตาแก่พวกท่าน"
และพวกเขาจะไม่พบผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใดสำหรับตนนอกจากอัลลอฮ์ (9–17)

อัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงบรรดาผู้ที่หน่วงเหนี่ยวผู้อื่นในหมู่พวกเจ้า และบรรดาผู้ที่กล่าวแก่พี่น้องของตนว่า
"จงมาหาเราเถิด" และพวกเขามาร่วมรบเพียงเล็กน้อย โดยตระหนี่ต่อพวกเจ้า ครั้นเมื่อความกลัวมาถึง
เจ้าจะเห็นพวกเขามองมายังเจ้า ดวงตาของพวกเขากลอกไปมา ดั่งผู้ที่หมดสติเพราะความตายใกล้เข้ามา
แต่เมื่อความกลัวผ่านพ้นไป พวกเขาก็ทิ่มแทงพวกเจ้าด้วยลิ้นอันคมกริบ โดยละโมบในทรัพย์เชลย
ชนเหล่านี้มิเคยศรัทธา อัลลอฮ์จึงทรงทำให้การงานของพวกเขาสูญเปล่า
และนั่นเป็นเรื่องง่ายสำหรับอัลลอฮ์ พวกเขาคิดว่ากองกำลังพันธมิตรยังมิได้จากไป
และหากกองกำลังพันธมิตรมาอีก
พวกเขาย่อมปรารถนาว่าตนอยู่ในทะเลทรายท่ามกลางชาวอาหรับชนบท คอยถามข่าวคราวของพวกเจ้า
และแม้พวกเขาจะอยู่ในหมู่พวกเจ้า พวกเขาก็จะสู้รบเพียงเล็กน้อย
แท้จริงในศาสนทูตของอัลลอฮ์มีแบบอย่างอันงดงามสำหรับพวกเจ้า
สำหรับผู้ที่หวังในอัลลอฮ์และวันสุดท้าย และรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากมาย (18–21)

และเมื่อบรรดาผู้ศรัทธาเห็นกองกำลังพันธมิตร พวกเขากล่าวว่า
"นี่คือสิ่งที่อัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์สัญญาแก่เรา
และอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ตรัสความจริง" และมันเพียงเพิ่มศรัทธาและการมอบตนแก่พวกเขา
ในหมู่ผู้ศรัทธามีบุรุษทั้งหลายที่สัตย์จริงต่อพันธสัญญาที่ตนทำไว้กับอัลลอฮ์
บางคนในหมู่พวกเขาได้ทำตามคำบนบานของตนจนสิ้นชีวิต และบางคนยังรอคอยอยู่
และพวกเขามิได้เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด
เพื่ออัลลอฮ์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้สัตย์จริงเพราะความสัตย์จริงของพวกเขา
และทรงลงโทษพวกกลับกลอกหากพระองค์ทรงประสงค์ หรือทรงรับการกลับตัวของพวกเขา
แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ
และอัลลอฮ์ทรงผลักไสบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกลับไปพร้อมความเดือดดาลของพวกเขา
พวกเขามิได้รับความดีใด และอัลลอฮ์ทรงทำให้บรรดาผู้ศรัทธาไม่ต้องสู้รบ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงพลัง
ผู้ทรงอำนาจ และพระองค์ทรงนำบรรดาชาวคัมภีร์ที่หนุนหลังพวกเขาลงมาจากป้อมปราการของตน

และทรงโยนความหวาดผวาเข้าไปในหัวใจของพวกเขา กลุ่มหนึ่งพวกเจ้าฆ่า
และอีกกลุ่มหนึ่งพวกเจ้าจับเป็นเชลย และพระองค์ทรงให้พวกเจ้าสืบมรดกแผ่นดินของพวกเขา
บ้านเรือนของพวกเขา และทรัพย์สินของพวกเขา และแผ่นดินที่พวกเจ้ายังไม่เคยเหยียบย่าง
และอัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง (22–27)

โอ้นบี จงกล่าวแก่บรรดาภรรยาของเจ้าว่า “หากพวกเธอปรารถนาชีวิตแห่งโลกนี้และเครื่องประดับของมัน
ก็จงมาเถิด ฉันจะให้ของขวัญเลี้ยงชีพแก่พวกเธอ และปล่อยพวกเธอไปด้วยดี
แต่หากพวกเธอปรารถนาอัลลอฮ์ ศาสนทูตของพระองค์ และบ้านแห่งปรโลก
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเตรียมรางวัลอันยิ่งใหญ่ไว้สำหรับผู้ทำความดีในหมู่พวกเธอ” โอ้บรรดาภรรยาของนบี
ผู้ใดในหมู่พวกเธอกระทำความลามกอันชัดแจ้ง การลงโทษจะถูกเพิ่มเป็นสองเท่าแก่นาง
และนั่นเป็นเรื่องง่ายสำหรับอัลลอฮ์
แต่ผู้ใดในหมู่พวกเธอเชื่อฟังอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์อย่างนอบน้อม และทำความดี
เราจะให้รางวัลแก่นางสองเท่า และเราได้เตรียมปัจจัยยังชีพอันมีเกียรติไว้สำหรับนาง
โอ้บรรดาภรรยาของนบี พวกเธอไม่เหมือนสตรีอื่นใด หากพวกเธอยำเกรงอัลลอฮ์
ก็อย่าพูดด้วยเสียงอ่อนหวาน มิเช่นนั้นผู้ที่ในหัวใจมีโรคจะเกิดความใคร่ แต่จงพูดด้วยถ้อยคำที่เหมาะสม
และจงอยู่ในบ้านของพวกเธอ และอย่าอวดโฉมดั่งการอวดโฉมในสมัยแห่งความโง่เขลายุคก่อน
จงดำรงละหมาด จ่ายซะกาต และเชื่อฟังอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์
อัลลอฮ์เพียงทรงประสงค์จะขจัดมลทินทั้งปวงออกจากพวกเจ้า โอ้ชาวบ้านแห่งนบี
และทรงทำให้พวกเจ้าบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ และจงจดจำสิ่งที่ถูกอ่านในบ้านของพวกเธอ
จากโองการของอัลลอฮ์และวิทยปัญญา แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงละเอียดอ่อน ผู้ทรงตระหนักยิ่ง (28–34)

แท้จริงบรรดาชายที่มอบตนแด่อัลลอฮ์และบรรดาหญิงที่มอบตน
บรรดาชายผู้ศรัทธาและบรรดาหญิงผู้ศรัทธา บรรดาชายผู้ภักดีและบรรดาหญิงผู้ภักดี
บรรดาชายผู้สัตย์จริงและบรรดาหญิงผู้สัตย์จริง บรรดาชายผู้อดทนและบรรดาหญิงผู้อดทน
บรรดาชายผู้นอบน้อมและบรรดาหญิงผู้นอบน้อม บรรดาชายผู้ให้ทานและบรรดาหญิงผู้ให้ทาน
บรรดาชายผู้ถือศีลอดและบรรดาหญิงผู้ถือศีลอด
บรรดาชายผู้รักษาพรหมจรรย์ของตนและบรรดาหญิงผู้รักษา
บรรดาชายผู้รำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากมายและบรรดาหญิงผู้รำลึก
อัลลอฮ์ทรงเตรียมการอภัยและรางวัลอันยิ่งใหญ่ไว้สำหรับพวกเขา (35)

ไม่บังควรแก่ชายผู้ศรัทธาและหญิงผู้ศรัทธา เมื่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ตัดสินกิจการใดแล้ว
ที่พวกเขาจะมีทางเลือกของตนเองในกิจการนั้น และผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์
แท้จริงเขาได้หลงทางไปสู่ความหลงผิดอันชัดแจ้ง
และจงรำลึกเมื่อเจ้ากล่าวแก่ผู้ที่อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานเขา และเจ้าก็โปรดปรานเขาว่า

“จงรักษาภรรยาของท่านไว้กับท่าน และจงยำเกรงอัลลอฮ์”
และเจ้าซ่อนไว้ในใจซึ่งสิ่งที่อัลลอฮ์จะทรงเปิดเผย และเจ้ากลัวมนุษย์
ทั้งที่อัลลอฮ์ทรงมีสิทธิยิ่งกว่าที่เจ้าจะกลัวพระองค์ ครั้นเมื่อซัยด์สิ้นสุดความผูกพันกับนางแล้ว
เราจึงให้เจ้าแต่งงานกับนาง เพื่อมิให้มีบาปแก่บรรดาผู้ศรัทธาในเรื่องภรรยาของบุตรบุญธรรมของตน
เมื่อพวกเขาสิ้นสุดความผูกพันกับพวกนางแล้ว และพระบัญชาของอัลลอฮ์ย่อมถูกกระทำให้สำเร็จ
ไม่มีบาปแก่นบีในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดให้แก่เขา นั่นคือแนวทางของอัลลอฮ์ในหมู่ผู้ที่ล่วงลับไปก่อน
และพระบัญชาของอัลลอฮ์เป็นกำหนดที่ถูกตราไว้แล้ว คือบรรดาผู้ที่ประกาศสารของอัลลอฮ์
และเกรงกลัวพระองค์ และไม่เกรงกลัวผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์
และอัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วในฐานะผู้ชำระบัญชี มุฮัมมัดมิได้เป็นบิดาของชายคนใดในหมู่พวกเจ้า
แต่เขาเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ และเป็นตราประทับแห่งบรรดานบี และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง
โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงรำลึกถึงอัลลอฮ์ด้วยการรำลึกอย่างมากมาย
และแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ทั้งยามเช้าและยามเย็น พระองค์คือผู้ทรงประทานพรแก่พวกเจ้า
และมลาอิกะฮ์ของพระองค์ก็เช่นกัน เพื่อพระองค์จะทรงนำพวกเจ้าออกจากห้วงความมืดสู่แสงสว่าง
และพระองค์ทรงเมตตาเสมอต่อบรรดาผู้ศรัทธา คำทักทายของพวกเขาในวันที่พวกเขาพบพระองค์คือ
“สันติ” และพระองค์ทรงเตรียมรางวัลอันมีเกียรติไว้สำหรับพวกเขา (36–44)

โอ้นบี แท้จริงเราได้ส่งเจ้ามาเป็นพยาน เป็นผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน
เป็นผู้เรียกร้องสู่อัลลอฮ์ด้วยอนุมัติของพระองค์ และเป็นตะเกียงที่ให้แสงสว่าง
และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า พวกเขาจะได้รับความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่จากอัลลอฮ์
และจงอย่าคล้อยตามบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมและพวกกลับกลอก จงมองข้ามการทำร้ายของพวกเขา
และจงมอบความไว้วางใจต่ออัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วในฐานะผู้ดูแล (45–48)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อพวกเจ้าแต่งงานกับบรรดาหญิงผู้ศรัทธา
แล้วหย่าพวกนางก่อนที่พวกเจ้าจะแตะต้องพวกนาง พวกเจ้าก็ไม่มีระยะรอคอยใดที่จะนับต่อพวกนาง
ดังนั้นจงให้ของขวัญเลี้ยงชีพแก่พวกนาง และปล่อยพวกนางไปด้วยดี โอ้นบี
แท้จริงเราได้อนุมัติแก่เจ้าซึ่งบรรดาภรรยาของเจ้าที่เจ้าให้สินสมรสแก่พวกนางแล้ว
และทาสหญิงจากสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานแก่เจ้าเป็นทรัพย์เชลย และบุตรสาวของลุงและอาฝ่ายบิดาของเจ้า
บุตรสาวของป้าและอาหญิงฝ่ายบิดาของเจ้า บุตรสาวของลุงและน้าฝ่ายมารดาของเจ้า
และบุตรสาวของป้าและน้าหญิงฝ่ายมารดาของเจ้า ซึ่งอพยพมาพร้อมกับเจ้า
และหญิงผู้ศรัทธาคนใดที่มอบตนแก่นบี โดยไม่เรียกสินสมรส หากนบีประสงค์จะแต่งงานกับนาง
นี่สำหรับเจ้าโดยเฉพาะ มิใช่สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาอื่น
เรารู้ดีถึงสิ่งที่เรากำหนดแก่พวกเขาในเรื่องภรรยาและทาสหญิงของพวกเขา
เพื่อมิให้มีความลำบากใจแก่เจ้า และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ

เจ้าจะเลื่อนผู้ใดในหมู่พวกนางออกไปก็ได้ตามที่เจ้าประสงค์ และจะรับผู้ใดไว้กับเจ้าก็ได้ตามที่เจ้าประสงค์
และหากเจ้าต้องการผู้ใดในหมู่ผู้ที่เจ้าแยกไว้ ก็ไม่มีบาปแก่เจ้า
นั่นใกล้กว่าที่จะทำให้ดวงตาของพวกนางชื่นบาน และพวกนางจะไม่เศร้าโศก
และพวกนางทั้งหมดจะพอใจในสิ่งที่เจ้าให้แก่พวกนาง และอัลลอฮ์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเจ้า
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงขันติ หลังจากนี้ไม่มีสตรีอื่นใดเป็นที่อนุมัติแก่เจ้าอีก
และเจ้าจะเปลี่ยนพวกนางเป็นภรรยาอื่นก็ไม่ได้ แม้ความงามของพวกนางจะทำให้เจ้าพึงใจ
เว้นแต่ผู้ที่มือขวาของเจ้าครอบครอง และอัลลอฮ์ทรงเฝ้าดูทุกสิ่ง (49–52)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าเข้าบ้านของนบีเพื่อรับประทานอาหาร เว้นแต่จะได้รับอนุญาต
และโดยไม่รอให้อาหารถูกเตรียมเสร็จ แต่เมื่อพวกเจ้าได้รับเชิญ ก็จงเข้าไป และเมื่อรับประทานเสร็จแล้ว
ก็จงแยกย้ายกันไป โดยไม่อ้อยอิ่งเพื่อสนทนา แท้จริงการนั้นทำให้นบีลำบากใจ
และเขาเกรงใจที่จะบอกพวกเจ้า แต่อัลลอฮ์มิทรงเกรงใจในเรื่องความจริง
และเมื่อพวกเจ้าขอสิ่งใดจากบรรดาภรรยาของเขา ก็จงขอจากหลังม่าน
นั่นบริสุทธิ์กว่าสำหรับหัวใจของพวกเจ้าและหัวใจของพวกนาง
และไม่บังควรที่พวกเจ้าจะทำร้ายจิตใจศาสนทูตของอัลลอฮ์
และไม่บังควรที่จะแต่งงานกับบรรดาภรรยาของเขาหลังจากเขาตลอดไป แท้จริงนั่นเป็นเรื่องใหญ่หลวง ณ
อัลลอฮ์ ไม่ว่าพวกเจ้าจะเปิดเผยสิ่งใดหรือปิดบังมัน แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง
ไม่มีบาปแก่พวกนางในเรื่องบิดาของพวกนาง บุตรชายของพวกนาง พี่น้องชายของพวกนาง
บุตรชายของพี่น้องชาย บุตรชายของพี่น้องหญิง บรรดาสตรีของพวกนาง และทาสของพวกนาง
และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด โอ้บรรดาภรรยาของนบี แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานเหนือทุกสิ่ง
แท้จริงอัลลอฮ์และมลาอิกะฮ์ของพระองค์ประทานพรแก่นบี โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงขอพรให้แก่เขา
และจงทักทายเขาด้วยคำทักทายแห่งสันติ แท้จริงบรรดาผู้ที่ทำร้ายอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์
อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งพวกเขาในโลกนี้และปรโลก และทรงเตรียมการลงโทษอันอัปยศไว้สำหรับพวกเขา
และบรรดาผู้ที่ทำร้ายบรรดาชายผู้ศรัทธาและบรรดาหญิงผู้ศรัทธาในสิ่งที่พวกเขามิได้กระทำ
แท้จริงพวกเขาได้แบกความผิดแห่งการใส่ร้ายและบาปอันชัดแจ้ง (53–58)

โอ้นบี จงกล่าวแก่บรรดาภรรยาของเจ้า บุตรสาวของเจ้า และบรรดาสตรีของผู้ศรัทธา
ให้พวกนางดึงเสื้อคลุมชั้นนอกของตนให้กระชับตัว นั่นใกล้กว่าที่จะทำให้พวกนางเป็นที่รู้จัก
และไม่ถูกทำร้าย และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ หากพวกกลับกลอก
บรรดาผู้ที่ในหัวใจมีโรค และบรรดาผู้แพร่ข่าวลือให้ตื่นตระหนกในเมืองไม่หยุดยั้ง
เราจะปลุกเจ้าให้จัดการกับพวกเขาอย่างแน่นอน
แล้วพวกเขาจะเป็นเพื่อนบ้านของเจ้าในเมืองนั้นได้เพียงชั่วครู่ ในสภาพถูกสาปแช่ง

พบพวกเขาที่ใดก็จะถูกจับและถูกประหาร นั่นคือแนวทางของอัลลอฮ์ในหมู่ผู้ที่ล่วงลับไปก่อน และเจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงใดในแนวทางของอัลลอฮ์ (59–62)

มนุษย์ถามเจ้าเกี่ยวกับยามอวสาน จงกล่าวเถิดว่า “ความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่อัลลอฮ์เท่านั้น” และอะไรจะทำให้เจ้ารู้ได้ บางทียามอวสานอาจอยู่ใกล้แล้ว แท้จริงอัลลอฮ์ทรงสาปแช่งบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม และทรงเตรียมไฟอันลุกโชนไว้สำหรับพวกเขา พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล พวกเขาจะไม่พบผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใด ในวันที่ใบหน้าของพวกเขาถูกพลิกไปมาในไฟนรก พวกเขาจะกล่าวว่า “โอ้ หากเพียงเราได้เชื่อฟังอัลลอฮ์ และเชื่อฟังศาสนทูต” และพวกเขาจะกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริงเราเชื่อฟังบรรดาหัวหน้าและผู้ใหญ่ของเรา แล้วพวกเขาทำให้เราหลงจากทาง ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ขอทรงให้การลงโทษสองเท่าแก่พวกเขา และทรงสาปแช่งพวกเขาด้วยการสาปแช่งอันใหญ่หลวง” (63–68)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าเป็นดั่งบรรดาผู้ที่ทำร้ายจิตใจมูซา แล้วอัลลอฮ์ทรงทำให้เขาพ้นจากสิ่งที่พวกเขากล่าว และเขาเป็นผู้มีเกียรติ ณ อัลลอฮ์ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงยำเกรงอัลลอฮ์ และจงกล่าวถ้อยคำที่ตรงไปตรงมา พระองค์จะทรงทำให้การงานของพวกเจ้าดีงามแก่พวกเจ้า และทรงอภัยบาปของพวกเจ้าแก่พวกเจ้า และผู้ใดเชื่อฟังอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ แท้จริงเขาได้รับชัยชนะอันยิ่งใหญ่แล้ว แท้จริงเราได้เสนอภาระแห่งความไว้วางใจแก่ชั้นฟ้าทั้งหลาย แผ่นดิน และภูเขา แต่พวกมันปฏิเสธที่จะแบกมัน และหวั่นกลัวมัน แล้วมนุษย์ก็รับแบกมัน แท้จริงเขาเป็นผู้อธรรมและโง่เขลา เพื่ออัลลอฮ์จะทรงลงโทษบรรดาชายและหญิงที่กลับกลอก และบรรดาชายและหญิงที่ตั้งภาคี และทรงรับการกลับตัวของบรรดาชายและหญิงผู้ศรัทธา และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ (69–73)

34. สะบะอ์ (Saba’)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดินเป็นของพระองค์ และมวลการสรรเสริญในปรโลกเป็นของพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงตระหนักยิ่ง พระองค์ทรงรู้สิ่งที่เข้าไปในแผ่นดินและสิ่งที่ออกมาจากมัน สิ่งที่ลงมาจากฟากฟ้าและสิ่งที่ขึ้นไปในนั้น และพระองค์คือผู้ทรงเมตตาเสมอ ผู้ทรงอภัยยิ่ง และบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกล่าวว่า “ยามอวสานจะไม่มาถึงเรา” จงกล่าวเถิดว่า “หามิได้ ขอสาบานต่อพระผู้อภิบาลของฉัน มันจะมาถึงพวกท่านอย่างแน่นอน ด้วยพระองค์ผู้ทรงรู้สิ่งเร้นลับ ไม่มีสิ่งใดแม้น้ำหนักเท่าธุลีในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดินรอดพ้นจากพระองค์ และไม่มีสิ่งใดที่เล็กกว่านั้นหรือใหญ่กว่า นอกจากมันอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง เพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี ชนเหล่านั้นจะได้รับการอภัยและปัจจัยยังชีพอันมีเกียรติ” ส่วนบรรดาผู้ที่พยายามต่อต้านสัญญาณของเรา โดยมุ่งทำให้มันไร้ผล ชนเหล่านั้นจะได้รับการลงโทษแห่งความทรมานอันเจ็บปวด (1–5)

และบรรดาผู้ได้รับความรู้เห็นว่า สิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระผู้อภิบาลของเจ้าคือความจริง และมันนำทางสู่ทางของพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงควรแก่การสรรเสริญ และบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกล่าวว่า “จะให้เราชี้ให้พวกท่านดูชายคนหนึ่งไหม ซึ่งบอกพวกท่านว่า เมื่อพวกท่านถูกฉีกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยแล้ว พวกท่านจะถูกให้ฟื้นขึ้นในการสร้างใหม่ เขากุความเท็จต่ออัลลอฮ์ หรือมีความวิกลจริตในตัวเขา” หามิได้ บรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อปรโลกอยู่ในการลงโทษและความหลงผิดที่ไกลยิ่ง พวกเขาไม่เห็นดอกหรือถึงสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าและเบื้องหลังพวกเขาจากฟากฟ้าและแผ่นดิน หากเราประสงค์ เราย่อมให้แผ่นดินสูบพวกเขา หรือให้ชิ้นส่วนจากฟากฟ้าตกลงมาบนพวกเขา แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณสำหรับบ่าวทุกคนที่หันกลับไปหาอัลลอฮ์ (6–9)

และแท้จริงเราได้ประทานความโปรดปรานจากเราแก่ดาวูด “โอ้ภูเขาทั้งหลาย จงสะท้อนการสรรเสริญอัลลอฮ์ไปกับเขา และนกทั้งหลายด้วย” และเราทำให้เหล็กอ่อนสำหรับเขา “จงทำเสื้อเกราะ และจงกะขนาดห่วงให้พอดี” และพวกเจ้าทั้งหมดจงประกอบความดี แท้จริงข้าเห็นสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ และแก่สุลัยมาน เราให้ลมอยู่ใต้อำนาจ การพัดยามเช้าของมันเท่ากับการเดินทางหนึ่งเดือน และการพัดยามเย็นของมันเท่ากับการเดินทางหนึ่งเดือน และเราทำให้ตาน้ำแห่งทองเหลืองหลอมเหลวไหลออกมาสำหรับเขา และจากหมู่ญินมีผู้ที่ทำงานต่อหน้าเขาด้วยอนุมัติของพระผู้อภิบาลของเขา และผู้ใดในหมู่พวกมันเบี่ยงเบนจากบัญชาของเรา เราจะให้มันลิ้มรสการลงโทษแห่งไฟอันลุกโชน

พวกมันทำสิ่งที่เขาประสงค์ให้เขา ทั้งวิหาร รูปปั้น อ่างขนาดใหญ่ดั่งบ่อเก็บน้ำ และหม้อใหญ่ที่ตั้งตรึงอยู่กับที่ "จงทำงานด้วยการขอบคุณเถิด โอ้วงศ์วานของดาวูด" แต่บ่าวของข้าที่ขอบคุณอย่างแท้จริงนั้นมีเพียงน้อย ครั้นเมื่อเรากำหนดความตายแก่เขา ไม่มีสิ่งใดชี้ให้พวกมันรู้ถึงการตายของเขา นอกจากสัตว์แห่งแผ่นดินที่กัดกินไม้เท้าของเขา ครั้นเมื่อเขาล้มลง ญินจึงประจักษ์ชัดว่า หากพวกมันรู้สิ่งเร้นลับ พวกมันย่อมไม่อยู่ในการตรากตรำอันอัปยศ (10–14)

แท้จริงสำหรับชาวสะบะอ์มีสัญญาณในถิ่นที่อยู่ของพวกเขา คือสวนสองแห่ง ทางขวาและทางซ้าย "จงกินจากปัจจัยยังชีพของพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า และจงขอบคุณพระองค์ เป็นแผ่นดินที่ดีงาม และพระผู้อภิบาลผู้ทรงอภัยยิ่ง" แต่พวกเขาผินหลังให้ เราจึงส่งน้ำท่วมแห่งเขื่อนใส่พวกเขา และเราเปลี่ยนสวนสองแห่งของพวกเขาเป็นสวนสองแห่งที่ให้ผลขม ต้นสนทะเลทราย และต้นพุทราเพียงเล็กน้อย เช่นนั้นแหละเราตอบแทนพวกเขาเพราะการเนรคุณของพวกเขา และเราจะตอบแทนเช่นนั้นแก่ผู้ใดหรือ นอกจากผู้เนรคุณ และเราทำให้มีเมืองต่าง ๆ ที่มองเห็นกันได้ ระหว่างพวกเขากับเมืองทั้งหลายที่เราให้ความจำเริญไว้
และเราทำให้การเดินทางระหว่างเมืองเหล่านั้นง่ายดาย
"จงเดินทางในนั้นทั้งกลางคืนและกลางวันอย่างปลอดภัย" แต่พวกเขากล่าวว่า "ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ขอทรงทำให้ระยะทางระหว่างการเดินทางของเราไกลออกไป" และพวกเขาอธรรมต่อตนเอง เราจึงทำให้พวกเขาเป็นเรื่องเล่าในอดีต และเราทำให้พวกเขากระจัดกระจายอย่างสิ้นเชิง แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับทุกคนที่อดทนและขอบคุณ
และแท้จริงอิบลีสพบว่าความคาดคิดของมันต่อพวกเขาเป็นจริง เพราะพวกเขาตามมัน เว้นแต่กลุ่มหนึ่งของบรรดาผู้ศรัทธา ทั้งที่มันไม่มีอำนาจใดเหนือพวกเขา เว้นแต่เพื่อเราจะแยกผู้ที่ศรัทธาต่อปรโลกออกจากผู้ที่สงสัยในมัน และพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงเฝ้าดูทุกสิ่ง (15–21)

จงกล่าวเถิดว่า "จงวิงวอนบรรดาผู้ที่พวกท่านกล่าวอ้างว่าเป็นพระเจ้านอกจากอัลลอฮ์ พวกมันไม่ครอบครองแม้น้ำหนักเท่าธุลีในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดิน พวกมันไม่มีส่วนร่วมใดในทั้งสอง และพระองค์ไม่มีผู้ช่วยเหลือใดจากหมู่พวกมัน" และการไถ่โทษแทนจะไม่เป็นประโยชน์ ณ พระองค์ เว้นแต่สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงอนุญาต จนกระทั่งเมื่อความหวาดผวาถูกขจัดออกจากหัวใจของพวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า "พระผู้อภิบาลของพวกท่านตรัสว่าอย่างไร" พวกเขาจะกล่าวว่า "ความจริง และพระองค์คือผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงเกรียงไกร" จงกล่าวเถิดว่า "ใครประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกท่านจากชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน" จงกล่าวเถิดว่า "อัลลอฮ์ และแท้จริงเราหรือพวกท่าน ฝ่ายหนึ่งอยู่บนทางนำ หรืออยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง" จงกล่าวเถิดว่า "พวกท่านจะไม่ถูกสอบถามถึงบาปที่เรากระทำ และเราจะไม่ถูกสอบถามถึงสิ่งที่พวกท่านกระทำ"

จงกล่าวเถิดว่า "พระผู้อภิบาลของเราจะทรงรวบรวมเราทั้งหมด แล้วจะทรงตัดสินระหว่างเราด้วยความจริง และพระองค์คือผู้ทรงตัดสิน ผู้ทรงรอบรู้" จงกล่าวเถิดว่า "จงให้ฉันเห็นบรรดาผู้ที่พวกท่านผนวกเข้ากับพระองค์เป็นภาคี หามิได้เลย พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ" และเรามิได้ส่งเจ้ามา นอกจากเป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือนแก่มนุษยชาติทั้งมวล แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้ และพวกเขากล่าวว่า "เมื่อใดสัญญานี้จะเป็นจริง หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง" จงกล่าวเถิดว่า "พวกท่านมีนัดหมายกับวันหนึ่ง ซึ่งพวกท่านไม่อาจถ่วงมันได้แม้ชั่วครู่เดียว และไม่อาจเร่งมันได้" (22–30)

และบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกล่าวว่า "เราจะไม่ศรัทธาต่ออัลกุรอานนี้เลย และไม่ศรัทธาต่อสิ่งที่มาก่อนมัน" และหากเพียงเจ้าได้เห็น เมื่อบรรดาผู้อธรรมถูกให้ยืนต่อหน้าพระผู้อภิบาลของตน ต่างโยนคำพูดใส่กัน บรรดาผู้ที่ถูกเหยียดหยามจะกล่าวแก่บรรดาผู้หยิ่งผยองว่า "หากมิใช่เพราะพวกท่าน เราย่อมเป็นผู้ศรัทธา" บรรดาผู้หยิ่งผยองจะกล่าวแก่บรรดาผู้ที่ถูกเหยียดหยามว่า "เราหรือที่กีดกันพวกท่านจากทางนำ หลังจากมันมาถึงพวกท่านแล้ว หามิได้ พวกท่านเองเป็นผู้ทำบาป" และบรรดาผู้ที่ถูกเหยียดหยามจะกล่าวแก่บรรดาผู้หยิ่งผยองว่า "หามิได้ แต่เป็นการวางแผนของพวกท่านทั้งกลางคืนและกลางวัน เมื่อพวกท่านสั่งเราให้ปฏิเสธอัลลอฮ์ และตั้งผู้เทียบเคียงกับพระองค์" และพวกเขาจะซ่อนความเสียใจเมื่อเห็นการลงโทษ และเราจะใส่ห่วงที่คอของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม พวกเขาจะถูกตอบแทนเป็นอื่นใดหรือ นอกจากสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ และเรามิได้ส่งผู้ตักเตือนคนใดไปยังเมืองใด นอกจากบรรดาผู้ที่อยู่อย่างฟุ่งเฟ้อในเมืองนั้นจะกล่าวว่า "แท้จริงเราปฏิเสธสิ่งที่พวกท่านถูกส่งมาพร้อมกับมัน" และพวกเขากล่าวว่า "เรามีทรัพย์สินและลูกหลานมากกว่า และเราจะไม่ถูกลงโทษ" จงกล่าวเถิดว่า "แท้จริงพระผู้อภิบาลของฉันทรงแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงจำกัด แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้"
และมิใช่ทรัพย์สินของพวกเจ้าหรือลูกหลานของพวกเจ้าที่จะทำให้พวกเจ้าใกล้ชิดเรา แต่ผู้ที่ศรัทธาและประกอบความดีต่างหาก ชนเหล่านั้นจะได้รับรางวัลสองเท่าเพราะสิ่งที่พวกเขากระทำ และพวกเขาจะพำนักอย่างปลอดภัยในห้องชั้นสูง ส่วนบรรดาผู้ที่พยายามต่อต้านสัญญาณของเรา โดยมุ่งทำให้มันไร้ผล ชนเหล่านั้นจะถูกนำตัวมาสู่การลงโทษ จงกล่าวเถิดว่า "แท้จริงพระผู้อภิบาลของฉันทรงแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ในหมู่บ่าวของพระองค์ และทรงจำกัดมันแก่เขา และสิ่งใดที่พวกท่านบริจาค พระองค์จะทรงทดแทนมัน และพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพที่ดีที่สุด" (31–39)

และในวันที่พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเขาทั้งหมด แล้วตรัสแก่มลาอิกะฮ์ว่า "คนเหล่านี้หรือที่เคยเคารพภักดีพวกเจ้า" พวกเขาจะกล่าวว่า "มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์

พระองค์คือผู้คุ้มครองของเรา มิใช่พวกเขา หามิได้ พวกเขาเคารพภักดีญิน
ส่วนมากของพวกเขาศรัทธาต่อพวกมัน"
"ดังนั้นวันนี้ไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเจ้ามีอำนาจให้คุณหรือให้โทษแก่กัน" และเราจะกล่าวแก่บรรดาผู้อธรรมว่า
"จงลิ้มรสการลงโทษแห่งไฟนรก ซึ่งพวกเจ้าเคยปฏิเสธ"
และเมื่อโองการอันชัดแจ้งของเราถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขากล่าวว่า
"ผู้นี้เป็นเพียงชายที่ต้องการเบนพวกท่านออกจากสิ่งที่บรรพบุรุษของพวกท่านเคยเคารพภักดี"
และพวกเขากล่าวว่า "นี่ไม่ใช่อื่นใดนอกจากความเท็จที่ถูกกุขึ้น"
และบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกล่าวถึงความจริงเมื่อมันมาถึงพวกเขาว่า
"นี่ไม่ใช่อื่นใดนอกจากมายากลอันชัดแจ้ง" ทั้งที่เรามิได้ประทานคัมภีร์ใดให้พวกเขาศึกษา
และมิได้ส่งผู้ตักเตือนคนใดไปยังพวกเขาก่อนเจ้า และบรรดาผู้ก่อนพวกเขาก็ปฏิเสธมาแล้ว
และคนเหล่านี้ยังไม่ถึงหนึ่งในสิบของสิ่งที่เราประทานแก่คนเหล่านั้น
แต่พวกเขาปฏิเสธบรรดาศาสนทูตของข้า แล้วการปฏิเสธของข้าต่อพวกเขานั้นน่าสะพรึงกลัวเพียงใด
(40–45)

จงกล่าวเถิดว่า "ฉันแนะนำพวกท่านเพียงประการเดียว คือให้พวกท่านยืนขึ้นเพื่ออัลลอฮ์
ทีละสองคนและทีละคน แล้วใคร่ครวญ ไม่มีความวิกลจริตใดในสหายของพวกท่าน
เขาเป็นเพียงผู้ตักเตือนแก่พวกท่านก่อนการลงโทษอันรุนแรง" จงกล่าวเถิดว่า
"ค่าตอบแทนใดที่ฉันอาจขอจากพวกท่าน มันก็เป็นของพวกท่าน ค่าตอบแทนของฉันอยู่ที่อัลลอฮ์เท่านั้น
และพระองค์ทรงเป็นพยานเหนือทุกสิ่ง" จงกล่าวเถิดว่า
"แท้จริงพระผู้อภิบาลของฉันทรงขว้างความจริงออกไป พระองค์คือผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับทั้งปวง"
จงกล่าวเถิดว่า "ความจริงมาแล้ว และความเท็จไม่อาจเริ่มสิ่งใด และไม่อาจนำสิ่งใดกลับคืนมา"
จงกล่าวเถิดว่า "หากฉันหลงทาง ฉันก็หลงทางเป็นโทษแก่ตัวฉันเองเท่านั้น และหากฉันได้รับทางนำ
ก็เป็นเพราะสิ่งที่พระผู้อภิบาลของฉันประทานวิวรณ์แก่ฉัน แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงอยู่ใกล้"
(46–50)

และหากเพียงเจ้าได้เห็น เมื่อพวกเขาตื่นตระหนก โดยไม่มีทางหนี และพวกเขาถูกจับจากที่ใกล้
และพวกเขาจะกล่าวว่า "บัดนี้เราศรัทธาต่อมันแล้ว" แต่พวกเขาจะเอื้อมถึงมันจากที่อันไกลโพ้นได้อย่างไร
ทั้งที่พวกเขาปฏิเสธมันมาก่อน และเคยคาดเดาสิ่งเร้นลับจากที่อันไกลโพ้น
และมีสิ่งกั้นขวางระหว่างพวกเขากับสิ่งที่พวกเขาปรารถนา
ดั่งที่เคยกระทำกับพวกเดียวกันกับพวกเขาก่อนหน้านี้
แท้จริงพวกเขาเคยอยู่ในความสงสัยอันกระวนกระวาย (51–54)

35. ผู้ทรงสร้าง (Fāṭir)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ทรงริเริ่มสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ผู้ทรงทำให้มลาอิกะฮ์เป็นทูตที่มีปีกสอง สาม และสี่ พระองค์ทรงเพิ่มในการสร้างตามที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง ความเมตตาใดที่อัลลอฮ์ทรงเปิดให้แก่มนุษย์ ย่อมไม่มีผู้ใดยับยั้งมันได้ และสิ่งใดที่พระองค์ทรงยับยั้ง ย่อมไม่มีผู้ใดปล่อยมันได้หลังจากพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ โอ้มนุษย์เอ่ย จงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า มีผู้สร้างอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์หรือ ที่ประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าจากฟากฟ้าและแผ่นดิน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ แล้วพวกเจ้าถูกหันเหไปได้อย่างไร (1–3)

และหากพวกเขากล่าวหาว่าเจ้าโกหก (โอ้นบี) บรรดาศาสนทูตก่อนเจ้าก็ถูกกล่าวหาว่าโกหกมาแล้ว และกิจการทั้งปวงจะถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์ โอ้มนุษย์เอ่ย แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์เป็นความจริง ดังนั้นอย่าให้ชีวิตแห่งโลกนี้ล่อลวงพวกเจ้า และอย่าให้จอมล่อลวงล่อลวงพวกเจ้าในเรื่องอัลลอฮ์ แท้จริงชัยฏอนเป็นศัตรูของพวกเจ้า ดังนั้นจงถือมันเป็นศัตรู มันเพียงเรียกร้องพรรคพวกของมันให้เป็นชาวไฟอันลุกโชน บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะได้รับการลงโทษอันรุนแรง และบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีจะได้รับการอภัยและรางวัลอันยิ่งใหญ่ แล้วผู้ที่การงานอันชั่วของเขาถูกทำให้ดูสวยงามแก่เขา จนเขาเห็นว่ามันดี จะเป็นอย่างไร แท้จริงอัลลอฮ์ทรงปล่อยให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทาง และทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ดังนั้นอย่าให้ชีวิตของเจ้าสูญสิ้นไปด้วยความเสียใจต่อพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่พวกเขากระทำ (4–8)

และอัลลอฮ์คือผู้ทรงส่งลม แล้วมันปลุกเมฆขึ้น แล้วเราต้อนมันไปยังแผ่นดินที่ตายแล้ว แล้วด้วยมันเราให้ชีวิตแก่แผ่นดินหลังจากมันตายแล้ว เช่นนั้นแหละคือการฟื้นคืนชีพ ผู้ใดปรารถนาเกียรติ เกียรติทั้งมวลเป็นของอัลลอฮ์ ถ้อยคำที่ดีงามขึ้นไปยังพระองค์ และการงานที่ดี พระองค์ทรงยกมันขึ้น ส่วนบรรดาผู้วางแผนความชั่วจะได้รับการลงโทษอันรุนแรง และการวางแผนของพวกเขาจะสูญเปล่า และอัลลอฮ์ทรงสร้างพวกเจ้าจากดิน แล้วจากหยดน้ำ แล้วทรงทำให้พวกเจ้าเป็นคู่ ๆ และไม่มีเพศหญิงใดตั้งครรภ์หรือคลอด เว้นแต่ด้วยความรู้ของพระองค์ และไม่มีผู้ใดถูกให้มีอายุยืน หรืออายุของเขาถูกลดทอน เว้นแต่มันอยู่ในบันทึก แท้จริงนั่นเป็นเรื่องง่ายสำหรับอัลลอฮ์ (9–11)

และสองทะเลนั้นไม่เหมือนกัน ทะเลหนึ่งจืดสนิทน่าดื่ม ดื่มได้คล่องคอ อีกทะเลหนึ่งเค็มจัดและขม แต่จากแต่ละทะเลพวกเจ้ากินเนื้อสด และนำเครื่องประดับออกมาสวมใส่ และเจ้าเห็นเรือแล่นฝ่าไปในนั้น เพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ พระองค์ทรงให้กลางคืนคืบเข้าไปในกลางวัน และทรงให้กลางวันคืบเข้าไปในกลางคืน และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์อยู่ใต้อำนาจ แต่ละดวงโคจรไปจนถึงวาระที่กำหนดไว้ นั่นคืออัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของพวกเจ้า อำนาจการปกครองเป็นของพระองค์ และบรรดาสิ่งที่พวกเจ้าวิงวอนนอกจากพระองค์ ไม่ครอบครองแม้เยื่อหุ้มเมล็ดอินทผลัม หากพวกเจ้าวิงวอนพวกมัน พวกมันก็ไม่ได้ยินการวิงวอนของพวกเจ้า และแม้พวกมันได้ยิน พวกมันก็ไม่อาจตอบรับพวกเจ้า และในวันฟื้นคืนชีพพวกมันจะปฏิเสธการตั้งภาคีของพวกเจ้า และไม่มีผู้ใดบอกเจ้าได้ดั่งพระผู้ทรงตระหนักยิ่ง (12–14)

โอ้มนุษย์เอ๋ย พวกเจ้านั่นแหละคือผู้ที่ต้องพึ่งอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงมั่งมีพอเพียง ผู้ทรงควรแก่การสรรเสริญ หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ย่อมขจัดพวกเจ้าไป และนำการสร้างใหม่มา และนั่นมิใช่เรื่องยากสำหรับอัลลอฮ์ และไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบกภาระของผู้อื่น และหากผู้ที่แบกภาระหนักร้องขอให้ผู้อื่นช่วยแบกภาระของตน ก็จะไม่มีสิ่งใดจากมันถูกแบกให้ แม้จะเป็นญาติสนิท เจ้าตักเตือนได้เพียงบรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของตนทั้งที่มองไม่เห็นพระองค์ และดำรงละหมาด และผู้ใดขัดเกลาตนให้บริสุทธิ์ เขาก็ขัดเกลาเพื่อประโยชน์ของตนเองเท่านั้น และปลายทางคือยังอัลลอฮ์ คนตาบอดกับคนที่มองเห็นนั้นไม่เท่าเทียมกัน ความมืดกับแสงสว่างก็ไม่เท่าเทียมกัน ร่มเงากับความร้อนแผดเผาก็ไม่เท่าเทียมกัน และคนเป็นกับคนตายก็ไม่เท่าเทียมกัน แท้จริงอัลลอฮ์ทรงทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ได้ยิน แต่เจ้าไม่อาจทำให้ผู้ที่อยู่ในหลุมศพได้ยิน เจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือน แท้จริงเราได้ส่งเจ้ามาพร้อมความจริง เป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน และไม่มีประชาคมใด นอกจากมีผู้ตักเตือนผ่านมาในหมู่พวกเขาแล้ว และหากพวกเขากล่าวหาว่าเจ้าโกหก
บรรดาผู้ก่อนพวกเขาก็กล่าวหาบรรดาศาสนทูตของตนว่าโกหกมาแล้ว
บรรดาศาสนทูตของพวกเขามาหาพวกเขาพร้อมหลักฐานอันชัดแจ้ง พร้อมคัมภีร์ทั้งหลาย และพร้อมคัมภีร์ที่ให้แสงสว่าง แล้วข้าลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม แล้วการปฏิเสธของข้าต่อพวกเขานั้นน่าสะพรึงกลัวเพียงใด (15–26)

เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า แล้วด้วยน้ำนั้นเรานำผลไม้หลากสีออกมา และในภูเขาทั้งหลายมีริ้วสีขาวและสีแดงหลากเฉด และสีอื่นที่ดำสนิท และในหมู่มนุษย์ สัตว์ทั้งหลาย และปศุสัตว์ ก็มีหลากสีเช่นเดียวกัน แท้จริงผู้ที่ยำเกรงอัลลอฮ์อย่างแท้จริงในหมู่บ่าวของพระองค์ คือบรรดาผู้มีความรู้ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยยิ่ง แท้จริงบรรดาผู้ที่อ่านคัมภีร์ของอัลลอฮ์ ดำรงละหมาด และบริจาคจากสิ่งที่เราประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ทั้งโดยลับและโดยเปิดเผย

พวกเขาหวังในการค้าที่จะไม่ขาดทุนเลย เพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนรางวัลของพวกเขาอย่างครบถ้วน และทรงเพิ่มพูนแก่พวกเขาจากความโปรดปรานของพระองค์ แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงชื่นชมตอบแทน (27–30)

และสิ่งที่เราประทานวิวรณ์แก่เจ้าจากคัมภีร์นั้นคือความจริง ซึ่งยืนยันสิ่งที่มาก่อนมัน แท้จริงอัลลอฮ์ทรงตระหนักยิ่งถึงบ่าวของพระองค์ และทรงเห็น แล้วเราให้คัมภีร์เป็นมรดกแก่บรรดาผู้ที่เราคัดเลือกจากหมู่บ่าวของเรา ในหมู่พวกเขามีผู้ที่อธรรมต่อตนเอง มีผู้ที่เดินสายกลาง และมีผู้ที่นำหน้าในความดีด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ นั่นแหละคือความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ คือสวนสวรรค์แห่งอัดน์ที่พวกเขาจะเข้าไป ในนั้นพวกเขาจะถูกประดับด้วยกำไลทองคำและไข่มุก และอาภรณ์ของพวกเขาในนั้นคือผ้าไหม และพวกเขาจะกล่าวว่า “มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ทรงขจัดความเศร้าโศกทั้งปวงออกจากเรา แท้จริงพระผู้อภิบาลของเราคือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงชื่นชมตอบแทน ผู้ทรงให้เราพำนักในบ้านแห่งการอยู่อย่างถาวรด้วยความโปรดปรานของพระองค์ ในนั้นไม่มีความเหนื่อยยากใดแตะต้องเรา และไม่มีความอ่อนล้าใดแตะต้องเรา” ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะได้รับไฟแห่งนรกญะฮันนัม จะไม่มีการกำหนดให้พวกเขาตาย และการลงโทษของมันจะไม่ถูกลดหย่อนแก่พวกเขา เช่นนั้นแหละเราตอบแทนผู้เนรคุณทุกคน และพวกเขาจะร้องตะโกนในนั้นว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ขอทรงนำเราออกไป เราจะทำความดี มิใช่สิ่งที่เราเคยกระทำ” “เรามิได้ให้พวกเจ้ามีอายุยืนยาวพอที่ผู้ซึ่งจะใคร่ครวญได้ใคร่ครวญดอกหรือ และผู้ตักเตือนก็มาถึงพวกเจ้าแล้ว ดังนั้นจงลิ้มรสเถิด บรรดาผู้อธรรมย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือ” (31–37)

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้สิ่งเร้นลับแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในทรวงอก พระองค์คือผู้ทรงทำให้พวกเจ้าเป็นผู้สืบแทนในแผ่นดิน ดังนั้นผู้ใดปฏิเสธสัจธรรม การปฏิเสธของเขาก็ตกแก่ตัวเขา และการปฏิเสธของบรรดาผู้ปฏิเสธมิได้เพิ่มสิ่งใดแก่พวกเขา ณ พระผู้อภิบาลของพวกเขา นอกจากความชิงชัง และการปฏิเสธของพวกเขามิได้เพิ่มสิ่งใดแก่พวกเขานอกจากการขาดทุน จงกล่าวเถิดว่า “พวกท่านเห็นภาคีของพวกท่านที่พวกท่านวิงวอนนอกจากอัลลอฮ์แล้วหรือไม่ จงให้ฉันเห็นว่าพวกมันสร้างส่วนใดของแผ่นดิน หรือพวกมันมีส่วนร่วมในชั้นฟ้าทั้งหลาย หรือเราได้ประทานคัมภีร์แก่พวกเขา แล้วพวกเขาอยู่บนหลักฐานอันชัดแจ้งจากมัน” หามิได้ บรรดาผู้อธรรมมิได้สัญญาต่อกัน นอกจากการหลอกลวง (38–40)

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงยึดชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินไว้มิให้สูญสลาย และหากทั้งสองสูญสลาย ก็ไม่มีผู้ใดยึดทั้งสองไว้ได้หลังจากพระองค์ แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงขันติ ผู้ทรงอภัยยิ่ง[41] (41)

[41] [ลัทธิโอกาสนิยม (Occasionalism) – อัลกุรอานอันทรงเกียรติกับวิทยาศาสตร์]

และพวกเขาสาบานต่ออัลลอฮ์ด้วยคำสาบานอันหนักแน่นที่สุดว่า หากมีผู้ตักเตือนมายังพวกเขา พวกเขาจะได้รับทางนำดีกว่าประชาคมใด ๆ แต่เมื่อผู้ตักเตือนมายังพวกเขา มันมิได้เพิ่มสิ่งใดแก่พวกเขานอกจากความรังเกียจ
ด้วยความหยิ่งผยองในแผ่นดินและการวางแผนอันชั่วร้าย
แต่การวางแผนอันชั่วร้ายมิได้ห้อมล้อมผู้ใดนอกจากเจ้าของมันเอง แล้วพวกเขารอคอยสิ่งอื่นใดหรือนอกจากแนวทางที่ทรงปฏิบัติต่อคนรุ่นก่อน และเจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงใดในแนวทางของอัลลอฮ์ และเจ้าจะไม่พบการเบี่ยงเบนใดในแนวทางของอัลลอฮ์ พวกเขามิได้เดินทางไปในแผ่นดินดอกหรือ แล้วดูว่าบั้นปลายของบรรดาผู้ก่อนพวกเขาเป็นอย่างไร ทั้งที่คนเหล่านั้นมีกำลังแข็งแรงกว่าพวกเขา และไม่มีสิ่งใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดินทำให้อัลลอฮ์หมดความสามารถได้
แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงเดชานุภาพ
และหากอัลลอฮ์จะทรงเอาโทษมนุษย์เพราะสิ่งที่พวกเขาขวนขวายไว้
พระองค์ย่อมไม่ทรงเหลือสัตว์ใดไว้บนพื้นแผ่นดินเลย
แต่พระองค์ทรงประวิงเวลาให้พวกเขาจนถึงวาระที่กำหนดไว้ ครั้นเมื่อวาระของพวกเขามาถึง
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเห็นบ่าวของพระองค์เสมอ (42–45)

อภิปรัชญาแห่งการสร้างอย่างต่อเนื่อง: อรรถาธิบายเชิงวิทยาศาสตร์ ปรัชญา และเทววิทยา ต่ออัลกุรอาน 30:25 และ 35:41
วิดีโอ: อัลลอฮ์ทรงค้ำจุนชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินไว้ มิให้สูญสลาย
การยึดไว้และการบันทึกในอัลกุรอาน 35:41 และ 6:59
ในบทสนทนากับทฤษฎีสารสนเทศเชิงฟิสิกส์และสมมติฐานโลกจำลอง
จักรวาลที่ถูกค้ำจุนให้ดำรงอยู่: อรรถาธิบายต่ออัลกุรอาน 30:25 และ 35:41

36. ยา ซีน (Yā Sīn)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ยา ซีน (1)

ขอสาบานด้วยอัลกุรอานอันเปี่ยมด้วยวิทยปัญญา แท้จริงเจ้าเป็นคนหนึ่งในบรรดาศาสนทูต
อยู่บนทางอันเที่ยงตรง เป็นวิวรณ์ที่ประทานลงมาจากพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ
เพื่อเจ้าจะได้ตักเตือนกลุ่มชนที่บรรพบุรุษของพวกเขามิได้ถูกตักเตือน พวกเขาจึงเผลอไผล
แท้จริงพระดำรัสได้เป็นจริงแล้วต่อส่วนมากของพวกเขา พวกเขาจึงไม่ศรัทธา
แท้จริงเราได้ใส่ห่วงไว้ที่คอของพวกเขา ซึ่งสูงขึ้นไปถึงคาง ศีรษะของพวกเขาจึงเงยค้าง
และเราทำให้มีสิ่งกั้นขวางเบื้องหน้าพวกเขา และสิ่งกั้นขวางเบื้องหลังพวกเขา แล้วเราปกคลุมพวกเขา
พวกเขาจึงมองไม่เห็น และมีค่าเท่ากันสำหรับพวกเขา
ไม่ว่าเจ้าจะตักเตือนพวกเขาหรือไม่ตักเตือนพวกเขา พวกเขาก็จะไม่ศรัทธา
เจ้าตักเตือนได้เพียงผู้ที่ตามข้อเตือนใจ และเกรงกลัวพระผู้ทรงกรุณาปรานีทั้งที่มองไม่เห็นพระองค์
ดังนั้นจงแจ้งข่าวดีแก่เขาถึงการอภัยและรางวัลอันมีเกียรติ แท้จริงเรานี่แหละเป็นผู้ให้คนตายมีชีวิต
และเราบันทึกสิ่งที่พวกเขาส่งไปล่วงหน้าและร่องรอยที่พวกเขาทิ้งไว้
และทุกสิ่งเราได้รวบรวมไว้ในทะเบียนอันชัดแจ้ง (2–12)

และจงยกอุปมาแก่พวกเขาถึงชาวเมืองหนึ่ง เมื่อบรรดาศาสนทูตมายังเมืองนั้น
เมื่อเราส่งสองคนไปยังพวกเขา พวกเขากล่าวหาว่าทั้งสองโกหก เราจึงเสริมกำลังด้วยคนที่สาม
แล้วพวกเขากล่าวว่า “แท้จริงเราถูกส่งมายังพวกท่าน” พวกเขากล่าวว่า
“พวกท่านเป็นเพียงมนุษย์เช่นเดียวกับเรา และพระผู้ทรงกรุณาปรานีมิได้ประทานสิ่งใดลงมา
พวกท่านเพียงแต่โกหก” พวกเขากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของเราทรงรู้ว่าเราถูกส่งมายังพวกท่าน
และหน้าที่ของเรามีเพียงการประกาศสารอย่างชัดแจ้งเท่านั้น” พวกเขากล่าวว่า
“เราเห็นลางร้ายจากพวกท่าน หากพวกท่านไม่หยุด เราจะขว้างพวกท่านด้วยก้อนหินอย่างแน่นอน
และการลงโทษอันเจ็บปวดจากเราจะประสบแก่พวกท่าน” พวกเขากล่าวว่า
“ลางร้ายของพวกท่านอยู่กับตัวพวกท่านเอง เป็นเพราะพวกท่านถูกเตือนกระนั้นหรือ หามิได้
พวกท่านเป็นกลุ่มชนที่ล้ำเกินขอบเขต” แล้วมีชายคนหนึ่งวิ่งมาจากสุดปลายเมือง เขากล่าวว่า
“โอ้กลุ่มชนของฉัน จงตามบรรดาศาสนทูตเถิด จงตามผู้ที่มิได้ขอค่าตอบแทนใดจากพวกท่าน
และพวกเขาเป็นผู้ได้รับทางนำ เหตุใดฉันจะไม่เคารพภักดีพระองค์ผู้ทรงบังเกิดฉัน
และพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระองค์ ฉันจะยึดเอาพระเจ้าอื่นนอกจากพระองค์กระนั้นหรือ
หากพระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงประสงค์ความเดือดร้อนแก่ฉัน
การไถ่โทษแทนของพวกมันก็จะไม่เป็นประโยชน์แก่ฉันแต่อย่างใด และพวกมันไม่อาจช่วยฉันให้รอด

เมื่อนั้นฉันย่อมอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง แท้จริงฉันศรัทธาต่อพระผู้อภิบาลของพวกท่านแล้ว ดังนั้นจงฟังฉันเถิด” (13–25)

มีผู้กล่าวว่า “จงเข้าสวนสวรรค์เถิด” เขากล่าวว่า “โอ้ หากเพียงกลุ่มชนของฉันรู้ว่า พระผู้อภิบาลของฉันทรงอภัยแก่ฉัน และทรงทำให้ฉันเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้มีเกียรติอย่างไร” และหลังจากเขา เรามิได้ส่งไพร่พลใดจากฟากฟ้าลงมายังกลุ่มชนของเขา และเรามิจำเป็นต้องส่ง มันเป็นเพียงเสียงกัมปนาทครั้งเดียว แล้วทันใดนั้นพวกเขาก็เงียบสงัดแน่นิ่ง (26–29)

โอ้ น่าเสียดายแก่บรรดาบ่าว ไม่มีศาสนทูตคนใดมายังพวกเขา นอกจากพวกเขาจะเย้ยหยันเขา พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า เราได้ทำลายมาแล้วกี่ชั่วรุ่นก่อนพวกเขา และคนเหล่านั้นไม่กลับมาหาพวกเขา และทุกคนจะถูกนำมารวมกันต่อหน้าเรา และสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกเขาคือแผ่นดินที่ตายแล้ว เราให้ชีวิตแก่มัน และนำเมล็ดพืชออกมาจากมัน แล้วพวกเขากินจากมัน และเราทำให้มีสวนอินทผลัมและองุ่นในนั้น และทำให้ตาน้ำพวยพุ่งในนั้น เพื่อพวกเขาจะได้กินจากผลของมัน ทั้งที่มือของพวกเขามิได้ทำมันขึ้น แล้วพวกเขาจะไม่ขอบคุณหรือ มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ผู้ทรงสร้างสิ่งทั้งปวงเป็นคู่ ๆ ทั้งจากสิ่งที่แผ่นดินให้งอกขึ้น จากตัวพวกเขาเอง และจากสิ่งที่พวกเขาไม่รู้ และสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกเขาคือกลางคืน เราลอกกลางวันออกจากมัน แล้วทันใดนั้นพวกเขาก็อยู่ในความมืด และดวงอาทิตย์โคจรไปสู่ที่พักที่ถูกกำหนดไว้สำหรับมัน นั่นคือการกำหนดของพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้ และดวงจันทร์นั้น เราได้กำหนดตำแหน่งต่าง ๆ ไว้สำหรับมัน จนมันกลับเป็นดั่งก้านทะลายอินทผลัมที่แห้งและเก่า ดวงอาทิตย์ไม่อาจตามทันดวงจันทร์ และกลางคืนไม่อาจล้ำหน้ากลางวัน แต่ละดวงต่างล่องลอยอยู่ในวงโคจร (30–40)

และสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกเขาคือ เราบรรทุกเชื้อสายของพวกเขาในเรือที่บรรทุกเต็ม และเราได้สร้างสิ่งที่คล้ายกับมันให้พวกเขา ซึ่งพวกเขาขี่ไป และหากเราประสงค์ เราย่อมให้พวกเขาจมน้ำ แล้วจะไม่มีผู้ใดตอบรับเสียงร้องของพวกเขา และพวกเขาจะไม่ได้รับการช่วยให้รอด เว้นแต่ด้วยความเมตตาจากเรา และเป็นความสำราญชั่วระยะเวลาหนึ่ง และเมื่อมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า “จงระวังสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าพวกท่านและสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกท่าน เพื่อพวกท่านจะได้รับความเมตตา” พวกเขาก็ผินหลังให้ และไม่มีสัญญาณใดจากสัญญาณของพระผู้อภิบาลของพวกเขามายังพวกเขา นอกจากพวกเขาจะผินหลังให้มัน และเมื่อมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า “จงบริจาคจากสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกท่าน” บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า “เราจะให้อาหารแก่ผู้ที่หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ พระองค์ก็ทรงให้อาหารเขาได้กระนั้นหรือ พวกท่านมิได้อยู่ในสิ่งใดนอกจากความหลงผิดอันชัดแจ้ง” (41–47)

และพวกเขากล่าวว่า “เมื่อใดสัญญานี้จะเป็นจริง หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง” พวกเขามิได้รอคอยสิ่งใดนอกจากเสียงกัมปนาทครั้งเดียว ซึ่งจะคร่าพวกเขาขณะที่ยังโต้เถียงกันอยู่ แล้วพวกเขาจะไม่อาจทำพินัยกรรม และไม่อาจกลับไปหาครอบครัวของตน (48–50)

และแตรจะถูกเป่า แล้วทันใดนั้นพวกเขาก็รีบรุดจากหลุมศพไปยังพระผู้อภิบาลของตน พวกเขาจะกล่าวว่า “โอ้ความวิบัติของเรา ใครปลุกเราขึ้นจากที่นอนของเรา” “นี่คือสิ่งที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงสัญญาไว้ และบรรดาศาสนทูตพูดความจริง” มันเป็นเพียงเสียงกัมปนาทครั้งเดียว แล้วทันใดนั้นพวกเขาทั้งหมดก็ถูกนำมาต่อหน้าเรา “ดังนั้นวันนี้จะไม่มีชีวิตใดถูกอธรรมแต่อย่างใด และพวกเจ้าจะถูกตอบแทนเพียงตามที่พวกเจ้าเคยกระทำ แท้จริงชาวสวนสวรรค์ในวันนี้เพลิดเพลินอยู่ในความสุข พวกเขาและคู่ครองของพวกเขาเอนกายอยู่ในร่มเงาบนเตียง ในนั้นพวกเขามีผลไม้ และมีทุกสิ่งที่พวกเขาเรียกหา ‘สันติ’ เป็นพระดำรัสจากพระผู้อภิบาลผู้ทรงเมตตาเสมอ แต่วันนี้จงแยกออกไปเถิด โอ้บรรดาผู้ทำบาป ข้ามิได้สั่งเสียพวกเจ้าดอกหรือ โอ้ลูกหลานของอาดัม ว่าอย่าเคารพภักดีชัยฏอน เพราะแท้จริงมันเป็นศัตรูอันชัดแจ้งของพวกเจ้า และจงเคารพภักดีข้า นี่คือทางอันเที่ยงตรง แต่มันได้ทำให้ผู้คนจำนวนมหาศาลในหมู่พวกเจ้าหลงทาง แล้วพวกเจ้ามิได้ใช้สติปัญญาดอกหรือ นี่คือนรกญะฮันนัมที่พวกเจ้าได้รับสัญญาไว้ วันนี้จงเผาไหม้ในนั้น เพราะพวกเจ้าปฏิเสธสัจธรรม” (51–64)

วันนี้เราจะผนึกปากของพวกเขา แล้วมือของพวกเขาจะพูดกับเรา และเท้าของพวกเขาจะเป็นพยานถึงสิ่งที่พวกเขาเคยขวนขวาย และหากเราประสงค์ เราย่อมลบดวงตาของพวกเขา แล้วพวกเขาจะแข่งกันไปสู่ทาง แต่พวกเขาจะมองเห็นได้อย่างไร และหากเราประสงค์ เราย่อมแปลงสภาพพวกเขา ณ ที่ที่พวกเขาอยู่ แล้วพวกเขาจะไม่อาจไปข้างหน้า และไม่อาจหันกลับ และผู้ใดที่เราให้มีอายุยืนยาว เราก็ทำให้สภาพร่างกายของเขาถดถอย แล้วพวกเขาจะไม่ใช้สติปัญญาหรือ (65–68)

และเรามิได้สอนบทกวีแก่เขา และมันไม่เหมาะแก่เขา นี่ไม่ใช่อื่นใดนอกจากข้อเตือนใจและอัลกุรอานอันชัดแจ้ง เพื่อตักเตือนผู้ที่มีชีวิต และเพื่อพระดำรัสจะได้เป็นจริงต่อบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม (69–70)

พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า เราได้สร้างปศุสัตว์ให้พวกเขา จากสิ่งที่มือของเราทำขึ้น แล้วพวกเขาเป็นเจ้าของมัน และเราทำให้มันเชื่องแก่พวกเขา บางตัวพวกเขาขี่ และบางตัวพวกเขากิน และพวกเขามีประโยชน์อื่นและเครื่องดื่มจากมัน แล้วพวกเขาจะไม่ขอบคุณหรือ แต่พวกเขากลับยึดเอาพระเจ้าอื่นนอกจากอัลลอฮ์ โดยหวังว่าจะได้รับความช่วยเหลือ พวกมันไม่อาจช่วยเหลือพวกเขาได้ ทั้งที่พวกเขาเป็นไพร่พลที่ถูกเตรียมไว้เพื่อพวกมัน

ดังนั้นอย่าให้คำพูดของพวกเขาทำให้เจ้าเศร้าโศก แท้จริงเรารู้สิ่งที่พวกเขาปิดบังและสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย (71–76)

มนุษย์ไม่เห็นดอกหรือว่า เราสร้างเขาจากหยดน้ำ แล้วทันใดนั้นเขาก็เป็นคู่ปรปักษ์อย่างเปิดเผย และเขายกอุปมาแก่เรา และลืมการสร้างของตนเอง เขากล่าวว่า “ใครจะให้ชีวิตแก่กระดูกเมื่อมันผุเปื่อยเป็นผุยผงแล้ว” จงกล่าวเถิดว่า “พระองค์ผู้ทรงบังเกิดมันขึ้นเป็นครั้งแรกจะทรงให้ชีวิตแก่มันอีก และพระองค์ทรงรอบรู้ทุกการสร้าง พระองค์ผู้ทรงทำให้มีไฟจากต้นไม้เขียวสำหรับพวกท่าน แล้วพวกท่านก็จุดไฟจากมัน” พระองค์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน มิทรงสามารถสร้างสิ่งที่เหมือนพวกเขาดอกหรือ หามิได้ ทรงสามารถแน่นอน และพระองค์คือพระผู้สร้างสูงสุด ผู้ทรงรอบรู้ พระบัญชาของพระองค์เมื่อพระองค์ทรงประสงค์สิ่งใด ก็เพียงตรัสแก่มันว่า “จงเป็น” แล้วมันก็เป็นขึ้น ดังนั้นมหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ ผู้ซึ่งอำนาจเหนือทุกสิ่งอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และพวกเจ้าจะถูกนำกลับไปยังพระองค์ (77–83)

37. ผู้ตั้งแถวเรียงราย (Al-Ṣāffāt)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ขอสาบานด้วยบรรดาผู้ที่ตั้งแถวเรียงราย และบรรดาผู้ที่ขับไล่อย่างแข็งขัน และบรรดาผู้ที่อ่านข้อเตือนใจ
แท้จริงพระเจ้าของพวกเจ้ามีองค์เดียวอย่างแน่นอน
พระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง
และพระผู้อภิบาลแห่งจุดที่ดวงอาทิตย์ขึ้นทั้งปวง
แท้จริงเราได้ประดับฟ้าชั้นต่ำสุดด้วยเครื่องประดับคือดวงดาว และเป็นการพิทักษ์จากชัยฏอนที่ดื้อดึงทุกตัว
พวกมันไม่อาจแอบฟังที่ประชุมอันสูงส่ง และพวกมันถูกขว้างจากทุกด้าน เป็นการขับไล่
และพวกมันจะได้รับการลงโทษอันต่อเนื่อง เว้นแต่ตัวที่ฉกฉวยเอาไปได้บางส่วน
แล้วเปลวไฟอันเจิดจ้าก็ไล่ตามมัน (1–10)

ดังนั้นจงถามพวกเขาเถิดว่า พวกเขาสร้างยากกว่า หรือสิ่งอื่นที่เราสร้าง
แท้จริงเราสร้างพวกเขาจากดินเหนียวที่เหนียวหนืบ หามิได้ เจ้าประหลาดใจ ขณะที่พวกเขาเย้ยหยัน
และเมื่อพวกเขาถูกเตือน พวกเขาก็ไม่ใคร่ครวญ และเมื่อพวกเขาเห็นสัญญาณ พวกเขาก็เยาะเย้ย
และกล่าวว่า “นี่ไม่ใช่อื่นใดนอกจากมายากลอันชัดแจ้ง อะไรกัน
เมื่อเราตายและกลายเป็นดินและกระดูกแล้ว เราจะถูกให้ฟื้นขึ้นจริง ๆ หรือ
และบรรพบุรุษรุ่นแรกของเราด้วยหรือ” จงกล่าวเถิดว่า “ใช่ และพวกท่านจะต่ำต้อย”
มันเป็นเพียงเสียงตวาดครั้งเดียว แล้วทันใดนั้นพวกเขาก็มองดู และพวกเขาจะกล่าวว่า
“โอ้ความวิบัติของเรา นี่คือวันแห่งการตอบแทน” “นี่คือวันแห่งการตัดสิน ซึ่งพวกเจ้าเคยปฏิเสธ”
“จงรวบรวมบรรดาผู้อธรรม พร้อมกับพวกพ้องของพวกเขา
และสิ่งที่พวกเขาเคยเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์ แล้วนำพวกเขาไปสู่ทางของไฟอันลุกโชน
และจงหยุดพวกเขาไว้ แท้จริงพวกเขาจะถูกสอบถามว่า เป็นอะไรไป พวกเจ้าจึงไม่ช่วยเหลือกัน” หามิได้
ในวันนั้นพวกเขาจะยอมจำนน และพวกเขาจะหันมาถามไถ่กัน พวกเขาจะกล่าวว่า
“แท้จริงพวกท่านเคยมาหาเราจากทางขวา” อีกฝ่ายจะกล่าวว่า “หามิได้ พวกท่านเองมิได้เป็นผู้ศรัทธา
และเราไม่มีอำนาจใดเหนือพวกท่าน หามิได้ พวกท่านเป็นกลุ่มชนที่ล้ำเกินขอบเขต
ดังนั้นพระดำรัสของพระผู้อภิบาลของเราจึงเป็นจริงต่อเรา แท้จริงเราจะได้ลิ้มรสการลงโทษอย่างแน่นอน
เราทำให้พวกท่านหลงทาง เพราะเราเองเป็นผู้หลงทาง”
ดังนั้นในวันนั้นพวกเขาจะมีส่วนร่วมกันในการลงโทษ เช่นนั้นแหละเรากระทำต่อบรรดาผู้ทำบาป
แท้จริงเมื่อมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์” พวกเขาก็หยิ่งผยอง และกล่าวว่า
“เราจะละทิ้งบรรดาพระเจ้าของเราเพื่อกวีที่วิกลจริตกระนั้นหรือ” หามิได้ เขานำความจริงมา

และยืนยันบรรดาศาสนทูต แท้จริงพวกเจ้าจะได้ลิ้มรสการลงโทษอันเจ็บปวดอย่างแน่นอน และพวกเจ้าจะถูกตอบแทนเพียงตามที่พวกเจ้าเคยกระทำ (11–39)

เว้นแต่บรรดาบ่าวของอัลลอฮ์ที่ถูกคัดเลือก ชนเหล่านั้นจะได้รับปัจจัยยังชีพอันเป็นที่รู้กัน คือผลไม้ และพวกเขาจะได้รับเกียรติ ในสวนสวรรค์แห่งความผาสุก บนเตียงโดยหันหน้าเข้าหากัน มีถ้วยจากตาน้ำที่ไหลรินถูกเวียนไปในหมู่พวกเขา ขาวใส อร่อยแก่ผู้ดื่ม ในนั้นไม่มีโทษใด และพวกเขาจะไม่เมามายเพราะมัน และ ณ พวกเขามีคู่เคียงผู้สำรวมสายตา มีดวงตางดงาม ประหนึ่งว่าพวกนางเป็นไข่ที่ถูกเก็บซ่อนไว้ (40–49)

แล้วพวกเขาจะหันมาถามไถ่กัน คนหนึ่งในหมู่พวกเขาจะกล่าวว่า “แท้จริงฉันเคยมีสหายสนิทคนหนึ่ง ซึ่งเคยกล่าวว่า ‘ท่านเป็นคนหนึ่งที่เชื่อจริง ๆ หรือว่า เมื่อเราตายและกลายเป็นดินและกระดูกแล้ว เราจะถูกนำมารับการตัดสิน’” เขาจะกล่าวว่า “พวกท่านจะมองลงไปดูไหม” แล้วเขามองลงไป และเห็นคนผู้นั้นอยู่กลางไฟอันลุกโชน เขาจะกล่าวว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ท่านเกือบทำให้ฉันพินาศแล้ว และหากมิใช่เพราะความโปรดปรานของพระผู้อภิบาลของฉัน ฉันย่อมอยู่ในหมู่ผู้ถูกนำตัวมาเช่นกัน แล้วเราจะไม่ตายอีก นอกจากการตายครั้งแรกของเรา และเราจะไม่ถูกลงโทษกระนั้นหรือ แท้จริงนี่แหละคือชัยชนะอันสูงสุด” เพื่อสิ่งเช่นนี้แหละ บรรดาผู้ทำงานจงทำงานเถิด นั่นเป็นการรับรองที่ดีกว่า หรือต้นซักกูม แท้จริงเราทำให้มันเป็นการทดสอบสำหรับบรรดาผู้อธรรม แท้จริงมันเป็นต้นไม้ที่งอกออกมาจากก้นบึ้งของไฟอันลุกโชน ช่อผลของมันประหนึ่งหัวของเหล่าชัยฏอน แล้วพวกเขาจะกินจากมัน และทำให้ท้องเต็มด้วยมัน แล้วนอกเหนือจากนั้น พวกเขาจะได้รับเครื่องดื่มผสมน้ำเดือด แล้วการกลับของพวกเขาคือยังไฟอันลุกโชน แท้จริงพวกเขาพบบรรพบุรุษของตนหลงทาง แล้วพวกเขาก็รีบรุดตามรอยเท้าของคนเหล่านั้น และแท้จริงก่อนพวกเขา ส่วนมากของคนรุ่นก่อนก็หลงทางมาแล้ว ทั้งที่เราได้ส่งผู้ตักเตือนไปในหมู่พวกเขา ดังนั้นจงดูเถิดว่า บั้นปลายของบรรดาผู้ที่ถูกตักเตือนเป็นอย่างไร เว้นแต่บรรดาบ่าวของอัลลอฮ์ที่ถูกคัดเลือก (50–74)

และแท้จริงนูห์ได้ร้องเรียกเรา และเราเป็นผู้ตอบรับที่ประเสริฐยิ่ง เราช่วยเขาและครอบครัวของเขาให้รอดจากความทุกข์อันใหญ่หลวง และทำให้เชื้อสายของเขาเป็นผู้ที่เหลืออยู่ และเราทิ้งชื่อเสียงอันดีงามไว้ให้เขาในหมู่ชนรุ่นหลัง “ความสันติจงมีแด่นูห์ในสากลโลก” เช่นนั้นแหละเราตอบแทนบรรดาผู้ทำความดี แท้จริงเขาเป็นคนหนึ่งในบรรดาบ่าวผู้ศรัทธาของเรา แล้วเราให้คนอื่น ๆ จมน้ำ (75–82)

และแท้จริงอิบรอฮีมเป็นคนหนึ่งในพวกของเขา เมื่อเขามาหาพระผู้อภิบาลของเขาด้วยหัวใจที่ผ่องแผ้ว เมื่อเขากล่าวแก่บิดาของเขาและกลุ่มชนของเขาว่า “พวกท่านเคารพภักดีอะไร พวกท่านต้องการความเท็จ คือพระเจ้าอื่นนอกจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ แล้วพวกท่านคิดอย่างไรต่อพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก”

แล้วเขาเหลือบมองดวงดาว แล้วกล่าวว่า “แท้จริงฉันไม่สบาย” พวกเขาจึงหันหลังให้เขาแล้วจากไป แล้วเขาหันไปหาบรรดาพระเจ้าของพวกเขา แล้วกล่าวว่า “พวกท่านไม่กินหรือ เป็นอะไรไป พวกท่านจึงไม่พูด” แล้วเขาหันไปฟาดพวกมันด้วยมือขวา แล้วพวกเขาก็รีบรุดมาหาเขา เขากล่าวว่า “พวกท่านเคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านสลักขึ้นเองกระนั้นหรือ
ทั้งที่อัลลอฮ์ทรงสร้างพวกท่านและสิ่งที่พวกท่านทำขึ้น” พวกเขากล่าวว่า “จงสร้างสิ่งก่อสร้างสำหรับเขา แล้วโยนเขาลงในไฟที่ลุกโชน” พวกเขาวางแผนต่อเขา แต่เราทำให้พวกเขาต่ำต้อยที่สุด (83–98)

และเขากล่าวว่า “แท้จริงฉันจะไปยังพระผู้อภิบาลของฉัน พระองค์จะทรงนำทางฉัน ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงประทานบุตรจากหมู่ผู้ทรงคุณธรรมแก่ข้าพระองค์” เราจึงแจ้งข่าวดีแก่เขาถึงเด็กชายผู้มีขันติ ครั้นเมื่อเด็กนั้นโตพอจะวิ่งเคียงข้างเขา เขากล่าวว่า “โอ้ลูกของฉัน แท้จริงฉันเห็นในฝันว่าฉันกำลังเชือดเจ้าเป็นพลี ดังนั้นจงดูเถิดว่าเจ้าคิดอย่างไร” เขากล่าวว่า “โอ้บิดาของฉัน จงทำตามที่ท่านถูกบัญชาเถิด หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ ท่านจะพบว่าฉันเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้อดทน” ครั้นเมื่อทั้งสองมอบตนแด่อัลลอฮ์ และเขาให้บุตรนอนคว่ำหน้าผากลง เราเรียกเขาว่า “โอ้อิบรอฮีม แท้จริงเจ้าได้ทำให้ความฝันนั้นเป็นจริงแล้ว” เช่นนั้นแหละเราตอบแทนบรรดาผู้ทำความดี แท้จริงนี่คือการทดสอบอันชัดแจ้ง และเราไถ่เขาด้วยสัตว์พลีอันยิ่งใหญ่ และเราทิ้งชื่อเสียงอันดีงามไว้ให้เขาในหมู่ชนรุ่นหลัง “ความสันติจงมีแด่อิบรอฮีม” เช่นนั้นแหละเราตอบแทนบรรดาผู้ทำความดี แท้จริงเขาเป็นคนหนึ่งในบรรดาบ่าวผู้ศรัทธาของเรา (99–111)

และเราแจ้งข่าวดีแก่เขาถึงอิสหาก เป็นนบีคนหนึ่งจากหมู่ผู้ทรงคุณธรรม และเราให้ความจำเริญแก่เขาและแก่อิสหาก และในหมู่ลูกหลานของทั้งสองมีผู้ทำความดี และมีผู้อธรรมต่อตนเองอย่างชัดแจ้ง และแท้จริงเราได้โปรดปรานมูซาและฮารูน และช่วยทั้งสองและกลุ่มชนของทั้งสองให้รอดจากความทุกข์อันใหญ่หลวง และเราช่วยเหลือพวกเขา พวกเขาจึงเป็นผู้มีชัย และเราประทานคัมภีร์ที่ให้ความกระจ่างแก่ทั้งสอง และนำทางทั้งสองสู่ทางอันเที่ยงตรง และเราทิ้งชื่อเสียงอันดีงามไว้ให้ทั้งสองในหมู่ชนรุ่นหลัง “ความสันติจงมีแด่มูซาและฮารูน” เช่นนั้นแหละเราตอบแทนบรรดาผู้ทำความดี แท้จริงทั้งสองเป็นส่วนหนึ่งในบรรดาบ่าวผู้ศรัทธาของเรา (112–122)

และแท้จริงอิลยาสก็เป็นคนหนึ่งในบรรดาศาสนทูต เมื่อเขากล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า “พวกท่านจะไม่ยำเกรงอัลลอฮ์หรือ พวกท่านวิงวอนบะอ์ล และทอดทิ้งพระผู้สร้างที่ดีเลิศ คืออัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของพวกท่าน และพระผู้อภิบาลของบรรพบุรุษรุ่นแรกของพวกท่านกระนั้นหรือ” แต่พวกเขากล่าวหาว่าเขาโกหก พวกเขาจึงจะถูกนำตัวมาสู่การลงโทษอย่างแน่นอน เว้นแต่บรรดาบ่าวของอัลลอฮ์ที่ถูกคัดเลือก และเราทิ้งชื่อเสียงอันดีงามไว้ให้เขาในหมู่ชนรุ่นหลัง

“ความสันติจงมีแด่อิลยาส” เช่นนั้นแหละเราตอบแทนบรรดาผู้ทำความดี
แท้จริงเขาเป็นคนหนึ่งในบรรดาบ่าวผู้ศรัทธาของเรา (123–132)

และแท้จริงลูฏก็เป็นคนหนึ่งในบรรดาศาสนทูต เมื่อเราช่วยเขาและครอบครัวของเขาทั้งหมดให้รอด
เว้นแต่หญิงชราคนหนึ่งในหมู่ผู้ที่อยู่เบื้องหลัง แล้วเราทำลายคนอื่น ๆ
และแท้จริงพวกเจ้าผ่านพวกเขาไปในยามเช้า และในยามกลางคืน แล้วพวกเจ้าจะไม่ใช้สติปัญญาหรือ
และแท้จริงยูนุสก็เป็นคนหนึ่งในบรรดาศาสนทูต เมื่อเขาหนีไปยังเรือที่บรรทุกเต็ม แล้วเขาร่วมจับฉลาก
และเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้แพ้ แล้วปลาก็กลืนเขา ขณะที่เขาเป็นผู้ควรถูกตำหนิ
และหากเขามิได้เป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้แซ่ซ้องสดุดีอัลลอฮ์
เขาย่อมอยู่ในท้องของมันจนถึงวันที่พวกเขาถูกให้ฟื้นขึ้น แต่เราเหวี่ยงเขาขึ้นบนชายฝั่งที่โล่งเตียน
ขณะที่เขาป่วย และเราให้ต้นน้ำเต้างอกขึ้นเหนือเขา และเราส่งเขาไปยังคนหนึ่งแสนคนหรือมากกว่านั้น
แล้วพวกเขาศรัทธา เราจึงให้พวกเขาเสพสุขชั่วระยะเวลาหนึ่ง (133–148)

ดังนั้นจงถามพวกเขาเถิดว่า พระผู้อภิบาลของเจ้ามีบุตรสาว ขณะที่พวกเขามีบุตรชายกระนั้นหรือ
หรือเราสร้างมลาอิกะฮ์เป็นเพศหญิง ขณะที่พวกเขาเป็นพยานอยู่ พึงรู้เถิด
แท้จริงเป็นเพราะความเท็จของพวกเขาเองที่พวกเขากล่าวว่า “อัลลอฮ์ทรงให้กำเนิดบุตร”
และแท้จริงพวกเขาเป็นผู้โกหก พระองค์ทรงเลือกบุตรสาวเหนือบุตรชายกระนั้นหรือ เป็นอะไรไป
พวกเจ้าตัดสินอย่างไร แล้วพวกเจ้าจะไม่ใคร่ครวญหรือ หรือพวกเจ้ามีหลักฐานอันชัดแจ้ง
ถ้าเช่นนั้นจงนำคัมภีร์ของพวกเจ้ามา หากพวกเจ้าเป็นผู้สัตย์จริง
และพวกเขาตั้งความเป็นเครือญาติระหว่างพระองค์กับญิน
ทั้งที่ญินรู้ดีว่าพวกมันจะถูกนำตัวมารับการตัดสิน มหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮ์จากสิ่งที่พวกเขาพรรณนา
เว้นแต่บรรดาบ่าวของอัลลอฮ์ที่ถูกคัดเลือก แท้จริงพวกเจ้าและสิ่งที่พวกเจ้าเคารพภักดี
ไม่อาจล่อลวงผู้ใดให้หันเหจากพระองค์ได้ เว้นแต่ผู้ที่จะเผาไหม้ในไฟอันลุกโชน “และไม่มีผู้ใดในหมู่เรา
นอกจากเขามีตำแหน่งอันเป็นที่รู้กัน และแท้จริงเรานี่แหละคือผู้ตั้งแถวเรียงราย
และแท้จริงเรานี่แหละคือผู้แซ่ซ้องสดุดีพระองค์” (149–166)

และแท้จริงพวกเขาเคยกล่าวว่า “หากเพียงเรามีข้อเตือนใจจากคนรุ่นก่อน
เราย่อมเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ที่ถูกคัดเลือก” แต่บัดนี้พวกเขาปฏิเสธมัน แล้วพวกเขาจะได้รู้
และแท้จริงพระดำรัสของเราได้มีมาก่อนแล้วแก่บรรดาบ่าวของเราที่เป็นศาสนทูต
ว่าแท้จริงพวกเขานั่นแหละจะได้รับความช่วยเหลือ และแท้จริงไพร่พลของเรานั่นแหละคือผู้มีชัย
ดังนั้นจงผินหลังให้พวกเขาสักระยะหนึ่ง และจงเฝ้าดูพวกเขา แล้วพวกเขาจะได้เห็นในไม่ช้า
พวกเขาขอให้เร่งการลงโทษของเรากระนั้นหรือ ครั้นเมื่อมันลงมาในลานบ้านของพวกเขา
ช่างเลวร้ายเหลือเกินยามเช้าของบรรดาผู้ที่ถูกตักเตือนแล้ว และจงผินหลังให้พวกเขาสักระยะหนึ่ง
และจงเฝ้าดู แล้วพวกเขาจะได้เห็นในไม่ช้า มหาบริสุทธิ์แด่พระผู้อภิบาลของเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งอำนาจ

จากสิ่งที่พวกเขาพรรณนา และความสันติจงมีแด่บรรดาศาสนทูต และมวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก (167–182)

38. ศอด (Ṣād)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ศอด ขอสาบานด้วยอัลกุรอานอันเปี่ยมด้วยข้อเตือนใจ
แต่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจมอยู่ในความทะนงและการต่อต้าน กี่ชั่วรุ่นแล้วที่เราทำลายก่อนพวกเขา
พวกเขาร้องเรียก แต่มันมิใช่เวลาแห่งการหนีรอดอีกแล้ว
และพวกเขาประหลาดใจที่ผู้ตักเตือนจากหมู่พวกเขาเองมายังพวกเขา
และบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกล่าวว่า “ผู้นี้เป็นนักมายากลจอมโกหก
เขาทำให้บรรดาพระเจ้าเป็นพระเจ้าองค์เดียวกระนั้นหรือ แท้จริงนี่เป็นสิ่งที่น่าประหลาดยิ่ง”
และบรรดาผู้นำของพวกเขาผละไป โดยกล่าวว่า “จงไปเถิด และจงยึดมั่นกับบรรดาพระเจ้าของพวกท่าน
แท้จริงนี่เป็นสิ่งที่ถูกมุ่งหมายไว้ เราไม่เคยได้ยินเรื่องนี้ในศาสนาสมัยหลัง
นี่ไม่ใช่อื่นใดนอกจากสิ่งที่ถูกกุขึ้น ข้อเตือนใจถูกประทานลงมาแก่เขาจากหมู่เราทั้งหมดกระนั้นหรือ”
หามิได้ พวกเขาสงสัยในข้อเตือนใจของข้า หามิได้ พวกเขายังมิได้ลิ้มรสการลงโทษของข้า (1–8)

หรือพวกเขาครอบครองคลังแห่งความเมตตาของพระผู้อภิบาลของเจ้า ผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงประทานอย่างใจกว้าง
หรืออำนาจการปกครองแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองเป็นของพวกเขา
ถ้าเช่นนั้นจงให้พวกเขาไต่ขึ้นไปตามเชือกเถิด พวกเขาเป็นไพร่พลกลุ่มหนึ่งจากบรรดาพรรคที่รวมหัวกัน
ซึ่งจะพ่ายแพ้ ณ ที่นั้น ก่อนพวกเขา กลุ่มชนของนูห์ อ๊าด และฟิรเอาน์เจ้าของหลักตรึง ก็ปฏิเสธมาแล้ว
และษะมูด กลุ่มชนของลูฏ และชาวป่าทึบ ชนเหล่านั้นคือบรรดาพรรค
ทุกกลุ่มล้วนกล่าวหาว่าบรรดาศาสนทูตโกหก การลงโทษของข้าจึงตกแก่พวกเขาอย่างชอบธรรม
และคนเหล่านี้มิได้รอคอยสิ่งใดนอกจากเสียงกัมปนาทครั้งเดียว ซึ่งจะไม่มีการผ่อนปรน
และพวกเขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ขอทรงเร่งส่วนของเราให้แก่เรา
ก่อนวันแห่งการชำระบัญชี” จงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าว และจงรำลึกถึงดาวูดบ่าวของเรา ผู้มีกำลัง
แท้จริงเขาหันกลับไปหาอัลลอฮ์เสมอ (9–17)

แท้จริงเราทำให้ภูเขาทั้งหลายร่วมแซ่ซ้องสดุดีกับเขา ทั้งยามเย็นและยามดวงอาทิตย์ขึ้น
และนกทั้งหลายที่ถูกรวบรวมมา ทั้งหมดต่างหันกลับไปหาพระองค์ และเราทำให้อาณาจักรของเขามั่นคง
และประทานวิทยปัญญาและวาจาชี้ขาดแก่เขา และเรื่องราวของคู่ความได้มาถึงเจ้าแล้วหรือไม่
เมื่อพวกเขาปีนกำแพงเข้าไปในห้องส่วนตัวของเขา เมื่อพวกเขาเข้าไปหาดาวูด เขาก็ตกใจกลัวพวกเขา
พวกเขากล่าวว่า “อย่ากลัวเลย เราเป็นคู่ความสองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งในหมู่เราได้อธรรมต่ออีกฝ่ายหนึ่ง
ดังนั้นจงตัดสินระหว่างเราด้วยความจริง อย่าลำเอียง และจงนำทางเราสู่ทางอันราบเรียบ
แท้จริงนี่คือพี่น้องของฉัน เขามีแกะตัวเมียเก้าสิบเก้าตัว และฉันมีแกะตัวเมียตัวเดียว แล้วเขากล่าวว่า

‘จงมอบมันให้อยู่ในความดูแลของฉัน’ และเขาเอาชนะฉันในการโต้เถียง” เขากล่าวว่า “แท้จริงเขาได้อธรรมต่อท่าน ด้วยการขอแกะตัวเมียของท่านไปรวมกับแกะตัวเมียของเขา และแท้จริงหุ้นส่วนจำนวนมากอธรรมต่อกัน เว้นแต่บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี และพวกเขามีน้อยเหลือเกิน” และดาวูดตระหนักว่าเราได้ทดสอบเขา เขาจึงขออภัยต่อพระผู้อภิบาลของเขา ทรุดตัวลงก้มกราบ และกลับตัว เราจึงอภัยสิ่งนั้นแก่เขา และแท้จริงเขามีความใกล้ชิด ณ เรา และมีที่กลับคืนอันงดงาม “โอ้ดาวูด แท้จริงเราได้ทำให้เจ้าเป็นผู้สืบแทนในแผ่นดิน ดังนั้นจงตัดสินระหว่างมนุษย์ด้วยความจริง และอย่าตามอารมณ์ปรารถนา มิเช่นนั้นมันจะทำให้เจ้าหลงจากทางของอัลลอฮ์ แท้จริงบรรดาผู้ที่หลงจากทางของอัลลอฮ์จะได้รับการลงโทษอันรุนแรง เพราะพวกเขาลืมวันแห่งการชำระบัญชี” (18–26)

และเรามิได้สร้างฟากฟ้าและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองอย่างไร้แก่นสาร นั่นคือการคาดคิดของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม ดังนั้นความวิบัติจากไฟนรกจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม หรือเราจะทำให้บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี เป็นดั่งบรรดาผู้ก่อความเสียหายในแผ่นดิน หรือเราจะทำให้บรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์เป็นดั่งคนชั่ว นี่คือคัมภีร์อันจำเริญที่เราประทานลงมาแก่เจ้า เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญโองการของมัน และเพื่อบรรดาผู้มีสติปัญญาจะได้รำลึก (27–29)

และเราประทานสุลัยมานแก่ดาวูด ช่างเป็นบ่าวที่ประเสริฐ แท้จริงเขาห้นกลับไปหาอัลลอฮ์เสมอ เมื่อม้าฝีเท้าจัดที่ยืนด้วยสามขาถูกนำมาแสดงต่อหน้าเขาในยามเย็น เขากล่าวว่า “แท้จริงฉันรักความรักในสิ่งดี ๆ เหนือการรำลึกถึงพระผู้อภิบาลของฉัน” จนกระทั่งดวงอาทิตย์ลับหายไปหลังม่าน “จงนำพวกมันกลับมาให้ฉัน” แล้วเขาเริ่มลูบขาและคอของพวกมัน และแท้จริงเราได้ทดสอบสุลัยมาน และวางร่างหนึ่งไว้บนบัลลังก์ของเขา แล้วเขาก็หันกลับไปหาอัลลอฮ์ เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงอภัยแก่ข้าพระองค์ และทรงประทานอาณาจักรซึ่งจะไม่เป็นของผู้ใดหลังจากข้าพระองค์แก่ข้าพระองค์ แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงประทานอย่างใจกว้าง” เราจึงให้ลมอยู่ใต้อำนาจของเขา ซึ่งพัดอย่างนุ่มนวลตามคำสั่งของเขาไปยังที่ที่เขาประสงค์ และเหล่าชัยฏอน ทั้งผู้ก่อสร้างและผู้ดำน้ำทุกตัว และอื่น ๆ ที่ถูกล่ามไว้ด้วยโซ่ตรวน “นี่คือของประทานจากเรา ดังนั้นจงให้อย่างเสรีหรือเก็บไว้ โดยไม่ต้องคิดคำนวณ” และแท้จริงเขามีความใกล้ชิด ณ เรา และมีที่กลับคืนอันงดงาม (30–40)

และจงรำลึกถึงอัยยูบบ่าวของเรา เมื่อเขาร้องเรียกพระผู้อภิบาลของเขาว่า “แท้จริงชัยฏอนได้ทำให้ข้าพระองค์ประสบความเหนื่อยล้าและความทรมาน” “จงกระทืบเท้าของเจ้า นี่คือน้ำเย็นสำหรับชำระล้าง และสำหรับดื่ม” และเราคืนครอบครัวของเขาให้แก่เขา

และอีกเท่าตัวพร้อมกับพวกเขา เป็นความเมตตาจากเรา และเป็นข้อเตือนใจสำหรับบรรดาผู้มีสติปัญญา “และจงเอากำกิ่งไม้มาไว้ในมือของเจ้า แล้วตีด้วยมัน และอย่าผิดคำสาบาน” แท้จริงเราพบว่าเขาเป็นผู้อดทน ช่างเป็นบ่าวที่ประเสริฐ แท้จริงเขาหันกลับไปหาอัลลอฮ์เสมอ (41–44)

และจงรำลึกถึงบ่าวของเรา คืออิบรอฮีม อิสหาก และยะอ์กูบ ผู้มีกำลังและมีสายตามองการณ์ไกล แท้จริงเราทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ด้วยคุณลักษณะอันบริสุทธิ์ประการหนึ่ง คือการรำลึกถึงบ้านที่จะมาถึง และแท้จริง ณ เรา พวกเขาอยู่ในหมู่ผู้ถูกคัดเลือก ผู้ประเสริฐ และจงรำลึกถึงอิสมาอีล อัลยะสะอ์ และซุลกิฟล์ ทั้งหมดอยู่ในหมู่ผู้ประเสริฐ นี่คือข้อเตือนใจ และแท้จริงสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์มีที่กลับคืนอันงดงาม (45–49)

คือสวนสวรรค์แห่งอัดน์ ซึ่งประตูทั้งหลายจะถูกเปิดไว้สำหรับพวกเขา พวกเขาจะเอนกายอยู่ในนั้น และเรียกหาผลไม้อันมากมายและเครื่องดื่มในนั้น และ ณ พวกเขามีคู่เคียงผู้สำรวมสายตา มีวัยเท่ากัน “นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าได้รับสัญญาไว้สำหรับวันแห่งการชำระบัญชี แท้จริงนี่คือปัจจัยยังชีพของเรา ซึ่งจะไม่มีวันหมดสิ้น” (50–54)

เป็นเช่นนั้นแหละ แต่สำหรับบรรดาผู้ล้ำเกินขอบเขตมีที่กลับคืนอันเลวร้าย คือนรกญะฮันนัม ซึ่งพวกเขาจะเผาไหม้ในนั้น ช่างเป็นที่พักอันเลวร้าย เป็นเช่นนั้นแหละ ดังนั้นจงให้พวกเขาลิ้มรสมัน คือน้ำเดือดและน้ำหนอง และการทรมานอื่นในทำนองเดียวกันเป็นคู่ ๆ “นี่คือฝูงชนที่ถลันเข้ามาพร้อมกับพวกเจ้า ไม่มีการต้อนรับสำหรับพวกเขา แท้จริงพวกเขาจะเผาไหม้ในไฟนรก” พวกเขาจะกล่าวว่า “หามิได้ พวกท่านต่างหากที่ไม่มีการต้อนรับ พวกท่านนำสิ่งนี้มาให้เรา ช่างเป็นที่พำนักอันเลวร้าย” พวกเขาจะกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ผู้ใดนำสิ่งนี้มาให้เรา ขอทรงเพิ่มการลงโทษเป็นสองเท่าแก่เขาในไฟนรก” และพวกเขาจะกล่าวว่า “เป็นอะไรไป เราจึงไม่เห็นบุรุษทั้งหลายที่เราเคยนับว่าอยู่ในหมู่คนชั่ว เราถือพวกเขาเป็นเรื่องเย้ยหยัน หรือสายตาของเราพลาดจากพวกเขาไป” แท้จริงนั่นเป็นความจริง คือการทะเลาะวิวาทของชาวไฟนรก (55–64)

จงกล่าวเถิดว่า “ฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือน และไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิตทุกสิ่ง พระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยยิ่ง” จงกล่าวเถิดว่า “นี่คือข่าวอันยิ่งใหญ่ ซึ่งพวกท่านผินหลังให้มัน ฉันไม่มีความรู้ใดเกี่ยวกับที่ประชุมอันสูงส่ง เมื่อพวกเขาโต้แย้งกัน มีวิวรณ์ประทานแก่ฉันเพียงว่า ฉันเป็นผู้ตักเตือนอันชัดแจ้ง” (65–70)

เมื่อพระผู้อภิบาลของเจ้าตรัสแก่มลาอิกะฮ์ว่า “แท้จริงข้าจะสร้างมนุษย์จากดินเหนียว ครั้นเมื่อข้าทำให้เขาสมส่วน และเป่าวิญญาณของข้าเข้าไปในเขา ก็จงทรุดตัวลงก้มกราบต่อเขา” แล้วมลาอิกะฮ์ทั้งหมดก็ก้มกราบพร้อมกัน เว้นแต่อิบลีส มันหยิ่งผยอง และเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม พระองค์ตรัสว่า “โอ้อิบลีส

อะไรขัดขวางเจ้ามิให้ก้มกราบต่อสิ่งที่ข้าสร้างด้วยมือทั้งสองของข้า เจ้าหยิ่งผยอง หรือเจ้าเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้สูงส่ง” มันกล่าวว่า “ข้าพระองค์ดีกว่าเขา พระองค์ทรงสร้างข้าพระองค์จากไฟ และทรงสร้างเขาจากดินเหนียว” พระองค์ตรัสว่า “ถ้าเช่นนั้นจงออกไปจากที่นี่ แท้จริงเจ้าเป็นผู้ถูกสาปแช่ง และแท้จริงการสาปแช่งของข้าจะอยู่กับเจ้าจนถึงวันแห่งการตอบแทน” มันกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงประวิงเวลาให้ข้าพระองค์จนถึงวันที่พวกเขาถูกให้ฟื้นขึ้น” พระองค์ตรัสว่า “แท้จริงเจ้าอยู่ในหมู่ผู้ได้รับการประวิงเวลา จนถึงวันแห่งเวลาที่กำหนดไว้” มันกล่าวว่า “ถ้าเช่นนั้น ด้วยอำนาจของพระองค์ ข้าพระองค์จะทำให้พวกเขาทั้งหมดหลงทางอย่างแน่นอน เว้นแต่บ่าวของพระองค์ที่ถูกคัดเลือกในหมู่พวกเขา” พระองค์ตรัสว่า “นี่คือความจริง และข้ากล่าวความจริง ข้าจะทำให้นรกญะฮันนัมเต็มด้วยเจ้า และด้วยทุกคนในหมู่พวกเขาที่ตามเจ้าอย่างแน่นอน” (71–85)

จงกล่าวเถิดว่า “ฉันมิได้ขอค่าตอบแทนใดจากพวกท่านในการนี้ และฉันมิได้เป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้เสแสร้ง นี่ไม่ใช่อื่นใดนอกจากข้อเตือนใจสำหรับสากลโลก และพวกท่านจะได้รู้ข่าวคราวของมันอย่างแน่นอนหลังจากเวลาผ่านไประยะหนึ่ง” (86–88)

39. หมู่ชน (Al-Zumar)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

การประทานคัมภีร์ลงมานั้นมาจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ
แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้าด้วยความจริง ดังนั้นจงเคารพภักดีอัลลอฮ์
โดยอุทิศศรัทธาอย่างบริสุทธิ์ใจแด่พระองค์ พึงรู้เถิด ศรัทธาอันบริสุทธิ์เป็นของอัลลอฮ์เท่านั้น
ส่วนบรรดาผู้ยึดเอาผู้คุ้มครองอื่นนอกจากพระองค์ โดยกล่าวว่า
“เราเคารพภักดีพวกมันเพียงเพื่อให้พวกมันนำเราเข้าใกล้อัลลอฮ์ยิ่งขึ้น”
แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน
แท้จริงอัลลอฮ์มิทรงนำทางผู้ที่เป็นคนโกหกและเนรคุณ หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะมีบุตร
พระองค์ย่อมเลือกสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์จากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์
พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิตทุกสิ่ง พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริง
ทรงม้วนกลางคืนคลุมกลางวัน และทรงม้วนกลางวันคลุมกลางคืน
และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์อยู่ใต้อำนาจ แต่ละดวงโคจรไปจนถึงวาระที่กำหนดไว้ พึงรู้เถิด
พระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยยิ่ง (1–5)

พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าจากชีวิตเดียว แล้วทรงทำให้คู่ครองของมันมาจากมัน
และทรงประทานปศุสัตว์แปดตัวเป็นคู่ ๆ ลงมาสำหรับพวกเจ้า
พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าในครรภ์มารดาของพวกเจ้า เป็นการสร้างหลังการสร้าง ในความมืดสามชั้น
นั่นคืออัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของพวกเจ้า อำนาจการปกครองเป็นของพระองค์
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ แล้วพวกเจ้าถูกหันเหไปได้อย่างไร หากพวกเจ้าปฏิเสธสัจธรรม
แท้จริงอัลลอฮ์มิทรงต้องพึ่งพวกเจ้า แต่พระองค์มิทรงพอพระทัยการเนรคุณในหมู่บ่าวของพระองค์
และหากพวกเจ้าขอบคุณ พระองค์ก็ทรงพอพระทัยสิ่งนั้นในพวกเจ้า
และไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบกภาระของผู้อื่น แล้วการกลับของพวกเจ้าคือยังพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า
แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเจ้าถึงสิ่งที่พวกเจ้าเคยกระทำ แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในทรวงอก
(6–7)

และเมื่อความทุกข์ยากประสบแก่มนุษย์ เขาก็วิงวอนพระผู้อภิบาลของเขา โดยหันกลับไปหาพระองค์
ครั้นเมื่อพระองค์ประทานความโปรดปรานจากพระองค์แก่เขา เขาก็ลืมสิ่งที่เขาเคยวิงวอนขอก่อนหน้านั้น
และตั้งผู้เทียบเคียงกับอัลลอฮ์ เพื่อทำให้ผู้อื่นหลงจากทางของพระองค์ จงกล่าวเถิดว่า
“จงเสพสุขกับการปฏิเสธของเจ้าสักเล็กน้อย แท้จริงเจ้าเป็นคนหนึ่งในบรรดาชาวไฟนรก”
ผู้ที่ภักดีอย่างนอบน้อมในช่วงเวลาของกลางคืน ทั้งก้มกราบและยืน โดยระวังปรโลก
และหวังความเมตตาของพระผู้อภิบาลของเขา จะเหมือนกับผู้ที่มิได้เป็นเช่นนั้นหรือ จงกล่าวเถิดว่า

“บรรดาผู้รู้กับบรรดาผู้ไม่รู้จะเท่าเทียมกันหรือ” แท้จริงมีเพียงบรรดาผู้มีสติปัญญาเท่านั้นที่ใคร่ครวญ (8–9)

จงกล่าวเถิดว่า “อัลลอฮ์ตรัสว่า โอ้บ่าวของข้าผู้ศรัทธา จงยำเกรงพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า สำหรับบรรดาผู้ทำความดีในโลกนี้มีความดี และแผ่นดินของอัลลอฮ์กว้างขวาง แท้จริงบรรดาผู้อดทนจะได้รับรางวัลของตนอย่างครบถ้วนโดยไม่คิดคำนวณ” จงกล่าวเถิดว่า “แท้จริงฉันถูกบัญชาให้เคารพภักดีอัลลอฮ์ โดยอุทิศศรัทธาอย่างบริสุทธิ์ใจแด่พระองค์ และฉันถูกบัญชาให้เป็นคนแรกของบรรดาผู้มอบตนแด่อัลลอฮ์” จงกล่าวเถิดว่า “แท้จริงฉันกลัว หากฉันฝ่าฝืนพระผู้อภิบาลของฉัน ซึ่งการลงโทษแห่งวันอันใหญ่หลวง” จงกล่าวเถิดว่า “อัลลอฮ์เท่านั้นที่ฉันเคารพภักดี โดยอุทิศศรัทธาของฉันอย่างบริสุทธิ์ใจแด่พระองค์ ดังนั้นพวกท่านจงเคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านประสงค์นอกจากพระองค์เถิด” จงกล่าวเถิดว่า “แท้จริงผู้ขาดทุนที่แท้จริง คือบรรดาผู้ที่ทำให้ตนเองและครอบครัวของตนขาดทุนในวันฟื้นคืนชีพ พึงรู้เถิดนั่นแหละคือการขาดทุนอันชัดแจ้ง พวกเขาจะมีชั้นของไฟปกคลุมอยู่เบื้องบน และมีชั้นอยู่เบื้องล่าง” ด้วยสิ่งนั้นอัลลอฮ์ทรงทำให้บ่าวของพระองค์เกรงกลัว “โอ้บ่าวของข้า จงยำเกรงข้าเถิด” (10–16)

และบรรดาผู้ที่หลีกห่างการเคารพภักดีเจว็ดจอมปลอม และหันกลับไปหาอัลลอฮ์ สำหรับพวกเขามีข่าวดี ดังนั้นจงแจ้งข่าวดีแก่บ่าวของข้า ผู้ซึ่งรับฟังคำพูด แล้วตามสิ่งที่ดีที่สุดของมัน ชนเหล่านี้คือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงนำทาง และชนเหล่านี้คือผู้มีสติปัญญา แล้วผู้ที่พระดำรัสแห่งการลงโทษเป็นจริงต่อเขาเล่า เจ้าจะช่วยผู้ที่อยู่ในไฟนรกให้รอดได้หรือ แต่บรรดาผู้ยำเกรงพระผู้อภิบาลของตน จะได้รับห้องชั้นสูงที่ถูกสร้างซ้อนกันขึ้นไป ที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง เป็นสัญญาของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์มิทรงผิดสัญญา (17–20)

เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า แล้วทรงให้มันไหลซึมเป็นตาน้ำในแผ่นดิน แล้วด้วยน้ำนั้นทรงนำพืชผลหลากสีออกมา แล้วมันเหี่ยวแห้ง แล้วเจ้าเห็นมันเหลืองไป แล้วพระองค์ทรงทำให้มันเป็นเศษซากแหลกลาญ
แท้จริงในการนั้นมีข้อเตือนใจสำหรับบรรดาผู้มีสติปัญญา (21)

ผู้ที่อัลลอฮ์ทรงเปิดอกของเขาสู่การมอบตนแด่พระองค์ จนเขาอยู่ในแสงสว่างจากพระผู้อภิบาลของเขา จะเหมือนกับผู้ที่หัวใจแข็งกระด้างหรือ
ดังนั้นความวิบัติจงประสบแก่บรรดาผู้ที่หัวใจแข็งกระด้างต่อการรำลึกถึงอัลลอฮ์
ชนเหล่านั้นอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง อัลลอฮ์ได้ประทานถ้อยคำที่ดีเลิศลงมา เป็นคัมภีร์ที่สอดคล้องกันเอง มีคำสอนเป็นคู่ ๆ
ผิวหนังของบรรดาผู้เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของตนลุกชันเพราะมัน
แล้วผิวหนังและหัวใจของพวกเขาอ่อนโยนลงสู่การรำลึกถึงอัลลอฮ์ นั่นคือทางนำของอัลลอฮ์

พระองค์ทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ด้วยมัน และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงปล่อยให้หลงทาง เขาย่อมไม่มีผู้นำทางใด (22–23)

ผู้ที่จะใช้ใบหน้าของตนป้องกันการลงโทษอันเลวร้ายในวันฟื้นคืนชีพ จะเหมือนกับผู้ที่ปลอดภัยหรือ และจะมีผู้กล่าวแก่บรรดาผู้อธรรมว่า “จงลิ้มรสสิ่งที่พวกเจ้าเคยขวนขวาย” บรรดาผู้ก่อนพวกเขาก็ปฏิเสธมาแล้ว การลงโทษจึงมาถึงพวกเขาจากที่ที่พวกเขาไม่คาดคิด อัลลอฮ์จึงทรงให้พวกเขาลิ้มรสความอัปยศในชีวิตแห่งโลกนี้ และการลงโทษแห่งปรโลกนั้นใหญ่หลวงกว่าอย่างแน่นอน หากเพียงพวกเขารู้ (24–26)

และแท้จริงเราได้ยกอุปมาทุกชนิดไว้สำหรับมนุษย์ในอัลกุรอานนี้ เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ เป็นอัลกุรอานภาษาอาหรับ ที่ไม่มีความคดเคี้ยวใด เพื่อพวกเขาจะได้ยำเกรงอัลลอฮ์ อัลลอฮ์ทรงยกอุปมาหนึ่ง คือชายคนหนึ่งที่เป็นของหุ้นส่วนหลายคนซึ่งทะเลาะกันในตัวเขา และชายอีกคนหนึ่งที่เป็นของนายคนเดียวโดยสิ้นเชิง ทั้งสองจะมีสภาพเหมือนกันหรือ มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้ (27–29)

แท้จริงเจ้าจะตาย และพวกเขาก็จะตาย แล้วในวันฟื้นคืนชีพ พวกเจ้าจะโต้เถียงกันต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า แล้วใครเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้ที่กุความเท็จต่ออัลลอฮ์ และปฏิเสธความจริงเมื่อมันมาถึงเขา ในนรกญะฮันนัมมิได้มีที่พำนักสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมดอกหรือ ส่วนผู้ที่นำความจริงมา และผู้ที่ยืนยันมัน ชนเหล่านี้คือผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ พวกเขาจะได้รับสิ่งที่พวกเขาประสงค์ ณ พระผู้อภิบาลของพวกเขา นั่นคือการตอบแทนของบรรดาผู้ทำความดี เพื่ออัลลอฮ์จะทรงลบล้างสิ่งที่เลวร้ายที่สุดที่พวกเขากระทำออกจากพวกเขา และทรงตอบแทนรางวัลของพวกเขาตามสิ่งที่ดีที่สุดที่พวกเขาเคยกระทำ (30–35)

อัลลอฮ์มิทรงพอเพียงแก่บ่าวของพระองค์ดอกหรือ แต่พวกเขาขู่เจ้าให้กลัวบรรดาสิ่งอื่นนอกจากพระองค์ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงปล่อยให้หลงทาง เขาย่อมไม่มีผู้นำทางใด และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงนำทาง ย่อมไม่มีผู้ใดทำให้เขาหลงทางได้ อัลลอฮ์มิใช่ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงตอบแทนโทษดอกหรือ และหากเจ้าถามพวกเขาว่า ใครสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พวกเขาจะกล่าวอย่างแน่นอนว่า “อัลลอฮ์” จงกล่าวเถิดว่า “ถ้าเช่นนั้นพวกท่านเห็นสิ่งที่พวกท่านวิงวอนนอกจากอัลลอฮ์แล้วหรือไม่ หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ความเดือดร้อนแก่ฉัน พวกมันจะขจัดความเดือดร้อนจากพระองค์ได้ไหม หรือหากพระองค์ทรงประสงค์ความเมตตาแก่ฉัน พวกมันจะยับยั้งความเมตตาของพระองค์ได้ไหม” จงกล่าวเถิดว่า “อัลลอฮ์ทรงพอเพียงแก่ฉันแล้ว บรรดาผู้มอบความไว้วางใจจงมอบความไว้วางใจต่อพระองค์เถิด” จงกล่าวเถิดว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน

จงกระทำตามสถานะของพวกท่านเถิด ฉันก็กระทำเช่นกัน แล้วพวกท่านจะได้รู้ว่า
ผู้ใดจะได้รับการลงโทษที่ทำให้เขาอัปยศ และการลงโทษอันถาวรจะลงมาแก่ผู้ใด" (36–40)

แท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้าสำหรับมนุษยชาติด้วยความจริง ดังนั้นผู้ใดรับทางนำ
ก็เป็นประโยชน์แก่ตัวเขาเอง และผู้ใดหลงทาง เขาก็หลงทางเป็นโทษแก่ตัวเขาเองเท่านั้น
และเจ้ามิได้เป็นผู้ดูแลพวกเขา อัลลอฮ์ทรงเอาวิญญาณไปในเวลาที่มันตาย และวิญญาณที่ยังไม่ตาย
ในยามที่มันหลับ แล้วพระองค์ทรงยึดวิญญาณที่ทรงกำหนดความตายแก่มันไว้
และทรงส่งวิญญาณอื่นกลับไปจนถึงวาระที่กำหนดไว้
แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับกลุ่มชนที่ใคร่ครวญ
หรือพวกเขายึดเอาผู้ไถ่โทษแทนอื่นนอกจากอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิดว่า "แม้พวกมันจะไม่มีอำนาจเหนือสิ่งใด
และไม่มีสติปัญญากระนั้นหรือ" จงกล่าวเถิดว่า "การไถ่โทษแทนทั้งมวลเป็นของอัลลอฮ์
อำนาจการปกครองแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์
แล้วพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระองค์" (41–44)

และเมื่ออัลลอฮ์ถูกกล่าวถึงเพียงพระองค์เดียว
หัวใจของบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อปรโลกก็หดหู่ด้วยความรังเกียจ
แต่เมื่อบรรดาสิ่งอื่นนอกจากพระองค์ถูกกล่าวถึง ทันใดนั้นพวกเขาก็ยินดี จงกล่าวเถิดว่า "ข้าแต่อัลลอฮ์
ผู้ทรงริเริ่มสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ผู้ทรงรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งที่ประจักษ์
พระองค์จะทรงตัดสินระหว่างบ่าวของพระองค์ในสิ่งที่พวกเขาเคยขัดแย้งกัน"
และหากบรรดาผู้อธรรมครอบครองทุกสิ่งในแผ่นดิน และอีกเท่าตัวพร้อมกับมัน
พวกเขาย่อมเสนอมันเพื่อไถ่ตนจากการลงโทษอันเลวร้ายในวันฟื้นคืนชีพ
และจะปรากฏแก่พวกเขาจากอัลลอฮ์ซึ่งสิ่งที่พวกเขาไม่เคยคาดคิด
และความชั่วของสิ่งที่พวกเขาขวนขวายจะปรากฏแก่พวกเขา
และสิ่งที่พวกเขาเคยเย้ยหยันจะห้อมล้อมพวกเขา (45–48)

และเมื่อความทุกข์ยากประสบแก่มนุษย์ เขาก็วิงวอนเรา
ครั้นเมื่อเราประทานความโปรดปรานจากเราแก่เขา เขาก็กล่าวว่า "ฉันได้รับสิ่งนี้เพียงเพราะความรู้"
หามิได้ มันเป็นการทดสอบ แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้ บรรดาผู้ก่อนพวกเขาก็กล่าวเช่นนั้นมาแล้ว
แต่สิ่งที่พวกเขาขวนขวายมิได้เป็นประโยชน์แก่พวกเขา
แล้วความชั่วของสิ่งที่พวกเขาขวนขวายก็ประสบแก่พวกเขา และบรรดาผู้อธรรมในหมู่คนเหล่านี้
ความชั่วของสิ่งที่พวกเขาขวนขวายก็จะประสบแก่พวกเขาเช่นกัน และพวกเขาจะหนีไม่พ้น
พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงจำกัด
แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับกลุ่มชนผู้ศรัทธา (49–52)

จงกล่าวเถิดว่า “อัลลอฮ์ตรัสว่า โอ้บ่าวของข้าผู้ซึ่งละเมิดต่อตนเอง จงอย่าสิ้นหวังในความเมตตาของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอภัยบาปทั้งมวล แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ และจงหันกลับไปหาพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า และมอบตนแด่พระองค์ ก่อนที่การลงโทษจะมาถึงพวกเจ้า แล้วพวกเจ้าจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ และจงตามสิ่งที่ดีที่สุดที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเจ้าจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า ก่อนที่การลงโทษจะมาถึงพวกเจ้าอย่างฉับพลัน ขณะที่พวกเจ้าไม่รู้สึกตัว มิเช่นนั้นชีวิตหนึ่งจะกล่าวว่า ‘โอ้ความเสียใจของฉัน ต่อสิ่งที่ฉันละเลยในเรื่องของอัลลอฮ์ และแท้จริงฉันเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้เย้ยหยัน’ หรือจะกล่าวว่า ‘หากเพียงอัลลอฮ์ทรงนำทางฉัน ฉันย่อมอยู่ในหมู่ผู้ยำเกรงพระองค์’ หรือจะกล่าวเมื่อเห็นการลงโทษว่า ‘หากเพียงฉันมีโอกาสอีกครั้ง ฉันจะอยู่ในหมู่ผู้ทำความดี’” หามิได้เลย สัญญาณของข้ามาถึงเจ้าแล้ว แต่เจ้าปฏิเสธมัน และหยิ่งผยอง และเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม (53–59)

และในวันฟื้นคืนชีพ เจ้าจะเห็นบรรดาผู้ที่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์มีใบหน้าดำคล้ำ ในนรกญะฮันนัมมิได้มีที่พำนักสำหรับบรรดาผู้หยิ่งผยองดอกหรือ และอัลลอฮ์จะทรงช่วยบรรดาผู้ยำเกรงพระองค์ให้รอดไปสู่ที่ปลอดภัยของพวกเขา ความชั่วร้ายจะไม่แตะต้องพวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศก อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง และพระองค์ทรงเป็นผู้ดูแลเหนือทุกสิ่ง กุญแจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์ และบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณของอัลลอฮ์ ชนเหล่านั้นคือผู้ขาดทุน (60–63)

จงกล่าวเถิดว่า “พวกท่านสั่งให้ฉันเคารพภักดีสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ โอ้พวกโง่เขลา” และแท้จริงมีวิวรณ์ประทานแก่เจ้า และแก่บรรดาผู้ก่อนเจ้าว่า “หากเจ้าตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ การงานของเจ้าจะสูญเปล่าอย่างแน่นอน และเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุนอย่างแน่นอน” หามิได้ จงเคารพภักดีอัลลอฮ์เท่านั้น และจงอยู่ในหมู่ผู้ขอบคุณ และพวกเขามิได้ให้คุณค่าแก่อัลลอฮ์ตามที่พระองค์ทรงควรได้รับ ทั้งที่แผ่นดินทั้งหมดจะอยู่ในกำพระหัตถ์ของพระองค์ในวันฟื้นคืนชีพ และชั้นฟ้าทั้งหลายจะถูกม้วนไว้ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์ มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคีกับพระองค์ และแตรจะถูกเป่า แล้วทุกผู้ในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกผู้ในแผ่นดินจะล้มลงสิ้นสติ เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ แล้วมันจะถูกเป่าอีกครั้ง แล้วทันใดนั้นพวกเขาก็ยืนขึ้นมองดู และแผ่นดินจะส่องสว่างด้วยแสงของพระผู้อภิบาลของมัน บันทึกจะถูกวางลง บรรดานบีและบรรดาพยานจะถูกนำมา และจะมีการตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความจริง โดยที่พวกเขาจะไม่ถูกอธรรม และทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนอย่างครบถ้วนตามที่มันกระทำ และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกเขากระทำ (64–70)

และบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะถูกต้อนไปสู่นรกญะฮันนัมเป็นหมู่ ๆ จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน
ประตูทั้งหลายของมันจะถูกเปิด และบรรดาผู้เฝ้าของมันจะกล่าวแก่พวกเขาว่า
“บรรดาศาสนทูตจากหมู่พวกท่านเองมิได้มายังพวกท่านดอกหรือ
โดยอ่านโองการของพระผู้อภิบาลของพวกท่านแก่พวกท่าน
และตักเตือนพวกท่านถึงการพบกับวันนี้ของพวกท่าน” พวกเขาจะกล่าวว่า “มาแล้วอย่างแน่นอน”
แต่พระดำรัสแห่งการลงโทษได้เป็นจริงต่อบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมแล้ว จะมีผู้กล่าวว่า
“จงเข้าประตูทั้งหลายของนรกญะฮันนัม โดยพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล”
ช่างเลวร้ายเหลือเกินที่พำนักของบรรดาผู้หยิ่งผยอง (71–72)

และบรรดาผู้ยำเกรงพระผู้อภิบาลของตนจะถูกนำไปสู่สวนสวรรค์เป็นหมู่ ๆ จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน
โดยที่ประตูทั้งหลายของมันถูกเปิดไว้แล้ว บรรดาผู้เฝ้าของมันจะกล่าวแก่พวกเขาว่า
“ขอความสันติจงมีแด่พวกท่าน พวกท่านได้ทำดีแล้ว ดังนั้นจงเข้าไปเถิด โดยพำนักอยู่ตลอดกาล”
และพวกเขาจะกล่าวว่า “มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์
ผู้ทรงทำให้สัญญาของพระองค์ที่มีต่อเราเป็นจริง และทรงให้เราสืบมรดกแผ่นดิน
เราจึงพำนักในสวนสวรรค์ได้ทุกที่ที่เราประสงค์” ช่างประเสริฐเหลือเกินรางวัลของบรรดาผู้ทำงาน
และเจ้าจะเห็นมลาอิกะฮ์ห้อมล้อมอยู่รอบบัลลังก์
โดยแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระผู้อภิบาลของพวกเขา
และจะมีการตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความจริง และจะมีผู้กล่าวว่า “มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์
พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก” (73–75)

40. ผู้ทรงอภัย (Ghāfir)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ฮา มีม (1)

การประทานคัมภีร์ลงมานั้นมาจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอภัยบาป ผู้ทรงรับการกลับตัว
ผู้ทรงเข้มงวดในการลงโทษ ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความโปรดปราน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์
การกลับคืนสุดท้ายคือยังพระองค์ ไม่มีผู้ใดโต้เถียงในเรื่องสัญญาณของอัลลอฮ์
นอกจากบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม ดังนั้นอย่าให้การเที่ยวไปมาในแผ่นดินของพวกเขาล่อลวงเจ้า (โอ้นบี)
ก่อนพวกเขา กลุ่มชนของนูห์ก็ปฏิเสธมาแล้ว และบรรดาพรรคหลังจากพวกเขา
และทุกประชาคมวางแผนต่อศาสนทูตของตนเพื่อจับเขา
และโต้เถียงด้วยความเท็จเพื่อลบล้างความจริงด้วยมัน ข้าจึงลงโทษพวกเขา
แล้วการลงโทษของข้าเป็นอย่างไร
และเช่นนั้นแหละพระดำรัสของพระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นจริงต่อบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม
ว่าพวกเขาคือชาวไฟนรก (2–6)

บรรดาผู้แบกบัลลังก์และบรรดาผู้ที่อยู่รอบมัน แซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระผู้อภิบาลของพวกเขา
ศรัทธาต่อพระองค์ และขออภัยให้แก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา
พระองค์ทรงแผ่ความเมตตาและความรู้ครอบคลุมทุกสิ่ง
ดังนั้นขอทรงอภัยแก่บรรดาผู้ที่กลับตัวและตามทางของพระองค์
และทรงปกป้องพวกเขาจากการลงโทษแห่งไฟอันลุกโชน ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา
และขอทรงให้พวกเขาเข้าสู่สวนสวรรค์แห่งอัดน์ที่พระองค์ทรงสัญญาไว้แก่พวกเขา
พร้อมกับผู้ทรงคุณธรรมในหมู่บรรพบุรุษของพวกเขา คู่ครองของพวกเขา และลูกหลานของพวกเขา
แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ และขอทรงปกป้องพวกเขาจากความชั่วทั้งหลาย
และผู้ใดที่พระองค์ทรงปกป้องจากความชั่วในวันนั้น แท้จริงพระองค์ได้ทรงเมตตาเขาแล้ว
และนั่นแหละคือชัยชนะอันสูงสุด” แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะถูกเรียกว่า
“ความชิงชังของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้านั้นใหญ่หลวงกว่าความชิงชังที่พวกเจ้ามีต่อตนเองในวันนี้
เพราะเมื่อพวกเจ้าถูกเรียกร้องสู่ศรัทธา พวกเจ้าก็ปฏิเสธ” พวกเขาจะกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา
พระองค์ทรงให้เราตายสองครั้ง และทรงให้เรามีชีวิตสองครั้ง บัดนี้เราสารภาพบาปของเราแล้ว
แล้วมีทางออกใดไหม” “นั่นเป็นเพราะเมื่ออัลลอฮ์ถูกวิงวอนเพียงพระองค์เดียว พวกเจ้าก็ปฏิเสธ
แต่เมื่อมีการตั้งภาคีกับพระองค์ พวกเจ้าก็ศรัทธา ดังนั้นการตัดสินเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง
ผู้ทรงเกรียงไกร” (7–12)

พระองค์คือผู้ทรงให้พวกเจ้าเห็นสัญญาณของพระองค์
และทรงประทานปัจจัยยังชีพลงมาจากฟากฟ้าให้แก่พวกเจ้า แต่ไม่มีผู้ใดใคร่ครวญ
นอกจากผู้ที่หันกลับไปหาพระองค์ ดังนั้นจงวิงวอนอัลลอฮ์ โดยอุทิศศาสนาอย่างบริสุทธิ์ใจแด่พระองค์
แม้บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะเกลียดชังก็ตาม พระองค์ทรงสูงส่งเหนือระดับขั้นทั้งปวง
ทรงเป็นเจ้าแห่งบัลลังก์
ทรงประทานวิญญาณจากพระบัญชาของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ในหมู่บ่าวของพระองค์
เพื่อตักเตือนถึงวันแห่งการพบกัน คือวันที่พวกเขาจะออกมาปรากฏ
โดยไม่มีสิ่งใดจากพวกเขาซ่อนเร้นจากอัลลอฮ์ “อำนาจการปกครองในวันนี้เป็นของใคร”
“เป็นของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิตทุกสิ่ง วันนี้ทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนตามที่มันขวนขวายไว้
ไม่มีความอธรรมใดในวันนี้ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรวดเร็วในการชำระบัญชี” (13–17)

และจงตักเตือนพวกเขาถึงวันที่ใกล้เข้ามาทุกขณะ เมื่อหัวใจขึ้นมาจุกแน่นที่ลำคอ
บรรดาผู้อธรรมจะไม่มีมิตรสนิทที่ภักดี และไม่มีผู้ไถ่โทษแทนใดที่จะได้รับการเชื่อฟัง
พระองค์ทรงรู้การทรยศของดวงตา และทุกสิ่งที่ทรวงอกปิดบัง และอัลลอฮ์ทรงตัดสินด้วยความจริง
ส่วนบรรดาสิ่งที่พวกเขาวิงวอนนอกจากพระองค์ ไม่อาจตัดสินสิ่งใดได้เลย แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงได้ยิน
ผู้ทรงเห็น (18–20)

พวกเขามิได้เดินทางไปในแผ่นดินดอกหรือ แล้วดูว่าบั้นปลายของบรรดาผู้ก่อนพวกเขาเป็นอย่างไร
คนเหล่านั้นมีกำลังแข็งแรงกว่าพวกเขา และทิ้งร่องรอยไว้ในแผ่นดินมากกว่า
แต่อัลลอฮ์ทรงลงโทษพวกเขาเพราะบาปของพวกเขา และพวกเขาไม่มีผู้ใดปกป้องให้พ้นจากอัลลอฮ์
นั่นเป็นเพราะบรรดาศาสนทูตของพวกเขามาหาพวกเขาพร้อมหลักฐานอันชัดแจ้งเรื่อยมา
แต่พวกเขาปฏิเสธ อัลลอฮ์จึงทรงลงโทษพวกเขา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงพลัง ผู้ทรงเข้มงวดในการลงโทษ
(21–22)

และแท้จริงเราได้ส่งมูซาพร้อมสัญญาณของเราและอำนาจอันชัดแจ้ง ไปยังฟิรเอาน์ ฮามาน และกอรูน
แต่พวกเขากล่าวว่า “นักมายากลจอมโกหก” ครั้นเมื่อเขานำความจริงจากเรามาให้พวกเขา
พวกเขากล่าวว่า “จงฆ่าบุตรชายของบรรดาผู้ที่ศรัทธาร่วมกับเขา และไว้ชีวิตสตรีของพวกเขา”
แต่การวางแผนของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมมิได้ไปสู่ที่ใดนอกจากความหลงทาง และฟิรเอาน์กล่าวว่า
“จงปล่อยให้ข้าฆ่ามูซา และให้เขาวิงวอนพระผู้อภิบาลของเขาเถิด
แท้จริงข้ากลัวว่าเขาจะเปลี่ยนศาสนาของพวกเจ้า หรือทำให้ความเสียหายแพร่หลายในแผ่นดิน”
และมูซากล่าวว่า “แท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อพระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่าน
จากผู้หยิ่งผยองทุกคนที่ไม่ศรัทธาต่อวันแห่งการชำระบัญชี” (23–27)

และชายผู้ศรัทธาคนหนึ่งจากครอบครัวของฟิรเอาน์ ซึ่งปกปิดศรัทธาของตน กล่าวว่า
“พวกท่านจะฆ่าชายคนหนึ่งเพราะเขากล่าวว่า ‘พระผู้อภิบาลของฉันคืออัลลอฮ์’ กระนั้นหรือ
ทั้งที่เขานำหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านมาให้พวกท่าน และหากเขาเป็นผู้โกหก
การโกหกของเขาก็ตกแก่ตัวเขาเอง แต่หากเขาเป็นผู้สัตย์จริง
บางส่วนของสิ่งที่เขาขู่พวกท่านไว้จะประสบแก่พวกท่าน
แท้จริงอัลลอฮ์มิทรงนำทางผู้ที่ล้ำเกินขอบเขตและโกหก โอ้กลุ่มชนของฉัน
วันนี้อำนาจการปกครองเป็นของพวกท่าน โดยพวกท่านเป็นผู้มีอำนาจเหนือในแผ่นดิน
แต่ใครจะช่วยเราให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ หากมันมาถึงเรา” ฟิรเอาน์กล่าวว่า
“ข้าให้พวกเจ้าเห็นเพียงสิ่งที่ข้าเห็น และข้านำทางพวกเจ้าสู่ทางแห่งความถูกต้องเท่านั้น” (28–29)

และชายผู้ศรัทธากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน
แท้จริงฉันกลัวว่าสิ่งที่เหมือนวันของบรรดาพรรคจะประสบแก่พวกท่าน
เหมือนชะตากรรมของกลุ่มชนของนูห์ อ๊าด ษะมูด และบรรดาผู้ที่มาหลังจากพวกเขา
และอัลลอฮ์มิทรงประสงค์ความอธรรมใดแก่บ่าวของพระองค์ โอ้กลุ่มชนของฉัน
แท้จริงฉันกลัวแทนพวกท่านซึ่งวันแห่งการร้องเรียกหากัน วันที่พวกท่านจะหันหลังหนี
โดยไม่มีผู้ใดปกป้องพวกท่านให้พ้นจากอัลลอฮ์ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงปล่อยให้หลงทาง
เขาย่อมไม่มีผู้นำทางใด และแท้จริงยูซุฟได้มาหาพวกท่านก่อนหน้านี้พร้อมหลักฐานอันชัดแจ้ง
แต่พวกท่านมิเคยหยุดสงสัยในสิ่งที่เขานำมาให้พวกท่าน จนกระทั่งเมื่อเขาสิ้นชีวิต พวกท่านกล่าวว่า
‘อัลลอฮ์จะไม่ทรงส่งศาสนทูตใดมาหลังจากเขาอีกเลย’
เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงปล่อยให้ผู้ที่ล้ำเกินขอบเขตและช่างสงสัยหลงทาง (30–34)

คือบรรดาผู้ที่โต้เถียงในเรื่องสัญญาณของอัลลอฮ์ โดยปราศจากหลักฐานใดที่มายังพวกเขา
ช่างน่าชิงชังยิ่ง ณ อัลลอฮ์ และ ณ บรรดาผู้ศรัทธา
เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงผนึกหัวใจของทุกคนที่หยิ่งผยองและกดขี่” และฟิรเอาน์กล่าวว่า “โอ้ฮามาน
จงสร้างหอสูงให้ข้า เพื่อข้าจะได้ไปถึงเส้นทางทั้งหลาย คือเส้นทางแห่งชั้นฟ้า แล้วมองดูพระเจ้าของมูซา
และแท้จริงข้าคิดว่าเขาเป็นผู้โกหก”
และเช่นนั้นแหละความชั่วแห่งการกระทำของฟิรเอาน์ถูกทำให้ดูสวยงามแก่เขา
และเขาถูกขัดขวางจากทาง และการวางแผนของฟิรเอาน์มิได้จบลงที่ใดนอกจากความพินาศ (35–37)

และชายผู้ศรัทธากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน จงตามฉันเถิด ฉันจะนำทางพวกท่านสู่ทางแห่งความถูกต้อง
โอ้กลุ่มชนของฉัน ชีวิตแห่งโลกนี้เป็นเพียงความสำราญชั่วคราว
และแท้จริงปรโลกนั้นคือบ้านแห่งความถาวร ผู้ใดกระทำความชั่ว เขาจะถูกตอบแทนเพียงเท่ากับมัน
และผู้ใดทำความดี ไม่ว่าชายหรือหญิง โดยที่เขาเป็นผู้ศรัทธา ชนเหล่านั้นจะเข้าสวนสวรรค์
พวกเขาจะได้รับปัจจัยยังชีพในนั้นโดยไม่คิดคำนวณ โอ้กลุ่มชนของฉัน เป็นอย่างไรกัน

ฉันเรียกร้องพวกท่านสู่ความรอดพ้น ขณะที่พวกท่านเรียกร้องฉันสู่ไฟนรก
พวกท่านเรียกร้องฉันให้ปฏิเสธอัลลอฮ์ และตั้งสิ่งที่ฉันไม่มีความรู้เป็นภาคีกับพระองค์
ขณะที่ฉันเรียกร้องพวกท่านสู่พระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยยิ่ง ไม่ต้องสงสัยเลยว่า
สิ่งที่พวกท่านเรียกร้องฉันไปหานั้น ไม่มีสิทธิถูกวิงวอนทั้งในโลกนี้และในปรโลก
และแท้จริงการกลับของเราคือยังอัลลอฮ์ และแท้จริงบรรดาผู้ล้ำเกินขอบเขตคือชาวไฟนรก
แล้วพวกท่านจะรำลึกถึงสิ่งที่ฉันกล่าวแก่พวกท่าน และฉันมอบกิจการของฉันแด่อัลลอฮ์
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเห็นบ่าวของพระองค์” อัลลอฮ์จึงทรงปกป้องเขาจากความชั่วที่พวกเขาวางแผน
และการลงโทษอันเลวร้ายห้อมล้อมพวกพ้องของฟิรเอาน์ (38–45)

คือไฟนรก พวกเขาถูกนำมาให้อยู่ต่อหน้ามันทั้งยามเช้าและยามเย็น และในวันที่ยามอวสานมาถึง
จะมีผู้กล่าวว่า “จงให้พวกพ้องของฟิรเอาน์เข้าสู่การลงโทษที่รุนแรงที่สุด”
และเมื่อพวกเขาโต้เถียงกันในไฟนรก แล้วบรรดาผู้อ่อนแอจะกล่าวแก่บรรดาผู้หยิ่งผยองว่า
“แท้จริงเราเคยเป็นผู้ตามพวกท่าน แล้วพวกท่านจะแบ่งเบาส่วนหนึ่งของไฟนรกออกจากเราได้ไหม”
บรรดาผู้หยิ่งผยองจะกล่าวว่า “แท้จริงเราทั้งหมดอยู่ในนั้นด้วยกัน
แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงตัดสินระหว่างบ่าวของพระองค์แล้ว”
และบรรดาผู้ที่อยู่ในไฟนรกจะกล่าวแก่บรรดาผู้เฝ้านรกญะฮันนัมว่า “จงวิงวอนพระผู้อภิบาลของพวกท่าน
ให้ทรงลดหย่อนการลงโทษแก่เราสักวันหนึ่ง” พวกเขาจะกล่าวว่า
“บรรดาศาสนทูตของพวกท่านมิได้มาหาพวกท่านพร้อมหลักฐานอันชัดแจ้งเรื่อยมาดอกหรือ”
พวกเขาจะกล่าวว่า “มาแล้ว” พวกเขาจะกล่าวว่า “ถ้าเช่นนั้นจงวิงวอนเองเถิด
แต่การวิงวอนของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมนั้นสูญเปล่าเท่านั้น” (46–50)

แท้จริงเราจะช่วยเหลือบรรดาศาสนทูตของเราและบรรดาผู้ศรัทธาอย่างแน่นอน ทั้งในชีวิตแห่งโลกนี้
และในวันที่บรรดาพยานจะยืนขึ้น วันที่ข้อแก้ตัวของบรรดาผู้อธรรมจะไม่เป็นประโยชน์แก่พวกเขา
การสาปแช่งเป็นของพวกเขา และที่พำนักอันเลวร้ายเป็นของพวกเขา
และแท้จริงเราได้ประทานทางนำแก่มูซา และให้วงศ์วานอิสราเอลสืบมรดกคัมภีร์
เป็นทางนำและข้อเตือนใจสำหรับบรรดาผู้มีสติปัญญา ดังนั้นจงอดทนเถิด
แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์เป็นความจริง และจงขออภัยสำหรับความผิดของเจ้า
และจงแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระผู้อภิบาลของเจ้า ทั้งยามเย็นและยามเช้าตรู่
แท้จริงบรรดาผู้ที่โต้เถียงในเรื่องสัญญาณของอัลลอฮ์ โดยปราศจากหลักฐานใดที่มายังพวกเขา
ในทรวงอกของพวกเขาไม่มีสิ่งใดนอกจากความทะนงที่พวกเขาจะไม่มีวันบรรลุ
ดังนั้นจงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น (51–56)

แท้จริงการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นยิ่งใหญ่กว่าการสร้างมนุษย์ แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้
และคนตาบอดกับคนที่มองเห็นนั้นไม่เท่าเทียมกัน

และบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีกับผู้ทำความชั่วก็ไม่เท่าเทียมกัน
ช่างน้อยเหลือเกินที่พวกเจ้าใคร่ครวญ แท้จริงยามอวสานกำลังมาอย่างแน่นอน ไม่มีข้อสงสัยใดในมัน
แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่ศรัทธา และพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าตรัสว่า “จงวิงวอนข้า
แล้วข้าจะตอบรับพวกเจ้า แท้จริงบรรดาผู้ที่หยิ่งผยองเกินกว่าจะเคารพภักดีข้า
จะเข้านรกญะฮันนัมอย่างต่ำต้อย” (57–60)

อัลลอฮ์คือผู้ทรงทำให้มีกลางคืนสำหรับพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้พักผ่อนในนั้น
และทำให้กลางวันให้การมองเห็น แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเปี่ยมด้วยความโปรดปรานต่อมนุษย์
แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่ขอบคุณ นั่นคืออัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของพวกเจ้า ผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ แล้วพวกเจ้าถูกหันเหไปได้อย่างไร
เช่นนั้นแหละบรรดาผู้ที่ปฏิเสธสัญญาณของอัลลอฮ์ถูกหันเหไป
อัลลอฮ์คือผู้ทรงทำให้แผ่นดินเป็นที่พำนักอันมั่นคงสำหรับพวกเจ้า และทำให้ฟากฟ้าเป็นหลังคา
ทรงให้รูปร่างแก่พวกเจ้า แล้วทรงทำให้รูปร่างของพวกเจ้างดงาม และประทานสิ่งดี ๆ
เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า นั่นคืออัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของพวกเจ้า ดังนั้นมหาจำเริญยิ่งแด่อัลลอฮ์
พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก พระองค์คือผู้ทรงชีวิน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์
ดังนั้นจงวิงวอนพระองค์ โดยอุทิศศาสนาอย่างบริสุทธิ์ใจแด่พระองค์ มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์
พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก (61–65)

จงกล่าวเถิดว่า “แท้จริงฉันถูกห้ามมิให้เคารพภักดีบรรดาสิ่งที่พวกท่านวิงวอนนอกจากอัลลอฮ์
เมื่อหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของฉันมาถึงฉันแล้ว
และฉันถูกบัญชาให้มอบตนแด่พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก” พระองค์คือผู้ทรงสร้างพวกเจ้าจากดิน
แล้วจากหยดน้ำ แล้วจากก้อนที่เกาะติด แล้วทรงนำพวกเจ้าออกมาเป็นทารก
แล้วทรงให้พวกเจ้าบรรลุวัยฉกรรจ์ แล้วให้พวกเจ้าเป็นคนชรา และในหมู่พวกเจ้ามีผู้ที่ถูกให้ตายก่อนนั้น
และเพื่อพวกเจ้าจะไปถึงวาระที่กำหนดไว้ และเพื่อพวกเจ้าจะได้ใช้สติปัญญา
พระองค์คือผู้ทรงให้ชีวิตและทรงให้ตาย และเมื่อพระองค์ทรงกำหนดกิจการใด พระองค์ก็เพียงตรัสแก่มันว่า
“จงเป็น” แล้วมันก็เป็นขึ้น (66–68)

เจ้าไม่เห็นดอกหรือถึงบรรดาผู้ที่โต้เถียงในเรื่องสัญญาณของอัลลอฮ์ ว่าพวกเขาถูกหันเหไปอย่างไร
คือบรรดาผู้ที่ปฏิเสธคัมภีร์ และสิ่งที่เราส่งบรรดาศาสนทูตของเรามาพร้อมกับมัน
แล้วพวกเขาจะได้รู้ในไม่ช้า เมื่อห่วงเหล็กอยู่ที่คอของพวกเขา และโซ่ตรวนด้วย
พวกเขาจะถูกลากลงในน้ำเดือด แล้วถูกโยนลงในไฟนรกเป็นเชื้อเพลิง แล้วจะมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า
“ไหนเล่าสิ่งที่พวกเจ้าเคยตั้งเป็นภาคีนอกจากอัลลอฮ์” พวกเขาจะกล่าวว่า “พวกมันทอดทิ้งเราไปแล้ว
หามิได้ สิ่งที่เราเคยวิงวอนก่อนหน้านี้มิได้เป็นสิ่งใดเลย”
เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงปล่อยให้บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมหลงทาง

“นั่นเป็นเพราะพวกเจ้าเคยลำพองในแผ่นดินโดยปราศจากความชอบธรรม และเพราะพวกเจ้าเคยโอหัง จงเข้าประตูทั้งหลายของนรกญะฮันนัม โดยพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ช่างเลวร้ายเหลือเกินที่พำนักของบรรดาผู้หยิ่งผยอง” (69–76)

ดังนั้นจงอดทนเถิด แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์เป็นความจริง ไม่ว่าเราจะให้เจ้าเห็นบางส่วนของสิ่งที่เราสัญญาไว้แก่พวกเขา หรือเราจะรับเจ้ากลับมายังเราก่อน พวกเขาก็จะถูกนำกลับมายังเรา และแท้จริงเราได้ส่งบรรดาศาสนทูตมาก่อนเจ้า บางคนในหมู่พวกเขาเราได้บอกเล่าแก่เจ้าแล้ว และบางคนเรามิได้บอกเล่าแก่เจ้า และไม่บังควรแก่ศาสนทูตคนใดที่จะนำสัญญาณมา เว้นแต่ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ ครั้นเมื่อพระบัญชาของอัลลอฮ์มาถึง ก็จะมีการตัดสินด้วยความจริง และ ณ ที่นั้นบรรดาผู้ตามความเท็จจะขาดทุน (77–78)

อัลลอฮ์คือผู้ทรงทำให้มีปศุสัตว์สำหรับพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้ขี่บางตัว และกินบางตัว และพวกเจ้ามีประโยชน์อื่นในพวกมัน
และเพื่อพวกเจ้าจะได้อาศัยพวกมันบรรลุความต้องการที่อยู่ในทรวงอกของพวกเจ้า
และบนพวกมันและบนเรือ พวกเจ้าถูกบรรทุกไป และพระองค์ทรงให้พวกเจ้าเห็นสัญญาณของพระองค์ แล้วสัญญาณใดของอัลลอฮ์เล่าที่พวกเจ้าจะปฏิเสธ (79–81)

พวกเขามิได้เดินทางไปในแผ่นดินดอกหรือ แล้วดูว่าบั้นปลายของบรรดาผู้ก่อนพวกเขาเป็นอย่างไร คนเหล่านั้นมีจำนวนมากกว่าพวกเขา มีกำลังแข็งแรงกว่า และทิ้งร่องรอยไว้ในแผ่นดินมากกว่า แต่สิ่งที่พวกเขาขวนขวายไว้มิได้เป็นประโยชน์แก่พวกเขาเลย
ครั้นเมื่อบรรดาศาสนทูตของพวกเขามาหาพวกเขาพร้อมหลักฐานอันชัดแจ้ง
พวกเขาก็ลำพองในความรู้ที่ตนมี และสิ่งที่พวกเขาเคยเย้ยหยันก็ห้อมล้อมพวกเขา
ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นการลงโทษของเรา พวกเขากล่าวว่า “เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว และเราปฏิเสธสิ่งที่เราเคยตั้งเป็นภาคีกับพระองค์” แต่ศรัทธาของพวกเขา หลังจากที่เห็นการลงโทษของเราแล้ว มิได้เป็นประโยชน์แก่พวกเขา นั่นคือแนวทางของอัลลอฮ์ ซึ่งมีมาตลอดในหมู่บ่าวของพระองค์ และ ณ ที่นั้นบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมขาดทุน (82–85)

41. แจกแจงอย่างชัดแจ้ง (Fuṣṣilat)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ฮา มีม (1)

การประทานลงมาจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ
คือคัมภีร์ที่โองการของมันถูกแจกแจงอย่างชัดแจ้ง เป็นอัลกุรอานภาษาอาหรับ สำหรับกลุ่มชนที่รู้
เป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน แต่ส่วนมากของพวกเขาผินหลังให้ พวกเขาจึงไม่ได้ยิน
และพวกเขากล่าวว่า “หัวใจของเราถูกปกปิดจากสิ่งที่ท่านเรียกร้องเราไปหา ในหูของเรามีความหนวก
และระหว่างเรากับท่านมีม่านกั้น ดังนั้นจงกระทำไปเถิด เราก็กระทำเช่นกัน” จงกล่าวเถิดว่า
“ฉันเป็นเพียงมนุษย์เช่นเดียวกับพวกท่าน มีวิวรณ์ประทานแก่ฉันว่า
พระเจ้าของพวกท่านคือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้นจงมุ่งตรงไปหาพระองค์ และขออภัยต่อพระองค์”
และความวิบัติจงประสบแก่บรรดาผู้ตั้งภาคี ผู้ซึ่งไม่จ่ายซะกาต และพวกเขาปฏิเสธปรโลก
แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี จะได้รับรางวัลที่ไม่มีวันสิ้นสุด (2–8)

จงกล่าวเถิดว่า “พวกท่านปฏิเสธพระองค์ผู้ทรงสร้างแผ่นดินในสองช่วงกาล
และตั้งผู้เทียบเคียงกับพระองค์จริง ๆ หรือ นั่นคือพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก”
และพระองค์ทรงทำให้มีภูเขาอันมั่นคงบนมัน ตั้งอยู่เหนือมัน ทรงให้ความจำเริญในมัน
และทรงกำหนดปัจจัยยังชีพของมันไว้ในนั้นในสี่ช่วงกาล อย่างได้สัดส่วนสำหรับบรรดาผู้แสวงหา
แล้วพระองค์ทรงมุ่งสู่ฟากฟ้าขณะที่มันยังเป็นควัน แล้วตรัสแก่มันและแก่แผ่นดินว่า “เจ้าทั้งสองจงมาเถิด
จะโดยเต็มใจหรือฝืนใจก็ตาม” ทั้งสองกล่าวว่า “เรามาโดยเต็มใจ”
แล้วพระองค์ทรงจัดให้มันเป็นเจ็ดชั้นฟ้าในสองช่วงกาล และทรงดลใจแก่ฟ้าแต่ละชั้นถึงภารกิจของมัน
และเราประดับฟ้าชั้นต่ำสุดด้วยตะเกียงทั้งหลาย และทำให้มันได้รับการพิทักษ์
นั่นคือการกำหนดของพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้ (9–12)

แต่หากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวว่า “ฉันตักเตือนพวกท่านถึงสายฟ้าฟาด
เช่นเดียวกับสายฟ้าฟาดของอ๊าดและษะมูด”
เมื่อบรรดาศาสนทูตมาหาพวกเขาจากเบื้องหน้าและจากเบื้องหลังพวกเขา โดยกล่าวว่า
“จงอย่าเคารพภักดีผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์” พวกเขากล่าวว่า “หากพระผู้อภิบาลของเราทรงประสงค์
พระองค์ย่อมส่งมลาอิกะฮ์ลงมา ดังนั้นเราจึงปฏิเสธสิ่งที่พวกท่านถูกส่งมาพร้อมกับมัน” ส่วนอ๊าดนั้น
พวกเขาหยิ่งผยองในแผ่นดินโดยปราศจากความชอบธรรม และกล่าวว่า “ใครมีกำลังแข็งแรงกว่าเรา”
พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างพวกเขานั้น ทรงมีกำลังแข็งแรงกว่าพวกเขา
และพวกเขาปฏิเสธสัญญาณของเราเรื่อยมา

เราจึงส่งลมที่ส่งเสียงหวีดหวิวใส่พวกเขาในวันแห่งความหายนะ
เพื่อให้พวกเขาลิ้มรสการลงโทษแห่งความอัปยศในชีวิตแห่งโลกนี้
และการลงโทษแห่งปรโลกนั้นอัปยศยิ่งกว่า และพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ ส่วนษะมูดนั้น
เราได้นำทางพวกเขา แต่พวกเขาชอบความมืดบอดมากกว่าทางนำ
สายฟ้าฟาดแห่งการลงโทษอันอัปยศจึงคร่าพวกเขา เพราะสิ่งที่พวกเขาขวนขวายไว้
และเราช่วยบรรดาผู้ศรัทธาและยำเกรงอัลลอฮ์ให้รอด (13–18)

และในวันที่บรรดาศัตรูของอัลลอฮ์ถูกรวบรวมไปสู่ไฟนรก พวกเขาจะถูกต้อนเป็นแถว
จนกระทั่งเมื่อพวกเขามาถึงมัน การได้ยิน การมองเห็น
และผิวหนังของพวกเขาจะเป็นพยานปรักปรำพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ
และพวกเขาจะกล่าวแก่ผิวหนังของตนว่า “เหตุใดพวกเจ้าจึงเป็นพยานปรักปรำเรา” พวกมันจะกล่าวว่า
“อัลลอฮ์ผู้ทรงให้ทุกสิ่งพูดได้ ทรงให้เราพูด และพระองค์ทรงสร้างพวกท่านเป็นครั้งแรก
และพวกท่านถูกนำกลับไปยังพระองค์ และพวกท่านมิได้ปกปิดตน เพราะเกรงว่าการได้ยิน การมองเห็น
และผิวหนังของพวกท่านจะเป็นพยานปรักปรำพวกท่าน แต่พวกท่านคิดว่า
อัลลอฮ์มิทรงรู้ส่วนมากของสิ่งที่พวกท่านกระทำ และความคิดนั้นของพวกท่าน
ซึ่งพวกท่านคิดต่อพระผู้อภิบาลของพวกท่าน ได้ทำให้พวกท่านพินาศ พวกท่านจึงกลายเป็นผู้ขาดทุน”
แล้วหากพวกเขาอดทน ไฟนรกก็ยังเป็นที่พำนักของพวกเขา และหากพวกเขาขอแก้ไข
พวกเขาก็จะไม่อยู่ในหมู่ผู้ได้รับอนุญาตให้แก้ไข (19–24)

และเราจัดสหายให้แก่พวกเขา ซึ่งทำให้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าและสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกเขาดูสวยงามแก่พวกเขา
และพระดำรัสได้เป็นจริงต่อพวกเขา ในหมู่ประชาคมของญินและมนุษย์ที่ล่วงลับไปก่อนพวกเขา
แท้จริงพวกเขาเป็นผู้ขาดทุน และบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกล่าวว่า “อย่าฟังอัลกุรอานนี้
และจงส่งเสียงอึกทึกกลบมัน เพื่อพวกท่านจะได้มีชัย”
ดังนั้นเราจะให้บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมลิ้มรสการลงโทษอันรุนแรงอย่างแน่นอน
และเราจะตอบแทนพวกเขาตามสิ่งที่เลวร้ายที่สุดที่พวกเขาเคยกระทำอย่างแน่นอน
นั่นคือการตอบแทนของบรรดาศัตรูของอัลลอฮ์ คือไฟนรก ในนั้นพวกเขามีบ้านแห่งความนิรันดร์
เป็นการตอบแทนที่พวกเขาเคยปฏิเสธสัญญาณของเรา และบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะกล่าวว่า
“ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ขอทรงให้เราเห็นบรรดาผู้ที่ทำให้เราหลงทางจากหมู่ญินและมนุษย์
เราจะวางพวกเขาไว้ใต้เท้าของเรา เพื่อพวกเขาจะได้อยู่ในหมู่ผู้ต่ำต้อยที่สุด” แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่า
“พระผู้อภิบาลของเราคืออัลลอฮ์” แล้วยืนหยัดมั่นคง มลาอิกะฮ์จะลงมายังพวกเขาว่า
“อย่ากลัวและอย่าเศร้าโศก แต่จงยินดีในสวนสวรรค์ที่พวกท่านได้รับสัญญาไว้
เราเป็นมิตรของพวกท่านในชีวิตแห่งโลกนี้และในปรโลก

ในนั้นพวกท่านจะได้รับสิ่งที่จิตใจของพวกท่านปรารถนา และในนั้นพวกท่านจะได้รับสิ่งที่พวกท่านเรียกหา เป็นการรับรองจากพระผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ” (25–32)

และใครเล่าจะมีคำพูดดีกว่าผู้ที่เรียกร้องสู่อัลลอฮ์ ทำความดี และกล่าวว่า “แท้จริงฉันเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้มอบตนแด่อัลลอฮ์” ความดีกับความชั่วนั้นไม่เท่าเทียมกัน จงผลักไสความชั่วด้วยสิ่งที่ดีกว่า แล้วผู้ที่เคยมีความเป็นศัตรูระหว่างเจ้ากับเขา จะกลายเป็นประหนึ่งมิตรสนิทที่อบอุ่น แต่ไม่มีผู้ใดได้รับสิ่งนี้ นอกจากบรรดาผู้อดทน และไม่มีผู้ใดได้รับมัน นอกจากผู้มีโชควาสนาอันใหญ่หลวง และหากมีการยุแหย่จากชัยฏอนมายุแหย่เจ้า ก็จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้ (33–36)

และส่วนหนึ่งจากสัญญาณของพระองค์คือ กลางคืนและกลางวัน ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ จงอย่าก้มกราบต่อดวงอาทิตย์ และอย่าก้มกราบต่อดวงจันทร์ แต่จงก้มกราบต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างพวกมัน หากพวกเจ้าเคารพภักดีพระองค์ แต่หากพวกเขาหยิ่งผยอง บรรดาผู้ที่อยู่ ณ พระผู้อภิบาลของเจ้า ก็แซ่ซ้องสดุดีพระองค์ทั้งกลางคืนและกลางวัน และพวกเขาไม่เบื่อหน่าย และส่วนหนึ่งจากสัญญาณของพระองค์คือ เจ้าเห็นแผ่นดินนอบน้อมแน่นิ่ง ครั้นเมื่อเราหลั่งน้ำลงบนมัน มันก็ขยับตัวและพองขึ้น แท้จริงพระองค์ผู้ทรงให้ชีวิตแก่มัน คือผู้ทรงให้ชีวิตแก่คนตายอย่างแน่นอน แท้จริงพระองค์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง (37–39)

แท้จริงบรรดาผู้ที่บิดเบือนสัญญาณของเรา มิได้ซ่อนเร้นจากเรา ผู้ที่ถูกโยนลงในไฟนรกดีกว่า หรือผู้ที่มาอย่างปลอดภัยในวันฟื้นคืนชีพ จงกระทำสิ่งที่พวกเจ้าประสงค์เถิด แท้จริงพระองค์ทรงเห็นสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธข้อเตือนใจเมื่อมันมาถึงพวกเขา และแท้จริงมันเป็นคัมภีร์อันทรงอำนาจที่ไม่มีสิ่งใดแตะต้องได้ ความเท็จไม่อาจเข้าถึงมันได้ ทั้งจากเบื้องหน้าและจากเบื้องหลัง เป็นการประทานลงมาจากพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงควรแก่การสรรเสริญ ไม่มีสิ่งใดถูกกล่าวแก่เจ้า (โอ้นบี) นอกจากสิ่งที่เคยถูกกล่าวแก่บรรดาศาสนทูตก่อนเจ้า แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงเป็นเจ้าแห่งการอภัย และเจ้าแห่งการตอบแทนโทษอันเจ็บปวด และหากเราทำให้มันเป็นอัลกุรอานในภาษาต่างถิ่น พวกเขาย่อมกล่าวว่า “เหตุใดโองการของมันจึงมิได้ถูกแจกแจงอย่างชัดแจ้ง อะไรกัน คัมภีร์ภาษาต่างถิ่นกับศาสนทูตชาวอาหรับกระนั้นหรือ” จงกล่าวเถิดว่า “สำหรับบรรดาผู้ศรัทธา มันเป็นทางนำและการเยียวยา ส่วนบรรดาผู้ไม่ศรัทธา ในหูของพวกเขามีความหนวก และมันเป็นความมืดบอดแก่พวกเขา ชนเหล่านั้นประหนึ่งถูกเรียกจากที่อันไกลโพ้น” และแท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์แก่มูซา แล้วมีการขัดแย้งกันในเรื่องมัน และหากมิใช่เพราะพระดำรัสที่มีมาก่อนแล้วจากพระผู้อภิบาลของเจ้า ก็ย่อมมีการตัดสินระหว่างพวกเขาแล้ว และแท้จริงพวกเขาอยู่ในความสงสัยอันกระวนกระวายต่อมัน (40–45)

ผู้ใดทำความดี ก็เป็นประโยชน์แก่ตัวเขาเอง และผู้ใดทำความชั่ว ก็เป็นโทษแก่ตัวเขาเอง
และพระผู้อภิบาลของเจ้ามิทรงอธรรมต่อบ่าวของพระองค์เลย
ความรู้เรื่องยามอวสานถูกนำกลับไปยังพระองค์ และไม่มีผลไม้ใดออกจากกาบของมัน
และไม่มีเพศหญิงใดตั้งครรภ์หรือคลอด เว้นแต่ด้วยความรู้ของพระองค์
และในวันที่พระองค์จะทรงเรียกพวกเขาว่า “ไหนเล่าภาคีของข้า” พวกเขาจะกล่าวว่า
“เราขอประกาศต่อพระองค์ว่า ไม่มีพยานใดในหมู่เรา”
และสิ่งที่พวกเขาเคยวิงวอนก่อนหน้านี้จะทอดทิ้งพวกเขาไป และพวกเขาจะรู้ว่าไม่มีทางหนีสำหรับพวกเขา
(46–48)

มนุษย์ไม่เบื่อหน่ายต่อการวิงวอนขอความดี แต่หากความชั่วร้ายประสบแก่เขา เขาก็ท้อแท้สิ้นหวัง
และหากเราให้เขาลิ้มรสความเมตตาจากเรา หลังจากความทุกข์ยากประสบแก่เขา
เขาจะกล่าวอย่างแน่นอนว่า “นี่เป็นสิทธิของฉัน และฉันไม่คิดว่ายามอวสานจะมาถึง
และแม้ฉันจะถูกนำกลับไปยังพระผู้อภิบาลของฉัน แท้จริง ณ
พระองค์ฉันจะได้รับรางวัลที่ดีที่สุดอย่างแน่นอน”
แต่เราจะแจ้งแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมถึงสิ่งที่พวกเขากระทำอย่างแน่นอน
และเราจะให้พวกเขาลิ้มรสการลงโทษอันหนักหน่วงอย่างแน่นอน
และเมื่อเราประทานความโปรดปรานแก่มนุษย์ เขาก็ผินหลังให้ และปลีกตัวไปด้านข้าง
แต่เมื่อความชั่วร้ายประสบแก่เขา เขาก็เต็มไปด้วยการวิงวอนอันยืดยาว จงกล่าวเถิดว่า
“พวกท่านเห็นแล้วหรือไม่ว่า หากมันมาจากอัลลอฮ์ แล้วพวกท่านปฏิเสธมัน
ใครเล่าจะหลงทางยิ่งกว่าผู้ที่อยู่ในการต่อต้านที่ฝังลึก”
เราจะให้พวกเขาเห็นสัญญาณของเราในขอบฟ้าทั้งหลายและในตัวของพวกเขาเอง
จนเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาว่ามันคือความจริง
ยังไม่เพียงพออีกหรือที่พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงเป็นพยานเหนือทุกสิ่ง พึงรู้เถิด
แท้จริงพวกเขาสงสัยในการพบกับพระผู้อภิบาลของตน พึงรู้เถิด แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้ครอบคลุมทุกสิ่ง
(49–54)

42. การปรึกษาหารือ (Al-Shūrā)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ฮา มีม อัยน์ ซีน กอฟ (1–2)

เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ทรงประทานวิวรณ์แก่เจ้า (โอ้นบี) และแก่บรรดาผู้ก่อนเจ้า ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดินเป็นของพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ชั้นฟ้าทั้งหลายแทบจะแตกแยกจากเบื้องบนของมัน ขณะที่มลาอิกะฮ์แซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระผู้อภิบาลของพวกเขา และขออภัยให้แก่ผู้ที่อยู่ในแผ่นดิน พึงรู้เถิด แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ ส่วนบรรดาผู้ยึดเอาผู้คุ้มครองอื่นนอกจากพระองค์ อัลลอฮ์ทรงเฝ้าดูพวกเขาอยู่ และเจ้ามิได้เป็นผู้ดูแลพวกเขา (3–6)

และเช่นนั้นแหละเราได้ประทานวิวรณ์แก่เจ้าเป็นอัลกุรอานภาษาอาหรับ เพื่อเจ้าจะได้ตักเตือนเมืองแม่ของเมืองทั้งหลายและทุกคนที่อยู่รอบมัน และตักเตือนถึงวันแห่งการชุมนุม ซึ่งไม่มีข้อสงสัยใดในมัน กลุ่มหนึ่งอยู่ในสวนสวรรค์ และอีกกลุ่มหนึ่งอยู่ในไฟอันลุกโชน และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ พระองค์ย่อมทำให้พวกเขาเป็นประชาคมเดียว แต่พระองค์ทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เข้าสู่ความเมตตาของพระองค์ และบรรดาผู้อธรรมไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใด หรือพวกเขายึดเอาผู้คุ้มครองอื่นนอกจากพระองค์ แต่อัลลอฮ์นั่นแหละคือผู้คุ้มครอง พระองค์ทรงให้คนตายมีชีวิต และพระองค์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง และสิ่งใดก็ตามที่พวกเจ้าขัดแย้งกัน การตัดสินของมันอยู่ที่อัลลอฮ์ “นั่นคืออัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันมอบความไว้วางใจต่อพระองค์ และฉันหันกลับไปหาพระองค์ ผู้ทรงริเริ่มสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงทำให้มีคู่ครองจากตัวพวกท่านเองสำหรับพวกท่าน และทำให้ปศุสัตว์มีเป็นคู่ ๆ โดยทรงให้พวกท่านแพร่พันธุ์ด้วยการนั้น ไม่มีสิ่งใดเหมือนพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น กุญแจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์ พระองค์ทรงแผ่ปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงจำกัด แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง” (7–12)

พระองค์ทรงกำหนดศาสนาแก่พวกเจ้า ซึ่งเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงสั่งเสียแก่นูห์ และสิ่งที่เราประทานวิวรณ์แก่เจ้า และสิ่งที่เราสั่งเสียแก่อิบรอฮีม มูซา และอีซา ว่า “จงดำรงศาสนา และอย่าแตกแยกในศาสนานั้น” สิ่งที่เจ้าเรียกร้องบรรดาผู้ตั้งภาคีไปหานั้นเป็นเรื่องหนักหนาแก่พวกเขา อัลลอฮ์ทรงเลือกผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์มายังพระองค์ และทรงนำทางผู้ที่หันกลับไปหาพระองค์มายังพระองค์ และพวกเขามิได้แตกแยกกัน เว้นแต่หลังจากความรู้มาถึงพวกเขาแล้ว ด้วยการชิงดีชิงเด่นระหว่างพวกเขา

และหากมิใช่เพราะพระดำรัสที่มีมาก่อนแล้วจากพระผู้อภิบาลของเจ้า
ซึ่งประวิงพวกเขาไว้จนถึงวาระที่กำหนด ก็ย่อมมีการตัดสินระหว่างพวกเขาแล้ว
และแท้จริงบรรดาผู้ที่ถูกให้สืบมรดกคัมภีร์หลังจากพวกเขา อยู่ในความสงสัยอันกระวนกระวายต่อมัน
ดังนั้นจงเรียกร้องสู่สิ่งนี้ และจงยืนหยัดมั่นคงตามที่เจ้าถูกบัญชา
และอย่าตามอารมณ์ปรารถนาของพวกเขา แต่จงกล่าวว่า
“ฉันศรัทธาต่อคัมภีร์ใดก็ตามที่อัลลอฮ์ประทานลงมา และฉันถูกบัญชาให้ยุติธรรมระหว่างพวกท่าน
อัลลอฮ์คือพระผู้อภิบาลของเราและพระผู้อภิบาลของพวกท่าน การงานของเราเป็นของเรา
และการงานของพวกท่านเป็นของพวกท่าน ไม่มีการโต้แย้งใดระหว่างเรากับพวกท่าน
อัลลอฮ์จะทรงรวบรวมเราเข้าด้วยกัน และปลายทางคือยังพระองค์” ส่วนบรรดาผู้ที่โต้เถียงในเรื่องอัลลอฮ์
หลังจากที่พระองค์ได้รับการตอบรับแล้ว ข้อโต้แย้งของพวกเขาเป็นโมฆะ ณ พระผู้อภิบาลของพวกเขา
ความกริ้วตกแก่พวกเขา และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันรุนแรง
อัลลอฮ์คือผู้ทรงประทานคัมภีร์ลงมาด้วยความจริง และตาชั่ง และอะไรจะทำให้เจ้ารู้ได้
บางทียามอวสานอาจอยู่ใกล้แล้ว บรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อมันขอให้เร่งมัน
ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาหวั่นเกรงต่อมัน และรู้ว่ามันคือความจริง พึงรู้เถิด
แท้จริงบรรดาผู้ที่โต้เถียงในเรื่องยามอวสานอยู่ในความหลงผิดที่ไกลยิ่ง (13–18)

อัลลอฮ์ทรงอ่อนโยนต่อบ่าวของพระองค์ ประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และพระองค์คือผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ ผู้ใดปรารถนาผลเก็บเกี่ยวแห่งปรโลก
เราจะเพิ่มพูนผลเก็บเกี่ยวของเขาให้แก่เขา และผู้ใดปรารถนาผลเก็บเกี่ยวแห่งโลกนี้
เราจะให้เขาบางส่วนจากมัน แต่เขาจะไม่มีส่วนใดในปรโลก
หรือพวกเขามีภาคีที่กำหนดศาสนาให้แก่พวกเขา ซึ่งเป็นสิ่งที่อัลลอฮ์มิได้ทรงอนุญาต
และหากมิใช่เพราะพระดำรัสชี้ขาด ก็ย่อมมีการตัดสินระหว่างพวกเขาแล้ว
และแท้จริงบรรดาผู้อธรรมจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด
เจ้าจะเห็นบรรดาผู้อธรรมหวาดกลัวเพราะสิ่งที่พวกเขาขวนขวายไว้ และมันจะตกแก่พวกเขาอย่างแน่นอน
ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีจะอยู่ในทุ่งอันเขียวขจีของสวนสวรรค์
พวกเขาจะได้รับสิ่งที่พวกเขาประสงค์ ณ พระผู้อภิบาลของพวกเขา
นั่นแหละคือความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่
นั่นคือสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวดีแก่บ่าวของพระองค์ที่ศรัทธาและประกอบความดี จงกล่าวเถิดว่า
“ฉันมิได้ขอค่าตอบแทนใดจากพวกท่านในการนี้ เว้นแต่ความรักต่อญาติสนิท” และผู้ใดขวนขวายความดี
เราจะเพิ่มพูนความดีในนั้นให้แก่เขา แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงซึ้นชมตอบแทน (19–23)

หรือพวกเขากล่าวว่า “เขากุความเท็จต่ออัลลอฮ์” แต่หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์
พระองค์ย่อมผนึกหัวใจของเจ้า และอัลลอฮ์ทรงลบล้างความเท็จ

และทรงทำให้ความจริงมั่นคงด้วยพระดำรัสของพระองค์ แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในทรวงอก
และพระองค์คือผู้ทรงรับการกลับตัวจากบ่าวของพระองค์ ทรงยกโทษความชั่วทั้งหลาย
และทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ และพระองค์ทรงตอบรับบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี
และทรงเพิ่มพูนแก่พวกเขาจากความโปรดปรานของพระองค์
ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะได้รับการลงโทษอันรุนแรง
และหากอัลลอฮ์ทรงแผ่ปัจจัยยังชีพแก่บ่าวของพระองค์ทั้งหมด พวกเขาย่อมละเมิดในแผ่นดิน
แต่พระองค์ทรงประทานลงมาตามปริมาณที่พระองค์ทรงประสงค์
แท้จริงพระองค์ทรงตระหนักยิ่งถึงบ่าวของพระองค์ และทรงเห็น
และพระองค์คือผู้ทรงหลั่งฝนลงมาหลังจากพวกเขาสิ้นหวังแล้ว และทรงแผ่ความเมตตาของพระองค์
และพระองค์คือผู้คุ้มครอง ผู้ทรงควรแก่การสรรเสริญ (24–28)

และส่วนหนึ่งจากสัญญาณของพระองค์คือ การสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และสัตว์ทั้งหลายที่พระองค์ทรงให้แพร่กระจายในทั้งสอง
และพระองค์ทรงสามารถรวบรวมพวกมันเมื่อพระองค์ทรงประสงค์
และเคราะห์ร้ายใดก็ตามที่ประสบแก่พวกเจ้า ก็เป็นเพราะสิ่งที่มือของพวกเจ้าขวนขวายไว้
และพระองค์ทรงยกโทษให้มากมาย และพวกเจ้าไม่อาจหนีพ้นพระองค์ได้ในแผ่นดิน
และนอกจากอัลลอฮ์แล้ว พวกเจ้าไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใด
และส่วนหนึ่งจากสัญญาณของพระองค์คือ เรือทั้งหลายในทะเลที่ดั่งภูเขา หากพระองค์ทรงประสงค์
พระองค์ก็ทรงทำให้ลมสงบ แล้วมันก็หยุดนิ่งอยู่บนผิวน้ำ
แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับทุกคนที่อดทนและขอบคุณ
หรือพระองค์ทรงทำให้มันอับปางเพราะสิ่งที่พวกเขาขวนขวายไว้ และพระองค์ทรงยกโทษให้มากมาย
และเพื่อบรรดาผู้ที่โต้เถียงในเรื่องสัญญาณของเราจะได้รู้ว่า ไม่มีทางหนีสำหรับพวกเขา (29–35)

สิ่งใดก็ตามที่พวกเจ้าได้รับ เป็นเพียงความสำราญของชีวิตแห่งโลกนี้ แต่สิ่งที่อยู่ ณ
อัลลอฮ์นั้นดีกว่าและคงทนกว่า สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและมอบความไว้วางใจต่อพระผู้อภิบาลของตน
ผู้ซึ่งหลีกห่างบาปใหญ่และความลามกทั้งหลาย และเมื่อพวกเขาโกรธ พวกเขาก็ให้อภัย
ผู้ซึ่งตอบรับพระผู้อภิบาลของตน ดำรงละหมาด
และกิจการของพวกเขาตัดสินด้วยการปรึกษาหารือระหว่างกัน
และบริจาคจากสิ่งที่เราประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และผู้ซึ่งเมื่อความอธรรมประสบแก่พวกเขา
พวกเขาก็ปกป้องตนเอง การตอบแทนความเสียหายคือความเสียหายที่เท่ากับมัน
แต่ผู้ใดยกโทษและปรับปรุงแก้ไข รางวัลของเขาอยู่ที่อัลลอฮ์ แท้จริงพระองค์มิทรงรักบรรดาผู้อธรรม
และผู้ใดปกป้องตนเองหลังจากถูกอธรรม ชนเหล่านั้นไม่มีทางถูกตำหนิได้
ทางแห่งการตำหนิมีเพียงต่อบรรดาผู้ที่อธรรมต่อมนุษย์

และละเมิดในแผ่นดินโดยปราศจากความชอบธรรม ชนเหล่านั้นจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด
แต่ผู้ใดอดทนและให้อภัย แท้จริงนั่นเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยความเด็ดเดี่ยว (36–43)

และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงปล่อยให้หลงทาง เขาย่อมไม่มีผู้คุ้มครองใดหลังจากพระองค์
และเจ้าจะเห็นบรรดาผู้อธรรม เมื่อพวกเขาเห็นการลงโทษ พวกเขากล่าวว่า “มีทางใดที่จะกลับไปได้ไหม”
และเจ้าจะเห็นพวกเขาถูกนำมาต่อหน้ามัน โดยนอบน้อมเพราะความอัปยศ มองด้วยหางตาอย่างหวาด ๆ
และบรรดาผู้ศรัทธาจะกล่าวว่า
“แท้จริงผู้ขาดทุนคือบรรดาผู้ที่ทำให้ตนเองและครอบครัวของตนขาดทุนในวันฟื้นคืนชีพ” พึงรู้เถิด
แท้จริงบรรดาผู้อธรรมอยู่ในการลงโทษอันถาวร
และพวกเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองใดช่วยเหลือพวกเขานอกจากอัลลอฮ์ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงปล่อยให้หลงทาง
เขาย่อมไม่มีทางใดเลย (44–46)

จงตอบรับพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า ก่อนที่วันซึ่งไม่อาจปัดกลับได้จะมาจากอัลลอฮ์
ในวันนั้นพวกเจ้าจะไม่มีที่หลบภัยใด และไม่มีทางปฏิเสธ แต่หากพวกเขาผินหลังให้
เราก็มิได้ส่งเจ้ามาเป็นผู้ดูแลพวกเขา หน้าที่ของเจ้ามีเพียงการประกาศสารเท่านั้น
และแท้จริงเมื่อเราให้มนุษย์ลิ้มรสความเมตตาจากเรา เขาก็ยินดีในมัน
แต่หากความชั่วร้ายประสบแก่พวกเขาเพราะสิ่งที่มือของพวกเขาได้ส่งไปล่วงหน้า
แท้จริงมนุษย์นั้นเนรคุณยิ่ง อำนาจการปกครองแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์
พระองค์ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ ทรงประทานบุตรสาวแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และทรงประทานบุตรชายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ หรือทรงให้พวกเขามีทั้งบุตรชายและบุตรสาว
และทรงทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เป็นหมัน แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงเดชานุภาพ (47–50)

และไม่บังควรแก่มนุษย์คนใดที่อัลลอฮ์จะตรัสแก่เขา เว้นแต่โดยการดลใจ หรือจากหลังม่าน
หรือโดยทรงส่งทูตมาประทานวิวรณ์ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ด้วยอนุมัติของพระองค์
แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงปรีชาญาณ
และเช่นนั้นแหละเราได้ประทานวิวรณ์แก่เจ้าซึ่งวิญญาณจากบัญชาของเรา เจ้ามิเคยรู้ว่าคัมภีร์คืออะไร
และศรัทธาคืออะไร แต่เราทำให้มันเป็นแสงสว่าง ซึ่งเรานำทางผู้ที่เราประสงค์ในหมู่บ่าวของเราด้วยมัน
และแท้จริงเจ้านำทางสู่ทางอันเที่ยงตรง คือทางของอัลลอฮ์
ผู้ซึ่งทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดินเป็นของพระองค์ พึงรู้เถิด กิจการทั้งปวงกลับคืนสู่อัลลอฮ์
(51–53)

43. เครื่องประดับทองคำ (Al-Zukhruf)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ฮา มีม (1)

ขอสาบานด้วยคัมภีร์ที่ให้ความกระจ่าง แท้จริงเราได้ทำให้มันเป็นอัลกุรอานภาษาอาหรับ เพื่อพวกเจ้าจะได้ใช้สติปัญญา และแท้จริงมันอยู่ในแม่บทแห่งคัมภีร์ ณ เรา สูงส่งยิ่ง เปี่ยมด้วยวิทยปัญญา (2–4)

เราจะถอนข้อเตือนใจออกจากพวกเจ้าเสียทั้งหมด เพราะพวกเจ้าเป็นกลุ่มชนที่ล้ำเกินขอบเขตกระนั้นหรือ และกี่นบีแล้วที่เราส่งไปในหมู่คนรุ่นก่อน และไม่มีนบีคนใดมายังพวกเขา นอกจากพวกเขาจะเย้ยหยันเขา เราจึงทำลายผู้ที่มีพลังเข้มแข็งกว่าคนเหล่านี้ และอุทาหรณ์ของคนรุ่นก่อนได้ผ่านไปแล้ว และหากเจ้าถามพวกเขาว่า “ใครสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน” พวกเขาจะกล่าวอย่างแน่นอนว่า “พระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้ ทรงสร้างมัน” พระองค์ผู้ทรงทำให้แผ่นดินเป็นดั่งเปลสำหรับพวกเจ้า และทรงทำทางทั้งหลายไว้ในนั้นสำหรับพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้รับทางนำ และผู้ทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้าตามปริมาณที่กำหนด แล้วด้วยน้ำนั้นเราให้ชีวิตแก่แผ่นดินที่ตายแล้ว เช่นนั้นแหละพวกเจ้าจะถูกนำออกมา และผู้ทรงสร้างสิ่งทั้งปวงเป็นคู่ ๆ และทรงทำให้มีเรือและปศุสัตว์ที่พวกเจ้าขี่ เพื่อพวกเจ้าจะได้นั่งอย่างมั่นคงบนหลังของมัน แล้วรำลึกถึงความโปรดปรานของพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าเมื่อนั่งมั่นคงบนมันแล้ว และกล่าวว่า “มหาบริสุทธิ์แด่พระองค์ผู้ทรงให้สิ่งนี้อยู่ใต้อำนาจของเรา และเราเองไม่มีทางควบคุมมันได้ และแท้จริงเราจะกลับไปยังพระผู้อภิบาลของเรา” (5–14)

แต่พวกเขากลับยกส่วนหนึ่งจากบ่าวของพระองค์ให้เป็นส่วนของพระองค์
แท้จริงมนุษย์นั้นเนรคุณอย่างชัดแจ้ง หรือพระองค์ทรงเอาบุตรสาวจากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง และทรงเลือกบุตรชายไว้ให้พวกเจ้า
และเมื่อคนหนึ่งในหมู่พวกเขาได้รับแจ้งข่าวถึงสิ่งที่เขายกให้แก่พระผู้ทรงกรุณาปรานี
ใบหน้าของเขาก็หมองคล้ำ และเขาอัดอั้นด้วยความโศก “ผู้ที่ถูกเลี้ยงดูมาท่ามกลางเครื่องประดับ และในการโต้เถียงก็ไม่อาจพูดให้ชัดแจ้งได้กระนั้นหรือ” และพวกเขาทำให้มลาอิกะฮ์ ซึ่งเป็นบ่าวของพระผู้ทรงกรุณาปรานี เป็นเพศหญิง พวกเขาได้เป็นพยานในการสร้างมลาอิกะฮ์หรือ การเป็นพยานของพวกเขาจะถูกบันทึกไว้ และพวกเขาจะถูกสอบถาม (15–19)

และพวกเขากล่าวว่า “หากพระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงประสงค์ เราย่อมไม่เคารพภักดีพวกมัน” พวกเขาไม่มีความรู้ใดในเรื่องนั้น พวกเขาเพียงแต่คาดเดา หรือเราได้ประทานคัมภีร์แก่พวกเขาก่อนหน้านี้ แล้วพวกเขายึดมั่นกับมัน หามิได้ พวกเขากล่าวว่า “แท้จริงเราพบบรรพบุรุษของเราอยู่บนแนวทางหนึ่ง

และเราได้รับทางนำตามรอยเท้าของพวกเขา” และเช่นนั้นแหละ
เรามิได้ส่งผู้ตักเตือนคนใดมาก่อนเจ้าไปยังเมืองใด นอกจากบรรดาผู้มั่งคั่งของเมืองนั้นจะกล่าวว่า
“แท้จริงเราพบบรรพบุรุษของเราอยู่บนแนวทางหนึ่ง และเราเดินตามรอยเท้าของพวกเขา” เขากล่าวว่า
“แม้ฉันจะนำทางนำที่ดีกว่าสิ่งที่พวกท่านพบบรรพบุรุษของพวกท่านยึดถือมาให้พวกท่านกระนั้นหรือ”
พวกเขากล่าวว่า “แท้จริงเราปฏิเสธสิ่งที่พวกท่านถูกส่งมาพร้อมกับมัน” เราจึงตอบแทนโทษแก่พวกเขา
ดังนั้นจงดูเถิดว่า บั้นปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธเป็นอย่างไร
และเมื่ออิบรอฮีมกล่าวแก่บิดาของเขาและกลุ่มชนของเขาว่า
“แท้จริงฉันปลอดจากสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดี เว้นแต่พระองค์ผู้ทรงสร้างฉัน
แท้จริงพระองค์จะทรงนำทางฉัน” และเขาทำให้มันเป็นถ้อยคำที่คงอยู่ในหมู่ลูกหลานของเขา
เพื่อพวกเขาจะได้กลับมาหาอัลลอฮ์ (20–28)

หามิได้ ข้าได้ให้คนเหล่านี้และบรรพบุรุษของพวกเขาเสพสุข จนกระทั่งความจริงมาถึงพวกเขา
และศาสนทูตผู้ให้ความกระจ่าง แต่เมื่อความจริงมาถึงพวกเขา พวกเขากล่าวว่า “นี่คือมายากล
และแท้จริงเราปฏิเสธมัน” และพวกเขากล่าวว่า
“เหตุใดอัลกุรอานนี้จึงมิได้ถูกประทานลงมาแก่ผู้ยิ่งใหญ่คนหนึ่งจากสองเมือง”
พวกเขาหรือที่เป็นผู้แบ่งสรรความเมตตาของพระผู้อภิบาลของเจ้า
เรานี่แหละเป็นผู้แบ่งสรรการดำรงชีพของพวกเขาระหว่างพวกเขาในชีวิตแห่งโลกนี้
และเรายกบางคนในหมู่พวกเขาเหนืออีกบางคนหลายระดับขั้น เพื่อบางคนจะได้ใช้งานอีกบางคน
และความเมตตาของพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นดีกว่าสิ่งที่พวกเขาสะสม
และหากมิใช่เพราะมนุษย์จะกลายเป็นประชาคมเดียวของผู้ปฏิเสธ
เราย่อมทำให้บ้านของบรรดาผู้ปฏิเสธพระผู้ทรงกรุณาปรานีมีหลังคาเป็นเงิน และมีบันไดที่พวกเขาใช้ขึ้น
และบ้านของพวกเขามีประตู และมีเตียงที่พวกเขาเอนกาย และเครื่องประดับทองคำ
แต่ทั้งหมดนั้นมิใช่อื่นใดนอกจากความสำราญของชีวิตแห่งโลกนี้ และปรโลก ณ พระผู้อภิบาลของเจ้า
เป็นของบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ (29–35)

และผู้ใดผินหลังอย่างมืดบอดให้การรำลึกถึงพระผู้ทรงกรุณาปรานี เราจะจัดชัยฏอนตัวหนึ่งให้แก่เขา
แล้วมันก็เป็นสหายของเขา และแท้จริงพวกมันขัดขวางพวกเขาจากทาง
ขณะที่พวกเขาคิดว่าตนได้รับทางนำ จนกระทั่งเมื่อเขามาหาเรา เขากล่าวว่า “โอ้
หากเพียงระหว่างฉันกับเจ้ามีระยะห่างเท่าสองทิศตะวันออก ช่างเป็นสหายที่เลวร้าย”
และวันนี้การที่พวกเจ้ามีส่วนร่วมกันในการลงโทษจะไม่เป็นประโยชน์แก่พวกเจ้า
เพราะพวกเจ้าได้อธรรมแล้ว (36–39)

แล้วเจ้าจะทำให้คนหูหนวกได้ยิน หรือนำทางคนตาบอดและผู้ที่อยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้งได้หรือ
ไม่ว่าเราจะนำเจ้าไป เราก็จะตอบแทนโทษแก่พวกเขาอย่างแน่นอน

หรือเราจะให้เจ้าเห็นสิ่งที่เราสัญญาไว้แก่พวกเขา แท้จริงเรามีอำนาจเต็มเหนือพวกเขา
ดังนั้นจงยึดมั่นกับสิ่งที่ถูกประทานแก่เจ้า แท้จริงเจ้าอยู่บนทางอันเที่ยงตรง
และแท้จริงมันเป็นข้อเตือนใจสำหรับเจ้าและกลุ่มชนของเจ้า และพวกเจ้าจะถูกสอบถาม
และจงถามบรรดาศาสนทูตของเราที่เราส่งมาก่อนเจ้าเถิดว่า
เราเคยตั้งพระเจ้าอื่นให้เคารพภักดีนอกจากพระผู้ทรงกรุณาปรานีหรือ (40–45)

และแท้จริงเราได้ส่งมูซาพร้อมสัญญาณของเราไปยังฟิรเอาน์และบรรดาขุนนางของเขา แล้วเขากล่าวว่า
“แท้จริงฉันเป็นศาสนทูตของพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก”
แต่เมื่อเขามาหาพวกเขาพร้อมสัญญาณของเรา ทันใดนั้นพวกเขาก็หัวเราะเยาะมัน
และทุกสัญญาณที่เราให้พวกเขาเห็น ล้วนยิ่งใหญ่กว่าสัญญาณก่อนหน้า และเราลงโทษพวกเขา
เพื่อพวกเขาจะได้หันกลับ และพวกเขากล่าวว่า “โอ้นักมายากล จงวิงวอนพระผู้อภิบาลของท่านให้เรา
ด้วยพันธสัญญาที่พระองค์ทรงทำไว้กับท่าน แท้จริงเราจะรับทางนำอย่างแน่นอน”
แต่เมื่อเราขจัดการลงโทษออกจากพวกเขา ทันใดนั้นพวกเขาก็ผิดคำพูด
และฟิรเอาน์ประกาศในหมู่กลุ่มชนของเขาว่า “โอ้กลุ่มชนของข้า อาณาจักรอียิปต์มิใช่ของข้าดอกหรือ
และแม่น้ำเหล่านี้ที่ไหลอยู่เบื้องล่างข้า พวกเจ้าไม่เห็นหรือ ข้ามิดีกว่าผู้นี้ดอกหรือ ซึ่งเป็นคนต่ำต้อย
และแทบจะพูดให้ชัดแจ้งไม่ได้ แล้วเหตุใดจึงไม่มีกำไลทองคำถูกสวมให้เขา
หรือมลาอิกะฮ์มาพร้อมกับเขาเป็นขบวน” เขาจึงดูเบากลุ่มชนของเขา แล้วพวกเขาก็เชื่อฟังเขา
แท้จริงพวกเขาเป็นกลุ่มชนผู้ฝ่าฝืน ครั้นเมื่อพวกเขายั่วให้เรากริ้ว เราจึงตอบแทนโทษแก่พวกเขา
และให้พวกเขาจมน้ำทั้งหมด และเราทำให้พวกเขาเป็นเรื่องในอดีต และเป็นอุทาหรณ์สำหรับชนรุ่นหลัง
(46–56)

และเมื่อบุตรของมัรยัมถูกยกเป็นอุทาหรณ์ ทันใดนั้นกลุ่มชนของเจ้าก็ส่งเสียงโห่ร้อง และพวกเขากล่าวว่า
“บรรดาพระเจ้าของเราดีกว่า หรือเขา” พวกเขามิได้ยกเรื่องนี้แก่เจ้า เว้นแต่เพื่อโต้เถียง หามิได้
พวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ชอบโต้แย้ง เขามิใช่อื่นใดนอกจากบ่าวคนหนึ่งที่เราโปรดปรานเขา
และเราทำให้เขาเป็นอุทาหรณ์สำหรับวงศ์วานอิสราเอล และหากเราประสงค์
เราย่อมทำให้มีมลาอิกะฮ์ในหมู่พวกเจ้า สืบแทนกันในแผ่นดิน (57–60)

และแท้จริงเขาเป็นสัญญาณหนึ่งของยามอวสาน ดังนั้นจงอย่าสงสัยในมัน และจงตามข้า
นี่คือทางอันเที่ยงตรง และอย่าให้ชัยฏอนขัดขวางพวกเจ้า แท้จริงมันเป็นศัตรูอันชัดแจ้งของพวกเจ้า
และเมื่ออีซามาพร้อมหลักฐานอันชัดแจ้ง เขากล่าวว่า “แท้จริงฉันมาหาพวกท่านพร้อมวิทยปัญญา
และเพื่อทำให้บางส่วนของสิ่งที่พวกท่านขัดแย้งกันชัดแจ้งแก่พวกท่าน
ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์และเชื่อฟังฉัน
แท้จริงอัลลอฮ์คือพระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่าน ดังนั้นจงเคารพภักดีพระองค์
นี่คือทางอันเที่ยงตรง” แต่บรรดาพรรคขัดแย้งกันในหมู่พวกเขา

ดังนั้นความวิบัติจากการลงโทษแห่งวันอันเจ็บปวดจงประสบแก่บรรดาผู้อธรรม
พวกเขารอคอยสิ่งอื่นใดหรือ นอกจากยามอวสาน ที่มันจะมาถึงพวกเขาอย่างฉับพลัน
ขณะที่พวกเขาไม่รู้สึกตัว ในวันนั้นบรรดามิตรสนิทจะเป็นศัตรูต่อกัน เว้นแต่บรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์
“โอ้บ่าวของข้า วันนี้ไม่มีความหวาดกลัวใดแก่พวกเจ้า และพวกเจ้าจะไม่เศร้าโศก
คือบรรดาผู้ที่ศรัทธาในสัญญาณของเรา และเป็นผู้มอบตนแด่อัลลอฮ์ จงเข้าสวนสวรรค์เถิด
ทั้งพวกเจ้าและคู่ครองของพวกเจ้า โดยได้รับความปีติ” จานทองคำและถ้วยจะถูกเวียนไปในหมู่พวกเขา
และในนั้นมีสิ่งที่จิตใจปรารถนาและสิ่งที่ดวงตาชื่นชม และพวกเจ้าจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
และนี่คือสวนสวรรค์ที่พวกเจ้าได้รับเป็นมรดก เพราะสิ่งที่พวกเจ้าเคยกระทำ ในนั้นพวกเจ้ามีผลไม้มากมาย
ซึ่งพวกเจ้ากินจากมัน แท้จริงบรรดาผู้ทำบาปจะอยู่ในการลงโทษแห่งนรกญะฮันนัมตลอดกาล
มันจะไม่ถูกลดหย่อนแก่พวกเขา และพวกเขาจะสิ้นหวังอยู่ในนั้น และเรามิได้อธรรมต่อพวกเขา
แต่พวกเขาเองเป็นผู้อธรรม และพวกเขาจะร้องเรียกว่า “โอ้มาลิก
ขอให้พระผู้อภิบาลของท่านทรงทำให้เราจบสิ้นไปเถิด” เขาจะกล่าวว่า “แท้จริงพวกเจ้าจะอยู่ที่นี่ต่อไป”
แท้จริงเราได้นำความจริงมาให้พวกเจ้า แต่ส่วนมากของพวกเจ้ารังเกียจความจริง (61–78)

หรือพวกเขาตกลงใจในแผนการบางอย่าง ถ้าเช่นนั้นเราก็ตัดสินกิจการเช่นกัน
หรือพวกเขาคิดว่าเราไม่ได้ยินความลับและการปรึกษาลับของพวกเขา หามิได้ เราได้ยิน
และบรรดาทูตของเราอยู่ข้างพวกเขา คอยบันทึกอยู่ (79–80)

จงกล่าวเถิดว่า “หากพระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงมีบุตร ฉันย่อมเป็นคนแรกที่เคารพภักดี”
มหาบริสุทธิ์แด่พระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระผู้อภิบาลแห่งบัลลังก์
จากสิ่งที่พวกเขาพรรณนา ดังนั้นจงปล่อยให้พวกเขาหมกมุ่นและเล่นสนุกไป
จนกว่าพวกเขาจะพบกับวันของพวกเขาที่ได้รับสัญญาไว้ และพระองค์คือผู้ทรงเป็นพระเจ้าในฟากฟ้า
และทรงเป็นพระเจ้าในแผ่นดิน และพระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้ และมหาจำเริญยิ่งแด่พระองค์
ผู้ซึ่งอำนาจการปกครองแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองเป็นของพระองค์
ความรู้เรื่องยามอวสานอยู่ที่พระองค์ และพวกเจ้าจะถูกนำกลับไปยังพระองค์
และบรรดาสิ่งที่พวกเขาวิงวอนนอกจากพระองค์ ไม่มีอำนาจในการไถ่โทษแทน
เว้นแต่ผู้ที่เป็นพยานต่อความจริง โดยที่พวกเขารู้ และหากเจ้าถามพวกเขาว่า ใครสร้างพวกเขา
พวกเขาจะกล่าวอย่างแน่นอนว่า “อัลลอฮ์” แล้วพวกเขาถูกหันเหไปได้อย่างไร
และอัลลอฮ์ทรงได้ยินคำร้องของเขาว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์
แท้จริงคนเหล่านี้เป็นกลุ่มชนที่ไม่ศรัทธา” ดังนั้นจงผินหลังให้พวกเขา และกล่าวว่า “สันติ”
แล้วพวกเขาจะได้รู้ (81–89)

44. ควัน (Al-Dukhān)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ฮา มีม (1)

ขอสาบานด้วยคัมภีร์ที่ให้ความกระจ่าง แท้จริงเราได้ประทานมันลงมาในคืนอันจำเริญ
แท้จริงเราเป็นผู้ตักเตือนเสมอมา ในคืนนั้นทุกกิจการอันเปี่ยมด้วยวิทยปัญญาถูกจำแนกไว้
เป็นบัญชาจากเรา แท้จริงเราเป็นผู้ส่งบรรดาศาสนทูตเสมอมา เป็นความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของเจ้า
แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้
พระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง หากเพียงพวกเจ้าจะเชื่อมั่น
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์ทรงให้ชีวิตและทรงให้ตาย พระผู้อภิบาลของพวกเจ้า
และพระผู้อภิบาลของบรรพบุรุษรุ่นแรกของพวกเจ้า แต่พวกเขาเล่นสนุกอยู่ในความสงสัย (2–9)

ดังนั้นจงเฝ้ารอวันที่ฟากฟ้าจะนำควันอันเห็นได้ชัดแจ้งมา ซึ่งจะปกคลุมมนุษย์ นี่คือการลงโทษอันเจ็บปวด
“ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ขอทรงขจัดการลงโทษออกจากเรา แท้จริงเราเป็นผู้ศรัทธา”
ข้อเตือนใจจะเป็นประโยชน์แก่พวกเขาได้อย่างไร ทั้งที่ศาสนทูตผู้ให้ความกระจ่างได้มาหาพวกเขาแล้ว
แล้วพวกเขาผินหลังให้เขา และกล่าวว่า “ผู้ที่ถูกผู้อื่นสอน เป็นคนวิกลจริต”
แท้จริงเราจะขจัดการลงโทษออกสักเล็กน้อย แท้จริงพวกเจ้าจะกลับไปสู่ทางเดิมอย่างแน่นอน
ในวันที่เราจะลงโทษด้วยการลงโทษครั้งใหญ่ที่สุด แท้จริงเราจะตอบแทนโทษอย่างแน่นอน (10–16)

และแท้จริงก่อนพวกเขา เราได้ทดสอบกลุ่มชนของฟิรเอาน์ และศาสนทูตผู้ทรงเกียรติมาหาพวกเขาว่า
“จงมอบบ่าวของอัลลอฮ์ให้แก่ฉัน แท้จริงฉันเป็นศาสนทูตผู้ซื่อสัตย์สำหรับพวกท่าน
และจงอย่ายกตนเหนืออัลลอฮ์ แท้จริงฉันนำอำนาจอันชัดแจ้งมาให้พวกท่าน
และแท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อพระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่าน
มิให้พวกท่านขว้างฉันด้วยก้อนหิน และหากพวกท่านไม่ศรัทธาต่อฉัน ก็จงปล่อยฉันไว้ตามลำพัง” (17–21)

แล้วเขาวิงวอนพระผู้อภิบาลของเขาว่า “คนเหล่านี้เป็นกลุ่มชนที่จมอยู่ในบาป”
“ถ้าเช่นนั้นจงออกเดินทางพร้อมบ่าวของข้าในยามค่ำคืน แท้จริงพวกเจ้าจะถูกไล่ตาม
และจงทิ้งทะเลไว้ให้แยกออกและสงบนิ่ง แท้จริงพวกเขาเป็นไพร่พลที่จะถูกให้จมน้ำ”
กี่มากน้อยแล้วที่พวกเขาทิ้งไว้เบื้องหลัง ทั้งสวนและตาน้ำ ไร่นาและที่พำนักอันทรงเกียรติ
และความสุขสบายที่พวกเขาเคยเพลิดเพลิน เป็นเช่นนั้นแหละ และเราให้กลุ่มชนอื่นสืบมรดกสิ่งเหล่านั้น
ฟากฟ้าและแผ่นดินมิได้ร้องไห้ให้พวกเขา และพวกเขามิได้รับการประวิงเวลา
และแท้จริงเราได้ช่วยวงศ์วานอิสราเอลให้รอดจากการลงโทษอันอัปยศ จากฟิรเอาน์ แท้จริงเขาเป็นคนยโส

เป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้ล้ำเกินขอบเขต และแท้จริงเราได้เลือกพวกเขาเหนือประชาชาติทั้งมวลด้วยความรู้ และเราประทานสัญญาณทั้งหลายแก่พวกเขา ซึ่งในนั้นมีการทดสอบอันชัดแจ้ง (22–33)

แท้จริงคนเหล่านี้กล่าวว่า “ไม่มีสิ่งใดนอกจากการตายครั้งแรกของเรา และเราจะไม่ถูกให้ฟื้นขึ้นอีก ดังนั้นจงนำบรรพบุรุษของเรากลับมา หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง” พวกเขาดีกว่าหรือกลุ่มชนของตุบบะอ์และบรรดาผู้ก่อนพวกเขา เราได้ทำลายคนเหล่านั้น แท้จริงพวกเขาเป็นผู้ทำบาป และเรามิได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองอย่างเล่นสนุก เรามิได้สร้างทั้งสองเว้นแต่ด้วยความจริง แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้ (34–39)

แท้จริงวันแห่งการตัดสินคือเวลานัดหมายของพวกเขาทั้งหมด วันที่มิตรจะไม่อาจช่วยมิตรได้แต่อย่างใด และพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ เว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮ์ทรงเมตตา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ แท้จริงต้นซักกูมคืออาหารของผู้ทำบาป ดั่งทองเหลืองหลอมเหลว มันเดือดอยู่ในท้อง ดั่งการเดือดของน้ำร้อนจัด “จงจับเขา แล้วลากเขาไปสู่กลางไฟอันลุกโชน แล้วราดการลงโทษแห่งน้ำเดือดลงบนศีรษะของเขา จงลิ้มรสเถิด แท้จริงเจ้านี่แหละคือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเกียรติ แท้จริงนี่คือสิ่งที่พวกเจ้าเคยสงสัย” แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์จะอยู่ในสถานที่อันปลอดภัย ท่ามกลางสวนสวรรค์และตาน้ำ พวกเขาสวมผ้าไหมเนื้อละเอียดและผ้าไหมยกดอก โดยหันหน้าเข้าหากัน เป็นเช่นนั้นแหละ และเราจะให้พวกเขามีคู่ครองที่มีดวงตากลมโตงดงาม ในนั้นพวกเขาจะเรียกหาผลไม้ทุกชนิดอย่างปลอดภัย พวกเขาจะไม่ลิ้มรสความตายในนั้น นอกจากการตายครั้งแรก และพระองค์จะทรงปกป้องพวกเขาจากการลงโทษแห่งไฟอันลุกโชน เป็นความโปรดปรานจากพระผู้อภิบาลของเจ้า นั่นแหละคือชัยชนะอันสูงสุด (40–57)

แท้จริงเราได้ทำให้มันง่ายในภาษาของเจ้า เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ ดังนั้นจงเฝ้ารอเถิด แท้จริงพวกเขาก็เฝ้ารออยู่เช่นกัน (58–59)

45. การคุกเข่า (Al-Jāthiya)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ฮา มีม (1)

การประทานคัมภีร์ลงมานั้นมาจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ
แท้จริงในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินมีสัญญาณมากมายสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา และในการสร้างพวกเจ้า
และในสัตว์ทั้งหลายที่พระองค์ทรงให้แพร่กระจาย มีสัญญาณมากมายสำหรับกลุ่มชนที่เชื่อมั่น
และในการสับเปลี่ยนของกลางคืนและกลางวัน และในปัจจัยยังชีพที่อัลลอฮ์ประทานลงมาจากฟากฟ้า
แล้วด้วยมันทรงให้ชีวิตแก่แผ่นดินหลังจากมันตายแล้ว และในการผันแปรของลม
มีสัญญาณมากมายสำหรับกลุ่มชนที่ใช้สติปัญญา
เหล่านี้คือโองการของอัลลอฮ์ที่เราอ่านแก่เจ้าด้วยความจริง แล้วพวกเขาจะศรัทธาต่อถ้อยคำใดเล่า
หลังจากอัลลอฮ์และโองการของพระองค์ (2–6)

ความวิบัติจงประสบแก่ทุกคนที่โกหกและทำบาป ผู้ซึ่งได้ยินโองการของอัลลอฮ์ถูกอ่านแก่เขา
แล้วเขายังคงดื้อดึงด้วยความหยิ่งผยอง ประหนึ่งว่าเขามิได้ยินมัน
ดังนั้นจงแจ้งข่าวแก่เขาถึงการลงโทษอันเจ็บปวด และเมื่อเขารู้บางสิ่งจากโองการของเรา
เขาก็ถือมันเป็นเรื่องเย้ยหยัน ชนเหล่านั้นจะได้รับการลงโทษอันอัปยศ เบื้องหลังพวกเขาคือนรกญะฮันนัม
และสิ่งที่พวกเขาขวนขวายไว้จะไม่เป็นประโยชน์แก่พวกเขาแต่อย่างใด
และบรรดาสิ่งที่พวกเขายึดเอาเป็นผู้คุ้มครองนอกจากอัลลอฮ์ก็เช่นกัน
และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันมหันต์ นี่คือทางนำ
และบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณของพระผู้อภิบาลของตน จะได้รับการลงโทษแห่งความทรมานอันเจ็บปวด
(7–11)

อัลลอฮ์คือผู้ทรงให้ทะเลอยู่ใต้อำนาจของพวกเจ้า เพื่อเรือจะได้แล่นในนั้นตามพระบัญชาของพระองค์
เพื่อพวกเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ
และพระองค์ทรงให้ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดินอยู่ใต้อำนาจของพวกเจ้า
ทั้งหมดมาจากพระองค์ แท้จริงในการนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับกลุ่มชนที่ใคร่ครวญ (12–13)

จงกล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาให้อภัยแก่บรรดาผู้ไม่หวังวันทั้งหลายของอัลลอฮ์
เพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนกลุ่มชนหนึ่งตามที่พวกเขาเคยขวนขวาย ผู้ใดทำความดี
ก็เป็นประโยชน์แก่ตัวเขาเอง และผู้ใดทำความชั่ว ก็เป็นโทษแก่ตัวเขาเอง
แล้วพวกเจ้าจะถูกนำกลับไปยังพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า (14–15)

และแท้จริงเราได้ประทานคัมภีร์ อำนาจการตัดสิน และความเป็นนบีแก่วงศ์วานอิสราเอล เราประทานสิ่งดี ๆ เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และโปรดปรานพวกเขาเหนือประชาชาติทั้งมวล และเราประทานหลักฐานอันชัดแจ้งในเรื่องศาสนาแก่พวกเขา และพวกเขามิได้ขัดแย้งกัน เว้นแต่หลังจากความรู้มาถึงพวกเขาแล้ว ด้วยการชิงดีชิงเด่นระหว่างพวกเขา แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในวันฟื้นคืนชีพ ในสิ่งที่พวกเขาเคยขัดแย้งกัน แล้วเราให้เจ้าอยู่บนแนวทางอันชัดแจ้งของเรื่องศาสนา ดังนั้นจงตามมัน และอย่าตามอารมณ์ปรารถนาของบรรดาผู้ไม่รู้
แท้จริงพวกเขาไม่อาจช่วยเจ้าให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้แต่อย่างใด
และแท้จริงบรรดาผู้อธรรมเป็นผู้คุ้มครองของกันและกัน
แต่อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้คุ้มครองของบรรดาผู้ยำเกรงพระองค์ นี่คือความประจักษ์แจ้งสำหรับมนุษย์ เป็นทางนำและความเมตตาสำหรับกลุ่มชนที่เชื่อมั่น (16–20)

หรือบรรดาผู้กระทำความชั่วคิดว่า เราจะทำให้พวกเขาเป็นดั่งบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี เท่าเทียมกันทั้งในยามมีชีวิตและในยามตาย ช่างเลวร้ายเหลือเกินการตัดสินของพวกเขา
และอัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริง
และเพื่อทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนตามที่มันขวนขวายไว้ โดยที่พวกเขาจะไม่ถูกอธรรม
เจ้าเห็นผู้ที่ยึดเอาอารมณ์ปรารถนาของตนเป็นพระเจ้าของตนไหม
และอัลลอฮ์ทรงปล่อยให้เขาหลงทางทั้งที่มีความรู้ ทรงผนึกการได้ยินและหัวใจของเขา และทรงวางสิ่งปกปิดไว้บนการมองเห็นของเขา แล้วใครเล่าจะนำทางเขาได้หลังจากอัลลอฮ์ แล้วพวกเจ้าจะไม่ใคร่ครวญหรือ (21–23)

และพวกเขากล่าวว่า “ไม่มีสิ่งใดนอกจากชีวิตของเราในโลกนี้ เราตายและเรามีชีวิต และไม่มีสิ่งใดทำลายเรานอกจากกาลเวลา” พวกเขาไม่มีความรู้ใดในเรื่องนั้น พวกเขาเพียงแต่คาดเดา และเมื่อโองการอันชัดแจ้งของเราถูกอ่านแก่พวกเขา ข้อโต้แย้งเดียวของพวกเขาคือการกล่าวว่า “จงนำบรรพบุรุษของเรากลับมา หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง” จงกล่าวเถิดว่า “อัลลอฮ์คือผู้ทรงให้ชีวิตแก่พวกท่าน แล้วทรงให้พวกท่านตาย แล้วจะทรงรวบรวมพวกท่านไปสู่วันฟื้นคืนชีพ ซึ่งไม่มีข้อสงสัยใดในมัน แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้”[42] (24–26)

[42] **อเทวนิยมตั้งอยู่บนการคาดเดา (ซ็อนน์): อรรถาธิบายเชิงวิทยาศาสตร์ ปรัชญา และเทววิทยา**
อเทวนิยม การคาดเดา และข้อเรียกร้องของอัลกุรอานให้มีความรู้
อเทวนิยม ชีวิตหลังความตาย และการคาดเดา: การสำรวจตามแนวอัลกุรอาน

อำนาจการปกครองแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์ และในวันที่ยามอวสานมาถึง ในวันนั้นบรรดาผู้ตามความเท็จจะขาดทุน และเจ้าจะเห็นทุกประชาคมคุกเข่าอยู่ ทุกประชาคมจะถูกเรียกไปสู่บันทึกของตน "วันนี้พวกเจ้าจะถูกตอบแทนตามที่พวกเจ้าเคยกระทำ นี่คือบันทึกของเรา ซึ่งกล่าวถึงพวกเจ้าตามความจริง แท้จริงเราได้ให้บันทึกทุกสิ่งที่พวกเจ้าเคยกระทำ" ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี พระผู้อภิบาลของพวกเขาจะทรงให้พวกเขาเข้าสู่ความเมตตาของพระองค์ นั่นแหละคือชัยชนะอันชัดแจ้ง ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมนั้น "โองการของข้ามิได้ถูกอ่านแก่พวกเจ้าดอกหรือ แต่พวกเจ้าหยิ่งผยอง และเป็นกลุ่มชนที่ทำบาป และเมื่อมีผู้กล่าวว่า 'แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์เป็นความจริง และยามอวสานนั้นไม่มีข้อสงสัยใดในมัน' พวกเจ้ากล่าวว่า 'เราไม่รู้ว่ายามอวสานคืออะไร เราคิดว่ามันเป็นเพียงการคาดเดา และเรามิได้เชื่อมั่น'" (27–32)

และความชั่วของสิ่งที่พวกเขากระทำจะปรากฏแก่พวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคยเย้ยหยันจะห้อมล้อมพวกเขา และจะมีผู้กล่าวว่า "วันนี้เราลืมพวกเจ้า ดั่งที่พวกเจ้าลืมการพบกับวันนี้ของพวกเจ้า ที่พำนักของพวกเจ้าคือไฟนรก และพวกเจ้าไม่มีผู้ช่วยเหลือ นั่นเป็นเพราะพวกเจ้าถือโองการของอัลลอฮ์เป็นเรื่องเย้ยหยัน และชีวิตแห่งโลกนี้ล่อลวงพวกเจ้า" ดังนั้นวันนี้พวกเขาจะไม่ถูกนำออกจากมัน และจะไม่ได้รับอนุญาตให้แก้ไข (33–35)

ดังนั้นการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และพระผู้อภิบาลแห่งแผ่นดิน พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ความเกรียงไกรในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ (36–37)

46. เนินทราย (Al-Aḥqāf)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ฮา มีม (1)

การประทานคัมภีร์ลงมานั้นมาจากอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ
เรามิได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง
เว้นแต่ด้วยความจริงและเพื่อวาระที่กำหนดไว้
แต่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมผินหลังให้สิ่งที่พวกเขาถูกตักเตือน จงกล่าวเถิดว่า
“พวกท่านเห็นสิ่งที่พวกท่านวิงวอนนอกจากอัลลอฮ์แล้วหรือไม่
จงให้ฉันเห็นว่าพวกมันสร้างส่วนใดของแผ่นดิน หรือพวกมันมีส่วนร่วมในชั้นฟ้าทั้งหลาย
จงนำคัมภีร์ที่มีมาก่อนหน้านี้มาให้ฉัน หรือร่องรอยแห่งความรู้บางอย่าง หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง”
และใครเล่าจะหลงทางยิ่งกว่าผู้ที่วิงวอนสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ ซึ่งจะไม่ตอบรับเขาจนถึงวันฟื้นคืนชีพ
และพวกมันเผลอไผลต่อการวิงวอนของพวกเขา และเมื่อมนุษย์ถูกรวบรวม
พวกมันจะเป็นศัตรูของพวกเขา และจะปฏิเสธการเคารพภักดีของพวกเขา (2–6)

และเมื่อโองการอันชัดแจ้งของเราถูกอ่านแก่พวกเขา
บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกล่าวถึงความจริงเมื่อมันมาถึงพวกเขาว่า “นี่คือมายากลอันชัดแจ้ง”
หรือพวกเขากล่าวว่า “เขากุมันขึ้น” จงกล่าวเถิดว่า “หากฉันกุมันขึ้น
พวกท่านก็ไม่มีอำนาจใดช่วยฉันให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้
พระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกท่านหมกมุ่นกล่าวถึงมัน
พระองค์ทรงพอเพียงแล้วในฐานะพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน และพระองค์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง
ผู้ทรงเมตตาเสมอ” จงกล่าวเถิดว่า “ฉันมิใช่ของแปลกใหม่ในหมู่ศาสนทูต
และฉันไม่รู้ว่าจะมีสิ่งใดถูกกระทำแก่ฉันหรือแก่พวกท่าน ฉันเพียงตามสิ่งที่ถูกประทานวิวรณ์แก่ฉัน
และฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนอันชัดแจ้ง” จงกล่าวเถิดว่า “พวกท่านเห็นแล้วหรือไม่ว่า หากมันมาจากอัลลอฮ์
แล้วพวกท่านปฏิเสธมัน ขณะที่พยานคนหนึ่งจากวงศ์วานอิสราเอลได้เป็นพยานต่อสิ่งที่เหมือนกับมัน
แล้วเขาศรัทธา แต่พวกท่านกลับหยิ่งผยอง” แท้จริงอัลลอฮ์มิทรงนำทางกลุ่มชนผู้อธรรม (7–10)

และบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกล่าวถึงบรรดาผู้ศรัทธาว่า “หากมันเป็นสิ่งดี พวกเขาย่อมไม่ไปถึงมันก่อนเรา”
และเมื่อพวกเขามิได้รับทางนำด้วยมัน พวกเขาก็จะกล่าวว่า “นี่คือความเท็จเก่าแก่”
และก่อนหน้านี้มีคัมภีร์ของมูซา เป็นผู้นำและความเมตตา และนี่คือคัมภีร์ที่ยืนยันมัน ในภาษาอาหรับ
เพื่อตักเตือนบรรดาผู้อธรรม และเป็นข่าวดีสำหรับบรรดาผู้ทำความดี แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่า
“พระผู้อภิบาลของเราคืออัลลอฮ์” แล้วยืนหยัดมั่นคง ไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา

และพวกเขาจะไม่เศร้าโศก ชนเหล่านั้นคือชาวสวนสวรรค์ พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล เป็นการตอบแทนสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ (11–14)

และเราได้สั่งเสียมนุษย์ให้ทำดีต่อบิดามารดาของเขา มารดาของเขาอุ้มครรภ์เขาด้วยความลำบาก และคลอดเขาด้วยความลำบาก และการอุ้มครรภ์และการหย่านมของเขาใช้เวลาสามสิบเดือน จนกระทั่งเมื่อเขาบรรลุวัยฉกรรจ์ และมีอายุถึงสี่สิบปี เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงดลใจข้าพระองค์ให้ขอบคุณความโปรดปรานของพระองค์ที่ทรงประทานแก่ข้าพระองค์และแก่บิดามารดาของข้าพระองค์ และให้ประกอบความดีที่พระองค์ทรงพอพระทัย และขอทรงทำให้ลูกหลานของข้าพระองค์เป็นคนดีสำหรับข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ขอกลับตัวสู่พระองค์ และแท้จริงข้าพระองค์เป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้มอบตนแด่พระองค์” ชนเหล่านี้คือผู้ที่เรารับสิ่งที่ดีที่สุดที่พวกเขากระทำไว้ และมองข้ามความชั่วของพวกเขา โดยอยู่ในหมู่ชาวสวนสวรรค์ เป็นสัญญาอันแท้จริงที่พวกเขาได้รับสัญญาไว้ (15–16)

แต่มีผู้ที่กล่าวแก่บิดามารดาของเขาว่า “อุฟ แก่ท่านทั้งสอง ท่านทั้งสองสัญญาแก่ฉันหรือว่าฉันจะถูกนำออกมา ทั้งที่หลายชั่วรุ่นได้ล่วงลับไปก่อนฉันแล้ว” และทั้งสองร้องขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ว่า “ความวิบัติจงประสบแก่เจ้า จงศรัทธาเถิด แท้จริงสัญญาของอัลลอฮ์เป็นความจริง” แต่เขากล่าวว่า “นี่ไม่ใช่อื่นใดนอกจากนิทานของคนโบราณ” ชนเหล่านั้นคือผู้ที่พระดำรัสเป็นจริงต่อพวกเขา ในหมู่ประชาคมของญินและมนุษย์ที่ล่วงลับไปก่อนพวกเขา แท้จริงพวกเขาเป็นผู้ขาดทุน และสำหรับทุกคนมีระดับขั้นตามสิ่งที่พวกเขากระทำ และเพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนการงานของพวกเขาอย่างครบถ้วน โดยที่พวกเขาจะไม่ถูกอธรรม และในวันที่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมถูกนำมาต่อหน้าไฟนรก “พวกเจ้าได้ผลาญสิ่งดี ๆ ของพวกเจ้าไปในชีวิตแห่งโลกนี้ และเสพสุขกับมันแล้ว ดังนั้นวันนี้พวกเจ้าจะถูกตอบแทนด้วยการลงโทษแห่งความอัปยศ เพราะพวกเจ้าเคยหยิ่งผยองในแผ่นดินโดยปราศจากความชอบธรรม และเพราะพวกเจ้าเคยฝ่าฝืน” (17–20)

และจงกล่าวถึงพี่น้องของชาวอ๊าด เมื่อเขาตักเตือนกลุ่มชนของเขา ณ เนินทราย และแท้จริงบรรดาผู้ตักเตือนได้ผ่านมาแล้วทั้งก่อนเขาและหลังเขา โดยกล่าวว่า “จงอย่าเคารพภักดีผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ แท้จริงฉันกลัวการลงโทษแห่งวันอันใหญ่หลวงจะประสบแก่พวกท่าน” พวกเขากล่าวว่า “ท่านมาเพื่อเบนเราออกจากบรรดาพระเจ้าของเราหรือ ถ้าเช่นนั้นจงนำสิ่งที่ท่านขู่เราไว้มาให้เราหากท่านเป็นผู้สัตย์จริง” เขากล่าวว่า “ความรู้นั้นอยู่ที่อัลลอฮ์เท่านั้น และฉันประกาศแก่พวกท่านถึงสิ่งที่ฉันถูกส่งมาพร้อมกับมัน แต่ฉันเห็นว่าพวกท่านเป็นกลุ่มชนที่โง่เขลา”

ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นมันเป็นเมฆที่มุ่งหน้ามายังหุบเขาของพวกเขา พวกเขากล่าวว่า “นี่คือเมฆที่จะให้ฝนแก่เรา” หามิได้ มันคือสิ่งที่พวกเจ้าขอให้เร่ง เป็นลมที่มีการลงโทษอันเจ็บปวดอยู่ในนั้น มันทำลายทุกสิ่งด้วยบัญชาของพระผู้อภิบาลของมัน
แล้วยามเช้าก็ไม่มีสิ่งใดให้เห็นนอกจากที่อยู่อาศัยของพวกเขา เช่นนั้นแหละเราตอบแทนกลุ่มชนผู้ทำบาป (21–25)

และแท้จริงเราได้ให้พวกเขามีอำนาจมั่นคงในสิ่งที่เรามิได้ให้แก่พวกเจ้า และเราประทานการได้ยิน การมองเห็น และหัวใจแก่พวกเขา แต่การได้ยิน การมองเห็น และหัวใจของพวกเขามิได้เป็นประโยชน์แก่พวกเขาแต่อย่างใด
เพราะพวกเขาปฏิเสธสัญญาณของอัลลอฮ์เรื่อยมา และสิ่งที่พวกเขาเคยเย้ยหยันก็ห้อมล้อมพวกเขา และแท้จริงเราได้ทำลายเมืองทั้งหลายที่อยู่รอบพวกเจ้า และเราแจกแจงสัญญาณในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อพวกเขาจะได้หันกลับ แล้วเหตุใดบรรดาสิ่งที่พวกเขายึดเอาเป็นพระเจ้านอกจากอัลลอฮ์ เพื่อให้ใกล้ชิดพระองค์ จึงมิได้ช่วยเหลือพวกเขา หามิได้ พวกมันสูญหายไปจากพวกเขา และนั่นคือความเท็จของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคยกุขึ้น (26–28)

และจงรำลึกเมื่อเราให้ญินกลุ่มหนึ่งหันมาหาเจ้า เพื่อฟังอัลกุรอาน ครั้นเมื่อพวกเขาอยู่ต่อหน้ามัน พวกเขากล่าวว่า “จงเงียบเถิด” ครั้นเมื่อมันจบลง พวกเขาก็กลับไปหากลุ่มชนของตนในฐานะผู้ตักเตือน พวกเขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของเรา แท้จริงเราได้ยินคัมภีร์ที่ถูกประทานลงมาหลังจากมูซา ซึ่งยืนยันสิ่งที่มาก่อนมัน นำทางสู่ความจริงและสู่ทางอันเที่ยงตรง โอ้กลุ่มชนของเรา จงตอบรับผู้เรียกร้องของอัลลอฮ์ และศรัทธาต่อพระองค์ พระองค์จะทรงอภัยบาปของพวกท่านแก่พวกท่าน และทรงปกป้องพวกท่านจากการลงโทษอันเจ็บปวด และผู้ใดไม่ตอบรับผู้เรียกร้องของอัลลอฮ์ เขาย่อมไม่อาจหนีพ้นได้ในแผ่นดิน และเขาไม่มีผู้คุ้มครองใดนอกจากพระองค์ ชนเหล่านั้นอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง” (29–32)

พวกเขาไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และมิทรงเหน็ดเหนื่อยเพราะการสร้างมัน ทรงสามารถให้คนตายมีชีวิต หามิได้ ทรงสามารถแน่นอน แท้จริงพระองค์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง และในวันที่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมถูกนำมาต่อหน้าไฟนรก “นี่มิใช่ความจริงดอกหรือ” พวกเขาจะกล่าวว่า “ใช่แล้ว ขอสาบานต่อพระผู้อภิบาลของเรา” พระองค์จะตรัสว่า “ถ้าเช่นนั้นจงลิ้มรสการลงโทษ เพราะพวกเจ้าเคยปฏิเสธสัจธรรม” (33–34)

ดังนั้นจงอดทน ดั่งที่บรรดาศาสนทูตผู้มีความเด็ดเดี่ยวได้อดทน และอย่าขอให้เร่งสำหรับพวกเขา ในวันที่พวกเขาเห็นสิ่งที่ตนได้รับสัญญาไว้ จะประหนึ่งว่าพวกเขามิได้พักอยู่นอกจากชั่วโมงเดียวของกลางวัน นี่คือสารที่ต้องประกาศ แล้วจะมีผู้ใดถูกทำลายหรือนอกจากกลุ่มชนผู้ฝ่าฝืน (35)

47. มุฮัมมัด (Muḥammad)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม และขัดขวางผู้อื่นจากทางของอัลลอฮ์
พระองค์ทรงทำให้การงานของพวกเขาสูญเปล่า ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี
และศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่มุฮัมมัด ซึ่งเป็นความจริงจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา
พระองค์ทรงลบล้างความผิดของพวกเขาออกจากพวกเขา และทรงทำให้สภาพของพวกเขาดีงาม
นั่นเป็นเพราะบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมตามความเท็จ
ขณะที่บรรดาผู้ศรัทธาตามความจริงจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา
เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงยกอุปมาของพวกเขาแก่มนุษย์ (1–3)

ดังนั้นเมื่อพวกเจ้าเผชิญกับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมในสนามรบ ก็จงฟันที่ต้นคอ
จนกระทั่งเมื่อพวกเจ้าปราบพวกเขาได้ราบคาบแล้ว ก็จงมัดเชลยให้แน่น หลังจากนั้นจงปล่อยพวกเขา
จะโดยเป็นบุญคุณหรือโดยการไถ่ตัวก็ตาม จนกว่าสงครามจะวางภาระของมันลง เป็นเช่นนั้นแหละ
และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ พระองค์ย่อมตอบแทนโทษแก่พวกเขาด้วยพระองค์เอง
แต่เพื่อพระองค์จะทรงทดสอบบางคนในหมู่พวกเจ้าด้วยอีกบางคน และบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าในทางของอัลลอฮ์
พระองค์จะมิทรงทำให้การงานของพวกเขาสูญเปล่าเลย พระองค์จะทรงนำทางพวกเขา
และทรงทำให้สภาพของพวกเขาดีงาม
และจะทรงให้พวกเขาเข้าสู่สวนสวรรค์ที่พระองค์ทรงทำให้พวกเขารู้จักแล้ว โอ้บรรดาผู้ศรัทธา
หากพวกเจ้าช่วยเหลืออัลลอฮ์ พระองค์จะทรงช่วยเหลือพวกเจ้า และทรงทำให้เท้าของพวกเจ้ามั่นคง (4–7)

ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม ความพินาศเป็นของพวกเขา
และพระองค์จะทรงทำให้การงานของพวกเขาสูญเปล่า
นั่นเป็นเพราะพวกเขาเกลียดสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานลงมา พระองค์จึงทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ค่า
พวกเขามิได้เดินทางไปในแผ่นดินดอกหรือ แล้วดูว่าบั้นปลายของบรรดาผู้ก่อนพวกเขาเป็นอย่างไร
อัลลอฮ์ทรงทำลายพวกเขาอย่างราบคาบ และสิ่งที่เหมือนกันนั้นรอคอยบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม
นั่นเป็นเพราะอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้คุ้มครองของบรรดาผู้ศรัทธา
ขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมไม่มีผู้คุ้มครองใด
แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงให้บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีเข้าสู่สวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสาย
ไหลอยู่เบื้องล่าง ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมนั้นเสพสุขและกินดั่งที่ปศุสัตว์กิน
และไฟนรกคือที่พำนักของพวกเขา และกี่เมืองแล้ว ซึ่งมีกำลังแข็งแรงกว่าเมืองของเจ้าที่ขับไล่เจ้าออกมา
ที่เราได้ทำลาย แล้วไม่มีผู้ใดช่วยเหลือพวกเขา (8–13)

ผู้ที่อยู่บนหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของเขา
จะเหมือนกับผู้ที่การงานอันชั่วของเขาถูกทำให้ดูสวยงามแก่เขา
และพวกเขาตามอารมณ์ปรารถนาของตนหรือ อุปมาสวนสวรรค์ที่ถูกสัญญาไว้แก่บรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์
ในนั้นมีธารน้ำที่ไม่เน่าเสีย ธารน้ำนมที่รสชาติไม่เปลี่ยนแปลง ธารสุราที่อร่อยแก่ผู้ดื่ม
และธารน้ำผึ้งที่ถูกกรองจนบริสุทธิ์ และในนั้นพวกเขามีผลไม้ทุกชนิด
และการอภัยจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา พวกเขาจะเหมือนกับผู้ที่พำนักอยู่ในไฟนรกตลอดกาล
และถูกให้ดื่มน้ำเดือด ซึ่งตัดลำไส้ของพวกเขาเป็นท่อน ๆ หรือ (14–15)

และในหมู่พวกเขามีผู้ที่ฟังเจ้า (โอ้นบี) จนกระทั่งเมื่อพวกเขาออกจากที่ของเจ้า
พวกเขากล่าวแก่บรรดาผู้ได้รับความรู้ว่า “เมื่อครู่นี้เขากล่าวว่าอะไร”
ชนเหล่านั้นคือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงผนึกหัวใจของพวกเขา และพวกเขาตามอารมณ์ปรารถนาของตน
ส่วนบรรดาผู้รับทางนำ พระองค์ทรงเพิ่มพูนทางนำแก่พวกเขา
และประทานความยำเกรงของพวกเขาแก่พวกเขา แล้วพวกเขารอคอยสิ่งอื่นใดหรือ นอกจากยามอวสาน
ที่มันจะมาถึงพวกเขาอย่างฉับพลัน แท้จริงสัญญาณของมันได้มาแล้ว แล้วเมื่อมันมาถึงพวกเขา
การรำลึกของพวกเขาจะเป็นประโยชน์อะไรแก่พวกเขา ดังนั้นจงรู้เถิดว่า
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และจงขออภัยสำหรับความผิดของเจ้า
และสำหรับบรรดาชายและหญิงผู้ศรัทธา
และอัลลอฮ์ทรงรู้การเคลื่อนไหวไปมาของพวกเจ้าและที่พำนักของพวกเจ้า (16–19)

และบรรดาผู้ศรัทธากล่าวว่า “เหตุใดจึงไม่มีซูเราะฮ์ถูกประทานลงมา”
แต่เมื่อซูเราะฮ์อันชัดเจนเด็ดขาดถูกประทานลงมา และมีการกล่าวถึงการสู้รบในนั้น
เจ้าจะเห็นบรรดาผู้ที่ในหัวใจมีโรคมองมายังเจ้า ด้วยสายตาของผู้ที่หมดสติเพราะความตายใกล้เข้ามา
สิ่งที่ดีกว่าสำหรับพวกเขาคือการเชื่อฟังและถ้อยคำที่เหมาะสม ครั้นเมื่อกิจการถูกตัดสินเด็ดขาดแล้ว
หากพวกเขาสัตย์จริงต่ออัลลอฮ์ ย่อมดีกว่าสำหรับพวกเขา แล้วหากพวกเจ้าผินหลังให้
พวกเจ้าจะก่อความเสียหายในแผ่นดิน และตัดสายสัมพันธ์ทางเครือญาติของพวกเจ้ากระนั้นหรือ
ชนเหล่านั้นคือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงสาปแช่ง แล้วทรงทำให้พวกเขาหูหนวก
และทรงทำให้ดวงตาของพวกเขาบอด แล้วพวกเขาจะไม่ใคร่ครวญอัลกุรอานหรือ
หรือมีกุญแจปิดอยู่บนหัวใจของพวกเขา แท้จริงบรรดาผู้ที่หันหลังกลับ
หลังจากทางนำเป็นที่ชัดแจ้งแก่พวกเขาแล้ว ชัยฏอนได้ล่อลวงพวกเขา และให้ความหวังลม ๆ แล้ง ๆ
แก่พวกเขา นั่นเป็นเพราะพวกเขากล่าวแก่บรรดาผู้ที่เกลียดสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานลงมาว่า
“เราจะเชื่อฟังพวกท่านในบางเรื่อง” แต่อัลลอฮ์ทรงรู้ความลับของพวกเขา (20–26)

แล้วจะเป็นอย่างไร เมื่อมลาอิกะฮ์เอาชีวิตของพวกเขา โดยตีใบหน้าและแผ่นหลังของพวกเขา นั่นเป็นเพราะพวกเขาตามสิ่งที่ทำให้อัลลอฮ์กริ้ว และเกลียดสิ่งที่พระองค์ทรงพอพระทัย พระองค์จึงทรงทำให้การงานของพวกเขาสูญเปล่า (27–28)

หรือบรรดาผู้ที่ในหัวใจมีโรคคิดว่า อัลลอฮ์จะไม่ทรงเผยความอาฆาตของพวกเขาออกมาเลย และหากเราประสงค์ เราย่อมให้เจ้าเห็นพวกเขา แล้วเจ้าจะรู้จักพวกเขาด้วยเครื่องหมายของพวกเขา แต่เจ้าจะรู้จักพวกเขาอย่างแน่นอนด้วยน้ำเสียงของคำพูด และอัลลอฮ์ทรงรู้การงานของพวกเจ้า และเราจะทดสอบพวกเจ้าอย่างแน่นอน จนกว่าเราจะรู้บรรดาผู้ต่อสู้ดิ้นรนในหมู่พวกเจ้าและบรรดาผู้อดทน และจนกว่าเราจะทดสอบข่าวคราวของพวกเจ้า แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม ขัดขวางผู้อื่นจากทางของอัลลอฮ์ และต่อต้านศาสนทูต หลังจากทางนำเป็นที่ชัดแจ้งแก่พวกเขาแล้ว จะไม่อาจทำอันตรายแก่อัลลอฮ์ได้แต่อย่างใด และพระองค์จะทรงทำให้การงานของพวกเขาสูญเปล่า โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และจงเชื่อฟังศาสนทูต และอย่าทำให้การงานของพวกเจ้าสูญเปล่า แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม และขัดขวางผู้อื่นจากทางของอัลลอฮ์ แล้วตายในสภาพเป็นผู้ปฏิเสธ อัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยแก่พวกเขาเลย (29–34)

ดังนั้นจงอย่าท้อแท้และเรียกร้องสันติภาพ ขณะที่พวกเจ้าเป็นฝ่ายเหนือกว่า และอัลลอฮ์ทรงอยู่กับพวกเจ้า และพระองค์จะมิทรงลิดรอนรางวัลแห่งการงานของพวกเจ้าเลย
ชีวิตแห่งโลกนี้เป็นเพียงการละเล่นและความเพลิดเพลิน แต่หากพวกเจ้าศรัทธาและยำเกรงอัลลอฮ์ พระองค์จะประทานรางวัลของพวกเจ้าแก่พวกเจ้า และจะมิทรงขอทรัพย์สินของพวกเจ้า หากพระองค์ทรงขอมันจากพวกเจ้า และทรงรบเร้าพวกเจ้า พวกเจ้าย่อมตระหนี่ และพระองค์จะทรงเผยความอาฆาตของพวกเจ้าออกมา
พวกเจ้านี่แหละคือผู้ที่ถูกเรียกร้องให้บริจาคในทางของอัลลอฮ์ แต่ในหมู่พวกเจ้ามีผู้ที่ตระหนี่ และผู้ใดตระหนี่ เขาก็ตระหนี่ต่อตนเองเท่านั้น และอัลลอฮ์คือผู้ทรงมั่งมีพอเพียง ส่วนพวกเจ้าคือผู้ขัดสน และหากพวกเจ้าผินหลังให้ พระองค์จะทรงนำกลุ่มชนอื่นมาแทนพวกเจ้า แล้วพวกเขาจะไม่เป็นเหมือนพวกเจ้า (35–38)

48. ชัยชนะ (Al-Fatḥ)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

โอ้นบี แท้จริงเราได้ประทานชัยชนะอันชัดแจ้งแก่เจ้า
เพื่ออัลลอฮ์จะทรงอภัยความผิดของเจ้าทั้งที่ล่วงมาแล้วและที่จะมีขึ้น
ทรงทำให้ความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อเจ้าครบถ้วน ทรงนำทางเจ้าสู่ทางอันเที่ยงตรง
และทรงช่วยเหลือเจ้าด้วยการช่วยเหลืออันทรงพลัง
พระองค์คือผู้ทรงประทานความสงบมั่นลงมาในหัวใจของบรรดาผู้ศรัทธา
เพื่อพวกเขาจะได้เพิ่มพูนศรัทธาเข้ากับศรัทธาของตน
และไพร่พลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ
ทั้งนี้เพื่อพระองค์จะทรงให้บรรดาชายและหญิงผู้ศรัทธาเข้าสู่สวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไ
หลอยู่เบื้องล่าง พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
และทรงลบล้างความผิดของพวกเขาออกจากพวกเขา และนั่นคือชัยชนะอันสูงสุด ณ อัลลอฮ์
และเพื่อพระองค์จะทรงลงโทษบรรดาชายและหญิงที่กลับกลอก และบรรดาชายและหญิงที่ตั้งภาคี
ผู้ซึ่งคิดร้ายต่ออัลลอฮ์ วงเวียนแห่งความเลวร้ายตกแก่พวกเขา อัลลอฮ์ทรงกริ้วพวกเขา
ทรงสาปแช่งพวกเขา และทรงเตรียมนรกญะฮันนัมไว้สำหรับพวกเขา และช่างเป็นปลายทางที่เลวร้ายยิ่ง
และไพร่พลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ
แท้จริงเราได้ส่งเจ้ามา (โอ้นบี) เป็นพยาน เป็นผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน
เพื่อพวกเจ้าทั้งหลายจะได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ สนับสนุนเขา ให้เกียรติเขา
และแซ่ซ้องสดุดีอัลลอฮ์ทั้งยามเช้าและยามเย็น (1–9)

แท้จริงบรรดาผู้ที่ให้สัตยาบันแก่เจ้า พวกเขาให้สัตยาบันแก่อัลลอฮ์
พระหัตถ์ของอัลลอฮ์อยู่เหนือมือของพวกเขา ดังนั้นผู้ใดผิดคำมั่น เขาก็ผิดเป็นโทษแก่ตัวเขาเอง
และผู้ใดรักษาพันธสัญญาที่เขาทำไว้กับอัลลอฮ์ พระองค์จะประทานรางวัลอันยิ่งใหญ่แก่เขา
ชาวอาหรับชนบทที่อยู่เบื้องหลังจะกล่าวแก่เจ้าว่า “ทรัพย์สินและครอบครัวของเราทำให้เราไม่ว่าง
ดังนั้นจงขออภัยให้แก่เรา” พวกเขากล่าวด้วยลิ้นในสิ่งที่ไม่มีอยู่ในหัวใจของพวกเขา จงกล่าวเถิดว่า
“แล้วใครเล่ามีอำนาจช่วยพวกท่านให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้ หากพระองค์ทรงประสงค์โทษแก่พวกท่าน
หรือทรงประสงค์คุณแก่พวกท่าน หามิได้ อัลลอฮ์ทรงตระหนักยิ่งถึงสิ่งที่พวกท่านกระทำ” หามิได้
พวกเจ้าคิดว่าศาสนทูตและบรรดาผู้ศรัทธาจะไม่กลับไปหาครอบครัวของตนอีกเลย
และสิ่งนั้นถูกทำให้ดูสวยงามในหัวใจของพวกเจ้า และพวกเจ้าคิดร้าย และพวกเจ้าเป็นกลุ่มชนที่พินาศ
และผู้ใดไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์
แท้จริงเราได้เตรียมไฟอันลุกโชนไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม

และอำนาจการปกครองแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์
พระองค์ทรงอภัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ (10–14)

เมื่อพวกเจ้าออกไปเพื่อเก็บทรัพย์เชลย บรรดาผู้ที่อยู่เบื้องหลังจะกล่าวว่า “จงปล่อยให้เราตามพวกท่านไป”
พวกเขาต้องการเปลี่ยนแปลงพระดำรัสของอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิดว่า “พวกท่านจะไม่ตามเราไป
อัลลอฮ์ตรัสไว้เช่นนั้นก่อนแล้ว” แล้วพวกเขาจะกล่าวว่า “หามิได้ พวกท่านอิจฉาเรา” หามิได้
พวกเขาเข้าใจเพียงเล็กน้อยเท่านั้น (15)

จงกล่าวแก่ชาวอาหรับชนบทที่อยู่เบื้องหลังว่า
“พวกท่านจะถูกเรียกไปเผชิญกับกลุ่มชนที่มีกำลังรบเข้มแข็งยิ่ง พวกท่านจะสู้รบกับพวกเขา
เว้นแต่พวกเขาจะยอมจำนน แล้วหากพวกท่านเชื่อฟัง อัลลอฮ์จะประทานรางวัลอันดีงามแก่พวกท่าน
แต่หากพวกท่านผินหลังให้ ดั่งที่ผินหลังให้ก่อนหน้านี้
พระองค์จะทรงลงโทษพวกท่านด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด” ไม่มีบาปแก่คนตาบอด
ไม่มีบาปแก่คนขาพิการ และไม่มีบาปแก่คนป่วย และผู้ใดเชื่อฟังอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์
พระองค์จะทรงให้เขาเข้าสู่สวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง แต่ผู้ใดผินหลังให้
พระองค์จะทรงลงโทษเขาด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด (16–17)

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงพอพระทัยบรรดาผู้ศรัทธา เมื่อพวกเขาให้สัตยาบันแก่เจ้าใต้ต้นไม้
พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเขา จึงทรงประทานความสงบมั่นลงมาแก่พวกเขา
และทรงตอบแทนพวกเขาด้วยชัยชนะอันใกล้ และทรัพย์เชลยมากมายที่พวกเขาจะได้รับ
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ
อัลลอฮ์ทรงสัญญาแก่พวกเจ้าซึ่งทรัพย์เชลยมากมายที่พวกเจ้าจะได้รับ และทรงเร่งสิ่งนี้ให้แก่พวกเจ้า
และทรงยับยั้งมือของผู้คนจากพวกเจ้า เพื่อมันจะได้เป็นสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา
และเพื่อพระองค์จะทรงนำทางพวกเจ้าสู่ทางอันเที่ยงตรง และยังมีอื่นอีกซึ่งพวกเจ้ายังไม่สามารถได้มา
แต่อัลลอฮ์ทรงห้อมล้อมมันไว้แล้ว และอัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง (18–21)

และหากบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมสู้รบกับพวกเจ้า พวกเขาย่อมหันหลังหนี
แล้วพวกเขาจะไม่พบผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใด นั่นคือแนวทางของอัลลอฮ์ซึ่งมีมาก่อนแล้ว
และเจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงใดในแนวทางของอัลลอฮ์
และพระองค์คือผู้ทรงยับยั้งมือของพวกเขาจากพวกเจ้า และมือของพวกเจ้าจากพวกเขา
ในหุบเขาแห่งมักกะฮ์ หลังจากที่ทรงให้พวกเจ้ามีชัยเหนือพวกเขา และอัลลอฮ์ทรงเห็นสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ
พวกเขาคือบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม และขัดขวางพวกเจ้าจากมัสยิดอันต้องห้าม
และกีดกันสัตว์พลีมิให้ไปถึงสถานที่เชือดพลีของมัน

และหากมิใช่เพราะมีบรรดาชายผู้ศรัทธาและบรรดาหญิงผู้ศรัทธาที่พวกเจ้าไม่รู้จัก
ซึ่งพวกเจ้าอาจเหยียบย่ำพวกเขา แล้วความผิดจะตกแก่พวกเจ้าเพราะพวกเขาโดยไม่รู้ตัว
อัลลอฮ์ย่อมให้พวกเจ้าสู้รบ
ทั้งนี้เพื่ออัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เข้าสู่ความเมตตาของพระองค์
หากพวกเขาแยกออกจากกันอย่างชัดแจ้ง
เราย่อมลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมในหมู่พวกเขาด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด
เมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมตั้งความทะนงอันรุนแรงไว้ในหัวใจของตน
คือความทะนงแห่งสมัยแห่งความโง่เขลา
อัลลอฮ์จึงทรงประทานความสงบมั่นของพระองค์ลงมาแก่ศาสนทูตของพระองค์และแก่บรรดาผู้ศรัทธา
และทรงให้พวกเขายึดมั่นกับถ้อยคำแห่งความยำเกรง ซึ่งพวกเขามีสิทธิในมันยิ่งกว่าและคู่ควรแก่มัน
และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง (22–26)

แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงทำให้ความฝันของศาสนทูตของพระองค์เป็นจริงโดยแท้ว่า
พวกเจ้าจะเข้ามัสยิดอันต้องห้ามอย่างแน่นอน หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ อย่างปลอดภัย
โดยโกนศีรษะหรือตัดผมสั้น โดยไม่หวาดกลัว พระองค์ทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้
และก่อนหน้านั้นทรงประทานชัยชนะอันใกล้
พระองค์คือผู้ทรงส่งศาสนทูตของพระองค์มาพร้อมทางนำและศาสนาแห่งความจริง
เพื่อทรงทำให้มันมีชัยเหนือศาสนาทั้งมวล และอัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วในฐานะพยาน
มุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่อยู่กับเขานั้นเข้มแข็งต่อบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม
เมตตาต่อกันในหมู่พวกเขาเอง เจ้าเห็นพวกเขาโค้งและก้มกราบ
โดยแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์และความพอพระทัยของพระองค์
เครื่องหมายของพวกเขาอยู่บนใบหน้า จากร่องรอยของการก้มกราบ นั่นคืออุปมาของพวกเขาในเตารอต
และอุปมาของพวกเขาในอินญีล เป็นดั่งเมล็ดพืชที่แตกหน่อของมันออกมา แล้วทำให้มันแข็งแรง
มันจึงหนาขึ้น และตั้งมั่นบนลำต้นของมัน เป็นที่ชื่นชมแก่บรรดาผู้หว่าน
เพื่อพระองค์จะทรงทำให้บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมเดือดดาลเพราะพวกเขา
อัลลอฮ์ทรงสัญญาแก่บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีในหมู่พวกเขา ซึ่งการอภัยและรางวัลอันยิ่งใหญ่
(27–29)

49. ห้องส่วนตัว (Al-Ḥujurāt)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าล้ำหน้าอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และจงยำเกรงอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่ายกเสียงของพวกเจ้าเหนือเสียงของนบี และอย่าพูดเสียงดังกับเขา ดั่งที่พวกเจ้าพูดเสียงดังกันเอง มิเช่นนั้นการงานของพวกเจ้าจะสูญเปล่าโดยที่พวกเจ้าไม่รู้สึกตัว แท้จริงบรรดาผู้ที่ลดเสียงของตนต่อหน้าศาสนทูตของอัลลอฮ์ ชนเหล่านั้นคือผู้ที่อัลลอฮ์ทรงทดสอบหัวใจของพวกเขาเพื่อความยำเกรง พวกเขาจะได้รับการอภัยและรางวัลอันยิ่งใหญ่ แท้จริงบรรดาผู้ที่ร้องเรียกเจ้าจากหลังห้องส่วนตัว ส่วนมากของพวกเขาไม่ใช้สติปัญญา และหากพวกเขาอดทนจนกว่าเจ้าจะออกมาหาพวกเขา ย่อมดีกว่าสำหรับพวกเขา และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ (1–5)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา หากผู้ฝ่าฝืนนำข่าวมาให้พวกเจ้า ก็จงตรวจสอบให้แน่ชัด มิเช่นนั้นพวกเจ้าจะทำร้ายกลุ่มชนหนึ่งด้วยความไม่รู้ แล้วพวกเจ้าจะเสียใจในสิ่งที่ได้กระทำ และจงรู้เถิดว่าศาสนทูตของอัลลอฮ์อยู่ในหมู่พวกเจ้า หากเขาเชื่อฟังพวกเจ้าในหลายเรื่อง พวกเจ้าย่อมตกอยู่ในความลำบากอย่างแน่นอน แต่อัลลอฮ์ทรงทำให้ศรัทธาเป็นที่รักแก่พวกเจ้า และทรงทำให้มันงดงามในหัวใจของพวกเจ้า และทรงทำให้การปฏิเสธ ความชั่วช้า และการฝ่าฝืนเป็นที่น่ารังเกียจแก่พวกเจ้า ชนเหล่านั้นคือผู้ได้รับทางนำ เป็นความโปรดปรานและความกรุณาจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ (6–8)

และหากสองกลุ่มจากบรรดาผู้ศรัทธาสู้รบกัน ก็จงไกล่เกลี่ยระหว่างทั้งสอง แต่หากกลุ่มหนึ่งละเมิดต่ออีกกลุ่มหนึ่ง ก็จงสู้รบกับกลุ่มที่ละเมิด จนกว่ามันจะกลับสู่พระบัญชาของอัลลอฮ์ แล้วหากมันกลับ ก็จงไกล่เกลี่ยระหว่างทั้งสองด้วยความยุติธรรม และจงเที่ยงธรรม แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้เที่ยงธรรม แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธานั้นเป็นพี่น้องกัน ดังนั้นจงไกล่เกลี่ยระหว่างพี่น้องทั้งสองของพวกเจ้า และจงยำเกรงอัลลอฮ์ เพื่อพวกเจ้าจะได้รับความเมตตา (9–10)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าให้กลุ่มชนหนึ่งเย้ยหยันอีกกลุ่มชนหนึ่ง บางทีพวกเขาอาจดีกว่าตน และอย่าให้บรรดาสตรีเย้ยหยันสตรีอื่น บางทีพวกนางอาจดีกว่าตน และอย่าตำหนิติเตียนกัน และอย่าเรียกกันด้วยฉายาที่น่ารังเกียจ ช่างเลวร้ายเหลือเกินชื่อแห่งความชั่วช้าหลังจากศรัทธา และผู้ใดไม่กลับตัว ชนเหล่านั้นคือผู้อธรรม โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงหลีกห่างการสงสัยส่วนมาก แท้จริงการสงสัยบางอย่างเป็นบาป และอย่าสอดแนมกัน และอย่านินทากัน ผู้ใดในหมู่พวกเจ้าชอบกินเนื้อของพี่น้องของตนที่ตายแล้วหรือ พวกเจ้าย่อมรังเกียจมัน

และจงยำเกรงอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงรับการกลับตัวเสมอ ผู้ทรงเมตตาเสมอ โอ้มนุษย์เอ๋ย แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าจากชายหนึ่งและหญิงหนึ่ง และทำให้พวกเจ้าเป็นชนชาติและเผ่าพันธุ์ต่าง ๆ เพื่อพวกเจ้าจะได้รู้จักกัน แท้จริงผู้มีเกียรติที่สุดในหมู่พวกเจ้า ณ อัลลอฮ์ คือผู้ที่ยำเกรงพระองค์มากที่สุด แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงตระหนักยิ่ง (11–13)

ชาวอาหรับชนบทกล่าวว่า “เราศรัทธาแล้ว” จงกล่าวเถิดว่า “พวกท่านยังมิได้ศรัทธา แต่จงกล่าวว่า เรายอมมอบตนแล้ว เพราะศรัทธายังมิได้เข้าไปในหัวใจของพวกท่าน แต่หากพวกท่านเชื่อฟังอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ พระองค์จะมิทรงลดทอนสิ่งใดจากการงานของพวกท่าน แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ” บรรดาผู้ศรัทธามีเพียงผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ แล้วไม่สงสัย และต่อสู้ดิ้นรนด้วยทรัพย์สินและชีวิตของตนในทางของอัลลอฮ์ ชนเหล่านั้นแหละคือผู้สัตย์จริง จงกล่าวเถิดว่า “พวกท่านจะบอกอัลลอฮ์ถึงศาสนาของพวกท่านกระนั้นหรือ ทั้งที่อัลลอฮ์ทรงรู้ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดิน และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง” พวกเขาถือว่าเป็นบุญคุณต่อเจ้าที่พวกเขายอมมอบตน จงกล่าวเถิดว่า “อย่าถือการมอบตนของพวกท่านเป็นบุญคุณต่อฉัน หามิได้ อัลลอฮ์ต่างหากที่ทรงมีบุญคุณต่อพวกท่าน ที่ทรงนำทางพวกท่านสู่ศรัทธา หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง” แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้สิ่งเร้นลับแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และอัลลอฮ์ทรงเห็นสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ (14–18)

50. กอฟ (Qāf)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

กอฟ ขอสาบานด้วยอัลกุรอานอันทรงเกียรติยิ่ง แต่พวกเขาประหลาดใจที่ผู้ตักเตือนจากหมู่พวกเขาเองมายังพวกเขา และบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกล่าวว่า “นี่เป็นสิ่งที่แปลกประหลาด เมื่อเราตายและกลายเป็นดินแล้วกระนั้นหรือ นั่นเป็นการกลับคืนที่ห่างไกลเหลือเกิน” เรารู้ดีถึงสิ่งที่แผ่นดินลดทอนไปจากพวกเขา และ ณ เรามีบันทึกที่เก็บรักษาทุกสิ่ง หามิได้ พวกเขาปฏิเสธความจริงเมื่อมันมาถึงพวกเขา พวกเขาจึงอยู่ในสภาพสับสน พวกเขามิได้มองดูฟากฟ้าเบื้องบนพวกเขาดอกหรือว่า เราสร้างมันและประดับมันอย่างไร และมันไม่มีรอยแยกใด และแผ่นดินนั้น เราแผ่มันออก และวางภูเขาอันมั่นคงไว้บนนั้น และให้พืชคู่อันงดงามทุกชนิดงอกขึ้นในนั้น เป็นความประจักษ์แจ้งและข้อเตือนใจสำหรับบ่าวทุกคนที่หันกลับไปหาอัลลอฮ์ และเราหลั่งน้ำอันจำเริญลงมาจากฟากฟ้า แล้วด้วยน้ำนั้นเราให้สวนและเมล็ดพืชสำหรับเก็บเกี่ยวงอกขึ้น และต้นอินทผลัมสูงตระหง่านที่มีทะลายซ้อนกันเป็นชั้น เป็นปัจจัยยังชีพสำหรับบรรดาบ่าว และด้วยน้ำนั้นเราให้ชีวิตแก่แผ่นดินที่ตายแล้ว เช่นนั้นแหละคือการออกมาจากหลุมศพ ก่อนพวกเขา กลุ่มชนของนูห์ ชาวอัรร็อส และษะมูด ก็ปฏิเสธมาแล้ว และอ๊าด ฟิรเอาน์ และพี่น้องของลูฏ และชาวป่าทึบ และกลุ่มชนของตุบบะอ์ ทุกกลุ่มล้วนปฏิเสธบรรดาศาสนทูต คำขู่ของข้าจึงเป็นจริง (1–14)

แล้วเราเหน็ดเหนื่อยจากการสร้างครั้งแรกกระนั้นหรือ หามิได้ แต่พวกเขาสงสัยในการสร้างใหม่ และแท้จริงเราได้สร้างมนุษย์ และเรารู้สิ่งที่จิตใจของเขากระซิบแก่เขา และเราอยู่ใกล้เขายิ่งกว่าเส้นเลือดใหญ่ที่คอ เมื่อผู้รับสองฝ่ายรับไว้ โดยนั่งอยู่ทางขวาและทางซ้าย เขามิได้เปล่งคำพูดใด นอกจากมีผู้เฝ้าดูอยู่ข้างเขา พร้อมอยู่เสมอ และความมึนงงแห่งความตายจะมาถึงด้วยความจริง “นี่คือสิ่งที่เจ้าเคยหลีกหนี” (15–19)

และแตรจะถูกเป่า “นั่นคือวันแห่งคำขู่” และทุกชีวิตจะมา โดยมีผู้ต้อนและพยานมากับมัน “แท้จริงเจ้าเคยเผลอไผลต่อสิ่งนี้ บัดนี้เราได้เปิดสิ่งปกปิดออกจากเจ้าแล้ว สายตาของเจ้าในวันนี้จึงคมชัด” และสหายของเขาจะกล่าวว่า “นี่คือสิ่งที่อยู่กับฉัน พร้อมแล้ว” “เจ้าทั้งสองจงโยนลงในนรกญะฮันนัม ซึ่งผู้ปฏิเสธที่ดื้อดึงทุกคน ผู้ขัดขวางความดี ผู้ละเมิด ผู้ช่างสงสัย ผู้ซึ่งตั้งพระเจ้าอื่นเคียงคู่กับอัลลอฮ์ ดังนั้นจงโยนเขาลงในการลงโทษอันรุนแรง” สหายของเขาจะกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ข้าพระองค์มิได้ทำให้เขาละเมิด แต่เขาเองอยู่ในความหลงผิดที่ไกลยิ่ง” พระองค์จะตรัสว่า “อย่าทะเลาะกันต่อหน้าข้า ข้าได้ส่งคำขู่ไปยังพวกเจ้าก่อนแล้ว พระดำรัสจะไม่ถูกเปลี่ยนแปลง ณ ข้า และข้ามิได้อธรรมต่อบรรดาบ่าวเลย” ในวันที่เราจะกล่าวแก่นรกญะฮันนัมว่า “เจ้าเต็มแล้วหรือ” และมันจะกล่าวว่า “ยังมีเพิ่มอีกไหม” และสวนสวรรค์จะถูกนำเข้ามาใกล้สำหรับบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์

ไม่ห่างไกล “นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าได้รับสัญญาไว้ สำหรับทุกคนที่หันกลับไปหาอัลลอฮ์ และรักษาขอบเขตของพระองค์ ผู้ซึ่งเกรงกลัวพระผู้ทรงกรุณาปรานีทั้งที่มองไม่เห็นพระองค์ และมาด้วยหัวใจที่หันกลับไปหาพระองค์ จงเข้าไปด้วยความสันติเถิด นั่นคือวันแห่งความนิรันดร์” ในนั้นพวกเขาจะได้รับทุกสิ่งที่ประสงค์ และ ณ เรายังมีมากกว่านั้น (20–35)

และกี่ชั่วรุ่นแล้วที่เราทำลายก่อนพวกเขา ซึ่งมีพลังเข้มแข็งกว่าคนเหล่านี้ พวกเขาท่องไปทั่วแผ่นดิน มีทางหนีใดไหม แท้จริงในการนั้นมีข้อเตือนใจสำหรับผู้ที่มีหัวใจ หรือเงี่ยหูฟังโดยที่เขาเป็นพยาน และแท้จริงเราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองในหกช่วงกาล และไม่มีความเหน็ดเหนื่อยใดแตะต้องเรา ดังนั้นจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าว และจงแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระผู้อภิบาลของเจ้า ก่อนดวงอาทิตย์ขึ้นและก่อนมันตก และในบางส่วนของกลางคืนจงแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ และหลังการก้มกราบ และจงฟังเถิดถึงวันที่ผู้เรียกจะเรียกจากที่ใกล้ วันที่พวกเขาจะได้ยินเสียงกัมปนาทด้วยความจริง นั่นคือวันแห่งการออกมา แท้จริงเรานี่แหละเป็นผู้ให้ชีวิตและให้ตาย และปลายทางคือยังเรา ในวันที่แผ่นดินจะแยกออกจากพวกเขา ขณะที่พวกเขารีบรุดออกมา นั่นคือการรวบรวมที่ง่ายสำหรับเรา เรารู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกเขากล่าว และเจ้ามิได้เป็นผู้บังคับเหนือพวกเขา ดังนั้นจงเตือนด้วยอัลกุรอานแก่ผู้ที่กลัวคำขู่ของข้า (36–45)

51. ลมที่พัดกระจาย (Al-Dhāriyāt)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ขอสาบานด้วยลมที่พัดกระจายไปทั่ว และเมฆที่แบกน้ำหนักอันหนักอึ้ง และเรือที่แล่นไปอย่างสะดวก
และมลาอิกะฮ์ที่แบ่งสรรตามพระบัญชา แท้จริงสิ่งที่พวกเจ้าได้รับสัญญาไว้เป็นความจริงอย่างแน่นอน
และแท้จริงการตอบแทนจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ขอสาบานด้วยฟากฟ้าที่มีเส้นทางถักทอ
แท้จริงพวกเจ้าขัดแย้งกันในคำพูดเกี่ยวกับมัน ผู้ใดถูกหันเหจากมัน เขาก็ปล่อยให้ตนถูกหันเหไป
ความพินาศจงประสบแก่บรรดาผู้อาศัยการคาดเดา ผู้ซึ่งจมอยู่ในห้วงแห่งความเผลอไผล[43]
พวกเขาถามว่า “วันแห่งการตอบแทนคือเมื่อใด” คือวันที่พวกเขาจะถูกทดสอบเหนือไฟนรก
“จงลิ้มรสการทดสอบของพวกเจ้าเถิด นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าเคยขอให้เร่ง”
แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์จะอยู่ท่ามกลางสวนสวรรค์และตาน้ำ
โดยรับสิ่งที่พระผู้อภิบาลของพวกเขาประทานแก่พวกเขา แท้จริงก่อนหน้านั้นพวกเขาเป็นผู้ทำความดี
พวกเขานอนเพียงเล็กน้อยในยามกลางคืน และในยามใกล้รุ่งพวกเขาขออภัย
และในทรัพย์สินของพวกเขามีสิทธิอันชอบธรรมสำหรับผู้ที่ขอและผู้ที่ขาดแคลน
และในแผ่นดินมีสัญญาณมากมายสำหรับบรรดาผู้แสวงหาความเชื่อมั่น และในตัวของพวกเจ้าเองด้วย
แล้วพวกเจ้าจะไม่มองเห็นหรือ และในฟากฟ้ามีปัจจัยยังชีพของพวกเจ้า และสิ่งที่พวกเจ้าได้รับสัญญาไว้
ดังนั้นขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลแห่งฟากฟ้าและแผ่นดิน แท้จริงนี่คือความจริง
แน่นอนเช่นเดียวกับที่พวกเจ้ากำลังพูดอยู่ (1–23)

เรื่องราวของบรรดาแขกผู้มีเกียรติของอิบรอฮีมได้มาถึงเจ้าแล้วหรือไม่ เมื่อพวกเขาเข้าไปหาเขา
แล้วกล่าวว่า “สันติ” เขากล่าวว่า “สันติ” โดยคิดว่า “เป็นคนแปลกหน้า”
แล้วเขาปลีกตัวไปหาครอบครัวของเขา แล้วนำลูกวัวอ้วนพีมา และวางมันไว้ใกล้พวกเขา เขากล่าวว่า
“พวกท่านไม่กินหรือ” แล้วเขารู้สึกหวาดกลัวพวกเขาอยู่บ้าง พวกเขากล่าวว่า “อย่ากลัวเลย”
และพวกเขาแจ้งข่าวดีแก่เขาถึงบุตรชายผู้มีความรู้ แล้วภรรยาของเขาก็เข้ามาพร้อมเสียงร้อง
ตบหน้าของตน แล้วกล่าวว่า “หญิงชราที่เป็นหมัน” พวกเขากล่าวว่า
“เช่นนั้นแหละพระผู้อภิบาลของท่านตรัสไว้ แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้” เขากล่าวว่า
“แล้วธุระของพวกท่านคืออะไร โอ้บรรดาทูต” พวกเขากล่าวว่า
“แท้จริงเราถูกส่งมายังกลุ่มชนที่จมอยู่ในบาป เพื่อปล่อยก้อนหินจากดินเผาลงบนพวกเขา
ซึ่งถูกทำเครื่องหมายไว้ ณ พระผู้อภิบาลของท่าน สำหรับบรรดาผู้ล้ำเกินขอบเขต”
เราจึงนำผู้ที่อยู่ในเมืองนั้นจากบรรดาผู้ศรัทธาออกมา แต่เราไม่พบในนั้น

[43] **อเทวนิยมตั้งอยู่บนการคาดเดา (ซ็อนน์): อรรถาธิบายเชิงวิทยาศาสตร์ ปรัชญา และเทววิทยา**

นอกจากบ้านเดียวของบรรดาผู้มอบตนแด่อัลลอฮ์ และเราทิ้งสัญญาณไว้ในนั้นสำหรับบรรดาผู้กลัวการลงโทษอันเจ็บปวด (24–37)

และในเรื่องของมูซาก็มีสัญญาณ เมื่อเราส่งเขาไปยังฟิรเอาน์พร้อมอำนาจอันชัดแจ้ง แต่ฟิรเอาน์ผินหลังให้โดยอาศัยกำลังของเขา และกล่าวว่า “นักมายากล หรือคนวิกลจริต” เราจึงลงโทษเขาและไพร่พลของเขาแล้วโยนพวกเขาลงในทะเล โดยที่เขาเป็นผู้ควรถูกตำหนิ และในเรื่องของอ๊าดเมื่อเราส่งลมที่ไร้ประโยชน์ใส่พวกเขา มันมิได้เหลือสิ่งใดที่มันพัดผ่าน นอกจากทำให้เป็นดั่งกระดูกผุและในเรื่องของษะมูด เมื่อมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า “จงเสพสุขสักระยะหนึ่ง” แต่พวกเขาขัดขืนพระบัญชาของพระผู้อภิบาลของตน สายฟ้าฟาดจึงคร่าพวกเขาขณะที่พวกเขามองดูอยู่แล้วพวกเขาไม่อาจลุกขึ้น และไม่อาจช่วยตัวเองได้ และกลุ่มชนของนูห์ก่อนหน้านั้นแท้จริงพวกเขาเป็นกลุ่มชนผู้ฝ่าฝืน และฟากฟ้านั้น เราสร้างมันด้วยพลังและแท้จริงเราเป็นผู้ขยายมันอย่างแน่นอน และแผ่นดินนั้น เราแผ่มันออก และเราเป็นผู้ปูที่ประเสริฐยิ่งและจากทุกสิ่งเราได้สร้างเป็นคู่ ๆ เพื่อพวกเจ้าจะได้ใคร่ครวญ ดังนั้นจงหนีไปหาอัลลอฮ์เถิดแท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอันชัดแจ้งจากพระองค์สำหรับพวกท่าน และจงอย่าตั้งพระเจ้าอื่นเคียงคู่กับอัลลอฮ์แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอันชัดแจ้งจากพระองค์สำหรับพวกท่าน (38–51)

เช่นนั้นแหละ ไม่มีศาสนทูตคนใดมายังบรรดาผู้ก่อนพวกเขา นอกจากพวกเขาจะกล่าวว่า “นักมายากลหรือคนวิกลจริต” พวกเขาสั่งเสียเรื่องนี้ต่อกันมากระนั้นหรือ หามิได้ พวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ล้ำเกินขอบเขตดังนั้นจงผินหลังให้พวกเขา แล้วเจ้าจะไม่ถูกตำหนิ และจงเตือนต่อไปเพราะแท้จริงการเตือนนั้นเป็นประโยชน์แก่บรรดาผู้ศรัทธา (52–55)

และข้ามิได้สร้างญินและมนุษย์ เว้นแต่เพื่อให้พวกเขาเคารพภักดีข้าข้ามิได้ต้องการปัจจัยยังชีพใดจากพวกเขา และมิได้ต้องการให้พวกเขาให้อาหารแก่ข้าแท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพ ผู้ทรงพลัง ผู้ทรงมั่นคงแท้จริงบรรดาผู้อธรรมจะมีส่วนเช่นเดียวกับส่วนของพวกพ้องของตน ดังนั้นอย่าให้พวกเขาขอให้ข้าเร่งความวิบัติจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม จากวันของพวกเขาที่ได้รับสัญญาไว้ (56–60)

52. ภูเขา (Al-Ṭūr)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ขอสาบานด้วยภูเขา และคัมภีร์ที่ถูกจารึก ในแผ่นหนังที่คลี่ออก และบ้านที่มีผู้ไปมาอยู่เสมอ และหลังคาที่ถูกยกสูง และทะเลที่เอ่อล้น แท้จริงการลงโทษของพระผู้อภิบาลของเจ้าจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ไม่มีผู้ใดปัดป้องมันได้ ในวันที่ฟากฟ้าจะสั่นไหวอย่างรุนแรง และภูเขาทั้งหลายจะเคลื่อนไปอย่างแท้จริง ดังนั้นความวิบัติในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ ผู้ซึ่งเล่นสนุกอยู่ในการพูดไร้สาระ ในวันที่พวกเขาจะถูกผลักไสลงสู่ไฟแห่งนรกญะฮันนัมอย่างรุนแรง “นี่คือไฟนรกที่พวกเจ้าเคยปฏิเสธ แล้วนี่เป็นมายากลหรือ หรือพวกเจ้ามองไม่เห็น จงเผาไหม้ในนั้นเถิด พวกเจ้าจะอดทนหรือไม่อดทน ก็มีค่าเท่ากันสำหรับพวกเจ้า พวกเจ้าเพียงถูกตอบแทนตามที่พวกเจ้าเคยกระทำ” (1–16)

แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์จะอยู่ท่ามกลางสวนสวรรค์และความผาสุก
โดยยินดีในสิ่งที่พระผู้อภิบาลของพวกเขาประทานแก่พวกเขา
และพระผู้อภิบาลของพวกเขาทรงปกป้องพวกเขาจากการลงโทษแห่งไฟอันลุกโชน
“จงกินและดื่มอย่างสำราญ เพราะสิ่งที่พวกเจ้าเคยกระทำ” โดยเอนกายบนเตียงที่เรียงเป็นแถว
และเราจะให้พวกเขามีคู่ครองที่มีดวงตางดงาม และบรรดาผู้ศรัทธา
ซึ่งลูกหลานของพวกเขาตามพวกเขาในศรัทธา เราจะให้ลูกหลานของพวกเขาอยู่ร่วมกับพวกเขา
และเราจะไม่ลดทอนสิ่งใดจากการงานของพวกเขา ทุกคนถูกประกันไว้ด้วยสิ่งที่เขาขวนขวาย
และเราจะเพิ่มพูนผลไม้และเนื้อตามที่พวกเขาปรารถนาให้แก่พวกเขา ในนั้นพวกเขาจะส่งถ้วยต่อกัน
ซึ่งไม่ทำให้เกิดคำพูดไร้สาระและบาปใด และมีเด็กหนุ่มผู้รับใช้เวียนอยู่ในหมู่พวกเขา
ประหนึ่งไข่มุกที่ถูกเก็บรักษาไว้ และพวกเขาจะหันมาถามไถ่กัน พวกเขาจะกล่าวว่า “แท้จริงก่อนหน้านี้
เมื่ออยู่ในหมู่ครอบครัวของเรา เรามีความหวาดกลัว แต่อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานเรา
และทรงปกป้องเราจากการลงโทษแห่งลมร้อนแผดเผา แท้จริงเราเคยวิงวอนพระองค์มาก่อน
แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงกรุณา ผู้ทรงเมตตาเสมอ” ดังนั้นจงเตือนเถิด (โอ้นบี)
ด้วยความโปรดปรานของพระผู้อภิบาลของเจ้า เจ้ามิใช่หมอดูและมิใช่คนวิกลจริต หรือพวกเขากล่าวว่า
“เป็นกวี เรารอคอยการพลิกผันของโชคชะตาที่จะเกิดแก่เขา” จงกล่าวเถิดว่า “จงรอคอยเถิด
แท้จริงฉันก็รอคอยอยู่กับพวกท่าน” สติปัญญาของพวกเขาสั่งพวกเขาเช่นนี้
หรือพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ล้ำเกินขอบเขต หรือพวกเขากล่าวว่า “เขากุมันขึ้น” หามิได้ พวกเขาไม่ศรัทธา
ดังนั้นจงให้พวกเขานำถ้อยคำที่เหมือนกับมันมา หากพวกเขาเป็นผู้สัตย์จริง (17–34)

หรือพวกเขาถูกสร้างขึ้นจากความว่างเปล่า หรือพวกเขาเป็นผู้สร้าง
หรือพวกเขาสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน หามิได้ พวกเขาไม่มีความเชื่อมั่น[44] (35–36)

หรือพวกเขาครอบครองคลังของพระผู้อภิบาลของเจ้า หรือพวกเขาเป็นผู้ควบคุม
หรือพวกเขามีบันไดไว้ใช้แอบฟัง ถ้าเช่นนั้นจงให้ผู้ฟังของพวกเขานำหลักฐานอันชัดแจ้งมา
หรือพระองค์มีบุตรสาว ขณะที่พวกเจ้ามีบุตรชาย หรือเจ้าขอค่าตอบแทนจากพวกเขา
พวกเขาจึงหนักอึ้งด้วยหนี้สิน หรือพวกเขามีความรู้ในสิ่งเร้นลับ แล้วพวกเขาจดบันทึกไว้
หรือพวกเขาต้องการวางแผนร้าย แต่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมนั่นแหละคือผู้ที่ตกอยู่ในแผน
หรือพวกเขามีพระเจ้าอื่นนอกจากอัลลอฮ์ มหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮ์จากสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคีกับพระองค์
(37–43)

และหากพวกเขาเห็นชิ้นส่วนของฟากฟ้าตกลงมา พวกเขาก็จะกล่าวว่า “เป็นเมฆที่ทับซ้อนกัน”
ดังนั้นจงปล่อยพวกเขาไว้ จนกว่าพวกเขาจะพบกับวันของพวกเขา ซึ่งพวกเขาจะสิ้นสติในวันนั้น
วันที่การวางแผนของพวกเขาจะไม่เป็นประโยชน์แก่พวกเขาแต่อย่างใด
และพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ และแท้จริงสำหรับบรรดาผู้อธรรมมีการลงโทษก่อนหน้านั้น
แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้ ดังนั้นจงอดทนต่อการตัดสินของพระผู้อภิบาลของเจ้า
แท้จริงเจ้าอยู่ในสายตาของเรา และจงแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระผู้อภิบาลของเจ้าเมื่อเจ้าลุกขึ้น
และในบางส่วนของกลางคืนจงแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ และเมื่อดวงดาวลับหาย (44–49)

---

[44] อัลกุรอานอันศักดิ์สิทธิ์: อัลลอฮ์คือผู้ทรงแรกสุดและผู้ทรงริเริ่มทุกสิ่ง – อัลกุรอานอันทรงเกียรติกับวิทยาศาสตร์
วิดีโอ: เหตุใดจึงมีพระเจ้า มิใช่ความว่างเปล่า
วิดีโอ: ความว่างเปล่าเก้าระดับคืออะไร | โรเบิร์ต ลอว์เรนซ์ คูห์น – อัลกุรอานอันทรงเกียรติกับวิทยาศาสตร์
การตั้งคำถามขั้นสูงสุดอย่างถูกต้องย่อมหักล้างอเทวนิยม
วิดีโอ: การค้นพบพระเจ้าด้วยการจินตนาการถึงความว่างเปล่าโดยสมบูรณ์

53. ดวงดาว (Al-Najm)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ขอสาบานด้วยดวงดาวเมื่อมันลับลง สหายของพวกเจ้ามิได้หลงทาง และมิได้ผิดพลาด
และเขามิได้พูดตามอารมณ์ปรารถนาของตน มันมิใช่อื่นใดนอกจากวิวรณ์ที่ถูกประทาน
ผู้ทรงพลังอันแข็งแกร่งได้สอนเขา ผู้มีกำลังสมบูรณ์ แล้วเขายืนตระหง่าน ขณะที่อยู่ ณ ขอบฟ้าสูงสุด
แล้วเขาเข้ามาใกล้และลงมา จนอยู่ห่างเพียงสองช่วงคันธนู หรือใกล้กว่านั้น
แล้วเขาประทานวิวรณ์แก่บ่าวของพระองค์ซึ่งสิ่งที่เขาประทาน หัวใจมิได้กล่าวเท็จในสิ่งที่มันเห็น
แล้วพวกเจ้าจะโต้เถียงกับเขาในสิ่งที่เขาเห็นกระนั้นหรือ และแท้จริงเขาได้เห็นผู้นั้นอีกครั้งหนึ่ง ณ
ต้นพุทราแห่งสุดเขต ซึ่งใกล้มันคือสวนสวรรค์แห่งที่พักพิง เมื่อสิ่งที่ปกคลุมได้ปกคลุมต้นพุทรานั้น
สายตามิได้เบี่ยงเบน และมิได้ล้ำเกิน
แท้จริงเขาได้เห็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ที่สุดบางประการของพระผู้อภิบาลของเขา (1–18)

พวกเจ้าเห็นอัลลาตและอัลอุซซาแล้วหรือไม่ และมะนาต ตัวที่สาม อีกตัวหนึ่ง บุตรชายเป็นของพวกเจ้า
และบุตรสาวเป็นของพระองค์กระนั้นหรือ ถ้าเช่นนั้นนั่นเป็นการแบ่งที่ไม่เป็นธรรม
พวกมันมิใช่อื่นใดนอกจากชื่อที่พวกเจ้าตั้งขึ้น ทั้งพวกเจ้าและบรรพบุรุษของพวกเจ้า
ซึ่งอัลลอฮ์มิได้ประทานหลักฐานใดลงมาสำหรับมัน
พวกเขามิได้ตามสิ่งใดนอกจากการคาดเดาและสิ่งที่จิตใจปรารถนา
ทั้งที่ทางนำจากพระผู้อภิบาลของพวกเขาได้มาถึงพวกเขาแล้ว หรือมนุษย์จะได้ทุกสิ่งที่เขาปรารถนา
แต่ปรโลกและโลกนี้เป็นของอัลลอฮ์ และมีมลาอิกะฮ์กี่มากน้อยในชั้นฟ้าทั้งหลาย
ซึ่งการไกล่โทษแทนของพวกเขาไม่เป็นประโยชน์แต่อย่างใด
เว้นแต่หลังจากอัลลอฮ์ทรงอนุญาตแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และพอพระทัย (19–27)

แท้จริงบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อปรโลกตั้งชื่อมลาอิกะฮ์ด้วยชื่อของเพศหญิง พวกเขาไม่มีความรู้ใดในเรื่องนั้น
พวกเขามิได้ตามสิ่งใดนอกจากการคาดเดา และแท้จริงการคาดเดาไม่อาจแทนความจริงได้แต่อย่างใด[45]
(28)

ดังนั้นจงผินหลังให้ผู้ที่ผินหลังให้การรำลึกถึงเรา และมิได้ปรารถนาสิ่งใดนอกจากชีวิตแห่งโลกนี้[46]
นั่นคือขีดสุดแห่งความรู้ของพวกเขา แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่หลงจากทางของพระองค์
และทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่รับทางนำ และทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์
เพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้ทำความชั่วตามที่พวกเขากระทำ

[45] **อเทวนิยมตั้งอยู่บนการคาดเดา (ซ็อนน์): อรรถาธิบายเชิงวิทยาศาสตร์ ปรัชญา และเทววิทยา**
[46] การปฏิเสธพระเจ้าและการปฏิเสธชีวิตหลังความตายนั้นไปด้วยกัน และเรื่องนี้ถูกบันทึกไว้ในหลายโองการของอัลกุรอาน

และทรงตอบแทนบรรดาผู้ทำความดีด้วยสิ่งที่ดีที่สุด
คือบรรดาผู้ที่หลีกห่างบาปใหญ่และความลามกทั้งหลาย เว้นแต่ความพลั้งพลาดเล็กน้อย
แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงกว้างขวางในการอภัย พระองค์ทรงรู้จักพวกเจ้าดียิ่ง
เมื่อทรงให้พวกเจ้าเกิดจากแผ่นดิน และเมื่อพวกเจ้าเป็นทารกในครรภ์มารดาของพวกเจ้า
ดังนั้นจงอย่าอ้างความบริสุทธิ์ให้ตนเอง พระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่ยำเกรงพระองค์ (29–32)

เจ้าเห็นผู้ที่ผินหลังให้ไหม ผู้ซึ่งให้เพียงเล็กน้อย แล้วหยุดเสีย เขามีความรู้ในสิ่งเร้นลับ
แล้วเขามองเห็นกระนั้นหรือ หรือเขามิได้รับการบอกเล่าถึงสิ่งที่อยู่ในคัมภีร์ของมูซา
และของอิบรอฮีมผู้ทำหน้าที่ครบถ้วน ว่าไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบกภาระของผู้อื่น
และมนุษย์จะไม่ได้รับสิ่งใดนอกจากสิ่งที่เขาพยายาม และความพยายามของเขาจะถูกมองเห็น
แล้วเขาจะได้รับการตอบแทนอย่างครบถ้วนที่สุด และปลายทางสุดท้ายคือยังพระผู้อภิบาลของเจ้า
และพระองค์คือผู้ทรงทำให้หัวเราะและทรงทำให้ร้องไห้ และพระองค์คือผู้ทรงให้ตายและทรงให้ชีวิต
และพระองค์ทรงสร้างทั้งคู่ คือเพศชายและเพศหญิง จากหยดน้ำเมื่อมันถูกหลั่งออกมา
และการสร้างครั้งที่สองเป็นหน้าที่ของพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงให้ความมั่งมีและทรัพย์สิน
และพระองค์คือพระผู้อภิบาลแห่งดาวซิริอุส และพระองค์ทรงทำลายอ๊าดรุ่นก่อน และษะมูด
โดยมิทรงเหลือไว้ และกลุ่มชนของนูห์ก่อนหน้านั้น แท้จริงพวกเขาอธรรมยิ่งกว่าและฝ่าฝืนยิ่งกว่า
และพระองค์ทรงคว่ำเมืองที่ถูกพลิกกลับ แล้วสิ่งที่ปกคลุมก็ปกคลุมมัน
แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้า ที่เจ้าจะโต้เถียง (33–55)

นี่คือผู้ตักเตือนคนหนึ่งจากบรรดาผู้ตักเตือนรุ่นก่อน ยามอวสานที่ใกล้เข้ามานั้นได้ใกล้เข้ามาแล้ว
ไม่มีผู้ใดเปิดเผยมันได้นอกจากอัลลอฮ์ แล้วพวกเจ้าประหลาดใจต่อถ้อยคำนี้ และหัวเราะโดยไม่ร้องไห้
ขณะที่พวกเจ้าเพลิดเพลินอย่างเผลอไผลกระนั้นหรือ ดังนั้นจงก้มกราบต่ออัลลอฮ์ และเคารพภักดีเถิด
(56–62)

54. ดวงจันทร์ (Al-Qamar)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ยามอวสานได้ใกล้เข้ามาแล้ว และดวงจันทร์ได้แยกออก (1)

แต่หากพวกเขาเห็นสัญญาณ พวกเขาก็ผินหลังให้ และกล่าวว่า “มายากลเช่นเคย” และพวกเขาปฏิเสธ
และตามอารมณ์ปรารถนาของตน แต่ทุกกิจการย่อมมีที่ลงเอย
และแท้จริงข่าวคราวที่มีข้อยับยั้งอยู่ในนั้นได้มาถึงพวกเขาแล้ว เป็นวิทยปัญญาอันลึกซึ้ง
แต่คำตักเตือนทั้งหลายไม่เป็นประโยชน์ ดังนั้นจงผินหลังให้พวกเขา
ในวันที่ผู้เรียกจะเรียกไปสู่สิ่งที่น่าสะพรึงกลัว พวกเขาจะออกจากหลุมศพด้วยสายตาที่ก้มต่ำ
ประหนึ่งตั๊กแตนที่กระจัดกระจาย รีบรุดไปยังผู้เรียก บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะกล่าวว่า
“นี่เป็นวันที่ยากลำบาก” (2–8)

ก่อนพวกเขา กลุ่มชนของนูห์ก็ปฏิเสธมาแล้ว พวกเขาปฏิเสธบ่าวของเรา และกล่าวว่า “คนวิกลจริต”
และเขาถูกขับไล่ เขาจึงวิงวอนพระผู้อภิบาลของเขาว่า “แท้จริงข้าพระองค์พ่ายแพ้แล้ว
ดังนั้นขอทรงช่วยเหลือ” เราจึงเปิดประตูทั้งหลายของฟากฟ้าด้วยน้ำที่เทลงมา
และเราทำให้แผ่นดินพวยพุ่งเป็นตาน้ำ แล้วน้ำก็มาบรรจบกันตามกิจการที่ถูกกำหนดไว้แล้ว
และเราบรรทุกเขาบนเรือที่ทำด้วยแผ่นไม้และตะปู ซึ่งแล่นไปภายใต้สายตาของเรา
เป็นการตอบแทนแก่ผู้ที่ถูกปฏิเสธ และแท้จริงเราได้ทิ้งมันไว้เป็นสัญญาณ แล้วมีผู้ใดจะใคร่ครวญบ้างไหม
แล้วการลงโทษของข้าและคำตักเตือนของข้าน่าสะพรึงกลัวเพียงใด
และแท้จริงเราได้ทำให้อัลกุรอานง่ายแก่การรำลึก แล้วมีผู้ใดจะใคร่ครวญบ้างไหม (9–17)

ชาวอ๊าดปฏิเสธ แล้วการลงโทษของข้าและคำตักเตือนของข้าน่าสะพรึงกลัวเพียงใด
แท้จริงเราได้ส่งลมที่ส่งเสียงหวีดหวิวใส่พวกเขา ในวันแห่งเคราะห์ร้ายที่ต่อเนื่อง มันกระชากผู้คนออกไป
ประหนึ่งว่าพวกเขาเป็นลำต้นอินทผลัมที่ถูกถอนราก
แล้วการลงโทษของข้าและคำตักเตือนของข้าน่าสะพรึงกลัวเพียงใด
และแท้จริงเราได้ทำให้อัลกุรอานง่ายแก่การรำลึก แล้วมีผู้ใดจะใคร่ครวญบ้างไหม (18–22)

ชาวษะมูดปฏิเสธคำตักเตือน พวกเขากล่าวว่า “เราจะตามมนุษย์คนเดียวจากหมู่เราเองกระนั้นหรือ
ถ้าเช่นนั้นเรายอมอยู่ในความหลงผิดและความวิกลจริต
ข้อเตือนใจถูกประทานแก่เขาจากหมู่เราทั้งหมดกระนั้นหรือ หามิได้ เขาเป็นคนโกหกที่โอหัง”
พรุ่งนี้พวกเขาจะได้รู้ว่าใครคือคนโกหกที่โอหัง แท้จริงเราจะส่งอูฐตัวเมียมาเป็นการทดสอบสำหรับพวกเขา
ดังนั้นจงเฝ้าดูพวกเขา และจงอดทน และจงแจ้งแก่พวกเขาว่า น้ำนั้นต้องแบ่งกันระหว่างพวกเขา
การดื่มแต่ละครั้งต้องมาตามวาระ แต่พวกเขาเรียกสหายของตน แล้วเขาก็หยิบอาวุธและตัดเอ็นขาของมัน

แล้วการลงโทษของข้าและคำตักเตือนของข้าน่าสะพรึงกลัวเพียงใด
แท้จริงเราได้ส่งเสียงกัมปนาทครั้งเดียวใส่พวกเขา แล้วพวกเขาก็เป็นดั่งกิ่งไม้แห้งของผู้ทำคอกสัตว์
และแท้จริงเราได้ทำให้อัลกุรอานง่ายแก่การรำลึก แล้วมีผู้ใดจะใคร่ครวญบ้างไหม (23–32)

กลุ่มชนของลูฏปฏิเสธคำตักเตือน แท้จริงเราได้ส่งพายุก้อนหินใส่พวกเขา เว้นแต่ครอบครัวของลูฏ
เราช่วยพวกเขาให้รอดในยามใกล้รุ่ง เป็นความโปรดปรานจากเรา เช่นนั้นแหละเราตอบแทนผู้ที่ขอบคุณ
และแท้จริงเขาได้ตักเตือนพวกเขาถึงการลงโทษอันรุนแรงของเรา แต่พวกเขาโต้เถียงในเรื่องคำตักเตือน
และแท้จริงพวกเขาเรียกร้องเอาแขกของเขาจากเขา เราจึงลบดวงตาของพวกเขา
“ดังนั้นจงลิ้มรสการลงโทษของข้าและคำตักเตือนของข้า”
และแท้จริงในยามเช้าตรู่การลงโทษอันยืนยงก็มาถึงพวกเขา
“ดังนั้นจงลิ้มรสการลงโทษของข้าและคำตักเตือนของข้า”
และแท้จริงเราได้ทำให้อัลกุรอานง่ายแก่การรำลึก แล้วมีผู้ใดจะใคร่ครวญบ้างไหม (33–40)

และแท้จริงคำตักเตือนได้มาถึงพวกพ้องของฟิรเอาน์ด้วย พวกเขาปฏิเสธสัญญาณทั้งหมดของเรา
เราจึงลงโทษพวกเขาด้วยการลงโทษของผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเดชานุภาพ (41–42)

บรรดาผู้ปฏิเสธของพวกเจ้าดีกว่าคนเหล่านั้นหรือ หรือพวกเจ้าได้รับความคุ้มกันในคัมภีร์ทั้งหลาย
หรือพวกเขากล่าวว่า “เราเป็นหมู่คณะที่รวมกันและจะมีชัย” หมู่คณะนั้นจะพ่ายแพ้
และพวกเขาจะหันหลังหนี หามิได้ ยามอวสานคือเวลานัดหมายของพวกเขา
และยามอวสานนั้นเลวร้ายกว่าและขมขื่นกว่า แท้จริงบรรดาผู้ทำบาปอยู่ในความหลงผิดและความวิกลจริต
ในวันที่พวกเขาถูกลากคว่ำหน้าลงในไฟนรก “จงลิ้มรสสัมผัสของนรก”
แท้จริงเราสร้างทุกสิ่งตามสัดส่วนที่กำหนด และบัญชาของเรามีเพียงคำเดียว ดั่งการกะพริบตา
และแท้จริงเราได้ทำลายพวกที่เหมือนพวกเจ้ามาแล้ว แล้วมีผู้ใดจะใคร่ครวญบ้างไหม (43–51)

และทุกสิ่งที่พวกเขากระทำอยู่ในบันทึกทั้งหลาย และทุกเรื่องทั้งเล็กและใหญ่ถูกจารึกไว้
แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์จะอยู่ท่ามกลางสวนสวรรค์และธารน้ำ ในที่นั่งแห่งสัจจะ ณ
พระผู้ทรงเป็นกษัตริย์ ผู้ทรงเดชานุภาพ (52–55)

55. พระผู้ทรงกรุณาปรานี (Al-Raḥmān)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

พระผู้ทรงกรุณาปรานี ทรงสอนอัลกุรอาน ทรงสร้างมนุษย์ ทรงสอนเขาให้พูดจาอย่างชัดแจ้ง ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์โคจรตามการคำนวณอันแม่นยำ และดวงดาวและต้นไม้ต่างก้มกราบ และฟากฟ้านั้น พระองค์ทรงยกมันขึ้น และทรงตั้งตาชั่งไว้ เพื่อพวกเจ้าจะไม่ละเมิดในตาชั่ง และจงชั่งด้วยความยุติธรรม และอย่าทำให้ตาชั่งขาด และแผ่นดินนั้น พระองค์ทรงวางมันไว้สำหรับสิ่งมีชีวิตทั้งมวล ในนั้นมีผลไม้ และต้นอินทผลัมที่มีทะลายอยู่ในกาบ และเมล็ดพืชที่มีเปลือก และพืชกลิ่นหอม แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ (1–13)

พระองค์ทรงสร้างมนุษย์จากดินแห้งดั่งเครื่องปั้นดินเผา และทรงสร้างญินจากเปลวไฟที่ไร้ควัน แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ พระผู้อภิบาลแห่งสองทิศตะวันออก และพระผู้อภิบาลแห่งสองทิศตะวันตก แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ พระองค์ทรงปล่อยสองทะเลให้มาบรรจบกัน แต่ระหว่างทั้งสองมีสิ่งกั้นขวางที่ทั้งสองไม่ล้ำข้าม แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ ไข่มุกและปะการังออกมาจากทั้งสอง แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ และเรือทั้งหลายที่ถูกยกสูงในทะเลดั่งภูเขาเป็นของพระองค์ แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ (14–25)

ทุกผู้ที่อยู่บนแผ่นดินย่อมสูญสลาย และพระพักตร์ของพระผู้อภิบาลของเจ้า ผู้ทรงความยิ่งใหญ่และเกียรติจะคงอยู่ แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ ทุกผู้ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างวิงวอนขอต่อพระองค์ ทุกวันพระองค์ทรงอยู่ในกิจการหนึ่ง แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ เราจะหันมาจัดการกับพวกเจ้า โอ้สองภาระหนัก แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ โอ้หมู่ญินและมนุษย์ หากพวกเจ้าสามารถทะลุผ่านขอบเขตแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินได้ ก็จงทะลุผ่านไปเถิด พวกเจ้าจะไม่ทะลุผ่านได้ เว้นแต่ด้วยอำนาจ แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ เปลวไฟและทองเหลืองหลอมเหลวจะถูกส่งใส่เจ้าทั้งสอง แล้วเจ้าทั้งสองจะไม่อาจป้องกันตนเองได้ แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ ครั้นเมื่อฟากฟ้าแยกออก แล้วกลายเป็นสีแดงดั่งหนังฟอก แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ

แล้วในวันนั้นทั้งมนุษย์และญินจะไม่ถูกถามถึงบาปของตน
แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ
บรรดาผู้ทำบาปจะเป็นที่รู้จักด้วยเครื่องหมายของพวกเขา แล้วพวกเขาจะถูกจับที่ผมหน้าผากและเท้า
แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ นี่คือนรกญะฮันนัม
ซึ่งบรรดาผู้ทำบาปปฏิเสธ พวกเขาจะเวียนไปมาระหว่างมันกับน้ำเดือดที่ร้อนจัด
แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ (26–45)

ส่วนผู้ที่กลัวการยืนต่อหน้าพระผู้อภิบาลของเขา จะมีสวนสวรรค์สองแห่ง
แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ
ทั้งสองมีกิ่งก้านแผ่ไพศาล แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง
ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ ในทั้งสองมีตาน้ำสองสายที่ไหลริน
แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ
ในทั้งสองมีผลไม้ทุกชนิดอย่างละคู่ แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง
ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ พวกเขาจะเอนกายบนที่นอนซึ่งซับในด้วยผ้าไหมยกดอก
และผลไม้ของสวนสวรรค์ทั้งสองห้อยอยู่ใกล้ แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง
ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ ในนั้นมีผู้สำรวมสายตา ซึ่งไม่มีมนุษย์และญินใดแตะต้องพวกนางมาก่อนพวกเขา
แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ
ประหนึ่งว่าพวกนางเป็นทับทิมและปะการัง แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง
ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ การตอบแทนความดีจะเป็นอื่นใดหรือ นอกจากความดี
แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ (46–61)

และนอกจากทั้งสองนั้น ยังมีสวนสวรรค์อีกสองแห่ง
แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ เขียวเข้มด้วยใบไม้
แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ
ในทั้งสองมีตาน้ำสองสายที่พวยพุ่ง แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง
ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ ในทั้งสองมีผลไม้ ต้นอินทผลัม และทับทิม
แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ
ในนั้นมีผู้ที่ดีงามและงดงาม แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง
ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ คู่ครองที่มีดวงตางดงาม ซึ่งถูกเก็บรักษาไว้ในกระโจม
แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ
ซึ่งไม่มีมนุษย์และญินใดแตะต้องพวกนางมาก่อนพวกเขา
แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ
พวกเขาเอนกายบนหมอนอิงสีเขียวและพรมอันงดงามประณีต

แล้วความโปรดปรานใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งสอง ที่เจ้าทั้งสองจะปฏิเสธ
มหาจำเริญยิ่งพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้า ผู้ทรงความยิ่งใหญ่และเกียรติ[47] (62–78)

[47] **อรรถาธิบายซูเราะฮ์อัรเราะห์มานด้วยภาพเดียวและในย่อหน้าเดียว**
ซูเราะฮ์อัรเราะห์มาน: พระผู้อภิบาลแห่งความเมตตาและความกรุณา
พระเจ้าผู้ทรงเกื้อกูลของศาสนาสายอิบรอฮีม: น้ำธรรมดาจะเล่าเรื่องราวให้ท่านฟัง
การปรับมุมมองเพียงเล็กน้อยทำให้เดวิด แอตเทนบะระ เป็นครูผู้ยิ่งใหญ่ในเรื่องพระเจ้าของศาสนาสายอิบรอฮีม
สิบยกกำลังห้าร้อยเหตุผลสำหรับพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานีของเรา

56. เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น (Al-Wāqiʿa)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

เมื่อเหตุการณ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เกิดขึ้น ไม่มีการปฏิเสธใดต่อการเกิดขึ้นของมัน มันทำให้บางกลุ่มต่ำลง และยกบางกลุ่มสูงขึ้น เมื่อแผ่นดินถูกเขย่าอย่างรุนแรง และภูเขาทั้งหลายถูกบดจนแหลกละเอียด แล้วกลายเป็นฝุ่นธุลีที่ปลิวกระจาย และพวกเจ้าจะเป็นสามจำพวก คือชาวฝ่ายขวา ชาวฝ่ายขวาเป็นอย่างไรเล่า และชาวฝ่ายซ้าย ชาวฝ่ายซ้ายเป็นอย่างไรเล่า และบรรดาผู้นำหน้า คือผู้นำหน้า ชนเหล่านั้นคือผู้ถูกทำให้ใกล้ชิด ในสวนสวรรค์แห่งความผาสุก เป็นกลุ่มใหญ่จากชนรุ่นก่อน และจำนวนน้อยจากชนรุ่นหลัง บนเตียงที่ถักประดับด้วยทองคำ เอนกายอยู่บนนั้นโดยหันหน้าเข้าหากัน มีเด็กหนุ่มที่อ่อนเยาว์ตลอดกาลเวียนอยู่ในหมู่พวกเขา พร้อมถ้วย เหยือก และแก้วจากตาน้ำที่ไหลริน พวกเขาจะไม่ปวดศีรษะเพราะมัน และจะไม่เมามาย และพร้อมผลไม้ตามที่พวกเขาเลือก และเนื้อนกตามที่พวกเขาปรารถนา และคู่ครองที่มีดวงตางดงาม ประหนึ่งไข่มุกที่ถูกเก็บรักษาไว้ เป็นการตอบแทนสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำ ในนั้นพวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดไร้สาระ และไม่ได้ยินการยั่วยุสู่บาป นอกจากคำกล่าวว่า “สันติ สันติ” (1–26)

และชาวฝ่ายขวา ชาวฝ่ายขวาเป็นอย่างไรเล่า อยู่ท่ามกลางต้นพุทราที่ไร้หนาม และต้นกล้วยที่มีผลซ้อนกันเป็นชั้น และร่มเงาที่แผ่ยาว และน้ำที่ไหลรินอยู่เสมอ และผลไม้มากมาย ซึ่งไม่ขาดตอนและไม่ถูกห้าม และที่นอนที่ถูกยกสูง แท้จริงเราได้สร้างคู่ครองของพวกเขาเป็นการสร้างใหม่ แล้วทำให้พวกนางเป็นสาวบริสุทธิ์ เป็นที่รักใคร่ มีวัยเท่ากัน สำหรับชาวฝ่ายขวา เป็นกลุ่มใหญ่จากชนรุ่นก่อน และกลุ่มใหญ่จากชนรุ่นหลัง (27–40)

และชาวฝ่ายซ้าย ชาวฝ่ายซ้ายเป็นอย่างไรเล่า อยู่ท่ามกลางลมร้อนแผดเผาและน้ำเดือด และร่มเงาของควันดำ ซึ่งไม่เย็นและไม่ชื่นใจ แท้จริงก่อนหน้านั้นพวกเขาอยู่อย่างฟุ่งเฟ้อ และดื้อดึงอยู่ในบาปอันใหญ่หลวง และพวกเขาเคยกล่าวว่า “อะไรกัน เมื่อเราตายและกลายเป็นดินและกระดูกแล้ว เราจะถูกให้ฟื้นขึ้นจริง ๆ หรือ และบรรพบุรุษรุ่นแรกของเราด้วยหรือ” จงกล่าวเถิดว่า “แท้จริงชนรุ่นก่อนและชนรุ่นหลังจะถูกรวบรวมอย่างแน่นอน สู่เวลานัดหมายของวันที่เป็นที่รู้กัน แล้วแท้จริงพวกท่าน โอ้บรรดาผู้หลงทางและปฏิเสธสัจธรรม จะกินจากต้นซักกูม แล้วทำให้ท้องเต็มด้วยมัน แล้วดื่มน้ำเดือดตามลงไป โดยดื่มดั่งอูฐที่กระหายจัดดื่ม” นี่คือการรับรองของพวกเขาในวันแห่งการตอบแทน (41–56)

เรานี่แหละเป็นผู้สร้างพวกเจ้า แล้วเหตุใดพวกเจ้าจึงไม่เชื่อ พวกเจ้าเห็นน้ำเชื้อที่พวกเจ้าหลั่งออกมาแล้วหรือไม่ พวกเจ้าหรือที่สร้างมัน หรือเราเป็นผู้สร้าง

เราได้กำหนดความตายในหมู่พวกเจ้า และไม่มีผู้ใดขัดขวางเราได้ ในการเปลี่ยนรูปร่างของพวกเจ้า และให้พวกเจ้าเกิดขึ้นอีกในสภาพที่พวกเจ้าไม่รู้ และแท้จริงพวกเจ้ารู้จักการสร้างครั้งแรกแล้ว แล้วเหตุใดพวกเจ้าจึงไม่ใคร่ครวญ พวกเจ้าเห็นสิ่งที่พวกเจ้าหว่านแล้วหรือไม่ พวกเจ้าหรือที่ทำให้มันงอก หรือเราเป็นผู้ทำให้งอก หากเราประสงค์ เราย่อมทำให้มันเป็นเศษซาก แล้วพวกเจ้าก็จะคร่ำครวญว่า “แท้จริงเราแบกหนี้สินแล้ว หามิได้ เราถูกลิดรอนเสียแล้ว” พวกเจ้าเห็นน้ำที่พวกเจ้าดื่มแล้วหรือไม่ พวกเจ้าหรือที่ทำให้มันลงมาจากเมฆ หรือเราเป็นผู้ทำให้ลงมา หากเราประสงค์ เราย่อมทำให้มันขม แล้วเหตุใดพวกเจ้าจึงไม่ขอบคุณ พวกเจ้าเห็นไฟที่พวกเจ้าจุดแล้วหรือไม่ พวกเจ้าหรือที่ทำให้ต้นไม้ของมันเกิดขึ้น หรือเราเป็นผู้ทำให้เกิด เราทำให้มันเป็นข้อเตือนใจ และเป็นประโยชน์สำหรับผู้เดินทางในทะเลทราย ดังนั้นจงแซ่ซ้องสดุดีพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้า ผู้ทรงยิ่งใหญ่ (57–74)

ข้าขอสาบานด้วยตำแหน่งของดวงดาว และแท้จริงมันเป็นคำสาบานอันยิ่งใหญ่ หากเพียงพวกเจ้ารู้ ว่าแท้จริงนี่คืออัลกุรอานอันทรงเกียรติ อยู่ในคัมภีร์ที่ถูกพิทักษ์อย่างดี ไม่มีผู้ใดแตะต้องมันนอกจากบรรดาผู้บริสุทธิ์ เป็นวิวรณ์จากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก แล้วถ้อยคำนี้หรือที่พวกเจ้าดูเบา และพวกเจ้าทำให้การปฏิเสธมันเป็นส่วนของพวกเจ้ากระนั้นหรือ (75–82)

แล้วเหตุใด เมื่อวิญญาณขึ้นมาถึงลำคอ และพวกเจ้าในขณะนั้นกำลังมองดูอยู่ และเราอยู่ใกล้เขายิ่งกว่าพวกเจ้า แต่พวกเจ้ามองไม่เห็น แล้วเหตุใด หากพวกเจ้ามิได้อยู่ภายใต้การตัดสิน พวกเจ้าจึงไม่นำมันกลับคืนมา หากพวกเจ้าเป็นผู้สัตย์จริง[48] (83–87)

ดังนั้นหากเขาเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้ถูกทำให้ใกล้ชิด ก็จะมีความสบาย กลิ่นหอม และสวนสวรรค์แห่งความผาสุก และหากเขาเป็นคนหนึ่งในบรรดาชาวฝ่ายขวา ก็ “ขอความสันติจงมีแด่ท่าน” จากชาวฝ่ายขวา แต่หากเขาเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้ปฏิเสธที่หลงทาง ก็จะมีการรับรองด้วยน้ำเดือด และการเผาไหม้ในไฟนรก แท้จริงนี่แหละคือความจริงอันแน่นอน ดังนั้นจงแซ่ซ้องสดุดีพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้า ผู้ทรงยิ่งใหญ่ (88–96)

---

[48] โองการสำคัญยิ่งเหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความกระจ่างแจ้ง
เพราะข้าพเจ้าทำงานเป็นแพทย์เฉพาะทางเวชบำบัดวิกฤตมาสิบปีหรือมากกว่านั้น
ก่อนจะมุ่งเน้นเฉพาะความผิดปกติของการนอนหลับ อรรถาธิบายอย่างรอบด้านต่อโองการเหล่านี้มีอยู่ในลิงก์ต่อไปนี้:
คำท้าทาย ณ เตียงมรณะ: อรรถาธิบายอย่างรอบด้านต่ออัลกุรอาน 56:83–87
เมื่อวิญญาณขึ้นมาถึงลำคอ: อรรถาธิบายเชิงวิทยาศาสตร์ ปรัชญา และเทววิทยา ทีละโองการ ต่ออัลกุรอาน 56:75–89 (ซูเราะฮ์อัลวากิอะฮ์)
สรีรวิทยาระยะสุดท้ายกับวิญญาณในอิสลาม
ซูเราะฮ์อัลวากิอะฮ์: ณ ลำคอแห่งความเป็นมรรตัย

57. เหล็ก (Al-Ḥadīd)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินแซ่ซ้องสดุดีอัลลอฮ์ และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ
อำนาจการปกครองแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์ พระองค์ทรงให้ชีวิตและทรงให้ตาย
และพระองค์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง พระองค์คือผู้ทรงแรกสุดและผู้ทรงท้ายสุด
ผู้ทรงประจักษ์และผู้ทรงเร้นลับ และพระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง
พระองค์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในหกช่วงกาล แล้วทรงสถิตมั่นเหนือบัลลังก์
พระองค์ทรงรู้สิ่งที่เข้าไปในแผ่นดินและสิ่งที่ออกมาจากมัน สิ่งที่ลงมาจากฟากฟ้าและสิ่งที่ขึ้นไปในนั้น
และพระองค์ทรงอยู่กับพวกเจ้าไม่ว่าพวกเจ้าจะอยู่ที่ใด และอัลลอฮ์ทรงเห็นสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ
อำนาจการปกครองแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์
และกิจการทั้งปวงจะถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์ พระองค์ทรงให้กลางคืนคืบเข้าไปในกลางวัน
และทรงให้กลางวันคืบเข้าไปในกลางคืน และพระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในทรวงอก[49] (1–6)

จงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์
และจงบริจาคจากสิ่งที่พระองค์ทรงให้พวกเจ้าเป็นผู้สืบแทนในมัน
ดังนั้นบรรดาผู้ศรัทธาและบริจาคในหมู่พวกเจ้า จะได้รับรางวัลอันยิ่งใหญ่ และเป็นอะไรไป
พวกเจ้าจึงไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ทั้งที่ศาสนทูตเรียกร้องพวกเจ้าให้ศรัทธาต่อพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า
และพระองค์ทรงรับคำมั่นของพวกเจ้าไว้แล้ว หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา
พระองค์คือผู้ทรงประทานโองการอันชัดแจ้งลงมาแก่บ่าวของพระองค์
เพื่อทรงนำพวกเจ้าออกจากห้วงความมืดสู่แสงสว่าง และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงเอ็นดูยิ่ง ทรงเมตตาต่อพวกเจ้า
และเป็นอะไรไป พวกเจ้าจึงไม่บริจาคในทางของอัลลอฮ์
ทั้งที่มรดกแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์
ผู้ที่บริจาคและสู้รบก่อนชัยชนะในหมู่พวกเจ้านั้นไม่เท่าเทียมกับผู้อื่น
ชนเหล่านั้นมีระดับขั้นสูงกว่าบรรดาผู้ที่บริจาคและสู้รบในภายหลัง
แต่อัลลอฮ์ทรงสัญญารางวัลอันดีเลิศแก่ทุกคน และอัลลอฮ์ทรงตระหนักยิ่งถึงสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ (7–10)

ใครเล่าจะให้อัลลอฮ์ยืมด้วยการให้ยืมอันดีงาม แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มพูนมันให้แก่เขา
และเขาจะได้รับรางวัลอันมีเกียรติ ในวันที่เจ้าจะเห็นบรรดาชายผู้ศรัทธาและบรรดาหญิงผู้ศรัทธา
โดยแสงสว่างของพวกเขาส่องอยู่เบื้องหน้าและทางขวาของพวกเขา “ข่าวดีสำหรับพวกท่านในวันนี้
คือสวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง พวกท่านจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล

[49] ลัทธิโอกาสนิยม (Occasionalism) – อัลกุรอานอันทรงเกียรติกับวิทยาศาสตร์

นั่นแหละคือชัยชนะอันสูงสุด” ในวันที่บรรดาชายและหญิงที่กลับกลอกจะกล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า “จงรอเราด้วย เพื่อเราจะได้อาศัยแสงสว่างของพวกท่านบ้าง” จะมีผู้กล่าวว่า “จงกลับไปข้างหลัง แล้วแสวงหาแสงสว่างเถิด” แล้วกำแพงที่มีประตูจะถูกตั้งขึ้นระหว่างพวกเขา ด้านในของมันมีความเมตตา และด้านนอกตรงหน้ามันมีการลงโทษ พวกเขาจะร้องเรียกคนเหล่านั้นว่า “เรามิได้อยู่กับพวกท่านดอกหรือ” พวกเขาจะกล่าวว่า “ใช่ แต่พวกท่านล่อลวงตนเอง พวกท่านรอคอย พวกท่านสงสัย และความหวังลม ๆ แล้ง ๆ ล่อลวงพวกท่าน จนกระทั่งพระบัญชาของอัลลอฮ์มาถึง และจอมล่อลวงได้ล่อลวงพวกท่านในเรื่องอัลลอฮ์ ดังนั้นวันนี้จะไม่มีค่าไถ่ใดถูกรับจากพวกท่าน และจากบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม ที่พำนักของพวกท่านคือไฟนรก มันคือผู้คุ้มครองที่คู่ควรแก่พวกท่าน และช่างเป็นปลายทางที่เลวร้ายยิ่ง” (11–15)

ยังไม่ถึงเวลาอีกหรือสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา ที่หัวใจของพวกเขาจะนอบน้อมต่อการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และต่อความจริงที่ประทานลงมา และพวกเขาจะไม่เป็นดั่งบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ก่อนหน้านี้ แล้วเวลาเนิ่นนานไปสำหรับพวกเขา หัวใจของพวกเขาจึงแข็งกระด้าง และจำนวนมากในหมู่พวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน จงรู้เถิดว่า อัลลอฮ์ทรงให้ชีวิตแก่แผ่นดินหลังจากมันตายแล้ว แท้จริงเราได้แจกแจงสัญญาณให้ชัดแจ้งแก่พวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้ใช้สติปัญญา แท้จริงบรรดาชายผู้ให้ทานและบรรดาหญิงผู้ให้ทาน และให้อัลลอฮ์ยืมด้วยการให้ยืมอันดีงาม มันจะถูกเพิ่มพูนให้แก่พวกเขา และพวกเขาจะได้รับรางวัลอันมีเกียรติ และบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และบรรดาศาสนทูตของพระองค์ ชนเหล่านั้นคือผู้สัตย์จริง และเป็นพยาน ณ พระผู้อภิบาลของพวกเขา พวกเขามีรางวัลและแสงสว่างของตน ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมและปฏิเสธสัญญาณของเรา ชนเหล่านั้นคือชาวไฟอันลุกโชน จงรู้เถิดว่า ชีวิตแห่งโลกนี้เป็นเพียงการละเล่น ความเพลิดเพลิน เครื่องประดับ การโอ้อวดต่อกัน และการแข่งขันกันในทรัพย์สินและลูกหลาน เป็นดั่งฝนซึ่งพืชที่งอกเพราะมันเป็นที่พอใจแก่ชาวไร่ แล้วมันเหี่ยวแห้ง แล้วเจ้าเห็นมันเหลืองไป แล้วมันกลายเป็นเศษซาก และในปรโลกมีการลงโทษอันรุนแรง และการอภัยจากอัลลอฮ์และความพอพระทัย
และชีวิตแห่งโลกนี้มิใช่อื่นใดนอกจากความสำราญแห่งการหลอกลวง
จงแข่งกันไปสู่การอภัยจากพระผู้อภิบาลของพวกเจ้า
และสวนสวรรค์ซึ่งความกว้างของมันเท่ากับความกว้างของฟากฟ้าและแผ่นดิน
ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และบรรดาศาสนทูตของพระองค์
นั่นคือความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ประทานแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และอัลลอฮ์ทรงเป็นเจ้าแห่งความโปรดปรานอันใหญ่หลวง (16–21)

ไม่มีเคราะห์ร้ายใดประสบในแผ่นดินหรือในตัวพวกเจ้า
นอกจากมันอยู่ในบันทึกก่อนที่เราจะทำให้มันเกิดขึ้น แท้จริงนั่นเป็นเรื่องง่ายสำหรับอัลลอฮ์[50] (22)

เพื่อพวกเจ้าจะไม่เศร้าโศกต่อสิ่งที่หลุดลอยไปจากพวกเจ้า
และไม่ลำพองต่อสิ่งที่พระองค์ประทานแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์มิทรงรักผู้หยิ่งผยองและโอ้อวดคนใด
คือบรรดาผู้ที่ตระหนี่ และสั่งผู้คนให้ตระหนี่ และผู้ใดผินหลังให้ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงมั่งมีพอเพียง
ผู้ทรงควรแก่การสรรเสริญ แท้จริงเราได้ส่งบรรดาศาสนทูตของเรามาพร้อมสัญญาณอันชัดแจ้ง
และเราประทานคัมภีร์และตาชั่งลงมาพร้อมกับพวกเขา เพื่อมนุษย์จะได้ดำรงความยุติธรรม
และเราประทานเหล็กลงมา ซึ่งในมันมีพลังอันแข็งแกร่งและประโยชน์ทั้งหลายสำหรับมนุษย์
และเพื่ออัลลอฮ์จะทรงรู้ว่าผู้ใดช่วยเหลือพระองค์และบรรดาศาสนทูตของพระองค์ทั้งที่มองไม่เห็น
แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ (23–25)

และแท้จริงเราได้ส่งนูห์และอิบรอฮีม และเราให้ความเป็นนบีและคัมภีร์อยู่ในหมู่ลูกหลานของทั้งสอง
บางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้รับทางนำ แต่จำนวนมากในหมู่พวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน
แล้วเราส่งบรรดาศาสนทูตของเราตามรอยพวกเขา และเราส่งอีซา บุตรของมัรยัม ตามมา
และประทานอินญีลแก่เขา และเราทำให้มีความเอ็นดูและความเมตตาในหัวใจของบรรดาผู้ที่ตามเขา
ส่วนการถือบวชนั้น พวกเขาประดิษฐ์มันขึ้นเอง เรามิได้กำหนดมันแก่พวกเขา
เว้นแต่เพื่อแสวงหาความพอพระทัยของอัลลอฮ์ แต่พวกเขามิได้รักษามันตามที่ควรรักษา
เราจึงประทานรางวัลแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเขา แต่จำนวนมากในหมู่พวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน
โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงยำเกรงอัลลอฮ์ และศรัทธาต่อศาสนทูตของพระองค์
พระองค์จะประทานความเมตตาของพระองค์แก่พวกเจ้าสองส่วน
และจะทรงทำให้มีแสงสว่างสำหรับพวกเจ้า ซึ่งพวกเจ้าจะเดินไปด้วยมัน และจะทรงอภัยแก่พวกเจ้า
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ ทั้งนี้เพื่อชาวคัมภีร์จะได้รู้ว่า
พวกเขาไม่มีอำนาจเหนือสิ่งใดจากความโปรดปรานของอัลลอฮ์
และความโปรดปรานอยู่ในพระหัตถ์ของอัลลอฮ์ พระองค์ประทานมันแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และอัลลอฮ์ทรงเป็นเจ้าแห่งความโปรดปรานอันใหญ่หลวง (26–29)

[50] ลัทธิโอกาสนิยม (Occasionalism) – อัลกุรอานอันทรงเกียรติกับวิทยาศาสตร์

58. การโต้แย้ง (Al-Mujādila)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงได้ยินคำพูดของหญิงที่โต้แย้งกับเจ้า (โอ้นบี) ในเรื่องสามีของนาง และร้องทุกข์ต่ออัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงได้ยินการสนทนาของเจ้าทั้งสอง แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น บรรดาผู้ที่ละทิ้งภรรยาของตนในหมู่พวกเจ้า ด้วยการประกาศว่านางเป็นดั่งมารดาของตน พวกนางมิใช่มารดาของพวกเขา มารดาของพวกเขามิใช่ผู้อื่นใดนอกจากสตรีที่ให้กำเนิดพวกเขา และแท้จริงพวกเขากล่าวคำพูดที่น่ารังเกียจและเป็นเท็จ และแท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงยกโทษเสมอ ผู้ทรงอภัยยิ่ง และบรรดาผู้ที่ละทิ้งภรรยาของตนเช่นนั้น แล้วกลับคำพูดของตน ต้องปล่อยทาสหนึ่งคนให้เป็นอิสระ ก่อนที่ทั้งสองจะแตะต้องกัน นั่นคือสิ่งที่พวกเจ้าถูกตักเตือน และอัลลอฮ์ทรงตระหนักยิ่งถึงสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ ส่วนผู้ใดไม่พบทาส ก็ต้องถือศีลอดสองเดือนติดต่อกัน ก่อนที่ทั้งสองจะแตะต้องกัน และผู้ใดไม่สามารถทำได้ ก็ต้องให้อาหารแก่ผู้ขัดสนหกสิบคน ทั้งนี้เพื่อพวกเจ้าจะได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และเหล่านี้คือขอบเขตของอัลลอฮ์ และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมมีการลงโทษอันเจ็บปวด
แท้จริงบรรดาผู้ที่ต่อต้านอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์จะถูกทำให้ต่ำต้อย
ดั่งที่บรรดาผู้ก่อนพวกเขาถูกทำให้ต่ำต้อย และแท้จริงเราได้ประทานโองการอันชัดแจ้งลงมา และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมมีการลงโทษอันอัปยศ ในวันที่อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาทั้งหมดฟื้นขึ้น แล้วทรงแจ้งแก่พวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขากระทำ อัลลอฮ์ทรงนับมันไว้ ขณะที่พวกเขาลืมมัน และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานเหนือทุกสิ่ง (1–6)

เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงรู้ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดิน ไม่มีการปรึกษาลับของสามคน นอกจากพระองค์ทรงเป็นที่สี่ของพวกเขา และไม่มีของห้าคน นอกจากพระองค์ทรงเป็นที่หกของพวกเขา และไม่มีน้อยกว่านั้นหรือมากกว่า นอกจากพระองค์ทรงอยู่กับพวกเขาไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ใด[51] (7)

แล้วในวันฟื้นคืนชีพ พระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขากระทำ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง เจ้าไม่เห็นดอกหรือถึงบรรดาผู้ที่ถูกห้ามจากการปรึกษาลับ แล้วพวกเขาก็กลับไปสู่สิ่งที่ถูกห้าม และปรึกษาลับกันในเรื่องบาป การเป็นศัตรู และการฝ่าฝืนศาสนทูต และเมื่อพวกเขามาหาเจ้า พวกเขาทักทายเจ้าด้วยคำที่อัลลอฮ์มิได้ทรงใช้ทักทายเจ้า และพวกเขากล่าวในใจว่า

[51] **สถาปัตยกรรมเชิงมิติแห่งการสถิตอยู่ทุกหนแห่งของพระเจ้า: อรรถาธิบายเชิงวิทยาศาสตร์ ปรัชญา และเทววิทยา ต่ออัลกุรอาน 58:7**
ลัทธิโอกาสนิยม (Occasionalism) – อัลกุรอานอันทรงเกียรติกับวิทยาศาสตร์

“เหตุใดอัลลอฮ์จึงไม่ลงโทษเราเพราะสิ่งที่เรากล่าว” นรกญะฮันนัมเพียงพอแล้วสำหรับพวกเขา พวกเขาจะเผาไหม้ในนั้น และช่างเป็นปลายทางที่เลวร้ายยิ่ง (8)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อพวกเจ้าปรึกษาลับกัน ก็จงอย่าปรึกษาลับในเรื่องบาป การเป็นศัตรู และการฝ่าฝืนศาสนทูต แต่จงปรึกษาลับกันในเรื่องคุณธรรมและความยำเกรง และจงยำเกรงอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งพวกเจ้าจะถูกรวบรวมไปยังพระองค์ การปรึกษาลับนั้นมาจากชัยฏอนเท่านั้น เพื่อทำให้บรรดาผู้ศรัทธาเศร้าโศก แต่มันไม่อาจทำอันตรายแก่พวกเขาได้แต่อย่างใด เว้นแต่ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ศรัทธาจงมอบความไว้วางใจต่ออัลลอฮ์เถิด (9–10)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อมีผู้กล่าวแก่พวกเจ้าว่า จงขยับที่ให้กว้างในที่ชุมนุม ก็จงขยับให้กว้าง อัลลอฮ์จะทรงทำให้กว้างขวางแก่พวกเจ้า และเมื่อมีผู้กล่าวว่า จงลุกขึ้น ก็จงลุกขึ้น อัลลอฮ์จะทรงยกบรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเจ้าและบรรดาผู้ได้รับความรู้ขึ้นหลายระดับขั้น และอัลลอฮ์ทรงตระหนักยิ่งถึงสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อพวกเจ้าต้องการสนทนาเป็นการส่วนตัวกับศาสนทูต ก็จงให้ทานก่อนการสนทนาส่วนตัวของพวกเจ้า นั่นดีกว่าสำหรับพวกเจ้าและบริสุทธิ์กว่า แต่หากพวกเจ้าไม่มีสิ่งใดจะให้ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ (11–12)

พวกเจ้าลังเลที่จะให้ทานก่อนการสนทนาส่วนตัวของพวกเจ้ากระนั้นหรือ เมื่อพวกเจ้ามิได้ทำ และอัลลอฮ์ทรงรับการกลับตัวของพวกเจ้าแล้ว ก็จงดำรงละหมาด จ่ายซะกาต และเชื่อฟังอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และอัลลอฮ์ทรงตระหนักยิ่งถึงสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ (13)

เจ้าไม่เห็นดอกหรือถึงบรรดาผู้ที่ยึดเอากลุ่มชนที่อัลลอฮ์ทรงกริ้วเป็นมิตร พวกเขามิใช่พวกของพวกเจ้า และมิใช่พวกของคนเหล่านั้น และพวกเขาสาบานเท็จทั้งที่รู้อยู่ อัลลอฮ์ทรงเตรียมการลงโทษอันรุนแรงไว้สำหรับพวกเขา แท้จริงสิ่งที่พวกเขากระทำอยู่นั้นช่างเลวร้าย พวกเขายึดเอาคำสาบานของตนเป็นเกราะกำบัง แล้วขัดขวางผู้อื่นจากทางของอัลลอฮ์ พวกเขาจึงจะได้รับการลงโทษอันอัปยศ ทรัพย์สินและลูกหลานของพวกเขาจะไม่เป็นประโยชน์แก่พวกเขาต่ออัลลอฮ์แต่อย่างใด ชนเหล่านั้นคือชาวไฟนรก พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ในวันที่อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาทั้งหมดฟื้นขึ้น แล้วพวกเขาจะสาบานต่อพระองค์ ดั่งที่พวกเขาสาบานต่อพวกเจ้า และพวกเขาคิดว่าตนมีสิ่งยึดเหนี่ยว พึงรู้เถิด แท้จริงพวกเขานั่นแหละคือผู้โกหก ชัยฏอนได้ครอบงำพวกเขา แล้วทำให้พวกเขาลืมการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ชนเหล่านั้นคือพรรคของชัยฏอน พึงรู้เถิด แท้จริงพรรคของชัยฏอนนั่นแหละคือผู้ขาดทุน แท้จริงบรรดาผู้ที่ต่อต้านอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ ชนเหล่านั้นจะอยู่ในหมู่ผู้ต่ำต้อยที่สุด

อัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้ว่า “ข้าจะมีชัยอย่างแน่นอน ทั้งข้าและบรรดาศาสนทูตของข้า” แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ (14–21)

เจ้าจะไม่พบกลุ่มชนที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้าย รักใคร่ผู้ที่ต่อต้านอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ แม้คนเหล่านั้นจะเป็นบิดาของพวกเขา บุตรชายของพวกเขา พี่น้องของพวกเขา หรือเครือญาติของพวกเขา ชนเหล่านี้พระองค์ทรงจารึกศรัทธาไว้ในหัวใจของพวกเขา และทรงเสริมกำลังพวกเขาด้วยวิญญาณจากพระองค์
และพระองค์จะทรงให้พวกเขาเข้าสู่สวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล อัลลอฮ์ทรงพอพระทัยพวกเขา และพวกเขาพอใจในพระองค์ ชนเหล่านี้คือพรรคของอัลลอฮ์ พึงรู้เถิด แท้จริงพรรคของอัลลอฮ์นั่นแหละคือผู้ประสบความสำเร็จ (22)

59. การรวมพล (Al-Ḥashr)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดินแซ่ซ้องสดุดีอัลลอฮ์ และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ
พระองค์คือผู้ทรงขับไล่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมในหมู่ชาวคัมภีร์ออกจากบ้านเรือนของพวกเขา ในการรวมพลครั้งแรก พวกเจ้ามิได้คิดว่าพวกเขาจะออกไป และพวกเขาคิดว่าป้อมปราการของตนจะปกป้องตนให้พ้นจากอัลลอฮ์
แต่อัลลอฮ์ทรงมาถึงพวกเขาจากที่ที่พวกเขาไม่คาดคิด
และทรงโยนความหวาดผวาเข้าไปในหัวใจของพวกเขา
พวกเขาจึงทำลายบ้านเรือนของตนด้วยมือของตนเองและมือของบรรดาผู้ศรัทธา ดังนั้นจงรับบทเรียนเถิดโอ้บรรดาผู้มีสายตามองเห็น และหากอัลลอฮ์มิได้ทรงกำหนดการเนรเทศแก่พวกเขา พระองค์ย่อมลงโทษพวกเขาในโลกนี้ และในปรโลกพวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งไฟนรก นั่นเป็นเพราะพวกเขาต่อต้านอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และผู้ใดต่อต้านอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเข้มงวดในการลงโทษ (1–4)

ต้นอินทผลัมใดที่พวกเจ้าโค่น หรือปล่อยให้มันยืนอยู่บนรากของมัน ก็เป็นไปด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และเพื่อพระองค์จะทรงทำให้บรรดาผู้ฝ่าฝืนอัปยศ
และสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงให้กลับคืนแก่ศาสนทูตของพระองค์จากพวกเขา พวกเจ้ามิได้ควบม้าหรืออูฐเพื่อมัน แต่อัลลอฮ์ทรงให้บรรดาศาสนทูตของพระองค์มีอำนาจเหนือผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และอัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง
สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงให้กลับคืนแก่ศาสนทูตของพระองค์จากชาวเมืองทั้งหลาย ย่อมเป็นของอัลลอฮ์ ของศาสนทูต ของญาติสนิท เด็กกำพร้า ผู้ขัดสน และผู้เดินทาง เพื่อมันจะไม่หมุนเวียนอยู่เฉพาะในหมู่คนมั่งมีของพวกเจ้า และสิ่งใดที่ศาสนทูตให้แก่พวกเจ้า ก็จงรับมันไว้ และสิ่งใดที่เขาห้ามพวกเจ้า ก็จงละเว้น และจงยำเกรงอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเข้มงวดในการลงโทษ (5–7)

มันเป็นของบรรดาผู้อพยพที่ยากจน ซึ่งถูกขับไล่ออกจากบ้านเรือนและทรัพย์สินของตน โดยแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์และความพอพระทัย
และช่วยเหลืออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ ชนเหล่านั้นคือผู้สัตย์จริง
และบรรดาผู้ที่ตั้งหลักแหล่งในเมืองนั้นและในศรัทธามาก่อนพวกเขา รักผู้ที่อพยพมาหาพวกเขา และไม่พบความต้องการใดในทรวงอกของตนต่อสิ่งที่คนเหล่านั้นได้รับ
และให้ความสำคัญแก่คนเหล่านั้นเหนือตนเอง แม้ตนเองจะขัดสนก็ตาม

และผู้ใดถูกปกป้องจากความตระหนี่ในจิตใจของตน ชนเหล่านั้นคือผู้ประสบความสำเร็จ
และบรรดาผู้ที่มาหลังจากพวกเขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา
ขอทรงอภัยแก่เราและแก่พี่น้องของเราที่ล่วงหน้าเราไปในศรัทธา
และขออย่าทรงให้มีความอาฆาตในหัวใจของเราต่อบรรดาผู้ศรัทธา ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา
แท้จริงพระองค์ทรงเอ็นดูยิ่ง ทรงเมตตาเสมอ” (8–10)

เจ้าไม่เห็นดอกหรือถึงพวกกลับกลอก ซึ่งกล่าวแก่พี่น้องของตนที่ปฏิเสธสัจธรรมในหมู่ชาวคัมภีร์ว่า
“หากพวกท่านถูกขับไล่ เราจะออกไปพร้อมกับพวกท่านอย่างแน่นอน
และเราจะไม่เชื่อฟังผู้ใดในเรื่องของพวกท่านเลย และหากพวกท่านถูกสู้รบ
เราจะช่วยเหลือพวกท่านอย่างแน่นอน” และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานว่า แท้จริงพวกเขาเป็นผู้โกหก
หากคนเหล่านั้นถูกขับไล่ พวกเขาจะไม่ออกไปพร้อมกับคนเหล่านั้น และหากคนเหล่านั้นถูกสู้รบ
พวกเขาจะไม่ช่วยเหลือ และแม้พวกเขาจะช่วยเหลือ พวกเขาก็จะหันหลังหนี
แล้วคนเหล่านั้นจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ
แท้จริงพวกเจ้าเป็นที่หวาดกลัวในทรวงอกของพวกเขายิ่งกว่าอัลลอฮ์
นั่นเป็นเพราะพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่เข้าใจ พวกเขาจะไม่สู้รบกับพวกเจ้าพร้อมกัน
เว้นแต่ในเมืองที่มีป้อมปราการ หรือจากหลังกำแพง ความเป็นศัตรูระหว่างพวกเขาเองนั้นรุนแรง
เจ้าคิดว่าพวกเขารวมกันเป็นหนึ่ง แต่หัวใจของพวกเขาแตกแยก
นั่นเป็นเพราะพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่ใช้สติปัญญา เป็นดั่งบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขาไม่นาน
พวกเขาได้ลิ้มรสผลร้ายแห่งการกระทำของตน และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด เป็นดั่งชัยฏอน
เมื่อมันกล่าวแก่มนุษย์ว่า “จงปฏิเสธสัจธรรมเถิด” ครั้นเมื่อเขาปฏิเสธ มันก็กล่าวว่า
“แท้จริงฉันปลอดจากเจ้า แท้จริงฉันกลัวอัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก”
ดังนั้นบั้นปลายของทั้งสองคือ ทั้งสองจะอยู่ในไฟนรก โดยพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล
และนั่นคือการตอบแทนของบรรดาผู้อธรรม (11–17)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงยำเกรงอัลลอฮ์ และให้ทุกชีวิตพิจารณาดูว่าตนได้ส่งสิ่งใดไปล่วงหน้าสำหรับวันพรุ่ง
และจงยำเกรงอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงตระหนักยิ่งถึงสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ
และจงอย่าเป็นดั่งบรรดาผู้ที่ลืมอัลลอฮ์ แล้วพระองค์ทรงทำให้พวกเขาลืมตัวเอง ชนเหล่านั้นคือผู้ฝ่าฝืน
ชาวไฟนรกกับชาวสวนสวรรค์นั้นไม่เท่าเทียมกัน ชาวสวนสวรรค์นั่นแหละคือผู้มีชัย
หากเราประทานอัลกุรอานนี้ลงบนภูเขา เจ้าย่อมเห็นมันนอบน้อมและแตกแยกด้วยความเกรงกลัวอัลลอฮ์
และอุปมาเหล่านี้เรายกขึ้นสำหรับมนุษย์ เพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ (18–21)

พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ผู้ทรงรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งที่ประจักษ์
พระองค์คือผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ พระองค์คืออัลลอฮ์
ผู้ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ผู้ทรงเป็นกษัตริย์ ผู้ทรงบริสุทธิ์ยิ่ง ผู้ทรงเป็นแหล่งแห่งสันติ

ผู้ทรงประทานความปลอดภัย ผู้ทรงพิทักษ์ดูแล ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงบังคับเหนือทุกสิ่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่สูงสุด มหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮ์จากสิ่งที่พวกเขาตั้งเป็นภาคีกับพระองค์ พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงบังเกิด ผู้ทรงให้รูปร่าง พระนามอันงดงามที่สุดเป็นของพระองค์ ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ (22–24)

60. สตรีที่ถูกทดสอบ (Al-Mumtaḥana)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่ายึดเอาศัตรูของข้าและศัตรูของพวกเจ้าเป็นมิตร
โดยมอบความรักใคร่แก่พวกเขา ทั้งที่พวกเขาปฏิเสธความจริงที่มาถึงพวกเจ้า
และขับไล่ศาสนทูตและพวกเจ้าออกไป เพราะพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของพวกเจ้า
หากพวกเจ้าออกไปเพื่อต่อสู้ดิ้นรนในทางของข้า และแสวงหาความพอใจของข้า
พวกเจ้าจะแอบมอบความรักใคร่แก่พวกเขาได้อย่างไร
ทั้งที่ข้ารู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกเจ้าปิดบังและสิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผย และผู้ใดในหมู่พวกเจ้าทำเช่นนั้น
แท้จริงเขาได้หลงจากทางอันถูกต้อง หากพวกเขามีชัยเหนือพวกเจ้า พวกเขาจะเป็นศัตรูของพวกเจ้า
และจะยื่นมือและลิ้นของตนมาทำร้ายพวกเจ้า และพวกเขาปรารถนาให้พวกเจ้าปฏิเสธสัจธรรม (1–2)

เครือญาติของพวกเจ้าและลูกหลานของพวกเจ้าจะไม่เป็นประโยชน์แก่พวกเจ้าในวันฟื้นคืนชีพ
พระองค์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเจ้า และอัลลอฮ์ทรงเห็นสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ
แท้จริงพวกเจ้ามีแบบอย่างอันดีงามในอิบรอฮีมและบรรดาผู้ที่อยู่กับเขา
เมื่อพวกเขากล่าวแก่กลุ่มชนของตนว่า “แท้จริงเราปลอดจากพวกท่าน
และจากสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์ เราปฏิเสธพวกท่าน
และความเป็นศัตรูและความเกลียดชังได้ปรากฏขึ้นระหว่างเรากับพวกท่านตลอดไป
จนกว่าพวกท่านจะศรัทธาต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว” เว้นแต่คำพูดของอิบรอฮีมแก่บิดาของเขาว่า
“ฉันจะขออภัยให้แก่ท่านอย่างแน่นอน แต่ฉันไม่มีอำนาจใดช่วยท่านจากอัลลอฮ์ได้”
“ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา เรามอบความไว้วางใจต่อพระองค์ เราห้นกลับไปหาพระองค์
และการกลับคืนสุดท้ายคือยังพระองค์ ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา
ขออย่าทรงทำให้เราเป็นการทดสอบสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม และขอทรงอภัยแก่เรา
ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”
แท้จริงในพวกเขามีแบบอย่างอันดีงามสำหรับพวกเจ้า สำหรับผู้ที่หวังในอัลลอฮ์และวันสุดท้าย
และผู้ใดผินหลังให้ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงมั่งมีพอเพียง ผู้ทรงควรแก่การสรรเสริญ (3–6)

บางทีอัลลอฮ์จะทรงทำให้มีความรักใคร่ระหว่างพวกเจ้ากับบรรดาผู้ที่พวกเจ้าถือเป็นศัตรูในหมู่พวกเขา
และอัลลอฮ์คือผู้ทรงเดชานุภาพ และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ
อัลลอฮ์มิทรงห้ามพวกเจ้าจากการทำดีและยุติธรรมต่อบรรดาผู้ที่มิได้สู้รบกับพวกเจ้าในเรื่องศาสนา
และมิได้ขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ยุติธรรม
อัลลอฮ์เพียงทรงห้ามพวกเจ้าจากการยึดเอาบรรดาผู้ที่สู้รบกับพวกเจ้าในเรื่องศาสนา

ขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้า และช่วยกันขับไล่พวกเจ้า เป็นมิตร และผู้ใดยึดเอาพวกเขาเป็นมิตร ชนเหล่านั้นคือผู้อธรรม (7–9)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อบรรดาหญิงผู้ศรัทธามาหาพวกเจ้าในฐานะผู้อพยพ ก็จงทดสอบพวกนาง อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งถึงศรัทธาของพวกนาง แล้วหากพวกเจ้ารู้ว่าพวกนางเป็นผู้ศรัทธา ก็อย่าส่งพวกนางกลับไปยังบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม พวกนางมิได้เป็นที่อนุมัติแก่ชายเหล่านั้น และชายเหล่านั้นมิได้เป็นที่อนุมัติแก่พวกนาง และจงให้แก่ชายเหล่านั้นซึ่งสิ่งที่พวกเขาจ่ายไปเป็นสินสมรส และไม่มีบาปแก่พวกเจ้าที่จะแต่งงานกับพวกนาง เมื่อพวกเจ้าให้สินสมรสแก่พวกนางแล้ว และจงอย่ายึดถือความผูกพันในการแต่งงานกับบรรดาหญิงที่ปฏิเสธสัจธรรม และจงขอสิ่งที่พวกเจ้าจ่ายไป และให้พวกเขาขอสิ่งที่พวกเขาจ่ายไป นั่นคือการตัดสินของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงตัดสินระหว่างพวกเจ้า และอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ และหากภรรยาคนใดของพวกเจ้าหนีไปยังบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม แล้วพวกเจ้าได้ทรัพย์เชลยในคราวของพวกเจ้า ก็จงให้แก่บรรดาผู้ที่ภรรยาของตนหนีไป เท่ากับสิ่งที่พวกเขาจ่ายไป และจงยำเกรงอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งพวกเจ้าศรัทธาต่อพระองค์ (10–11)

โอ้นบี เมื่อบรรดาหญิงผู้ศรัทธามาหาเจ้าเพื่อให้สัตยาบันแก่เจ้า ว่าพวกนางจะไม่ตั้งสิ่งใดเป็นภาคีกับอัลลอฮ์ จะไม่ลักขโมย จะไม่ผิดประเวณี จะไม่ฆ่าลูกของตน จะไม่นำการใส่ร้ายที่ตนกุขึ้นระหว่างมือและเท้าของตนมา และจะไม่ฝ่าฝืนเจ้าในสิ่งที่ชอบ ก็จงรับสัตยาบันของพวกนาง และจงขออภัยต่ออัลลอฮ์ให้แก่พวกนาง แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ (12)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่ายึดเอากลุ่มชนที่อัลลอฮ์ทรงกริ้วเป็นมิตร แท้จริงพวกเขาสิ้นหวังในปรโลก ดั่งที่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมสิ้นหวังในบรรดาผู้ที่อยู่ในหลุมศพ (13)

61. แถวอันมั่นคง (Al-Ṣaff)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดินแซ่ซ้องสดุดีอัลลอฮ์ และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เหตุใดพวกเจ้าจึงกล่าวในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ทำ ช่างน่าชิงชังยิ่ง ณ อัลลอฮ์ ที่พวกเจ้ากล่าวในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ทำ
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ที่สู้รบในทางของพระองค์เป็นแถว
ประหนึ่งว่าพวกเขาเป็นอาคารที่เซื่อมแน่นเป็นเนื้อเดียว (1–4)

และจงรำลึกเมื่อมูซากล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน เหตุใดพวกท่านจึงทำร้ายจิตใจฉัน ทั้งที่พวกท่านรู้ว่าฉันเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ที่ถูกส่งมายังพวกท่าน” ครั้นเมื่อพวกเขาเบี่ยงเบน อัลลอฮ์จึงทรงให้หัวใจของพวกเขาเบี่ยงเบน และอัลลอฮ์มิทรงนำทางกลุ่มชนผู้ฝ่าฝืน และเมื่ออีซา บุตรของมัรยัม กล่าวว่า “โอ้วงศ์วานอิสราเอล แท้จริงฉันเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ที่ถูกส่งมายังพวกท่าน เพื่อยืนยันเตารอตที่มีมาก่อนฉัน และแจ้งข่าวดีถึงศาสนทูตคนหนึ่งที่จะมาหลังจากฉัน ชื่อของเขาคืออะห์มัด” แต่เมื่อเขามาหาพวกเขาพร้อมสัญญาณอันชัดแจ้ง พวกเขากล่าวว่า “นี่คือมายากลอันชัดแจ้ง” (5–6)

และใครเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้ที่กุความเท็จต่ออัลลอฮ์ ขณะที่เขาถูกเรียกร้องสู่การมอบตนแด่อัลลอฮ์ และอัลลอฮ์มิทรงนำทางกลุ่มชนผู้อธรรม พวกเขาต้องการดับแสงสว่างของอัลลอฮ์ด้วยปากของพวกเขา แต่อัลลอฮ์จะทรงทำให้แสงสว่างของพระองค์สมบูรณ์ แม้บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะเกลียดชังก็ตาม
พระองค์คือผู้ทรงส่งศาสนทูตของพระองค์มาพร้อมทางนำและศาสนาแห่งความจริง
เพื่อทรงทำให้มันมีชัยเหนือศาสนาทั้งมวล แม้บรรดาผู้ตั้งภาคีจะเกลียดชังก็ตาม (7–9)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จะให้ข้าชี้แนะพวกเจ้าถึงการค้าที่จะช่วยพวกเจ้าให้รอดจากการลงโทษอันเจ็บปวดไหม
คือพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์
และต่อสู้ดิ้นรนในทางของอัลลอฮ์ด้วยทรัพย์สินและชีวิตของพวกเจ้า นั่นดีกว่าสำหรับพวกเจ้า หากเพียงพวกเจ้ารู้ พระองค์จะทรงอภัยบาปของพวกเจ้าแก่พวกเจ้า
และทรงให้พวกเจ้าเข้าสู่สวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง
และที่พำนักอันดีงามในสวนสวรรค์แห่งอัดน์ นั่นแหละคือชัยชนะอันสูงสุด และอีกสิ่งหนึ่งที่พวกเจ้ารัก คือความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์และชัยชนะอันใกล้ และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงเป็นผู้ช่วยเหลือของอัลลอฮ์ ดั่งที่อีซา บุตรของมัรยัม กล่าวแก่บรรดาสาวกว่า “ใครจะเป็นผู้ช่วยเหลือของฉันในทางของอัลลอฮ์” บรรดาสาวกกล่าวว่า “เราคือผู้ช่วยเหลือของอัลลอฮ์”

แล้วกลุ่มหนึ่งจากวงศ์วานอิสราเอลศรัทธา และอีกกลุ่มหนึ่งปฏิเสธ
เราจึงเสริมกำลังบรรดาผู้ศรัทธาต่อศัตรูของพวกเขา แล้วพวกเขาก็เป็นผู้มีชัย (10–14)

62. วันแห่งการชุมนุม (Al-Jumuʿa)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดินแซ่ซ้องสดุดีอัลลอฮ์ ผู้ทรงเป็นกษัตริย์ ผู้ทรงบริสุทธิ์ยิ่ง ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ
พระองค์คือผู้ทรงส่งศาสนทูตคนหนึ่งจากหมู่พวกเขาเองไปในหมู่ชนที่ไม่รู้หนังสือ
เพื่ออ่านโองการของพระองค์แก่พวกเขา ขัดเกลาพวกเขาให้บริสุทธิ์
และสอนคัมภีร์และวิทยปัญญาแก่พวกเขา ทั้งที่ก่อนหน้านั้นพวกเขาอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง
และแก่คนอื่น ๆ ในหมู่พวกเขาที่ยังมิได้มาสมทบกับพวกเขา และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ
นั่นคือความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ประทานแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และอัลลอฮ์ทรงเป็นเจ้าแห่งความโปรดปรานอันใหญ่หลวง อุปมาบรรดาผู้ที่ถูกให้แบกเตารอต
แล้วมิได้แบกมัน เป็นดั่งลาที่แบกหนังสือหลายเล่ม
ช่างเลวร้ายเหลือเกินอุปมาของกลุ่มชนที่ปฏิเสธสัญญาณของอัลลอฮ์
และอัลลอฮ์มิทรงนำทางกลุ่มชนผู้อธรรม (1–5)

จงกล่าวเถิด (โอ้นบี) ว่า “โอ้บรรดาผู้ถือศาสนายิว
หากพวกท่านอ้างว่าพวกท่านเท่านั้นเป็นมิตรของอัลลอฮ์ โดยไม่รวมมนุษย์อื่น
ก็จงปรารถนาความตายเถิด หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง” แต่พวกเขาจะไม่ปรารถนามันเลย
เพราะสิ่งที่มือของพวกเขาได้ส่งไปล่วงหน้า และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ถึงบรรดาผู้อธรรม จงกล่าวเถิดว่า
“แท้จริงความตายที่พวกท่านหนีจากมัน จะมาพบพวกท่านอย่างแน่นอน
แล้วพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระผู้ทรงรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งที่ประจักษ์
แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกท่านถึงสิ่งที่พวกท่านเคยกระทำ” (6–8)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อมีการเรียกร้องสู่ละหมาดในวันแห่งการชุมนุม ก็จงรีบไปสู่การรำลึกถึงอัลลอฮ์
และจงละทิ้งการค้าขาย นั่นดีกว่าสำหรับพวกเจ้า หากเพียงพวกเจ้ารู้ ครั้นเมื่อละหมาดสิ้นสุดลง
ก็จงแยกย้ายกันไปในแผ่นดิน และแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์
และจงรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากมาย เพื่อพวกเจ้าจะได้ประสบความสำเร็จ
แต่เมื่อพวกเขาเห็นสินค้าหรือความเพลิดเพลิน พวกเขาก็กรูกันไปหามัน และทิ้งเจ้าให้ยืนอยู่
จงกล่าวเถิดว่า “สิ่งที่อยู่ ณ อัลลอฮ์นั้นดีกว่าความเพลิดเพลินและสินค้า
และอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพที่ดีที่สุด” (9–11)

63. พวกกลับกลอก (Al-Munāfiqūn)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

เมื่อพวกกลับกลอกมาหาเจ้า (โอ้นบี) พวกเขากล่าวว่า “เราขอเป็นพยานว่า แท้จริงท่านเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์อย่างแน่นอน” และอัลลอฮ์ทรงรู้ว่า แท้จริงเจ้าเป็นศาสนทูตของพระองค์อย่างแน่นอน และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานว่า แท้จริงพวกกลับกลอกเป็นผู้โกหก พวกเขายึดเอาคำสาบานของตนเป็นเกราะกำบัง แล้วขัดขวางผู้อื่นจากทางของอัลลอฮ์ แท้จริงสิ่งที่พวกเขากระทำอยู่นั้นช่างเลวร้าย นั่นเป็นเพราะพวกเขาศรัทธา แล้วปฏิเสธ หัวใจของพวกเขาจึงถูกผนึก พวกเขาจึงไม่เข้าใจ และเมื่อเจ้าเห็นพวกเขา รูปร่างภายนอกของพวกเขาทำให้เจ้าพึงใจ และเมื่อพวกเขาพูด เจ้าก็ฟังคำพูดของพวกเขา แต่พวกเขาประหนึ่งท่อนไม้ที่ถูกพิงไว้กับผนัง พวกเขาคิดว่าทุกเสียงตะโกนมุ่งมาที่พวกเขา พวกเขาคือศัตรู ดังนั้นจงระวังพวกเขา ขออัลลอฮ์ทรงทำลายพวกเขา พวกเขาถูกหันเหจากความจริงไปได้อย่างไร (1–4)

และเมื่อมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า “จงมาเถิด ศาสนทูตของอัลลอฮ์จะขออภัยให้แก่พวกท่าน” พวกเขาก็เบือนศีรษะหนี และเจ้าเห็นพวกเขาผินหลังให้ด้วยความหยิ่งผยอง มีค่าเท่ากันสำหรับพวกเขา ไม่ว่าเจ้าจะขออภัยให้แก่พวกเขา หรือมิได้ขออภัยให้ อัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยแก่พวกเขาเลย แท้จริงอัลลอฮ์มิทรงนำทางกลุ่มชนผู้ฝ่าฝืน พวกเขาคือผู้ที่กล่าวว่า “อย่าบริจาคแก่บรรดาผู้ที่อยู่กับศาสนทูตของอัลลอฮ์ จนกว่าพวกเขาจะแตกกระจายไป” ทั้งที่คลังแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของอัลลอฮ์ แต่พวกกลับกลอกไม่เข้าใจ พวกเขากล่าวว่า “หากเรากลับไปยังเมืองนั้น ผู้มีอำนาจกว่าจะขับไล่ผู้ต่ำต้อยกว่าออกจากเมืองอย่างแน่นอน” ทั้งที่อำนาจเป็นของอัลลอฮ์ ของศาสนทูตของพระองค์ และของบรรดาผู้ศรัทธา แต่พวกกลับกลอกไม่รู้ (5–8)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา
จงอย่าให้ทรัพย์สินและลูกหลานของพวกเจ้าทำให้พวกเจ้าเผลอไผลจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และผู้ใดทำเช่นนั้น ชนเหล่านั้นคือผู้ขาดทุน และจงบริจาคจากสิ่งที่เราประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า ก่อนที่ความตายจะมาถึงคนหนึ่งในหมู่พวกเจ้า แล้วเขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ หากเพียงพระองค์ทรงประวิงเวลาให้ข้าพระองค์อีกสักครู่ ข้าพระองค์จะให้ทาน และจะอยู่ในหมู่ผู้ทรงคุณธรรม” แต่อัลลอฮ์จะมิทรงประวิงเวลาให้ชีวิตใด เมื่อวาระของมันมาถึงแล้ว และอัลลอฮ์ทรงตระหนักยิ่งถึงสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ (9–11)

64. การได้เสียต่อกัน (Al-Taghābun)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและทุกสิ่งในแผ่นดินแซ่ซ้องสดุดีอัลลอฮ์ อำนาจการปกครองเป็นของพระองค์ และการสรรเสริญเป็นของพระองค์ และพระองค์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง พระองค์คือผู้ทรงสร้างพวกเจ้า แล้วในหมู่พวกเจ้ามีผู้ปฏิเสธสัจธรรม และในหมู่พวกเจ้ามีผู้ศรัทธา และอัลลอฮ์ทรงเห็นสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริง ทรงให้รูปร่างแก่พวกเจ้า แล้วทรงทำให้รูปร่างของพวกเจ้างดงาม และการกลับคืนสุดท้ายคือยังพระองค์ พระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้าปิดบังและสิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผย และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในทรวงอก (1–4)

ข่าวคราวของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมก่อนหน้านี้มิได้มาถึงพวกเจ้าดอกหรือ พวกเขาได้ลิ้มรสผลร้ายแห่งการกระทำของตน และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด นั่นเป็นเพราะบรรดาศาสนทูตของพวกเขามาหาพวกเขาพร้อมสัญญาณอันชัดแจ้งเรื่อยมา แต่พวกเขากล่าวว่า “มนุษย์ธรรมดาจะนำทางเรากระนั้นหรือ” พวกเขาจึงปฏิเสธและผินหลังให้ และอัลลอฮ์มิทรงต้องพึ่งพวกเขา และอัลลอฮ์คือผู้ทรงมั่งมีพอเพียง ผู้ทรงควรแก่การสรรเสริญ (5–6)

บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมอ้างว่าพวกเขาจะไม่ถูกให้ฟื้นขึ้นเลย จงกล่าวเถิดว่า “หามิได้ ขอสาบานต่อพระผู้อภิบาลของฉัน พวกท่านจะถูกให้ฟื้นขึ้นอย่างแน่นอน แล้วพวกท่านจะได้รับแจ้งถึงสิ่งที่พวกท่านกระทำอย่างแน่นอน และนั่นเป็นเรื่องง่ายสำหรับอัลลอฮ์” (7)

ดังนั้นจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ และต่อแสงสว่างที่เราประทานลงมา และอัลลอฮ์ทรงตระหนักยิ่งถึงสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ ในวันที่พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเจ้าสำหรับวันแห่งการชุมนุม นั่นคือวันแห่งการได้เสียต่อกัน และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์และทำความดี พระองค์จะทรงลบล้างความชั่วของเขาออกจากเขา และทรงให้เขาเข้าสู่สวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง โดยพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นแหละคือชัยชนะอันสูงสุด ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมและปฏิเสธสัญญาณของเรา ชนเหล่านั้นคือชาวไฟนรก โดยพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล และช่างเป็นปลายทางที่เลวร้ายยิ่ง (8–10)

ไม่มีเคราะห์ร้ายใดประสบ เว้นแต่ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์ พระองค์จะทรงนำทางหัวใจของเขา และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง และจงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และจงเชื่อฟังศาสนทูต แต่หากพวกเจ้าผินหลังให้ หน้าที่ของศาสนทูตของเรามีเพียงการประกาศสารอย่างชัดแจ้งเท่านั้น อัลลอฮ์

ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ และบรรดาผู้ศรัทธาจงมอบความไว้วางใจต่ออัลลอฮ์เถิด โอ้บรรดาผู้ศรัทธา แท้จริงในหมู่คู่ครองและลูกหลานของพวกเจ้ามีผู้ที่เป็นศัตรูของพวกเจ้า ดังนั้นจงระวังพวกเขา แต่หากพวกเจ้ายกโทษ มองข้าม และให้อภัย แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ (11–14)

ทรัพย์สินและลูกหลานของพวกเจ้าเป็นเพียงการทดสอบ และ ณ อัลลอฮ์มีรางวัลอันยิ่งใหญ่ ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์เท่าที่พวกเจ้าสามารถ จงฟัง จงเชื่อฟัง และจงบริจาค นั่นดีกว่าสำหรับตัวพวกเจ้าเอง และผู้ใดถูกปกป้องจากความตระหนี่ในจิตใจของตน ชนเหล่านั้นคือผู้ประสบความสำเร็จ หากพวกเจ้าให้อัลลอฮ์ยืมด้วยการให้ยืมอันดีงาม พระองค์จะทรงเพิ่มพูนมันให้แก่พวกเจ้า และทรงอภัยแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์คือผู้ทรงซึ่นชมตอบแทน ผู้ทรงขันติ ผู้ทรงรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งที่ประจักษ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ (15–18)

65. การหย่า (Al-Ṭalāq)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

โอ้นบี เมื่อพวกเจ้าทั้งหลายหย่าสตรี ก็จงหย่าพวกนางในช่วงเริ่มต้นระยะรอคอยของพวกนาง และจงนับระยะนั้นให้ถี่ถ้วน และจงยำเกรงอัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลของพวกเจ้า อย่าขับไล่พวกนางออกจากบ้านของพวกนาง และพวกนางก็ไม่พึงออกไป เว้นแต่พวกนางจะกระทำความลามกอันชัดแจ้ง และเหล่านี้คือขอบเขตของอัลลอฮ์ และผู้ใดล่วงล้ำขอบเขตของอัลลอฮ์ แท้จริงเขาได้อธรรมต่อตนเอง เจ้าไม่รู้ดอก บางทีอัลลอฮ์จะทรงทำให้เกิดเรื่องใหม่หลังจากนั้น (1)

ครั้นเมื่อพวกนางใกล้ครบกำหนดของตน ก็จงยึดพวกนางไว้ด้วยดี หรือแยกจากพวกนางด้วยดี และจงให้ผู้ยุติธรรมสองคนจากหมู่พวกเจ้าเป็นพยาน และจงดำรงการเป็นพยานเพื่ออัลลอฮ์ นั่นคือสิ่งที่ใช้ตักเตือนผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสุดท้าย และผู้ใดยำเกรงอัลลอฮ์ พระองค์จะทรงทำให้มีทางออกสำหรับเขา และจะประทานปัจจัยยังชีพแก่เขาจากที่ที่เขาไม่คาดคิด และผู้ใดมอบความไว้วางใจต่ออัลลอฮ์ พระองค์ก็ทรงพอเพียงแก่เขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงบรรลุพระประสงค์ของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงกำหนดขนาดไว้สำหรับทุกสิ่ง (2–3)

และบรรดาสตรีของพวกเจ้าที่หมดหวังจากการมีประจำเดือนแล้ว หากพวกเจ้าสงสัย ระยะรอคอยของพวกนางคือสามเดือน และบรรดาผู้ที่ยังไม่มีประจำเดือนก็เช่นกัน ส่วนบรรดาผู้ตั้งครรภ์ กำหนดของพวกนางคือจนกว่าจะคลอดสิ่งที่อยู่ในครรภ์ และผู้ใดยำเกรงอัลลอฮ์ พระองค์จะทรงทำให้กิจการของเขาง่ายดายแก่เขา นั่นคือพระบัญชาของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ประทานลงมาแก่พวกเจ้า และผู้ใดยำเกรงอัลลอฮ์ พระองค์จะทรงลบล้างความชั่วของเขาออกจากเขา และทรงทำให้รางวัลของเขายิ่งใหญ่ (4–5)

จงให้พวกนางพำนักในที่ที่พวกเจ้าพำนัก ตามกำลังความสามารถของพวกเจ้า และอย่ากลั่นแกล้งพวกนางเพื่อบีบคั้นพวกนาง และหากพวกนางตั้งครรภ์ ก็จงให้ค่าเลี้ยงดูแก่พวกนางจนกว่าจะคลอดสิ่งที่อยู่ในครรภ์ แล้วหากพวกนางให้นมบุตรแก่พวกเจ้า ก็จงให้ค่าตอบแทนแก่พวกนาง และจงปรึกษาหารือกันด้วยดี แต่หากพวกเจ้าทำให้ลำบากต่อกัน หญิงอื่นก็จะให้นมแก่เด็กแทนให้เขา ผู้มีฐานะกว้างขวางจงใช้จ่ายตามฐานะของตน และผู้ที่ปัจจัยยังชีพของเขาถูกจำกัด ก็จงใช้จ่ายจากสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานแก่เขา อัลลอฮ์มิทรงวางภาระแก่ชีวิตใดเกินกว่าที่พระองค์ประทานแก่มัน อัลลอฮ์จะทรงทำให้มีความง่ายดายหลังจากความยากลำบาก (6–7)

และกี่เมืองแล้วที่ขัดขืนพระบัญชาของพระผู้อภิบาลของมันและบรรดาศาสนทูตของพระองค์อย่างโอหัง เราจึงชำระบัญชีมันอย่างรุนแรง และลงโทษมันด้วยการลงโทษอันน่าสะพรึงกลัว มันจึงได้ลิ้มรสผลร้ายแห่งการกระทำของมัน และบั้นปลายแห่งกิจการของมันคือการขาดทุน อัลลอฮ์ทรงเตรียมการลงโทษอันรุนแรงไว้สำหรับพวกเขา ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด โอ้บรรดาผู้มีสติปัญญา ผู้ซึ่งศรัทธา แท้จริงอัลลอฮ์ได้ประทานข้อเตือนใจลงมาแก่พวกเจ้า คือศาสนทูตผู้อ่านโองการอันชัดแจ้งของอัลลอฮ์แก่พวกเจ้า เพื่อนำบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดีออกจากห้วงความมืดสู่แสงสว่าง และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์และทำความดี พระองค์จะทรงให้เขาเข้าสู่สวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง โดยพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล แท้จริงอัลลอฮ์ทรงทำให้ปัจจัยยังชีพของเขาดีเลิศ (8–11)

อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างเจ็ดชั้นฟ้า และแผ่นดินในทำนองเดียวกัน พระบัญชาลงมาระหว่างพวกมัน เพื่อพวกเจ้าจะได้รู้ว่า อัลลอฮ์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง และอัลลอฮ์ทรงแผ่ความรู้ครอบคลุมทุกสิ่ง (12)

66. การห้าม (Al-Taḥrīm)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

โอ้นบี เหตุใดเจ้าจึงห้ามสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงอนุมัติแก่เจ้า โดยแสวงหาความพอใจของบรรดาภรรยาของเจ้า และอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ
แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดทางปลดเปลื้องคำสาบานของพวกเจ้าไว้แก่พวกเจ้าแล้ว
และอัลลอฮ์คือผู้คุ้มครองของพวกเจ้า และพระองค์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ (1–2)

และเมื่อนบีบอกเรื่องหนึ่งเป็นความลับแก่ภรรยาคนหนึ่งของเขา ครั้นเมื่อนางเปิดเผยมัน
และอัลลอฮ์ทรงทำให้เขารู้เรื่องนั้น เขาก็แจ้งให้รู้บางส่วน และละเว้นบางส่วน
ครั้นเมื่อเขาบอกนางถึงเรื่องนั้น นางกล่าวว่า “ใครบอกท่านเรื่องนี้” เขากล่าวว่า “พระผู้ทรงรอบรู้
ผู้ทรงตระหนักยิ่ง ทรงบอกฉัน” หากเธอทั้งสองกลับตัวสู่อัลลอฮ์
เพราะหัวใจของเธอทั้งสองได้เอนเอียงไปแล้ว ก็เป็นการดี แต่หากเธอทั้งสองร่วมมือกันต่อต้านเขา
แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้คุ้มครองของเขา และญิบรีล และผู้ทรงคุณธรรมในหมู่ผู้ศรัทธา
และนอกเหนือจากนั้นมลาอิกะฮ์ก็เป็นผู้ช่วยเหลือ บางทีหากเขาหย่าพวกเธอ
พระผู้อภิบาลของเขาจะทรงประทานภรรยาที่ดีกว่าพวกเธอแทนให้แก่เขา คือสตรีที่มอบตนแด่อัลลอฮ์
ที่ศรัทธา ที่ภักดี ที่กลับตัว ที่เคารพภักดี ที่ถือศีลอด ทั้งที่เคยแต่งงานแล้วและที่เป็นสาวบริสุทธิ์ (3–5)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงปกป้องตัวพวกเจ้าและครอบครัวของพวกเจ้าจากไฟนรก
ซึ่งเชื้อเพลิงของมันคือมนุษย์และก้อนหิน เหนือมันมีมลาอิกะฮ์ที่แข็งกร้าวและเข้มงวด
พวกเขาไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาพวกเขา และพวกเขากระทำตามที่ถูกบัญชา
“โอ้บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม วันนี้อย่าแก้ตัวเลย พวกเจ้าเพียงถูกตอบแทนตามที่พวกเจ้าเคยกระทำ” (6–7)

โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงกลับตัวสู่อัลลอฮ์ด้วยการกลับตัวอย่างจริงใจ
บางทีพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าจะทรงลบล้างความชั่วของพวกเจ้าออกจากพวกเจ้า
และทรงให้พวกเจ้าเข้าสู่สวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง
ในวันที่อัลลอฮ์จะมิทรงทำให้นบีและบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขาอัปยศ
แสงสว่างของพวกเขาจะส่องอยู่เบื้องหน้าและทางขวาของพวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า
“ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ขอทรงทำให้แสงสว่างของเราสมบูรณ์แก่เรา และทรงอภัยแก่เรา
แท้จริงพระองค์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง” (8)

โอ้นบี จงต่อสู้ดิ้นรนกับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมและพวกกลับกลอก และจงเข้มงวดต่อพวกเขา
ที่พำนักของพวกเขาคือนรกญะฮันนัม และช่างเป็นปลายทางที่เลวร้ายยิ่ง
อัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม คือภรรยาของนูห์และภรรยาของลูฏ

ทั้งสองอยู่ใต้การดูแลของบ่าวสองคนจากหมู่บ่าวผู้ทรงคุณธรรมของเรา แต่ทั้งสองทรยศต่อสามี แล้วสามีทั้งสองก็ไม่อาจช่วยนางทั้งสองให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้แต่อย่างใด และมีผู้กล่าวว่า “จงเข้าไฟนรกพร้อมกับบรรดาผู้ที่เข้าไป” และอัลลอฮ์ทรงยกอุทาหรณ์สำหรับบรรดาผู้ศรัทธา คือภรรยาของฟิรเอาน์ เมื่อนางกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงสร้างบ้านหลังหนึ่งให้ข้าพระองค์ ณ พระองค์ในสวนสวรรค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดจากฟิรเอาน์และการกระทำของเขา และทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอดจากกลุ่มชนผู้อธรรม” และมัรยัม บุตรีของอิมรอน ผู้รักษาพรหมจรรย์ของตน แล้วเราเป่าวิญญาณของเราเข้าไปในนาง และนางยอมรับความจริงแห่งพระดำรัสของพระผู้อภิบาลของนางและคัมภีร์ทั้งหลายของพระองค์ และนางเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้ภักดีอย่างแท้จริง (9–12)

67. อำนาจการปกครอง (Al-Mulk)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

มหาจำเริญยิ่งแด่พระองค์ ผู้ซึ่งอำนาจการปกครองทั้งมวลอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์
และพระองค์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง ผู้ทรงสร้างความตายและชีวิต เพื่อทรงทดสอบพวกเจ้าว่า
ผู้ใดในหมู่พวกเจ้ามีการงานดีที่สุด และพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยยิ่ง
ผู้ทรงสร้างเจ็ดชั้นฟ้าซ้อนกันเป็นชั้น เจ้าจะไม่เห็นความไม่ลงรอยใดในการสร้างของพระผู้ทรงกรุณาปรานี
ดังนั้นจงมองดูอีกครั้ง เจ้าเห็นรอยร้าวใดไหม แล้วจงมองดูอีกครั้งและอีกครั้ง
สายตาของเจ้าจะกลับมายังเจ้าอย่างพร่ามัวและอ่อนล้า (1–4)

และแท้จริงเราได้ประดับฟ้าชั้นต่ำสุดด้วยตะเกียงทั้งหลาย และทำให้มันเป็นสิ่งขว้างปาเหล่าซัยฏอน
และเราได้เตรียมการลงโทษแห่งไฟอันลุกโชนไว้สำหรับพวกมัน
และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธพระผู้อภิบาลของตนมีการลงโทษแห่งนรกญะฮันนัม
และช่างเป็นปลายทางที่เลวร้ายยิ่ง เมื่อพวกเขาถูกโยนลงไปในนั้น
พวกเขาจะได้ยินเสียงคำรามของมันขณะที่มันเดือดพล่าน มันแทบจะระเบิดด้วยความเดือดดาล
ทุกครั้งที่กลุ่มหนึ่งถูกโยนลงไปในนั้น บรรดาผู้เฝ้าของมันจะถามพวกเขาว่า
“ไม่มีผู้ตักเตือนคนใดมายังพวกท่านดอกหรือ” พวกเขาจะกล่าวว่า “มี ผู้ตักเตือนได้มายังเราแล้ว
แต่เราปฏิเสธ และกล่าวว่า อัลลอฮ์มิได้ประทานสิ่งใดลงมา
พวกท่านมิได้อยู่ในสิ่งใดนอกจากความหลงผิดอันใหญ่หลวง” และพวกเขาจะกล่าวว่า “หากเพียงเราได้ฟัง
หรือใช้สติปัญญา เราย่อมไม่อยู่ในหมู่ชาวไฟอันลุกโชน” พวกเขาจึงสารภาพบาปของตน
ดังนั้นจงห่างไกลเถิด ชาวไฟอันลุกโชน
แท้จริงบรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของตนทั้งที่มองไม่เห็นพระองค์
จะได้รับการอภัยและรางวัลอันยิ่งใหญ่ (5–12)

และไม่ว่าพวกเจ้าจะปกปิดคำพูดของพวกเจ้า หรือกล่าวมันออกมาดัง ๆ
แท้จริงพระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในทรวงอก พระองค์ผู้ทรงสร้างจะไม่ทรงรู้ดอกหรือ
และพระองค์คือผู้ทรงละเอียดอ่อน ผู้ทรงตระหนักยิ่ง พระองค์คือผู้ทรงทำให้แผ่นดินว่าง่ายสำหรับพวกเจ้า
ดังนั้นจงเดินไปตามทางอันกว้างของมัน และกินจากปัจจัยยังชีพของพระองค์
และการฟื้นคืนชีพคือยังพระองค์ พวกเจ้ารู้สึกปลอดภัยหรือว่า
พระองค์ผู้ทรงอยู่ในฟากฟ้าจะไม่ทรงให้แผ่นดินสูบพวกเจ้า ขณะที่มันสั่นไหว
หรือพวกเจ้ารู้สึกปลอดภัยหรือว่า พระองค์ผู้ทรงอยู่ในฟากฟ้าจะไม่ทรงส่งพายุก้อนหินใส่พวกเจ้า
แล้วพวกเจ้าจะได้รู้ว่าคำตักเตือนของข้าเป็นอย่างไร และแท้จริงบรรดาผู้ก่อนพวกเขาก็ปฏิเสธมาแล้ว
แล้วการปฏิเสธของข้าต่อพวกเขานั้นน่าสะพรึงกลัวเพียงใด พวกเขาไม่เห็นนกเหนือพวกเขาดอกหรือ

ที่กางปีกและหุบปีก ไม่มีผู้ใดพยุงมันไว้นอกจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี แท้จริงพระองค์ทรงเห็นทุกสิ่ง หรือผู้ใดเล่าที่เป็นไพร่พลของพวกเจ้า ซึ่งจะช่วยเหลือพวกเจ้าให้พ้นจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมมิได้อยู่ในสิ่งใดนอกจากการหลอกลวง หรือผู้ใดเล่าที่จะให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า หากพระองค์ทรงยับยั้งปัจจัยยังชีพของพระองค์ หามิได้ พวกเขายังคงดื้อดึงในความโอหังและความรังเกียจ ผู้ที่เดินคว่ำหน้าได้รับทางนำดีกว่า หรือผู้ที่เดินตัวตรงบนทางอันเที่ยงตรง (13–22)

จงกล่าวเถิดว่า “พระองค์คือผู้ทรงบังเกิดพวกท่าน และทรงประทานการได้ยิน การมองเห็น และหัวใจแก่พวกท่าน ช่างน้อยเหลือเกินที่พวกท่านขอบคุณ” จงกล่าวเถิดว่า “พระองค์คือผู้ทรงให้พวกท่านแพร่หลายในแผ่นดิน และพวกท่านจะถูกรวบรวมไปยังพระองค์” และพวกเขากล่าวว่า “เมื่อใดสัญญานี้จะเป็นจริง หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง” จงกล่าวเถิดว่า “ความรู้นั้นอยู่ที่อัลลอฮ์เท่านั้น และฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนอันชัดแจ้ง” แต่เมื่อพวกเขาเห็นมันอยู่ใกล้ ใบหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะหม่นหมอง และจะมีผู้กล่าวว่า “นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าเคยเรียกร้อง” จงกล่าวเถิดว่า “พวกท่านเห็นแล้วหรือไม่ว่า ไม่ว่าอัลลอฮ์จะทรงทำลายฉันและผู้ที่อยู่กับฉัน หรือทรงเมตตาเรา ใครเล่าจะปกป้องบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจากการลงโทษอันเจ็บปวด” จงกล่าวเถิดว่า “พระองค์คือพระผู้ทรงกรุณาปรานี เราศรัทธาต่อพระองค์ และเรามอบความไว้วางใจต่อพระองค์ แล้วพวกท่านจะได้รู้ว่าผู้ใดอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง” (23–29)

จงกล่าวเถิดว่า “พวกท่านเห็นแล้วหรือไม่ว่า หากน้ำของพวกท่านซึมหายลงไปในดิน ใครเล่าจะนำน้ำที่ไหลรินมาให้พวกท่าน”[52] (30)

[52] **น้ำที่อาจซึมหายไป: อรรถาธิบายเชิงปรัชญาและเทววิทยาต่ออัลกุรอาน 67:30**

68. ปากกา (Al-Qalam)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

นูน ขอสาบานด้วยปากกาและสิ่งที่พวกเขาเขียน ด้วยความโปรดปรานของพระผู้อภิบาลของเจ้า เจ้า (โอ้นบี) มิใช่คนวิกลจริต และแท้จริงเจ้าจะได้รับรางวัลที่ไม่มีวันสิ้นสุด และแท้จริงเจ้าอยู่บนอุปนิสัยอันยิ่งใหญ่ แล้วเจ้าจะได้เห็น และพวกเขาก็จะได้เห็น ว่าผู้ใดในหมู่พวกเจ้าคือผู้ถูกทดสอบด้วยความวิกลจริต
แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่หลงจากทางของพระองค์ และทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้รับทางนำ ดังนั้นจงอย่าคล้อยตามบรรดาผู้ปฏิเสธ พวกเขาปรารถนาให้เจ้าประนีประนอม แล้วพวกเขาก็จะประนีประนอม และจงอย่าคล้อยตามผู้ที่ชอบสาบานอันน่าดูแคลนคนใด ผู้ชอบนินทา ผู้เที่ยวนำคำยุยง ผู้ขัดขวางความดี ผู้ละเมิด ผู้ทำบาป ผู้หยาบกระด้าง และนอกเหนือจากนั้นยังมีชาติกำเนิดที่น่าสงสัย เพียงเพราะเขามีทรัพย์สินและบุตรชาย เมื่อโองการของเราถูกอ่านแก่เขา เขากล่าวว่า “นิทานของคนโบราณ” เราจะตีตราเขาที่จมูก (1–16)

แท้จริงเราได้ทดสอบพวกเขา ดั่งที่เราทดสอบเจ้าของสวน เมื่อพวกเขาสาบานว่าจะเก็บผลของมันในยามเช้าอย่างแน่นอน
โดยมิได้เว้นไว้ตามพระประสงค์ของอัลลอฮ์
แล้วภัยจากพระผู้อภิบาลของเจ้าก็เวียนมาเหนือสวนนั้นขณะที่พวกเขาหลับ
แล้วยามเช้ามันก็เป็นดั่งไร่ที่ถูกเก็บเกี่ยวจนหมดสิ้น ครั้นยามรุ่งอรุณพวกเขาร้องเรียกกันว่า “จงไปยังไร่ของพวกท่านแต่เช้า หากพวกท่านจะเก็บผล” แล้วพวกเขาก็ออกไป โดยกระซิบกระซาบกันว่า “วันนี้อย่าให้ผู้ขัดสนคนใดเข้าไปในนั้นขณะที่พวกท่านอยู่” และพวกเขาออกไปแต่เช้าด้วยความมุ่งมั่น โดยคิดว่าตนมีความสามารถ แต่เมื่อพวกเขาเห็นมัน พวกเขากล่าวว่า “แท้จริงเราหลงทางแล้ว หามิได้ เราถูกลิดรอนเสียแล้ว” ผู้ที่มีเหตุผลที่สุดในหมู่พวกเขากล่าวว่า “ฉันมิได้บอกพวกท่านดอกหรือว่า เหตุใดพวกท่านจึงไม่แซ่ซ้องสดุดีอัลลอฮ์” พวกเขากล่าวว่า “มหาบริสุทธิ์แด่พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริงเราเป็นผู้อธรรม” แล้วพวกเขาก็หันมาตำหนิกันและกัน พวกเขากล่าวว่า “โอ้ความวิบัติของเรา แท้จริงเราเป็นผู้ล้ำขอบเขต บางทีพระผู้อภิบาลของเราจะทรงประทานสิ่งที่ดีกว่ามันแทนให้แก่เรา แท้จริงเราหันไปหาพระผู้อภิบาลของเราด้วยความหวัง” เช่นนั้นแหละคือการลงโทษ และการลงโทษแห่งปรโลกนั้นใหญ่หลวงกว่าอย่างแน่นอน หากเพียงพวกเขารู้ (17–33)

แท้จริงสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ มีสวนสวรรค์แห่งความผาสุก ณ พระผู้อภิบาลของพวกเขา แล้วเราจะทำให้บรรดาผู้มอบตนแด่อัลลอฮ์เป็นดั่งบรรดาผู้ทำบาปกระนั้นหรือ เป็นอะไรไป พวกเจ้าตัดสินอย่างไร หรือพวกเจ้ามีคัมภีร์ซึ่งพวกเจ้าอ่านในนั้นว่า พวกเจ้าจะได้รับสิ่งที่พวกเจ้าเลือกในนั้น หรือพวกเจ้ามีคำสาบานที่ผูกพันเราจนถึงวันฟื้นคืนชีพ

ว่าพวกเจ้าจะได้รับสิ่งที่พวกเจ้าตัดสิน จงถามพวกเขาเถิดว่า ผู้ใดในหมู่พวกเขาจะรับรองเรื่องนั้น
หรือพวกเขามีภาคี ถ้าเช่นนั้นจงให้พวกเขานำภาคีของตนมา หากพวกเขาเป็นผู้สัตย์จริง
ในวันที่หน้าแข้งถูกเปิดออก และพวกเขาถูกเรียกให้ก้มกราบ แต่พวกเขาจะไม่สามารถ
สายตาของพวกเขาก้มต่ำ ความอัปยศปกคลุมพวกเขา
ทั้งที่พวกเขาเคยถูกเรียกให้ก้มกราบขณะที่ยังสมบูรณ์ดี (34–43)

ดังนั้นจงปล่อยผู้ที่ปฏิเสธถ้อยคำนี้ไว้กับข้า เราจะนำพวกเขาไปทีละขั้นจากที่ที่พวกเขาไม่รู้
และข้าประวิงเวลาให้พวกเขา แท้จริงแผนของข้านั้นมั่นคง หรือเจ้าขอค่าตอบแทนจากพวกเขา
พวกเขาจึงหนักอึ้งด้วยหนี้สิน หรือพวกเขามีความรู้ในสิ่งเร้นลับ แล้วพวกเขาจดบันทึกไว้
ดังนั้นจงอดทนรอการตัดสินของพระผู้อภิบาลของเจ้า และอย่าเป็นดั่งสหายแห่งปลา
เมื่อเขาร้องเรียกขณะที่อัดอั้นด้วยความทุกข์
หากมิใช่เพราะความโปรดปรานจากพระผู้อภิบาลของเขามาถึงเขา
เขาย่อมถูกเหวี่ยงขึ้นบนชายฝั่งที่โล่งเตียนในสภาพถูกตำหนิ แต่พระผู้อภิบาลของเขาทรงเลือกเขา
และทรงทำให้เขาเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้ทรงคุณธรรม
และบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมแทบจะทิ่มแทงเจ้าด้วยสายตาของพวกเขา เมื่อพวกเขาได้ยินข้อเตือนใจ
และพวกเขากล่าวว่า “แท้จริงเขาเป็นคนวิกลจริตอย่างแน่นอน”
แต่มันมิใช่อื่นใดนอกจากข้อเตือนใจสำหรับสากลโลก (44–52)

69. ยามอวสานที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ (Al-Ḥāqqa)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ยามอวสานที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ยามอวสานที่หลีกเลี่ยงไม่ได้คืออะไร และอะไรจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่า ยามอวสานที่หลีกเลี่ยงไม่ได้คืออะไร (1–3)

ษะมูดและอ๊าดปฏิเสธมหันตภัยที่กระหน่ำ ส่วนษะมูดนั้น พวกเขาถูกทำลายด้วยเสียงกัมปนาทอันรุนแรงเหลือประมาณ ส่วนอ๊าดนั้น พวกเขาถูกทำลายด้วยลมที่ส่งเสียงหวีดหวิวอย่างเกรี้ยวกราด ซึ่งพระองค์ทรงปล่อยมันใส่พวกเขาเจ็ดคืนและแปดวันโดยไม่หยุด แล้วเจ้าจะเห็นผู้คนล้มคว่ำอยู่ในนั้น ประหนึ่งว่าพวกเขาเป็นลำต้นอินทผลัมที่กลวงและล้มลง แล้วเจ้าเห็นผู้ใดในหมู่พวกเขาเหลืออยู่ไหม และฟิรเอาน์ บรรดาผู้ก่อนเขา และเมืองที่ถูกพลิกกลับ ล้วนกระทำบาปอันใหญ่หลวง พวกเขาฝ่าฝืนศาสนทูตของพระผู้อภิบาลของตน พระองค์จึงทรงลงโทษพวกเขาด้วยการลงโทษที่ทวีความรุนแรง แท้จริงเมื่อน้ำขึ้นสูง เราได้บรรทุกพวกเจ้าในเรือที่ลอยลำ เพื่อเราจะทำให้มันเป็นข้อเตือนใจสำหรับพวกเจ้า และเพื่อหูที่ตั้งใจฟังจะได้จดจำมัน (4–12)

ครั้นเมื่อแตรถูกเป่าครั้งเดียว และแผ่นดินและภูเขาทั้งหลายถูกยกขึ้น แล้วถูกบดด้วยการกระแทกครั้งเดียว ในวันนั้นเหตุการณ์จะเกิดขึ้น และฟากฟ้าจะแยกออก เพราะในวันนั้นมันจะเปราะบาง และมลาอิกะฮ์จะอยู่ตามขอบของมัน และในวันนั้นแปดตนจะแบกบัลลังก์ของพระผู้อภิบาลของเจ้าไว้เหนือพวกเขา ในวันนั้นพวกเจ้าจะถูกนำมาเบื้องหน้า ไม่มีความลับใดของพวกเจ้าซ่อนเร้นอยู่ได้ ส่วนผู้ที่ได้รับบันทึกของเขาทางมือขวา เขาจะกล่าวว่า “นี่ จงอ่านบันทึกของฉันเถิด แท้จริงฉันรู้อยู่เสมอว่าฉันจะพบกับการชำระบัญชีของฉัน” เขาจึงอยู่ในชีวิตที่น่าพอใจ ในสวนสวรรค์อันสูงส่ง ซึ่งพวงผลของมันห้อยอยู่ใกล้ “จงกินและดื่มอย่างสำราญ เพราะสิ่งที่พวกเจ้าส่งไปล่วงหน้าในวันเวลาที่ผ่านมา” ส่วนผู้ที่ได้รับบันทึกของเขาทางมือซ้าย เขาจะกล่าวว่า “โอ้ หากเพียงฉันมิได้รับบันทึกของฉัน และมิได้รู้ว่าการชำระบัญชีของฉันเป็นอย่างไร โอ้ หากเพียงความตายนั้นเป็นจุดจบ ทรัพย์สินของฉันมิได้เป็นประโยชน์แก่ฉัน อำนาจของฉันสูญสิ้นไปจากฉันแล้ว” “จงจับเขา แล้วใส่ห่วงเขา แล้วโยนเขาลงในไฟอันลุกโชน แล้วล่ามเขาไว้ในโซ่ที่ยาวเจ็ดสิบศอก” แท้จริงเขามิได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ และมิได้กระตุ้นให้มีการให้อาหารแก่ผู้ขัดสน ดังนั้นวันนี้เขาจึงไม่มีมิตรสนิทใดที่นี่ และไม่มีอาหารใดนอกจากน้ำเหลืองจากบาดแผล ซึ่งไม่มีผู้ใดกินมันนอกจากบรรดาผู้ทำบาป (13–37)

ดังนั้นข้าขอสาบานด้วยสิ่งที่พวกเจ้าเห็น และสิ่งที่พวกเจ้าไม่เห็น
แท้จริงนี่คือถ้อยคำของศาสนทูตผู้ทรงเกียรติอย่างแน่นอน และมิใช่ถ้อยคำของกวี
ช่างน้อยเหลือเกินที่พวกเจ้าศรัทธา และมิใช่ถ้อยคำของหมอดู ช่างน้อยเหลือเกินที่พวกเจ้าใคร่ครวญ
เป็นการประทานลงมาจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก และหากเขากุคำพูดใดขึ้นในนามของเรา
เราย่อมจับเขาด้วยมือขวา แล้วเราย่อมตัดเส้นเลือดใหญ่ของเขา แล้วไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเจ้าปกป้องเขาได้
และแท้จริงมันเป็นข้อเตือนใจสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์ และแท้จริงเรารู้ว่าในหมู่พวกเจ้ามีผู้ปฏิเสธ
และแท้จริงมันจะเป็นความเสียใจแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม และแท้จริงมันคือความจริงอันแน่นอน
ดังนั้นจงแซ่ซ้องสดุดีพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้า ผู้ทรงยิ่งใหญ่ (38–52)

70. ทางขึ้นทั้งหลาย (Al-Maʿārij)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ผู้ถามคนหนึ่งถามถึงการลงโทษที่จะตกแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม ซึ่งไม่มีผู้ใดปัดป้องมันได้ จากอัลลอฮ์ ผู้ทรงเป็นเจ้าแห่งทางขึ้นทั้งหลาย
มลาอิกะฮ์และวิญญาณขึ้นไปยังพระองค์ในวันหนึ่งซึ่งมีขนาดเท่ากับห้าหมื่นปี
ดังนั้นจงอดทนด้วยความอดทนอันงดงาม แท้จริงพวกเขาเห็นมันอยู่ไกล แต่เราเห็นมันอยู่ใกล้
วันที่ฟากฟ้าจะเป็นดั่งทองเหลืองหลอมเหลว และภูเขาทั้งหลายจะเป็นดั่งปุยขนสัตว์
และมิตรสนิทจะไม่ถามไถ่ถึงมิตรสนิท ทั้งที่พวกเขามองเห็นกัน ผู้ทำบาปจะปรารถนาว่า
หากเพียงเขาไถ่ตนจากการลงโทษของวันนั้นได้ด้วยลูก ๆ ของเขา คู่ครองของเขา พี่น้องของเขา
เครือญาติที่ให้ที่พักพิงแก่เขา และทุกคนในแผ่นดิน แล้วสิ่งนั้นจะช่วยเขาให้รอด หามิได้เลย
แท้จริงมันคือเปลวไฟที่ลุกโหม ซึ่งถลกหนังศีรษะ มันเรียกทุกคนที่หันหลังและผินหลังให้
และสะสมทรัพย์สินแล้วกักตุนไว้ (1–18)

แท้จริงมนุษย์ถูกสร้างมาให้กระวนกระวาย เมื่อความชั่วร้ายประสบแก่เขา เขาก็ท้อแท้
และเมื่อความดีประสบแก่เขา เขาก็หวงแหน เว้นแต่บรรดาผู้ละหมาด ผู้ซึ่งสม่ำเสมอในละหมาดของตน
และบรรดาผู้ที่ในทรัพย์สินของพวกเขามีสิทธิอันเป็นที่รู้กัน สำหรับผู้ที่ขอและผู้ที่ขาดแคลน
และบรรดาผู้ที่ยืนยันความจริงแห่งวันแห่งการตอบแทน
และบรรดาผู้ที่หวาดกลัวการลงโทษของพระผู้อภิบาลของตน
แท้จริงไม่มีผู้ใดรู้สึกปลอดภัยจากการลงโทษของพระผู้อภิบาลของตนได้
และบรรดาผู้รักษาพรหมจรรย์ของตน เว้นแต่กับคู่ครองของตนหรือทาสหญิงของตน
เพราะเช่นนั้นพวกเขาย่อมไม่ถูกตำหนิ แต่ผู้ใดแสวงหานอกเหนือจากนั้น ชนเหล่านั้นคือผู้ละเมิด
และบรรดาผู้ซื่อสัตย์ต่อสิ่งที่ได้รับมอบหมายและคำมั่นของตน
และบรรดาผู้ยืนหยัดในการเป็นพยานของตน และบรรดาผู้รักษาละหมาดของตน
ชนเหล่านี้จะได้รับเกียรติในสวนสวรรค์ (19–35)

แล้วเป็นอะไรไป บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจึงรีบรุดมายังเจ้า (โอ้นบี) จากทางขวาและจากทางซ้ายเป็นกลุ่ม ๆ
ทุกคนในหมู่พวกเขาหวังจะเข้าสวนสวรรค์แห่งความผาสุกกระนั้นหรือ หามิได้เลย
แท้จริงเราสร้างพวกเขาจากสิ่งที่พวกเขารู้ ดังนั้นข้าขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลแห่งที่ขึ้นและที่ตกทั้งหลาย
แท้จริงเราสามารถนำผู้ที่ดีกว่าพวกเขามาแทน และไม่มีผู้ใดล้ำหน้าเราได้
ดังนั้นจงปล่อยให้พวกเขาหมกมุ่นและเล่นสนุกไป
จนกว่าพวกเขาจะพบกับวันของพวกเขาที่ได้รับสัญญาไว้ วันที่พวกเขาจะออกจากหลุมศพอย่างรีบเร่ง

ประหนึ่งว่าพวกเขาวิ่งแข่งไปสู่หลักชัย สายตาของพวกเขาก้มต่ำ ความอัปยศปกคลุมพวกเขา นั่นคือวันที่พวกเขาเคยได้รับสัญญาไว้ (36–44)

71. นูห์ (Nūḥ)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

แท้จริงเราได้ส่งนูห์ไปยังกลุ่มชนของเขาว่า “จงตักเตือนกลุ่มชนของเจ้าก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา” เขากล่าวว่า “โอ้กลุ่มชนของฉัน แท้จริงฉันเป็นผู้ตักเตือนอันชัดแจ้งสำหรับพวกท่าน จงเคารพภักดีอัลลอฮ์ ยำเกรงพระองค์ และเชื่อฟังฉัน พระองค์จะทรงอภัยบาปของพวกท่านแก่พวกท่าน และทรงประวิงเวลาให้พวกท่านจนถึงวาระที่กำหนดไว้ แท้จริงวาระของอัลลอฮ์ เมื่อมันมาถึงแล้ว ย่อมไม่ถูกเลื่อนออกไป หากเพียงพวกท่านรู้” (1–4)

เขากล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ได้เรียกร้องกลุ่มชนของข้าพระองค์ทั้งกลางคืนและกลางวัน แต่การเรียกร้องของข้าพระองค์มิได้เพิ่มสิ่งใดแก่พวกเขานอกจากการหนี และทุกครั้งที่ข้าพระองค์เรียกร้องพวกเขา เพื่อพระองค์จะทรงอภัยแก่พวกเขา พวกเขาก็เอานิ้วอุดหูของตน เอาเสื้อผ้าคลุมตัว ดื้อดึง และหยิ่งผยองอย่างยิ่ง แล้วข้าพระองค์เรียกร้องพวกเขาอย่างเปิดเผย แล้วข้าพระองค์ประกาศแก่พวกเขาในที่สาธารณะ และพูดกับพวกเขาเป็นการส่วนตัว โดยกล่าวว่า จงขออภัยต่อพระผู้อภิบาลของพวกท่าน แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง พระองค์จะทรงส่งฝนอันชุ่มฉ่ำจากฟากฟ้าลงมาแก่พวกท่าน จะทรงเกื้อหนุนพวกท่านด้วยทรัพย์สินและบุตรชาย จะทรงทำให้มีสวนสำหรับพวกท่าน และจะทรงทำให้มีแม่น้ำสำหรับพวกท่าน เป็นอะไรไป พวกท่านจึงไม่หวังความยิ่งใหญ่ในอัลลอฮ์ ทั้งที่พระองค์ทรงสร้างพวกท่านเป็นขั้นตอน พวกท่านไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงสร้างเจ็ดชั้นฟ้าซ้อนกันเป็นชั้นอย่างไร และทรงทำให้ดวงจันทร์เป็นแสงสว่างในนั้น และทรงทำให้ดวงอาทิตย์เป็นตะเกียง และอัลลอฮ์ทรงให้พวกท่านงอกเงยจากแผ่นดินเป็นการงอกเงย แล้วจะทรงนำพวกท่านกลับเข้าไปในนั้น และจะทรงนำพวกท่านออกมาอีกเป็นการออกมาใหม่ และอัลลอฮ์ทรงทำให้แผ่นดินเป็นที่แผ่กว้างสำหรับพวกท่าน เพื่อพวกท่านจะได้เดินไปตามทางอันกว้างของมัน” (5–20)

นูห์กล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ แท้จริงพวกเขาฝ่าฝืนข้าพระองค์ และตามผู้ที่ทรัพย์สินและลูกหลานของเขามิได้เพิ่มสิ่งใดแก่เขานอกจากการขาดทุน และพวกเขาวางแผนอันใหญ่หลวง และกล่าวว่า อย่าละทิ้งบรรดาพระเจ้าของพวกท่าน และอย่าละทิ้งวัดด์ สุวาอ์ ยะฆูษ ยะอูก และนัสร์ และแท้จริงพวกเขาทำให้ผู้คนจำนวนมากหลงทาง ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขออย่าทรงเพิ่มสิ่งใดแก่บรรดาผู้อธรรมนอกจากความหลงผิด” (21–24)

เพราะบาปของพวกเขา พวกเขาจึงถูกให้จมน้ำ แล้วถูกให้เข้าไฟนรก
และพวกเขาไม่พบผู้ช่วยเหลือใดสำหรับตนนอกจากอัลลอฮ์ และนูห์กล่าวว่า
“ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์
ขออย่าทรงเหลือผู้ใดจากบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมไว้อาศัยบนแผ่นดินเลย
แท้จริงหากพระองค์ทรงเหลือพวกเขาไว้ พวกเขาจะทำให้บ่าวของพระองค์หลงทาง
และจะไม่ให้กำเนิดผู้ใดนอกจากคนชั่วที่ปฏิเสธ ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์
ขอทรงอภัยแก่ข้าพระองค์ แก่บิดามารดาของข้าพระองค์ แก่ผู้ที่เข้าบ้านของข้าพระองค์ในฐานะผู้ศรัทธา
และแก่บรรดาชายและหญิงผู้ศรัทธา และขออย่าทรงเพิ่มสิ่งใดแก่บรรดาผู้อธรรมนอกจากความพินาศ”
(25–28)

72. ญิน (Al-Jinn)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

จงกล่าวเถิด (โอ้นบี) ว่า “มีวิวรณ์ประทานแก่ฉันว่า ญินกลุ่มหนึ่งได้ฟัง แล้วกล่าวว่า แท้จริงเราได้ยินการอ่านอันน่าอัศจรรย์ ซึ่งนำทางสู่ทางอันถูกต้อง เราจึงศรัทธาต่อมัน และเราจะไม่ตั้งผู้ใดเป็นภาคีกับพระผู้อภิบาลของเราเลย
และแท้จริงความยิ่งใหญ่ของพระผู้อภิบาลของเรานั้นสูงส่งยิ่ง พระองค์มิได้ทรงมีคู่ครองและมิได้ทรงมีบุตร
และแท้จริงคนโง่เขลาในหมู่เราเคยกล่าวสิ่งที่เกินเลยต่ออัลลอฮ์ และแท้จริงเราเคยคิดว่า มนุษย์และญินจะไม่กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์เลย
และแท้จริงมีบุรุษในหมู่มนุษย์ที่ขอความคุ้มครองจากบุรุษในหมู่ญิน แล้วพวกเขาก็เพิ่มความโอหังแก่พวกมัน
และแท้จริงพวกเขาคิดดั่งที่พวกท่านคิดว่า อัลลอฮ์จะไม่ทรงให้ผู้ใดฟื้นขึ้นเลย
และแท้จริงเราได้เอื้อมไปยังฟากฟ้า แล้วพบว่ามันเต็มไปด้วยผู้เฝ้าที่เข้มงวดและเปลวไฟที่พุ่งแล่น
และแท้จริงเราเคยนั่งอยู่ในที่นั่งต่าง ๆ ของมันเพื่อฟัง แต่ผู้ใดฟังในบัดนี้ เขาจะพบเปลวไฟที่พุ่งแล่นคอยดักเขาอยู่
และแท้จริงเราไม่รู้ว่ามีการมุ่งร้ายแก่ผู้ที่อยู่ในแผ่นดิน หรือพระผู้อภิบาลของพวกเขาทรงประสงค์จะนำทางพวกเขาให้ถูกต้อง
และแท้จริงในหมู่เรามีผู้ทรงคุณธรรม และในหมู่เรามีผู้ที่มิได้เป็นเช่นนั้น เราอยู่บนแนวทางที่แตกต่างกัน
และแท้จริงเรารู้แล้วว่า เราไม่อาจทำให้อัลลอฮ์หมดความสามารถในแผ่นดินได้ และไม่อาจหนีพ้นพระองค์ได้
และแท้จริงเมื่อเราได้ยินทางนำ เราก็ศรัทธาต่อมัน และผู้ใดศรัทธาต่อพระผู้อภิบาลของเขา เขาย่อมไม่กลัวการลิดรอนและความอธรรม
และแท้จริงในหมู่เรามีผู้มอบตนแด่อัลลอฮ์ และในหมู่เรามีผู้เบี่ยงเบน ดังนั้นผู้ใดมอบตน ชนเหล่านั้นได้แสวงหาทางอันถูกต้องแล้ว
ส่วนบรรดาผู้เบี่ยงเบน พวกเขาจะเป็นเชื้อเพลิงของนรกญะฮันนัม” (1–15)

และหากพวกเขายืนหยัดอยู่บนทางอันเที่ยงตรง เราย่อมให้พวกเขาดื่มน้ำอันอุดม
เพื่อเราจะทดสอบพวกเขาด้วยสิ่งนั้น และผู้ใดผินหลังให้การรำลึกถึงพระผู้อภิบาลของเขา พระองค์จะทรงนำเขาเข้าสู่การลงโทษที่ทวีขึ้นเรื่อย ๆ
และแท้จริงสถานที่เคารพภักดีทั้งหลายเป็นของอัลลอฮ์ ดังนั้นจงอย่าวิงวอนผู้ใดเคียงคู่กับอัลลอฮ์
และแท้จริงเมื่อบ่าวของอัลลอฮ์ยืนขึ้นวิงวอนพระองค์ พวกเขาแทบจะเบียดเสียดทับเขา จงกล่าวเถิดว่า “ฉันวิงวอนเพียงพระผู้อภิบาลของฉัน และฉันไม่ตั้งผู้ใดเป็นภาคีกับพระองค์” จงกล่าวเถิดว่า “แท้จริงฉันไม่มีอำนาจให้โทษแก่พวกท่าน และไม่มีอำนาจนำทางพวกท่านให้ถูกต้อง” จงกล่าวเถิดว่า “แท้จริงไม่มีผู้ใดปกป้องฉันให้พ้นจากอัลลอฮ์ได้ และฉันจะไม่พบที่หลบภัยใดนอกจากพระองค์
หน้าที่ของฉันมีเพียงการประกาศสิ่งที่มาจากอัลลอฮ์และสารของพระองค์

และผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ แท้จริงสำหรับเขาคือไฟแห่งนรกญะฮันนัม
โดยพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล” จนกระทั่งเมื่อพวกเขาเห็นสิ่งที่ตนได้รับสัญญาไว้
พวกเขาจะรู้ว่าผู้ใดมีผู้ช่วยเหลืออ่อนแอกว่า และมีจำนวนน้อยกว่า จงกล่าวเถิดว่า
“ฉันไม่รู้ว่าสิ่งที่พวกท่านได้รับสัญญาไว้นั้นใกล้แล้ว
หรือพระผู้อภิบาลของฉันทรงกำหนดระยะเวลาอันยาวนานไว้สำหรับมัน พระองค์คือผู้ทรงรู้สิ่งเร้นลับ
และมิทรงเปิดเผยสิ่งเร้นลับของพระองค์แก่ผู้ใด เว้นแต่ศาสนทูตที่พระองค์ทรงพอพระทัย
แล้วพระองค์ทรงส่งผู้เฝ้าไว้เบื้องหน้าและเบื้องหลังเขา
เพื่อพระองค์จะทรงรู้ว่าพวกเขาได้ประกาศสารของพระผู้อภิบาลของตนแล้ว
และพระองค์ทรงรอบรู้ครอบคลุมสิ่งที่อยู่กับพวกเขา และทรงนับทุกสิ่งเป็นจำนวน” (16–28)

73. ผู้ห่มคลุมกาย (Al-Muzzammil)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

โอ้ผู้ที่ห่มคลุมกาย จงยืนละหมาดในยามกลางคืน เว้นแต่เพียงเล็กน้อย ครึ่งหนึ่งของมัน หรือลดลงจากนั้นเล็กน้อย หรือเพิ่มขึ้นกว่านั้น และจงอ่านอัลกุรอานอย่างช้า ๆ ชัดถ้อยชัดคำ แท้จริงเราจะประทานถ้อยคำอันหนักแน่นลงมาแก่เจ้า
แท้จริงการลุกขึ้นในยามกลางคืนนั้นหนักแน่นกว่าในการประทับใจ และเที่ยงตรงกว่าในคำพูด แท้จริงในยามกลางวันเจ้ามีภารกิจอันยาวนาน และจงรำลึกถึงพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้า และอุทิศตนแด่พระองค์อย่างสิ้นเชิง พระผู้อภิบาลแห่งทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้นจงยึดพระองค์เป็นผู้ดูแล และจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าว และจงปลีกตัวจากพวกเขาด้วยการปลีกตัวอย่างงดงาม
และจงปล่อยบรรดาผู้ปฏิเสธซึ่งอยู่อย่างสุขสบายไว้กับข้า และจงประวิงเวลาให้พวกเขาสักเล็กน้อย แท้จริง ณ เรามีโซ่ตรวนและไฟอันลุกโชน อาหารที่ติดคอ และการลงโทษอันเจ็บปวด ในวันที่แผ่นดินและภูเขาทั้งหลายจะสั่นสะเทือน และภูเขาทั้งหลายจะกลายเป็นกองทรายที่ไหลร่วน (1–14)

แท้จริงเราได้ส่งศาสนทูตคนหนึ่งมายังพวกเจ้า เป็นพยานเหนือพวกเจ้า ดั่งที่เราส่งศาสนทูตคนหนึ่งไปยังฟิรเอาน์ แต่ฟิรเอาน์ฝ่าฝืนศาสนทูตนั้น เราจึงลงโทษเขาด้วยการลงโทษอันหนักหน่วง แล้วหากพวกเจ้าปฏิเสธสัจธรรม พวกเจ้าจะป้องกันตนเองได้อย่างไรจากวันที่ทำให้เด็ก ๆ ผมหงอก วันที่ฟากฟ้าจะแตกแยก สัญญาของพระองค์ย่อมเป็นจริง แท้จริงนี่คือข้อเตือนใจ ดังนั้นผู้ใดประสงค์ ก็ให้เขายึดทางสู่พระผู้อภิบาลของเขา (15–19)

แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ว่า เจ้า (โอ้นบี) ยืนละหมาดเกือบสองในสามของกลางคืน หรือครึ่งหนึ่งของมัน หรือหนึ่งในสามของมัน และกลุ่มหนึ่งจากบรรดาผู้ที่อยู่กับเจ้าก็เช่นกัน และอัลลอฮ์ทรงกำหนดขนาดของกลางคืนและกลางวัน
พระองค์ทรงรู้ว่าพวกเจ้าจะไม่อาจนับมันได้ครบถ้วน พระองค์จึงทรงรับการกลับตัวของพวกเจ้า ดังนั้นจงอ่านจากอัลกุรอานเท่าที่ง่ายแก่พวกเจ้า พระองค์ทรงรู้ว่าในหมู่พวกเจ้าจะมีผู้ป่วย และคนอื่น ๆ ที่เดินทางไปในแผ่นดินเพื่อแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และคนอื่น ๆ ที่สู้รบในทางของอัลลอฮ์ ดังนั้นจงอ่านจากมันเท่าที่ง่าย และจงดำรงละหมาด จ่ายซะกาต และให้อัลลอฮ์ยืมด้วยการให้ยืมอันดีงาม และความดีใดที่พวกเจ้าส่งไปล่วงหน้าเพื่อตนเอง พวกเจ้าจะพบมัน ณ อัลลอฮ์ ดีกว่าและมีรางวัลยิ่งใหญ่กว่า และจงขออภัยต่ออัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ (20)

74. ผู้ห่มผ้าคลุม (Al-Muddaththir)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

โอ้ผู้ที่ห่มผ้าคลุม จงลุกขึ้นและตักเตือน และพระผู้อภิบาลของเจ้านั้น จงสดุดีความเกรียงไกรของพระองค์ และเสื้อผ้าของเจ้านั้น จงทำให้สะอาดบริสุทธิ์ และสิ่งโสโครกทั้งปวงนั้น จงหลีกห่าง และอย่าให้เพื่อหวังจะได้มากกว่า และเพื่อพระผู้อภิบาลของเจ้า จงอดทน (1–7)

ครั้นเมื่อแตรถูกเป่า วันนั้นจะเป็นวันที่ยากลำบาก ไม่ง่ายเลยสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม จงปล่อยผู้ที่ข้าสร้างเขามาตามลำพังไว้กับข้า และข้าให้ทรัพย์สินอันมากมายแก่เขา และบุตรชายที่อยู่เคียงข้าง และข้าปูทางให้ราบรื่นแก่เขา แล้วเขายังโลภอยากให้ข้าเพิ่มอีก หามิได้เลย แท้จริงเขาดื้อดึงต่อสัญญาณของเรา ข้าจะบังคับให้เขาปีนทางอันสูงชัน แท้จริงเขาครุ่นคิดและกะการ ดังนั้นขอให้เขาพินาศเถิด เขากะการอย่างไร แล้วขอให้เขาพินาศอีกเถิด เขากะการอย่างไร แล้วเขามองดู แล้วเขาขมวดคิ้วและหน้าบึ้ง แล้วเขาหันหลังและหยิ่งผยอง แล้วกล่าวว่า “นี่ไม่ใช่อื่นใดนอกจากมายากลที่ถ่ายทอดกันมา นี่ไม่ใช่อื่นใดนอกจากคำพูดของมนุษย์” (8–25)

ข้าจะโยนเขาลงในสะก็อร และอะไรจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าสะก็อรคืออะไร มันไม่ไว้สิ่งใดและไม่ปล่อยสิ่งใด มันแผดเผาผิวหนังของมนุษย์ เหนือมันมีสิบเก้าตน และเรามิได้ทำให้ผู้เฝ้าไฟนรกเป็นผู้ใดนอกจากมลาอิกะฮ์ และเรามิได้กำหนดจำนวนของพวกเขา เว้นแต่เป็นการทดสอบสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม เพื่อบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์จะได้เชื่อมั่น และบรรดาผู้ศรัทธาจะได้เพิ่มพูนศรัทธา และบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์และบรรดาผู้ศรัทธาจะไม่สงสัย และเพื่อบรรดาผู้ที่ในหัวใจมีโรคและบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะกล่าวว่า “อัลลอฮ์ทรงประสงค์อะไรด้วยอุปมานี้” เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงปล่อยให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทาง และทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และไม่มีผู้ใดรู้ไพร่พลของพระผู้อภิบาลของเจ้านอกจากพระองค์ และนี่มิใช่อื่นใดนอกจากข้อเตือนใจสำหรับมนุษย์ หามิได้เลย ขอสาบานด้วยดวงจันทร์ และกลางคืนเมื่อมันถอยกลับ และรุ่งอรุณเมื่อมันสว่างไสว แท้จริงมันเป็นหนึ่งในสิ่งที่ใหญ่หลวงที่สุด เป็นการตักเตือนแก่มนุษย์ แก่ผู้ที่ประสงค์ในหมู่พวกเจ้าจะก้าวไปข้างหน้าหรือรั้งอยู่ข้างหลัง (26–37)

ทุกชีวิตถูกประกันไว้ด้วยสิ่งที่มันขวนขวาย เว้นแต่ชาวฝ่ายขวา พวกเขาจะอยู่ในสวนสวรรค์ โดยถามไถ่กันถึงบรรดาผู้ทำบาปว่า “อะไรนำพวกท่านเข้าสู่สะก็อร” พวกเขาจะกล่าวว่า “เรามิได้อยู่ในหมู่ผู้ละหมาด และเรามิได้ให้อาหารแก่ผู้ขัดสน และเราเคยหมกมุ่นในคำพูดไร้สาระร่วมกับบรรดาผู้หมกมุ่น และเราเคยปฏิเสธวันแห่งการตอบแทน จนกระทั่งสิ่งที่แน่นอนมาถึงเรา” ดังนั้นการไถ่โทษแทนของบรรดาผู้ไถ่โทษแทนจะไม่เป็นประโยชน์แก่พวกเขา (38–48)

แล้วเป็นอะไรไป พวกเขาจึงผินหลังให้ข้อเตือนใจ ประหนึ่งว่าพวกเขาเป็นลาที่ตื่นตระหนก ซึ่งหนีจากสิงโต หามิได้ ทุกคนในหมู่พวกเขาต้องการได้รับคัมภีร์ที่คลี่ออกจากฟากฟ้า หามิได้เลย แท้จริงพวกเขาไม่กลัวปรโลก หามิได้เลย แท้จริงนี่คือข้อเตือนใจ ดังนั้นผู้ใดประสงค์ ก็ให้เขาใคร่ครวญมัน แต่พวกเขาจะไม่ใคร่ครวญ เว้นแต่อัลลอฮ์จะทรงประสงค์ พระองค์ทรงคู่ควรแก่การยำเกรง และทรงคู่ควรแก่การให้อภัย (49–56)

75. วันฟื้นคืนชีพ (Al-Qiyāma)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ข้าขอสาบานด้วยวันฟื้นคืนชีพ และข้าขอสาบานด้วยชีวิตที่ตำหนิตนเอง มนุษย์คิดหรือว่าเราจะไม่รวบรวมกระดูกของเขา หามิได้ เราสามารถทำให้แม้ปลายนิ้วของเขากลับสมบูรณ์ดังเดิม แต่มนุษย์ต้องการทำบาปต่อไปในเวลาเบื้องหน้าของเขา เขาถามว่า “วันฟื้นคืนชีพคือเมื่อใด” (1–6)

ครั้นเมื่อสายตาพร่ามัว และดวงจันทร์มืดลง และดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ถูกรวมเข้าด้วยกัน ในวันนั้นมนุษย์จะกล่าวว่า “ที่หนีอยู่ที่ใด” หามิได้เลย ไม่มีที่หลบภัยใด ในวันนั้นที่พำนักอยู่ที่พระผู้อภิบาลของเจ้าเท่านั้น ในวันนั้นมนุษย์จะได้รับแจ้งถึงสิ่งที่เขาส่งไปล่วงหน้าและสิ่งที่เขาทิ้งไว้เบื้องหลัง หามิได้ มนุษย์จะเป็นพยานอันชัดแจ้งต่อตนเอง แม้เขาจะเสนอข้อแก้ตัวของเขาก็ตาม (7–15)

โอ้นบี จงอย่าขยับลิ้นของเจ้าไปกับมัน เพื่อเร่งรีบรับมัน แท้จริงการรวบรวมมันและการอ่านมันเป็นหน้าที่ของเรา ดังนั้นเมื่อเราอ่านมัน ก็จงตามการอ่านของมัน แล้วแท้จริงการทำให้มันชัดแจ้งเป็นหน้าที่ของเรา (16–19)

หามิได้เลย พวกเจ้าทั้งหลายรักชีวิตที่ผ่านไปอย่างรวดเร็ว และละเลยปรโลก ในวันนั้นบางใบหน้าจะผ่องใส มองไปยังพระผู้อภิบาลของตน และในวันนั้นบางใบหน้าจะหมองคล้ำ โดยคาดว่ามหันตภัยอันหนักหน่วงจะตกแก่ตน (20–25)

หามิได้เลย เมื่อมันขึ้นมาถึงไหปลาร้า และมีผู้กล่าวว่า “ใครจะรักษาได้” และเขารู้แน่ว่ามันคือการพรากจาก และขาพันกับขา ในวันนั้นการถูกต้อนไปคือยังพระผู้อภิบาลของเจ้า เขามิได้ยืนยันความจริง และมิได้ละหมาด แต่เขาปฏิเสธและผินหลังให้ แล้วเขาไปหาครอบครัวของเขาอย่างวางท่า (26–33)

ความวิบัติจงประสบแก่เจ้า แล้วความวิบัติ แล้วความวิบัติจงประสบแก่เจ้าอีก แล้วความวิบัติ มนุษย์คิดหรือว่า เขาจะถูกปล่อยไว้อย่างไร้จุดหมาย เขามิได้เป็นหยดน้ำเชื้อที่ถูกหลั่งออกมาดอกหรือ แล้วเขาเป็นก้อนที่เกาะติด แล้วพระองค์ทรงสร้างและทรงทำให้สมส่วน แล้วทรงทำให้มีสองเพศจากมัน คือเพศชายและเพศหญิง พระองค์ผู้นั้นมิทรงสามารถให้คนตายมีชีวิตดอกหรือ (34–40)

76. มนุษย์ (Al-Insān)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

มิได้มีช่วงเวลาหนึ่งแห่งกาลเวลาผ่านมนุษย์ไปดอกหรือ ซึ่งเขายังมิได้เป็นสิ่งที่ถูกกล่าวถึง
แท้จริงเราสร้างมนุษย์จากหยดน้ำที่ผสมกัน เพื่อเราจะทดสอบเขา เราจึงทำให้เขาเป็นผู้ได้ยินและมองเห็น
แท้จริงเราได้ชี้ทางแก่เขาแล้ว ไม่ว่าเขาจะเป็นผู้ขอบคุณหรือผู้เนรคุณ (1–3)

แท้จริงเราได้เตรียมโซ่ตรวน ห่วงเหล็ก และไฟอันลุกโชนไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม
แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมจะดื่มจากถ้วยที่ผสมด้วยการบูร จากตาน้ำที่บ่าวของอัลลอฮ์ดื่ม
โดยทำให้มันพวยพุ่งตามที่พวกเขาประสงค์ พวกเขาทำตามคำบนบาน
และกลัววันซึ่งความเลวร้ายของมันแผ่กระจายไปทั่ว และพวกเขาให้อาหารด้วยความรักต่อพระองค์
แก่ผู้ขัดสน เด็กกำพร้า และเชลย “เราให้อาหารแก่พวกท่านเพื่ออัลลอฮ์เท่านั้น
เราไม่ต้องการค่าตอบแทนและคำขอบคุณใดจากพวกท่าน
แท้จริงเรากลัววันแห่งการหน้านิ่วและความทุกข์ระทมจากพระผู้อภิบาลของเรา”
อัลลอฮ์จึงจะทรงปกป้องพวกเขาจากความเลวร้ายของวันนั้น
และประทานความผ่องใสและความปีติแก่พวกเขา และทรงตอบแทนพวกเขาเพราะความอดทน
ด้วยสวนสวรรค์และผ้าไหม ในนั้นพวกเขาเอนกายอยู่บนเตียง
พวกเขาจะไม่เห็นดวงอาทิตย์ที่แผดเผาและความหนาวจัดในนั้น ร่มเงาของมันอยู่ใกล้เหนือพวกเขา
และพวงผลของมันถูกโน้มต่ำลงมาให้หยิบได้ง่าย และภาชนะเงินและถ้วยแก้วจะถูกเวียนไปในหมู่พวกเขา
เป็นแก้วใสแต่ทำจากเงิน ซึ่งพวกเขากะขนาดตามที่ประสงค์
และในนั้นพวกเขาจะได้ดื่มจากถ้วยที่ผสมด้วยขิง จากตาน้ำในนั้นที่ชื่อว่าซัลซะบีล
และมีเด็กหนุ่มที่อ่อนเยาว์ตลอดกาลเวียนอยู่ในหมู่พวกเขา เมื่อเจ้าเห็นพวกเขา
เจ้าจะคิดว่าพวกเขาเป็นไข่มุกที่กระจัดกระจาย และเมื่อเจ้ามองดู ณ ที่นั้น
เจ้าจะเห็นความผาสุกและอาณาจักรอันกว้างใหญ่
พวกเขาสวมอาภรณ์ผ้าไหมเนื้อละเอียดสีเขียวและผ้าไหมยกดอก และถูกประดับด้วยกำไลเงิน
และพระผู้อภิบาลของพวกเขาจะทรงให้พวกเขาดื่มเครื่องดื่มอันบริสุทธิ์
“แท้จริงนี่คือการตอบแทนสำหรับพวกเจ้า และความพยายามของพวกเจ้าได้รับการชื่นชมแล้ว” (4–22)

แท้จริงเรานี่แหละเป็นผู้ประทานอัลกุรอานลงมาแก่เจ้า (โอ้นบี) เป็นขั้นเป็นตอน
ดังนั้นจงอดทนรอการตัดสินของพระผู้อภิบาลของเจ้า
และอย่าคล้อยตามผู้ทำบาปหรือผู้เนรคุณคนใดในหมู่พวกเขา
และจงรำลึกถึงพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งยามเช้าและยามเย็น
และในยามกลางคืนจงก้มกราบต่อพระองค์ และแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ในยามค่ำคืนอันยาวนาน (23–26)

แท้จริงคนเหล่านี้รักชีวิตที่ผ่านไปอย่างรวดเร็ว และทิ้งวันอันหนักหน่วงไว้เบื้องหลังพวกเขา เรานี่แหละเป็นผู้สร้างพวกเขา และทำให้ข้อต่อของพวกเขาแข็งแรง และเมื่อเราประสงค์ เราย่อมเปลี่ยนผู้ที่เหมือนพวกเขามาแทนโดยสิ้นเชิง (27–28)

แท้จริงนี่คือข้อเตือนใจ ดังนั้นผู้ใดประสงค์ ก็ให้เขายึดทางสู่พระผู้อภิบาลของเขา แต่พวกเจ้าจะไม่ประสงค์ เว้นแต่อัลลอฮ์จะทรงประสงค์ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ พระองค์ทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เข้าสู่ความเมตตาของพระองค์ ส่วนบรรดาผู้อธรรมนั้น พระองค์ทรงเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้สำหรับพวกเขา (29–31)

77. ผู้ที่ถูกส่งมา (Al-Mursalāt)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ขอสาบานด้วยบรรดาผู้ที่ถูกส่งมาต่อเนื่องกัน และบรรดาผู้ที่พัดกระหน่ำอย่างรุนแรง
และบรรดาผู้ที่แผ่กระจายไปทั่ว และบรรดาผู้ที่จำแนกแยกแยะ และบรรดาผู้ที่นำข้อเตือนใจมา
เป็นข้อแก้ตัวหรือเป็นการตักเตือน แท้จริงสิ่งที่พวกเจ้าได้รับสัญญาไว้จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน
ครั้นเมื่อดวงดาวถูกดับแสง เมื่อฟากฟ้าถูกแยกออก เมื่อภูเขาทั้งหลายถูกทำให้แหลกปลิว
และเมื่อบรรดาศาสนทูตถูกรวบรวมตามเวลาที่กำหนด ทั้งหมดนี้ถูกเลื่อนไว้เพื่อวันใด
เพื่อวันแห่งการตัดสิน และอะไรจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าวันแห่งการตัดสินคืออะไร
ความวิบัติในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม เรามิได้ทำลายชนรุ่นก่อนดอกหรือ
แล้วเราให้ชนรุ่นหลังตามพวกเขาไป เช่นนั้นแหละเรากระทำต่อบรรดาผู้ทำบาป
ความวิบัติในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม (1–19)

เรามิได้สร้างพวกเจ้าจากน้ำอันต่ำต้อยดอกหรือ แล้วเราวางมันไว้ในที่พักอันมั่นคง
จนถึงกำหนดที่เป็นที่รู้กัน เราจึงกำหนดขนาด และเราเป็นผู้กำหนดที่ประเสริฐยิ่ง
ความวิบัติในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม
เรามิได้ทำให้แผ่นดินเป็นที่รองรับทั้งคนเป็นและคนตายดอกหรือ
และเราวางภูเขาอันมั่นคงสูงตระหง่านไว้บนนั้น และให้พวกเจ้าดื่มน้ำจืดสนิท
ความวิบัติในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม (20–28)

“จงไปสู่สิ่งที่พวกเจ้าเคยปฏิเสธเถิด จงไปสู่ร่มเงาที่แยกเป็นสามสาย ซึ่งไม่ให้ร่ม
และไม่ป้องกันจากเปลวไฟ” แท้จริงมันพ่นประกายไฟขนาดใหญ่ดั่งปราสาท
ประหนึ่งว่ามันเป็นอูฐสีเหลืองคล้ำ ความวิบัติในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม
นี่คือวันที่พวกเขาจะไม่พูด และพวกเขาจะไม่ได้รับอนุญาตให้แก้ตัว
ความวิบัติในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม “นี่คือวันแห่งการตัดสิน
เราได้รวบรวมพวกเจ้าและชนรุ่นก่อน ดังนั้นหากพวกเจ้ามีแผนการใด ก็จงวางแผนต่อข้าเถิด”
ความวิบัติในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม
แท้จริงบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์จะอยู่ท่ามกลางร่มเงาและตาน้ำ และผลไม้ตามที่พวกเขาปรารถนา
“จงกินและดื่มอย่างสำราญ เพราะสิ่งที่พวกเจ้าเคยกระทำ”
แท้จริงเช่นนั้นแหละเราตอบแทนบรรดาผู้ทำความดี
ความวิบัติในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม (29–45)

“จงกินและเสพสุขสักเล็กน้อย แท้จริงพวกเจ้าเป็นผู้ทำบาป”
ความวิบัติในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม และเมื่อมีผู้กล่าวแก่พวกเขาว่า “จงโค้ง”
พวกเขาก็ไม่โค้ง ความวิบัติในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม
แล้วพวกเขาจะศรัทธาต่อถ้อยคำใดเล่าหลังจากนี้ (46–50)

78. ข่าวอันยิ่งใหญ่ (Al-Naba’)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

พวกเขาถามไถ่กันถึงเรื่องอะไร ถึงข่าวอันยิ่งใหญ่ ซึ่งพวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น หามิได้เลย พวกเขาจะได้รู้ในไม่ช้า แล้วหามิได้เลย พวกเขาจะได้รู้ในไม่ช้า (1–5)

เรามิได้ทำให้แผ่นดินเป็นดั่งเปลดอกหรือ และทำให้ภูเขาทั้งหลายเป็นดั่งหมุด และเราสร้างพวกเจ้าเป็นคู่ ๆ และทำให้การนอนหลับของพวกเจ้าเป็นการพักผ่อน และทำให้กลางคืนเป็นสิ่งปกคลุม และทำให้กลางวันเป็นเวลาหาเลี้ยงชีพ และเราสร้างเจ็ดชั้นฟ้าอันแข็งแกร่งไว้เหนือพวกเจ้า และทำให้มีตะเกียงที่ลุกโชติช่วง และเราหลั่งน้ำอันเชี่ยวกรากลงมาจากเมฆฝน เพื่อเราจะนำเมล็ดพืชและพืชพันธุ์ออกมาด้วยมัน และสวนอันหนาทึบ (6–16)

แท้จริงวันแห่งการตัดสินเป็นเวลาที่ถูกกำหนดไว้ วันที่แตรถูกเป่า แล้วพวกเจ้าจะมาเป็นหมู่ ๆ และฟากฟ้าจะถูกเปิด แล้วมันจะเป็นประตูทั้งหลาย และภูเขาทั้งหลายจะถูกทำให้เคลื่อนไป แล้วมันจะเป็นดั่งภาพลวงตา แท้จริงนรกญะฮันนัมคอยดักอยู่ เป็นที่กลับคืนสำหรับบรรดาผู้ล้ำเกินขอบเขต พวกเขาจะอยู่ในนั้นหลายยุคสมัย พวกเขาจะไม่ได้ลิ้มรสความเย็นและเครื่องดื่มใดในนั้น นอกจากน้ำเดือดและน้ำหนอง เป็นการตอบแทนที่เหมาะสม แท้จริงพวกเขามิเคยหวังการชำระบัญชี และพวกเขาปฏิเสธสัญญาณของเราอย่างสิ้นเชิง แต่ทุกสิ่งเราได้บันทึกไว้ในบันทึก “ดังนั้นจงลิ้มรสเถิด เราจะไม่เพิ่มสิ่งใดแก่พวกเจ้านอกจากการลงโทษ” (17–30)

แท้จริงสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงอัลลอฮ์มีชัยชนะ คือสวนและไร่องุ่น และคู่ครองวัยแรกรุ่นที่มีวัยเท่ากัน และถ้วยที่เต็มเปี่ยม ในนั้นพวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดไร้สาระและคำเท็จ เป็นการตอบแทนจากพระผู้อภิบาลของเจ้า เป็นของประทานที่คำนวณไว้ครบถ้วน จากพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง คือพระผู้ทรงกรุณาปรานี ซึ่งพวกเขาไม่มีอำนาจจะกล่าวกับพระองค์ ในวันที่วิญญาณและมลาอิกะฮ์จะยืนเป็นแถว พวกเขาจะไม่พูด เว้นแต่ผู้ที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงอนุญาต และเขากล่าวสิ่งที่ถูกต้อง นั่นคือวันแห่งความจริง ดังนั้นผู้ใดประสงค์ ก็ให้เขายึดทางกลับสู่พระผู้อภิบาลของเขา แท้จริงเราได้ตักเตือนพวกเจ้าถึงการลงโทษอันใกล้ วันที่มนุษย์จะเห็นสิ่งที่มือทั้งสองของเขาได้ส่งไปล่วงหน้า และผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะกล่าวว่า “โอ้ หากเพียงฉันเป็นดิน”[53] (31–40)

[53] **ซูเราะฮ์อันนะบะอ์: ข่าวอันยิ่งใหญ่**
ซูเราะฮ์อันนะบะอ์: การสร้าง บัญชีของพระเจ้า และวันแห่งการเปิดเผยครั้งสุดท้าย

79. ผู้กระชากออกอย่างรุนแรง (Al-Nāziʿāt)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ขอสาบานด้วยบรรดาผู้ที่กระชากออกอย่างรุนแรง และบรรดาผู้ที่ดึงออกอย่างนุ่มนวล
และบรรดาผู้ที่ล่องไปอย่างรวดเร็ว และบรรดาผู้ที่แข่งกันล้ำหน้า และบรรดาผู้ที่บริหารกิจการ
ในวันที่การสั่นสะเทือนครั้งแรกเขย่าทุกสิ่ง แล้วครั้งที่สองตามมา ในวันนั้นหัวใจทั้งหลายจะเต้นระรัว
สายตาของพวกเขาจะก้มต่ำ พวกเขากล่าวว่า “เราจะถูกนำกลับสู่สภาพเดิมจริง ๆ หรือ
แม้เราจะเป็นกระดูกที่ผุกร่อนแล้วกระนั้นหรือ” พวกเขากล่าวว่า “ถ้าเช่นนั้นนั่นเป็นการกลับคืนที่ขาดทุน”
แต่มันเป็นเพียงเสียงตวาดครั้งเดียว แล้วทันใดนั้นพวกเขาก็อยู่บนพื้นดินอันโล่งกว้าง (1–14)

เรื่องราวของมูซาได้มาถึงเจ้าแล้วหรือไม่ เมื่อพระผู้อภิบาลของเขาทรงเรียกเขา ณ หุบเขาอันศักดิ์สิทธิ์ ฎุวา
ว่า “จงไปหาฟิรเอาน์ แท้จริงเขาได้ละเมิดขอบเขตทั้งปวงแล้ว แล้วจงกล่าวว่า
‘ท่านประสงค์จะขัดเกลาตนให้บริสุทธิ์ไหม และให้ฉันนำทางท่านสู่พระผู้อภิบาลของท่าน
เพื่อท่านจะได้เกรงกลัวพระองค์’” แล้วเขาให้ฟิรเอาน์เห็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ แต่เขาปฏิเสธและฝ่าฝืน
แล้วเขาหันหลังรีบเร่งไป แล้วรวบรวมกลุ่มชนของเขาและประกาศ โดยกล่าวว่า
“ข้าคือพระผู้อภิบาลผู้สูงสุดของพวกเจ้า” อัลลอฮ์จึงทรงลงโทษเขาด้วยการลงโทษที่เป็นเยี่ยงอย่าง
ทั้งในชีวิตหน้าและในชีวิตนี้ แท้จริงในการนั้นมีบทเรียนสำหรับผู้ที่เกรงกลัวอัลลอฮ์ (15–26)

พวกเจ้าสร้างยากกว่า หรือฟากฟ้าที่พระองค์ทรงสร้าง พระองค์ทรงยกเพดานของมันให้สูง
และทรงทำให้มันสมบูรณ์ ทรงทำให้กลางคืนของมันมืด และทรงนำแสงยามสายของมันออกมา
และหลังจากนั้นพระองค์ทรงแผ่แผ่นดินออก ทรงนำน้ำและทุ่งหญ้าของมันออกมาจากมัน
และทรงทำให้ภูเขาทั้งหลายตั้งมั่น เป็นปัจจัยยังชีพสำหรับพวกเจ้าและปศุสัตว์ของพวกเจ้า
ครั้นเมื่อมหันตภัยอันยิ่งใหญ่มาถึง วันที่มนุษย์จะรำลึกถึงสิ่งที่เขาพยายาม
และไฟอันลุกโชนจะถูกเผยให้ผู้ที่มองเห็น ส่วนผู้ที่ละเมิดขอบเขตทั้งปวง
และให้ความสำคัญแก่ชีวิตแห่งโลกนี้ แท้จริงไฟอันลุกโชนคือที่พำนักของเขา
ส่วนผู้ที่กลัวการยืนต่อหน้าพระผู้อภิบาลของเขา และยับยั้งจิตใจจากอารมณ์ใฝ่ต่ำ
แท้จริงสวนสวรรค์คือที่พำนักของเขา (27–41)

พวกเขาถามเจ้า (โอ้นบี) เกี่ยวกับยามอวสานว่า “เมื่อใดมันจะมาถึง”
แต่เจ้าเกี่ยวข้องอะไรกับการกล่าวถึงมัน ที่สิ้นสุดของมันอยู่ที่พระผู้อภิบาลของเจ้า
เจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนแก่ผู้ที่เกรงกลัวมัน ในวันที่พวกเขาเห็นมัน
จะประหนึ่งว่าพวกเขามิได้พักอยู่ในโลกนี้ นอกจากเพียงยามเย็นหนึ่ง หรือยามสายของมัน (42–46)

80. เขาหน้าบึ้ง (ʿAbasa)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

เขาหน้าบึ้งและผินหลังให้ เพราะชายตาบอดมาหาเขา และอะไรจะทำให้เจ้ารู้ได้ บางทีเขาอาจขัดเกลาตนให้บริสุทธิ์ยิ่งขึ้น หรือใคร่ครวญ แล้วข้อเตือนใจก็จะเป็นประโยชน์แก่เขา ส่วนผู้ที่คิดว่าตนพอเพียงแล้ว เจ้ากลับใส่ใจเขาเต็มที่ ทั้งที่ไม่มีความผิดใดแก่เจ้าหากเขาไม่ขัดเกลาตน ส่วนผู้ที่มาหาเจ้าอย่างกระตือรือร้น โดยที่เขาเกรงกลัวอัลลอฮ์ เจ้ากลับละเลยเขา หามิได้เลย แท้จริงมันคือข้อเตือนใจ ดังนั้นผู้ใดประสงค์ ก็ให้เขาใคร่ครวญมัน อยู่ในแผ่นจารึกอันทรงเกียรติ สูงส่งและบริสุทธิ์ ด้วยมือของบรรดาผู้จดบันทึก ผู้ทรงเกียรติและทรงคุณธรรม (1–16)

มนุษย์จงพินาศเถิด เขาช่างเนรคุณเสียนี่กระไร พระองค์ทรงสร้างเขาจากสิ่งใด จากหยดน้ำ พระองค์ทรงสร้างเขาและทรงกำหนดสัดส่วนของเขา แล้วทรงทำให้ทางง่ายดายแก่เขา แล้วทรงให้เขาตายและทรงให้เขาอยู่ในหลุมศพ แล้วเมื่อพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์จะทรงให้เขาฟื้นขึ้น หามิได้เลย เขายังมิได้ทำตามสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาเขา ดังนั้นมนุษย์จงมองดูอาหารของเขาเถิด เราเทน้ำลงมาอย่างมากมาย แล้วเราแยกแผ่นดินออกเป็นร่อง แล้วเราให้เมล็ดพืชงอกขึ้นในนั้น องุ่นและพืชผักเขียว มะกอกและอินทผลัม สวนที่หนาทึบด้วยต้นไม้ ผลไม้และทุ่งหญ้า เป็นปัจจัยยังชีพสำหรับพวกเจ้าและปศุสัตว์ของพวกเจ้า (17–32)

ครั้นเมื่อเสียงกัมปนาทที่ทำให้หูดับมาถึง ในวันนั้นมนุษย์จะหนีจากพี่น้องของตน จากมารดาและบิดาของตน จากภรรยาและลูก ๆ ของตน ในวันนั้นทุกคนในหมู่พวกเขามีเรื่องของตนเองเพียงพอให้กังวลแล้ว ในวันนั้นบางใบหน้าจะเบิกบาน หัวเราะและยินดี และในวันนั้นบางใบหน้าจะมีฝุ่นจับอยู่ ความมืดหม่นจะปกคลุมมัน ชนเหล่านั้นคือผู้ปฏิเสธสัจธรรม ผู้ชั่วช้า (33–42)

81. การม้วนให้มืดลง (Al-Takwīr)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

เมื่อดวงอาทิตย์ถูกม้วนให้มืดลง เมื่อดวงดาวร่วงหล่นและสิ้นแสง เมื่อภูเขาทั้งหลายถูกทำให้เคลื่อนไป เมื่ออูฐที่ตั้งท้องแก่ถูกทอดทิ้ง เมื่อสัตว์ป่าถูกรวบรวมเข้าด้วยกัน เมื่อทะเลทั้งหลายถูกทำให้ลุกเป็นไฟ เมื่อชีวิตทั้งหลายถูกจับคู่กับพวกที่เหมือนกัน เมื่อทารกหญิงที่ถูกฝังทั้งเป็นถูกถามว่า นางถูกฆ่าเพราะบาปใด เมื่อบันทึกทั้งหลายถูกกางออก เมื่อฟากฟ้าถูกลอกออก เมื่อไฟอันลุกโชนถูกทำให้ลุกโหม และเมื่อสวนสวรรค์ถูกนำเข้ามาใกล้ ทุกชีวิตจะได้รู้ว่าตนนำสิ่งใดมา (1–14)

ดังนั้นข้าขอสาบานด้วยดวงดาวที่ถอยกลับ ซึ่งโคจรไปแล้วซ่อนตัว และด้วยกลางคืนเมื่อมันคืบคลานเข้ามา และด้วยรุ่งอรุณเมื่อมันหายใจ แท้จริงนี่คือถ้อยคำของทูตผู้ทรงเกียรติ ผู้มีพลัง มีตำแหน่งมั่นคง ณ พระผู้ทรงเป็นเจ้าแห่งบัลลังก์ เป็นที่เชื่อฟัง ณ ที่นั้น และไว้วางใจได้ และสหายของพวกเจ้ามิใช่คนวิกลจริต และแท้จริงเขาได้เห็นผู้นั้น ณ ขอบฟ้าอันชัดแจ้ง และเขามิได้หวงแหนสิ่งเร้นลับ และมันมิใช่ถ้อยคำของซัยฏอนที่ถูกขับไล่ (15–25)

แล้วพวกเจ้าจะไปทางใด นี่มิใช่อื่นใดนอกจากข้อเตือนใจสำหรับสากลโลก สำหรับผู้ที่ประสงค์ในหมู่พวกเจ้าจะเดินตรง แต่พวกเจ้าจะไม่ประสงค์ เว้นแต่อัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก จะทรงประสงค์ (26–29)

82. การแตกแยก (Al-Infiṭār)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

เมื่อฟากฟ้าแตกแยก เมื่อดวงดาวกระจัดกระจาย เมื่อทะเลทั้งหลายเอ่อทะลัก
เมื่อหลุมศพทั้งหลายถูกพลิกขึ้น แต่ละชีวิตจะได้รู้ถึงสิ่งที่ตนส่งไปล่วงหน้าและสิ่งที่ตนทิ้งไว้เบื้องหลัง
โอ้มนุษย์เอ๋ย อะไรล่อลวงเจ้าในเรื่องพระผู้อภิบาลของเจ้า ผู้ทรงเอื้อเฟื้อ ผู้ทรงสร้างเจ้า
ทรงทำให้เจ้าสมส่วน และทรงทำให้เจ้าสมดุล ทรงประกอบเจ้าในรูปใดก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์
หามิได้เลย แต่พวกเจ้าปฏิเสธการตอบแทน ทั้งที่เหนือพวกเจ้ามีผู้เฝ้าดู เป็นผู้บันทึกที่ทรงเกียรติ
พวกเขารู้สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมจะอยู่ในความผาสุก
และแท้จริงบรรดาผู้ชั่วช้าจะอยู่ในไฟอันลุกโชน พวกเขาจะเข้าไปเผาไหม้ในนั้นในวันแห่งการตอบแทน
และพวกเขาจะไม่ได้หายไปจากมัน และอะไรจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าวันแห่งการตอบแทนคืออะไร
แล้วอะไรจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าวันแห่งการตอบแทนคืออะไร
คือวันที่ไม่มีชีวิตใดมีอำนาจช่วยชีวิตอื่นได้แต่อย่างใด และพระบัญชาในวันนั้นเป็นของอัลลอฮ์ (1–19)

83. ผู้ตวงชั่งไม่ครบ (Al-Muṭaffifīn)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ความวิบัติจงประสบแก่บรรดาผู้ตวงชั่งไม่ครบ ผู้ซึ่งเมื่อรับการตวงจากผู้อื่น พวกเขาก็เรียกเอาเต็มที่ แต่เมื่อพวกเขาตวงหรือชั่งให้ผู้อื่น พวกเขาก็ทำให้ขาด คนเหล่านั้นไม่คิดดอกหรือว่า พวกเขาจะถูกให้ฟื้นขึ้นเพื่อวันอันใหญ่หลวง วันที่มนุษย์จะยืนต่อหน้าพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก (1–6)

หามิได้เลย แท้จริงบันทึกของบรรดาผู้ชั่วช้าอยู่ในสิจญีน และอะไรจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าสิจญีนคืออะไร คือบันทึกที่ถูกจารึกไว้ ความวิบัติในวันนั้นจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ ผู้ซึ่งปฏิเสธวันแห่งการตอบแทน และไม่มีผู้ใดปฏิเสธมันนอกจากผู้ละเมิดที่ทำบาปทุกคน เมื่อโองการของเราถูกอ่านแก่เขา เขากล่าวว่า “นิทานของคนโบราณ” หามิได้เลย แต่สิ่งที่พวกเขาเคยขวนขวายได้เป็นสนิมเกาะหัวใจของพวกเขา หามิได้เลย แท้จริงในวันนั้นพวกเขาจะถูกกั้นจากพระผู้อภิบาลของตน แล้วแท้จริงพวกเขาจะเผาไหม้ในไฟอันลุกโชน แล้วจะมีผู้กล่าวว่า “นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าเคยปฏิเสธ” (7–17)

หามิได้เลย แท้จริงบันทึกของบรรดาผู้ทรงคุณธรรมอยู่ในอิลลียีน และอะไรจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าอิลลียีนคืออะไร คือบันทึกที่ถูกจารึกไว้ บรรดาผู้ถูกทำให้ใกล้ชิดเป็นพยานต่อมัน แท้จริงบรรดาผู้ทรงคุณธรรมจะอยู่ในความผาสุก บนเตียงโดยมองดูไปรอบ ๆ เจ้าจะรู้จักความผ่องใสแห่งความผาสุกบนใบหน้าของพวกเขา พวกเขาจะได้ดื่มสุราบริสุทธิ์ที่ถูกผนึกไว้ ผนึกของมันคือชะมดเชียง และเพื่อสิ่งนั้นบรรดาผู้แข่งขันจงแข่งขันกันเถิด และมันผสมด้วยตัสนีม คือตาน้ำที่บรรดาผู้ถูกทำให้ใกล้ชิดดื่ม (18–28)

แท้จริงบรรดาผู้ทำบาปเคยหัวเราะเยาะบรรดาผู้ศรัทธา และเมื่อพวกเขาผ่านคนเหล่านั้น พวกเขาก็ขยิบตาให้กัน และเมื่อพวกเขากลับไปหาครอบครัวของตน พวกเขาก็กลับไปอย่างสนุกสนาน และเมื่อพวกเขาเห็นคนเหล่านั้น พวกเขากล่าวว่า “แท้จริงคนเหล่านี้หลงทางอย่างแน่นอน” ทั้งที่พวกเขามิได้ถูกส่งมาเป็นผู้เฝ้าดูแลคนเหล่านั้น ดังนั้นวันนี้บรรดาผู้ศรัทธาจะหัวเราะเยาะบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม บนเตียงโดยมองดูไปรอบ ๆ บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมได้รับการตอบแทนตามที่พวกเขาเคยกระทำแล้วหรือไม่ (29–36)

84. การแยกออก (Al-Inshiqāq)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

เมื่อฟากฟ้าแยกออก และเชื่อฟังพระผู้อภิบาลของมันตามที่มันพึงกระทำ และเมื่อแผ่นดินถูกแผ่ออก และเหวี่ยงสิ่งที่อยู่ในมันออกมาจนว่างเปล่า และเชื่อฟังพระผู้อภิบาลของมันตามที่มันพึงกระทำ โอ้มนุษย์เอ๋ย แท้จริงเจ้ากำลังตรากตรำไปสู่พระผู้อภิบาลของเจ้าอย่างหนัก แล้วเจ้าจะได้พบพระองค์ ส่วนผู้ที่ได้รับบันทึกของเขาทางมือขวา เขาจะถูกชำระบัญชีอย่างง่ายดาย และจะกลับไปหาครอบครัวของเขาอย่างยินดี ส่วนผู้ที่ได้รับบันทึกของเขาจากข้างหลัง เขาจะร้องเรียกหาความพินาศ และจะเผาไหม้ในไฟอันลุกโชน แท้จริงเขาเคยยินดีอยู่ในหมู่ครอบครัวของเขา แท้จริงเขาคิดว่าเขาจะไม่กลับไปยังอัลลอฮ์เลย หามิได้ แท้จริงพระผู้อภิบาลของเขาทรงเห็นเขาอยู่เสมอ ดังนั้นข้าขอสาบานด้วยแสงสนธยา และด้วยกลางคืนและสิ่งที่มันรวบรวมไว้ และด้วยดวงจันทร์เมื่อมันเต็มดวง แท้จริงพวกเจ้าจะผ่านจากขั้นหนึ่งไปสู่อีกขั้นหนึ่งอย่างแน่นอน (1–19)

แล้วเป็นอะไรไป พวกเขาจึงไม่ศรัทธา และเมื่ออัลกุรอานถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขาก็ไม่ก้มกราบ หามิได้ บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมปฏิเสธมัน แต่อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่พวกเขาเก็บสะสมไว้ภายใน ดังนั้นจงแจ้งข่าวแก่พวกเขาถึงการลงโทษอันเจ็บปวด เว้นแต่บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี พวกเขาจะได้รับรางวัลที่ไม่มีวันสิ้นสุด (20–25)

85. กลุ่มดาวสูงตระหง่าน (Al-Burūj)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ขอสาบานด้วยฟากฟ้าที่มีกลุ่มดาวสูงตระหง่าน และด้วยวันที่ถูกสัญญาไว้
และด้วยผู้เป็นพยานและสิ่งที่ถูกเป็นพยาน ความพินาศจงประสบแก่เจ้าของหลุมเพลิง
คือไฟที่เต็มไปด้วยเชื้อเพลิง เมื่อพวกเขานั่งอยู่รอบมัน โดยเฝ้าดูสิ่งที่พวกเขากระทำต่อบรรดาผู้ศรัทธา
และพวกเขามิได้แค้นเคืองคนเหล่านั้น เว้นแต่เพราะคนเหล่านั้นศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงควรแก่การสรรเสริญ ผู้ซึ่งอำนาจการปกครองแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์
และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานเหนือทุกสิ่ง (1–9)

แท้จริงบรรดาผู้ที่กดขี่ข่มเหงบรรดาชายและหญิงผู้ศรัทธา แล้วมิได้กลับตัว
พวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งนรกญะฮันนัม และจะได้รับการลงโทษแห่งการเผาไหม้
แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี
จะได้รับสวนสวรรค์หลากหลายที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง นั่นแหละคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่
แท้จริงการลงโทษของพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นรุนแรงยิ่ง แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงเริ่มและทรงทำซ้ำ
และพระองค์คือผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงรักยิ่ง ผู้ทรงเป็นเจ้าแห่งบัลลังก์ ผู้ทรงเกียรติยิ่ง
ผู้ทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ เรื่องราวของไพร่พลทั้งหลายได้มาถึงเจ้าแล้วหรือไม่
คือฟิรเอาน์และษะมูด แต่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมยังคงอยู่ในการปฏิเสธ
และอัลลอฮ์ทรงห้อมล้อมพวกเขาจากเบื้องหลัง (10–20)

หามิได้ นี่คืออัลกุรอานอันทรงเกียรติยิ่ง อยู่ในแผ่นจารึกที่ถูกพิทักษ์ไว้[54] (21–22)

[54] **เหตุใดอัลกุรอานจึงตั้งชื่อซูเราะฮ์หนึ่งตามกลุ่มดาว**

86. ผู้มาเยือนยามค่ำคืน (Al-Ṭāriq)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ขอสาบานด้วยฟากฟ้าและผู้มาเยือนยามค่ำคืน และอะไรจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าผู้มาเยือนยามค่ำคืนคืออะไร คือดวงดาวที่ส่องแสงเจิดจ้าทะลุทะลวง ไม่มีชีวิตใด นอกจากมีผู้พิทักษ์อยู่เหนือมัน (1–4)

ดังนั้นมนุษย์จงพิจารณาดูเถิดว่า เขาถูกสร้างจากสิ่งใด เขาถูกสร้างจากน้ำที่พุ่งออกมา ซึ่งออกมาจากระหว่างกระดูกสันหลังและกระดูกซี่โครง แท้จริงพระองค์ทรงสามารถนำเขากลับคืนมา ในวันที่ความลับทั้งหลายถูกเปิดเผย แล้วเขาจะไม่มีพลังและไม่มีผู้ช่วยเหลือใด (5–10)

ขอสาบานด้วยฟากฟ้าที่ให้ฝนกลับคืนมา และด้วยแผ่นดินที่แยกออกเพราะพืชงอก แท้จริงนี่คือถ้อยคำที่ชี้ขาด และมิใช่เรื่องล้อเล่น แท้จริงพวกเขากำลังวางแผน และข้าก็วางแผนเช่นกัน ดังนั้นจงประวิงเวลาให้บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม จงปล่อยพวกเขาไว้สักเล็กน้อย (11–17)

87. ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง (Al-Aʿlā)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

จงแซ่ซ้องสดุดีพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้า ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง ผู้ทรงสร้างแล้วทรงทำให้สมส่วน ผู้ทรงกำหนดขนาดแล้วทรงนำทาง ผู้ทรงนำทุ่งหญ้าออกมา แล้วทรงทำให้มันเป็นเศษซากแห้งสีคล้ำ เราจะให้เจ้าอ่าน แล้วเจ้าจะไม่ลืม เว้นแต่สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ แท้จริงพระองค์ทรงรู้สิ่งที่เปิดเผยและสิ่งที่ซ่อนเร้น และเราจะทำให้ทางอันง่ายดายเป็นเรื่องง่ายแก่เจ้า ดังนั้นจงเตือนเถิด หากการเตือนเป็นประโยชน์ ผู้ที่เกรงกลัวอัลลอฮ์จะใคร่ครวญ แต่ผู้ที่อับโชคที่สุดจะหลีกห่างจากมัน คือผู้ที่จะเผาไหม้ในไฟอันใหญ่หลวงที่สุด แล้วเขาจะไม่ตายในนั้นและจะไม่มีชีวิต แท้จริงผู้ที่ชัดเกลาตนให้บริสุทธิ์ได้ประสบความสำเร็จแล้ว และรำลึกถึงพระนามของพระผู้อภิบาลของเขา แล้วละหมาด แต่พวกเจ้าให้ความสำคัญแก่ชีวิตแห่งโลกนี้ ทั้งที่ปรโลกนั้นดีกว่าและคงทนกว่า แท้จริงสิ่งนี้มีอยู่ในคัมภีร์รุ่นก่อน คือคัมภีร์ของอิบรอฮีมและมูซา (1–19)

88. เหตุการณ์ที่ครอบงำ (Al-Ghāshiya)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

เรื่องราวของเหตุการณ์ที่ครอบงำได้มาถึงเจ้าแล้วหรือไม่ ในวันนั้นบางใบหน้าจะต่ำต้อย ตรากตรำและอ่อนล้า เผาไหม้ในไฟที่ร้อนจัด ถูกให้ดื่มจากตาน้ำที่เดือดพล่าน พวกเขาจะไม่มีอาหารใดนอกจากพืชหนามอันขมขื่น ซึ่งไม่บำรุงร่างกายและไม่บรรเทาความหิว ในวันนั้นอีกบางใบหน้าจะผ่องใส พอใจในความพยายามของตน อยู่ในสวนสวรรค์อันสูงส่ง พวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดไร้สาระในนั้น ในนั้นมีตาน้ำที่ไหลริน ในนั้นมีเตียงที่ถูกยกสูง และถ้วยที่วางเตรียมไว้ และหมอนอิงที่เรียงเป็นแถว และพรมงดงามที่ปูลาดไว้ พวกเขามิได้มองดูอูฐดอกหรือว่ามันถูกสร้างอย่างไร และฟากฟ้าว่ามันถูกยกขึ้นอย่างไร และภูเขาทั้งหลายว่ามันถูกตั้งมั่นอย่างไร และแผ่นดินว่ามันถูกแผ่ออกอย่างไร (1–20)

ดังนั้นจงเตือนเถิด เจ้าเป็นเพียงผู้เตือน เจ้ามิได้เป็นผู้ควบคุมเหนือพวกเขา แต่ผู้ใดผินหลังให้และปฏิเสธสัจธรรม อัลลอฮ์จะทรงลงโทษเขาด้วยการลงโทษที่ใหญ่หลวงที่สุด แท้จริงการกลับของพวกเขาคือยังเรา แล้วแท้จริงการชำระบัญชีของพวกเขาเป็นหน้าที่ของเรา (21–26)

89. รุ่งอรุณ (Al-Fajr)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ขอสาบานด้วยรุ่งอรุณ และสิบคืน และจำนวนคู่และจำนวนคี่ และกลางคืนเมื่อมันผ่านไป
ในสิ่งนั้นมิได้มีคำสาบานสำหรับผู้มีสติปัญญาดอกหรือ (1–5)

เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงกระทำอย่างไรต่ออ๊าด แห่งอิรอมที่มีเสาสูงตระหง่าน
ซึ่งไม่เคยมีสิ่งใดถูกสร้างเหมือนมันในแผ่นดิน และต่อษะมูด ผู้ซึ่งสกัดก้อนหินในหุบเขา
และต่อฟิรเอาน์เจ้าของหลักตรึง พวกเขาล้วนละเมิดในแผ่นดิน และก่อความเสียหายอย่างมากมายในนั้น
พระผู้อภิบาลของเจ้าจึงทรงเทแส้แห่งการลงโทษลงบนพวกเขา
แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงเฝ้าดูอยู่เสมอ (6–14)

ส่วนมนุษย์นั้น เมื่อพระผู้อภิบาลของเขาทรงทดสอบเขา
ด้วยการให้เกียรติเขาและประทานความโปรดปรานแก่เขา เขาก็กล่าวว่า
“พระผู้อภิบาลของฉันทรงให้เกียรติฉัน” แต่เมื่อพระองค์ทรงทดสอบเขา ด้วยการจำกัดปัจจัยยังชีพของเขา
เขาก็กล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉันทรงเหยียดหยามฉัน” หามิได้เลย แต่พวกเจ้าไม่ให้เกียรติเด็กกำพร้า
และไม่กระตุ้นกันให้อาหารแก่ผู้ขัดสน พวกเจ้ากินมรดกอย่างตะกละตะกลาม
และรักทรัพย์สินด้วยความรักอันล้นเหลือ หามิได้เลย เมื่อแผ่นดินถูกบดจนแหลก บดแล้วบดอีก
และพระผู้อภิบาลของเจ้าเสด็จมา พร้อมมลาอิกะฮ์เป็นแถวแล้วแถวเล่า
และในวันนั้นนรกญะฮันนัมถูกนำเข้ามาใกล้ ในวันนั้นมนุษย์จะรำลึกได้
แต่การรำลึกจะเป็นประโยชน์อะไรแก่เขาในเวลานั้น เขาจะกล่าวว่า “โอ้
หากเพียงฉันได้ส่งความดีไปล่วงหน้าเพื่อชีวิตของฉัน”
ในวันนั้นไม่มีผู้ใดลงโทษได้ดั่งการลงโทษของพระองค์ และไม่มีผู้ใดมัดได้ดั่งการมัดของพระองค์
“โอ้ชีวิตที่สงบมั่น จงกลับไปยังพระผู้อภิบาลของเจ้า ด้วยความพอใจและเป็นที่พอพระทัย
แล้วจงเข้าอยู่ในหมู่บ่าวของข้า และจงเข้าสวนสวรรค์ของข้า” (15–30)

90. เมือง (Al-Balad)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ข้าขอสาบานด้วยเมืองนี้ และเจ้า (โอ้นบี) เป็นผู้ปลอดจากข้อจำกัดในเมืองนี้ และด้วยผู้ให้กำเนิดและสิ่งที่เขาให้กำเนิด แท้จริงเราได้สร้างมนุษย์มาในความตรากตรำ เขาคิดหรือว่าจะไม่มีผู้ใดมีอำนาจเหนือเขาเลย เขากล่าวว่า “ฉันได้ผลาญทรัพย์สินไปมากมาย” เขาคิดหรือว่าไม่มีผู้ใดเห็นเขา เรามิได้ทำให้เขามีดวงตาสองข้าง ลิ้นหนึ่งและริมฝีปากสองข้างดอกหรือ และเราได้ชี้ทางสองสายแก่เขา แต่เขามิได้บุกบั่นขึ้นทางสูงชัน และอะไรจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าทางสูงชันคืออะไร คือการปล่อยทาสให้เป็นอิสระ หรือการให้อาหารในวันแห่งความหิวโหย แก่เด็กกำพร้าที่เป็นญาติใกล้ชิด หรือผู้ขัดสนที่คลุกอยู่กับฝุ่นดิน แล้วเขาเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้ศรัทธา ผู้กระตุ้นกันให้อดทน และกระตุ้นกันให้มีเมตตา ชนเหล่านั้นคือชาวฝ่ายขวา ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณของเรา พวกเขาคือชาวฝ่ายซ้าย เหนือพวกเขามีไฟนรกที่ถูกปิดล้อมไว้ (1–20)

91. ดวงอาทิตย์ (Al-Shams)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ขอสาบานด้วยดวงอาทิตย์และแสงยามสายของมัน และดวงจันทร์เมื่อมันตามมา
และกลางวันเมื่อมันเผยดวงอาทิตย์ให้เห็น และกลางคืนเมื่อมันปกคลุมดวงอาทิตย์
และฟากฟ้าและพระองค์ผู้ทรงสร้างมัน และแผ่นดินและพระองค์ผู้ทรงแผ่มันออก
และชีวิตและพระองค์ผู้ทรงทำให้มันสมส่วน แล้วทรงดลใจมันให้รู้ความชั่วของมันและความยำเกรงของมัน
แท้จริงผู้ที่ชัดเกลามันให้บริสุทธิ์ได้ประสบความสำเร็จแล้ว
และแท้จริงผู้ที่ฝังมันไว้ในความเสื่อมเสียได้ล้มเหลวแล้ว ษะมูดปฏิเสธสัจธรรมด้วยการละเมิดของพวกเขา
เมื่อผู้ที่อับโชคที่สุดในหมู่พวกเขาลุกขึ้น แล้วศาสนทูตของอัลลอฮ์กล่าวแก่พวกเขาว่า
“อูฐตัวเมียของอัลลอฮ์ และวาระดื่มน้ำของมัน” แต่พวกเขากล่าวหาว่าเขาโกหก แล้วตัดเอ็นขาของมัน
พระผู้อภิบาลของพวกเขาจึงทรงบดขยี้พวกเขาเพราะบาปของพวกเขา และทรงทำให้ราบเป็นหน้ากลอง
และพระองค์มิทรงหวั่นเกรงผลที่ตามมา (1–15)

92. กลางคืน (Al-Layl)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ขอสาบานด้วยกลางคืนเมื่อมันปกคลุม และกลางวันเมื่อมันสว่างไสว
และพระองค์ผู้ทรงสร้างเพศชายและเพศหญิง แท้จริงความพยายามของพวกเจ้านั้นแตกต่างกัน ส่วนผู้ที่ให้
และยำเกรงอัลลอฮ์ และยืนยันรางวัลอันดีเลิศ เราจะทำให้ทางอันง่ายดายเป็นเรื่องง่ายแก่เขา ส่วนผู้ที่ตระหนี่
และคิดว่าตนพอเพียงแล้ว และปฏิเสธรางวัลอันดีเลิศ เราจะทำให้ทางอันยากลำบากเป็นเรื่องง่ายแก่เขา
และทรัพย์สินของเขาจะไม่เป็นประโยชน์แก่เขาเมื่อเขาตกลงไป (1–11)

แท้จริงการให้ทางนำเป็นหน้าที่ของเรา และแท้จริงปรโลกและโลกนี้เป็นของเรา
ดังนั้นข้าได้ตักเตือนพวกเจ้าถึงไฟที่ลุกโชติช่วง ไม่มีผู้ใดเผาไหม้ในนั้นนอกจากผู้ที่อับโชคที่สุด
ผู้ซึ่งปฏิเสธและผินหลังให้ แต่ผู้ที่ยำเกรงอัลลอฮ์มากที่สุดจะถูกให้ห่างไกลจากมัน
คือผู้ที่ให้ทรัพย์สินของตนเพื่อขัดเกลาตนให้บริสุทธิ์ โดยมิใช่การตอบแทนบุญคุณใดที่ผู้อื่นมีต่อเขา
แต่เพียงแสวงหาพระพักตร์ของพระผู้อภิบาลของเขา ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง และเขาจะพอใจอย่างแน่นอน (12–21)

93. แสงยามสาย (Al-Ḍuḥā)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ขอสาบานด้วยแสงยามสาย และด้วยกลางคืนเมื่อมันสงบนิ่ง พระผู้อภิบาลของเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งเจ้า และมิได้ทรงเกลียดชัง และแท้จริงสิ่งที่มาภายหลังนั้นดีกว่าสำหรับเจ้ายิ่งกว่าสิ่งที่มาก่อน และพระผู้อภิบาลของเจ้าจะประทานแก่เจ้าอย่างแน่นอน แล้วเจ้าจะพอใจ พระองค์มิได้ทรงพบเจ้าเป็นเด็กกำพร้า แล้วทรงให้ที่พักพิงดอกหรือ และทรงพบเจ้ากำลังแสวงหา แล้วทรงนำทาง และทรงพบเจ้าขัดสน แล้วทรงทำให้มั่งมี (1–8)

ดังนั้นส่วนเด็กกำพร้านั้น จงอย่ากดขี่เขา และส่วนผู้ที่ขอนั้น จงอย่าขับไล่เขา และส่วนความโปรดปรานของพระผู้อภิบาลของเจ้านั้น จงกล่าวถึงมัน (9–11)

94. การเปิดอกให้กว้าง (Al-Sharḥ)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

เรามิได้เปิดอกของเจ้าให้กว้างแก่เจ้าดอกหรือ และปลดภาระของเจ้าออกจากเจ้า
ซึ่งเคยถ่วงหลังของเจ้าจนหนักอึ้ง และยกชื่อเสียงของเจ้าให้สูงเด่น
ดังนั้นแท้จริงพร้อมกับความยากลำบากมีความง่ายดาย แท้จริงพร้อมกับความยากลำบากมีความง่ายดาย
ดังนั้นเมื่อเจ้าว่างแล้ว ก็จงตรากตรำต่อไป และจงหันไปหาพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยความปรารถนา (1–8)

95. มะเดื่อ (Al-Tīn)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ขอสาบานด้วยมะเดื่อและมะกอก และด้วยภูเขาซีนาย และด้วยเมืองอันปลอดภัยนี้
แท้จริงเราได้สร้างมนุษย์ในรูปแบบที่ดีเลิศ แล้วเราทำให้เขากลับสู่ความต่ำต้อยที่สุด
เว้นแต่บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี พวกเขาจะได้รับรางวัลที่ไม่มีวันสิ้นสุด
แล้วหลังจากนี้อะไรจะทำให้เจ้าปฏิเสธการตอบแทนได้ อัลลอฮ์มิใช่ผู้ตัดสินที่ยุติธรรมที่สุดดอกหรือ (1–8)

96. ก้อนที่เกาะติด (Al-ʿAlaq)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

จงอ่านเถิด ด้วยพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้าผู้ทรงสร้าง ทรงสร้างมนุษย์จากก้อนที่เกาะติด จงอ่านเถิด และพระผู้อภิบาลของเจ้าคือผู้ทรงเอื้อเฟื้อที่สุด ผู้ทรงสอนด้วยปากกา ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้ (1–5)

หามิได้เลย แท้จริงมนุษย์ย่อมละเมิดขอบเขต เมื่อเขาเห็นว่าตนพอเพียงแล้ว แท้จริงการกลับคืนคือยังพระผู้อภิบาลของเจ้า เจ้าเห็นผู้ที่ห้ามบ่าวคนหนึ่งเมื่อเขาละหมาดไหม เจ้าเห็นแล้วหรือไม่ว่า เขาอยู่บนทางนำ หรือกำชับให้ยำเกรงอัลลอฮ์ เจ้าเห็นแล้วหรือไม่ว่า เขาปฏิเสธและผินหลังให้ เขาไม่รู้ดอกหรือว่าอัลลอฮ์ทรงเห็น หามิได้เลย หากเขาไม่หยุด เราจะลากเขาด้วยผมหน้าผาก คือผมหน้าผากที่โกหกและทำบาป แล้วจงให้เขาเรียกพวกพ้องของเขาเถิด เราจะเรียกบรรดาผู้เฝ้านรก หามิได้เลย จงอย่าเชื่อฟังเขา แต่จงก้มกราบ และเข้าใกล้พระองค์ (6–19)

97. คืนอันทรงเกียรติ (Al-Qadr)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

แท้จริงเราได้ประทานมันลงมาในคืนอันทรงเกียรติ และอะไรจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าคืนอันทรงเกียรติคืออะไร
คืนอันทรงเกียรติดีกว่าหนึ่งพันเดือน มลาอิกะฮ์และวิญญาณลงมาในคืนนั้น
ด้วยอนุมัติของพระผู้อภิบาลของพวกเขา พร้อมทุกกิจการ คืนนั้นมีแต่สันติ จนกระทั่งรุ่งอรุณปรากฏ (1–5)

98. หลักฐานอันชัดแจ้ง (Al-Bayyina)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมในหมู่ชาวคัมภีร์และบรรดาผู้ตั้งภาคี จะไม่ละจากทางของตน จนกว่าหลักฐานอันชัดแจ้งจะมาถึงพวกเขา คือศาสนทูตจากอัลลอฮ์ ผู้อ่านแผ่นจารึกอันบริสุทธิ์ ซึ่งในนั้นมีบทบัญญัติอันเที่ยงตรง และบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์มิได้แตกแยกกัน เว้นแต่หลังจากหลักฐานอันชัดแจ้งมาถึงพวกเขาแล้ว ทั้งที่พวกเขามิได้ถูกบัญชา เว้นแต่ให้เคารพภักดีอัลลอฮ์ โดยอุทิศศาสนาแด่พระองค์เท่านั้นในฐานะผู้มีศรัทธาบริสุทธิ์ และให้ดำรงละหมาดและจ่ายซะกาต และนั่นคือศาสนาอันเที่ยงตรง แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมในหมู่ชาวคัมภีร์และบรรดาผู้ตั้งภาคี จะอยู่ในไฟแห่งนรกญะฮันนัม โดยพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ชนเหล่านั้นคือสิ่งถูกสร้างที่เลวร้ายที่สุด (1–6)

แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี ชนเหล่านั้นคือสิ่งถูกสร้างที่ดีที่สุด การตอบแทนของพวกเขา ณ พระผู้อภิบาลของพวกเขา คือสวนสวรรค์แห่งอัดน์ที่มีธารน้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล อัลลอฮ์ทรงพอพระทัยพวกเขา และพวกเขาพอใจในพระองค์ นั่นสำหรับผู้ที่เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของเขา (7–8)

99. การสั่นสะเทือน (Al-Zalzala)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

เมื่อแผ่นดินถูกเขย่าด้วยการสั่นสะเทือนครั้งสุดท้ายของมัน และแผ่นดินเหวี่ยงภาระของมันออกมา และมนุษย์กล่าวว่า “มันเป็นอะไรไป” ในวันนั้นมันจะบอกเล่าข่าวคราวของมัน เพราะพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงดลใจมัน ในวันนั้นมนุษย์จะออกมาเป็นกลุ่ม ๆ ที่กระจัดกระจาย เพื่อให้พวกเขาได้เห็นการงานของตน ดังนั้นผู้ใดทำความดีหนักเท่าธุลี เขาจะได้เห็นมัน และผู้ใดทำความชั่วหนักเท่าธุลี เขาจะได้เห็นมัน (1–8)

100. ม้าศึกที่วิ่งหอบ (Al-ʿĀdiyāt)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ขอสาบานด้วยม้าศึกที่วิ่งหอบ ที่ตีประกายไฟ ที่จู่โจมในยามรุ่งอรุณ ที่ทำให้ฝุ่นตลบฟุ้ง แล้วบุกทะลวงเข้ากลางหมู่ศัตรู แท้จริงมนุษย์นั้นเนรคุณต่อพระผู้อภิบาลของเขา และแท้จริงเขาเองเป็นพยานต่อเรื่องนั้น และแท้จริงเขารักทรัพย์สินอย่างรุนแรง (1–8)

เขาไม่รู้ดอกหรือว่า เมื่อสิ่งที่อยู่ในหลุมศพถูกพลิกออกมา และสิ่งที่อยู่ในทรวงอกถูกเปิดเผย แท้จริงในวันนั้นพระผู้อภิบาลของพวกเขาทรงตระหนักยิ่งถึงพวกเขา (9–11)

101. มหันตภัยที่กระหน่ำ (Al-Qāriʿa)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

มหันตภัยที่กระหน่ำ มหันตภัยที่กระหน่ำคืออะไร และอะไรจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่ามหันตภัยที่กระหน่ำคืออะไร คือวันที่มนุษย์จะเป็นดั่งแมลงเม่าที่กระจัดกระจาย และภูเขาทั้งหลายจะเป็นดั่งปุยขนสัตว์ที่ถูกสาง ส่วนผู้ที่ตาชั่งของเขาหนัก เขาจะอยู่ในชีวิตที่น่าพอใจ ส่วนผู้ที่ตาชั่งของเขาเบา ที่พักพิงของเขาคือเหวลึก และอะไรจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่ามันคืออะไร คือไฟที่ร้อนจัด (1–11)

102. การแข่งกันสะสม (Al-Takāthur)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

การแข่งกันสะสมให้มากได้ทำให้พวกเจ้าเผลอไผล จนกระทั่งพวกเจ้าไปเยือนหลุมศพ หามิได้เลย
พวกเจ้าจะได้รู้ในไม่ช้า แล้วหามิได้เลย พวกเจ้าจะได้รู้ในไม่ช้า หามิได้เลย
หากเพียงพวกเจ้ารู้ด้วยความรู้อันแน่นอน พวกเจ้าจะได้เห็นไฟอันลุกโชนอย่างแน่นอน
แล้วพวกเจ้าจะได้เห็นมันด้วยสายตาอันแน่นอน
แล้วในวันนั้นพวกเจ้าจะถูกสอบถามถึงความสุขสำราญอย่างแน่นอน (1–8)

103. กาลเวลายามบ่ายคล้อย (Al-ʿAṣr)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ขอสาบานด้วยกาลเวลายามบ่ายคล้อย แท้จริงมนุษย์อยู่ในการขาดทุน
เว้นแต่บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบความดี และกระตุ้นกันสู่ความจริง และกระตุ้นกันให้อดทน (1–3)

104. ผู้นินทา (Al-Humaza)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ความวิบัติจงประสบแก่ทุกคนที่นินทาและใส่ร้าย ผู้ซึ่งสะสมทรัพย์สินและนับมันครั้งแล้วครั้งเล่า
เขาคิดว่าทรัพย์สินของเขาจะทำให้เขาอยู่ตลอดกาล หามิได้เลย
เขาจะถูกโยนลงในสิ่งที่บดขยี้อย่างแน่นอน และอะไรจะทำให้เจ้ารู้ได้ว่าสิ่งที่บดขยี้คืออะไร
คือไฟของอัลลอฮ์ที่ถูกจุดขึ้น ซึ่งลามขึ้นไปถึงหัวใจ แท้จริงมันจะถูกปิดล้อมเหนือพวกเขา
ในเสาทั้งหลายที่ทอดยาว (1–9)

105. ช้าง (Al-Fīl)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงกระทำอย่างไรต่อเจ้าของช้าง พระองค์มิได้ทรงทำให้แผนการของพวกเขาล้มเหลวดอกหรือ และทรงส่งนกเป็นฝูง ๆ ใส่พวกเขา ซึ่งขว้างพวกเขาด้วยก้อนหินจากดินเผา แล้วทรงทำให้พวกเขาเป็นดั่งฟางที่ถูกกัดกิน[55] (1–5)

[55] **การปิดล้อมญิดดะฮ์ ค.ศ. 1517: โปรตุเกส ทะเลแดง และการปกป้องนครศักดิ์สิทธิ์**
“ข้าแต่พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอทรงทำให้เมืองนี้ปลอดภัย”:
อรรถาธิบายเชิงประวัติศาสตร์และเทววิทยาต่ออัลกุรอาน 14:35–41
พร้อมประวัติศาสตร์ความปลอดภัยของมักกะฮ์ทีละศตวรรษ ตั้งแต่อิบรอฮีมจนถึงพันธมิตรป้องกันมักกะฮ์ ค.ศ. 2026

106. กุเรช (Quraysh)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

เพื่อความคุ้นเคยอันปลอดภัยของกุเรช
ความคุ้นเคยอันปลอดภัยของพวกเขาในการเดินทางฤดูหนาวและฤดูร้อน
ดังนั้นจงให้พวกเขาเคารพภักดีพระผู้อภิบาลของบ้านหลังนี้ ผู้ทรงให้อาหารแก่พวกเขาให้พ้นจากความหิว และทรงทำให้พวกเขาปลอดภัยจากความกลัว (1–4)

107. ความเอื้อเฟื้อเล็กน้อย (Al-Māʿūn)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

เจ้าเห็นผู้ที่ปฏิเสธการตอบแทนไหม นั่นคือผู้ที่ผลักไสเด็กกำพร้า
และไม่กระตุ้นให้มีการให้อาหารแก่ผู้ขัดสน ดังนั้นความวิบัติจงประสบแก่บรรดาผู้ละหมาด
ผู้ซึ่งเผลอไผลต่อละหมาดของตน ผู้ซึ่งทำเพื่ออวดผู้อื่น และหวงแม้ความเอื้อเฟื้อเล็กน้อย[56] (1–7)

[56] **ซูเราะฮ์อัลมาอูน – ความเอื้อเฟื้อเล็กน้อย**

108. ความอุดมอันล้นเหลือ (Al-Kawthar)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

แท้จริงเราได้ประทานความอุดมอันล้นเหลือแก่เจ้า ดังนั้นจงละหมาดเพื่อพระผู้อภิบาลของเจ้า และจงเชือดพลี แท้จริงผู้ที่เกลียดชังเจ้านั่นแหละคือผู้ถูกตัดขาด (1–3)

109. บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม (Al-Kāfirūn)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

จงกล่าวเถิดว่า “โอ้บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม ฉันไม่เคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดี
และพวกท่านก็มิใช่ผู้เคารพภักดีสิ่งที่ฉันเคารพภักดี
และฉันจะไม่เป็นผู้เคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านเคยเคารพภักดี
และพวกท่านก็จะไม่เป็นผู้เคารพภักดีสิ่งที่ฉันเคารพภักดี ศาสนาของพวกท่านเป็นของพวกท่าน
และศาสนาของฉันเป็นของฉัน”[57] (1–6)

[57] **คำพยานอันไร้ที่ติตลอด 23 ปีของอัลกุรอาน: “จงกล่าวเถิด” กับพระสุรเสียงของพระเจ้า**

110. ความช่วยเหลือ (Al-Naṣr)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

เมื่อความช่วยเหลือของอัลลอฮ์และชัยชนะมาถึง และเจ้าเห็นมนุษย์เข้าสู่ศาสนาของอัลลอฮ์เป็นหมู่ ๆ ก็จงแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระผู้อภิบาลของเจ้า และขออภัยต่อพระองค์ แท้จริงพระองค์ทรงรับการกลับตัวเสมอ (1–3)

111. ใยอินทผลัม (Al-Masad)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

ขอให้มือทั้งสองของอบูละฮับพินาศ และขอให้เขาพินาศ
ทรัพย์สินของเขาและสิ่งที่เขาขวนขวายไว้จะไม่เป็นประโยชน์แก่เขา เขาจะเผาไหม้ในไฟที่มีเปลวลุกโชน
และภรรยาของเขาด้วย ผู้แบกฟืน ที่คอของนางมีเชือกจากใยอินทผลัม (1–5)

112. ศรัทธาอันบริสุทธิ์ (Al-Ikhlāṣ)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

จงกล่าวเถิดว่า “พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ อัลลอฮ์ ผู้ทรงนิรันดร์ ผู้ซึ่งทุกสิ่งพึ่งพิง พระองค์มิทรงให้กำเนิด และมิทรงถูกให้กำเนิด และไม่มีสิ่งใดเทียบเคียงพระองค์ได้”[58] (1–4)

[58] **คำพยานอันไร้ที่ติตลอด 23 ปีของอัลกุรอาน: “จงกล่าวเถิด” กับพระสุรเสียงของพระเจ้า**

113. ยามรุ่งสาง (Al-Falaq)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

จงกล่าวเถิดว่า “ฉันขอความคุ้มครองต่อพระผู้อภิบาลแห่งรุ่งอรุณ
จากความชั่วร้ายของสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง จากความชั่วร้ายของความมืดเมื่อมันแผ่คลุม
จากความชั่วร้ายของบรรดาผู้เป่าลงบนปม และจากความชั่วร้ายของผู้อิจฉาเมื่อเขาอิจฉา”[59] (1–5)

[59] **คำพยานอันไร้ที่ติตลอด 23 ปีของอัลกุรอาน: “จงกล่าวเถิด” กับพระสุรเสียงของพระเจ้า**

114. มนุษยชาติ (Al-Nās)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

จงกล่าวเถิดว่า “ฉันขอความคุ้มครองต่อพระผู้อภิบาลของมนุษย์ กษัตริย์ของมนุษย์ พระเจ้าของมนุษย์ จากความชั่วร้ายของผู้กระซิบกระซาบที่ถอยหลบ ผู้ซึ่งกระซิบกระซาบในทรวงอกของมนุษย์ จากหมู่ญินและมนุษย์”[60] (1–6)

[60] **คำพยานอันไร้ที่ติตลอด 23 ปีของอัลกุรอาน: “จงกล่าวเถิด” กับพระสุรเสียงของพระเจ้า**